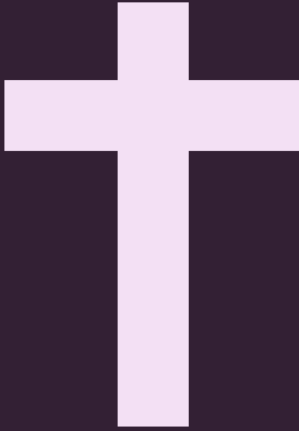

Η Καινή Διαθήκη

The Greek New Testament according to the Byzantine Text
form. Robinson-Pierpont 2018 edition

Ἡ Καινὴ Διαθήκη
**The Greek New Testament according to the Byzantine Text
form. Robinson-Pierpont 2018 edition**

Public Domain

Language: Ελληνικά (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

Translation by: Maurice A. Robinson and William G. Pierpont

This public domain Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org. If you would like to make a donation to help keep free Bible access like this going, please visit <https://eBible.org/give.php>.

2024-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Jan 2024
b320f4f6-a7ea-551a-b958-9885c39d847e

Contents

Preface	1
ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ	8
ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ	48
ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ	74
ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ	116
ΠΡΑΞΕΙΣ	148
ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ	189
ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄	205
ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄	221
ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ	231
ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ	236
ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ	242
ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ	246
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄	250
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄	254
ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄	256
ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄	261
ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ	264
ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ	266
ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ	267
ΙΑΚΩΒΟΥ	279
ΠΕΤΡΟΥ Α΄	284
ΠΕΤΡΟΥ Β΄	289
ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄	292
ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄	297
ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄	298
ΙΟΥΔΑ	299
ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ	301

Preface

THE ONLINE GREEK NEW TESTAMENT DECLENSION CODES FOR NOUNS, ADJECTIVES, PREPOSITIONS, CONJUNCTIONS AND PARTICLES

Derived, compared and corrected from the Bagster “Analytical Greek Lexicon,” with comparison made against Perschbacher's “New Analytical Greek Lexicon”

Abbreviated in a form similar to that found in Friberg's “Analytical Greek New Testament”

Maurice A. Robinson

29 July 2004

The codes which follow reflect an original abridgment and correction of the data presented in “The Analytical Greek Lexicon” (London: Samuel Bagster and Sons, 1859).

Comparison also has been made against the revised updating of that lexicon by Wesley J. Perschbacher in his “The New Analytical Greek Lexicon” (Peabody, MA: Hendrickson, 1990). The Perschbacher revision failed to adjust over 500 parsing or declensional errors in the original Bagster edition; these now have been corrected.

The abbreviation system was developed independently. Its features are similar to those in Timothy and Barbara Friberg “The Analytical Greek New Testament” (Grand Rapids: Baker, 1981), and can be used readily by anyone familiar with the Bagster lexicon, Perschbacher, or Friberg.

Many Greek New Testament non-verbal forms (nouns, adjectives, conjunctions, prepositions, and particles) can be interpreted in more than one way. The declensions presented reflect a normal interpretation of those forms which actually occur in the Greek New Testament. Every NT occurrence is covered, and the declensions reflect the totality of Greek NT non-verbal forms.

The data presented are not claimed to be free from error; the editor may be notified of any problem regarding the parsing, declension, or Strong's number assigned to any word, at SEBTS, P. O. Box 1889, Wake Forest, NC 27588.

UNDECLINED FORMS:

ADV	=	ADVerb or adverb and particle combined
CONJ	=	CONJunction or conjunctive particle
COND	=	CONDitional particle or conjunction
PRT	=	PaRTicle, disjunctive particle
PREP	=	PREPosition
INJ	=	INterJection
ARAM	=	ARAMaic transliterated word (indeclinable)
HEB	=	HEBrew transliterated word (indeclinable)
N-PRI	=	Indeclinable PRoper Noun
A-NUI	=	Indeclinable NUmeral (Adjective)
N-LI	=	Indeclinable Letter (Noun)
N-OI	=	Indeclinable Noun of Other type

DECLINED FORMS:

All follow the order: prefix-case-number-gender-(suffix)

Prefixes:

N-	=	Noun
A-	=	Adjective
R-	=	Relative pronoun
C-	=	reCiprocal pronoun
D-	=	Demonstrative pronoun
T-	=	definite arTicle
K-	=	correlative pronoun
I-	=	Interrogative pronoun
X-	=	indefinite pronoun
Q-	=	correlative or interrogative pronoun
F-	=	reFlexive pronoun (person 1,2,3 added)
S-	=	poSsessive pronoun (person 1,2,3 added)
P-	=	Personal pronoun (person 1,2,3 added)

(Note: 1st and 2nd personal pronouns have no gender)

Cases (5-case system only):

-N	=	Nominative
-V	=	Vocative
-G	=	Genitive
-D	=	Dative
-A	=	Accusative

Number:

S	=	Singular
P	=	Plural

Gender:

M	=	Masculine
F	=	Feminine
N	=	Neuter

Suffixes:

-S	=	Superlative (used primarily with adjectives and some adverbs)
-C	=	Comparative (used primarily with adjectives and some adverbs)
-ABB	=	ABBreviated form (used only with the number 666)
-I	=	Interrogative
-N	=	Negative (used with some particles, adverbs, adjectives, and conjunctions)
-K	=	“Kai” (CON), second person personal pronoun “su”, or neuter definite article
-ATT	=	ATtic Greek form

STRONG'S NUMBERS:

To access the lexical root form definition of any Greek word, the appropriate Strong's concordance number immediately follows each Greek word. The definition then can be obtained by the normal routine for definitions as used for English texts.

The Strong's numbers used for the Greek New Testament do NOT always coincide with those used in the English texts. Strong clearly assisted the lay reader of the Authorized Version by assigning numbers to each unique root word form; however, he also attempted further to aid the reader by subdividing some root forms into separately numbered entries.

The result of such subdivision can be seen in the multiple forms of the verb "to be" (each of which ultimately derives from Strong's 1510). The same policy of separate numerical entries also was applied to various comparative and superlative forms of some adjectives and adverbs, as well as to the adverbial use of some noun forms.

Conversely, rather than treating each word separately (as would have been proper for anyone able to read the Greek), Strong assigned a single unique number to certain multiple-word expressions (e.g., "ou mh" or "ei de mhge"). This number no longer was reflective of the individual root forms. Once more, this action was taken by Strong in order to assist the lay English reader who knew no Greek; in practice this policy becomes a severe hindrance to those who know and seek to read and understand the New Testament in its original Koine Greek.

Thus, the Strong's numbers – well-suited as they may be for the lay reader of the English text – in places become confusing and detrimental to those reading the Greek New Testament who would use those numbers when searching for or classifying the ultimate lexical root forms of various Greek words.

The present Greek edition attempts to alter Strong's Greek word numbers so that they relate directly to their ultimate practical root form. For example, all forms of the irregular second aorist root "eipon" (Strong's 2036) now are assigned to the root "legw" (Strong's 3004), to which "eipon" functions as the practical aorist. Similarly, all derived forms of "eidon" (originally included within Strong's 1492) now are related appropriately to either "oraw" (Strong's 3708) or "oida" (Strong's 1492), in accordance with their particular meaning.

In some cases, new words exist within the Koine Greek text that had not appeared in the Textus Receptus upon which Strong's numbering system had been based. In such cases, the new word is located either under a relatively appropriate Strong's number, or has been assigned a Strong's number that otherwise would no longer exist, due to consolidation under the root lexical forms. One case in particular is that of "ekperissou" and "ekperisswv," neither of which exist separately in the TR: these have been assigned the (otherwise now vacant) Strong's number 4055, thus retaining a single common root, and that in close relation to other words containing some form of "periss-".

The revision of the Strong's numbers within the Greek NT text is an ongoing process. Ultimately all Strong's numbers in the Greek text will agree with the Greek lexical root form.

ADDITIONAL NOTES:

It is ASSUMED that all Strong's numbers are correct; these have not been verified, although a few errors have been noted and corrected.

Declined proper nouns are not specifically identified as being names of persons or places; only indeclinable forms are so identified.

Reflexive pronouns have the Person (1,2,3) attached, e.g. F-3DSF See "auth" in the Bagster lexicon or Perschbacher for further examples.

THE ONLINE GREEK NEW TESTAMENT PARSING CODES FOR VERB-RELATED FORMS

Derived, compared and corrected from the Bagster "Analytical Greek Lexicon," with comparison made against Perschbacher's "New Analytical Greek Lexicon"

Abbreviated in a form similar to that found in Friberg's "Analytical Greek New Testament"

Maurice A. Robinson

27 July 2004

The codes which follow reflect an original abridgment and correction of the data presented in "The Analytical Greek Lexicon" (London: Samuel Bagster and Sons, 1859).

Comparison also has been made against the revised updating of that lexicon by Wesley J. Perschbacher in his "The New Analytical Greek Lexicon" (Peabody, MA: Hendrickson, 1990). The Perschbacher revision failed to adjust over 500 parsing or declensional errors in the original Bagster edition; these now have been corrected.

The abbreviation system was developed independently. Its features are similar to those in Timothy and Barbara Friberg "The Analytical Greek New Testament" (Grand Rapids: Baker, 1981), and can be used readily by anyone familiar with the Bagster lexicon, Perschbacher, or Friberg.

Many Greek New Testament verbal forms can be parsed in more than one manner. The parsings given reflect a normal interpretation of those forms which actually occur in the Greek New Testament. Every NT occurrence is covered, and the parsings reflect the totality of Greek NT verbal forms.

The data presented are not claimed to be free from error; the editor may be notified of any problem regarding the parsing, declension, or Strong's number assigned to any word, at SEBTS, P. O. Box 1889, Wake Forest, NC 27588.

All Greek verbs are listed in one of three various forms:

- 1) V-tense-voice-mood
- 2) V-tense-voice-mood-person-number
- 3) V-tense-voice-mood-case-number-gender

The abbreviations which pertain to each of these categories are the following:

Tense:

P	=	Present
I	=	Imperfect
F	=	Future Second Future = 2F
A	=	Aorist Second Aorist = 2A
R	=	peRfect Second peRfect = 2R
L	=	pLuperfect Second pLuperfect = 2L

Voice:

A	=	Active
M	=	Middle
P	=	Passive
E	=	Either middle or passive
D	=	middle Deponent
O	=	passive depOnent
N	=	middle or passive depoNent

Mood:

I	=	Indicative
S	=	Subjunctive
O	=	Optative
M	=	iMperative
N	=	iNfinitive
P	=	Participle

Extra: -ATT = Attic Greek form

Person: 1, 2, 3 = First, Second, Third person

Number: S, P = Singular, Plural

Gender: M, F, N = Masculine, Feminine, Neuter

Case:

N	=	Nominative (5-case system only!)
G	=	Genitive
D	=	Dative
A	=	Accusative
V	=	Vocative

SPECIAL NOTE: the so-called “Second” forms of the Aorist, Future, Perfect and Pluperfect are respectively designated as 2A, 2F, 2P and 2L, preceding the voice and mood designations. Functionally, these forms are equivalent to the undesignated (First) Aorist, Future, Perfect, and Pluperfect forms.

STRONG'S NUMBERS:

To access the lexical root form definition of any Greek word, the appropriate Strong's concordance number immediately follows each Greek word. The definition then can be obtained by the normal routine for definitions as used for English texts.

The Strong's numbers used for the Greek New Testament do NOT always coincide with those used in the English texts. Strong clearly assisted the lay reader of the Authorized Version by assigning numbers to each unique root word form; however, he also attempted further to aid the reader by subdividing some root forms into separately numbered entries.

The result of such subdivision can be seen in the multiple forms of the verb “to be” (each of which ultimately derives from Strong's 1510). The same policy of separate numerical entries also was applied to various comparative and superlative forms of some adjectives and adverbs, as well as to the adverbial use of some noun forms.

Conversely, rather than treating each word separately (as would have been proper for anyone able to read the Greek), Strong assigned a single unique number to certain multiple-word expressions (e.g., “ou mh” or “ei de mhge”).

This number no longer was reflective of the individual root forms. Once more, this action was taken by Strong in order to assist the lay English reader who knew no Greek; in practice this policy becomes a severe hindrance to those who know and seek to read and understand the New Testament in its original Koine Greek.

Thus, the Strong's numbers – well-suited as they may be for the lay reader of the English text – in places become confusing and detrimental to those reading the Greek New Testament who would use those numbers when searching for or classifying the ultimate lexical root forms of various Greek words.

The present Greek edition attempts to alter Strong's Greek word numbers so that they relate directly to their ultimate practical root form. For example, all forms of the irregular second aorist root “eipon” (Strong's 2036) now are assigned to the root “legw” (Strong's 3004), to which “eipon” functions as the practical aorist. Similarly, all derived forms of “eidon” (originally included within Strong's 1492) now are related appropriately to either “oraw” (Strong's 3708) or “oida” (Strong's 1492), in accordance with their particular meaning.

The revision of the Strong's numbers within the Greek NT text is an ongoing process. Ultimately all Strong's numbers in the Greek text will agree with the Greek lexical root form.

ADDITIONAL NOTES

ACCURACY OF STRONG'S NUMBERS:

It is ASSUMED that all Strong's numbers are correct; these have not been verified, although a few errors have been noted and corrected.

THE VARIOUS FORMS OF THE VERB “TO BE”:

Although the analytical lexicons state no voice for the various forms of “to be” (including compound verbs in which “-eimi” is an element), for the purposes of the current parsing data ALL such forms are considered to be in the ACTIVE voice.

In addition, Strong's Concordance gives unique numbers to many separate forms of the verb “to be”, even though all these properly derive from “eimi” (1510) alone. Perschbacher gives both numbers: the particular Strong's number in the left margin and the root number 1510 in the right margin. In the present electronic Greek NT texts, ALL forms of “eimi” reflect the single number 1510.

Since accents and breathings are not provided in these Greek texts, some word forms will appear identical although possessing distinct parsings or declensions. The following specifically should be noted:

The form “h” occurs infrequently as part of the verb “to be” (V-PAS-3S of 1510, numbered 5600 by Strong); the same form reflecting the definite article (3588), relative pronoun (3739), and disjunctive particle (2228, 2229) dominates within the Greek NT.

The form “ei” also occurs infrequently as part of the verb “to be” (V-PAI-2S of 1510, numbered 1488 by Strong); the same form (in the absence of accents and breathings) occurs most frequently as a conditional particle (1487).

The form “hn” is frequent as a verb form in the Greek NT (V-IAI-3S of 1510, numbered 2258 by Strong); it also occurs frequently as a relative pronoun (3739).

The subjunctive verb form “wsin” (V-PAS-3P of 1510) is incorrectly cited by Strong as participial (5607). Note also that the same form may be a plural noun from 3775.

The verb form “hv” can be either a present subjunctive (PAS-2S, Strong 1510) or an imperfect indicative (V-IAI-2S, Strong 2229). Both forms derive from the root 1510; the parsing information following each form makes the distinction clear.

-end of file-

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

- 1 βιβλος γενεσεωσ ιησου χριστου υιου δαυιδ υιου αβρααμ
 2 αβρααμ εγεννησεν τον ισαακ ισαακ δε εγεννησεν τον ιακωβ ιακωβ δε εγεννησεν τον ιουδαν και τους αδελφους αυτου
 3 ιουδας δε εγεννησεν τον φαρεσ και τον ζαρα εκ της θαμαρ φαρεσ δε εγεννησεν τον εσρωμ εσρωμ δε εγεννησεν τον αραμ
 4 αραμ δε εγεννησεν τον αμιναδαβ αμιναδαβ δε εγεννησεν τον ναασων ναασων δε εγεννησεν τον σαλμων
 5 σαλμων δε εγεννησεν τον βοοζ εκ της ραχαβ βοοζ δε εγεννησεν τον ωβηδ εκ της ρουθ ωβηδ δε εγεννησεν τον ιεσσαι
 6 ιεσσαι δε εγεννησεν τον δαυιδ τον βασιλεα δαυιδ δε ο βασιλευσ εγεννησεν τον σολομωνα εκ της του ουριου
 7 σολομων δε εγεννησεν τον ροβοαμ ροβοαμ δε εγεννησεν τον αβια αβια δε εγεννησεν τον ασα
 8 ασα δε εγεννησεν τον ιωσαφατ ιωσαφατ δε εγεννησεν τον ιωραμ ιωραμ δε εγεννησεν τον οζιαν
 9 οζιασ δε εγεννησεν τον ιωαθαμ ιωαθαμ δε εγεννησεν τον αχαζ αχαζ δε εγεννησεν τον εξεκιαν
 10 εξεκιασ δε εγεννησεν τον μανασση μανασση δε εγεννησεν τον αμων αμων δε εγεννησεν τον ιωσιαν
 11 ιωσιασ δε εγεννησεν τον ιεχονιαν και τους αδελφους αυτου επι της μετοικεσιασ βαβυλωνοσ
 12 μετα δε την μετοικεσιαν βαβυλωνοσ ιεχονιασ εγεννησεν τον σαλαθιηλ σαλαθιηλ δε εγεννησεν τον ζοροβαβελ
 13 ζοροβαβελ δε εγεννησεν τον αβιουδ αβιουδ δε εγεννησεν τον ελιακειμ ελιακειμ δε εγεννησεν τον αζωρ
 14 αζωρ δε εγεννησεν τον σαδωκ σαδωκ δε εγεννησεν τον αχειμ αχειμ δε εγεννησεν τον ελιουδ
 15 ελιουδ δε εγεννησεν τον ελεαζαρ ελεαζαρ δε εγεννησεν τον ματθαν ματθαν δε εγεννησεν τον ιακωβ
 16 ιακωβ δε εγεννησεν τον ιωσηφ τον ανδρα μαριασ εξ ησ εγεννηθη ιησουσ ο λεγομενοσ χριστοσ
 17 πασαι ουν αι γενεαι απο αβρααμ εωσ δαυιδ γενεαι δεκατεσσαρες και απο δαυιδ εωσ της μετοικεσιασ βαβυλωνοσ γενεαι δεκατεσσαρες και απο της μετοικεσιασ βαβυλωνοσ εωσ του χριστου γενεαι δεκατεσσαρες
 18 του δε ιησου χριστου η γεννησισ ουτωσ ην μνηστευθεισισ γαρ της μητροσ αυτου μαριασ τω ιωσηφ πριν η συνελθειν αυτουσ ευρεθη εν γαστρι εχουσα εκ πνευματοσ αγιου
 19 ιωσηφ δε ο ανηρ αυτησ δικαιοσ ων και μη θελων αυτην παραδειγματισαι εβουληθη λαθρα απολυσαι αυτην
 20 ταυτα δε αυτου ενθυμηθεντοσ ιδου αγγελοσ κυριου κατ οναρ εφανη αυτω λεγων ιωσηφ υιοσ δαυιδ μη φοβηθησ παραλαβειν μαριαμ την γυναικα σου το γαρ εν αυτη γεννηθεν εκ πνευματοσ εστιν αγιου
 21 τεζεται δε υιον και καλεσεισ το ονομα αυτου ιησουν αυτοσ γαρ σωσει τον λαον αυτου απο των αμαρτιων αυτων
 22 τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντοσ
 23 ιδου η παρθενοσ εν γαστρι εξει και τεζεται υιον και καλεσουσιν το ονομα αυτου εμμανουηλ ο εστιν μεθερμηνευομενον μεθ ημων ο θεοσ

24 διεγερθεις δε ο ιωσηφ απο του υπνου εποιησεν ωσ προσεταξεν αυτω ο αγγελος κυριου και παρελαβεν την γυναικα αυτου

25 και ουκ εγινωσκεν αυτην εωσ ου ετεκεν τον υιον αυτης τον πρωτοτοκον και εκαλεσεν τον ονομα αυτου ιησουν

2

1 του δε ιησου γεννηθεντος εν βηθλεεμ της ιουδαιας εν ημεραισ ηρωδου του βασιλεωσ ιδου μαγοι απο ανατολων παρεγενοντο εις ιεροσολυμα

2 λεγοντες που εστιν ο τεχθεις βασιλευσ των ιουδαιων ειδομεν γαρ αυτου τον αστερα εν τη ανατολη και ηλθομεν προσκυνησαι αυτω

3 ακουσασ δε ηρωδισ ο βασιλευσ εταραχθη και πασα ιεροσολυμα μετ αυτου

4 και συναγαγων παντασ τους αρχιερεισ και γραμματεισ του λαου επυνθανετο παρ αυτων που ο χριστος γεννεται

5 οι δε ειπον αυτω εν βηθλεεμ της ιουδαιας ουτωσ γαρ γεγραπται δια του προφητου

6 και συ βηθλεεμ γη ιουδα ουδαμωσ ελαχιστη ει εν τοις ηγεμοσιν ιουδα εκ σου γαρ εξελευσεται ηγουμενοσ οστισ ποιμανει τον λαον μου τον ισραηλ

7 τοτε ηρωδισ λαθρα καλεσασ τους μαγουσ ηκριβωσεν παρ αυτων τον χρονον του φαινομενου αστεροσ

8 και πεμψασ αυτοουσ εις βηθλεεμ ειπεν πορευθεντεσ ακριβωσ εξετασατε περι του παιδιου επαν δε ευρητε απαγγειλατε μοι οπωσ καγω ελθων προσκυνησω αυτω

9 οι δε ακουσαντεσ του βασιλεωσ επορευθησαν και ιδου ο αστηρ ον ειδον εν τη ανατολη προηγεν αυτοουσ εωσ ελθων εστη επανω ου ην το παιδιον

10 ιδοντεσ δε τον αστερα εχαρησαν χαραν μεγαλην σφοδρα

11 και ελθοντεσ εις την οικιαν ειδον το παιδιον μετα μαριασ της μητροσ αυτου και πεσοντεσ προσεκυνησαν αυτω και ανοιξαντεσ τουσ θησαυρουσ αυτων προσηνεγκαν αυτω δωρα χρυσοσ και λιβανον και σμυρναν

12 και χρηματισθεντεσ κατ οναρ μη ανακαμψαι προσ ηρωδην δι αλλησ οδου ανεχωρησαν εις την χωραν αυτων

13 αναχωρησαντων δε αυτων ιδου αγγελοσ κυριου φαινεται κατ οναρ τω ιωσηφ λεγων εγερθεισ παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και φυγε εις αιγυπτον και ισθι εκει εωσ αν ειπω σοι μελλει γαρ ηρωδισ ζητειν το παιδιον του απολεσαι αυτο

14 ο δε εγερθεισ παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου νυκτοσ και ανεχωρησεν εις αιγυπτον

15 και ην εκει εωσ της τελευτησ ηρωδου ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντοσ εξ αιγυπτου εκαλεσα τον υιον μου

16 τοτε ηρωδισ ιδων οτι ενεπαιχθη υπο των μαγων εθυμωθη λιαν και αποστειλασ ανειλεν παντασ τουσ παιδασ τουσ εν βηθλεεμ και εν πασιν τοις οριοισ αυτησ απο διετουσ και κατωτερω κατα τον χρονον ον ηκριβωσεν παρα των μαγων

17 τοτε επληρωθη το ρηθεν υπο ιερεμιου του προφητου λεγοντοσ

18 φωνη εν ραμα ηκουσθη θρηνοσ και κλαυθμοσ και οδυρμοσ πολυσ ραχηλ κλαιουσα τα τεκνα αυτησ και ουκ ηθελεν παρακληθηναι οτι ουκ εισιν

19 τελευτησαντοσ δε του ηρωδου ιδου αγγελοσ κυριου κατ οναρ φαινεται τω ιωσηφ εν αιγυπτω

20 λεγων εγερθεισ παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και πορευου εις γην ισραηλ τεθηκασιν γαρ οι ζητουντεσ την ψυχην του παιδιου

21 ο δε εγερθεισ παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου και ηλθεν εις γην ισραηλ 22 ακουσασ δε οτι αρχελαοσ βασιλευει επι της ιουδαιασ αντι ηρωδου του πατροσ αυτου εφοβηθη εκει απελθειν χρηματιθεισ δε κατ οναρ ανεχωρησεν εις τα μερη τησ γαλιλαιασ

23 και ελθων κατωκησεν εις πολιν λεγομενην ναζαρετ οπωσ πληρωθη το ρηθεν δια των προφητων οτι ναζωραιοσ κληθησεται

3

¹ εν δε ταις ημεραις εκειναις παραγινεται ιωαννης ο βαπτιστης κηρυσων εν τη ερημω της ιουδαιας

² και λεγων μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων

³ ουτος γαρ εστιν ο ρηθεις υπο ησαιου του προφητου λεγοντος φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβουσ αυτου

⁴ αυτος δε ο ιωαννης ειχεν το ενδυμα αυτου απο τριχων καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου η δε τροφη αυτου ην ακριδες και μελι αγριον

⁵ τοτε εξεπορευετο προς αυτον ιεροσολυμα και πασα η ιουδαια και πασα η περιχωρος του ιορδανου

⁶ και εβαπτιζοντο εν τω ιορδανη υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων

⁷ ιδων δε πολλους των φαρισαιων και σαδδουκαιων ερχομενους επι το βαπτισμα αυτου ειπεν αυτοις γεννηματα εχιδνων τις υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης

⁸ ποιησατε ουν καρπον αξιον της μετανοιας

⁹ και μη δοξητε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των λιθων τούτων χειραι τεκνα τω αβρααμ

¹⁰ ηδη δε και η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται

¹¹ εγω μεν βαπτιζω υμας εν υδατι εις μετανοιαν ο δε οπισω μου ερχομενος ισχυροτερος μου εστιν ου ουκ ειμι ικανος τα υποδηματα βαστασαι αυτος υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω

¹² ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον αυτου εις την αποθηκην το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω

¹³ τοτε παραγινεται ο ιησους απο της γαλιλαιας επι τον ιορδανην προς τον ιωαννην του βαπτισθηναι υπ αυτου

¹⁴ ο δε ιωαννης διεκωλυεν αυτον λεγων εγω χρειαν εχω υπο σου βαπτισθηναι και συ ερχη προς με

¹⁵ αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν προς αυτον αφεσ αρτι ουτως γαρ πρεπον εστιν ημιν πληρωσαι πασαν δικαιοσυνην τοτε αφησιν αυτον

¹⁶ και βαπτισθεις ο ιησους ανεβη ευθυσ απο του υδατος και ιδου ανεωχθησαν αυτω οι ουρανοι και ειδεν το πνευμα του θεου καταβαινον ωσει περιστεραν και ερχομενον επ αυτον

¹⁷ και ιδου φωνη εκ των ουρανων λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα

4

¹ τοτε ο ιησους ανηχθη εις την ερημον υπο του πνευματος πειρασθηναι υπο του διαβολου

² και νηστευσας ημερας τεσσαρακοντα και νυκτας τεσσαρακοντα υστερον επεινασεν

³ και προσελθων αυτω ο πειραζων ειπεν ει υιος ει του θεου ειπε ινα οι λιθοι ουτοι αρτοι γενωνται

⁴ ο δε αποκριθεις ειπεν γεγραπται ουκ επ αρτω μονω ζησεται ανθρωπος αλλ επι παντι ρηματι εκπορευομενω δια στοματος θεου

⁵ τοτε παραλαμβανει αυτον ο διαβολος εις την αγιαν πολιν και ιστησιν αυτον επι το πετρυγιον του ιερου

⁶ και λεγει αυτω ει υιος ει του θεου βαλε σεαυτον κατω γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελιοις αυτου εντελειται περι σου και επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψησ προσ λιθον τον ποδα σου

⁷ εφη αυτω ο ιησους παλιν γεγραπται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου

8 παλιν παραλαμβάνει αυτον ο διαβολος εις ορος υψηλον λιαν και δεικνυσιν αυτω πασας τας βασιλειας του κοσμου και την δοξαν αυτων

9 και λεγει αυτω ταυτα παντα σοι δωσω εαν πεσων προσκυνησης μοι

10 τοτε λεγει αυτω ο ιησους υπαγε οπισω μου σατανα γεγραπται γαρ κυριον τον θεον σου προσκυνησεις και αυτω μονω λατρευσεις

11 τοτε αφησιν αυτον ο διαβολος και ιδου αγγελιοι προσηλθον και διηκονουν αυτω

12 ακουσας δε ο ιησους οτι ιωαννης παρεδοθη ανεχωρησεν εις την γαλιλαιαν

13 και καταλιπων την ναζαρετ ελθων κατωκησεν εις καπερναουμ την παραθαλασσιαν εν οριοις ζαβουλων και νεφθαλειμ

14 ινα πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος

15 γη 1093 N-NSF ζαβουλων και γη 1093 N-NSF νεφθαλειμ οδον θαλασσης περαν του ιορδανου γαλιλαια 1056 N-NSF των εθνων

16 ο λαος ο καθημενος εν σκοτει ειδεν φως μεγα και τοις καθημενοις εν χωρα και σκια θανατου φως ανετειλεν αυτοις

17 απο τοτε ηρξατο ο ιησους κηρυσσειν και λεγειν μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων

18 περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν δυο αδελφους σιμωνα τον λεγομενον πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου βαλλοντας αμφιβληστρον εις την θαλασσαν ησαν γαρ αλιεις

19 και λεγει αυτοις δευτε οπισω μου και ποιησω υμας αλιεις ανθρωπων

20 οι δε ευθεως αφεντες τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω

21 και προβας εκειθεν ειδεν αλλους δυο αδελφους ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου εν τω πλοιω μετα ζεβεδαιου του πατρος αυτων καταρτιζοντας τα δικτυα αυτων και εκαλεσεν αυτοις

22 οι δε ευθεως αφεντες το πλοιον και τον πατερα αυτων ηκολουθησαν αυτω

23 και περιηγεν ολην την γαλιλαιαν ο ιησους διδασκων εν ταις συναγωγασι αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπευων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω

24 και απηλθεν η ακοη αυτου εις ολην την συριαν και προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και βασανιοις συνεχομενους και δαιμονιζομενους και σεληνιαζομενους και παραλυτικους και थेραπευσεν αυτοις

25 και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι απο της γαλιλαιας και δεκαπολεως και ιεροσολυμων και ιουδαιας και περαν του ιορδανου

5

1 ιδων δε τους οχλους ανεβη εις το ορος και καθισαντος αυτου προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου

2 και ανοιξας το στομα αυτου εδιδασκεν αυτοις λεγων

3 μακαριοι οι πτωχοι τω πνευματι οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων

4 μακαριοι οι πενθουντες οτι αυτοι παρακληθησονται

5 μακαριοι οι πραεις οτι αυτοι κληρονομησουσιν την γην

6 μακαριοι οι πεινωντες και διψωντες την δικαιοσυνην οτι αυτοι χορτασθησονται

7 μακαριοι οι ελεημονες οτι αυτοι ελεηθησονται

8 μακαριοι οι καθαροι τη καρδια οτι αυτοι τον θεον οψονται

9 μακαριοι οι ειρηνοποιοι οτι αυτοι υιοι θεου κληθησονται

10 μακαριοι οι δεδιωγμενοι ενεκεν δικαιοσυνης οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων

11 μακαριοι εστε οταν ονειδισωσιν υμας και διωξωσιν και ειπωσιν παν πονηρον ρημα καθ υμων ψευδομενοι ενεκεν εμου

12 χαιρετε και αγαλλιασθε οτι ο μισθος υμων πολυς εν τοις ουρανοις ουτως γαρ εδιωξαν τους προφητας τους προ υμων

13 υμεις εστε το αλας της γης εαν δε το αλας μωρανθη εν τινι αλισθησεται εις ουδεν ισχυει επι ει μη βληθηναι εξω και καταπατεισθαι υπο των ανθρωπων

14 υμεις εστε το φως του κοσμου ου δυναται πολις κρυβηναι επανω ορους κειμενη

15 ουδε καιουσιν λυχνον και τιθεασιν αυτον υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν και λαμπει πασιν τοις εν τη οικια

16 ουτως λαμψατω το φως υμων εμπροσθεν των ανθρωπων οπως ιδωσιν υμων τα καλα εργα και δοξασωσιν τον πατερα υμων τον εν τοις ουρανοις

17 μη νομισητε οτι ηλθον καταλυσαι τον νομον η τους προφητας ουκ ηλθον καταλυσαι αλλα πληρωσαι

18 αμην γαρ λεγω υμιν εως αν παρελθη ο ουρανος και η γη ιωτα εν η μια κεραια ου μη παρελθη απο του νομου εως αν παντα γενηται

19 ος εαν ουν λυση μιαν των εντολων τουτων των ελαχιστων και διδαξη ουτως τους ανθρωπους ελαχιστος κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων ος δ αν ποιηση και διδαξη ουτος μεγας κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων

20 λεγω γαρ υμιν οτι εαν μη περισσευση η δικαιοσυνη υμων πλειον των γραμματεων και φαρισαιων ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων

21 ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ου φονευσεις ος δ αν φονευση ενοχος εσται τη κρισει

22 εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο οργιζομενος τω αδελφω αυτου εικη ενοχος εσται τη κρισει ος δ αν ειπη τω αδελφω αυτου ρακα ενοχος εσται τω συνεδριω ος δ αν ειπη μωρε ενοχος εσται εις την γεενναν του πυρος

23 εαν ουν προσφερησ το δωρον σου επι το θυσιαστηριον και εκει μνησθης οτι ο αδελφος σου εχει τι κατα σου

24 αφες εκει το δωρον σου εμπροσθεν του θυσιαστηριου και υπαγε πρωτον διαλλαγηθι τω αδελφω σου και τοτε ελθων προσφερε το δωρον σου

25 ισθι ευνωνων τω αντιδικω σου ταχυ εως οτου ει εν τη οδω μετ αυτου μηποτε σε παραδω ο αντιδικος τω κριτη και ο κριτης σε παραδω τω υπηρετη και εις φυλακην βληθησ

26 αμην λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως αν αποδωσ τον εσχατον κοδραντην

27 ηκουσατε οτι ερρεθη ου μοιχευσεις

28 εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο βλεπων γυναικα προς το επιθυμησαι αυτην ηδη εμοιχευσεν αυτην εν τη καρδια αυτου

29 ει δε ο οφθαλμος σου ο δεξιος σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν

30 και ει η δεξια σου χειρ σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτην και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν

31 ερρεθη δε οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου δωτω αυτη αποστασιον

32 εγω δε λεγω υμιν οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου παρεκτος λογου πορνειας ποιει αυτην μοιχασθαι και ος εαν απολελυμενην γαμηση μοιχεται

33 παλιν ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ουκ επιορκησεις αποδωσεις δε τω κυριω τους ορκους σου

34 εγω δε λεγω υμιν μη ομοσαι ολωσ μητε εν τω ουρανω οτι θρονος εστιν του θεου

35 μητε εν τη γη οτι υποποδιον εστιν των ποδων αυτου μητε εις ιεροσολυμα οτι πολις εστιν του μεγαλου βασιλεωσ

36 μητε εν τη κεφαλη σου ομοσησ οτι ου δυνασαι μιαν τριχα λευκην η μελαιναν ποιησαι

37 εστω δε ο λογος υμων ναι ναι ου ου το δε περισσον τούτων εκ του πονηρου εστιν
 38 ηκουσατε οτι ερρεθη οφθαλμον αντι οφθαλμου και οδοντα αντι οδοντος
 39 εγω δε λεγω υμιν μη αντιστηναι τω πονηρω αλλ οστις σε ραπισει επι την δεξιαν
 σιαγονα στρεψον αυτω και την αλλην
 40 και τω θελοντι σοι κριθηναι και τον χιτωνα σου λαβειν αφες αυτω και το ιματιον
 41 και οστις σε αγγαρευσει μιλιον εν υπαγε μετ αυτου δυο
 42 τω αιτουντι σε διδου και τον θελοντα απο σου δανεισασθαι μη αποστραφης
 43 ηκουσατε οτι ερρεθη αγαπησεις τον πλησιον σου και μισησεις τον εχθρον σου
 44 εγω δε λεγω υμιν αγαπατε τους εχθρους υμων ευλογειτε τους καταρωμενους υμας
 καλωσ ποιειτε τοις μισουσιν υμας και προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων υμας και
 διωκοντων υμας
 45 οπως γενησθε υιοι του πατρος υμων του εν τοις ουρανοις οτι τον ηλιον αυτου
 ανατελλει επι πονηρους και αγαθους και βρεχει επι δικαιους και αδικους
 46 εαν γαρ αγαπησητε τους αγαπωντας υμας τινα μισθον εχετε ουχι και οι τελωναι το
 αυτο ποιουσιν
 47 και εαν ασπασησθε τους φιλους υμων μονον τι περισσον ποιειτε ουχι και οι τελωναι
 ουτως ποιουσιν
 48 εσεσθε ουν υμεις τελειοι ωσπερ ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις τελειος εστιν

6

1 προσεχετε την ελεημοσυνην υμων μη ποιειν εμπροσθεν των ανθρωπων προς το
 θεαθηναι αυτοις ει δε μηγε μισθον ουκ εχετε παρα τω πατρι υμων τω εν τοις ουρανοις
 2 οταν ουν ποιησ ελεημοσυνην μη σαλπισησ εμπροσθεν σου ωσπερ οι υποκριται
 ποιουσιν εν ταις συναγωγαις και εν ταις ρυμαις οπως δοξασθωσιν υπο των ανθρωπων
 αμην λεγω υμιν απεχουσιν τον μισθον αυτων
 3 σου δε ποιουντος ελεημοσυνην μη γνωτω η αριστερα σου τι ποιει η δεξια σου
 4 οπως η σου η ελεημοσυνη εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω
 αυτος αποδωσει σοι εν τω φανερω
 5 και οταν προσευχη ουκ εση ωσπερ οι υποκριται οτι φιλουσιν εν ταις συναγωγαις και
 εν ταις γωνιαις των πλατειων εστωτες προσευχεσθαι οπως αν φανωσιν τοις ανθρωποις
 αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων
 6 συ δε οταν προσευχη εισελθε εις το ταμειον σου και κλεισασ την θυραν σου
 προσευξαι τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω
 αποδωσει σοι εν τω φανερω
 7 προσευχομενοι δε μη βαττολογησητε ωσπερ οι εθνικοι δοκουσιν γαρ οτι εν τη
 πολυλογια αυτων εισακουσθησονται
 8 μη ουν ομοιωθητε αυτοις οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ων χρειαν εχετε προ του υμας
 αιτησαι αυτον
 9 ουτως ουν προσευχεσθε υμεις πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα
 σου
 10 ελθετω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ωσ εν ουρανω και επι της γης
 11 τον αρτον ημων τον επιουσιονδος ημιν σημερον
 12 και αφες ημιν τα οφειληματα ημων ωσ και ημεις αφιεμεν τοις οφειλεταις ημων
 13 και μη εισενγκησ ημας εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημας απο του πονηρου οτι σου
 εστιν η βασιλεια και η δυναμις και η δοξα εις τους αιωνας αμην
 14 εαν γαρ αφητε τοις ανθρωποις τα παραπτωματα αυτων αφησει και υμιν ο πατηρ
 υμων ο ουρανιος
 15 εαν δε μη αφητε τοις ανθρωποις τα παραπτωματα αυτων ουδε ο πατηρ υμων αφησει
 τα παραπτωματα υμων

16 όταν δε νηστευήτε μη γίνεσθε ὡσερ οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποὶ ἀφανίζουσιν γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡπὼς φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις νηστευόντες ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἀπεχούσιν τὸν μίσθον αὐτῶν

17 σὺ δὲ νηστεύων ἀλειψαὶ σου τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπον σου νιψαὶ

18 ὡπὼς μὴ φανῆσ τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῶ ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ ὁ πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοὶ

19 μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς ὅπου σῆς καὶ βρῶσις ἀφανίζει καὶ ὅπου κλεπταὶ διουρυσσοῦσιν καὶ κλεπτουσὶν

20 θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ ὅπου οὔτε σῆς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει καὶ ὅπου κλεπταὶ οὐ διουρυσσοῦσιν οὐδὲ κλεπτουσὶν

21 ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν ἐκεῖ ἐστὰ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν

22 ὁ λυχνὸς τοῦ σώματος ἐστὶν ὁ ὀφθαλμὸς εἰάν οὖν ὁ ὀφθαλμὸς σου ἀπλοῦς ἢ ὅλον τὸ σῶμα σου φωτεινὸν ἐστὶν

23 εἰάν δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς ἢ ὅλον τὸ σῶμα σου σκοτεινὸν ἐστὶν εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκοτὸς ἐστὶν τὸ σκοτὸς πῶσον

24 οὐδεὶς δύναται δυσὶν κυρίοις δουλεῦν ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει ἢ ἓνος ἀνθεξεται καὶ τοῦ ἕτερου καταφρονησει οὐ δύνασθε θεῷ δουλεῦν καὶ μαμῶνα

25 διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν μὴ μεριμνᾶτε τὴ ψυχὴ ὑμῶν τί φαγήτε καὶ τί πίητε μὴδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος

26 ἐμβλεψάτε εἰς τὰ πέτεινα τοῦ οὐρανοῦ ὅτι οὐ σπειροῦσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συναγοῦσιν εἰς ἀποθήκας καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐρανόσιος τρέφει αὐτὰ οὐχ ὑμεῖς μάλλον διαφέρετε αὐτῶν

27 τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πηχὺν ἓνα

28 καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει οὐ κοπία οὐδὲ νηθεὶ

29 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβαλετο ὡς ἐν τούτων

30 εἰ δὲ τὸν χορτὸν τοῦ ἀγροῦ σημερὸν ὄντα καὶ αὐριοῦ εἰς κλίβανον βαλλομένου ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιένυσσιν οὐ πολλῷ μάλλον ὑμᾶς ὀλιγοπιστοὶ

31 μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες τί φαγωμεν ἢ τί πίωμεν ἢ τί περιβαλωμεθα

32 πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ οἶδεν γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐρανόσιος ὅτι χρῆζετε τούτων ἀπαντῶν

33 ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν

34 μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὐρίον ἢ γὰρ αὐρίον μεριμνήσει τὰ εαυτοῦσ ἀρκετὸν τὴν ἡμέρα ἢ κακία αὐτοῦσ

7

1 μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθήτε

2 ἐν ὧ γὰρ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε καὶ ἐν ὧ μετρῷ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν

3 τί δὲ βλέπεισ τὸν καρφὸς τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου τὴν δὲ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖσ

4 ἢ πῶς ερεῖσ τῷ ἀδελφῷ σου ἀφες ἐκβαλ τὸν καρφὸς ἀπο τοῦ ὀφθαλμοῦ σου καὶ ἴδου ἢ δοκοσ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου

5 ὑποκριτὰ ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου καὶ τότε διαβλέψει ἐκβαλεῖν τὸν καρφὸς ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου

6 μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσὶν μὴδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν χοίρων μὴποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺσ ἐν τοῖσ ποσὶν αὐτῶν καὶ στραφέντες ρηξώσιν ὑμᾶς

- 7 αιτείτε και δοθήσεται υμιν ζητείτε και ευρήσετε κρούετε και ανοιγήσεται υμιν
 8 πας γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκε και τω κρουοντι ανοιγήσεται
 9 η τισ εστιν εξ υμων ανθρωπος ον εαν αιτηση ο υιος αυτου αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω
 10 και εαν ιχθυν αιτηση μη οφιν επιδωσει αυτω
 11 ει ουν υμεις πονηροι οντες οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις δωσει αγαθα τοις αιτουσιν αυτον
 12 παντα ουν οσα αν θελητε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι ουτως και υμεις ποιειτε αυτοις ουτος γαρ εστιν ο νομος και οι προφηται
 13 εισελθετε δια της στενης πυλης οτι πλατεια η πυλη και ευρυχωρος η οδος η απαγουσα εις την απωλειαν και πολλοι εισιν οι εισερχομενοι δι αυτης
 14 τι στενη η πυλη και τεθλιμμενη η οδος η απαγουσα εις την ζωην και ολιγοι εισιν οι ευρισκοντες αυτην
 15 προσεχετε δε απο των ψευδοπροφητων οιτινες ερχονται προς υμας εν ενδυμασιν προβατων εσωθεν δε εισιν λυκοι αρπαγες
 16 απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτοουσ μητι συλλεγουσιν απο ακανθων σταφυλην η απο τριβωλων συκα
 17 ουτως παν δενδρον αγαθον καρπους καλους ποιει το δε σαπρον δενδρον καρπους πονηρους ποιει
 18 ου δυναται δενδρον αγαθον καρπους πονηρους ποιειν ουδε δενδρον σαπρον καρπους καλους ποιειν
 19 παν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπεται και εις πυρ βαλλεται
 20 αρα γε απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτοουσ
 21 ου πας ο λεγων μοι κυριε κυριε εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων αλλ ο ποιων το θελημα του πατρος μου του εν ουρανοις
 22 πολλοι ερουσιν μοι εν εκεινη τη ημερα κυριε κυριε ου τω σω ονοματι προφητευσαμεν και τω σω ονοματι δαιμονια εξεβαλομεν και τω σω ονοματι δυναμεισ πολλασ εποησαμεν
 23 και τοτε ομολογησω αυτοις οτι ουδεποτε εγγυν υμας αποχωρειτε απ εμου οι εργαζομενοι την ανομιαν
 24 πας ουν οστις ακουει μου τουσ λογουσ τουτουσ και ποιει αυτοουσ ομοιωσω αυτον ανδρι φρονιμω οστις ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την πετραν
 25 και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεπεσον τη οικια εκεινη και ουκ επεσεν τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν
 26 και πας ο ακουων μου τουσ λογουσ τουτουσ και μη ποιων αυτοουσ ομοιωθησεται ανδρι μωρω οστις ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την αμμιον
 27 και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεκοψαν τη οικια εκεινη και επεσεν και ην η πτωσις αυτης μεγαλη
 28 και εγενετο οτε συνετελεσεν ο ιησους τουσ λογουσ τουτουσ εξεπλησσαντο οι οχλοι εις τη διδαχη αυτου
 29 ην γαρ διδασκων αυτοουσ ωσ εξουσιαν εχων και ουχ ωσ οι γραμματεισ

8

- 1 καταβαντι δε αυτω απο του ορουσ ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι
 2 και ιδου λεπρος ελθων προσεκυνη αυτω λεγων κυριε εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι
 3 και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ο ιησους λεγων θελω καθαρισθητι και ευθεωσ εκαθαρισθη αυτου η λεπρα
 4 και λεγει αυτω ο ιησους ορα μηδενι ειπησ αλλα υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερι και προσενεγκε το δωρον ο προσεταξεν μωσις εις μαρτυριον αυτοις

5 εισελθοντι δε αυτω εις καπερναουμ προσηλθεν αυτω εκατονταρχος παρακαλων αυτον

6 και λεγων κυριε ο παις μου βεβληται εν τη οικια παραλυτικος δεινωσ βασιανιζομενος

7 και λεγει αυτω ο ιησους εγω ελθων θεραπευσω αυτον

8 και αποκριθεισ ο εκατονταρχος εφη κυριε ουκ ειμι ικανος ινα μου υπο την στεγην εισελθης αλλα μονον ειπε λογω και ιαθησεται ο παις μου

9 και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν εχων υπ εμαυτον στρατιωτας και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτω και ποιει

10 ακουσας δε ο ιησους εθαυμασεν και ειπεν τοις ακολουθουσιν αμην λεγω υμιν ουδε εν τω ισραηλ τοςαυτην πιστιν ευρον

11 λεγω δε υμιν οτι πολλοι απο ανατολων και δυσμων ηξουσιν και ανακλιθησονται μετα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ εν τη βασιλεια των ουρανων

12 οι δε υιοι της βασιλειας εκβληθησονται εις το σκοτος το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων

13 και ειπεν ο ιησους τω εκατονταρχη υπαγε και ωσ επιστευσας γενηθητω σοι και ιαθη ο παις αυτου εν τη ωρα εκεινη

14 και ελθων ο ιησους εις την οικιαν πετρου ειδεν την πενθεραν αυτου βεβλημενην και πυρεσσοσαν

15 και ηψατο της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος και ηγερθη και διηκονει αυτω

16 οψιασ δε γενομενης προσηνεγκαν αυτω δαιμονιζομενους πολλους και εξεβαλεν τα πνευματα λογω και παντας τους κακωσ εχοντας εθεραπευσεν

17 οπως πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος αυτος τας ασθeneιασ ημων ελαβεν και τας νοσους εβαστασεν

18 ιδων δε ο ιησους πολλους οχλους περι αυτον εκελευσεν απελθειν εις το περαν

19 και προσελθων εις γραμματευσ ειπεν αυτω διδασκαλε ακολουθησω σοι οπου εαν απερχη

20 και λεγει αυτω ο ιησους αι αλωπεκες φωλεουσ εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεισ ο δε υιοσ του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη

21 ετερος δε των μαθητων αυτου ειπεν αυτω κυριε επιτρεψον μοι πρωτον απελθειν και θαψαι τον πατερα μου

22 ο δε ιησους ειπεν αυτω ακολουθει μοι και αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους

23 και εμβαντι αυτω εις το πλοιον ηκολουθησαν αυτω οι μαθηται αυτου

24 και ιδου σεισμος μεγασ εγενετο εν τη θαλασση ωστε το πλοιον καλυπτεσθαι υπο των κυματων αυτος δε εκαθευδεν

25 και προσελθοντες οι μαθηται ηγειραν αυτον λεγοντες κυριε σωσον ημασ απολλυμεθα

26 και λεγει αυτοις τι δειλοι εστε ολιγοπιστοι τοτε εγερθεισ επετιμησεν τοις ανεμοις και τη θαλασση και εγενετο γαληνη μεγαλη

27 οι δε ανθρωποι εθαυμασαν λεγοντες ποταπος εστιν ουτος οτι και οι ανεμοι και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω

28 και ελθοντι αυτω εις το περαν εις την χωραν των γεργεσηνων υπηνητησαν αυτω δυο δαιμονιζομενοι εκ των μνημιων εξερχομενοι χαλεποι λιαν ωστε μη ισχυειν τινα παρελθειν δια της οδου εκεινης

29 και ιδου εκραξαν λεγοντες τι ημιν και σοι ιησους υιε του θεου ηλθες ωδε προ καιρου βασανισαι ημασ

30 ην δε μακραν απ αυτων αγελη χοιρων πολλων βοσκομενη

31 οι δε δαιμονεσ παρεκαλουν αυτον λεγοντες ει εκβαλλεις ημασ επιτρεψον ημιν απελθειν εις την αγελην των χοιρων

32 και ειπεν αυτοισ υπαγετε οι δε εξελθοντες απηλθον εις την αγελην των χοιρων και ιδου ωρμησεν πασα η αγελη των χοιρων κατα του κρημνου εις την θαλασσαν και απεθανον εν τοισ υδασιν

33 οι δε βοσκοντες εφυγον και απελθοντες εις την πολιν απηγγειλαν παντα και τα των δαιμονιζομενων

34 και ιδου πασα η πολις εξηλθεν εις συναντησιν τω ιησου και ιδοντες αυτον παρεκαλεσαν οπωσ μεταβη απο των οριων αυτων

9

1 και εμβασ εις το πλοιον διεπερασεν και ηλθεν εις την ιδιαν πολιν

2 και ιδου προσεφερον αυτω παραλυτικον επι κλινησ βεβλημενον και ιδων ο ιησουσ την πιστιν αυτων ειπεν τω παραλυτικω θαρσει τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτια σου

3 και ιδου τινεσ των γραμματεων ειπον εν εαυτοισ ουτοσ βλασφημει

4 και ιδων ο ιησουσ τασ ενθυμησεισ αυτων ειπεν ινα τι υμεισ ενθυμεισθε πονηρα εν ταισ καρδιαισ υμων

5 τι γαρ εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτια η ειπειν εγειραι και περιπατει

6 ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιοσ του ανθρωπου επι τησ γησ αφιναι αμαρτιασ τοτε λεγει τω παραλυτικω εγερθεισ αρων σου την κλινην και υπαγε εις τον οικον σου

7 και εγερθεισ απηλθεν εις τον οικον αυτου

8 ιδοντες δε οι οχλοι εθαυμασαν και εδοξασαν τον θεον τον δοντα εξουσιαν τοιαυτην τοισ ανθρωποισ

9 και παραγων ο ιησουσ εκειθεν ειδεν ανθρωπον καθημενον επι το τελωνιον ματθαιον λεγομενον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστασ ηκολουθησεν αυτω

10 και εγενετο αυτου ανακειμενου εν τη οικια και ιδου πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι ελθοντες συνανεκειντο τω ιησου και τοισ μαθηταισ αυτου

11 και ιδοντες οι φαρισαιοι ειπον τοισ μαθηταισ αυτου δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθει ο διδασκαλοσ υμων

12 ο δε ιησουσ ακουσασ ειπεν αυτοισ ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντεσ ιατρου αλλ οι κακωσ εχοντεσ

13 πορευθεντεσ δε μαθετε τι εστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ου γαρ ηλθον καλεσαι δικαιουσ αλλα αμαρτωλουσ εις μετανοιαν

14 τοτε προσερχονται αυτω οι μαθηται ιωαννου λεγοντεσ δια τι ημεισ και οι φαρισαιοι νηστευομεν πολλα οι δε μαθηται σου ου νηστεουσιν

15 και ειπεν αυτοισ ο ιησουσ μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνοσ πενθειν εφ οσον μετ αυτων εστιν ο νυμφιοσ ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιοσ και τοτε νηστεουσουσιν

16 ουδεισ δε επιβαλλει επιβλημα ρακουσ αγναφου επι ιματιω παλαιω αιρει γαρ το πληρωμα αυτου απο του ιματιου και χειρον σχισμα γινεται

17 ουδε βαλλουσιν οινον νεον εις ασκουσ παλαιουσ ει δε μιγε ρηγνυνται οι ασκοι και ο οινοσ εκχειται και οι ασκοι απολουνται αλλα βαλλουσιν οινον νεον εις ασκουσ καινουσ και αμφοτεροι συντηρουνται

18 ταυτα αυτου λαλουντοσ αυτοισ ιδου αρχων εισ ελθων προσεκυνη αυτω λεγων οτι η θυγατηρ μου αρτι ετελευτησεν αλλα ελθων επιθεσ την χειρα σου επ αυτην και ζησεται

19 και εγερθεισ ο ιησουσ ηκολουθησεν αυτω και οι μαθηται αυτου

20 και ιδου γυνη αιμορροουσα δωδεκα ετη προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου

21 ελεγεν γαρ εν εαυτη εαν μονον αφωμαι του ιματιου αυτου σωθησομαι

22 ο δε ιησους επιστραφεισ και ιδων αυτην ειπεν θαρσει θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε και εσωθη η γυνη απο της ωρας εκεινησ

23 και ελθων ο ιησους εις την οικιαν του αρχοντος και ιδων τουσ αυλητας και τον οχλον θορυβουμενον

24 λεγει αυτοισ αναχωρειτε ου γαρ απεθανεν το κορασιον αλλα καθευδει και κατεγελων αυτου

25 οτε δε εξεβληθη ο οχλος εισελθων εκρατησεν της χειροσ αυτησ και ηγερθη το κορασιον

26 και εξηλθεν η φημη αυτη εις ολην την γην εκεινην

27 και παραγοντι εκειθεν τω ιησου ηκολουθησαν αυτω δυο τυφλοι κραζοντεσ και λεγοντεσ ελεησον ημασ υιε δαυιδ

28 ελθοντι δε εις την οικιαν προσηλθον αυτω οι τυφλοι και λεγει αυτοισ ο ιησους πιστευετε οτι δυναμαι τουτο ποιησαι λεγουσιν αυτω ναι κυριε

29 τοτε ηψατο των οφθαλμων αυτων λεγων κατα την πιστιν υμων γενηθητω υμιν

30 και ανεωχθησαν αυτων οι οφθαλμοι και ενεβριμησατο αυτοισ ο ιησους λεγων ορατε μηδεις γινωσκετω

31 οι δε εξελθοντεσ διεφημισαν αυτον εν ολη τη γη εκεινη

32 αυτων δε εξερχομενων ιδου προσηνεγκαν αυτω ανθρωπον κωφον δαιμονιζομενον

33 και εκβληθεντοσ του δαιμονιου ελαλησεν ο κωφοσ και εθαυμασαν οι οχλοι λεγοντεσ ουδεποτε εφανη ουτωσ εν τω ισραηλ

34 οι δε φαρισαιοι ελεγον εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια

35 και περιηγεν ο ιησους τασ πολεισ πασασ και τασ κωμασ διδασκων εν ταισ συναγωγαισ αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειασ και θεραπειων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω

36 ιδων δε τουσ οχλουσ εσπλαγχισηθη περι αυτων οτι ησαν εσκυλμενοι και ερριμμενοι ωσει προβατα μη εχοντα ποιμενα

37 τοτε λεγει τοισ μαθηταισ αυτου ο μεν θερισμοσ πολυσ οι δε εργαται ολιγοι

38 δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπωσ εκβαλη εργατασ εις τον θερισμον αυτου

10

1 και προσκαλεσαμενοσ τουσ δωδεκα μαθητασ αυτου εδωκεν αυτοισ εξουσιαν πνευματων ακαθαρτων ωστε εκβαλλειν αυτα και θεραπευειν πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν

2 των δε δωδεκα αποστολων τα ονοματα εστιν ταυτα πρωτοσ σιμων ο λεγομενοσ πετροσ και ανδρεασ ο αδελφοσ αυτου ιακωβοσ ο του ζεβεδαιου και ιωαννησ ο αδελφοσ αυτου

3 φιλιπποσ και βαρθολομαιοσ θωμασ και ματθαιοσ ο τελωνησ ιακωβοσ ο του αλφαιου και λεββαιοσ ο επικληθεισ θαδδαιοσ

4 σιμων ο κανανιτησ και ιουδασ ισκαριωτησ ο και παραδουσ αυτον

5 τουτουσ τουσ δωδεκα απεστειλεν ο ιησους παραγγειλασ αυτοισ λεγων εις οδον εθνων μη απεληθητε και εις πολιν σαμαρειτων μη εισελθητε

6 πορευεσθε δε μαλλον προσ τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ

7 πορευομενοι δε κηρυσσετε λεγοντεσ οτι ηγγικεν η βασιλεια των ουρανων

8 ασθενουντασ θεραπευετε λεπρουσ καθαριζετε δαιμονια εκβαλλετε δωρεαν ελαβετε δωρεαν δοτε

9 μη κτησησθε χρυσοσ μηδε αργυρον μηδε χαλκον εις τασ ζωνασ υμων

10 μη πηραν εις οδον μηδε δυο χιτωνασ μηδε υποδηματα μηδε ραβδουσ αξιοσ γαρ ο εργατης της τροφησ αυτου εστιν

11 εις ην δ' αν πολιν η κωμην εισελθητε εξετασατε τισ εν αυτη αξιοσ εστιν κακει μεινατε εωσ αν εξελθητε

12 εισερχομενοι δε εις την οικιαν ασπασασθε αυτην

13 και εαν μεν η η οικια αξια ελθετω η ειρηνη υμων επ αυτην εαν δε μη η αξια η ειρηνη υμων προσ υμας επιστραφητω

14 και οσ εαν μη δεξεται υμας μηδε ακουση τους λογους υμων εξερχομενοι της οικιας η της πολεωσ εκεινησ εκτιναξατε τον κονιορτον των ποδων υμων

15 αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται γη σοδομων και γομορρων εν ημερα κρισεωσ η τη πολει εκεινη

16 ιδου εγω αποστελλω υμασ ωσ προβατα εν μεσω λυκων γινεσθε ουν φρονιμοι ωσ οι οφεισ και ακεραιοι ωσ αι περιστεραι

17 προσεχετε δε απο των ανθρωπων παραδωσουσιν γαρ υμασ εις συνεδρια και εν ταισ συναγωγαισ αυτων μαστιγωσουσιν υμασ

18 και επι ηγεμονασ δε και βασιλεισ αχθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοισ και τοισ εθνεσιν

19 οταν δε παραδιδωσιν υμασ μη μεριμνησητε πως η τι λαλησητε δοθησεται γαρ υμιν εν εκεινη τη ωρα τι λαλησητε

20 ου γαρ υμεισ εστε οι λαλουντεσ αλλα το πνευμα του πατροσ υμων το λαλουν εν υμιν

21 παραδωσει δε αδελφοσ αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεισ και θανατωσουσιν αυτοουσ

22 και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εις τελοσ ουτοσ σθησεται

23 οταν δε διωκωσιν υμασ εν τη πολει ταυτη φυεγετε εις την αλλην αμην γαρ λεγω υμιν ου μη τελεσητε τασ πολεισ του ισραηλ εωσ αν ελθη ο υιοσ του ανθρωπου

24 ουκ εστιν μαθητησ υπερ τον διδασκαλον ουδε δουλοσ υπερ τον κυριον αυτου

25 αρκετον τω μαθητη ινα γενηται ωσ ο διδασκαλοσ αυτου και ο δουλοσ ωσ ο κυριοσ αυτου ει τον οικοδεποτην βεελζεβουλ εκαλεσαν ποσω μαλλον τουσ οικειακουσ αυτου

26 μη ουν φοβηθητε αυτοουσ ουδεν γαρ εστιν κεκαλυμμενον ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται

27 ο λεγω υμιν εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι και ο εισ το ουσ ακουετε κηρυξατε επι των δωματων

28 και μη φοβεισθε απο των αποκτενοντων το σωμα την δε ψυχην μη δυναμενων αποκτειναι φοβηθητε δε μαλλον τον δυναμενον και την ψυχην και το σωμα απολεσαι εν γεεννη

29 ουχι δυο στρουθια ασσαριου πωλειται και εν εξ αυτων ου πεσειται επι την γην ανευ του πατροσ υμων

30 υμων δε και αι τριχεσ της κεφαλησ πασαι ηριθιμημεναι εισιν

31 μη ουν φοβηθητε πολλων στρουθιων διαφερετε υμεισ

32 πασ ουν οστισ ομολογησει εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων ομολογησω καγω εν αυτω εμπροσθεν του πατροσ μου του εν ουρανοισ

33 οστισ δ αν αρνησηται με εμπροσθεν των ανθρωπων αρνησομαι αυτον καγω εμπροσθεν του πατροσ μου του εν ουρανοισ

34 μη νομισητε οτι ηλθον βαλειν ειρηνην επι την γην ουκ ηλθον βαλειν ειρηνην αλλα μαχαιραν

35 ηλθον γαρ διχασαι ανθρωπον κατα του πατροσ αυτου και θυγατερα κατα της μητροσ αυτησ και νυμφην κατα της πενθερασ αυτησ

36 και εχθροι του ανθρωπου οι οικειακοι αυτου

37 ο φιλων πατερα η μητερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιοσ και ο φιλων υιον η θυγατερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιοσ

38 και οσ ου λαμβανει τον σταυρον αυτου και ακολουθει οπισω μου ουκ εστιν μου αξιοσ

39 ο ευρων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο απολεσας την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην

40 ο δεχομενος υμας εμε δεχεται και ο εμε δεχομενος δεχεται τον αποστειλαντα με

41 ο δεχομενος προφητην εισ ονομα προφητου μισθον προφητου ληψεται και ο δεχομενος δικαιον εισ ονομα δικαιου μισθον δικαιου ληψεται

42 και ος εαν ποτιση ενα των μικρων τούτων ποτηριον ψυχρου μονον εισ ονομα μαθητου αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου

11

1 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους διατασσων τοις δωδεκα μαθηταις αυτου μετεβη εκειθεν του διδασκειν και κηρυσσειν εν ταις πολισιν αυτων

2 ο δε ιωαννης ακουσας εν τω δεσμωτηριω τα εργα του χριστου πεμψας δυο των μαθητων αυτου

3 ειπεν αυτω συ ει ο ερχομενος η ετερον προσδοκωμεν

4 και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ακουετε και βλεπετε

5 τυφλοι αναβλεπουσιν και χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται και κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται και πτωχοι ευαγγελιζονται

6 και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι

7 τούτων δε πορευομενων ηρξατο ο ιησους λεγειν τοις οχλοις περι ιωαννου τι εξηληθε εισ την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον

8 αλλα τι εξηληθε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι τα μαλακα φορουντες εν τοις οικοις των βασιλειων εισιν

9 αλλα τι εξηληθε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου

10 ουτος γαρ εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου

11 αμην λεγω υμιν ουκ εγηγερται εν γεννητοις γυναικων μειζων ιωαννου του βαπτιστου ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια των ουρανων μειζων αυτου εστιν

12 απο δε των ημερων ιωαννου του βαπτιστου εωσ αρτι η βασιλεια των ουρανων βιαζεται και βιασται αρπαζουσιν αυτην

13 παντες γαρ οι προφηται και ο νομος εωσ ιωαννου προεφητευσαν

14 και ει θελετε δεξασθαι αυτοσ εστιν ηλιασ ο μελλων ερχεσθαι

15 ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

16 τινι δε ομοιωσω την γενεαν ταυτην ομοια εστιν παιδιοις εν αγοραις καθημενοις και προσφωνουσιν τοις εταιροις αυτων

17 και λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρηησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκοψασθε

18 ηλθεν γαρ ιωαννης μητε εσθιων μητε πινων και λεγουσιν δαιμονιον εχει

19 ηλθεν ο υιοσ του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγουσιν ιδου ανθρωπος φαγοσ και οινόποτησ τελωνων φιλοσ και αμαρτωλων και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτησ

20 τοτε ηρξατο ονειδιζειν τασ πολιεισ εν αις εγενοντο αι πλεισται δυναμεισ αυτου οτι ου μετενοησαν

21 ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεισ αι υμιν εμειναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω μετενοησαν

22 πλην λεγω υμιν τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεωσ η υμιν

23 και συ καπερναουμ η εωσ του ουρανου υψωθεισα εωσ αδου καταβιβασθησθη οτι ει εν σοδομοις εγενοντο αι δυναμεισ αι γενομεναι εν σοι εμειναν αν μεχρι τησ σημερον

24 πλην λεγω υμιν οτι γη σοδομων ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεωσ η σοι

25 εν εκεινω τω καιρω αποκριθεις ο ιησους ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γης οτι απεκριψας ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας αυτα νηπιοις

26 ναι ο πατηρ οτι ουτως εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου

27 παντα μοι παρεδοθη υπο του πατρος μου και ουδεις επιγινωσκει τον υιον ει μη ο πατηρ ουδε τον πατερα τισ επιγινωσκει ει μη ο υιος και ω εαν βουληται ο υιος αποκαλυψαι

28 δευτε προσ με παντες οι κοπιωντες και πεφορτισμενοι καγω αναπαυσω υμας

29 αρατε τον ζυγον μου εφ υμας και μαθετε απ εμου οτι πραος ειμι και ταπεινος τη καρδια και ευρησετε αναπαυσιν ταις ψυχαις υμων

30 ο γαρ ζυγος μου χρηστος και το φορτιον μου ελαφρον εστιν

12

1 εν εκεινω τω καιρω επορευθη ο ιησους τοις σαββασιν δια των σοριμων οι δε μαθηται αυτου επεινασαν και ηρξαντο τιλλειν σταχυασ και εσθιειν

2 οι δε φαρισαιοι ιδοντες ειπον αυτω ιδου οι μαθηται σου ποιουσιν ο ουκ εξεστιν ποιειν εν σαββατω

3 ο δε ειπεν αυτοις ουκ ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ οτε επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου

4 πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως εφαγεν ους ουκ εξον ην αυτω φαγειν ουδε τοις μετ αυτου ει μη τοις ιερευσιν μονοις

5 η ουκ ανεγνωτε εν τω νομω οτι τοις σαββασιν οι ιερεις εν τω ιερω το σαββατον βεβηλουσιν και αναιτιοι εισιν

6 λεγω δε υμιν οτι του ιερου μειζον εστιν ωδε

7 ει δε εγνωκειτε τι εστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ουκ αν κατεδικασατε τους αναιτιους

8 κυριος γαρ εστιν του σαββατου ο υιος του ανθρωπου

9 και μεταβας εκειθεν ηλθεν εις την συναγωγην αυτων

10 και ιδου ανθρωπος ην την χειρα εχων ξηραν και επηρωτησαν αυτον λεγοντες ει εξεστιν τοις σαββασιν θεραπευειν ινα κατηγορησωσιν αυτου

11 ο δε ειπεν αυτοις τισ εσται εξ υμων ανθρωπος ος εξει προβατον εν και εαν εμπεση τουτο τοις σαββασιν εις βοθυνον ουχι κρατησει αυτο και εγερει

12 πως ουν διαφερει ανθρωπος προβατου ωστε εξεστιν τοις σαββασιν καλωσ ποιειν

13 τοτε λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη υγις ωσ η αλλη

14 οι δε φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον κατ αυτου εξελθοντες οπως αυτον απολεσωσιν

15 ο δε ιησους γνους ανεχωρησεν εκειθεν και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτους παντας

16 και επετιμησεν αυτοις ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν

17 οπως πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος

18 ιδου ο παις μου ον ηρετια ο αγαπητος μου εις ον ευδοκησεν η ψυχη μου θησω το πνευμα μου επ αυτον και κρισιν τοις εθνεσιν απαγγελει

19 ουκ ερισει ουδε κραυγασει ουδε ακουσει τισ εν ταις πλατειαις την φωνην αυτου

20 καλαμον συντετριμμενον ου κατεαξει και λινον τυφομενον ου σβεσει εως αν εκβαλη εις νικος την κρισιν

21 και τω ονοματι αυτου εθνη ελπιουσιν

22 τοτε προσηνεχθη αυτω δαιμονιζομενος τυφλος και κωφος και εθεραπευσεν αυτον ωστε τον τυφλον και κωφον και λαλειν και βλεπειν

23 και εξισταντο παντες οι οχλοι και ελεγον μητι ουτος εστιν ο υιος δαυιδ

24 οι δε φαρισαιοι ακουσαντες ειπον ουτος ουκ εκβαλλει τα δαιμονια ει μη εν τω βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων

25 ειδωσ δε ο ιησους τας ενθυμησεις αυτων ειπεν αυτοις πασα βασιλεια μερισθεισα καθ εαυτης ερημηυται και πασα πολις η οικια μερισθεισα καθ εαυτης ου σταθησεται

26 και ει ο σατανας τον σαταναν εκβαλλει εφ εαυτον εμεριστη πως ουν σταθησεται η βασιλεια αυτου

27 και ει εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτου αυτοι υμων εσονται κριται

28 ει δε εν πνευματι θεου εγω εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμας η βασιλεια του θεου

29 η πως δυναται τις εισελθειν εις την οικιαν του ισχυρου και τα σκευη αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον δηση τον ισχυρον και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει

30 ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει

31 δια τουτου λεγω υμιν πασα αμαρτια και βλασφημια αφεθησεται τοις ανθρωποις η δε του πνευματος βλασφημια ουκ αφεθησεται τοις ανθρωποις

32 και ος εαν ειπη λογον κατα του υιου του ανθρωπου αφεθησεται αυτω ος δ αν ειπη κατα του πνευματος του αγιου ουκ αφεθησεται αυτω ουτε εν τω νυν αιωνι ουτε εν τω μελλοντι

33 η ποιησατε το δενδρον καλον και τον καρπον αυτου καλον η ποιησατε το δενδρον σαπρον και τον καρπον αυτου σαπρον εκ γαρ του καρπου το δενδρον γινωσκεται

34 γεννηματα εχιδνων πως δυνασθε αγαθα λαλειν πονηροι οντες εκ γαρ του περισσευματος της καρδιας το στομα λαλει

35 ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου εκβαλλει αγαθα και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου εκβαλλει πονηρα

36 λεγω δε υμιν οτι παν ρημα αργον ο εαν λαλησωσιν οι ανθρωποι αποδωσουσιν περι αυτου λογον εν ημερα κρισεως

37 εκ γαρ των λογων σου δικαιωθηση και εκ των λογων σου καταδικασθηση

38 τοτε απεκριθησαν τινες των γραμματεων και φαρισαιων λεγοντες διδασκαλε θελομεν απο σου σημειον ιδειν

39 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου

40 ωσπερ γαρ ην ιωνας εν τη κοιλια του κητους τρεις ημερας και τρεις νυκτας ουτως εσται ο υιος του ανθρωπου εν τη καρδια της γης τρεις ημερας και τρεις νυκτας

41 ανδρες νινευιται αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε

42 βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτην οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφιαν σολομωνος και ιδου πλειον σολομωνος ωδε

43 οταν δε το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και ουχ ευρισκει

44 τοτε λεγει επιστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον και ελθον ευρισκει σχολαζοντα σεσαρωμενον και κεκοσμημενον

45 τοτε πορευεται και παραλαμβανει μεθ εαυτου επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και εισελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων ουτως εσται και τη γενεα ταυτη τη πονηρα

46 ετι δε αυτου λαλουντος τοις οχλοις ιδου η μητηρ και οι αδελφοι αυτου ειστηκεισαν εξω ζητουντες αυτω λαλησαι

47 ειπεν δε τις αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εξω εστηκασιν ζητουντες σοι λαλησαι

48 ο δε αποκριθεισ ειπεν τω ειποντι αυτω τις εστιν η μητηρ μου και τινεσ εισιν οι αδελφοι μου

49 και εκτεινας την χειρα αυτου επι τουσ μαθητασ αυτου ειπεν ιδου η μητηρ μου και οι αδελφοι μου

50 οστισ γαρ αν ποιηση το θελημα του πατροσ μου του εν ουρανοισ αυτοσ μου αδελφοσ και αδελφη και μητηρ εστιν

13

1 εν δε τη ημερα εκεινη εξελθων ο ιηουσοσ απο της οικιασ εκαθητο παρα την θαλασσαν

2 και συνηχηθησαν προς αυτον οχλοι πολλοι ωστε αυτον εισ το πλοιον εμβαντα καθησθαι και πασ ο οχλοσ επι τον αιγιαλον ειστηκει

3 και ελαλησεν αυτοισ πολλα εν παραβολαισ λεγων ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειρειν

4 και εν τω σπειρειν αυτον α μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτα

5 αλλα δε επεσεν επι τα πετρωδη οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεωσ εξαντειλεν δια το μη εχειν βαθοσ γησ

6 ηλιου δε ανατειλαντοσ εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη

7 αλλα δε επεσεν επι τασ ακανθασ και ανεβησαν αι ακανθαι και απεπνιξαν αυτα

8 αλλα δε επεσεν επι την γην την καλην και εδιδου καρπον ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα

9 ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

10 και προσελθοντεσ οι μαθηται ειπον αυτω δια τι εν παραβολαισ λαλεισ αυτοισ

11 ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ οτι υμιν δεδοται γνωναι τα μυστηρια της βασιλειασ των ουρανων εκεινοισ δε ου δεδοται

12 οστισ γαρ εχει δοθησεται αυτω και περισσευθησεται οστισ δε ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου

13 δια τουτο εν παραβολαισ αυτοισ λαλω οτι βλεποντεσ ου βλεπουσιν και ακουοντεσ ουκ ακουουσιν ουδε συνιουσιν

14 και αναπληρουται αυτοισ η προφητεια ησαιου η λεγουσα ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντεσ βλεψετε και ου μη ιδητε

15 επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοισ ωσιν βαρεωσ ηκουσαν και τουσ οφθαλμοουσ αυτων εκαμμουσαν μηποτε ιδωσιν τοισ οφθαλμοισ και τοισ ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτοσ

16 υμων δε μακαριοι οι οφθαλμοισ οτι βλεπουσιν και τα ωτα υμων οτι ακουει

17 αμην γαρ λεγω υμιν οτι πολλοι προφηται και δικαιοι επεθυμησαν ιδειν α βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν

18 υμεισ ουν ακουσατε την παραβολην του σπειροντοσ

19 παντοσ ακουοντοσ τον λογον της βασιλειασ και μη συνιεντοσ ερχεται ο πονηροσ και αρπαζει το εσπαρμενον εν τη καρδια αυτου ουτοσ εστιν ο παρα την οδον σπαρεισ

20 ο δε επι τα πετρωδη σπαρεισ ουτοσ εστιν ο τον λογον ακουων και ευθυσ μετα χαρασ λαμβανων αυτον

21 ουκ εχει δε ριζαν εν εαυτω αλλα προσκαιροσ εστιν γενομενησ δε θλιψεωσ η διωγμου δια τον λογον ευθυσ σκανδαλιζεται

22 ο δε εισ τασ ακανθασ σπαρεισ ουτοσ εστιν ο τον λογον ακουων και η μεριμνα του αιωνωσ τουτου και η απατη του πλουτου συμπνιγει τον λογον και ακαρποσ γινεται

23 ο δε επι την γην την καλην σπαρεισ ουτοσ εστιν ο τον λογον ακουων και συνιων οσ δη καρποφορει και ποιει ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα

24 αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοισ λεγων ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω σπειροντι καλον σπερμα εν τω αγρω αυτου

25 εν δε τω καθευδειν τουσ ανθρωπουσ ηλθεν αυτου ο εχθροσ και εσπειρεν ζιζανια ανα μεσον του σιτου και απηλθεν

26 οτε δε εβλαστησεν ο χορτοσ και καρπον εποησεν τοτε εφανη και τα ζιζανια

27 προσελθοντες δε οι δουλοι του οικοδεσποτου ειπον αυτω κυριε ουχι καλον σπερμα εσπειρασ εν τω σω αγρω ποθεν ουν εχει ζιζανια

28 ο δε εφη αυτοισ εχθροσ ανθρωποσ τουτο εποησεν οι δε δουλοι ειπον αυτω θελεισ ουν απελθοντες συλλεξομεν αυτα

29 ο δε εφη ου μηποτε συλλεγοντες τα ζιζανια εκριζωσητε αμα αυτοισ τον σιτον

30 αφετε συναυξανεσθαι αμφοτερα μεχρι του θερισμου και εν καιρω του θερισμου ερω τοισ θερισταισ συλλεξατε πρωτον τα ζιζανια και δησατε αυτα εισ δεσμασ προσ το κατακαουσαι αυτα τον δε σιτον συναγαγετε εισ την αποθηκην μου

31 αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοισ λεγων ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων κοκκω σιναπεωσ ον λαβων ανθρωποσ εσπειρεν εν τω αγρω αυτου

32 ο μικροτερον μεν εστιν παντων των σπερματων οταν δε αυξηθη μειζον των λαχανων εστιν και γινεται δενδρον ωστε ελθειν τα πετεινα του ουρανου και κατασκηνουν εν τοισ κλαδοισ αυτου

33 αλλην παραβολην ελαλησεν αυτοισ ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ζυμη ην λαβουσα γυνη εκρυφεν εισ αλευρουσ σατα τρια εωσ ου εξυμωθη ολον

34 ταυτα παντα ελαλησεν ο ιησουσ εν παραβολαισ τοισ οχλοισ και χωρισ παραβολησ ουκ ελαλει αυτοισ

35 οπωσ πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντοσ ανοιξω εν παραβολαισ το στομα μου ερευζομαι κεκρυμμενα απο καταβολησ κοσμου

36 τοτε αφεισ τουσ οχλουσ ηλθεν εισ την οικιαν ο ιησουσ και προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες φρασον ημιν την παραβολην των ζιζανιων του αγρου

37 ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ ο σπειρων το καλον σπερμα εστιν ο υιοσ του ανθρωπου

38 ο δε αγροσ εστιν ο κοσμοσ το δε καλον σπερμα ουτοι εισιν οι υιοι της βασιλειασ τα δε ζιζανια εισιν οι υιοι του πονηρου

39 ο δε εχθροσ ο σπειρασ αυτα εστιν ο διαβολοσ ο δε θερισμοσ συντελεια του αιωνοσ εστιν οι δε θερισται αγγελοι εισιν

40 ωσπερ ουν συλλεγεται τα ζιζανια και πυρι καιεται ουτωσ εσται εν τη συντελεια του αιωνοσ τουτου

41 αποστειλει ο υιοσ του ανθρωπου τουσ αγγελουσ αυτου και συλλεξουσιν εκ της βασιλειασ αυτου παντα τα σκανδαλα και τουσ ποιουντασ την ανομιαν

42 και βαλουσιν αυτοουσ εισ την καμινον του πυροσ εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων

43 τοτε οι δικαιοι εκλαμψουσιν ωσ ο ηλιοσ εν τη βασιλεια του πατροσ αυτων ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

44 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων θησαυρω κεκρυμμενω εν τω αγρω ον ευρων ανθρωποσ εκρυφεν και απο της χαρασ αυτου υπαγει και παντα οσα εχει πωλει και αγοραζει τον αγρον εκεινον

45 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω εμπορω ζητουντι καλουσ μαργαριτασ

46 οσ ευρων ενα πολυτιμον μαργαριτην απελθων πεπρακεν παντα οσα ειχεν και ηγορασεν αυτον

47 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων σαγηνη βληθειση εισ την θαλασσαν και εκ παντοσ γενουσ συναγαουση

48 ην οτε επληρωθη αναβιβασαντες επι τον αιγιαλον και καθισαντες συνελεξαν τα καλα εισ αγγεια τα δε σαπρα εξω εβαλον

49 ουτωσ εσται εν τη συντελεια του αιωνοσ εξελευσονται οι αγγελοι και αφοριουσιν τουσ πονηρουσ εκ μεσου των δικαιων

50 και βαλουσιν αυτοουσ εις την καμινον του πυρουσ εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων

51 λεγει αυτοιουσ ο ιηουσουσ συνηκατε ταυτα παντα λεγουσιν αυτω ναι κυριε

52 ο δε ειπεν αυτοιουσ δια τουτο πασ γραμματεουσ μαθητευθειουσ εις την βασιλειαν των ουρανων ομοιοσ εστιν ανθρωπω οικοδοεσποτη οστιουσ εκβαλλει εκ του θησαυρου αυτου καινα και παλαια

53 και εγενετο οτε ετελεσεσεν ο ιηουσουσ τασ παραβολασ ταυτασ μετηρεν εκειθεν

54 και ελθων εις την πατριδα αυτου εδιδασκεν αυτουουσ εν τη συναγωγη αυτων ωστε εκπληττεσθαι αυτουουσ και λεγειν ποθεν τουτω η σοφια αυτη και αι δυναμειουσ

55 ουχ ουτοσ εστιν ο του τεκτονοουσ υιοσ ουχι η μητηρ αυτου λεγεται μαριαμ και οι αδελφοι αυτου ιακωβοσ και ιωσησ και σιμων και ιουδασ

56 και αι αδελφαι αυτου ουχι πασαι προσ ημασ εισιν ποθεν ουν τουτω ταυτα παντα

57 και εσκανδαλιζοντο εν αυτω ο δε ιηουσουσ ειπεν αυτοιουσ ουκ εστιν προφητησ ατιμοσ ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τη οικια αυτου

58 και ουκ εποιησεν εκει δυναμειουσ πολλασ δια την απιστιαν αυτων

14

1 εν εκεινω τω καιρω ηκουσεσεν ηρωδιησ ο τετραρχησ την ακοην ιηουσου

2 και ειπεν τοιουσ παισιν αυτου ουτοσ εστιν ιωαννησ ο βαπτιστησ αυτοσ ηγερθη απο των νεκρων και δια τουτο αι δυναμειουσ ενεργουσιν εν αυτω

3 ο γαρ ηρωδιησ κρατησασ τον ιωαννην εδιησεν αυτον και εθετο εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου

4 ελεγεν γαρ αυτω ο ιωαννησ ουκ εξεστιν σοι εχειν αυτην

5 και θελων αυτον αποκτειναι εφοβηθη τον οχλον οτι ωσ προφητην αυτον ειχον

6 γενεσιων δε αγομενων του ηρωδου ωρχησατο η θυγατηρ τησ ηρωδιαδοσ εν τω μεσω και ηρεσεσεν τω ηρωδι

7 οθεν μεθ ορκου ωμολογησεν αυτη δουναι ο εαν αιτησηται

8 η δε προβιβασθεισα υπο τησ μητροσ αυτησ δοσ μοι ψησιν ωδε επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου

9 και ελυπηθη ο βασιλευσ δια δε τουσ ορκουουσ και τουσ συνανακειμενουουσ εκελευσεσεν δοθηναι

10 και πεμψασ απεκεφαλισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη

11 και ηνεχθη η κεφαλη αυτου επι πινακι και εδοθη τω κορασιω και ηνεγκεν τη μητρι αυτησ

12 και προσελθοντεουσ οι μαθηται αυτου ηραν το σωμα και εθαψαν αυτο και ελθοντεουσ απηγγειλαν τω ιηουσου

13 και ακουσασ ο ιηουσουσ ανεχωρησεσεν εκειθεν εν πλωιω εις ερημον τοπον κατ ιδιαν και ακουσαντεουσ οι οχλοι ηκολουθησαν αυτω πεζη απο των πολεων

14 και εξελθων ο ιηουσουσ ειδεν πολυν οχλον και εσπλαγχνησθη επ αυτοιουσ και εθεραπευσεσεν τουσ αρρωστοουσ αυτων

15 οψιασ δε γενομενησ προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντεουσ ερημοσ εστιν ο τοποσ και η ωρα ηδη παρηλθεν απολυσοσν τουσ οχλουουσ ινα απελθοντεουσ εις τασ κωμασ αγορασωσιν εαυτοιουσ βρωματα

16 ο δε ιηουσουσ ειπεν αυτοιουσ ου χρειαν εχουσιν απελθειν δοτε αυτοιουσ υμειουσ φαγειν

17 οι δε λεγουσιν αυτω ουκ εχομεν ωδε ει μη πεντε αρτουουσ και δυο ιχθυασ

18 ο δε ειπεν φερετε μοι αυτουουσ ωδε

19 και κελευσασ τουσ οχλουουσ ανακλιθηναι επι τουσ χορτουουσ λαβων τουσ πεντε αρτουουσ και τουσ δυο ιχθυασ αναβλεψασ εις τον ουρανον ευλογησεν και κλασασ εδωκεν τοιουσ μαθηταιουσ τουσ αρτουουσ οι δε μαθηται τοιουσ οχλοιουσ

20 και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και ηραν το περισσευον των κλασματων δωδεκα κοφινους πληρεις

21 οι δε εσθιοντες ησαν ανδρες ωσει πεντακιςχιλιοι χωρισ γυναικων και παιδιων

22 και ευθεως ηναγκασεν ο ιησους τους μαθητας εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν αυτον εις το περαν εως ου απολυση τους οχλους

23 και απολυσας τους οχλους ανεβη εις το ορος κατ ιδιαν προσευξασθαι οψιας δε γενομενης μονος ην εκει

24 το δε πλοιον ηδη μεσον της θαλασσης ην βασανιζομενον υπο των κυματων ην γαρ εναντιος ο ανεμος

25 τεταρτη δε φυλακη της νυκτος απηλθεν προς αυτους ο ιησους περιπατων επι της θαλασσης

26 και ιδοντες αυτον οι μαθηται επι την θαλασσαν περιπατουντα εταραχθησαν λεγοντες οτι φαντασμα εστιν και απο του φοβου εκραξαν

27 ευθεως δε ελαλησεν αυτοις ο ιησους λεγων θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε

28 αποκριθεις δε αυτω ο πετρος ειπεν κυριε ει συ ει κελευσον με προς σε ελθειν επι τα υδατα

29 ο δε ειπεν ελθε και καταβας απο του πλοιου ο πετρος περιεπατησεν επι τα υδατα ελθειν προς τον ιησουν

30 βλεπων δε τον ανεμον ισχυρον εφοβηθη και αρξαμενος καταποντιζεσθαι εκραξεν λεγων κυριε σωσον με

31 ευθεως δε ο ιησους εκτεινας την χειρα επελαβετο αυτου και λεγει αυτω ολιγοπιστε εις τι εδιστασας

32 και εμβαντων αυτων εις το πλοιον εκοπασεν ο ανεμος

33 οι δε εν τω πλωιω ελθοντες προσεκυνησαν αυτω λεγοντες αληθως θεου υιος ει

34 και διαπερασαντες ηλθον εις την γην γεννησαρετ

35 και επιγοντες αυτον οι ανδρες του τοπου εκεινου απεστειλαν εις ολην την περιχωρον εκεινην και προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας

36 και παρεκαλουν αυτον ινα μονον αφωνται του κρασπεδου του ιματιου αυτου και οσοι ηψαντο διεσωθησαν

15

1 τοτε προσερχονται τω ιησου οι απο ιεροσολυμων γραμματαις και φαρισαιοι λεγοντες

2 δια τι οι μαθηται σου παραβαινουσιν την παραδοσιν των πρεσβυτερων ου γαρ νιπνontαι τας χειρας αυτων οταν αρτον εσθιωσιν

3 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις δια τι και υμεις παραβαινετε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων

4 ο γαρ θεος ενετειλατο λεγων τιμα τον πατερα και την μητερα και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω

5 υμεις δε λεγετε ος αν ειπη τω πατρι η τη μητρι δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθη και ου μη τιμηση τον πατερα αυτου η την μητερα αυτου

6 και ηκυρωσατε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων

7 υποκριται καλως προεφητευσεν περι υμων ησαιας λεγων

8 εγγιζει μοι ο λαος ουτος τω στοματι αυτων και τοις χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου

9 ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα ανθρωπων

10 και προσκαλεσαμενος τον οχλον ειπεν αυτοις ακουετε και συνιετε

11 ου το εισερχομενον εις το στομα κοινοι τον ανθρωπον αλλα το εκπορευομενον εκ του στοματος τουτου κοινοι τον ανθρωπον

12 τοτε προσελθοντες οι μαθηται αυτου ειπον αυτω οιδας οτι οι φαρισαιοι ακουσαντες τον λογον εσκανδαλισθησαν

13 ο δε αποκριθεις ειπεν πασα φυτεια ην ουκ εφυτευσεν ο πατηρ μου ο ουρανιος εκριζωθησεται

14 αφετε αυτους οδηγοι εισιν τυφλοι τυφλων τυφλος δε τυφλον εαν οδηγη αμφοτεροι εισ βοθυνον πεσουνται

15 αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω φρασον ημιν την παραβολην ταυτην

16 ο δε ιησους ειπεν ακμην και υμεις ασυνετοι εστε

17 ουπω νοειτε οτι παν το εισπορευομενον εισ το στομα εισ την κοιλιαν χωρει και εισ αφεδρωνα εκβαλλεται

18 τα δε εκπορευομενα εκ του στοματος εκ της καρδιας εξερχεται κακεινα κοινοι τον ανθρωπον

19 εκ γαρ της καρδιας εξερχονται διαλογισμοι πονηροι φονοι μοιχειαι πορνειαι κλοπαι ψευδομαρτυριαι βλασφημιαι

20 ταυτα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον το δε ανιπτοις χερσιν φαγειν ου κοινοι τον ανθρωπον

21 και εξελθων εκειθεν ο ιησους ανεχωρησεν εισ τα μερη τυρου και σιδωνος

22 και ιδου γυνη χαναναια απο των οριων εκεινων εξελθουσα εκραυγασεν αυτω λεγουσα ελεησον με κυριε υιε δαυιδ η θυγατηρ μου κακως δαιμονιζεται

23 ο δε ουκ απεκριθη αυτη λογον και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηρωτων αυτον λεγοντες απολυσον αυτην οτι κραζει οπισθεν ημων

24 ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ απεσταλην ει μη εισ τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ

25 η δε ελθουσα προσεκυνησεν αυτω λεγουσα κυριε βοηθει μοι

26 ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ εστιν καλον λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοις κυναριοις

27 η δε ειπεν ναι κυριε και γαρ τα κυναρια εσθιει απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπέζης των κυριων αυτων

28 τοτε αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη ω γυναι μεγαλη σου η πιστις γεννηθητω σοι ωσ θελεις και ιαθη η θυγατηρ αυτης απο της ωρας εκεινης

29 και μεταβασ εκειθεν ο ιησους ηλθεν παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας και αναβασ εισ το ορος εκαθητο εκει

30 και προσηλθον αυτω οχλοι πολλοι εχοντες μεθ εαυτων χωλους τυφλους κωφους κυλλους και ετερουσ πολλουσ και ερριψαν αυτους παρα τους ποδας του ιησου και εθεραπευσεν αυτους

31 ωστε τους οχλους θαυμασαι βλεποντας κωφους λαλουντας κυλλους υγιεις χωλους περιπατουντας και τυφλους βλεποντας και εδοξασαν τον θεον ισραηλ

32 ο δε ιησους προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου ειπεν σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν και απολυσαι αυτους νηστεις ου θελω μηποτε εκλυθωσιν εν τη οδω

33 και λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν ημιν εν ερημια αρτοι τοσουτοι ωστε χορτασαι οχλον τοσουτον

34 και λεγει αυτοις ο ιησους ποσουσ αρτους εχετε οι δε ειπον επτα και ολιγα ιχθυδια

35 και εκελευσεν τοις οχλοις αναπεσειν επι την γην

36 και λαβων τους επτα αρτους και τους ιχθυσ ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν τοις μαθηταις αυτου οι δε μαθηται τω οχλω

37 και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και ηραν το περισσεον των κλασματων επτα σπυριδας πληρεις

38 οι δε εσθιοντες ησαν τετρακιςχιλιοι ανδρες χωρις γυναικων και παιδιων

39 και απολυσας τους οχλους ενεβη εισ το πλοιον και ηλθεν εισ τα ορια μαγδαλα

16

1 και προσελθόντες οι φαρισαίοι και σαδδουκαίοι πειραζόντες επηρώτησαν αυτόν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδειξάιναι αὐτοῖς

2 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὀψίας γενομένης λέγετε εὐδία πυρραζει γὰρ ὁ οὐρανός

3 καὶ πρωὶ σημερον χειμῶν πυρραζει γὰρ στυγναζῶν ὁ οὐρανὸς υποκριται το μεν προσωπον του ουρανου γινωσκετε διακρινειν τα δε σημεια των καιρων ου δυνασθε

4 γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου και καταλιπων αυτους απηλθεν

5 και ελθόντες οι μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν ἐπελαθόντο ἄρτους λαβεῖν

6 ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς ὁρατε καὶ προσεχετε ἀπο τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων

7 οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλαβομεν

8 γνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι διαλογιζεσθε εν εαυτοις ολιγοπιστοι οτι αρτους ουκ ελαβετε

9 ουπω νοιτε ουδε μνημονευετε τουσ πεντε αρτους των πεντακιςχιλιων και ποσουσ κοφινουσ ελαβετε

10 ουδε τουσ επτα αρτους των τετρακιςχιλιων και ποσασ σπυριδασ ελαβετε

11 πωσ ου νοιτε οτι ου περι αρτου ειπον υμιν προσεχειν ἀπο τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων

12 τότε συνήκαν ὅτι οὐκ εἶπεν προσεχειν ἀπο τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου ἀλλὰ ἀπο τῆς διδασκαλίας τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων

13 ελθων δε ο ιησους εις τα μερη καισαρειασ τῆς φιλιππου ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου

14 οἱ δὲ εἶπον οἱ μὲν ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν ἄλλοι δὲ ἠλιάν ἕτεροι δὲ ἰερεμίαν ἢ ἐνὰ τῶν προφητῶν

15 λέγει αὐτοῖς ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι

16 ἀποκριθεὶς δὲ σίμων πέτρος εἶπεν σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος

17 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ μακάριος εἶ σίμων βαριωνά ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκαλύψεν σοὶ ἀλλ' ὁ πατὴρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς

18 καγῶ δὲ σοὶ λέγω ὅτι σὺ εἶ πέτρος καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν καὶ πύλαι ἀδοῦ οὐ κατισχυσοῦσιν αὐτῆς

19 καὶ ἑγὼ σοὶ τὰς κλείς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν καὶ ὁ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ὁ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς

20 τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα μὴ δένη εἰπῶσιν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ἰησοῦς ὁ χριστὸς

21 ἀπο τότε ἤρξατο ὁ ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς ἱερουσόλυμα καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπο τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι

22 καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων ἰλεῶσ σοὶ κυριε οὐ μὴ ἔσται σοὶ τοῦτο

23 ὁ δὲ στραφείς εἶπεν τῷ πέτρῳ ὑπάγε ὀπίσω μου σατανα σκανδαλον μου εἶ ὅτι σὺ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων

24 τότε ὁ ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἰ τίς θέλει ὀπίσω μου ελθεῖν ἀπαρνησασθῶ ἑαυτὸν καὶ ἀρατῶ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι

25 ὅσ γὰρ ἀνθέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτὴν ὁ δ' ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνεκεν ἐμοῦ ἐριθήσει αὐτὴν

26 τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιώσῃ ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀναλλάγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ

27 μελλει γαρ ο υιος του ανθρωπου ερχεσθαι εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγελων αυτου και τοτε αποδωσει εκαστω κατα την πραξιν αυτου

28 αμην λεγω υμιν εισιν τινες ωδε εστωτες οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν τη βασιλεια αυτου

17

1 και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αναφερει αυτοους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν

2 και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων και ελαμψεν το προσωπον αυτου ωσ ο ηλιος τα δε ιματια αυτου εγενοντο λευκα ωσ το φως

3 και ιδου ωφθησαν αυτοις μωσης και ηλιας μετ αυτου συλλαλουντες

4 αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν τω ιησου κυριε καλον εστιν ημας ωδε ειναι ει θελεις ποιησωμεν ωδε τρεις σκηνας σοι μιαν και μωση μιαν και μιαν ηλια

5 ετι αυτου λαλουντος ιδου νεφελη φωτεινη επεσκιασεν αυτους και ιδου φωνη εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα αυτου ακουετε

6 και ακουσαντες οι μαθηται επεσον επι προσωπον αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα

7 και προσελθων ο ιησους ηψατο αυτων και ειπεν εγερθητε και μη φοβεισθε

8 επαραντες δε τους οφθαλμους αυτων ουδενα ειδον ει μη τον ιησουν μονον

9 και καταβαινοντων αυτων εκ του ορους ενετειλατο αυτοις ο ιησους λεγων μηδενι ειπητε το οραμα εως ου ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη

10 και επηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες τι ουν οι γραμματεις λεγουσιν οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον

11 ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοις ηλιας μεν ερχεται πρωτον και αποκατασθησει παντα

12 λεγω δε υμιν οτι ηλιας ηδη ηλθεν και ουκ επεγνωσαν αυτον αλλα εποιησαν εν αυτω οσα ηθελησαν ουτως και ο υιος του ανθρωπου μελλει πασχειν υπ αυτων

13 τοτε συνηκαν οι μαθηται οτι περι ιωαννου του βαπτιστου ειπεν αυτοις

14 και ελθοντων αυτων προς τον οχλον προσηλθεν αυτω ανθρωπος γονυπετων αυτον

15 και λεγων κυριε ελεησον μου τον υιον οτι σεληνιαζεται και κακως πασχει πολλακις γαρ πιπτει εις το πυρ και πολλακις εις το υδωρ

16 και προσηνεγκα αυτον τοις μαθηταις σου και ουκ ηδυνηθησαν αυτον θεραπευσαι

17 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε εσομαι μεθ υμων εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε μοι αυτον ωδε

18 και επειτιμησεν αυτω ο ιησους και εξηλθεν απ αυτου το δαιμονιον και εθεραπευθη ο παις απο της ωρας εκεινης

19 τοτε προσελθοντες οι μαθηται τω ιησου κατ ιδιαν ειπον δια τι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο

20 ο δε ιησους ειπεν αυτοις δια την απιστιαν υμων αμην γαρ λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν ωσ κοκκον σιναπεωσ ερειτε τω ορει τουτω μεταβηθι εντευθεν εκει και μεταβησεται και ουδεν αδυνατησει υμιν

21 τουτο δε το γενοσ ουκ εκπορευεται ει μη εν προσευχη και νηστεια

22 αναστρεφομενων δε αυτων εν τη γαλιλαια ειπεν αυτοις ο ιησους μελλει ο υιος του ανθρωπου παραδιδωσθαι εις χειρας ανθρωπων

23 και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα εγερθησεται και ελυπηθησαν σφοδρα

24 ελθοντων δε αυτων εις καπερναουμ προσηλθον οι τα διδραχμα λαμβανοντες τω πετρω και ειπον ο διδασκαλος υμων ου τελει τα διδραχμα

25 λεγει ναι και οτε εισηλθεν εις την οικιαν προεφθασεν αυτον ο ιησους λεγων τι σοι δοκει σιμων οι βασιλεις της γησ απο τινων λαμβανουσιν τελη η κηνσον απο των υιων αυτων η απο των αλλοτριων

²⁶ λγει αυτω ο πετρος απο των αλλοτριων εφη αυτω ο ιησους αρα γε ελευθεροι εισιν οι υιοι

²⁷ ινα δε μη σκανδαλισωμεν αυτους πορευθεισ εις την θαλασσαν βαλε αγκιστρον και τον αναβαινοντα πρωτον ιχθυν αρων και ανοιξασ το στομα αυτου ευρησεις στατηρα εκεινον λαβων δος αυτοις αντι εμου και σου

18

¹ εν εκεινη τη ωρα προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες τισ αρα μειζων εστιν εν τη βασιλεια των ουρανων

² και προσκαλεσαμενος ο ιησους παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων

³ και ειπεν αμην λεγω υμιν εαν μη στραφητε και γενησθε ωσ τα παιδια ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων

⁴ οστις ουν ταπεινωσει εαυτον ωσ το παιδιον τουτου ουτος εστιν ο μειζων εν τη βασιλεια των ουρανων

⁵ και οσ εαν δεζηται παιδιον τοιουτον εν επι τω ονοματι μου εμε δεχεται

⁶ οσ δ αν σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων των πιστευοντων εις εμε συμφερει αυτω ινα κρεμασθη μυλος ονικος εις τον τραχηλον αυτου και καταποντισθη εν τω πελαγει της θαλασσης

⁷ ουαι τω κοσμω απο των σκανδαλων αναγκη γαρ εστιν ελθειν τα σκανδαλα πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου το σκανδαλον ερχεται

⁸ ει δε η χειρ σου η ο πους σου σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτα και βαλε απο σου καλον σοι εστιν εισελθειν εις την ζωην χωλον η κυλλον η δυο χειρας η δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις το πυρ το αιωνιον

⁹ και ει ο οφθαλμος σου σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εις την ζωην εισελθειν η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυρος

¹⁰ ορατε μη καταφρονησητε ενος των μικρων τουτων λεγω γαρ υμιν οτι οι αγγελιοι αυτων εν ουρανοις δια παντος βλεπουσιν το προσωπον του πατρος μου του εν ουρανοις

¹¹ ηλθεν γαρ ο υιος του ανθρωπου σωσαι το απολωλος

¹² τι υμιν δοκει εαν γενηται τινι ανθρωπω εκατον προβατα και πλανηθη εν εξ αυτων ουχι αφεις τα εννηκοντα εννεα επι τα ορη πορευθεισ ζητει το πλανωμενον

¹³ και εαν γενηται ευρειν αυτο αμην λεγω υμιν οτι χαιρει επ αυτω μαλλον η επι τοις εννηκοντα εννεα τοις μη πεπλανημενοις

¹⁴ ουτως ουκ εστιν θελημα εμπροσθεν του πατρος υμων του εν ουρανοις ινα αποληται εις των μικρων τουτων

¹⁵ εαν δε αμαρτηση εις σε ο αδελφος σου υπαγε και ελεγξον αυτον μεταξυ σου και αυτου μονου εαν σου ακουση εκερδησας τον αδελφον σου

¹⁶ εαν δε μη ακουση παραλαβε μετα σου ετι ενα η δυο ινα επι στοματος δυο μαρτυρων η τριων σταθη παν ρημα

¹⁷ εαν δε παρακουση αυτων ειπε τη εκκλησια εαν δε και της εκκλησιας παρακουση εστω σοι ωσπερ ο εθνικος και ο τελωνης

¹⁸ αμην λεγω υμιν οσα εαν δησητε επι της γης εσται δεδεμενα εν τω ουρανω και οσα εαν λυσητε επι της γης εσται λελυμενα εν τω ουρανω

¹⁹ παλιν αμην λεγω υμιν οτι εαν δυο υμων συμφωνησωσιν επι της γης περι παντος πραγματος ου εαν αιτησωνται γενησεται αυτοις παρα του πατρος μου του εν ουρανοις

²⁰ ου γαρ εισιν δυο η τρεις συνηγμενοι εις το εμον ονομα εκει ειμι εν μεσω αυτων

²¹ τοτε προσελθων αυτω ο πετρος ειπεν κυριε ποσακις αμαρτησει εις εμε ο αδελφος μου και αφησω αυτω εως επτακις

²² λγει αυτω ο ιησους ου λεγω σοι εως επτακις αλλ εως εβδομηκοντακις επτα

23 δια τουτο ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει ος ηθελησεν συναραι λογον μετα των δουλων αυτου
 24 αρξαμενου δε αυτου συναρειν προσηνεχθη αυτω εισ οφειλετησ μυριων ταλαντων
 25 μη εχοντοσ δε αυτου αποδουнай εκελευσεν αυτον ο κυριοσ αυτου πραθηναι και την γυναικα αυτου και τα τεκνα και παντα οσα ειχεν και αποδοθηναι
 26 πεσων ουν ο δουλοσ προσεκυνει αυτω λεγων κυριε μακροθυμησον επ εμοι και παντα σοι αποδωσω
 27 σπλαγχνισθησ δε ο κυριοσ του δουλου εκεινου απελυσεν αυτον και το δανειον αφηκεν αυτω
 28 εξελθων δε ο δουλοσ εκεινοσ ευρεν ενα των συνδουλων αυτου οσ ωφειλεν αυτω εκατον δηναρια και κρατησασ αυτον επνιγεν λεγων αποδοσ μοι ει τι οφειλεισ
 29 πεσων ουν ο συνδουλοσ αυτου ειε τουσ ποδασ αυτου παρεκαλει αυτον λεγων μακροθυμησον επ εμοι και αποδωσω σοι
 30 ο δε ουκ ηθελεν αλλα απελθων εβαλεν αυτον εισ φυλακην εωσ ου αποδω το οφειλομενον
 31 ιδοντεσ δε οι συνδουλοι αυτου τα γενομενα ελυπηθησαν σφοδρα και ελθοντεσ διεσαφησαν τω κυριω εαυτων παντα τα γενομενα
 32 τοτε προσκαλεσαμενοσ αυτον ο κυριοσ αυτου λεγει αυτω δουλε πονηρε πασαν την οφειλην εκεινην αφηκα σοι επει παρεκαλεσασ με
 33 ουκ εδει και σε ελειησαι τον συνδουλον σου ωσ και εγω σε ηλειησα
 34 και οργισθησ ο κυριοσ αυτου παρεδωκεν αυτον τοισ βασανισταισ εωσ ου αποδω παν το οφειλομενον αυτω
 35 ουτωσ και ο πατηρ μου ο επουρανιοσ ποιησει υμιν εαν μη αφητε εκαστοσ τω αδελφω αυτου απο των καρδιων υμων τα παραπτωματα αυτων

19

1 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησοουσ τουσ λογουσ τουτουσ μετηρεν απο της γαλιλαιασ και ηλθεν εισ τα ορια της ιουδαιασ περαν του ιορδανου
 2 και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτοουσ εκει
 3 και προσηλθον αυτω οι φαρισαιοι πειραζοντεσ αυτον και λεγοντεσ αυτω ει εξεστιν ανθρωπω απολυσαι την γυναικα αυτου κατα πασαν αιτιαν
 4 ο δε αποκριθησ ειπεν αυτοισ ουκ ανεγνωτε οτι ο ποιησασ απ αρχησ αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτοουσ
 5 και ειπεν ενεκεν τουτου καταλειπει ανθρωποσ τον πατερα και την μητερα και προσκολληθησεται τη γυναικι αυτου και εσονται οι δυο εισ σαρκα μιαν
 6 ωστε ουκειτ εισιν δυο αλλα σαρξ μια ο ουν ο θεοσ συνεζευξεν ανθρωποσ μη χωριζετω
 7 λεγουσιν αυτω τι ουν μωσησ ενετειλατο δουнай βιβλιον αποστασιου και απολυσαι αυτην
 8 λεγει αυτοισ οτι μωσησ προσ την σκληροκαρδιαν υμων επετρεψεν υμιν απολυσαι τασ γυναιकाσ υμων απ αρχησ δε ου γεγονεν ουτωσ
 9 λεγω δε υμιν οτι οσ αν απολυση την γυναικα αυτου μη επι πορνεια και γαμηση αλλην μοιχαιται και ο απολελυμενην γαμησασ μοιχαιται
 10 λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ει ουτωσ εστιν η αιτια του ανθρωπου μετα της γυναικοσ ου συμφερει γαμησαι
 11 ο δε ειπεν αυτοισ ου παντεσ χωρουσιν τον λογον τουτον αλλ οισ δεδοται
 12 εισιν γαρ ενουχοι οιτινεσ εκ κοιλιασ μητροσ εγεννηθησαν ουτωσ και εισιν ενουχοι οιτινεσ ενουχησαν εαυτουσ δια την βασιλειαν των ουρανων ο δυναμενοσ χωρειν χωρειτω
 13 τοτε προσηνεχθη αυτω παιδια ινα τασ χειρασ επιθη αυτοισ και προσευξεται οι δε μαθηται επετιμησαν αυτοισ

14 ο δε ιησους ειπεν αφετε τα παιδια και μη κωλυετε αυτα ελθειν προς με των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια των ουρανων

15 και επιθεισ αυτοισ τας χειρας επορευθη εκειθεν

16 και ιδου εις προσελθων ειπεν αυτω διδασκαλε αγαθε τι αγαθον ποιησω ινα εχω ζωην αιωνιον

17 ο δε ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος ει δε θελεις εισελθειν εις την ζωην τηρησον τας εντολας

18 λεγει αυτω ποιας ο δε ιησους ειπεν το ου φονευσεις ου μοιχευσεις ου κλεψεις ου ψευδομαρτυρησεις

19 τιμα τον πατερα και την μητερα και αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον

20 λεγει αυτω ο νεανισκος παντα ταυτα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου τι ετι υστερω

21 εφη αυτω ο ιησους ει θελεις τελειος ειναι υπαγε πωλησον σου τα υπαρχοντα καιδος πτωχος και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι

22 ακουσας δε ο νεανισκος τον λογον απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα

23 ο δε ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου αμην λεγω υμιν οτι δυσκολως πλουσιος εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων

24 παλιν δε λεγω υμιν ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια τρυπηματος ραφιδος διελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν

25 ακουσαντες δε οι μαθηται αυτου εξεπληρισοντο σφοδρα λεγοντες τις αρα δυναται σωθηναi

26 εμβλεψας δε ο ιησους ειπεν αυτοισ παρα ανθρωποις τουτο αδυνατον εστιν παρα δε θεω παντα δυνατα

27 τοτε αποκριθεισ ο πετροσ ειπεν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι τι αρα εσται ημιν

28 ο δε ιησους ειπεν αυτοισ αμην λεγω υμιν οτι υμεις οι ακολουθησαντες μοι εν τη παλιγγενεσια οταν καθιση ο υιοσ του ανθρωπου επι θρονου δοξης αυτου καθισεσθε και υμεις επι δωδεκα θρονουσ κρινοντες τας δωδεκα φυλασ του ισραηλ

29 και πασ οσ αφηκεν οικιασ η αδελφουσ η αδελφασ η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρουσ ενεκεν του ονοματοσ μου εκατονταπλασιονα ληψεται και ζωην αιωνιον κληρονομησει

30 πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι

20

1 ομοια γαρ εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω οικοδεσποτη οστισ εξηλθεν αμα πρωι μισθωσασθαι εργατασ εις τον αμπελωνα αυτου

2 και συμφωνησας μετα των εργατων εκ δηναριου την ημεραν απεστειλεν αυτοουσ εις τον αμπελωνα αυτου

3 και εξελθων περι τριτην ωραν ειδεν αλλουσ εστωτασ εν τη αγορα αργουσ

4 και εκεινοισ ειπεν υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον δωσω υμιν

5 οι δε απηλθον παλιν εξελθων περι εκτην και ενατην ωραν εποιησεν ωσαυτωσ

6 περι δε την ενδεκατην ωραν εξελθων ευρεν αλλουσ εστωτασ αργουσ και λεγει αυτοισ τι ωδε εστηκατε ολην την ημεραν αργοι

7 λεγουσιν αυτω οτι ουδεις ημασ εμισθωσατο λεγει αυτοισ υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον ληψεσθε

8 οψιασ δε γενομενησ λεγει ο κυριοσ του αμπελωνοσ τω επιτροπω αυτου καλεσον τουσ εργατασ και αποδοσ αυτοισ τον μισθον αρξαμενοσ απο των εσχατων εωσ των πρωτων

9 και ελθοντες οι περι την ενδεκατην ωραν ελαβον ανα δηναριον

10 ελθόντες δε οι πρωτοι ενομισαν οτι πλειονα ληψονται και ελαβον και αυτοι ανα δηναριον

11 λαβόντες δε εγογγυζον κατα του οικοδεσποτου

12 λεγοντες οτι ουτοι οι εσχατοι μιαν ωραν εποιησαν και ισουσ ημιν αυτους εποιησας τοις βαστασασιν το βαρος της ημερας και τον καυσωνα

13 ο δε αποκριθεισ ειπεν ενι αυτων εταιρε ουκ αδικω σε ουχι δηναριου συνεφωνησας μοι

14 αρων το σον και υπαγε θελω δε τουτω τω εσχατω δουναι ωσ και σι

15 η ουκ εξεστιν μοι ποιησαι ο θελω εν τοις εμοις ει ο οφθαλμος σου πονηρος εστιν οτι εγω αγαθος ειμι

16 ουτως εσονται οι εσχατοι πρωτοι και οι πρωτοι εσχατοι πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι

17 και αναβαινων ο ιησους εις ιεροσολυμα παρελαβεν τους δωδεκα μαθητας κατ ιδιαν εν τη οδω και ειπεν αυτοις

18 ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω

19 και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν εις το εμπαιξαι και μαστιγωσαι και σταυρωσαι και τη τριτη ημερα αναστησεται

20 τοτε προσηλθεν αυτω η μητηρ των υιων ζεβεδαιου μετα των υιων αυτης προσκυνουσα και αιτουσα τι παρ αυτου

21 ο δε ειπεν αυτη τι θελεισ λεγει αυτω ειπε ινα καθισωσιν ουτοι οι δυο υιοι μου εις εκ δεξιων σου και εις εξ ευωνυμων σου εν τη βασιλεια σου

22 αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πιειν το ποτηριον ο εγω μελλω πινειν η το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι λεγουσιν αυτω δυναμεθα

23 και λεγει αυτοις το μεν ποτηριον μου πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων μου ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οισ ητοιμασται υπο του πατροσ μου

24 και ακουσαντες οι δεκα ηγανακτησαν περι των δυο αδελφων

25 ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτους ειπεν οιδατε οτι οι αρχοντες των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι κατεξουσιαζουσιν αυτων

26 ουχ ουτως δε εσται εν υμιν αλλ οσ εαν θελη εν υμιν μεγασ γενεσθαι εσται υμων διακονοσ

27 και οσ εαν θελη εν υμιν εινα πρωτοσ εστω υμων δουλοσ

28 ωσπερ ο υιοσ του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων

29 και εκπορευομενων αυτων απο ιεριχω ηκολουθησεν αυτω οχλοσ πολυσ

30 και ιδου δυο τυφλοι καθημενοι παρα την οδον ακουσαντες οτι ιησους παραγει εκραζαν λεγοντες ελεισον ημασ κυριε υιοσ δαυιδ

31 ο δε οχλοσ επετιμησεν αυτοις ινα σιωπησωσιν οι δε μειζον εκραζον λεγοντες ελεισον ημασ κυριε υιοσ δαυιδ

32 και στασ ο ιησους εφωνησεν αυτους και ειπεν τι θελετε ποιησω υμιν

33 λεγουσιν αυτω κυριε ινα ανοιχθωσιν ημων οι οφθαλμοι

34 σπλαγχνισθεισ δε ο ιησους ηψατο των οφθαλμων αυτων και ευθεωσ ανεβλεψαν αυτων οι οφθαλμοι και ηκολουθησαν αυτω

21

1 και οτε ηγγισαν εις ιεροσολυμα και ηλθον εις βηθσαφαγη προς το οροσ των ελαιων τοτε ο ιησους απεστειλεν δυο μαθητασ

2 λεγων αυτοις πορευθητε εις την κωμην την απεναντι υμων και ευθεωσ ευρησετε ονον δεδεμενην και πωλον μετ αυτης λυσαντες αγαγετε μοι

³ και εαν τις υμιν ειπη τι ερειτε οτι ο κυριος αυτων χρειαν εχει ευθεωσ δε αποστελλει αυτους

⁴ τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος

⁵ ειπατε τη θυγατρι σιων ιδου ο βασιλευσ σου ερχεται σοι πραουσ και επιβεβηκωσ επι ονον και πωλον υιον υποζυγιου

⁶ πορευθεντες δε οι μαθηται και ποιησαντες καθωσ προσεταξεν αυτοισ ο ιησους

⁷ ηγαγον την ονον και τον πωλον και επεθηκαν επανω αυτων τα ιματια αυτων και επεκαθισεν επανω αυτων

⁸ ο δε πλειστος οχλος εστρωσαν εαυτων τα ιματια εν τη οδω αλλοι δε εκοπτον κλαδους απο των δενδρων και εστρωννυον εν τη οδω

⁹ οι δε οχλοι οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα τω υιω δαυιδ ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ωσαννα εν τοισ υψιστοισ

¹⁰ και εισελθοντος αυτου εις ιεροσολυμα εσεισθη πασα η πολις λεγουσα τις εστιν ουτος

¹¹ οι δε οχλοι ελεγον ουτος εστιν ιησους ο προφητης ο απο ναζαρετ της γαλιλαιας

¹² και εισηλθεν ο ιησους εις το ιερον του θεου και εξεβαλεν παντας τουσ πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων κατεστρεψεν και τας καθεδρας των πωλουντων τας περιστερας

¹³ και λεγει αυτοισ γεγραπται ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται υμεις δε αυτον ποιησατε σπηλαιον ληστων

¹⁴ και προσηλθον αυτω χωλοι και τυφλοι εν τω ιερω και εθεραπευσεν αυτους

¹⁵ ιδοντες δε οι αρχιερεις και οι γραμματεισ τα θαυμασια α εποιησεν και τουσ παιδασ κραζοντας εν τω ιερω και λεγοντας ωσαννα τω υιω δαυιδ ηγανακτησαν

¹⁶ και ειπον αυτω ακουεις τι ουτοι λεγουσιν ο δε ιησους λεγει αυτοισ ναι ουδεποτε αγενωτε οτι εκ στοματος νηπιων και θηλαζοντων κατηριτωσ αινον

¹⁷ και καταλιπων αυτους εξηλθεν εξω της πολεωσ εις βηθανιαν και ηυλισθη εκει

¹⁸ πρωιασ δε επαναγων εις την πολιν επεινασεν

¹⁹ και ιδων συκην μιαν επι της οδου ηλθεν επ αυτην και ουδεν ευρεν εν αυτη ει μη φυλλα μονον και λεγει αυτη μηκει εκ σου καρποσ γενηται εις τον αιωνα και εξηρανθη παραχημα η συκη

²⁰ και ιδοντες οι μαθηται εθαυμασαν λεγοντες πως παραχημα εξηρανθη η συκη

²¹ αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν αυτοισ αμην λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν και μη διακριθητε ου μονον το της συκης ποιησετε αλλα καν τω ορει τουτω ειπητε αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν γενησεται

²² και παντα οσα εαν αιτησητε εν τη προσευχη πιστευοντες ληψεσθε

²³ και ελθοντι αυτω εις το ιερον προσηλθον αυτω διδασκοντι οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου λεγοντες εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τις σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην

²⁴ αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν αυτοισ ερωτησω υμασ καγω λογον ενα ον εαν ειπητε μοι καγω υμιν ερω εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

²⁵ το βαπτισμα ιωαννου ποθεν ην εξ ουρανου η εξ ανθρωπων οι δε διελογιζοντο παρ εαυτοισ λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει ημιν δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω

²⁶ εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων φοβουμεθα τον οχλον παντες γαρ εχουσιν τον ιωαννην ωσ προφητην

²⁷ και αποκριθεντες τω ιησου ειπον ουκ οιδαμεν εφη αυτοισ και αυτοσ ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

²⁸ τι δε υμιν δοκει ανθρωποσ ειχεν τεκνα δυο και προσελθων τω πρωτω ειπεν τεκνον υπαγε σημερον εργαζου εν τω αμπελωνι μου

²⁹ ο δε αποκριθεισ ειπεν ου θελω υστερον δε μεταμεληθεισ απηλθεν

³⁰ και προσελθων τω δευτερω ειπεν ωσαυτω ο δε αποκριθεις ειπεν εγω κυριε και ουκ απηλθεν

³¹ τισ εκ των δυο εποιησεν το θελημα του πατρος λεγουσιν αυτω ο πρωτος λεγει αυτοις ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι οι τελωναι και αι πορναι προαγουσιν υμας εις την βασιλειαν του θεου

³² ηλθεν γαρ προς υμας ιωαννης εν οδω δικαιοσυνης και ουκ επιστευσате αυτω ο δε τελωναι και αι πορναι επιστευσαν αυτω υμεις δε ιδοντες ου μετεμεληθητε υστερον του πιστευσαι αυτω

³³ αλλην παραβολην ακουσατε ανθρωπος τισ ην οικοδεσποτης οστις εφυτευσεν αμπελωνα και φραγμαν αυτω περιεθηκεν και ωρυξεν εν αυτω ληνον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν

³⁴ οτε δε ηγγισεν ο καιρος των καρπων απεστειλεν τους δουλους αυτου προς τους γεωργους λαβειν τους καρπους αυτου

³⁵ και λαβοντες οι γεωργοι τους δουλους αυτου ον μεν εδειραν ον δε απεκτειναν ον δε ελιθοβολησαν

³⁶ παλιν απεστειλεν αλλους δουλους πλειονας των πρωτων και εποιησαν αυτοις ωσαυτω

³⁷ υστερον δε απεστειλεν προς αυτους τον υιον αυτου λεγων εντραπησονται τον υιον μου

³⁸ οι δε γεωργοι ιδοντες τον υιον ειπον εν εαυτοις ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και κατασχωμεν την κληρονομιαν αυτου

³⁹ και λαβοντες αυτον εξεβαλον εξω του αμπελωνος και απεκτειναν

⁴⁰ οταν ουν ελθη ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησει τοις γεωργοις εκεινοις

⁴¹ λεγουσιν αυτω κακους κακωσ απολεσει αυτους και τον αμπελωνα εκδωσεται αλλοις γεωργοις οιτινες αποδωσουσιν αυτω τους καρπους εν τοις καιροις αυτων

⁴² λεγει αυτοις ο ιησους ουδεποτε ανεγνωτε εν ταις γραφαις λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας παρα κυριου εγενετο ατη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων

⁴³ δια τουτο λεγω υμιν οτι αρθησεται αφ υμων η βασιλεια του θεου και δοθησεται εθνη ποιουντι τους καρπους ατης

⁴⁴ και ο πεσων επι τον λιθον τουτον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον

⁴⁵ και ακουσαντες οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι τας παραβολας αυτου εγνωσαν οτι περι αυτων λεγει

⁴⁶ και ζητουντες αυτον κρατησαι εφοβηθησαν τους οχλους επειδη ωσ προφητην αυτον ειχον

22

¹ και αποκριθεις ο ιησους παλιν ειπεν αυτοις εν παραβολαις λεγων

² ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει οστις εποιησεν γαμους τω υιω αυτου

³ και απεστειλεν τους δουλους αυτου καλεσαι τους κεκλημενους εις τους γαμους και ουκ ηθελον ελθειν

⁴ παλιν απεστειλεν αλλους δουλους λεγων ειπατε τοις κεκλημενοις ιδου το αριστον μου ητοιμασα οι ταυροι μου και τα σιτιστα τεθυμενα και παντα ετοιμα δευτε εις τους γαμους

⁵ οι δε αμελησαντες απηλθον ο μεν εις τον ιδιον αγρον ο δε εις την εμποριαν αυτου

⁶ οι δε λοιποι κρατησαντες τους δουλους αυτου υβρισαν και απεκτειναν

⁷ και ακουσας ο βασιλευς εκεινος ωργισθη και ενεψασ τα στρατευματα αυτου απωλεσεν τους φονεις εκεινους και την πολιν αυτων επετρησεν

⁸ οτε λεγει τοις δουλοις αυτου ο μεν γαμος ετοιμος εστιν οι δε κεκλημενοι ουκ ησαν αξιοι

9 πορευεσθε ουν επι τας διεξοδους των οδων και οσους αν ευρητε καλεσατε εις τους γαμους

10 και εξελθοντες οι δουλοι εκεινοι εις τας οδους συνιγαγον παντας οσους ευρον πονηρους τε και αγαθους και πληθηθη ο γαμος ανακειμενων

11 εισελθων δε ο βασιλευς θεασασθαι τους ανακειμενους ειδεν εκει ανθρωπον ουκ ενδεδυμενον ενδυμα γαμου

12 και λεγει αυτω εταιρε πως εισηλθες ωδε μη εχων ενδυμα γαμου ο δε εφιμωθη

13 τοτε ειπεν ο βασιλευς τοις διακονοις δησαντες αυτου ποδας και χειρας αρατε αυτον και εκβαλετε εις το σκοτος το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων

14 πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι

15 τοτε πορευθεντες οι φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον οπως αυτον παγιδευσωσιν εν λογω

16 και αποστελλουσιν αυτω τους μαθητας αυτων μετα των ηρωδιανων λεγοντες διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει και την οδον του θεου εν αληθεια διδασκεις και ου μελει σοι περι ουδενου ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων

17 ειπε ουν ημιν τι σοι δοκει εξεστιν δουναι κηνησον καισαρι η ου

18 γνους δε ο ιησους την πονηριαν αυτων ειπεν τι με πειραζετε υποκριται

19 επιδειξατε μοι το νομισμα του κηνησου οι δε προσηνεγκαν αυτω διηναριον

20 και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη

21 λεγουσιν αυτω καισαρος τοτε λεγει αυτοις αποδοτε ουν τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω

22 και ακουσαντες εθαυμασαν και αφεντες αυτον απηλθον

23 εν εκεινη τη ημερα προσηλθον αυτω σαδδουκαιοι οι λεγοντες μη ειναι αναστασιν και επηρωτησαν αυτον

24 λεγοντες διδασκαλε μωσης ειπεν εαν τις αποθανη μη εχων τεκνα επιγαμβρευσει ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και αναστησει σπερμα τω αδελφω αυτου

25 ησαν δε παρ ημιν επτα αδελφοι και ο πρωτος γαμησας ετελευτησεν και μη εχων σπερμα αφηκεν την γυναικα αυτου τω αδελφω αυτου

26 ομοιος και ο δευτερος και ο τριτος εως των επτα

27 υστερον δε παντων απεθανεν και η γυνη

28 εν τη ουν αναστασει τινος των επτα εσται γυνη παντες γαρ εσχον αυτην

29 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου

30 εν γαρ τη αναστασει ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμιζονται αλλ ως αγγελοι του θεου εν ουρανω εισιν

31 περι δε της αναστασεως των νεκρων ουκ ανεγινωτε το ρηθεν υμιν υπο του θεου λεγοντος

32 εγω ειμι ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ ουκ εστιν ο θεος θεος νεκρων αλλα ζωντων

33 και ακουσαντες οι οχλοι εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου

34 οι δε φαρισαιοι ακουσαντες οτι εφιμωσεν τους σαδδουκαιους συνηχθησαν επι το αυτο

35 και επηρωτησεν εις εξ αυτων νομικος πειραζων αυτον και λεγων

36 διδασκαλε ποια εντολη μεγαλη εν τω νομω

37 ο δε ιησους εφη αυτω αγαπησεις κυριον τον θεον σου εν ολη καρδια σου και εν ολη ψυχη σου και εν ολη τη διανοια σου

38 αυτη εστιν πρωτη και μεγαλη εντολη

39 δευτερα δε ομοια αυτη αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον

40 εν ταυταις ταις δυσιν εντολαις ολος ο νομος και οι προφηται κρεμανται

⁴¹ συνηγμένων δε των φαρισαίων επηρωτήσεν αὐτοὺς ὁ ἰησοῦς
⁴² λέγων τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ χριστοῦ τίνος υἱοῦ ἐστὶν λέγουσιν αὐτῷ τοῦ δαυὶδ
⁴³ λέγει αὐτοῖς πῶς οὐν δαυὶδ ἐν πνεύματι κύριον αὐτὸν καλεῖ λέγων
⁴⁴ εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου καθὼς ἐκ δεξίων μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου
 ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου
⁴⁵ εἰ οὐν δαυὶδ καλεῖ αὐτὸν κύριον πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶν
⁴⁶ καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον οὐδὲ ἐτόλμησεν τίς ἀπ' ἐκείνης τῆς
 ἡμέρας ἐπερωτησαὶ αὐτὸν οὐκετι

23

¹ τότε ὁ ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
² λέγων ἐπὶ τῆς μωσαεῶς καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι
³ πάντα οὐν ὅσα ἐὰν εἰπωσιν ὑμῖν τηρεῖν τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν
 μὴ ποιεῖτε λέγουσιν γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσιν
⁴ δεσμεύουσιν γὰρ φορτία βάρεια καὶ δυσβάστακτα καὶ ἐπιτιθεασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν
 ἀνθρώπων τῷ δὲ δακτυλῷ αὐτῶν οὐ θέλουσιν κινήσαι αὐτὰ
⁵ πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσιν πρὸς τὸ θεάσθαι τοὺς ἀνθρώπους πλατυνοῦσιν δὲ
 τὰ φυλακτῆρια αὐτῶν καὶ μεγαλυνοῦσιν τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν
⁶ φιλοῦσιν τε τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δεῖπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς
 συναγωγαῖς
⁷ καὶ τοὺς ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ραββὶ ραββὶ
⁸ ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ραββὶ εἰς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν ὁ καθηγητὴς ὁ χριστὸς πάντες δὲ
 ὑμεῖς ἀδελφοὶ ἐστέ
⁹ καὶ πατέρα μὴ καλεσητέ ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς εἰς γὰρ ἐστὶν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς
 οὐρανοῖς
¹⁰ μὴδὲ κληθῆτε καθηγηταὶ εἰς γὰρ ὑμῶν ἐστὶν ὁ καθηγητὴς ὁ χριστὸς
¹¹ ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἐστὶ ὑμῶν διακόνος
¹² ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται
¹³ οὐαὶ δὲ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκρίται ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν
 ἁγίων καὶ προφασίε μακρὰ προσευχομένοι διὰ τοῦτο ληψέσθε περισσότερον κρίμα
¹⁴ οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκρίται ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν
 οὐρανῶν ἐμπροσθέν τῶν ἀνθρώπων ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσερχέσθε οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους
 ἀφίετε εἰσελθεῖν
¹⁵ οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκρίται ὅτι περιεγάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν
 ξηρὰν ποιῆσαι ἓνα προσηλυτὸν καὶ ὅταν γενῆται ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλοτέρου
 ὑμῶν
¹⁶ οὐαὶ ὑμῖν ὀδηγοὶ τυφλοὶ οἱ λέγοντες ὅς ἂν ὁμοσῇ ἐν τῷ ναῷ οὐδὲν ἐστὶν ὅς δ' ἂν
 ὁμοσῇ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ ὀφείλει
¹⁷ μωροὶ καὶ τυφλοὶ τίς γὰρ μείζων ἐστὶν ὁ χρυσοῦς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγιαζὼν τὸν χρυσοῦν
¹⁸ καὶ ὅς ἂν ὁμοσῇ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ οὐδὲν ἐστὶν ὅς δ' ἂν ὁμοσῇ ἐν τῷ ὄρω τῷ
 ἐπάνω αὐτοῦ ὀφείλει
¹⁹ μωροὶ καὶ τυφλοὶ τί γὰρ μείζων τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιαζὼν τὸ δῶρον
²⁰ ὁ οὐν ὁμοσῶς ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὁμνυεῖ ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πάσιν τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ
²¹ καὶ ὁ ὁμοσῶς ἐν τῷ ναῷ ὁμνυεῖ ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικήσαντι αὐτὸν
²² καὶ ὁ ὁμοσῶς ἐν τῷ οὐρανῷ ὁμνυεῖ ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ
 ἐπάνω αὐτοῦ
²³ οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκρίται ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδυσμόν καὶ
 τὸ ἀνήθον καὶ τὸ κύμινον καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον
 καὶ τὴν πίστιν ταῦτα ἐδεί ποιῆσαι κακείνα μὴ ἀφίεναι
²⁴ ὀδηγοὶ τυφλοὶ οἱ διυλίζοντες τὸν κωνῶπα τὴν δὲ καμήλον καταπίνοντες

25 ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαισ υποκριται οτι καθαριζετε το εξωθεν του ποτηριου και της παροψιδος εσωθεν δε γεμουσιν εξ αρπαγησ και αδικιασ

26 φαρισαιε τυφλε καθαρισον πρωτον το εντος του ποτηριου και της παροψιδος ινα γενηται και το εκτος αυτων καθαρον

27 ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαισ υποκριται οτι παρομοιαζετε ταφοισ κεκονιαμενοισ οιτινεσ εξωθεν μεν φαινονται ωραισ εσωθεν δε γεμουσιν οστεων νεκρων και πασης ακαθαρσιασ

28 ουτωσ και υμεισ εξωθεν μεν φαινεσθε τοισ ανθρωποισ δικαιοσ εσωθεν δε μεστοι εστε υποκρισεωσ και ανομιασ

29 ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαισ υποκριται οτι οικοδομειτε τουσ ταφουσ των προφητων και κοσμειτε τα μνημεια των δικαιων

30 και λεγετε ει ημεν εν ταισ ημεραισ των πατερων ημων ουκ αν ημεν κοινωνοι αυτων εν τω αιματι των προφητων

31 ωστε μαρτυρειτε εαυτοισ οτι υιοι εστε των φονευσαντων τουσ προφητασ

32 και υμεισ πληρωσατε το μετρον των πατερων υμων

33 οφεισ γεννηματα εχιδνων πωσ φυγητε απο της κρισεωσ της γεεννησ

34 δια τουτο ιδου εγω αποστελλω προς υμασ προφητασ και σοφουσ και γραμματεισ και εξ αυτων αποκτενειτε και σταυρωσετε και εξ αυτων μαστιγωσετε εν ταισ συναγωγαισ υμων και διωξετε απο πολεωσ εισ πολιν

35 οπωσ ελθη εφ υμασ παν αιμα δικαιον εκχυνομενον επι της γησ απο του αιματος αβελ του δικαιου εωσ του αιματος ζαχαριου υιου βαραχιου ον εφονευσατε μεταξυ του ναου και του θυσιαστηριου

36 αμην λεγω υμιν οτι ηξει παντα ταυτα επι την γενεαν ταυτην

37 ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτενουσα τουσ προφητασ και λιθοβολουσα τουσ απεσταλμενουσ προς αυτην ποσακισ ηθελησα επισυναγαειν τα τεκνα σου ον τροπον επισυναγει ορνισ τα νοσσια εαυτησ υπο τασ πτερυγασ και ουκ ηθελησατε

38 ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων ερημοσ

39 λεγω γαρ υμιν ου μη με ιδητε απ αρτι εωσ αν ειπητε ευλογημενοσ ο ερχομενοσ εν ονοματι κυριου

24

1 και εξελθων ο ιησουσ επορευετο απο του ιερου και προσηλθον οι μαθηται αυτου επιδειξαι αυτω τασ οικοδομασ του ιερου

2 ο δε ιησουσ ειπεν αυτοισ ου βλεπετε παντα ταυτα αμην λεγω υμιν ου μη αφεθη ωδε λιθοσ επι λιθον οσ ου καταλυθησεται

3 καθημενου δε αυτου επι του ορουσ των ελαιων προσηλθον αυτω οι μαθηται κατ ιδιαν λεγοντεσ ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον της σησ παρουσιασ και της συντελειασ του αιωνοσ

4 και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν αυτοισ βλεπετε μη τισ υμασ πλανηση

5 πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντεσ εγω ειμι ο χριστοσ και πολλουσ πλανησουσιν

6 μελλησετε δε ακουειν πολεμουσ και ακοασ πολεμων ορατε μη θροεισθε δει γαρ παντα γενεσθαι αλλ ουπω εστιν το τελοσ

7 εγερθησεται γαρ εθνοσ επι εθνοσ και βασιλεια επι βασιλειαν και εσονται λιμοι και λοιμοι και σεισμοι κατα τοπουσ

8 παντα δε ταυτα αρχη ωδινων

9 τοτε παραδωσουσιν υμασ εισ θλιψιν και αποκτενουσιν υμασ και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων των εθνων δια το ονομα μου

10 και τοτε σκανδαλισθησονται πολλοι και αλληλοσ παραδωσουσιν και μισησουσιν αλληλοσ

- 11 και πολλοι ψευδοπροφηται εγερθησονται και πλανησουσιν πολλους
 12 και δια το πληθυνθηναι την ανομιαν ψυγησεται η αγαπη των πολλων
 13 ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται
 14 και κηρυχθησεται τουτο το ευαγγελιον της βασιλειας εν ολη τη οικουμενη εις μαρτυριον πασιν τοις εθνεσιν και τοτε ηξει το τελος
 15 οταν ουν ιδητε το βδελυγμα της ερημωσης το ρηθεν δια δανιηλ του προφητου εστωσεν εν τοπω αγιω ο αναγινωσκων νοειτω
 16 τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν επι τα ορη
 17 ο επι του δωματος μη καταβαινετω αραι τα εκ της οικιας αυτου
 18 και ο εν τω αγρω μη επιστρεψατω οπισω αραι τα ιματια αυτου
 19 ουαι δε ταισ εν γαστρι εχουσαισ και ταισ θηλαζουσαισ εν εκειναισ ταισ ημεραισ
 20 προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνοσ μηδε σαββατω
 21 εσται γαρ τοτε θλιψισ μεγαλη οια ου γεγονεν απ αρχησ κοσμου εωσ του νυν ουδ ου μη γενηται
 22 και ει μη εκολοβωθησαν αι ημεραι εκειναι ουκ αν εσωθη πασα σαρξ δια δε τουσ εκλεκτουσ κολοβωθησονται αι ημεραι εκειναι
 23 τοτε εαν τισ υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστοσ η ωδε μη πιστευσητε
 24 εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια μεγαλα και τερατα ωστε πλανησαι ει δυνατον και τουσ εκλεκτουσ
 25 ιδου προειρηκα υμιν
 26 εαν ουν ειπωσιν υμιν ιδου εν τη ερημω εστιν μη εξελθητε ιδου εν τοις ταμειοισ μη πιστευσητε
 27 ωσπερ γαρ η αστραπη εξερχεται απο ανατολων και φαινεται εωσ δυσμων ουτωσ εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου
 28 οπου γαρ εαν η το πτωμα εκει συναχθησονται οι αετοι
 29 ευθεωσ δε μετα την θλιψιν των ημερων εκεινων ο ηλιοσ σκοτισθησεται και η σελιγη η δωσει το φεγγοσ αυτησ και οι αστερεσ πεσουσιναι απο του ουρανω και αι δυναμεισ των ουρανωσ σαλευθησονται
 30 και τοτε φανησεται το σημειον του υιου του ανθρωπου εν τω ουρανω και τοτε κοφονται πασαι αι φυλαι της γησ και οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου μετα δυναμειωσ και δοξησ πολλησ
 31 και αποστελει τουσ αγγελουσ αυτου μετα σαλπιγγοσ φωνησ μεγαλησ και επισυναζουσιν τουσ εκλεκτουσ αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρων ουρανωσ εωσ ακρων αυτων
 32 απο δε της συκησ μαθετε την παραβολην οταν ηδη ο κλαδοσ αυτησ γενηται απαλοσ και τα φυλλα εκφυη γινωσκετε οτι εγγυσ το θεροσ
 33 ουτωσ και υμεισ οταν ιδητε ταυτα παντα γινωσκετε οτι εγγυσ εστιν επι θυραισ
 34 αμην λεγω υμιν ου μη παρελθη η γενεα αυτη εωσ αν παντα ταυτα γενηται
 35 ο ουρανοσ και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν
 36 περι δε της ημερασ εκεινησ και ωρασ ουδεισ οιδεν ουδε οι αγγελοι των ουρανωσ ει μη ο πατηρ μου μονοσ
 37 ωσπερ δε αι ημεραι του νωε ουτωσ εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου
 38 ωσπερ γαρ ησαν εν ταισ ημεραισ ταισ προ του κατακλυσμου τρωγοντεσ και πινοντεσ γαμουντεσ και εκγαμιζοντεσ αχρι ησ ημερασ εισηλθεν νωε εις την κιβωτον
 39 και ουκ εγνωσαν εωσ ηλθεν ο κατακλυσμοσ και ηρεν απαντασ ουτωσ εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου
 40 τοτε δυο εσονται εν τω αγρω ο εισ παραλαμβανεται και ο εισ αφιεται
 41 δυο αληθουσαι εν τω μυλωνι μια παραλαμβανεται και μια αφιεται
 42 γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδατε ποια ωρα ο κυριοσ υμων ερχεται

43 εκεινο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια φυλακη ο κλεπτης ερχεται ερηγορησεν αν και ουκ αν ειασεν διορυγηναι την οικιαν αυτου

44 δια τουτο και υμεις γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιοσ του ανθρωπου ερχεται

45 τισ αρα εστιν ο πιστοσ δουλοσ και φρονημοσ ον κατεστησεν ο κυριοσ αυτου επι της θεραπειασ αυτου του διδοναι αυτοισ την τροφην εν καιρω

46 μακαριοσ ο δουλοσ εκεινοσ ον ελθων ο κυριοσ αυτου ευρησει ποιουντα ουτωσ

47 αμην λεγω υμιν οτι επι πασιν τοισ υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον

48 εαν δε ειπη ο κακοσ δουλοσ εκεινοσ εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριοσ μου ελθειν

49 και αρζηται τυπτειν τουσ συνδουλοουσ εσθιειν δε και πινειν μετα των μεθυοντων

50 ηξει ο κυριοσ του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει

51 και διχοτομησει αυτον και το μεροσ αυτου μετα των υποκριτων θησει εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων

25

1 τοτε ομοιωθησεται η βασιλεια των ουρανων δεκα παρθενοι αιτινεσ λαβουσαι τασ λαμπαδασ αυτων εξηλθον εισ απαντησιν του νυμφιου

2 πεντε δε ησαν εξ αυτων φρονημοι και αι πεντε μωραι

3 αιτινεσ μωραι λαβουσαι τασ λαμπαδασ αυτων ουκ ελαβον μεθ εαυτων ελαιον

4 αι δε φρονημοι ελαβον ελαιον εν τοισ αγγειοισ αυτων μετα των λαμπαδων αυτων

5 χρονιζοντωσ δε του νυμφιου ενυσταξαν πασαι και εκαθευδον

6 μεσησ δε νυκτοσ κραυγη γεγονεν ιδου ο νυμφιοσ ερχεται εξερχεσθε εισ απαντησιν αυτου

7 τοτε ηγερθησαν πασαι αι παρθενοι εκειναι και εκοσμησαν τασ λαμπαδασ αυτων

8 αι δε μωραι ταισ φρονημοισ ειπον δοτε ημιν εκ του ελαιου υμων οτι αι λαμπαδεσ ημων σβεννυνται

9 απεκριθησαν δε αι φρονημοι λεγουσαι μηποτε ουκ αρκεση ημιν και υμιν πορευεσθε δε μαλλον προσ τουσ πωλουντασ και αγορασατε εαυταισ

10 απερχομενων δε αυτων αγορασαι ηλθεν ο νυμφιοσ και αι ετοιμοι εισηλθον μετ αυτου εισ τουσ γαμουσ και εκλεισθη η θυρα

11 υστερον δε ερχονται και αι λοιπαι παρθενοι λεγουσαι κυριε κυριε ανοιξον ημιν

12 ο δε αποκριθεισ ειπεν αμην λεγω υμιν ουκ οιδα υμασ

13 γρηγορευτε ουν οτι ουκ οιδατε την ημεραν ουδε την ωραν εν η ο υιοσ του ανθρωπου ερχεται

14 ωσπερ γαρ ανθρωποσ αποδημων εκαλεσεν τουσ ιδιοουσ δουλοουσ και παρεδωκεν αυτοισ τα υπαρχοντα αυτου

15 και ω μεν εδωκεν πεντε ταλαντα ω δε δυο ω δε εν εκαστω κατα την ιδιαν δυναμιν και απεδημησεν ευθεωσ

16 πορευθεισ δε ο τα πεντε ταλαντα λαβων ειργασατο εν αυτοισ και εποιησεν αλλα πεντε ταλαντα

17 ωσαυτωσ και ο τα δυο εκερδησεν και αυτοσ αλλα δυο

18 ο δε το εν λαβων απελθων ωρυξεν εν τη γη και απεκρυψεν το αργυριον του κυριου αυτου

19 μετα δε χρονον πολυν ερχεται ο κυριοσ των δουλων εκεινων και συναιρει μετ αυτων λογον

20 και προσελθων ο τα πεντε ταλαντα λαβων προσηνεγκεν αλλα πεντε ταλαντα λεγων κυριε πεντε ταλαντα μοι παρεδωκασ ιδε αλλα πεντε ταλαντα εκερδησα επ αυτοισ

21 εφη δε αυτω ο κυριοσ αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ησ πιστοσ επι πολλων σε καταστησω εισελθε εισ την χαραν του κυριου σου

22 προσελθων δε και ο τα δυο ταλαντα λαβων ειπεν κυριε δυο ταλαντα μοι παρεδωκας ιδε αλλα δυο ταλαντα εκερδησα επ αυτοις

23 εφη αυτω ο κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ης πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου

24 προσελθων δε και ο το εν ταλαντον ειληφωσ ειπεν κυριε εγνωσ σε οτι σκληρος ει ανθρωπος θεριζων οπου ουκ εσπειρας και συναγων οθεν ου διεσκορπισας

25 και φοβηθεις απελθων εκρυψα το ταλαντον σου εν τη γη ιδε χεις το σον

26 αποκριθεις δε ο κυριος αυτου ειπεν αυτω πονηρε δουλε και σκληρε ηδεις οτι θεριζω οπου ουκ εσπειρα και συναγω οθεν ου διεσκορπισα

27 εδει ουν σε βαλειν το αργυριον μου τοις τραπεζιταις και ελθων εγω εκομισαμην αν το εμον συν τοκω

28 αρατε ουν απ αυτου το ταλαντον και δοτε τω εχοντι τα δεκα ταλαντα

29 τω γαρ εχοντι παντι δοθησεται και περισσευθησεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ αυτου

30 και τον αχρειον δουλον εκβαλετε εις το σκοτος το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων

31 οταν δε ελθη ο υιος του ανθρωπου εν τη δοξη αυτου και παντες οι αγιοι αγγελιοι μετ αυτου τοτε καθισει επι θρονου δοξης αυτου

32 και συναχθησεται εμπροσθεν αυτου παντα τα εθνη και αφορει αυτους απ αλληλων ωσπερ ο ποιμην αφοριζει τα προβατα απο των εριφων

33 και στησει τα μεν προβατα εκ δεξιων αυτου τα δε εριφια εξ ευωνυμων

34 τοτε ερει ο βασιλευσ τοις εκ δεξιων αυτου δευτε οι ευλογημενοι του πατροσ μου κληρονομησατε την ητοιμασμενην υμιν βασιλειαν απο καταβολησ κοσμου

35 επεινασα γαρ και εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και εποτισατε με ξενος ημην και συνηγαγετε με

36 γυμνοσ και περιεβαλετε με ησθηνησα και επεσκεψασθε με εν φυλακη ημην και ηλθετε προσ με

37 τοτε αποκριθησονται αυτω οι δικαιοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα και εθρεψαμεν η διψωντα και εποτισαμεν

38 ποτε δε σε ειδομεν ξενον και συνηγαγομεν η γυμνον και περιεβαλομεν

39 ποτε δε σε ειδομεν ασθηνη η εν φυλακη και ηλθομεν προσ σε

40 και αποκριθεις ο βασιλευσ ερει αυτοις αμην λεγω υμιν εφ οσον εποιησατε ενι τωτων των αδελφων μου των ελαχιστων εμοι εποιησατε

41 τοτε ερει και τοις εξ ευωνυμων πορευεσθε απ εμου οι κατηραμενοι εις το πυρ το αιωνιον το ητοιμασμενον τω διαβολω και τοις αγγελιοις αυτου

42 επεινασα γαρ και ουκ εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και ουκ εποτισατε με

43 ξενος ημην και ου συνηγαγετε με γυμνοσ και ου περιεβαλετε με ασθηνησ και εν φυλακη και ουκ επεσκεψασθε με

44 τοτε αποκριθησονται και αυτοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα η διψωντα η ξενον η γυμνον η ασθηνη η εν φυλακη και ου διηκονησαμεν σοι

45 τοτε αποκριθησεται αυτοις λεγων αμην λεγω υμιν εφ οσον ουκ εποιησατε ενι τωτων των ελαχιστων ουδε εμοι εποιησατε

46 και απελευσονται ουτοι εις κολασιν αιωνιον οι δε δικαιοι εις ζωην αιωνιον

26

1 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους παντασ τουσ λογουσ τωτουσ ειπεν τοις μαθηταισ αυτου

2 οιδατε οτι μετα δυο ημερασ το πασχα γινεται και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις το σταυρωθηναι

3 τότε συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεισ και οι πρεσβυτεροι του λαου εις την αυλην του αρχιερεωσ του λεγομενου καιαφα
4 και συνεβουλευσαντο ινα τον ιησουν δωλω κρατησωσιν και αποκτεινωσιν
5 ελεγον δε μη εν τη εορτη ινα μη θορυβοσ γενηται εν τω λαω
6 του δε ιησου γενομενου εν βηθανια εν οικια σιμωνοσ του λεπρου
7 προσηλθεν αυτω γυνη αλαβαστρον μυρου εχουσα βαρυτιμου και κατεχεεν επι την κεφαλην αυτου ανακειμενου
8 ιδοντεσ δε οι μαθηται αυτου ηγανακτησαν λεγοντεσ εις τη η απωλεια αυτη
9 ηδυνατο γαρ τουτο το μυρον πραθηναι πολλου και δοθηναι πτωχοισ
10 γνουσ δε ο ιηουσοσ ειπεν αυτοισ τι κοπουσ παρεχετε τη γυναικι εργον γαρ καλον ειργασατο εισ εμε
11 παντοτε γαρ τουσ πτωχοουσ εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε
12 βαλουσα γαρ αυτη το μυρον τουτο επι του σωματοσ μου προσ το ενταφιασαι με εποιησεν
13 αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εν ολω τω κοσμω λαληθησεται και ο εποιησεν αυτη εισ μνημοσυνον αυτησ
14 τότε πορευθεισ εισ των δωδεκα ο λεγομενοσ ιουδασ ισκαριωτησ προσ τουσ αρχιερεισ
15 ειπεν τι θελετε μοι δουναι καγω υμιν παραδωσω αυτον οι δε εστησαν αυτω τριακοντα αργυρια
16 και απο τοτε εξητει ευκαιριαν ινα αυτον παραδω
17 τη δε πρωτη των αζυμων προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντεσ αυτω που θελεισ ετοιμασομεν σοι φαγειν το πασχα
18 ο δε ειπεν υπαγετε εις την πολιν προσ τον δεινα και ειπατε αυτω ο διδασκαλοσ λεγει ο καιροσ μου εγγυσ εστιν προσ σε ποιω το πασχα μετα των μαθητων μου
19 και εποιησαν οι μαθηται ωσ συνεταξεν αυτοισ ο ιηουσοσ ινα ητοιμασαν το πασχα
20 οψιασ δε γενομενησ ανεκειτο μετα των δωδεκα
21 και εσθιοντων αυτων ειπεν αμην λεγω υμιν οτι εισ εξ υμων παραδωσει με
22 και λυπουμενοι σφοδρα ηρξαντο λεγειν αυτω εκαστοσ αυτων μητι εγω ειμι κυριε
23 ο δε αποκριθεισ ειπεν ο εμβασασ μετ εμου εν τω τρυβλιω την χειρα ουτοσ με παραδωσει
24 ο μεν υιοσ του ανθρωπου υπαγει καθωσ γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωποσ εκεινοσ
25 αποκριθεισ δε ιουδασ ο παραδιδουσ αυτον ειπεν μητι εγω ειμι ραββι λεγει αυτω συ ειπασ
26 εσθιοντων δε αυτων λαβων ο ιηουσοσ τον αρτον και ευχαριστησασ εκλασεν και εδιδου τοισ μαθηταισ και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου
27 και λαβων το ποτηριον και ευχαριστησασ εδωκεν αυτοισ λεγων πιετε εξ αυτου παντεσ
28 τουτο γαρ εστιν το αιμα μου το τησ καινησ διαθηκησ το περι πολλων εκχυνομενον εισ αφεσιν αμαρτιων
29 λεγω δε υμιν οτι ου μη πιω απ αρτι εκ τουτου του γεννηματοσ τησ αμπελου εωσ τησ ημερασ εκεινησ οταν αυτο πινω μεθ υμων καινον εν τη βασιλεια του πατροσ μου
30 και υμνησαντεσ εξηλθον εισ το οροσ των ελαιων
31 τότε λεγει αυτοισ ο ιηουσοσ παντεσ υμεισ σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι αυτη γεγραπται γαρ παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα τησ ποιμνησ
32 μετα δε το εγερθηναι με προαξω υμασ εις την γαλιλαιαν

33 αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω ει παντες σκανδαλισθησονται εν σοι εγω δε ουδεποτε σκανδαλισθησομαι

34 εφη αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι εν ταυτη τη νυκτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση με

35 λεγει αυτω ο πετρος καν δεη με συν σοι αποθανειν ου μη σε απαρνησωμαι ομοιωσ δε και παντες οι μαθηται ειπον

36 τοτε ερχεται μετ αυτων ο ιησους εις χωριον λεγομενον γεθσημανη και λεγει τοις μαθηταις καθισατε αυτου εωσ ου απελθων προσευξωμαι εκει

37 και παραλαβων τον πετρον και τουσ δυο υιουσ ζεβεδαιου ηρξατο λυπεισθαι και αδημονειν

38 τοτε λεγει αυτοις ο ιησους περιλυπος εστιν η ψυχη μου εωσ θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε μετ εμου

39 και προσελθων μικρον επεσεν επι προσωπον αυτου προσευχομενος και λεγων πατερ μου ει δυνατον εστιν παρελθετω απ εμου το ποτηριον τουτου πλην ουχ ωσ εγω θελω αλλ ωσ συ

40 και ερχεται προσ τουσ μαθητας και ευρισκει αυτοουσ καθευδοντας και λεγει τω πετρω ουτως ουκ ισχυσατε μιαν ωραν γρηγορησαι μετ εμου

41 γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενησ

42 παλιν εκ δευτερου απελθων προσηυξατο λεγων πατερ μου ει ου δυναται τουτο το ποτηριον παρελθειν απ εμου εαν μη αυτο πιω γενηθητω το θελημα σου

43 και ελθων ευρισκει αυτοουσ παλιν καθευδοντας ησαν γαρ αυτων οι οφθαλμοι βεβαρημενοι

44 και αφεισ αυτοουσ απελθων παλιν προσηυξατο εκ τριτου τον αυτον λογον ειπων

45 τοτε ερχεται προσ τουσ μαθητας αυτου και λεγει αυτοις καθευδετε 2518 V-PAI-2P το λοιπον και αναπαυεσθε 373 V-PMI-2P ιδου ηγγικεν η ωρα και ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρασ αμαρτωλων

46 εγειρεσθε αγωμεν ιδου ηγγικεν ο παραδιδουσ με

47 και ετι αυτου λαλουντος ιδου ιουδας εις των δωδεκα ηλθεν και μετ αυτου οχλος πολυσ μετα μαχαιρων και ξυλων απο των αρχιερων και πρεσβυτερων του λαου

48 ο δε παραδιδουσ αυτον εδωκεν αυτοις σημειον λεγων ον αν φιλησω αυτοσ εστιν κρατησατε αυτον

49 και ευθεωσ προσελθων τω ιησου ειπεν χαιρε ραββι και κατεφιλησεν αυτον

50 ο δε ιησους ειπεν αυτω εταιρε εφ ω παρει τοτε προσελθοντεσ επεβαλον τασ χειρασ επι τον ιησουν και εκρατησαν αυτον

51 και ιδου εις των μετα ιησου εκτεινας την χειρα απεσπασεν την μαχαιραν αυτου και παταξασ τον δουλον του αρχιερωσ αφειλεν αυτου το ωτιον

52 τοτε λεγει αυτω ο ιησους αποστρεψον σου την μαχαιραν εις τον τοπον αυτησ παντεσ γαρ οι λαβοντεσ μαχαιραν εν μαχαιρα αποθανουνται

53 η δοκεισ οτι ου δυναμαι αρτι παρακαλεσαι τον πατερα μου και παραστησει μοι πλειουσ η δωδεκα λεγεωνασ αγγελων

54 πωσ ουν πληρωθωσιν αι γραφαι οτι ουτως δει γενεσθαι

55 εν εκεινη τη ωρα ειπεν ο ιησους τοις οχλοις ωσ επι ληστην εξηλθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με καθ ημεραν προσ υμασ εκαθεζομηνην διδασκων εν τω ιερω και ουκ εκρατησατε με

56 τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθωσιν αι γραφαι των προφητων τοτε οι μαθηται παντεσ αφεντεσ αυτον εφυγον

57 οι δε κρατησαντεσ τον ιησουν απηγαγον προσ καιαφαν τον αρχιερεα οπου οι γραμματεισ και οι πρεσβυτεροι συνηχθησαν

58 ο δε πετρος ηκολουθει αυτω απο μακροθεν εως της αυλης του αρχιερευω και εισελθων εσω εκαθητο μετα των υπηρετων ιδειν το τελος

59 οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι και το συνεδριον ολον εξητουν ψευδομαρτυριαν κατα του ιησου οπως θανατωσωσιν αυτον

60 και ουχ ευρον και πολλων ψευδομαρτυρων προσελθοντων ουχ ευρον

61 υστερον δε προσελθοντες δυο ψευδομαρτυρες ειπον ουτος εφη δυναμαι καταλυσαι τον ναον του θεου και δια τριων ημερων οικοδομησαι αυτον

62 και αναστας ο αρχιερευς ειπεν αυτω ουδεν αποκρινη τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν

63 ο δε ιησους εσιωπα και αποκριθεις ο αρχιερευς ειπεν αυτω εξορκιζω σε κατα του θεου του ζωντος ινα ημιν ειπης ει συ ει ο χριστος ο υιος του θεου

64 λεγει αυτω ο ιησους συ ειπας πλην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον υιον του ανθρωπου καθημενον εκ δεξιων της δυναμεωσ και ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου

65 τοτε ο αρχιερευς διερρηξεν τα ιματια αυτου λεγων οτι εβλασφημησεν τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων ιδε νυν ηκουσατε την βλασφημιαν αυτου

66 τι υμιν δοκει οι δε αποκριθεντες ειπον ενοχος θανατου εστιν

67 τοτε ενεπτυσαν εις το προσωπον αυτου και εκολαφισαν αυτον οι δε εραπισαν

68 λεγοντες προφητευσον ημιν χριστε τις εστιν ο παισας σε

69 ο δε πετρος εξω εκαθητο εν τη αυλη και προσηλθεν αυτω μια παιδισκη λεγουσα και συ ησθα μετα ιησου του γαλιλαιου

70 ο δε ηρνησατο εμπροσθεν αυτων παντων λεγων ουκ οίδα τι λεγεις

71 εξελθοντα δε αυτον εις τον πυλωνα ειδεν αυτον αλλη και λεγει αυτοις εκει και ουτος ην μετα ιησου του ναζωραιου

72 και παλιν ηρνησατο μεθ ορκου οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον

73 μετα μικρον δε προσελθοντες οι εστωτες ειπον τω πετρω αληθως και συ εξ αυτων ει και γαρ η λαλια σου δηλον σε ποιει

74 τοτε ηρξατο καταθεματιζειν και ομνυειν οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν

75 και εμνησθη ο πετρος του ρηματος του ιησου ειρηκοτος αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρισ απαρνηση με και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρωσ

27

1 πρωιασ δε γενομενης συμβουλιον ελαβον παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου κατα του ιησου ωστε θανατωσαι αυτον

2 και δισαντες αυτον απηγαγον και παρεδωκαν αυτον ποντιω πιλατω τω ηγεμονι

3 τοτε ιδων ιουδας ο παραδιδουσ αυτον οτι κατεκριθη μεταμεληθεις απεστρεψεν τα τριακοντα αργυρια τοις αρχιερευσιν και τοις πρεσβυτεροις

4 λεγων ημαρτον παραδους αιμα αθων οι δε ειπον τι προς ημασ συ οψει

5 και ριψασ τα αργυρια εν τω ναω ανεχωρησεν και απελθων απηγατο

6 οι δε αρχιερεις λαβοντες τα αργυρια ειπον ουκ εξεστιν βαλειν αυτα εις τον κορβαναν επει τιμη αιματος εστιν

7 συμβουλιον δε λαβοντες ηγορασαν εξ αυτων τον αγρον του κεραμεωσ εις ταφην τοις ζενοις

8 διο εκληθη ο αγρος εκεινος αγρος αιματος εως της σημερον

9 τοτε επληρωθη το ρηθεν δια ιερεμιου του προφητου λεγοντος και ελαβον 2983 V-2ΑΑΙ-3Ρ τα τριακοντα αργυρια την τιμην του τετιμημενου ον ετιμησαντο απο υιων ισραηλ

10 και εδωκαν αυτα εις τον αγρον του κεραμεωσ καθα συνεταξεν μοι κυριος

11 ο δε ιησους εστη εμπροσθεν του ηγεμονος και επηρωτησεν αυτον ο ηγεμων λεγων συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε ιησους εφη αυτω συ λεγεις

12 και εν τω κατηγορησθαι αυτον υπο των αρχιερων και των πρεσβυτερων ουδεν απεκρινατο

13 τοτε λεγει αυτω ο πιλατος ουκ ακουεις ποσα σου καταμαρτυρουσιν

14 και ουκ απεκριθη αυτω προς ουδε εν ρημα ωστε θαυμαζειν τον ηγεμονα λιαν

15 κατα δε εορτην ειωθει ο ηγεμων απολυειν ενα τω οχλω δεσμιον ον ηθελον

16 ειχον δε τοτε δεσμιον επισημον λεγομενον βαραββαν

17 συνηγμενων ουν αυτων ειπεν αυτοις ο πιλατος τινα θελετε απολυσω υμιν βαραββαν η ιησουν τον λεγομενον χριστον

18 ηδει γαρ οτι δια φθονον παρεδωκαν αυτον

19 καθημενου δε αυτου επι του βηματος απεστειλεν προς αυτον η γυνη αυτου λεγουσα μηδεν σοι και τω δικαιω εκεινω πολλα γαρ επαθον σημερον κατ οναρ δι αυτον

20 οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι επεισαν τους οχλους ινα αιτησωνται τον βαραββαν τον δε ιησουν απολεσωσιν

21 αποκριθεις δε ο ηγεμων ειπεν αυτοις τινα θελετε απο των δυο απολυσω υμιν οι δε ειπον βαραββαν

22 λεγει αυτοις ο πιλατος τι ουν ποιησω ιησουν τον λεγομενον χριστον λεγουσιν αυτω παντες σταυρωθητω

23 ο δε ηγεμων εφη τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσως εκραζον λεγοντες σταυρωθητω

24 ιδων δε ο πιλατος οτι ουδεν ωφελει αλλα μαλλον θορυβος γινεται λαβων υδωρ απενιψατο τας χειρας απεναντι του οχλου λεγων αθωος ειμι απο του αιματος του δικαιου τουτου υμεις οφεισθε

25 και αποκριθεις πας ο λαος ειπεν το αιμα αυτου εφ ημας και επι τα τεκνα ημων

26 τοτε απελυσεν αυτοις τον βαραββαν τον δε ιησουν φραγελλωσας παρεδωκεν ινα σταυρωθη

27 τοτε οι στρατιωται του ηγεμονος παραλαβοντες τον ιησουν εις το πραιτωριον συνηγαγον επ αυτον ολην την σπειραν

28 και εκδυσαντες αυτον περιεθηκαν αυτω χλαμυδα κοκκινην

29 και πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν επι την κεφαλην αυτου και καλαμον επι την δεξιαν αυτου και γονυπετησαντες εμπροσθεν αυτου ενεπαιζον αυτω λεγοντες χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων

30 και εμπτυσαντες εις αυτον ελαβον τον καλαμον και ετυπτον εις την κεφαλην αυτου

31 και οτε ενεπαιζαν αυτω εξεδυσαν αυτον την χλαμυδα και ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου και απηγαγον αυτον εις το σταυρωσαι

32 εξερχομενοι δε ευρον ανθρωπον κυρηναιον ονοματι σιμωνα τουτον ηγγαρευσαν ινα αρη τον σταυρον αυτου

33 και ελθοντες εις τοπον λεγομενον γολγοθα ο εστιν λεγομενος κρανιου τοπος

34 εδωκαν αυτω πιειν οξος μετα χολησ μεμιγμενον και γευσαμενος ουκ ηθελεν πιειν

35 σταυρωσαντες δε αυτον διεμερισαντο τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον

36 και καθημενοι ετηρουν αυτον εκει

37 και επεθηκαν επανω της κεφαλης αυτου την αιτιαν αυτου γεγραμμενη ουτος εστιν ιησους ο βασιλευς των ιουδαιων

38 τοτε σταυρουνται συν αυτω δυο λησται εις εκ δεξιων και εις εξ ευωνυμων

39 οι δε παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλας αυτων

40 και λεγοντες ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραις οικοδομων σωσον σεαυτον ει υιος ει του θεου καταβηθι απο του σταυρου

41 ομοιωσ δε και οι αρχιερεις εμπαιζοντες μετα των γραμματεων και πρεσβυτερων και φαρισαιων ελεγον

42 αλλους εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι ει βασιλευσ ισραηλ εστιν καταβατω νυν απο του σταυρου και πιστευσομεν επ αυτω

43 πεποιθεν επι τον θεον ρυσασθω νυν αυτον ει θελει αυτον ειπεν γαρ οτι θεου ειμι υιος

44 το δε αυτο και οι λησται οι συσταυρωθεντες αυτω ωνειδιζον αυτον

45 απο δε εκτης ωρας σκοτος εγενετο επι πασαν την γην εως ωρας ενατης

46 περι δε την ενατην ωραν ανεβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ηλι ηλι λιμα σαβαχθανι τουτ εστιν θεε μου θεε μου ινα τι με εγκατελιπεσ

47 τινεσ δε των εκει εστωτων ακουσαντεσ ελεγον οτι ηλιαν φωνει ουτοσ

48 και ευθεωσ δραμων εισ εξ αυτων και λαβων σπογγον πλησασ τε οζουσ και περιθεισ καλαμω εποτιζεν αυτον

49 οι δε λοιποι ελεγον αφεσ ιδωμεν ει ερχεται ηλιασ σωσων αυτον

50 ο δε ιησουσ παλιν κραζασ φωνη μεγαλη αφηκεν το πνευμα

51 και ιδου το καταπετασμα του ναου εσχισθη εισ δυο απο ανωθεν εωσ κατω και η γη εσεισθη και αι πετραι εσχισθησαν

52 και τα μνημεια ανεωχθησαν και πολλα σωματα των κεκοιμημενων αγιων ηγερθη

53 και εξελθοντεσ εκ των μνημειων μετα την εγερσιν αυτου εισηλθον εισ την αγιαν πολιν και ενεφανισθησαν πολλοισ

54 ο δε εκατονταρχοσ και οι μετ αυτου τηρουντεσ τον ιησουν ιδοντεσ τον σεισμον και τα γενομενα εφοβηθησαν σφοδρα λεγοντεσ αληθωσ θεου υιοσ ην ουτοσ

55 ησαν δε εκει γυναικεσ πολλαι απο μακροθεν θεωρουσαι αιτινεσ ηκολουθησαν τω ιησου απο της γαλιλαιασ διακονουσαι αυτω

56 εν αισ ην μαρια η μαγδαλινη και μαρια η του ιακωβου και ιωση μητηρ και η μητηρ των υιων ζεβεδαιου

57 οψιασ δε γενομενησ ηλθεν ανθρωποσ πλουσιοσ απο αριμαθαιασ τουνομα ιωσηφ οσ και αυτοσ εμαθητευσεν τω ιησου

58 ουτοσ προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου τοτε ο πιλατοσ εκελευσεν αποδοθηναι το σωμα

59 και λαβων το σωμα ο ιωσηφ ενετυλιξεν αυτο σινδονι καθαρα

60 και εθηκεν αυτο εν τω καινω αυτου μνημειω ο ελατομησεν εν τη πετρα και προσκυλισασ λιθον μεγαν τη θυρα του μνημειου απηλθεν

61 ην δε εκει μαρια η μαγδαλινη και η αλλη μαρια καθημεναι απεναντι του ταφου

62 τη δε επαυριον ητισ εστιν μετα την παρασκευην συνηχθησαν οι αρχιερεισ και οι φαρισαιοι προσ πιλατον

63 λεγοντεσ κυριε εμνησθημεν οτι εκεινοσ ο πλανωσ ειπεν ετι ζων μετα τρεισ ημερασ εγειρομαι

64 κελευσον ουν ασφαλισθηναι τον ταφον εωσ της τριτησ ημερασ μηποτε ελθοντεσ οι μαθηται αυτου νυκτοσ κλειψωσιν αυτον και ειπωσιν τω λαω ηγερθη απο των νεκρων και εσαι η εσχατη πλανη χειρων της πρωτησ

65 εφη δε αυτοισ ο πιλατοσ εχετε κουστωδιαν υπαγετε ασφαλισασθε ωσ οιδατε

66 οι δε περευθεντεσ ησφαλισαντο τον ταφον σφραγισαντεσ τον λιθον μετα της κουστωδιασ

28

1 οψε δε σαββατων τη επιφωσκουση εισ μιαν σαββατων ηλθεν μαρια η μαγδαλινη και η αλλη μαρια θεωρησαι τον ταφον

2 και ιδου σεισμοσ εγενετο μεγασ αγγελοσ γαρ κυριου καταβασ εξ ουρανου προσελθων απεκυλισεν τον λιθον απο της θυρασ και εκαθητο επανω αυτου

3 ην δε η ιδεα αυτου ωσ αστραπη και το ενδυμα αυτου λευκον ωσει χιωσ

4 απο δε του φοβου αυτου εσεισθησαν οι τηρουντεσ και εγενοντο ωσει νεκροι

⁵ αποκριθεισ δε ο αγγελος ειπεν ταισ γυναιξιν μη φοβεισθε υμεις οιδα γαρ οτι ιησουν τον εσταυρωμενον ζητειτε

⁶ ουκ εστιν ωδε ηγερθη γαρ καθωσ ειπεν δευτε ιδετε τον τοπον οπου εκειτο ο κυριος

⁷ και ταχυ πορευθεισαι ειπατε τοις μαθηταισ αυτου οτι ηγερθη απο των νεκρων και ιδου προαγει υμασ εισ την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε ιδου ειπον υμιν

⁸ και εξελθουσαι ταχυ απο του μημειου μετα φοβου και χαρασ μεγαλησ εδραμον απαγγελαι τοις μαθηταισ αυτου

⁹ ωσ δε επορευοντο απαγγελαι τοις μαθηταισ αυτου και ιδου ιησους απηνητησεν αυταισ λεγων χαιρετε αι δε προσελθουσαι εκρατησαν αυτου τουσ ποδασ και προσεκυνησαν αυτω

¹⁰ τοτε λεγει αυταισ ο ιησους μη φοβεισθε υπαγετε απαγγειλατε τοις αδελφοισ μου ινα απελθωσιν εισ την γαλιλαιαν και εκει με οψονται

¹¹ πορευομενων δε αυτων ιδου τινεσ της κουστωδιασ ελθοντεσ εισ την πολιν απηγγειλαν τοις αρχιερευσιν απαντα τα γενομενα

¹² και συναχθεντεσ μετα των πρεσβυτερων συμβουλιον τε λαβοντεσ αργυρια ικανα εδωκαν τοις στρατιωταισ

¹³ λεγοντεσ ειπατε οτι οι μαθηται αυτου νυκτοσ ελθοντεσ εκλειψαν αυτον ημων κοιμωμενων

¹⁴ και εαν ακουσθη τουτο επι του ηγεμονοσ ημεισ πεισομεν αυτον και υμασ αμεριμνουσ ποιησομεν

¹⁵ οι δε λαβοντεσ τα αργυρια εποιησαν ωσ εδιδαχθησαν και διεφημισθη ο λογοσ ουτοσ παρα ιουδαιοισ μεχρι της σημερον

¹⁶ οι δε ενδεκα μαθηται επορευθησαν εισ την γαλιλαιαν εισ το οροσ ου εταξατο αυτοισ ο ιησους

¹⁷ και ιδοντεσ αυτον προσεκυνησαν αυτω οι δε εδισασαν

¹⁸ και προσελθων ο ιησους ελαλησεν αυτοισ λεγων εδοθη μοι πασα εξουσια εν ουρανω και επι γησ

¹⁹ πορευθεντεσ μαθητευσατε παντα τα εθνη βαπτιζοντεσ αυτοουσ εισ το ονομα του πατροσ και του υιου και του αγιου πνευματοσ

²⁰ διδασκοντεσ αυτοουσ τηρειν παντα οσα ενετειλαμην υμιν και ιδου εγω μεθ υμων ειμι πασασ τασ ημερασ εωσ της συντελειασ του αιωνοσ αμην

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

¹ αρχη του ευαγγελιου ιησου χριστου υιου του θεου

² ως γεγραπται εν τοις προφηταις ιδου εγω αποστειλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου

³ φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου

⁴ εγενετο ιωαννης βαπτιζων εν τη ερημω και κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εισ αφεσιν αμαρτιων

⁵ και εξεπορευετο προς αυτον πασα η ιουδαια χωρα και οι ιεροσολυμιται και εβαπτιζοντο παντες εν τω ιορδανη ποταμω υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων

⁶ ην δε ο ιωαννης ενδεδυμενος τριχας καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου και εσθιων ακριδας και μελι αγριον

⁷ και εκηρυσσεν λεγων ερχεται ο ισχυροτερος μου οπισω μου ου ουκ ειμι ικανος κυψασ λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου

⁸ εγω μεν εβαπτισα υμας εν υδατι αυτος δε βαπτισει υμας εν πνευματι αγιω

⁹ και εγενετο εν εκειναις ταις ημεραις ηλθεν ιησους απο ναζαρετ της γαλιλαιας και εβαπτισθη υπο ιωαννου εισ τον ιορδανην

¹⁰ και ευθεωσ αναβαινων απο του υδατος ειδεν σχιζομενους τους ουρανους και το πνευμα ωσει περιστεραν καταβαινον επ αυτον

¹¹ και φωνη εγενετο εκ των ουρανων συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα

¹² και ευθυσ το πνευμα αυτον εκβαλλει εισ την ερημον

¹³ και ην εκει εν τη ερημω ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο του σατανα και ην μετα των θηριων και οι αγγελοι διηκονουν αυτω

¹⁴ μετα δε το παραδοθηται τον ιωαννην ηλθεν ο ιησους εισ την γαλιλαιαν κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας του θεου

¹⁵ και λεγων οτι πεπληρωται ο καιρος και ηγγικεν η βασιλεια του θεου μετανοειτε και πιστευετε εν τω ευαγγελιω

¹⁶ περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν σιμωνα και ανδρεαν τον αδελφον αυτου του σιμωνος βαλλοντας αμφιβληστρον εν τη θαλασση ησαν γαρ αλιεις

¹⁷ και ειπεν αυτοις ο ιησους δευτε οπισω μου και ποιησω υμας γενεσθαι αλιεις ανθρωπων

¹⁸ και ευθεωσ αφεντες τα δικτυα αυτων ηκολουθησαν αυτω

¹⁹ και προβασ εκειθεν ολιγον ειδεν ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αυτοουσ εν τω πλοιω καταρτιζοντας τα δικτυα

²⁰ και ευθεωσ εκαλεσεν αυτοουσ και αφεντες τον πατερα αυτων ζεβεδαιον εν τω πλοιω μετα των μισθωτων απηλθον οπισω αυτου

²¹ και εισπορευονται εισ καπερναουμ και ευθεωσ τοις σαββασιν εισελθων εισ την συναγωγην εδιδασκεν

²² και εξεπλησσαντο επι τη διδαχη αυτου ην γαρ διδασκων αυτοουσ ωσ εξουσιαν εχων και ουχ ωσ οι γραμματεις

²³ και ην εν τη συναγωγη αυτων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω και ανεκραξεν

²⁴ λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνη ηλθες απολεσαι ημας οίδα σε τις ει ο αγιος του θεου

²⁵ και επειτημηνεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου

²⁶ και σπαραξαν αυτον το πνευμα το ακαθαρτον και κραξαν φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου

27 και εθαμβηθησαν παντες ωστε συζητειν προς εαυτους λεγοντας τι εστιν τουτο τις η διδαχη η καινη αυτη οτι κατ εξουσιαν και τοις πνευμασις τοις ακαθαρτοις επιτασσει και υπακουουσιν αυτω

28 εξηλθεν δε η ακοη αυτου ευθως εις ολην την περιχωρον της γαλιλαιας

29 και ευθεως εκ της συναγωγης εξελθοντες ηλθον εις την οικιαν σιμωνος και ανδρου μετα ιακωβου και ιωαννου

30 η δε πενθερα σιμωνος κατεκειτο πυρεσσοουσα και ευθεως λεγουσιν αυτω περι αυτης

31 και προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησας της χειροσ αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος ευθεως και διηκονει αυτοις

32 οψιασ δε γενομενης οτε εδου ο ηλιος εφερον προς αυτον παντας τουσ κακωσ εχοντας και τουσ δαιμονιζομενουσ

33 και η πολις ολη επισυνηγμενη ην προς την θυραν

34 και εθεραπευσεν πολλουσ κακωσ εχοντας ποικιλαισ νοσοις και δαιμονια πολλα εξεβαλεν και ουκ ηφιεν λαλειν τα δαιμονια οτι ηδεισαν αυτον

35 και πρωι εννυχον λιαν αναστας εξηλθεν και απηλθεν εις ερημον τοπον κακει προσηυχετο

36 και κατεδιωξαν αυτον ο σιμων και οι μετ αυτου

37 και ευροντες αυτον λεγουσιν αυτω οτι παντες σε ζητουσιν

38 και λεγει αυτοις αγωμεν εις τασ εχομενασ κωμοπολεισ ινα και εκει κηρυξω εις τουτο γαρ εξεληλυθα

39 και ην κηρυσσων εν ταισ συναγωγαισ αυτων εις ολην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων

40 και ερχεται προς αυτον λεπρος παρακαλων αυτον και γονυπετων αυτον και λεγων αυτω οτι εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι

41 ο δε ιησους σπλαγχνισθεισ εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου και λεγει αυτω θελω καθαρισθητι

42 και ειποντοσ αυτου ευθεως απηλθεν απ αυτου η λεπρα και εκαθαρισθη

43 και εμβριμησαμενοσ αυτω ευθεως εξεβαλεν αυτον

44 και λεγει αυτω ορα μηдени μηδεν ειπησ αλλ υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου α προσεταξεν μωσησ εις μαρτυριον αυτοις

45 ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον λογον ωστε μηκετι αυτον δυνασθαι φανερωσ εις πολιν εισελθειν αλλ εξω εν ερημοις τοποισ ην και ηρχοντο προς αυτον πανταχοθεν

2

1 και εισηλθεν παλιν εις καπερναουμ δι ημερων και ηκουσθη οτι εις οικον εστιν

2 και ευθεως συνηχθησαν πολλοι ωστε μηκετι χωρειν μηδε τα προς την θυραν και ελαλει αυτοις τον λογον

3 και ερχονται προς αυτον παραλυτικον φεροντες αιρομενον υπο τεσσαρων

4 και μη δυναμενοι προσεγγισαι αυτω δια τον οχλον απεστεγασαν την στεγην οπου ην και εξορυξαντες χαλωσιν τον κραββατον εφ ω ο παραλυτικος κατεκειτο

5 ιδων δε ο ιησους την πιστιν αυτων λεγει τω παραλυτικω τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτια σου

6 ησαν δε τινεσ των γραμματεων εκει καθημενοι και διαλογιζομενοι εν ταισ καρδιαισ αυτων

7 τι ουτοσ ουτωσ λαλει βλασφημιασ τις δυναται αφιεναι αμαρτιασ ει μη εις ο θεοσ

8 και ευθεως επιγνουσ ο ιησους τω πνευματι αυτου οτι ουτωσ αυτοι διαλογιζονται εν εαυτοις ειπεν αυτοις τι ταυτα διαλογιζεσθε εν ταισ καρδιαισ υμων

9 τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν τω παραλυτικω αφεωνται σου αι αμαρτια η ειπειν εγειραι και αρον σου τον κραββατον και περιπατει

10 ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου αφιεναι επι της γης αμαρτιας λεγει τω παραλυτικω

11 σοι λεγω εγειραι και αρον τον κραββατον σου και υπαγε εις τον οικον σου

12 και ηγερθη ευθεωσ και αρασ τον κραββατον εξηλθεν εναντιον παντων ωστε εξιστασθαι παντας και δοξαζειν τον θεον λεγοντας οτι ουδεποτε ουτως ειδομεν

13 και εξηλθεν παλιν παρα την θαλασσαν και πασ ο οχλος ηρχετο προς αυτον και εδιδασκεν αυτους

14 και παραγων ειδεν λευι τον του αλφαιου καθημενον επι το τελωνιον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω

15 και εγενετο εν τω κατακεισθαι αυτον εν τη οικια αυτου και πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου ησαν γαρ πολλοι και ηκολουθησαν αυτω

16 και οι γραμματεισ και οι φαρισαιο ιδοντες αυτον εσθιοντα μετα των τελωνων και αμαρτωλων ελεγον τοις μαθηταις αυτου τι οτι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει και πινει

17 και ακουσασ ο ιησους λεγει αυτοις ου χριαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακωσ εχοντες ουκ ηλθον καλεσαι δικαιοουσ αλλα αμαρτωλους εις μετανοιαν

18 και ησαν οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστευοντες και ερχονται και λεγουσιν αυτω δια τι οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστεουσιν οι δε σοι μαθηται ου νηστεουσιν

19 και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυναται οι υιοι του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν νηστευειν οσον χρονον μεθ εαυτων εχουσιν τον νυμφιον ου δυναται νηστευειν

20 ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστεουσιν εν εκειναισ ταισ ημεραισ

21 και ουδεις επιβλημα ρακουσ αγναφου επιραπτει επι ιματιω παλαιω ει δε μη αιρει το πληρωμα αυτου το καινον του παλαιου και χειρον σχισμα γινεται

22 και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκουσ παλαιοσ ει δε μη ρησσει ο οινος ο νεος τουσ ασκουσ και ο οινος εκχειται και οι ασκοι απολουνται αλλα οινον νεον εις ασκουσ καινουσ βλητεον

23 και εγενετο παραπορευεσθαι αυτον εν τοις σαββασιν δια των σποριμων και ηρξαντο οι μαθηται αυτου οδον ποιειν τιλλοντες τουσ σταχυασ

24 και οι φαρισαιοι ελεγον αυτω ιδε τι ποιουσιν εν τοις σαββασιν ο ουκ εξεστιν

25 και αυτοσ ελεγει αυτοις ουδεποτε ανεγνωτε τι εποησεν δαυιδ οτε χριαν εσχεν και ειπειασεν αυτοσ και οι μετ αυτου

26 πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου επι αβιαθαρ αρχιερωσ και τουσ αρτουσ της προθεσεωσ εφαγεν ουσ ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τοις ιερευσιν και εδωκεν και τοις συν αυτω ουσιν

27 και ελεγει αυτοις το σαββατον δια τον ανθρωπον εγενετο ουχ ο ανθρωπος δια το σαββατον

28 ωστε κυριος εστιν ο υιος του ανθρωπου και του σαββατου

3

1 και εισηλθεν παλιν εις την συναγωγην και ην εκει ανθρωπος εξηραμμενην εχων την χειρα

2 και παρετηρουν αυτον ει τοις σαββασιν θεραπευσει αυτον ινα κατηγορηωσιν αυτου

3 και λεγει τω ανθρωπω τω εξηραμμενην εχοντι την χειρα εγειραι εις το μεσον

4 και λεγει αυτοις εξεστιν τοις σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι οι δε εσιωπων

⁵ και περιβλεψαμενος αυτους μετ οργης συλλυπουμενος επι τη πωρωσει της καρδιας αυτων λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινειν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιησ ωσ η αλλη

⁶ και εξελθοντες οι φαρισαιοι ευθεωσ μετα των ηρωδιανων συμβουλιον εποιουν κατ αυτου οπως αυτον απολεσωσιν

⁷ και ο ιησους ανεχωρησεν μετα των μαθητων αυτου προς την θαλασσαν και πολυ πληθος απο της γαλιλαιας ηκολουθησαν αυτω και απο της ιουδαιας

⁸ και απο ιεροσολυμων και απο της ιδουμιας και περαν του ιορδανου και οι περι τυρον και σιδωνα πληθος πολυ ακουσαντες οσα εποιει ηλθον προς αυτον

⁹ και ειπεν τοις μαθηταισ αυτου ινα πλοιαριον προσκαρτερη αυτω δια τον οχλον ινα μη θλιβωσιν αυτον

¹⁰ πολλουσ γαρ εθεραπευσεν ωστε επιπιπτειν αυτω ινα αυτου αφωνται οσοι ειχον μαστιγασ

¹¹ και τα πνευματα τα ακαθαρτα οταν αυτον εθεωρει προσεπιπτεν αυτω και εκραζεν λεγοντα οτι συ ει ο υιοσ του θεου

¹² και πολλα επετιμα αυτοισ ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν

¹³ και αναβαινει εις το οροσ και προσκαλειται ουσ ηθελεν αυτοσ και απηλθον προς αυτον

¹⁴ και εποιησεν δωδεκα ινα ωσιν μετ αυτου και ινα αποστελλη αυτοουσ κηρυσσειν

¹⁵ και εχειν εξουσιαν θεραπευειν τασ νοσοουσ και εκβαλλειν τα δαιμονια

¹⁶ και επεθηκεν τω σιμωνι ονομα πετρον

¹⁷ και ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον του ιακωβου και επεθηκεν αυτοισ ονοματα βοανεργεσ ο εστιν υιοι βροντης

¹⁸ και ανδρεαν και φιλιππον και βαρθολομαιον και ματθαιον και θωμαν και ιακωβον τον του αλφαιου και θαδδαιον και σιμωνα τον κανανιτην

¹⁹ και ιουδαν ισκαριωτην οσ και παρεδωκεν αυτον και ερχονται εις οικον

²⁰ και συνερχεται παλιν οχλοσ ωστε μη δυνασθαι αυτοουσ μητε αρτον φαγειν

²¹ και ακουσαντες οι παρ αυτου εξηλθον κρατησαι αυτον ελεγον γαρ οτι εξεστη

²² και οι γραμματεισ οι απο ιεροσολυμων καταβαντες ελεγον οτι βεελζεβουλ εχει και οτι εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια

²³ και προσκαλεσαμενοσ αυτοουσ εν παραβολαισ ελεγεν αυτοισ πως δυναται σατανας σαταναν εκβαλλειν

²⁴ και εαν βασιλεια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η βασιλεια εκεινη

²⁵ και εαν οικια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η οικια εκεινη

²⁶ και ει ο σατανας ανεσθη εφ εαυτον και μεμερισται ου δυναται σταθηναι αλλα τελοσ εχει

²⁷ ουδεισ δυναται τα σκευη του ισχυρου εισελθων εις την οικιαν αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον τον ισχυρον δηση και τοτε την οικιαν αυτου διαρπαση

²⁸ αμην λεγω υμιν οτι παντα αφεθησεται τα αμαρτηματα τοισ υιοισ των ανθρωπων και βλασφημιαι οσασ αν βλασφημησωσιν

²⁹ οσ δ αν βλασφημηση εις το πνευμα το αγιον ουκ εχει αφεσιν εις τον αιωνα αλλ ενοχοσ εστιν αιωνιου κρισεωσ

³⁰ οτι ελεγον πνευμα ακαθαρτον εχει

³¹ ερχονται ουν οι αδελφοι και η μητηρ αυτου και εξω εστωτεσ απεστειλαν προς αυτον φωνουντεσ αυτον

³² και εκαθητο οχλοσ περι αυτον ειπον δε αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου και αι αδελφαι σου εξω ζητουσιν σε

³³ και απεκριθη αυτοισ λεγων τισ εστιν η μητηρ μου η οι αδελφοι μου

34 και περιβλεψαμενος κυκλω τους περι αυτον καθημενους λεγει ιδε η μητηρ μου και οι αδελφοι μου

35 οσ γαρ αν ποιηση το θελημα του θεου ουτος αδελφος μου και αδελφη μου και μητηρ εστιν

4

1 και παλιν ηρξατο διδασκειν παρα την θαλασσαν και συνηχθη προς αυτον οχλος πολυς ωστε αυτον εμβαντα εις το πλοιον καθισθαι εν τη θαλασση και πασ ο οχλος προς την θαλασσαν επι της γης ην

2 και εδιδασκεν αυτοουσ εν παραβολαισ πολλα και ελεγεν αυτοισ εν τη διδαχη αυτου

3 ακουετε ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι

4 και εγενετο εν τω σπειρειν ο μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτου

5 αλλο δε επεσεν επι το πετρωδεσ που ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεωσ εξαντειλεν δια το μη εχειν βαθος γης

6 ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη

7 και αλλο επεσεν εις τασ ακανθασ και ανεβησαν αι ακανθαι και συνεπνιζαν αυτο και καρπον ουκ εδωκεν

8 και αλλο επεσεν εις την γην την καλην και εδιδου καρπον αναβαινοντα και αυξανοντα και εφερεν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον

9 και ελεγεν ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

10 οτε δε εγενετο καταμονασ ηρωτησαν αυτον οι περι αυτον συν τοισ δωδεκα την παραβολην

11 και ελεγεν αυτοισ υμιν δεδοται γνωναι το μυστηριον της βασιλειασ του θεου εκεινοισ δε τοισ εξω εν παραβολαισ τα παντα γινεται

12 ινα βλεποντες βλεπωσιν και μη ιδωσιν και ακουοντες ακουωσιν και μη συνιωσιν μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοισ τα αμαρτηματα

13 και λεγει αυτοισ ουκ οιδατε την παραβολην ταυτην και πως πασασ τασ παραβολασ γνωσεσθε

14 ο σπειρων τον λογον σπειρει

15 ουτοι δε εισιν οι παρα την οδον που σπειρεται ο λογοσ και οταν ακουωσιν ευθεωσ ερχεται ο σατανας και αιρει τον λογον τον εσπαρμενον εν ταισ καρδιαισ αυτων

16 και ουτοι εισιν ομοιωσ οι επι τα πετρωδη σπειρομενοι οι οταν ακουωσιν τον λογον ευθεωσ μετα χαρασ λαμβανουσιν αυτον

17 και ουκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοισ αλλα προσκαιροι εισιν ειτα γενομενησ θλιψεωσ η διωγμου δια τον λογον ευθεωσ σκανδαλιζονται

18 και ουτοι εισιν οι εις τασ ακανθασ σπειρομενοι οι τον λογον ακουοντες

19 και αι μεριμναι του αιωνοσ τουτου και η απατη του πλουτου και αι περι τα λοιπα επιθυμια εισπορευομεναι συμπνιγουσιν τον λογον και ακαρποσ γινεται

20 και ουτοι εισιν οι επι την γην την καλην σπαρεντες οιτινεσ ακουουσιν τον λογον και παραδεχονται και καρποφορουσιν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον

21 και ελεγεν αυτοισ μητι ο λυχνοσ ερχεται ινα υπο τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην ουχ ινα επι την λυχνιαν επιτεθη

22 ου γαρ εστιν τι κρυπτον ο εαν μη φανερωθη ουδε εγενετο αποκρυφον αλλ ινα εις φανερον ελθη

23 ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω

24 και ελεγεν αυτοισ βλεπετε τι ακουετε εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν και προστεθησεται υμιν τοισ ακουουσιν

25 οσ γαρ αν εχη δοθησεται αυτω και οσ ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου

²⁶ και ελεγεν ουτως εστιν η βασιλεια του θεου ωσ εαν ανθρωπος βαλη τον σπορον επι της γης

²⁷ και καθευδη και εγειρηται νυκτα και ημεραν και ο σπορος βλαστανη και μηκυνηται ωσ ουκ οιδεν αυτος

²⁸ αυτοματη γαρ η γη καρποφορει πρωτον χορτον ειτα σταχυν ειτα πληρη σιτον εν τω σταχυι

²⁹ οταν δε παραδω ο καρπος ευθεωσ αποστειλει το δρεπανον οτι παρεστηκεν ο θερισμος

³⁰ και ελεγεν τινι ομοιωσωμεν την βασιλειαν του θεου η εν ποια παραβολη παραβαλωμεν αυτην

³¹ ωσ κοκκον σιναπεωσ οσ οταν σπαρη επι της γης μικροτερος παντων των σπερματων εστιν των επι της γης

³² και οταν σπαρη αναβαινει και γινεται παντων των λαχανων μειζων και ποιει κλαδους μεγαλους ωστε δυνασθαι υπο την σκιαν αυτου τα πετεινα του ουρανου κατασκηνουν

³³ και τοιαυταισ παραβολαισ πολλαισ ελαλει αυτοισ τον λογον καθωσ εδυναντο ακουειν

³⁴ χωρισ δε παραβολησ ουκ ελαλει αυτοισ κατ ιδιαν δε τοισ μαθηταισ αυτου επελυνε παντα

³⁵ και λεγει αυτοισ εν εκεινη τη ημερα οψιασ γενομενησ διελθωμεν εις το περαν

³⁶ και αφεντεσ τον οχλον παραλαμβανουσιν αυτον ωσ ην εν τω πλοιω και αλλα δε πλοιαρια ην μετ αυτου

³⁷ και γινεται λαιλαψ ανεμου μεγαλη τα δε κυματα επεβαλλεν εις το πλοιον ωστε αυτο ηδη γεμιζεσθαι

³⁸ και ην αυτοσ επι τη πρυμνη επι το προσκεφαλαιον καθευδων και διεγειρουσιν αυτον και λεγουσιν αυτω διδασκαλε ου μελει σοι οτι απολλυμεθα

³⁹ και διεγερθεισ επετιμησεν τω ανεμω και ειπεν τη θαλασση σιωπα πεφιμωσ και εκοπασεν ο ανεμος και εγενετο γαληνη μεγαλη

⁴⁰ και ειπεν αυτοισ τι δειλοι εστε ουτως πως ουκ εχετε πιστιν

⁴¹ και εφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον προς αλληλουσ τισ αρα ουτοσ εστιν οτι και ο ανεμος και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω

5

¹ και ηλθον εις το περαν της θαλασσης εις την χωραν των γαδαρηνων

² και εξελθοντι αυτω εκ του πλοιου ευθεωσ απηνητησεν αυτω εκ των μνημειων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω

³ οσ την κατοικησιν ειχεν εν τοισ μνημασιν και ουτε αλυσεσιν ουδεις εδυνατο αυτον δησαι

⁴ δια το αυτον πολλακισ πεδαισ και αλυσεσιν δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ αυτου τασ αλυσεισ και τασ πεδασ συντετριφθαι και ουδεις αυτον ισχυεν δαμασαι

⁵ και δια παντοσ νυκτοσ και ημερασ εν τοισ ορεσιν και εν τοισ μνημασιν ην κραζων και κατακοπτων εαυτον λιθοισ

⁶ ιδων δε τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτω

⁷ και κραζασ φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου ορκιζω σε τον θεον μη με βασανισησ

⁸ ελεγεν γαρ αυτω εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον εκ του ανθρωπου

⁹ και επιρωτα αυτον τι σοι ονομα και απεκριθη λεγων λεγεων ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν

¹⁰ και παρεκαλει αυτον πολλα ινα μη αυτοουσ αποστειλη εξω της χωρασ

¹¹ ην δε εκει προς τω ορει αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη

12 και παρεκαλεσαν αυτον παντες οι δαιμονες λεγοντες πεμψον ημας εις τους χοιρους ινα εις αυτους εισελθωμεν

13 και επιτρεψεν αυτοις ευθεως ο ιησους και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν ησαν δε ως δισχιλιοι και επινιγοντο εν τη θαλασση

14 οι δε βοσκοντες τους χοιρους εφυγον και ανηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους και εξηλθον ιδειν τι εστιν το γεγονος

15 και ερχονται προς τον ιησουν και θεωρουσιν τον δαιμονιζομενον καθημενον και ιματισμενον και σωφρονουντα τον εσχηκοτα τον λεγεωνα και εφοβηθησαν

16 διηγησαντο δε αυτοις οι ιδοντες πως εγενετο τω δαιμονιζομενω και περι των χοιρων

17 και ηρξαντο παρακαλειν αυτον απελθειν απο των οριων αυτων

18 και εμβαντος αυτου εις το πλοιον παρεκαλει αυτον ο δαιμονισθεις ινα η μετ αυτου

19 ο δε ιησους ουκ αφηκεν αυτον αλλα λεγει αυτω υπαγε εις τον οικον σου προς τους σους και αναγγειλον αυτοις οσα σοι ο κυριος πεποιηκεν και ηλεησεν σε

20 και απηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν τη δεκαπολει οσα εποιησεν αυτω ο ιησους και παντες εθαυμαζον

21 και διαπερασαντος του ιησου εν τω πλοιω παλιν εις το περαν συνηχθη οχλος πολυς επ αυτον και ην παρα την θαλασσαν

22 και ιδου ερχεται εις των αρχισυναγωγων ονοματι ιαειρος και ιδων αυτον πιπτει προς τους ποδας αυτου

23 και παρεκαλει αυτον πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου εσχατως εχει ινα ελθων επιθης αυτη τας χειρας οπως σωθη και ζησεται

24 και απηλθεν μετ αυτου και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς και συνεθλιβον αυτον

25 και γυνη τις ουσα εν ρυσει αιματος ετη δωδεκα

26 και πολλα παθουσα υπο πολλων ιατρων και δαπανησασα τα παρ αυτης παντα και μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον εις το χειρον ελθουσα

27 ακουσασα περι του ιησου ελθουσα εν τω οχλω οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου

28 ελεγεν γαρ οτι καν των ιματιων αυτου αψωμαι σωθησομαι

29 και ευθεως εξηρανθη η πηγη του αιματος αυτης και εγνω τωσωματι οτι ιαται απο της μαστιγος

30 και ευθεως ο ιησους επιγνους εν εαυτω την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσαν επιστραφεις εν τω οχλω ελεγεν τις μου ηψατο των ιματιων

31 και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου βλεπεις τον οχλον συνθλιβοντα σε και λεγεις τις μου ηψατο

32 και περιεβλεπετο ιδειν την τουτο ποιησασαν

33 η δε γυνη φοβηθεισα και τρεμουσα ειδουα ο γεγονεν επ αυτη ηλθεν και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω πασαν την αληθειαν

34 ο δε ειπεν αυτη θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε υπαγε εις ειρηνην και ισθι υγιης απο της μαστιγος σου

35 ετι αυτου λαλουντος ερχονται απο του αρχισυναγωγου λεγοντες οτι η θυγατηρ σου απεθανεν τι ετι σκυλλεις τον διδασκαλον

36 ο δε ιησους ευθεως ακουσας τον λογον λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγω μη φοβου μονον πιστευε

37 και ουκ αφηκεν ουδενα αυτω συνακολουθησαι ει μη πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον ιακωβου

38 και ερχεται εις τον οικον του αρχισυναγωγου και θεωρει θορυβον κλαιοντας και αλαλαζοντας πολλα

39 και εισελθων λεγει αυτοις τι θορυβεισθε και κλαιετε το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει

40 και κατεγελων αυτου ο δε εκβαλων παντα παραλαμβανει τον πατερα του παιδιου και την μητερα και τους μετ αυτου και εισπορευεται οπου ην το παιδιον ανακειμενον

41 και κρατησας της χειροσ του παιδιου λεγει αυτη ταλιθα κουμι ο εστιν μεθερμηνευομενον το κορασιον σοι λεγω εγειραι

42 και ευθεωσ ανεστη το κορασιον και περιεπατει ην γαρ ετων δωδεκα και εξεστησαν εστοασει μεγαλη

43 και διεστειλατο αυτοισ πολλα ινα μηδεις γνω τουτου και ειπεν δοθηναι αυτη φαγειν

6

1 και εξηλθεν εκειθεν και ηλθεν εις την πατριδα αυτου και ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου

2 και γενομενου σαββατου ηρξατο εν τη συναγωγη διδασκειν και πολλοι ακουοντες εξεπλησσαντο λεγοντες ποθεν τουτω ταυτα και τισ η σοφια η δοθεισα αυτω και δυναμεισ τοιαυτα δια των χειρων αυτου γινονται

3 ουχ ουτοσ εστιν ο τεκτων ο υιοσ μαριασ αδελφοσ δε ιακωβου και ιωση και ιουδα και σιμωνοσ και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προσ ημασ και εσκανδαλιζοντο εν αυτω

4 ελεγεν δε αυτοισ ο ιηουσοσ οτι ουκ εστιν προφητησ ατιμοσ ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τοισ συγγενεσιν και εν τη οικια αυτου

5 και ουκ ηδυνατο εκει ουδεμιαν δυναμιν ποιησαι ει μη ολιγοισ αρρωστοισ επιθεισ τασ χειρασ εθεραπευεν

6 και εθαυμαζεν δια την απιστιαν αυτων και περιηγεν τασ κωμασ κυκλω διδασκων

7 και προσκαλειται τουσ δωδεκα και ηρξατο αυτοισ αποστελλειν δυο δυο και εδιδου αυτοισ εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων

8 και παρηγγειλεν αυτοισ ινα μηδεν αιρωσιν εις οδον ει μη ραβδον μονον μη πηραν μη αρτον μη εις την ζωνην χαλκον

9 αλλ υποδεδεμενοουσ σανδαλια και μη ενδυσηθε δυο χιτωνασ

10 και ελεγεν αυτοισ οπου εαν εισελθητε εις οικιαν εκει μενετε εωσ αν εξελθητε εκειθεν

11 και οσοι αν μη δεξωνται υμασ μηδε ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον υποκατω των ποδων υμων εις μαρτυριον αυτοισ αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται σοδομοισ η γομορροισ εν ημερα κρισεωσ η τη πολει εκεινη

12 και εξελθοντεσ εκηρυσσον ινα μετανοησωσιν

13 και δαιμονια πολλα εξεβαλλον και ηλειφον ελαιω πολλουσ αρρωστοουσ και εθεραπευον

14 και ηκουσεν ο βασιλευσ ηρωδησ φανερον γαρ εγενετο το ονομα αυτου και ελεγεν οτι ιωαννησ ο βαπτιζων εκ νεκρων ηγερθη και δια τουτου ενεργουσιν αι δυναμεισ εν αυτω

15 αλλοι ελεγον οτι ηλιασ εστιν αλλοι δε ελεγον οτι προφητησ εστιν ωσ εις των προφητων

16 ακουσασ δε ηρωδησ ειπεν οτι ον εγω απεκεφαλιασ ιωαννην ουτοσ εστιν αυτοσ ηγερθη εκ νεκρων

17 αυτοσ γαρ ο ηρωδησ αποστειλασ εκρατησεν τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου οτι αυτην εγαμησεν

18 ελεγεν γαρ ο ιωαννησ τω ηρωδη οτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα του αδελφου σου

19 η δε ηρωδιασ ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον αποκτειναι και ουκ ηδυνατο

20 ο γαρ ηρωδησ εφοβειτο τον ιωαννην ειδωσ αυτον ανδρα δικαιον και αγιον και συνετηρει αυτον και ακουσασ αυτου πολλα εποιει και ηδεωσ αυτου ηκουεν

21 και γενομενησ ημερασ ευκαιρου οτε ηρωδησ τοισ γενεσειοισ αυτου δειπνον εποιει τοισ μεγιστασιν αυτου και τοισ χιλιαρχοισ και τοισ πρωτοισ της γαλιλαιασ

22 και εισελθουσης της θυγατρος αυτης της ηρωδιαδος και ορχησαμενης και αρεσασησ τω ηρωδη και τοις συνανακειμενοις ειπεν ο βασιλευσ τω κορασιω αιτησον με ο εαν θελησ και δωσω σοι

23 και ωμοσεν αυτη οτι ο εαν με αιτησησ δωσω σοι εωσ ημισουσ της βασιλειασ μου

24 η δε εξελθουσα ειπεν τη μητρι αυτης τι αιτησομαι η δε ειπεν την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου

25 και εισελθουσα ευθεωσ μετα σπουδησ προς τον βασιλεα ητησατο λεγουσα θελω ινα μοι δωσ εξαυτης επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου

26 και περιλυπος γενομενος ο βασιλευσ δια τουσ ορκουσ και τουσ συνανακειμενουσ ουκ ηθελησεν αυτην αθετησαι

27 και ευθεωσ αποστειλασ ο βασιλευσ σπεκουλατορα επεταξεν ενεχθηναι την κεφαλην αυτου

28 ο δε απελθων απεκεφαλισεν αυτον εν τη φυλακη και ηνεγκεν την κεφαλην αυτου επι πινακι και εδωκεν αυτην τω κορασιω και το κορασιον εδωκεν αυτην τη μητρι αυτης

29 και ακουσαντες οι μαθηται αυτου ηλθον και ηραν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν μνημειω

30 και συναγονται οι αποστολοι προς τον ιησουν και απηγγειλαν αυτω παντα και οσα εποησαν και οσα εδιδαξαν

31 και ειπεν αυτοισ δευτε υμεισ αυτοι κατ ιδιαν εισ ερημον τοπον και αναπαυεσθε ολιγον ησαν γαρ οι ερχομενοι και οι υπαγοντες πολλοι και ουδε φαγειν ευκαιρουν

32 και απηλθον εισ ερημον τοπον τω πλοιω κατ ιδιαν

33 και ειδον αυτουσ υπαγοντασ και επεγνωσαν αυτον πολλοι και πεζη απο πασων των πολεων συνεδραμον εκει και προηλθον αυτουσ και συνηλθον προς αυτον

34 και εξελθων ειδεν ο ιησουσ πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοισ οτι ησαν ωσ προβατα μη εχοντα ποιμενα και ηρξατο διδασκειν αυτουσ πολλα

35 και ηδη ωρασ πολλησ γενομενης προσελθοντες αυτω οι μαθηται αυτου λεγουσιν οτι ερημοσ εστιν ο τοπος και ηδη ωρα πολλη

36 απολυσον αυτουσ ινα απελθοντες εισ τουσ κυκλω αγρουσ και κωμασ αγορασωσιν εαυτοισ αρτουσ τι γαρ φαγωσιν ουκ εχουσιν

37 ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ δοτε αυτοισ υμεισ φαγειν και λεγουσιν αυτω απελθοντες αγορασωμεν δηναριων διακοσιων αρτουσ και δωμεν αυτοισ φαγειν

38 ο δε λεγει αυτοισ ποσουσ αρτουσ εχετε υπαγετε και ιδετε και γνοντες λεγουσιν πεντε και δυο ιχθυασ

39 και επεταξεν αυτοισ ανακλιναι παντασ συμποσια συμποσια επι τω χλωρω χορτω

40 και ανεπεσον πρασαι πρασαι ανα εκατον και ανα πεντηκοντα

41 και λαβων τουσ πεντε αρτουσ και τουσ δυο ιχθυασ αναβλεψασ εισ τον ουρανον ευλογησεν και κατεκλασεν τουσ αρτουσ και εδιδου τοισ μαθηταισ αυτου ινα παραθωσιν αυτοισ και τουσ δυο ιχθυασ εμερισεν πασιν

42 και εφαγον παντες και εχορτασθησαν

43 και ηραν κλασματων δωδεκα κοφινουσ πληρεισ και απο των ιχθυων

44 και ησαν οι φαγοντες τουσ αρτουσ πεντακισχιλιοι ανδρεσ

45 και ευθεωσ ηναγκασεν τουσ μαθητασ αυτου εμβηναι εισ το πλοιον και προαγειν εισ το περαν προς βηθσαιδαν εωσ αυτοσ απολυση τον οχλον

46 και αποταξαμενος αυτοισ απηλθεν εισ το οροσ προσευξασθαι

47 και οφιασ γενομενησ ην το πλοιον εν μεσω της θαλασσησ και αυτοσ μονοσ επι της γησ

48 και ειδεν αυτουσ βασανιζομενουσ εν τω ελαυνει ην γαρ ο ανεμοσ εναντιοσ αυτοισ και περι τεταρτην φυλακην της νυκτοσ ερχεται προς αυτοουσ περιπατων επι της θαλασσησ και ηθελεν παρελθειν αυτουσ

49 οι δε ιδόντες αυτον περιπατουντα επι της θαλασσης εδοξαν φαντασμα ειναι και ανεκραξαν

50 παντες γαρ αυτον ειδον και εταραχθησαν και ευθεωσ ελαλησεν μετ αυτων και λεγει αυτοις θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε

51 και ανεβη προς αυτοουσ εις το πλοιον και εκοπασεν ο ανεμος και λιαν εκπερισσου εν εαυτοις εξισταντο και εθαυμαζον

52 ου γαρ συνηκαν επι τοις αρτοις ην γαρ αυτων η καρδια πεπωρωμενη

53 και διαπερασαντες ηλθον επι την γην γεννησαρετ και προσωρμισθησαν

54 και εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου ευθεωσ επιγνοντες αυτον

55 περιδραμοντες ολην την περιχωρον εκεινην ηρξαντο επι τοις κραββατοις τουσ κακωσ εχοντασ περιφερειν οπου ηκουον οτι εκει εστιν

56 και που αν εισπορευετο εις κωμασ η πολεισ η αγρουσ εν ταισ αγοραισ ετιθουν τουσ ασθενουντασ και παρεκαλουν αυτον ινα καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου αφωνται και οσοι αν ηπτοντο αυτου εσωζοντο

7

1 και συναγονται προς αυτον οι φαρισαιοι και τινεσ των γραμματεων ελθοντες απο ιεροσολυμων

2 και ιδόντες τινασ των μαθητων αυτου κοιναισ χερσιν τουτ εστιν ανιπτοισ εσθιοντασ αρτουσ εμεμψαντο

3 οι γαρ φαρισαιοι και παντες οι ιουδαιοι εαν μη πυγμα νιψωνται τασ χειρασ ουκ εσθιουσιν κρατουντες την παραδοσιν των πρεσβυτερων

4 και απο αγορασ εαν μη βαπτισωνται ουκ εσθιουσιν και αλλα πολλα εστιν α παρελαβον κρατειν βαπτισμουσ ποτηριων και ξεστων και χαλκιων και κλιων

5 επειτα επερωτωσιν αυτον οι φαρισαιοι και οι γραμματεισ δια τι οι μαθηται σου ου περιπατουσιν κατα την παραδοσιν των πρεσβυτερων αλλα ανιπτοισ χερσιν εσθιουσιν τον αρτον

6 ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοις οτι καλωσ προεφητευσεν ησαιασ περι υμων των υποκριτων ωσ γεγραπται ουτοσ ο λαοσ τοις χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου

7 ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιασ ενταλαματα ανθρωπων

8 αφεντες γαρ την εντολην του θεου κρατειτε την παραδοσιν των ανθρωπων βαπτισμουσ ξεστων και ποτηριων και αλλα παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε

9 και ελεγεν αυτοις καλωσ αθετειτε την εντολην του θεου ινα την παραδοσιν υμων τηρησητε

10 μωσησ γαρ ειπεν τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω

11 υμεισ δε λεγετε εαν ειπη ανθρωπωσ τω πατρι η τη μητρι κορβαν ο εστιν δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθησ

12 και ουκει αφιετε αυτον ουδεν ποιησαι τω πατρι αυτου η τη μητρι αυτου

13 ακυρουντες τον λογον του θεου τη παραδοσει υμων η παρεδωκατε και παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε

14 και προσκαλεσαμενοσ παντα τον οχλον ελεγεν αυτοις ακουετε μου παντες και συνιετε

15 ουδεν εστιν εξωθεν του ανθρωπου εισπορευομενον εις αυτον ο δυναται αυτον κοινωσαι αλλα τα εκπορευομενα απ αυτου εκεινα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον

16 ει τισ εχει ωτα ακουειν ακουετω

17 και οτε εισηλθεν εις οικον απο του οχλου επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου περι της παραβολησ

18 και λεγει αυτοις ουτως και υμεις ασυνετοι εστε ου νοειτε οτι παν το εξωθεν εισπορευομενον εις τον ανθρωπον ου δυναται αυτον κοινωσαι

19 οτι ουκ εισπορευεται αυτου εις την καρδιαν αλλ εις την κοιλιαν και εις τον αφεδρωνα εκπορευεται καθαριζον παντα τα βρωματα

20 ελεγεν δε οτι το εκ του ανθρωπου εκπορευομενον εκεινο κοινοι τον ανθρωπον

21 εσωθεν γαρ εκ της καρδιας των ανθρωπων οι διαλογισμοι οι κακοι εκπορευονται μοιχειαι πορνειαι φονοι

22 κλοπαι πλεονεξιαι πονηριαι δολος ασελγεια οφθαλμοσ πονηροσ βλασφημια υπερηφανα αφροσυνη

23 παντα ταυτα τα πονηρα εσωθεν εκπορευεται και κοινοι τον ανθρωπον

24 και εκειθεν αναστασ απηλθεν εις τα μεθορια τυρου και σιδωνοσ και εισελθων εις οικιαν ουδενα ηθελεν γνωναι και ουκ ηδυνηθη λαθειν

25 ακουσασα γαρ γυνη περι αυτου ησ ειχεν το θυγατριον αυτησ πνευμα ακαθαρτον ελθουσα προσεπεσεν προς τουσ ποδασ αυτου

26 ην δε η γυνη ελληνισ συραφοινικισσα τω γενει και ηρωτα αυτον ινα το δαιμονιον εκβαλη εκ τησ θυγατροσ αυτησ

27 ο δε ιησουσ ειπεν αυτη αφεσ πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα ου γαρ καλον εστιν λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοισ κυναριοσ

28 η δε απεκριθη και λεγει αυτω ναι κυριε και γαρ τα κυναρια υποκατω τησ τραπεζησ εσθιει απο των ψιχιων των παιδιων

29 και ειπεν αυτη δια τουτον τον λογον υπαγε εξεληλυθεν το δαιμονιον εκ τησ θυγατροσ σου

30 και απελθουσα εις τον οικον αυτησ ευρεν το δαιμονιον εξεληλυθοσ και την θυγατερα βεβλημενην επι τησ κλινησ

31 και παλιν εξελθων εκ των οριων τυρου και σιδωνοσ ηλθεν προς την θαλασσαν τησ γαλιλαιασ ανα μεσση των οριων δεκαπολεωσ

32 και φερουσιν αυτω κωφον μογγιλαλον και παρακαλουσιν αυτον ινα επιθη αυτω την χειρα

33 και απολαβομενοσ αυτον απο του οχλου κατ ιδιαν εβαλεν τουσ δακτυλουσ αυτου εις τα ωτα αυτου και πτυσασ ηψατο τησ γλωσσησ αυτου

34 και αναβλεψασ εις τον ουρανον εστεναξεν και λεγει αυτω εφραθα ο εστιν διανοιχθητι

35 και ευθεωσ διανοιχθησαν αυτου αι ακοαι και ελυθη ο δεσμοσ τησ γλωσσησ αυτου και ελαλει ορθωσ

36 και διεστειλατο αυτοισ ινα μηδενι ειπωσιν οσον δε αυτοσ αυτοισ διεστειλετο μαλλον περισσοτερον εκηρυσσον

37 και υπερπερισωσ εξεπλησσοντο λεγοντεσ καλωσ παντα πεποιηκεν και τουσ κωφουσ ποιει ακουειν και τουσ αλαλουσ λαλειν

8

1 εν εκειναισ ταισ ημεραισ παμπολλου οχλου οντοσ και μη εχοντων τι φαγωσιν προσκαλεσαμενοσ ο ιησουσ τουσ μαθητασ αυτου λεγει αυτοισ

2 σπλαγγιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεισ προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν

3 και εαν απολυσω αυτουσ νηστεισ εις οικον αυτων εκλυθησονται εν τη οδω τινεσ γαρ αυτων μακροθεν ηκουσιν

4 και απεκριθησαν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν τουτουσ δυνησεται τισ ωδε χορτασαι αρτων επ ερημιασ

5 και επηρωτα αυτουσ ποσουσ εχετε αρτουσ οι δε ειπον επτα

6 και παρηγγειλεν τω οχλω αναπεσειν επι της γησ και λαβων τουσ επτα αρτουσ ευχαριστησασ εκλασεν και εδιδου τοισ μαθηταισ αυτου ινα παραθωσιν και παρεθηκαν τω οχλω

7 και ειχον ιχθυδια ολιγα και ευλογησασ ειπεν παραθειναι και αυτα

8 εφαγον δε και εχορτασθησαν και ηραν περισσευματα κλασματων επτα σπυριδας

9 ησαν δε οι φαγοντεσ ωσ τετρακιςχιλιοι και απελυσεν αυτουσ

10 και ευθεωσ εμβασ εισ το πλοιον μετα των μαθητων αυτου ηλθεν εισ τα μερη δαλμανουθα

11 και εξηλθον οι φαρισαιοι και ηρξαντο συζητειν αυτω ζητουντεσ παρ αυτου σημειον απο του ουρανου πειραζοντεσ αυτον

12 και αναστεναξασ τω πνευματι αυτου λεγει τι η γενεα αυτη σημειον επιζητει αμην λεγω υμιν ει δοθησεται τη γενεα ταυτη σημειον

13 και αφεισ αυτουσ εμβασ παλιν εισ πλοιον απηλθεν εισ το περαν

14 και επελαθοντο λαβειν αρτουσ και ει μη ενα αρτον ουκ ειχον μεθ εαυτων εν τω πλωιω

15 και διεστελλετο αυτοισ λεγων ορατε βλεπετε απο της ζυμησ των φαρισαιων και της ζυμησ ηρωδου

16 και διελογιζοντο προς αλληλουσ λεγοντεσ οτι αρτουσ ουκ εχομεν

17 και γνουσ ο ιηουσ λεγει αυτοισ τι διαλογιζεσθε οτι αρτουσ ουκ εχετε ουπω νοειτε ουδε συνιετε επι πεπωρωμενην εχετε την καρδιαν υμων

18 οφθαλμουσ εχοντεσ ου βλεπετε και ωτα εχοντεσ ουκ ακουετε και ου μνημονευετε

19 οτε τουσ πεντε αρτουσ εκλασα εισ τουσ πεντακιςχιλιουσ ποσουσ κοφινουσ πληρεισ κλασματων ηρατε λεγουσιν αυτω δωδεκα

20 οτε δε τουσ επτα εισ τουσ τετρακιςχιλιουσ ποσων σπυριδων πληρωματα κλασματων ηρατε οι δε ειπον επτα

21 και ελεγεν αυτοισ πως ου συνιετε

22 και ερχεται εισ βηθσαιδαν και φερουσιν αυτω τυφλον και παρακαλουσιν αυτον ινα αυτου αψηται

23 και επιλαβομενοσ της χειροσ του τυφλου εξηγαγεν αυτον εξω της κωμησ και πτυσασ εισ τα ομματα αυτου επιθεισ τασ χειρασ αυτω επηρωτα αυτον ει τι βλεπει

24 και αναβλεψασ ελεγεν βλεπω τουσ ανθρωπουσ οτι ωσ δενδρα ορω περιπατουντασ

25 ειτα παλιν επεθηκεν τασ χειρασ επι τουσ οφθαλμουσ αυτου και εποιησεν αυτον αναβλεψαι και αποκατεσταθη και ενεβλεψεν τηλαυγωσ απαντασ

26 και απεστειλεν αυτον εισ τον οικον αυτου λεγων μηδε εισ την κωμην εισελθησ μηδε ειπησ τινη εν τη κωμη

27 και εξηλθεν ο ιηουσ και οι μαθηται αυτου εισ τασ κωμασ καισαρειασ της φιλιππου και εν τη οδω επηρωτα τουσ μαθητασ αυτου λεγων αυτοισ τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι

28 οι δε απεκριθησαν ιωαννην τον βαπτιστην και αλλοι ηλιαν αλλοι δε ενα των προφητων

29 και αυτοσ λεγει αυτοισ υμεισ δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεισ δε ο πετροσ λεγει αυτω συ ει ο χριτοσ

30 και επετιμησεν αυτοισ ινα μηδενι λεγωσιν περι αυτου

31 και ηρξατο διδασκειν αυτουσ οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και των αρχιερων και των γραμματεων και αποκτανθηναι και μετα τρεισ ημερασ αναστηναι

32 και παρηρησια τον λογον ελαλει και προσλαβομενοσ αυτον ο πετροσ ηρξατο επιτιμαν αυτω

33 ο δε επιστραφεισ και ιδων τουσ μαθητασ αυτου επετιμησεν τω πετρω λεγων υπαγε οπισω μου σατανα οτι ου φρονεισ τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων

³⁴ και προσκαλεσαμενος τον οχλον συν τοις μαθηταις αυτου ειπεν αυτοις οστις θελει οπισω μου ακολουθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι

³⁵ ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την εαυτου ψυχην ενεκεν εμου και του ευαγγελιου ουτος σωσει αυτην

³⁶ τι γαρ ωφελησει ανθρωπον εαν κερδηση τον κοσμον ολον και ζημιωθη την ψυχην αυτου

³⁷ η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου

³⁸ ος γαρ εαν επαισυχνη με και τους εμους λογους εν τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω και ο υιος του ανθρωπου επαισυχνησεται αυτον οταν ελθη εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγελων των αγιων

9

¹ και ελεγεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινες των ωδε εστηκοτων οιτινες ου μη γευσονται θανατου εωσ αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου εληλυθειαν εν δυναμει

² και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και τον ιακωβον και ιωαννην και αναφερει αυτοους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν μονους και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων

³ και τα ιματια αυτου εγενοντο στιλβοντα λευκα λιαν ωσ χιων οια γναφευς επι της γης ου δυναται λευκαναι

⁴ και ωφθη αυτοις ηλιας συν μωση και ησαν συλλαλουντες τω ιησου

⁵ και αποκριθεισ ο πετρος λεγει τω ιησου ραββι καλον εστιν ημας ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνας τρεις σοι μιαν και μωση μιαν και ηλια μιαν

⁶ ου γαρ ηδει τι λαλησει ησαν γαρ εκφοβοι

⁷ και εγενετο νεφελη επισκιαζουσα αυτοις και ηλθεν φωνη εκ της νεφελης ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος αυτου ακουετε

⁸ και εξαπινα περιβλεψαμενοι ουκετι ουδενα ειδον αλλα τον ιησουν μονον μεθ εαυτων

⁹ καταβαινοντων δε αυτων απο του ορους διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι διηγησωνται α ειδον ει μη οταν ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη

¹⁰ και τον λογον εκρατησαν προς εαυτους συζητουντες τι εστιν το εκ νεκρων αναστηναι

¹¹ και επηρωτων αυτον λεγοντες οτι λεγουσιν οι γραμματαις οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον

¹² ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοις ηλιας μεν ελθων πρωτον αποκαθιστα παντα και πωσ γεγραπται επι τον υιον του ανθρωπου ινα πολλα παθη και εξουδενωθη

¹³ αλλα λεγω υμιν οτι και ηλιας εληλυθεν και εποιησαν αυτω οσα ηθελησαν καθωσ γεγραπται επ αυτον

¹⁴ και ελθων προς τους μαθητας ειδεν οχλον πολυν περι αυτους και γραμματαις συζητουντας αυτοις

¹⁵ και ευθεωσ πασ ο οχλος ιδων αυτον εξεθαμβηθη και προστρεχοντες ησαζοντο αυτον

¹⁶ και επηρωτησεν τους γραμματαις τι συζητειτε προς αυτους

¹⁷ και αποκριθεισ εις εκ του οχλου ειπεν διδασκαλε ηνεγκα τον υιον μου προς σε εχοντα πνευμα αλαλον

¹⁸ και οπου αν αυτον καταλαβη ρησσει αυτον και αφριζει και τριζει τους οδοντας αυτου και ξηραινεται και ειπον τοις μαθηταις σου ινα αυτο εκβαλωσιν και ουκ ισχυσαν

¹⁹ ο δε αποκριθεισ αυτω λεγει ω γενεα απιστος εωσ ποτε προς υμας εσομαι εωσ ποτε ανεξομαι υμων φερετε αυτον προς με

²⁰ και ηνεγκαν αυτον προς αυτον και ιδων αυτον ευθεωσ το πνευμα εσπαραξεν αυτον και πεσων επι της γης εκυλιετο αφριζων

21 και επηρωτησεν τον πατερα αυτου ποσος χρονος εστιν ωσ τουτο γεγονεν αυτω ο δε ειπεν παιδιοθεν

22 και πολλακις αυτον και εις το πυρ εβαλεν και εις υδατα ινα απολεση αυτον αλλ ει τι δυνασαι βοηθησον ημιν σπλαγχνισθεις εφ ημας

23 ο δε ιησους ειπεν αυτω το ει δυνασαι πιστευσαι παντα δυνατα τω πιστευοντι

24 και ευθεωσ κραξασ ο πατηρ του παιδιου μετα δακρυων ελεγεν πιστευω κυριε βοηθει μου τη απιστια

25 ιδων δε ο ιησους οτι επισυντρεχει οχλος επετιμησεν τω πνευματι τω ακαθαρτω λεγων αυτω το πνευμα το αλαλον και κωφον εγω σοι επιτασσω εξελθε εξ αυτου και μηκετι εισελθησ εις αυτον

26 και κραξαν και πολλα σπαραξαν αυτον εξηληθεν και εγενετο ωσει νεκρος ωστε πολλους λεγειν οτι απεθανεν

27 ο δε ιησους κρατησασ αυτον της χειροσ ηγειρεν αυτον και ανεστη

28 και εισελθοντα αυτον εις οικον οι μαθηται αυτου επηρωτων αυτον κατ ιδιαν οτι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο

29 και ειπεν αυτοις τουτο το γενος εν ουδενι δυναται εξελθειν ει μη εν προσευχη και νηστεια

30 και εκειθεν εξελθοντες παρεπορευοντο δια της γαλιλαιασ και ουκ ηθελεν ινα τισ γνω

31 εδιδασκεν γαρ τουσ μαθητασ αυτου και ελεγεν αυτοις οτι ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρασ ανθρωπων και αποκτενουσιν αυτον και αποκτανθεισ τη τριτη ημερα αναστησεται

32 οι δε ηγνοουν το ρημα και εφοβουντο αυτον επερωτησα

33 και ηλθεν εις καπερναουμ και εν τη οικια γενομενοσ επηρωτα αυτουσ τι εν τη οδω προσ εαυτουσ διελογιζεσθε

34 οι δε εσιωπων προσ αλληλουσ γαρ διελεχθησαν εν τη οδω τισ μειζων

35 και καθισασ εφωνησεν τουσ δωδεκα και λεγει αυτοις ει τισ θελει πρωτοσ ειναι εσται παντων εσχατοσ και παντων διακονοσ

36 και λαβων παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων και εναγκαλισαμενοσ αυτο ειπεν αυτοις

37 οσ εαν εν των τοιουτων παιδιων δεζηται επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και οσ εαν εμε δεζηται ουκ εμε δεχεται αλλα τον αποστειλαντα με

38 απεκριθη δε αυτω ιωαννησ λεγων διδασκαλε ειδομεν τινα τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια οσ ουκ ακολουθει ημιν και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει ημιν

39 ο δε ιησους ειπεν μη κωλυετε αυτον ουδεισ γαρ εστιν οσ ποιησει δυναμιν επι τω ονοματι μου και δυνησεται ταχυ κακολογησαι με

40 οσ γαρ ουκ εστιν καθ υμων υπερ υμων εστιν

41 οσ γαρ αν ποτιση υμασ ποτηριον υδατοσ εν ονοματι μου οτι χριστου εστε αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου

42 και οσ εαν σκανδαλιση ενα των μικρων των πιστευοντων εις εμε καλον εστιν αυτω μαλλον ει περικειται λιθοσ μυλικοσ περι τον τραχηλον αυτου και βεβληται εις την θαλασσαν

43 και εαν σκανδαλιζη σε η χειρ σου αποκοψον αυτην καλον σοι εστιν κυλλον εις την ζωην εισελθειν η τασ δυο χειρασ εχοντα απελθειν εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον

44 οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται

45 και εαν ο πουσ σου σκανδαλιζη σε αποκοψον αυτον καλον εστιν σοι εισελθειν εις την ζωην χωλων η τουσ δυο ποδασ εχοντα βληθηναι εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον

46 οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται

⁴⁷ και εαν ο οφθαλμος σου σκανδαλιζη σε εκβαλε αυτον καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυρος

⁴⁸ οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται

⁴⁹ πασ γαρ πυρι αλισθησεται και πασα θυσια αλι αλισθησεται

⁵⁰ καλον το αλας εαν δε το αλας αναλον γενηται εν τινι αυτο αρτυσετε εχετε εν εαυτοις αλας και ειρηνευετε εν αλληλοις

10

¹ κακειθεν αναστας ερχεται εις τα ορια της ιουδαιας δια του περαν του ιορδανου και συμπορευονται παλιν οχλοι προς αυτον και ως ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτους

² και προσελθοντες φαρισαιοι επηρωτησαν αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντες αυτον

³ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις τι υμιν εντειλατο μωσης

⁴ οι δε ειπον μωσης επετρεψεν βιβλιον αποστασιου γραψαι και απολυσαι

⁵ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις προς την σκληροκαρδιαν υμων εγραψεν υμιν την εντολην ταυτην

⁶ απο δε αρχης κτισεωσ αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους ο θεος

⁷ ενεκεν τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου

⁸ και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα μια σαρξ

⁹ ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω

¹⁰ και εν τη οικια παλιν οι μαθηται αυτου περι του αυτου επηρωτησαν αυτον

¹¹ και λεγει αυτοις ος εαν απολυση την γυναικα αυτου και γαμηση αλλην μοιχεται επ αυτην

¹² και εαν γυνη απολυση τον ανδρα αυτης και γαμηθη αλλω μοιχεται

¹³ και προσεφερον αυτω παιδια ινα αψηται αυτων οι δε μαθηται επετιμων τοις προσφερουσι

¹⁴ ιδων δε ο ιησους ηγανακτησεν και ειπεν αυτοις αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου

¹⁵ αμην λεγω υμιν ος εαν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην

¹⁶ και εναγκαλισαμενος αυτα τιθεισ τας χειρας επ αυτα ευλογει αυτα

¹⁷ και εκπορευομενος αυτου εις οδον προσδραμων εις και γονυπετησας αυτον επηρωτα αυτον διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ινα ζωην αιωνιον κληρονομησω

¹⁸ ο δε ιησους ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος

¹⁹ τας εντολας οιδας μη μοιχευσης μη φονευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης μη αποστερησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα

²⁰ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτω διδασκαλε ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου

²¹ ο δε ιησους εμβλεψας αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω εν σοι υστερει υπαγε οσα εχεις πωλησον καιδος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι αρσας τον σταυρον

²² ο δε στυγνασας επι τω λογω απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα

²³ και περιβλεψαμενος ο ιησους λεγει τοις μαθηταις αυτου πως δυσκολωσ οι τα χρηματα εχοντες εις την βασιλειαν του θεου εισελευσονται

²⁴ οι δε μαθηται εθαμβουντο επι τοις λογοις αυτου ο δε ιησους παλιν αποκριθεις λεγει αυτοις τεκνα πως δυσκολον εστιν τοις πεποιθοτας επι χρημασις εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν

²⁵ ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια της τρυμαλιας της ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν

26 οι δε περισσως εξεπλησσαντο λεγοντες προς εαυτους και τις δυναται σωθηναι

27 εμβλεψασ δε αυτοις ο ιησους λεγει παρα ανθρωποις αδυνατον αλλ ου παρα θεω παντα γαρ δυνατα εστιν παρα τω θεω

28 ηρξατο ο πετρος λεγειν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι

29 αποκριθεις ο ιησους ειπεν αμην λεγω υμιν ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρους ενεκεν εμου και ενεκεν του ευαγγελιου

30 εαν μη λαβη εκατονταπλασιονα νυν εν τω καιρω τουτω οικιας και αδελφους και αδελφας και μητερας και τεκνα και αγρους μετα διωγμων και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζων αιωνιον

31 πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι

32 ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες εις ιεροσολυμα και ην προαγων αυτους ο ιησους και εθαμβουντο και ακολουθουντες εφοβουντο και παραλαβων παλιν τους δωδεκα ηρξατο αυτοις λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαινει

33 οτι ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν

34 και εμπαιξουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν αυτον και εμπτυσουσιν αυτω και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα αναστησεται

35 και προσπορευονται αυτω ιακωβος και ιωαννης οι υιοι ζεβεδαιου λεγοντες διδασκαλε θελομεν ινα ο εαν αιτησωμεν ποιησης ημιν

36 ο δε ειπεν αυτοις τι θελετε ποιησαι με υμιν

37 οι δε ειπον αυτωδος ημιν ινα εις εκ δεξιων σου και εις εξ ευωνυμων σου καθισωμεν εν τη δοξη σου

38 ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πειν το ποτηριον ο εγω πινω και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι

39 οι δε ειπον αυτω δυναμεθα ο δε ιησους ειπεν αυτοις το μεν ποτηριον ο εγω πινω πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε

40 το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οις ητοιμασται

41 και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανακτειν περι ιακωβου και ιωαννου

42 ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτους λεγει αυτοις οιδατε οτι οι δοκουντες αρχειν των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι αυτων κατεξουσιαζουσιν αυτων

43 ουχ ουτως δε εσται εν υμιν αλλ ος εαν θελη γενεσθαι μεγας εν υμιν εσται υμων διακονος

44 και ος εαν θελη υμων γενεσθαι πρωτος εσται παντων δουλος

45 και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων

46 και ερχονται εις ιεριχω και εκπορευομενου αυτου απο ιεριχω και των μαθητων αυτου και οχλου ικανου υιοσ τιμαιου βαρτιμαιος ο τυφλος εκαθητο παρα την οδον προσαιτων

47 και ακουσας οτι ιησους ο ναζωραιος εστιν ηρξατο κραζειν και λεγειν ο υιος δαυιδ ιησου ελεησον με

48 και επετιμων αυτω πολλοι ινα σιωπηση ο δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με

49 και στας ο ιησους ειπεν αυτον φωνηθηναι και φωνουσιν τον τυφλον λεγοντες αυτω θαρσει εγειραι φωνει σε

50 ο δε αποβαλων το ιματιον αυτου αναστας ηλθεν προς τον ιησουν

51 και αποκριθεις λεγει αυτω ο ιησους τι θελεις ποιησω σοι ο δε τυφλος ειπεν αυτω ραββουνι ινα αναβλεψω

52 ο δε ιησους ειπεν αυτω υπαγε η πιστις σου σεσωκεν σε και ευθεως ανεβλεψεν και ηκολουθει τω ιησου εν τη οδω

11

1 και οτε εγγιζουσιν εις ιερουσαλημ εις βηθσφαγη και βηθανιαν προς το ορος των ελαιων αποσπελλει δυο των μαθητων αυτου

2 και λεγει αυτοις υπαγετε εις την κωμην την κατεναντι υμων και ευθεως εισπορευομενοι εις αυτην ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις ανθρωπων κεκαθικεν λυσαντες αυτον αγαγετε

3 και εαν τις υμιν ειπη τι ποιειτε τουτο ειπατε οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει και ευθεως αυτον αποσπελλει ωδε

4 απηλθον δε και ευρον πωλον δεδεμενον προς την θυραν εξω επι του αμφοδου και λυουσιν αυτον

5 και τινες των εκει εστηκοτων ελεγον αυτοις τι ποιειτε λυοντες τον πωλον

6 οι δε ειπον αυτοις καθως ενειτειλατο ο ιησους και αφηκαν αυτους

7 και ηγαγον τον πωλον προς τον ιησουν και επεβαλον αυτω τα ιματια αυτων και εκαθισεν επ αυτω

8 πολλοι δε τα ιματια αυτων εστρωσαν εις την οδον αλλοι δε στοιβαδας εκοπτον εκ των δενδρων και εστρωννυον εις την οδον

9 και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

10 ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια εν ονοματι κυριου του πατρος ημων δαυιδ ωσαννα εν τοις υψιστοις

11 και εισηλθεν εις ιεροσολυμα ο ιησους και εις το ιερον και περιβλεψαμενος παντα οφιας ηδη ουσης της ωρας εξηλθεν εις βηθανιαν μετα των δωδεκα

12 και τη επαυριον εξελθοντων αυτων απο βηθανιας επεινασεν

13 και ιδων συκην μακροθεν εχουσαν φυλλα ηλθεν εις αυτην και ευρησει τι εν αυτη και ελθων επ αυτην ουδεν ευρεν ει μη φυλλα ου γαρ ην καιρος συκων

14 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη μηκετι εκ σου εις τον αιωνα μηδεις καρπον φαγοι και ηκουον οι μαθηται αυτου

15 και ερχονται εις ιεροσολυμα και εισελθων ο ιησους εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων και τας καθεδρας των πωλωντων τας περιστερας κατεστρεψεν

16 και ουκ ηφιεν ινα τις διενεγκη σκευος δια του ιερου

17 και εδιδασκεν λεγων αυτοις ου γεγραπται οτι ο οικος μου οικος προσευχησ κληθησεται πασιν τοις εθνεσιν υμεις δε ποιεησατε αυτον σπηλαιον ληστων

18 και ηκουσαν οι γραμματεις και οι αρχιερεις και ζητουν πως αυτον απολεσωσιν εφοβουντο γαρ αυτον οτι πας ο οχλος εξεπλησσετο επι τη διδαχη αυτου

19 και οτε οψε εγενετο εξεπορευετο εξω της πολεωσ

20 και πρωι παραπορευομενοι ειδον την συκην εξηραμμενην εκ ριζων

21 και αναμνησθεις ο πετροσ λεγει αυτω ραββι ιδε η συκη ην κατηρασω εξηρανται

22 και αποκριθεις ο ιησους λεγει αυτοις εχετε πιστιν θεου

23 αμην γαρ λεγω υμιν οτι οσ αν ειπη τω ορει τουτω αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν και μη διακριθη εν τη καρδια αυτου αλλα πιστευση οτι α λεγει γινεται εσται αυτω ο εαν ειπη

24 δια τουτο λεγω υμιν παντα οσα αν προσευχομενοι αιτησητε πιστευετε οτι λαμβανετε και εσται υμιν

25 και οταν στηκητε προσευχομενοι αφιετε ει τι εχετε κατα τινος ινα και ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοισ αφη υμιν τα παραπτωματα υμων

26 ει δε υμεις ουκ αφιετε ουδε ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφησει τα παραπτωματα υμων

27 και ερχονται παλιν εις ιεροσολυμα και εν τω ιερω περιπατουντος αυτου ερχονται προσ αυτον οι αρχιερεις και οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι

28 και λεγουσιν αυτω εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τισ σοι την εξουσιαν ταυτην εδωκεν ινα ταυτα ποιησ

29 ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοις επερωτησω υμας και εγω ενα λογον και αποκριθητε μοι και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

30 το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων αποκριθητε μοι

31 και ελογιζοντο προσ εαυτους λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω

32 αλλ ειπωμεν εξ ανθρωπων εφοβουντο τον λαον απαντες γαρ ειχον τον ιωαννην οτι οντως προφητησ ην

33 και αποκριθεντες λεγουσιν τω ιησου ουκ οιδαμεν και ο ιησους αποκριθεις λεγει αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

12

1 και ηρξατο αυτοις εν παραβολαις λεγειν αμπελωνα εφυτευσεν ανθρωπος και περιεθηκεν φραγμασ και ωρυξεν υποληνιον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν

2 και απεστειλεν προσ τους γεωργουσ τω καιρω δουλον ινα παρα των γεωργων λαβη απο του καρπου του αμπελωνοσ

3 οι δε λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον

4 και παλιν απεστειλεν προσ αυτουσ αλλον δουλον κακεινον λιθοβολησαντες κεφαλαιωσαν και απεστειλαν ητιμωμενον

5 και παλιν αλλον απεστειλεν κακεινον απεκτειναν και πολλουσ αλλουσ τουσ μεν δεροντες τουσ δε αποκτενοντες

6 ετι ουν ενα υιον εχων αγαπητον αυτου απεστειλεν και αυτον προσ αυτουσ εσχατον λεγων οτι εντραπησονται τον υιον μου

7 εκεινοι δε οι γεωργοι ειπον προσ εαυτουσ οτι ουτοσ εστιν ο κληρονομοσ δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ημων εσται η κληρονομια

8 και λαβοντες αυτον απεκτειναν και εξεβαλον εξω του αμπελωνοσ

9 τι ουν ποιησει ο κυριοσ του αμπελωνοσ ελευσεται και απολεσει τουσ γεωργουσ και δωσει τον αμπελωνα αλλοις

10 ουδε την γραφην ταυτην ανεγνωτε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτοσ εγενηθη εις κεφαλην γωνιασ

11 παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων

12 και εξητουσ αυτον κρατησαι και εφοβηθησαν τον οχλον εγνωσαν γαρ οτι προσ αυτουσ την παραβολην ειπεν και αφεντες αυτον απηλθον

13 και αποστελλουσιν προσ αυτον τινασ των φαρισαιων και των ηρωδιανων ινα αυτον αγρευσωσιν λογω

14 οι δε ελθοντες λεγουσιν αυτω διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθησ ει και ου μελει σοι περι ουδενοσ ου γαρ βλεπεισ εισ προσωπον ανθρωπων αλλ επ αληθειασ την οδον του θεου διδασκεισ εξεστιν κησσον καισαρι δουнай η ου

15 δωμεν η μη δωμεν ο δε ειδωσ αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοις τι με πειραζετε φερετε μοι δηναριον ινα ιδω

16 οι δε ηνεγκαν και λεγει αυτοις τινοσ η εικων αυτη και η επιγραφη οι δε ειπον αυτω καισαροσ

17 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις αποδοτε τα καισαροσ καισαρι και τα του θεου τω θεω και εθαυμασαν επ αυτω

18 και ερχονται σαδδουκαιοι προς αυτον οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη ειναι και επηρωτησαν αυτον λεγοντες

19 διδασκαλε μωσησ εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος αποθανη και καταλιπη γυναικα και τεκνα μη αφη ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου

20 επτα αδελφοι ησαν και ο πρωτος ελαβεν γυναικα και αποθνησκων ουκ αφηκεν σπερμα

21 και ο δευτερος ελαβεν αυτην και απεθανεν και ουδε αυτος αφηκεν σπερμα και ο τριτος ωσαυτως

22 και ελαβον αυτην οι επτα και ουκ αφηκαν σπερμα εσχατη παντων απεθανεν και η γυνη

23 εν τη αναστασει οταν αναστωσιν τινος αυτων εσται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα

24 και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτοις ου δια τουτο πλανασθε μη ειδοτεσ τας γραφασ μηδε την δυναμιν του θεου

25 οταν γαρ εκ νεκρων αναστωσιν ουτε γαμουσιν ουτε γαμискονται αλλ εισιν ωσ αγγελοι οι εν τοις ουρανοις

26 περι δε των νεκρων οτι εγειρονται ουκ ανεγνωτε εν τη βιβλω μωσησ επι του βατου ωσ ειπεν αυτω ο θεος λεγων εγω ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ

27 ουκ εστιν ο θεος νεκρων αλλα θεος ζωντων υμεισ ουν πολυ πλανασθε

28 και προσελθων εις των γραμματεων ακουσασ αυτων συζητουντων ειδωσ οτι καλωσ αυτοις απεκριθη επηρωτησεν αυτον ποια εστιν πρωτη παντων εντολη

29 ο δε ιησους απεκριθη αυτω οτι πρωτη παντων των εντολων ακουε ισραηλ κυριος ο θεος ημων κυριος εις εστιν

30 και αγαπησεισ κυριον τον θεον σου εξ ολησ της καρδιασ σου και εξ ολησ της ψυχης σου και εξ ολησ της διανοιασ σου και εξ ολησ της ισχυουσ σου αυτη πρωτη εντολη

31 και δευτερα ομοια αυτη αγαπησεισ τον πλησιον σου ωσ σεαυτον μειζων τουτων αλλη εντολη ουκ εστιν

32 και ειπεν αυτω ο γραμματευσ καλωσ διδασκαλε επ αληθειας ειπασ οτι εις εστιν και ουκ εστιν αλλοσ πλην αυτου

33 και το αγαπαν αυτον εξ ολησ της καρδιασ και εξ ολησ της συνεσεωσ και εξ ολησ της ψυχης και εξ ολησ της ισχυουσ και το αγαπαν τον πλησιον ωσ εαυτον πλειον εστιν παντων των ολοκαυτωματων και θυσιων

34 και ο ιησους ιδων αυτον οτι νουνεχωσ απεκριθη ειπεν αυτω ου μακραν ει απο της βασιλειασ του θεου και ουδεις ουκειτ ετολμα αυτον επερωτησαι

35 και αποκριθεισ ο ιησους ελεγεν διδασκων εν τω ιερω πως λεγουσιν οι γραμματεισ οτι ο χριστοσ υιοσ εστιν δαυιδ

36 αυτοσ γαρ δαυιδ ειπεν εν πνευματι αγιω λεγει ο κυριοσ τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου

37 αυτοσ ουν δαυιδ λεγει αυτον κυριον και ποθεν υιοσ αυτου εστιν και ο πολυσ οχλοσ ηκουεν αυτου ηδεωσ

38 και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου βλεπετε απο των γραμματεων των θελοντων εν στολαιοσ περιπατειν και ασπασμους εν ταισ αγοραισ

39 και πρωτοκαθεδριασ εν ταισ συναγωγαισ και πρωτοκλισιασ εν τοις δειπνοισ

40 οι κατεσθιοντεσ τασ οικιασ των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι ουτοι ληψονται περισσοτερον κριμα

41 και καθισασ ο ιησους κατεναντι του γαζοφυλακιου εθεωρει πως ο οχλοσ βαλλει χαλκον εις το γαζοφυλακιον και πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα

42 και ελθουσα μια χηρα πτωχη εβαλεν λεπτα δυο ο εστιν κοδραντησ

⁴³ και προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου λεγει αυτοις αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων βεβληκεν των βαλλοντων εις το γαζοφυλακιον

⁴⁴ παντες γαρ εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον αυτη δε εκ της υστερησεως αυτης παντα οσα ειχεν εβαλεν ολον τον βιον αυτης

13

¹ και εκπορευομενου αυτου εκ του ιερου λεγει αυτω εις των μαθητων αυτου διδασκαλε ιδε ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομαι

² και ο ιησους αποκριθεις ειπεν αυτω βλεπεις ταυτας τας μεγαλας οικοδομας ου μη αφεθη λιθος επι λιθου ου ου μη καταλυθη

³ και καθημενου αυτου εις το ορος των ελαιων κατεναντι του ιερου επηρωτων αυτον και ιδιαν πετρος και ιακωβος και ιωαννης και ανδreas

⁴ ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλι παντα ταυτα συντελεισθαι

⁵ ο δε ιησους αποκριθεις αυτοις ηρξατο λεγειν βλεπετε μη τισ υμωσ πλανηση

⁶ πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και πολλους πλανησουσιν

⁷ οταν δε ακουσητε πολεμους και ακοασ πολεμων μη θροεισθε δει γαρ γενεσθαι αλλη ουπω το τελος

⁸ εγερθησεται γαρ εθνος επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν και εσονται σεισμοι κατα τοπους και εσονται λιμοι και ταραχαι αρχαι ωδινων ταυτα

⁹ βλεπετε δε υμεις εαυτους παραδωσουσιν γαρ υμωσ εις συνεδρια και εις συναγωγας δαρησεσθε και επι ηγεμονων και βασιλεων σταθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις

¹⁰ και εις παντα τα εθνη δει πρωτων κηρυχθηναι το ευαγγελιον

¹¹ οταν δε αγαωσιν υμωσ παραδιδοντες μη προμεριμνατε τι λαλησητε μηδε μελετατε αλλ ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα τουτο λαλειτε ου γαρ εστε υμεις οι λαλουντες αλλα το πνευμα το αγιον

¹² παραδωσει δε αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεισ και θανατωσουσιν αυτοουσ

¹³ και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινωσ εις τελος ουτοσ σωθησεται

¹⁴ οταν δε ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεωσ το ρηθεν υπο δανιηλ του προφητου εστωσ οπου ου δει ο αναγινωσκων νοειτω τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσιν εις τα ορη

¹⁵ ο δε επι του δωματοσ μη καταβατω εις την οικιαν μηδε εισελθετω αραι τι εκ της οικιασ αυτου

¹⁶ και ο εις τον αγρον ων μη επιστρεψατω εις τα οπισω αραι το ιματιον αυτου

¹⁷ ουαι δε ταισ εν γαστρι εχουσαισ και ταισ θηλαζουσαισ εν εκειναισ ταισ ημεραισ

¹⁸ προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνοσ

¹⁹ εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψισ οια ου γεγονεν τοιαυτη απ αρχησ κτισεωσ ησ εκτισεν ο θεοσ εωσ του νυν και ου μη γενηται

²⁰ και ει μη κυριοσ εκολοβωσεν τασ ημερασ ουκ αν εσωθη πασα σαρξ αλλα δια τουσ εκλεκτουσ ουσ εξελεξατο εκολοβωσεν τασ ημερασ

²¹ τοτε εαν τισ υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστοσ η ιδου εκει μη πιστευετε

²² εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια και τερατα προσ το αποπλαναν ει δυνατον και τουσ εκλεκτουσ

²³ υμεις δε βλεπετε ιδου προειρηκα υμιν παντα

²⁴ αλλ εν εκειναισ ταισ ημεραισ μετα την θλιψιν εκεινην ο ηλιοσ σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγοσ αυτης

²⁵ και οι αστερεσ του ουρανου εσονται εκπιπτοντες και αι δυναμεισ αι εν τοισ ουρανοισ σαλευθησονται

26 και τότε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελαις μετα δυναμειωσ πολλησ και δοξης

27 και τότε αποστειλει τους αγγελουσ αυτου και επισυναξει τους εκλεκτουσ αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρου γησ εωσ ακρου ουρανου

28 απο δε τησ συκης μαθετε την παραβολην οταν αυτησ ηδη ο κλαδοσ απαλοσ γενηται και εκφυη τα φυλλα γινωσκετε οτι εγγυσ το θεροσ εστιν

29 ουτωσ και υμεισ οταν ταυτα ιδητε γινομενα γινωσκετε οτι εγγυσ εστιν επι θυραισ

30 αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη μεχρι ου παντα ταυτα γενηται

31 ο ουρανοσ και η γη παρελευσεται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν

32 περι δε τησ ημερασ εκεινησ η ωρασ ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι οι εν ουρανω ουδε ο υιοσ ει μη ο πατηρ

33 βλεπετε αγρυπνειτε και προσευχεσθε ουκ οιδατε γαρ ποτε ο καιροσ εστιν

34 ωσ ανθρωποσ αποδημοσ αφεισ την οικιαν αυτου και δουσ τοισ δουλοισ αυτου την εξουσιαν και εκαστω το εργον αυτου και τω θυρωρω ενειτειλατο ινα γρηγορη

35 γρηγορειτε ουν ουκ οιδατε γαρ ποτε ο κυριοσ τησ οικιασ ερχεται οψε η μεσονυκτιου η αλεκτοροφωνιασ η πρωι

36 μη ελθων εξαιφνησ ευρη υμασ καθευδοντασ

37 α δε υμιν λεγω πασιν λεγω γρηγορειτε

14

1 ην δε το πασχα και τα αζυμα μετα δυο ημερασ και εξητουν οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ πωσ αυτον εν δολω κρατησαντεσ αποκτεινωσιν

2 ελεγον δε μη εν τη εορτη μηποτε θορυβοσ εσται του λαου

3 και οντοσ αυτου εν βηθανια εν τη οικια σιμωνου του λεπρου κατακειμενου αυτου ηλθεν γυνη εχουσα αλαβαστρον μυροσ ναρδου πιστικησ πολυτελουσ και συντριψασα το αλαβαστρον κατεχεεν αυτου κατα τησ κεφαλησ

4 ησαν δε τινεσ αγανακτουντεσ προς εαυτουσ και λεγοντεσ εις τι η απωλεια αυτη του μυροσ γεγονεν

5 ηδυνατο γαρ τουτο πραθηναι επανω τριακοσιων δηναριων και δοθηναι τοισ πτωχοισ και ενεβριμωντο αυτη

6 ο δε ιηουσοσ ειπεν αφετε αυτην τι αυτη κοπουσ παρεχετε καλον εργον ειργασατο εν εμοι

7 παντοτε γαρ τουσ πτωχουσ εχετε μεθ εαυτων και οταν θελητε δυνασθε αυτουσ ευ ποιησαι εμε δε ου παντοτε εχετε

8 ο εσχεν αυτη εποιησεν προελαβεν μυρισαι μου το σωμα εις τον ενταφιασμον

9 αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εις ολον τον κοσμον και ο εποιησεν αυτη λαληθησεται εις μνημοσυνον αυτησ

10 και ο ιουδαοσ ο ισκαριωτησ εις των δωδεκα απηλθεν προς τουσ αρχιερεισ ινα παραδω αυτον αυτοισ

11 οι δε ακουσαντεσ εχαρησαν και επηγγειλαντο αυτω αργυριον δουναι και εξητει πωσ ευκαιρωσ αυτον παραδω

12 και τη πρωτη ημερα των αζυμων οτε το πασχα εθουν λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου που θελεισ απελθοντεσ ετοιμασωμεν ινα φαγησ το πασχα

13 και αποστειλλει δυο των μαθητων αυτου και λεγει αυτοισ υπαγετε εις την πολιν και απαντησει υμιν ανθρωποσ κεραμιον υδατοσ βαταζων ακολουθησατε αυτω

14 και οπου εαν εισελθη ειπατε τω οικοδεσποτη οτι ο διδασκαλοσ λεγει που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω

15 και αυτοσ υμιν δειξει ανωγειον μεγα εστρωμενον ετοιμον εκει ετοιμασατε ημιν

16 και εξηλθον οι μαθηται αυτου και ηλθον εις την πολιν και ευρον καθωσ ειπεν αυτοισ και ητοιμασαν το πασχα

17 και οφιασ γενομενης ερχεται μετα των δωδεκα

18 και ανακειμενων αυτων και εσθιοντων ειπεν ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με ο εσθίων μετ εμου

19 οι δε ηρξαντο λυπεισθαι και λεγειν αυτω εις καθ εις μητι εγω και αλλος μητι εγω

20 ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοις εις εκ των δωδεκα ο εμβαπτομενος μετ εμου εις το τρυβλιον

21 ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει καθως γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος

22 και εσθιοντων αυτων λαβων ο ιησους αρτον ευλογησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου

23 και λαβων το ποτηριον ευχαριστησας εδωκεν αυτοις και επιον εξ αυτου παντες

24 και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το αιμα μου το της καινης διαθηκης το περι πολλων εκχυνομενον

25 αμην λεγω υμιν οτι ουκετι ου μη πιω εκ του γενηματος της αμπελου εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω καινον εν τη βασιλεια του θεου

26 και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων

27 και λεγει αυτοις ο ιησους οτι παντες σκανδαλισθησεθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη οτι γεγραπται παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα

28 αλλα μετα το εγερθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν

29 ο δε πετρος εφη αυτω και ει παντες σκανδαλισθησονται αλλ ουκ εγω

30 και λεγει αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι συ σημερον εν τη νυκτι ταυτη πριν η δις αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση με

31 ο δε εκπερισσου ελεγεν μαλλον εαν με δεη συναποθανειν σοι ου μη σε απαρνησωμαι ωσαυτω δε και παντες ελεγον

32 και ερχονται εις χωριον ου το ονομα γεθσημανη και λεγει τοις μαθηταις αυτου καθισατε ωδε εως προσευξωμαι

33 και παραλαμβανει τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην μεθ εαυτου και ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονειν

34 και λεγει αυτοις περιλυπος εστιν η ψυχη μου εως θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε

35 και προσελθων μικρον επεσεν επι της γης και προσηυχето ινα ει δυνατον εστιν παρελθι απ αυτου η ωρα

36 και ελεγεν αββα ο πατηρ παντα δυνατα σοι παρενεγκε το ποτηριον απ εμου τουτο αλλ ου τι εγω θελω αλλα τι συ

37 και ερχεται και ευρισκεει αυτοους καθευδοντας και λεγει τω πετρω σιμων καθευδεισ ουκ ισχυσασ μιαν ωραν γρηγορησαι

38 γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθηνησ

39 και παλιν απελθων προσηυξατο τον αυτον λογον ειπων

40 και υποστρεψασ ευρεν αυτοους παλιν καθευδοντας ησαν γαρ οι οφθαλμοι αυτων βεβαρημενοι και ουκ ηδεισαν τι αυτω αποκριθωσι

41 και ερχεται το τριτον και λεγει αυτοις καθευδετε 2518 V-PAI-2P λοιπον και αναπαυεσθε 373 V-PMI-2P απεχει ηλθεν η ωρα ιδου παραδιδοται ο υιος του ανθρωπου εις τας χειρας των αμαρτωλων

42 εγειρεσθε αγωμεν ιδου ο παραδιδουσ με ηγγικεν

43 και ευθεωσ ετι αυτου λαλουντος παραγινεται ιουδας εις ων των δωδεκα και μετ αυτου οχλος πολυσ μετα μαχαιρων και ξυλων παρα των αρχιερεων και των γραμματεων και των πρεσβυτερων

44 δεδωκει δε ο παραδιδουσι αυτον συσημον αυτοισ λεγων ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε αυτον και απαγαγετε ασφαλωσ

45 και ελθων ευθεωσ προσελθων αυτω λεγει αυτω ραββι ραββι και κατεφιλησεν αυτον

46 οι δε επεβαλον επ αυτον τασ χειρασ αυτων και εκρατησαν αυτον

47 εισ δε τισ των παρεστηκοτων σπασαμενοσ την μαχαιραν επαισεν τον δουλον του αρχιερωσ και αφειλεν αυτου το ωτιον

48 και αποκριθεισ ο ιηουσ ειπεν αυτοισ ωσ επι ληστην εξηληθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με

49 καθ ημεραν ημην προσ υμασ εν τω ιερω διδασκων και ουκ εκρατησατε με αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι

50 και αφεντεσ αυτον παντεσ εφυγον

51 και εισ τισ νεανισκοσ ηκολουθησεν αυτω περιβεβλημενοσ σινδωνα επι γυμνου και κρατουσιν αυτον και ουκ ευρισκοι

52 ο δε καταλιπων την σινδωνα γυμνοσ εφυγεν απ αυτων

53 και απηγαγον τον ιηουσν προσ τον αρχιερα και συνερχονται αυτω παντεσ οι αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι και οι γραμματεισ

54 και ο πετροσ απο μακροθεν ηκολουθησεν αυτω εωσ εσω εισ την αυλην του αρχιερωσ και ην συγκαθημενοσ μετα των υπηρετων και θερμαινομενοσ προσ το φωσ

55 οι δε αρχιερεισ και ολον το συνεδριον εξητουν κατα του ιηουσν μαρτυριαν εισ το θανατωσαι αυτον και ουκ ευρισκον

56 πολλοι γαρ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου και ισαι αι μαρτυριαι ουκ ησαν

57 και τινεσ ανασταντεσ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου λεγοντεσ

58 οτι ημεισ ηκουσαμεν αυτου λεγοντοσ οτι εγω καταλυσω τον ναον τουτον τον χειροποιητον και δια τριων ημερων αλλον αχειροποιητον οικοδομησω

59 και ουδε ουτωσ ιση ην η μαρτυρια αυτων

60 και αναστασ ο αρχιερευσ εισ μεσον επηρωτησεν τον ιηουσν λεγων ουκ αποκρινη ουδεν τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν

61 ο δε εσιωπα και ουδεν απεκρινατο παλιν ο αρχιερευσ επηρωτα αυτον και λεγει αυτω συ ει ο χριστοσ ο υιοσ του ευλογητου

62 ο δε ιηουσν ειπεν εγω ειμι και οψεσθε τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων καθημενον τησ δυναμεωσ και ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου

63 ο δε αρχιερευσ διαρρηξασ τουσ χιτωνασ αυτου λεγει τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων

64 ηκουσατε της βλασφημιασ τι υμιν φαίνεται οι δε παντεσ κατεκριναν αυτον ειναι ενοχον θανατου

65 και ηρξαντο τινεσ εμπτυειν αυτω και περικαλυπτειν το προσωπον αυτου και κολαφιζειν αυτον και λεγειν αυτω προφητεουσιν και οι υπηρεται ραπισμασιν αυτον εβαλλον

66 και οντοσ του πετρου εν τη αυλη κατω ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερωσ

67 και ιδουσα τον πετρον θερμαινομενον εμβλεψασα αυτω λεγει και συ μετα του ναζαρηνου ιηουσν ησθα

68 ο δε ηρνησατο λεγων ουκ οίδα ουδε επισταμαι τι συ λεγεισ και εξηληθεν εξω εισ το προαυλιον και αλεκτωρ εφωνησεν

69 και η παιδισκη ιδουσα αυτον παλιν ηρξατο λεγειν τοισ παρεστηκοισ οτι ουτοσ εξ αυτων εστιν

70 ο δε παλιν ηρνειτο και μετα μικρον παλιν οι παρεστωτεσ ελεγον τω πετρω αληθωσ εξ αυτων ει και γαρ γαλιλαιοσ ει και η λαλια σου ομοιαζει

71 ο δε ηρξατο αναθεματιζειν και ομνυναι οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον τουτον ον λεγετε

72 και εκ δευτερου αλεκτωρ εφωνησεν και ανεμνησθη ο πετροσ το ρημα ο ειπεν αυτω ο ιηουσν οτι πριν αλεκτορα φωνησαι διασ απαρνηση με τρισ και επιβαλων εκλαιεν

15

¹ και ευθεως επι το πρωι συμβουλιον ποιησαντες οι αρχιερεις μετα των πρεσβυτερων και γραμματεων και ολον το συνεδριον δησαντες τον ιησουν απηνεγκαν και παρεδωκαν τω πιλατω

² και επηρωτησεν αυτον ο πιλατος συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτω συ λεγεις

³ και κατηγορουν αυτου οι αρχιερεις πολλα

⁴ ο δε πιλατος παλιν επηρωτησεν αυτον λεγων ουκ αποκρινη ουδεν ιδε ποσα σου καταμαρτυρουσιν

⁵ ο δε ιησους ουκετι ουδεν απεκριθη ωστε θαυμαζειν τον πιλατον

⁶ κατα δε εορτην απελυεν αυτοις ενα δεσμιον ονπερ ητουντο

⁷ ην δε ο λεγομενος βαραββασ μετα των συστασιαστων δεδεμενος οιτινες εν τη στασει φρονον πεποικεισαν

⁸ και αναβοησας ο οχλος ηρξατο αιτεισθαι καθως αι ειποιει αυτοις

⁹ ο δε πιλατος απεκριθη αυτοις λεγων θελετε απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων

¹⁰ εγινωσκεν γαρ οτι δια φθονον παραδεδωκεισαν αυτον οι αρχιερεις

¹¹ οι δε αρχιερεις ανεσεισαν τον οχλον ινα μαλλον τον βαραββαν απολυση αυτοις

¹² ο δε πιλατος αποκριθεισ παλιν ειπεν αυτοις τι ουν θελετε ποιησω ον λεγετε βασιλεα των ιουδαιων

¹³ οι δε παλιν εκραξαν σταυρωσον αυτον

¹⁴ ο δε πιλατος ελεγεν αυτοις τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσοτερως εκραξαν σταυρωσον αυτον

¹⁵ ο δε πιλατος βουλομενος τω οχλω το ικανον ποιησαι απελυσεν αυτοις τον βαραββαν και παρεδωκεν τον ιησουν φραγελλωσας ινα σταυρωθη

¹⁶ οι δε στρατιωται απηγαγον αυτον εσω της αυλης ο εστιν πραιτωριον και συγκαλουσιν ολην την σπειραν

¹⁷ και ενδουουσιν αυτον πορφυραν και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντες ακανθινον στεφανον

¹⁸ και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων

¹⁹ και ετυπτον αυτου την κεφαλην καλαμω και ενεπτουν αυτω και τιθεντες τα γονατα προσεκυνουν αυτω

²⁰ και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την πορφυραν και ενεδυσαν αυτον τα ιματια τα ιδια και εξαγουσιν αυτον ινα σταυρωσωσιν αυτον

²¹ και αγγαρευουσιν παραγοντα τινα σιμωνα κυρηναιον ερχομενον απ αγρου τον πατερα αλεξανδρου και ρουφου ινα αρη τον σταυρον αυτου

²² και φερουσιν αυτον επι γολγοθα τοπον ο εστιν μεθερμηνευομενον κρανιου τοπος

²³ και εδιδουν αυτω πιειν εσμυρνισμενον οινον ο δε ουκ ελαβεν

²⁴ και σταυρωσαντες αυτον διαμεριζονται τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον επ αυτα τισ τι αρη

²⁵ ην δε ωρα τριτη και εσταυρωσαν αυτον

²⁶ και ην η επιγραφη της αιτιας αυτου επιγεγραμμενη ο βασιλευς των ιουδαιων

²⁷ και συν αυτω σταυρουσιν δυο ληστας ενα εκ δεξιων και ενα εξ ευωνυμων αυτου

²⁸ και επληρωθη η γραφη η λεγουσα και μετα ανομων ελογισθη

²⁹ και οι παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλας αυτων και λεγοντες ουα ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραισ οικοδομων

³⁰ σωσον σεαυτον και καταβα απο του σταυρου

³¹ ομοιωσ και οι αρχιερεις εμπαιζοντες προς αλληλους μετα των γραμματεων ελεγον αλλουσ εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι

- 32 ο χριστος ο βασιλευς του ισραηλ καταβατω νυν απο του σταυρου ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν αυτω και οι συνεσταυρωμενοι αυτω ωνειδιζον αυτον
- 33 γενομενης δε ωρας εκτης σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας ενατης
- 34 και τη ωρα τη ενατη εβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ελωι ελωι λιμα σαβαχθανι ο εστιν μεθερμηνευομενον ο θεος μου ο θεος μου εις τι με εγκατελιπες
- 35 και τινες των παρεστηκοτων ακουσαντες ελεγον ιδου ηλιαν φωνει
- 36 δραμεν δε εις και γεμισιας σπογγον οξους περιθεισι τε καλαμω εποτιζεν αυτον λεγων αφετε ιδωμεν ει ερχεται ηλιας καθελειν αυτον
- 37 ο δε ιησους αφεισ φωνην μεγαλην εξεπνευσεν
- 38 και το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν εως κατω
- 39 ιδων δε ο κεντυριων ο παρεστηκωσ εξ εναντιας αυτου οτι ουτως κραξας εξεπνευσεν ειπεν αληθωσ ο ανθρωπωσ ουτωσ υιοσ ην θεου
- 40 ησαν δε και γυναικεισ απο μακροθεν θεωρουσαι εν αισ ην και μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου του μικρου και ιωση μητηρ και σαλωμη
- 41 αι και οτε ην εν τη γαλιλαια ηκολουθουν αυτω και διηκουνουν αυτω και αλλαι πολλαι αι συναναβασαι αυτω εις ιεροσολυμα
- 42 και ηδη οφιασ γενομενης επει ην παρασκευη ο εστιν προσαββατον
- 43 ηλθεν ιωσηφ ο απο αριμαθαιασ ευσημων βουλευτησ οσ και αυτοσ ην προσδεχομενοσ την βασιλειαν του θεου τολμησασ εισηλθεν προς πιλατον και ητησατο το σωμα του ιησου
- 44 ο δε πιλατωσ εθαυμασεν ει ηδη τεθνηκεν και προσκαλεσαμενοσ τον κεντυριωνα επηρωτησεν αυτον ει παλαι απεθανεν
- 45 και γνουσ απο του κεντυριωνωσ εδωρησατο το σωμα τω ιωσηφ
- 46 και αγορασασ σινδωνα και καθελων αυτον ενειλησεν τη σινδوني και κατεθηκεν αυτον εν μνημειω ο ην λελατομημενον εκ πετρασ και προσεκυλισεν λιθον επι την θυραν του μνημειου
- 47 η δε μαρια η μαγδαληνη και μαρια ιωση εθεωρουν που τιθεται

16

- 1 και διαγενομενου του σαββατου μαρια η μαγδαληνη και μαρια ιακωβου και σαλωμη ηγορασαν αρωματα ινα ελθουσαι αλειψωσιν αυτον
- 2 και λιαν πρωι τησ μιασ σαββατων ερχονται επι το μνημειον ανατειλαντωσ του ηλιου
- 3 και ελεγον προσ εαυτασ τισ αποκυλισει ημιν τον λιθον εκ τησ θυρασ του μνημειου
- 4 και αναβλεψασαι θεωρουσιν οτι αποκεκυλισται ο λιθωσ ην γαρ μεγασ σφοδρα
- 5 και εισελθουσαι εις το μνημειον ειδον νεανισκον καθημενον εν τοισ δεξιοισ περιβεβλημενον στολην λευκην και εξεθαμβηθησαν
- 6 ο δε λεγει αυταισ μη εκθαμβεισθε ιησουν ζητειτε τον ναζαρηνον τον εσταυρωμενον ηγερθη ουκ εστιν ωδε ιδε ο τοπωσ οπου εθηκαν αυτον
- 7 αλλ υπαγετε ειπατε τοισ μαθηταισ αυτου και τω πετρω οτι προαγει υμασ εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε καθωσ ειπεν υμιν
- 8 και εξελθουσαι εφυγον απο του μνημειου ειχεν δε αυτασ τρομοσ και εκστασισ και ουδενι ουδεν ειπον εφοβουντο γαρ
- 9 αναστασ δε πρωι πρωτη σαββατου εφανη πρωτον μαρια τη μαγδαληνη αφ ησ εκβεβληκει επτα δαιμονια
- 10 εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοισ μετ αυτου γενομενοισ πενθουσιν και κλαιουσιν
- 11 κακεινοι ακουσαντεσ οτι ζη και εθεαθη υπ αυτησ ηπιστησαν
- 12 μετα δε ταυτα δυσιν εξ αυτων περιπατουσιν εφανερωθη εν ετερα μορφη πορευομενοισ εις αγρον
- 13 κακεινοι απελθοντεσ απηγγειλαν τοισ λοιποισ ουδε εκεινοισ επιστευσαν

¹⁴ υστερον ανακειμενοις αυτοις τοις ενδεκα εφανερωθη και ωνειδισεν την απιστιαν αυτων και σκληροκαρδιαν οτι τοις θεασαμενοις αυτον εηγηγερον ουκ επιστευσαν

¹⁵ και ειπεν αυτοις πορευθεντες εις τον κοσμον απαντα κηρυξατε το ευαγγελιον παση τη κτισει

¹⁶ ο πιστευσας και βαπτισθεις σωθησεται ο δε απιστησας κατακριθησεται

¹⁷ σημεια δε τοις πιστευσασιν ταυτα παρακολουθησει εν τω ονοματι μου δαιμονια εκβαλουσιν γλωσσαις λαλησουσιν καιναις

¹⁸ οφεις αρουσιν καν θανασιμον τι πιωσιν ου μη αυτους βλαψη επι αρρωστους χειρας επιθησουσιν και καλωσ εξουσιν

¹⁹ ο μεν ουν κυριος μετα το λαλησαι αυτοις ανεληφθη εις τον ουρανον και εκαθισεν εκ δεξιων του θεου

²⁰ εκεινοι δε εξελθοντες εκηρυξαν πανταχου του κυριου συνεργουντος και τον λογον βεβαιουντος δια των επακολουθουντων σημειων αμην

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

¹ επειδη περ πολλοι επεχειρησαν αναταξασθαι διηγησιν περι των πεπληροφορημενων εν ημιν πραγματων

² καθωσ παρεδοσαν ημιν οι απ αρχησ αυτοπται και υπηρεται γενομενοι του λογου

³ εδοξεν καμοι παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν ακριβωσ καθεξησ σοι γραψαι κρατιστε θεοφιλε

⁴ ινα επιγνωσ περι ων κατηχηθησ λογων την ασφαλειαν

⁵ εγενετο εν ταισ ημεραισ ηρωδου του βασιλεωσ της ιουδαιασ ιερευσ τισ ονοματι ζαχαριασ εξ εφημεριασ αβια και η γυνη αυτου εκ των θυγατερων ααρων και το ονομα αυτης ελισαβετ

⁶ ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι ενωπιον του θεου πορευομενοι εν πασαισ ταισ εντολαισ και δικαιομασιν του κυριου αμεμπτοι

⁷ και ουκ ην αυτοισ τεκνον καθοτι η ελισαβετ ην στειρα και αμφοτεροι προβεβηκοτες εν ταισ ημεραισ αυτων ησαν

⁸ εγενετο δε εν τω ιερατευειν αυτον εν τη ταξει της εφημεριασ αυτου εναντι του θεου

⁹ κατα το εθος της ιερατειασ ελαχεν του θυμιασας εισελθων εισ τον ναον του κυριου

¹⁰ και παν το πληθος ην του λαου προσευχομενον εξω τη ωρα του θυμιαματος

¹¹ ωφθη δε αυτω αγγελος κυριου εστωσ εκ δεξιων του θυσιαστηριου του θυμιαματος

¹² και εταραχθη ζαχαριασ ιδων και φοβος επεπεσεν επ αυτον

¹³ ειπεν δε προς αυτον ο αγγελος μη φοβου ζαχαρια διοτι εισηκουσθη η δεησισ σου και η γυνη σου ελισαβετ γεννησει υιον σοι και καλεσεισ το ονομα αυτου ιωαννην

¹⁴ και εσται χαρα σοι και αγαλλιασισ και πολλοι επι τη γεννησει αυτου χαρησονται

¹⁵ εσται γαρ μεγασ ενωπιον του κυριου και οινον και σικερα ου μη πιη και πνευματος αγιου πλησθησεται ετι εκ κοιλιασ μητροσ αυτου

¹⁶ και πολλουσ των υιων ισραηλ επιστρεψει επι κυριον τον θεον αυτων

¹⁷ και αυτοσ προελευσεται ενωπιον αυτου εν πνευματι και δυναμει ηλιου επιστρεψαι καρδιασ πατερων επι τεκνα και απειθεισ εν φρονησει δικαιων ετοιμασαι κυριω λαον κατεσκευασμενον

¹⁸ και ειπεν ζαχαριασ προς τον αγγελον κατα τι γνωσομαι τουτο εγω γαρ ειμι πρεσβυτησ και η γυνη μου προβεβηκυια εν ταισ ημεραισ αυτησ

¹⁹ και αποκριθεισ ο αγγελος ειπεν αυτω εγω ειμι γαβριηλ ο παρεστηκωσ ενωπιον του θεου και απεσταλην λαλησαι προς σε και ευαγγελισασθαι σοι ταυτα

²⁰ και ιδου εση σιωπων και μη δυναμενοσ λαλησαι αχρι ησ ημερασ γενηται ταυτα ανθ ων ουκ επιστευσασ τοισ λογοισ μου οιτινεσ πληρωθησονται εισ τον καιρον αυτων

²¹ και ην ο λαοσ προσδοκων τον ζαχαριαν και εθαυμαζον εν τω χρονιζειν αυτον εν τω ναω

²² εξελθων δε ουκ ηδυνατο λαλησαι αυτοισ και επεγνωσαν οτι οπτασιαν εωρακεν εν τω ναω και αυτοσ ην διανευων αυτοισ και διεμενεν κωφοσ

²³ και εγενετο ωσ επλησθησαν αι ημεραι της λειτουργιασ αυτου απηλθεν εισ τον οικον αυτου

²⁴ μετα δε ταυτασ τασ ημερασ συνελαβεν ελισαβετ η γυνη αυτου και περιεκυρβεν εαυτην μηνασ πεντε λεγουσα

²⁵ οτι ουτωσ μοι πεποιηκεν ο κυριοσ εν ημεραισ αισ επειδεν αφελειν το ονειδοσ μου εν ανθρωποισ

²⁶ εν δε τω μηνι τω εκτω απεσταλη ο αγγελος γαβριηλ υπο του θεου εισ πολιν της γαλιλαιασ η ονομα ναζαρετ

²⁷ προς παρθενον μεμνηστευμενην ανδρι ω ονομα ιωσηφ εξ οικου δαυιδ και το ονομα της παρθενου μαριαμ

28 και εισελθων ο αγγελος προς αυτην ειπεν χαιρε κεχαριτωμενη ο κυριος μετα σου ευλογημενη συ εν γυναιξιν

29 η δε ιδουσα διεταραχθη επι τω λογω αυτου και διελογιζετο ποταπος ειη ο ασπασμος ουτος

30 και ειπεν ο αγγελος αυτη μη φοβου μαριαμ ευρες γαρ χαριν παρα τω θεω

31 και ιδου συλληψη εν γαστρι και τεξη υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ιησουν

32 ουτος εσται μεγας και υιος υψιστου κληθησεται και δωσει αυτω κυριος ο θεος τον θρονον δαυιδ του πατροσ αυτου

33 και βασιλευσει επι τον οικον ιακωβ εισ τους αιωνας και της βασιλειασ αυτου ουκ εσται τελος

34 ειπεν δε μαριαμ προς τον αγγελον πως εσται τουτο επει ανδρα ου γινωσκω

35 και αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτη πνευμα αγιον επελευσεται επι σε και δυναμισ υψιστου επισκιασει σοι διο και το γεννωμενον αγιον κληθησεται υιος θεου

36 και ιδου ελισαβη η συγγενησ σου και αυτη συνειληφια υιον εν γηρει αυτης και ουτος μην εκτος εστιν αυτη τη καλουμενη στειρα

37 οτι ουκ αδυνατησει παρα τω θεω παν ρημα

38 ειπεν δε μαριαμ ιδου η δουλη κυριου γενοιτο μοι κατα το ρημα σου και απηλθεν απ αυτης ο αγγελος

39 αναστασα δε μαριαμ εν ταισ ημεραισ ταυταισ επορευθη εισ την ορεινην μετα σπουδησ εισ πολιν ιουδα

40 και εισηλθεν εισ τον οικον ζαχαριου και ησπασατο την ελισαβητ

41 και εγενετο ωσ ηκουσεν η ελισαβητ τον ασπασμον της μαριασ εσκιρτησεν το βρεφος εν τη κοιλια αυτης και επλησθη πνευματος αγιου η ελισαβητ

42 και ανεφωνησεν φωνη μεγαλη και ειπεν ευλογημενη συ εν γυναιξιν και ευλογημενος ο καρπος της κοιλιασ σου

43 και ποθεν μοι τουτο ινα ελθη η μητηρ του κυριου μου προς με

44 ιδου γαρ ωσ εγενετο η φωνη του ασπασμου σου εισ τα ωτα μου εσκιρτησεν το βρεφος εν αγαλλιασει εν τη κοιλια μου

45 και μακαρια η πιστευσασα οτι εσται τελειωσισ τοισ λελαλημενοισ αυτη παρα κυριου

46 και ειπεν μαριαμ μεγαλυνη η ψυχη μου τον κυριον

47 και ηγαλλιασεν το πνευμα μου επι τω θεω τω σωτηρι μου

48 οτι επεβλεψεν επι την ταπεινωσιν της δουλησ αυτου ιδου γαρ απο του νυν μακαριουσιν με πασαι αι γενειαι

49 οτι εποιησεν μοι μεγαλεια ο δυνατοσ και αγιον το ονομα αυτου

50 και το ελεοσ αυτου εισ γενεασ γενεων τοισ φοβουμενοισ αυτον

51 εποιησεν κρατοσ εν βραχιονι αυτου διεσκορπισεν υπερηφανουσ διανοια καρδιασ αυτων

52 καθειλεν δυναστας απο θρονων και υψωσεν ταπεινουσ

53 πεινωντας ενεπλησεν αγαθων και πλουτουντας εξαπεστειλεν κενουσ

54 αντελαβετο ισραηλ παιδοσ αυτου μνησθηναι ελεουσ

55 καθωσ ελαλησεν προς τουσ πατερας ημων τω αβρααμ και τω σπερματι αυτου εισ τον αιωνα

56 εμεινεν δε μαριαμ συν αυτη ωσει μηνασ τρεισ και υπεστρεψεν εισ τον οικον αυτης

57 τη δε ελισαβητ επλησθη ο χρονοσ του τεκειν αυτην και εγεννησεν υιον

58 και ηκουσαν οι περιοικοι και οι συγγενεισ αυτης οτι εμεγαλυνεν κυριοσ το ελεοσ αυτου μετ αυτης και συνεχαιρον αυτη

59 και εγενετο εν τη ογδοη ημερα ηλθον περιτεμειν το παιδιον και εκαλουν αυτο επι τω ονοματι του πατροσ αυτου ζαχαριαν

60 και αποκριθεις η μητηρ αυτου ειπεν ουχι αλλα κληθησεται ιωαννησ

61 και ειπον προς αυτην οτι ουδεις εστιν εν τη συγγενεια σου ος καλειται τω ονοματι τουτου
 62 ενενευον δε τω πατρι αυτου το τι αν θελοι καλεισθαι αυτον
 63 και αιτησας πινακιδιον εγραψεν λεγων ιωαννης εστιν το ονομα αυτου και εθανυασαν παντες
 64 ανεωχθη δε το στομα αυτου παραχρημα και η γλωσσα αυτου και ελαλει ευλογων τον θεον
 65 και εγενετο επι παντας φοβος τους περιοικουντας αυτους και εν ολη τη ορεινη της ιουδαιας διελαλειτο παντα τα ρηματα ταυτα
 66 και εθεντο παντες οι ακουσαντες εν τη καρδια αυτων λεγοντες τι αρα το παιδιον τουτου εσται και χειρ κυριου ην μετ αυτου
 67 και ζαχαριας ο πατηρ αυτου επλησθη πνευματος αγιου και προεφητευσεν λεγων
 68 ευλογητος κυριος ο θεος του ισραηλ οτι επεσκεψατο και εποιησεν λυτρωσιν τω λαω αυτου
 69 και ηγειρεν κερας σωτηριας ημιν εν τω οικω δαυιδ του παιδος αυτου
 70 καθως ελαλησεν δια στοματος των αγιων των απ αιωνος προφητων αυτου
 71 σωτηριαν εξ εχθρων ημων και εκ χειρος παντων των μισουντων ημας
 72 ποιησαι ελεος μετα των πατερων ημων και μνησθηναι διαθηκης αγιας αυτου
 73 ορκον ον ωμοσεν προς αβρααμ τον πατερα ημων του δουναι ημιν
 74 αφοβωσ εκ χειρος των εχθρων ημων ρυσθεντας λατρευειν αυτω
 75 εν οσιοτητι και δικαιοσυνη ενωπιον αυτου πασας τας ημερας της ζωης ημων
 76 και συ παιδιον προφητης υψιστου κληθηση προπορευση γαρ προ προσωπου κυριου ετοιμασαι οδουσ αυτου
 77 του δουναι γνωσιν σωτηριας τω λαω αυτου εν αφεσει αμαρτιων αυτων
 78 δια σπλαγχνα ελεους θεου ημων εν οισ επεσκεψατο ημασ ανατολη εξ υψους
 79 επιφαναι τοις εν σκοτει και σκια θανατου καθημενοις του κατευθυναι τους ποδας ημων εις οδον ειρηνης
 80 το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι και ην εν ταις ερημοις εως ημερας αναδειξεωσ αυτου προς τον ισραηλ

2

1 εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις εξηλθεν δογμα παρα καισαρος αυγουστου απογραφεσθαι πασαν την οικουμενην
 2 αυτη η απογραφη πρωτη εγενετο ηγεμονευοντος της συριας κυρηνιου
 3 και επορευοντο παντες απογραφεσθαι εκαστος εις την ιδιαν πολιν
 4 ανεβη δε και ιωσηφ απο της γαλιλαιας εκ πολεως ναζαρετ εις την ιουδαιαν εις πολιν δαυιδ ητις καλειται βηθλεεμ δια το ειναι αυτον εξ οικου και πατριας δαυιδ
 5 απογραψασθαι συν μαριαμ τη μεμνηστευμενη αυτω γυναικι ουση εγκυω
 6 εγενετο δε εν τω ειναι αυτους εκει επλησθησαν αι ημεραι του τεκειν αυτην
 7 και ετεκεν τον υιον αυτης τον πρωτοτοκον και εσπαργανωσεν αυτον και ανεκλινεν αυτον εν τη φατνη διοτι ουκ ην αυτοις τοπος εν τω καταλυματι
 8 και ποιμενες ησαν εν τη χωρα τη αυτη αγραυλουντες και φυλασσοντες φυλακας της νυκτος επι την ποιμνην αυτων
 9 και ιδου αγγελος κυριου επεστη αυτοις και δοξα κυριου περιελαμψεν αυτους και εφοβηθησαν φοβον μεγαν
 10 και ειπεν αυτοις ο αγγελος μη φοβεισθε ιδου γαρ ευαγγελιζομαι υμιν χαραν μεγαλην ητις εσται παντι τω λαω
 11 οτι ετεχθη υμιν σημερον σωτηρ ος εστιν χριστος κυριος εν πολει δαυιδ
 12 και τουτο υμιν το σημειον ευρησετε βρεφος εσπαργανωμενον κειμενον εν φατνη

13 και εξαιφνης εγενετο συν τω αγγελω πληθος στρατιας ουρανιου αιουντων τον θεον και λεγοντων

14 δοξα εν υψιστοις θεω και επι γης ειρηνη εν ανθρωποις ευδοκια

15 και εγενετο ωσ απηλθον απ αυτων εισ τον ουρανον οι αγγελοι και οι ανθρωποι οι ποιμενες ειπον προς αλληλους διελθωμεν δη εωσ βηθλεεμ και ιδωμεν το ρημα τουτο το γεγονοσ ο ο κυριοσ εγνωρισεν ημιν

16 και ηλθον σπευσαντες και ανευρον την τε μαριαμ και τον ιωσηφ και το βρεφοσ κειμενον εν τη φατνη

17 ιδοντες δε διεγνωρισαν περι του ρηματοσ του λαληθεντοσ αυτοισ περι του παιδιου τουτου

18 και παντες οι ακουσαντες εθαυμασαν περι των λαληθεντων υπο των ποιμενων προς αυτοουσ

19 η δε μαριαμ παντα συνετηρει τα ρηματα ταυτα συμβαλλουσα εν τη καρδια αυτησ

20 και υπεστρεψαν οι ποιμενες δοξαζοντες και αιουντες τον θεον επι πασιν οισ ηκουσαν και ειδον καθωσ ελαληθη προς αυτοουσ

21 και οτε επλησθησαν ημεραι οκτω του περιτεμειν αυτον και εκληθη το ονομα αυτου ιηουσοσ το κληθεν υπο του αγγελου προ του συλληφθηναι αυτον εν τη κοιλια

22 και οτε επλησθησαν αι ημεραι του καθαρισμου αυτων κατα τον νομον μωσεωσ ανηγαγον αυτον εισ ιεροσολυμα παραστησαι τω κυριω

23 καθωσ γεγραπται εν νομω κυριου οτι παν αρσεν διανοιγον μητραν αγιον τω κυριω κληθησεται

24 και του δουναι θυσιαν κατα το ειρημενον εν νομω κυριου ζευγοσ τρυγονων η δυο νεοσσοουσ περιστερων

25 και ιδου ην ανθρωποσ εν ιερουσαλημ ω ονομα συμεων και ο ανθρωποσ ουτοσ δικαιοσ και ευλαβησ προσδεχομενοσ παρακλησιν του ισραηλ και πνευμα ην αγιον επ αυτον

26 και ην αυτω κεχηματισμενον υπο του πνευματοσ του αγιου μη ιδειν θανατον πριν η ιδη τον χριστον κυριου

27 και ηλθεν εν τω πνευματι εισ το ιερον και εν τω εισαγαγειν τουσ γονεισ το παιδιον ιηουσον του ποιησαι αυτοουσ κατα το ειθισμενον του νομου περι αυτου

28 και αυτοσ εδεξατο αυτο εισ τασ αγκαλασ αυτου και ευλογησεν τον θεον και ειπεν

29 νυν απολυεισ τον δουλον σου δεσποτα κατα το ρημα σου εν ειρηνη

30 οτι ειδον οι οφθαλμοι μου το σωτηριον σου

31 ο ητοιμασασ κατα προσωπον παντων των λαων

32 φωσ εισ αποκαλυψιν εθνων και δοξαν λαου σου ισραηλ

33 και ην ιωσηφ και η μητηρ αυτου θαυμαζοντες επι τοισ λαουμενοισ περι αυτου

34 και ευλογησεν αυτοουσ συμεων και ειπεν προς μαριαμ την μητερα αυτου ιδου ουτοσ κειται εισ πωσιν και αναστασιν πολλων εν τω ισραηλ και εισ σημειον αντιλεγομενον

35 και σου δε αυτησ την ψυχην διελευσεται ρομφαια οπωσ αν αποκαλυφθωσιν εκ πολλων καρδιων διαλογισμοι

36 και ην αννα προφητισ θυγατηρ φανουηλ εκ φυλησ ασηρ αυτη προβεβηκυια εν ημεραισ πολλαισ ζησασα ετη μετα ανδροσ επτα απο της παρθενιασ αυτησ

37 και αυτη χηρα ωσ ετων ογδοηκοντα τεσσαρων η ουκ αφιστατο απο του ιερου νηστειαιοσ και δεησεσιν λατρευουσα νυκτα και ημεραν

38 και αυτη αυτη τη ωρα επιστασα ανθρωμολογειτο τω κυριω και ελαλει περι αυτου πασιν τοισ προσδεχομενοισ λυτρωσιν εν ιερουσαλημ

39 και ωσ ετελεσαν απαντα τα κατα τον νομον κυριου υπεστρεψαν εισ την γαλιλαιαν εισ την πολιν εαυτων ναζαρετ

40 το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι πληρουμενον σοφιασ και χαρισ θεου ην επ αυτο

- 41 και επορευοντο οι γονεις αυτου κατ ετος εις ιερουσαλημ τη εορτη του πασχα
 42 και οτε εγενετο ετων δωδεκα αναβαντων αυτων εις ιεροσολυμα κατα το εθος της εορτης
 43 και τελειωσαντων τας ημερας εν τω υποστρεφειν αυτους υπεμεινεν ιησους ο παις εν ιερουσαλημ και ουκ εγνω ιωσηφ και η μητηρ αυτου
 44 νομισαντες δε αυτον εν τη συνοδια ειναι ηλθον ημερας οδον και ανεζητουν αυτον εν τοις συγγενεσιν και εν τοις γνωστοις
 45 και μη ευροντες αυτον υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ ζητουντες αυτον
 46 και εγενετο μεθ ημερας τρεις ευρον αυτον εν τω ιερω καθεζομενον εν μεσω των διδασκαλων και ακουοντα αυτων και επρωτωντα αυτους
 47 εξισταντο δε παντες οι ακουοντες αυτου επι τη συνεσει και ταις αποκρισεσιν αυτου
 48 και ιδοντες αυτον εξεπλαγησαν και προς αυτον η μητηρ αυτου ειπεν τεκνον τι ποιησας ημιν ουτως ιδου ο πατηρ σου καγω οδυνωμενοι εξητουμεν σε
 49 και ειπεν προς αυτους τι οτι εξητειτε με ουκ ηδειτε οτι εν τοις του πατροσ μου δει ειναι με
 50 και αυτοι ου συνηκαν το ρημα ο ελαλησεν αυτοις
 51 και κατεβη μετ αυτων και ηλθεν εις ναζαρετ και ην υποτασσομενος αυτοις και η μητηρ αυτου διετηρει παντα τα ρηματα ταυτα εν τη καρδια αυτης
 52 και ιησους προεκοπτεν σοφια και ηλικια και χαριτι παρα θεω και ανθρωποις

3

- 1 εν ετει δε πεντεκαιδεκατω της ηγεμονιασ τιβεριου καισαροσ ηγεμονευοντοσ ποντιου πιλατου της ιουδαιασ και τετραρχουντοσ της γαλιλαιασ ηρωδου φιλιππου δε του αδελφου αυτου τετραρχουντοσ της ιτουραιασ και τραχωνιτιδου χωρασ και λυσανιου της αβιληνησ τετραρχουντοσ
 2 επι αρχιερεωσ αννα και καιαφα εγενετο ρημα θεου επι ιωαννην τον ζαχαριου υιον εν τη ερημω
 3 και ηλθεν εις πασαν την περιχωρον του ιορδανου κηρυσων βαπτισμα μετανοιασ εις αφεσιν αμαρτιων
 4 ωσ γεγραπται εν βιβλω λογων ησαιου του προφητου λεγοντοσ φωνη βοωντοσ εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειασ ποιειτε τασ τριβουσ αυτου
 5 πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν οροσ και βουνοσ ταπεινωθησεται και εσται τα σκολια εις ευθειαν και αι τραχειαι εις οδουσ λειασ
 6 και οψεται πασα σαρξ το σωτηριον του θεου
 7 ελεγεν ουν τοις εκπορευομενοισ οχλοισ βαπτισθηναι υπ αυτου γεννηματα εχιδων τισ υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσησ οργησ
 8 ποιησατε ουν καρπουσ αξιουσ της μετανοιασ και μη αρξησθε λεγειν εν εαυτοισ πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεοσ εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ
 9 ηδη δε και η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται
 10 και επρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντες τι ουν ποιησομεν
 11 αποκριθεισ δε λεγει αυτοισ ο εχων δυο χιτωνασ μεταδοτω τω μη εχοντι και ο εχων βρωματα ομοιωσ ποιειτω
 12 ηλθον δε και τελωναι βαπτισθηναι και ειπον προς αυτον διδασκαλε τι ποιησομεν
 13 ο δε ειπεν προς αυτουσ μηδεν πλεον παρα το διατεταγμενον υμιν πρασσετε
 14 επρωτων δε αυτον και στρατευομενοι λεγοντες και ημεισ τι ποιησομεν και ειπεν προς αυτουσ μηδενα διασεισητε μηδε συκοφαντησητε και αρκεισθε τοις οψωνιοισ υμων

15 προσδοκωντος δε του λαου και διαλογιζομενων παντων εν ταις καρδιαις αυτων περι του ιωαννου μηποτε αυτος ειη ο χριστος

16 απεκρινατο ο ιωαννης απασιν λεγων εγω μεν υδατι βαπτιζω υμας ερχεται δε ο ισχυροτερος μου ου ουκ ειμι ικανος λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου αυτος υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι

17 ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον εις την αποθηκην αυτου το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω

18 πολλα μεν ουν και ετερα παρακαλων ευηγγελιζετο τον λαον

19 ο δε ηρωδης ο τετραρχης ελεγχομενος υπ αυτου περι ηρωδιαδος της γυναικος του αδελφου αυτου και περι παντων ων εποιησεν πονηρων ο ηρωδης

20 προσεθηκεν και τουτο επι πασιν και κατεκλεισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη

21 εγενετο δε εν τω βαπτισθηναι απαντα τον λαον και ιησου βαπτισθεντος και προσευχομενου ανεωχθηναι τον ουρανον

22 και καταβηναι το πνευμα το αγιον σωματικω ειδει ωσει περιστεραν επ αυτον και φωνην εξ ουρανου γενεσθαι λεγουσαν συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν σοι ευδοκησα

23 και αυτος ην ο ιησους ωσει ετων τριακοντα αρχομενος ων ωσ ενομιζετο υιος ιωσηφ του ηλι

24 του ματθατ του λευι του μελχι του ιαννα του ιωσηφ

25 του ματταθιου του αμωσ του ναουμ του εσλι του ναγγαι

26 του μααθ του ματταθιου του σεμει του ιωσηφ του ιουδα

27 του ιωναν του ρησα του ζοροβαβελ του σαλαθηλ του νηρι

28 του μελχι του αδδι του κωσαμ του ελμωδαμ του ηρ

29 του ιωση του ελιεζερ του ιωρειμ του ματθατ του λευι

30 του συμεων του ιουδα του ιωσηφ του ιωναν του ελιακειμ

31 του μελεα του μαιναν του ματταθα του ναθαν του δαυιδ

32 του ιεσσαι του ωβηδ του βοοζ του σαλμων του ναασσων

33 του αμιναδαβ του αραμ του εσρωμ του φαρες του ιουδα

34 του ιακωβ του ισαακ του αβρααμ του θαρα του ναχωρ

35 του σερουχ του ραγαυ του φαλεγ του εβερ του σαλα

36 του καιναν του αρφαζαδ του σημ του νωε του λαμεχ

37 του μαθουσαλα του ενωχ του ιαρεδ του μαλεληλ του καιναν

38 του ενωσ του σιθ του αδαμ του θεου

4

1 ιησους δε πνευματος αγιου πληρης υπεστρεψεν απο του ιορδανου και ηγετο εν τω πνευματι εις την ερημον

2 ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο του διαβολου και ουκ εφαγεν ουδεν εν ταις ημεραις εκειναις και συντελεσθεισων αυτων υστερον επεινασεν

3 και ειπεν αυτω ο διαβολος ει υιος ει του θεου ειπε τω λιθω τουτω ινα γενηται αρτος

4 και απεκριθη ιησους προς αυτον λεγων γεγραπται οτι ουκ επ αρτω μονω ζησεται ανθρωπος αλλ επι παντι ρηματι θεου

5 και αναγαγων αυτον ο διαβολος εις ορος υψηλον εδειξεν αυτω πασας τας βασιλειας της οικουμενης εν στιγμη χρονου

6 και ειπεν αυτω ο διαβολος σοι δωσω την εξουσιαν ταυτην απασαν και την δοξαν αυτων οτι εμοι παραδεδοται και ω εαν θελω διδωμι αυτην

7 συ ουν εαν προσκυνησης ενωπιον εμου εσται σου πασα

8 και αποκριθεις αυτω ειπεν ο ιησους υπαγε οπισω μου σατανα γεγραπται προσκυνησεις κυριον τον θεον σου και αυτω μονω λατρευσεις

9 και ηγαγεν αυτον εις ιερουσαλημ και εστησεν αυτον επι το πετερυγιον του ιερου και ειπεν αυτω ει υιοσ ει του θεου βαλε σεαυτον εντευθεν κατω

10 γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελιοις αυτου εντελειται περι σου του διαφυλαξαι σε

11 και επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψησ προσ λιθον τον ποδα σου

12 και αποκριθεις ειπεν αυτω ο ιησους οτι ειρηται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου

13 και συντελεσασ παντα πειρασμον ο διαβολος απεστη απ αυτου αχρι καιρου

14 και υπεστρεψεν ο ιησους εν τη δυναμει του πνευματος εις την γαλιλαιαν και φημη εξηλθεν καθ ολης της περιχωρου περι αυτου

15 και αυτος εδιδασκεν εν ταις συναγωγαις αυτων δοξαζομενος υπο παντων

16 και ηλθεν εις την ναζαρετ ου ην τεθραμμενος και εισηλθεν κατα το ειωθος αυτω εν τη ημερα των σαββατων εις την συναγωγην και ανεστη αναγνωνας

17 και επεδοθη αυτω βιβλιον ησαιου του προφητου και αναπτυξασ το βιβλιον ευρεν τον τοπον ου ην γεγραμμενον

18 πνευμα κυριου επ εμε ου εινεκεν εχρισεν με ευαγγελισασθαι πτωχοις απεσταλκεν με ιασασθαι τους συντετριμμενους την καρδιαν κηρυξαι αιχμαλωτοις αφεσιν και τυφλοις αναβλεψιν αποστειλαι τεθραυσμενους εν αφεσει

19 κηρυξαι ενιαυτον κυριου δεκτον

20 και πτυξασ το βιβλιον αποδουσ τω υπηρετη εκαθισεν και παντων εν τη συναγωγη οι οφθαλμοι ησαν ατενιζοντες αυτω

21 ηρξατο δε λεγειν προς αυτους οτι σημερον πεπληρωται η γραφη αυτη εν τοις ωσιν υμων

22 και παντες εμαρτυρουν αυτω και εθαυμαζον επι τοις λογοις της χαριτος τοις εκπορευομενοις εκ του στοματος αυτου και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο υιοσ ιωσηφ

23 και ειπεν προς αυτους παντως ερειτε μοι την παραβολην ταυτην ιατρε θεραπευσον σεαυτον οσα ηκουσαμεν γενομενα εν τη καπερναουμ ποιησον και ωδε εν τη πατριδι σου

24 ειπεν δε αμην λεγων υμιν οτι ουδεις προφητης δεκτος εστιν εν τη πατριδι αυτου

25 επ αληθειας δε λεγων υμιν πολλαι χηραι ησαν εν ταις ημεραις ηλιου εν τω ισραηλ οτε εκλεισθη ο ουρανος επι ετη τρια και μηνασ εξ ωσ εγενετο λιμος μεγασ επι πασαν την γην

26 και προς ουδεμιαν αυτων επεμφθη ηλιασ ει μη εις σαρεπτα της σιδωνος προς γυναικα χηραν

27 και πολλοι λεπροι ησαν επι ελίσσαιου του προφητου εν τω ισραηλ και ουδεις αυτων εκαθαρισθη ει μη νεεμαν ο συρος

28 και επλησθησαν παντες θυμου εν τη συναγωγη ακουοντες ταυτα

29 και ανασταντες εξεβαλον αυτον εξω της πολεωσ και ηγαγον αυτον εωσ οφρουσ του ορουσ εφ ου η πολις αυτων ωκοδομητο εις το κατακρημνισαι αυτον

30 αυτος δε διελθων δια μεσου αυτων επορευετο

31 και κατηλθεν εις καπερναουμ πολιν της γαλιλαιας και ην διδασκων αυτους εν τοις σαββασιν

32 και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου οτι εν εξουσια ην ο λογος αυτου

33 και εν τη συναγωγη ην ανθρωπος εχων πνευμα δαιμονιου ακαθαρτου και ανεκραξεν φωνη μεγαλη

34 λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνη ηλθεσ απολεσαι ημασ οйда σε τισ ει ο αγιοσ του θεου

35 και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου και ριψαν αυτον του δαιμονιου εις μεσον εξηλθεν απ αυτου μηδεν βλαψαν αυτον

36 και εγενετο θαμβος επι παντασ και συνελαλουν προς αλληλουσ λεγοντες τισ ο λογος ουτος οτι εν εξουσια και δυναμει επιτασσει τοις ακαθαρτοις πνευμασιν και

εξέρχονται

³⁷ και εξεπορευετο ηχος περι αυτου εις παντα τοπον της περιχωρου

³⁸ αναστας δε εκ της συναγωγης εισηλθεν εις την οικιαν σιμωνος πενθερα δε του σιμωνος ην συνεχομενη πυρετω μεγαλω και ηρωτησαν αυτον περι αυτης

³⁹ και επιστας επανω αυτης επετιμησεν τω πυρετω και αφηκεν αυτην παραχρημα δε αναστασα δηκονει αυτοισ

⁴⁰ δυνοντος δε του ηλιου παντες οσοι ειχον ασθενοντας νοσοισ ποικιλαισ ηγαγον αυτους προς αυτον ο δε ενι εκαστω αυτων τασ χειρας επιθεισ εθεραπευσεν αυτους

⁴¹ εξηρχετο δε και δαιμονια απο πολλων κραζοντα και λεγοντα οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου και επιτιμων ουκ εια αυτα λαλειν οτι ηδεισαν τον χριστον αυτον ειναι

⁴² γενομενη δε ημερας εξελθων επορευθη εις ερημον τοπον και οι οχλοι επεζητουσ αυτον και ηλθον εως αυτου και κατειχον αυτον του μη πορευεσθαι απ αυτων

⁴³ ο δε ειπεν προς αυτους οτι και ταισ ετεραισ πολεσιν ευαγγελισασθαι με δει την βασιλειαν του θεου οτι εις τουτο απεσταλμαι

⁴⁴ και ην κηρυσσων εν ταισ συναγωγαισ της γαλιλαιας

5

¹ εγενετο δε εν τω τον οχλον επικεισθαι αυτω του ακουειν τον λογον του θεου και αυτοσ ην εστωσ παρα την λιμνην γεννησαρετ

² και ειδεν δυο πλοια εστωτα παρα την λιμνην οι δε αλεισ αποβαντες απ αυτων απηλυναν τα δικτυα

³ εμβασ δε εις εν των πλοιων ο ην του σιμωνος ηρωτησεν αυτον απο της γης επαναγαγειν ολιγον και καθισασ εδιδασκεν εκ του πλοιου τουσ οχλους

⁴ ωσ δε επαυσατο λαλων ειπεν προς τον σιμωνα επαναγαγε εις το βαθος και χαλασατε τα δικτυα υμων εις αγραν

⁵ και αποκριθεισ ο σιμων ειπεν αυτω επιστατα δι ολησ της νυκτος κοπιασαντες ουδεν ελαβομεν επι δε τω ρηματι σου χαλασω το δικτυον

⁶ και τουτο ποιησαντες συνεκλεισαν πληθος ιχθυων πολυ διερρηγγυτο δε το δικτυον αυτων

⁷ και κατενευσαν τοισ μετοχοισ τοισ εν τω ετερω πλοιω του ελθοντασ συλλαβεσθαι αυτοισ και ηλθον και επλησαν αμφοτερα τα πλοια ωστε βυθιζεσθαι αυτα

⁸ ιδων δε σιμων πετροσ προσεπεσεν τοισ γονασιν ιησου λεγων εξελθε απ εμου οτι ανηρ αμαρτωλωσ ειμι κυριε

⁹ θαμβοσ γαρ περιεσχεν αυτον και παντασ τουσ συν αυτω επι τη αγρα των ιχθυων η συνελαβον

¹⁰ ομοιωσ δε και ιακωβον και ιωαννην υιουσ ζεβεδαιου οι ησαν κοινωνοι τω σιμωνι και ειπεν προς τον σιμωνα ο ιησουσ μη φοβου απο του νυν ανθρωπουσ εση ζωγων

¹¹ και καταγαγοντες τα πλοια επι την γην αφεντες απαντα ηκολουθησαν αυτω

¹² και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν μια των πολεων και ιδου ανηρ πληρησ λεπρασ και ιδων τον ιησουν πεσων επι προσωπον εδεηθη αυτου λεγων κυριε εαν θελησ δυνασασι με καθαρισαι

¹³ και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ειπων θελω καθαρισθητι και ευθεωσ η λεπρα απηλθεν απ αυτου

¹⁴ και αυτοσ παρηγγειλεν αυτω μηδενι ειπειν αλλα απελθων δειξον σεαυτον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου καθωσ προσεταξεν μωησ εις μαρτυριον αυτοισ

¹⁵ διηρχετο δε μαλλον ο λογοσ περι αυτου και συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακουειν και θεραπευεσθαι υπ αυτου απο των ασθeneiων αυτων

¹⁶ αυτοσ δε ην υποχωρων εν ταισ ερημοισ και προσευχομενοσ

17 και εγενετο εν μια των ημερων και αυτοσ ην διδασκων και ησαν καθημενοι φαρισαιοι και νομοδιδασκαλοι οι ησαν εληλυθοτες εκ πασης κωμης της γαλιλαιας και ιουδαιας και ιερουσαλημ και δυναμις κυριου ην εις το ιασθαι αυτους

18 και ιδου ανδρες φεροντες επι κλινης ανθρωπον οσ ην παραλελυμενος και εζητουν αυτον εισενεγκειν και θειναι ενωπιον αυτου

19 και μη ευροντες ποιασ εισενεγκωσιν αυτον δια τον οχλον αναβαντες επι το δωμα δια των κεραμων καθηκαν αυτον συν τω κλινιδιω εις το μεσον εμπροσθεν του ιησου

20 και ιδων την πιστιν αυτων ειπεν αυτω ανθρωπε αφεωνται σοι αι αμαρτια σου

21 και ηρξαντο διαλογιζεσθαι οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι λεγοντες τισ εστιν ουτος οσ λαλει βλασφημιασ τισ δυναται αφιεναι αμαρτιασ ει μη μονοσ ο θεοσ

22 επιγνους δε ο ιησουσ τουσ διαλογισμουσ αυτων αποκριθεισ ειπεν προς αυτουσ τι διαλογιζεσθε εν ταισ καρδιαισ υμων

23 τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτια σου η ειπειν εγειραι και περιπατει

24 ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν χειρ ο υιοσ του ανθρωπου επι της γησ αφιεναι αμαρτιασ ειπεν τω παραλελυμενω σοι λεγω εγειραι και αρασ το κλινιδιον σου πορευου εις τον οικον σου

25 και παραχρημα αναστασ ενωπιον αυτων αρασ εφ ο κατεκειτο απηλθεν εις τον οικον αυτου δοξαζων τον θεον

26 και εκστασισ ελαβεν απαντασ και εδοξαζον τον θεον και επλησθησαν φοβου λεγοντες οτι ειδομεν παραδοξα σημερον

27 και μετα ταυτα εξηλθεν και εθεασατο τελωνην ονοματι λευιν καθημενον επι το τελωνιον και ειπεν αυτω ακολουθει μοι

28 και καταλιπων απαντα αναστασ ηκολουθησεν αυτω

29 και εποησεν δοχην μεγαλην λευισ αυτω εν τη οικια αυτου και ην οχλοσ τελωνων πολουσ και αλλων οι ησαν μετ αυτων κατακειμενοι

30 και εγογγυζον οι γραμματεισ αυτων και οι φαρισαιοι προς τουσ μαθητασ αυτου λεγοντες δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιετε και πινετε

31 και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν προς αυτουσ ου χρειαν εχουσιν οι υγιαινοντεσ ιατρου αλλ οι κακωσ εχοντεσ

32 ουκ εληλυθα καλεσαι δικαιοουσ αλλα αμαρτωλουσ εις μετανοιαν

33 οι δε ειπον προς αυτον δια τι οι μαθηται ιωαννου νηστεουσιν πυκνα και δεησεισ ποιουνται ομοιωσ και οι των φαρισαιων οι δε σοι εσθιουσιν και πινουσιν

34 ο δε ειπεν προς αυτουσ μη δυνασθε τουσ υιοουσ του νυμφωνοσ εν ω ο νυμφιοσ μετ αυτων εστιν ποιησαι νηστευειν

35 ελευσονται δε ημεραι και οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιοσ τοτε νηστεουσουσιν εν εκειναισ ταισ ημεραισ

36 ελεγεν δε και παραβολην προς αυτουσ οτι ουδεισ επιβλημα ιματιου καινου επιβαλλει επι ιματιον παλαιον ει δε μηγε και το καινον σχιζει και τω παλαιω ου συμφωνει το απο του καινου

37 και ουδεισ βαλλει οινον νεον εις ασκουσ παλαιουσ ει δε μηγε ρηξει ο νεοσ οιοσ τουσ ασκουσ και αυτοσ εκχυθησεται και οι ασκοι απολουνται

38 αλλα οινον νεον εις ασκουσ καινουσ βλητεον και αμφοτεροι συντηρουνται

39 και ουδεισ πιων παλαιον ευθεωσ θελει νεον λεγει γαρ ο παλαιοσ χρηστοτεροσ εστιν

6

1 εγενετο δε εν σαββατω δευτεροπρωτω διαπορευεσθαι αυτον δια των σποριμων και ετιλλον οι μαθηται αυτου τουσ σταχυασ και ησθιον ψωχοντεσ ταισ χερσιν

2 τινεσ δε των φαρισαιων ειπον αυτοισ τι ποιειτε ο ουκ εξεστιν ποιειν εν τοισ σαββασιν

³ και αποκριθεις προς αυτους ειπεν ο ιησους ουδε τουτο ανεγνωτε ο εποιησεν δαυιδ οποτε επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου οντες

⁴ ως εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως ελαβεν και εφαγεν και εδωκεν και τοις μετ αυτου ους ουκ εξεστιν φαγειν ει μη μονους τους ιερεις

⁵ και ελεγεν αυτοις οτι κυριος εστιν ο υιος του ανθρωπου και του σαββατου

⁶ εγενετο δε και εν ετερω σαββατω εισελθειν αυτον εις την συναγωγην και διδασκειν και ην εκει ανθρωπος και η χειρ αυτου η δεξια ην ξηρα

⁷ παρετηρουν δε οι γραμματεις και οι φαρισαιοι ει εν τω σαββατω θεραπευσει ινα ευρωσιν κατηγοριαν αυτου

⁸ αυτος δε ηδει τους διαλογισμους αυτων και ειπεν τω ανθρωπω τω ξηραν εχοντι την χειρα εγειραι και στηθι εις το μεσον ο δε αναστας εστη

⁹ ειπεν ουν ο ιησους προς αυτους επερωτησω υμας τι εξεστιν τοις σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι

¹⁰ και περιβλεψαμενος παντας αυτους ειπεν αυτω εκτεινον την χειρα σου ο δε εποιησεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιης ως η αλλη

¹¹ αυτοι δε επλησθησαν ανοιας και διελαουν προς αλληλους τι αν ποιησειαν τω ιησου

¹² εγενετο δε εν ταις ημεραις ταυταις εξηλθεν εις το ορος προσευξασθαι και ην διανυκτερευων εν τη προσευχη του θεου

¹³ και οτε εγενετο ημερα προσεφωνησεν τους μαθητας αυτου και εκλεξαμενος απ αυτων δωδεκα ους και αποστολους ωνομασεν

¹⁴ σιμωνα ον και ωνομασεν πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου ιακωβον και ιωαννην φιλιππον και βαρθολομαιον

¹⁵ ματθαιον και θωμαν ιακωβον τον του αλφαιου και σιμωνα τον καλουμενον ζηλωτην

¹⁶ ιουδαν ιακωβου και ιουδαν ισκαριωτην ος και εγενετο προδοτης

¹⁷ και καταβας μετ αυτων εστη επι τοπου πεδινου και οχλος μαθητων αυτου και πληθος πολυ του λαου απο πασης της ιουδαιας και ιερουσαλημ και της παραλιου τυρου και σιδωνος οι ηλθον ακουσαι αυτου και ιαθηναι απο των νοσων αυτων

¹⁸ και οι οχλουμενοι υπο πνευματων ακαθαρτων και εθεραπευοντο

¹⁹ και πας ο οχλος εξητει απτεσθαι αυτου οτι δυναμις παρ αυτου εξηρχετο και ιατο παντας

²⁰ και αυτος επαρας τους οφθαλμους αυτου εις τους μαθητας αυτου ελεγεν μακαριοι οι πτωχοι οτι υμετερα εστιν η βασιλεια του θεου

²¹ μακαριοι οι πεινωντες νυν οτι χορτασθησεσθε μακαριοι οι κλαιοντες νυν οτι γελασετε

²² μακαριοι εστε οταν μισησωσιν υμας οι ανθρωποι και οταν αφορισωσιν υμας και ονειδισωσιν και εκβαλωσιν το ονομα υμων ως πονηρον ενεκα του υιου του ανθρωπου

²³ χαριτε εν εκεινη τη ημερα και σκιρτησατε ιδου γαρ ο μισθος υμων πολυς εν τω ουρανω κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις προφηταις οι πατερες αυτων

²⁴ πλην ουαι υμιν τοις πλουσιοις οτι απεχετε την παρακλησιν υμων

²⁵ ουαι υμιν οι εμπεπλησμενοι οτι πεινασετε ουαι υμιν οι γελωντες νυν οτι πενθησετε και κλαυσετε

²⁶ ουαι οταν καλωσ υμας ειπωσιν οι ανθρωποι κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις ψευδοπροφηταις οι πατερες αυτων

²⁷ αλλ υμιν λεγω τοις ακουουσιν αγαπατε τους εχθρους υμων καλωσ ποιειτε τοις μισουσιν υμας

²⁸ ευλογειτε τους καταρωμενους υμιν προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων υμας

²⁹ τω τυπτοντι σε επι την σιαγονα παρεχε και την αλλην και απο του αιροντος σου το ματιον και τον χιτωνα μη κωλυσης

- 30 παντι δε τω αιτουντι σε διδου και απο του αιροντος τα σα μη απαιτει
 31 και καθως θελετε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι και υμεις ποιειτε αυτοις ομοιος
 32 και ει αγαπατε τους αγαπωντας υμας ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι
 τους αγαπωντας αυτοους αγαπωσιν
 33 και εαν αγαθοποιητε τους αγαθοποιουντας υμας ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ οι
 αμαρτωλοι το αυτο ποιουσιν
 34 και εαν δανειζιτε παρ ων ελπιζετε απολαβειν ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ
 αμαρτωλοι αμαρτωλοις δανειζουσιν ινα απολαβωσιν τα ισα
 35 πλην αγαπατε τους εχθρους υμων και αγαθοποιειτε και δανειζετε μηδεν
 απελπιζοντες και εσται ο μισθος υμων πολυς και εσεσθε υιοι υψιστου οτι αυτος χρηστος
 εστιν επι τους αχαριστους και πονηρους
 36 γινεσθε ουν οικτιρμονεσ καθως και ο πατηρ υμων οικτιρμων εστιν
 37 και μη κρινετε και ου μη κριθητε μη καταδικαζετε και ου μη καταδικασθητε
 απολυτε και απολυθησεσθε
 38 διδοτε και δοθησεται υμιν μετρον καλον πεπιεσμενον και σεσαλευμενον και
 υπερεκχυνομενον δωσουσιν εις τον κολπον υμων τω γαρ αυτω μετρω ω μετρειτε
 αντιμετρηθησεται υμιν
 39 ειπεν δε παραβολην αυτοις μητι δυναται τυφλος τυφλον οδηγειν ουχι αμφοτεροι
 εις βοθυνον πεσουνται
 40 ουκ εστιν μαθητησ υπερ τον διδασκαλον αυτου κατηρητισμενος δε πασ εσται ωσ ο
 διδασκαλος αυτου
 41 τι δε βλεπεισ το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε δοκον την εν
 τω ιδιω οφθαλμω ου κατανοεισ
 42 η πως δυνασαι λεγειν τω αδελφω σου αδελφε αφεσ εκβαλω το καρφος το εν τω
 οφθαλμω σου αυτος την εν τω οφθαλμω σου δοκον ου βλεπων υποκριτα εκβαλε πρωτον
 την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψει εκβαλειν το καρφος το εν τω
 οφθαλμω του αδελφου σου
 43 ου γαρ εστιν δενδρον καλον ποιουν καρπον σαπρον ουδε δενδρον σαπρον ποιουν
 καρπον καλον
 44 εκαστον γαρ δενδρον εκ του ιδιου καρπου γινωσκεται ου γαρ εξ ακανθων
 συλλεγουσιν συκα ουδε εκ βατου τρυγωσιν σταφυλην
 45 ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου της καρδιασ αυτου προφερει το
 αγαθον και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου της καρδιασ αυτου προφερει
 το πονηρον εκ γαρ του περισσευματου της καρδιασ λαλει το στομα αυτου
 46 τι δε με καλειτε κυριε κυριε και ου ποιειτε α λεγω
 47 πασ ο ερχομενος προς με και ακουων μου των λογων και ποιων αυτοουσ υποδειξω
 υμιν τι εστιν ομοιοσ
 48 ομοιοσ εστιν ανθρωπω οικοδομουντι οικιαν οσ εσκαψεν και εβαθυνεν και εθηκεν
 θεμελιον επι την πετραν πλημμυρασ δε γενομενησ προσερρηξεν ο ποταμοσ τη οικια
 εκεινη και ουκ ισχυσεν σαλευσαι αυτην τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν
 49 ο δε ακουσασ και μη ποιησασ ομοιοσ εστιν ανθρωπω οικοδομησαντι οικιαν επι την
 γην χωρισ θεμελιου η προσερρηξεν ο ποταμοσ και ευθεωσ επεσεν και εγενετο το ρηγμα
 της οικιασ εκεινησ μεγα

7

- 1 επει δε επληρωσεν παντα τα ρηματα αυτου εις τασ ακοασ του λαου εισηλθεν εις
 καπερναουμ
 2 εκατονταρχου δε τινοσ δουλοσ κακωσ εχων εμελλεν τελευταν οσ ην αυτω εντιμοσ
 3 ακουσασ δε περι του ιησου απεστειλεν προς αυτον πρεσβυτερουσ των ιουδαιων
 ερωτων αυτον οπωσ ελθων διασωση τον δουλον αυτου

4 οι δε παραγενομενοι προς τον ιησουν παρεκαλουν αυτον σπουδαιωσ λεγοντες οτι αξιος εστιν ω παρεξει τουτο

5 αγαπα γαρ το εθνος ημων και την συναγωγην αυτος ωκοδομησεν ημιν

6 ο δε ιησους επορευετο συν αυτοις ηδη δε αυτου ου μακραν απεχοντος απο της οικιας επεμψεν προς αυτον ο εκατονταρχος φιλος λεγων αυτω κυριε μη σκυλλου ου γαρ ειμι ικανος ινα υπο την στεγην μου εισελθης

7 διο ουδε εμαυτον ηξιωσα προς σε ελθειν αλλ ειπε λογω και ιαθησεται ο παις μου

8 και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν τασσομενος εχων υπ εμαυτον στρατιωτας και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει

9 ακουσας δε ταυτα ο ιησους εθαυμασεν αυτον και στραφεισ τω ακολουθουντι αυτω οχλω ειπεν λεγω υμιν ουτε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον

10 και υποστρεψαντες οι πεμφθεντες εις τον οικον ευρον τον ασθενοντα δουλον υγιανοντα

11 και εγενετο εν τω εξησ επορευετο εις πολιν καλουμενην ναιν και συνεπορευοντο αυτω οι μαθηται αυτου ικανοι και οχλος πολυς

12 ωσ δε ηγγισεν τη πυλη της πολεωσ και ιδου εξεκομιζετο τεθνηκωσ υιοσ μονογενησ τη μητρι αυτου και αυτη χηρα και οχλος της πολεωσ ικανωσ συν αυτη

13 και ιδων αυτην ο κυριωσ εσπλαγχισθη επ αυτη και ειπεν αυτη μη κλαιε

14 και προσελθων ηψατο της σορου οι δε βασταζοντες εσθησαν και ειπεν νεανισκε σοι λεγω εγερθητι

15 και ανεκαθισεν ο νεκρωσ και ηρξατο λαλειν και εδωκεν αυτον τη μητρι αυτου

16 ελαβεν δε φοβωσ παντασ και εδοξαζον τον θεον λεγοντες οτι προφητησ μεγαωσ εγηγερται εν ημιν και αυτη επσκεψατο ο θεωσ τον λαον αυτου

17 και εξηλθεν ο λογωσ ουτωσ εν ολη τη ιουδαια περι αυτου και εν παση τη περιχωρω

18 και απηγγειλαν ιωαννη οι μαθηται αυτου περι παντων τουτων

19 και προσκαλεσαμενωσ δυο τινασ των μαθητων αυτου ο ιωαννησ επεμψεν προς τον ιησουν λεγων συ ει ο ερχομενωσ η αλλον προσδοκωμεν

20 παραγενομενοι δε προς αυτον οι ανδρωσ ειπον ιωαννησ ο βαπτιστησ απεσταλκεν ημασ προς σε λεγων συ ει ο ερχομενωσ η αλλον προσδοκωμεν

21 εν αυτη δε τη ωρα εθεραπευσεν πολλουσ απο ωρωσ και μαστιγων και πνευματων πονηρων και τυφλουσ πολλουσ χαρισατο το βλεπειν

22 και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτοισ πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ειδετε και ηκουσατε οτι τυφλοι αναβλεπουσιν χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται πτωχοι ευαγγελιζονται

23 και μακαριωσ εστιν οσ εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι

24 απελθοντων δε των αγγελων ιωαννου ηρξατο λεγειν τοισ οχλοισ περι ιωαννου τι εξεληλυθατε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενω

25 αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν ανθρωπον εν μαλακωσ ιματιωσ ημφισμενω ιδου οι εν ιματισμω ενδοξω και τρυφη υπαρχοντες εν τοισ βασιλειωσ εισιν

26 αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου

27 ουτωσ εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου οσ κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου

28 λεγω γαρ υμιν μειζων εν γεννητωισ γυναικων προφητησ ιωαννου του βαπτιστου ουδεισ εστιν ο δε μικροτερωσ εν τη βασιλεια του θεου μειζων αυτου εστιν

29 και πασ ο λαωσ ακουσας και οι τελωναι εδικαιωσαν τον θεον βαπτισθεντες το βαπτισμα ιωαννου

30 οι δε φαρισαιοι και οι νομικοι την βουλην του θεου ηθεθησαν εις εαυτουσ μη βαπτισθεντες υπ αυτου

- 31 τινι ουν ομοιωσω τους ανθρωπους της γενεας ταυτης και τινι εισιν ομοιοι
 32 ομοιοι εισιν παιδιοις τοις εν αγορα καθημενοις και προσφωνουσιν αλληλοις και λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκλαυσατε
 33 εληλυθεν γαρ ιωαννης ο βαπτιστης μητε αρτον εσθιων μητε οινον πινων και λεγετε δαιμονιον εχει
 34 εληλυθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγετε ιδου ανθρωπος φαγος και οينوποτης φιλος τελωνων και αμαρτωλων
 35 και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτης παντων
 36 ηρωτα δε τις αυτον των φαρισαιων ινα φαγη μετ αυτου και εισελθων εις την οικιαν του φαρισαιου ανεκλιθη
 37 και ιδου γυνη εν τη πολει ητις ην αμαρτωλος επιγνουσα οτι ανακειται εν τη οικια του φαρισαιου κομισασα αλαβαστρον μυρου
 38 και στασα παρα τους ποδας αυτου οπισω κλαιουσα ηρξατο βρεχειν τους ποδας αυτου τοις δακρυσιν και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμασσεν και κατεφιλει τους ποδας αυτου και ηλειφεν τω μυρω
 39 ιδων δε ο φαρισαιος ο καλεσας αυτον ειπεν εν εαυτω λεγων ουτος ει ην προφητης εγινωσκεν αν τις και ποταπη η γυνη ητις απτεται αυτου οτι αμαρτωλος εστιν
 40 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτον σιμων εχω σοι τι ειπειν ο δε φησιν διδασκαλε ειπε
 41 δυο χρεωφειλεται ησαν δανειστη τινι ο εις ωφειλεν δηναρια πεντακοσια ο δε ετερος πενηκοντα
 42 μη εχοντων δε αυτων αποδουнай αμφοτεροις εχαρισατο τις ουν αυτων ειπε πλειον αυτον αγαπησει
 43 αποκριθεις δε ο σιμων ειπεν υπολαβανω οτι ω το πλειον εχαρισατο ο δε ειπεν αυτω ορθως εκρινασ
 44 και στραφεις προς την γυναικα τω σιμωνι εφη βλεπεις ταυτην την γυναικα εισηλθον σου εις την οικιαν υδωρ επι τους ποδας μου ουκ εδωκασ αυτη δε τοις δακρυσιν εβρεξεν μου τους ποδας και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμαξεν
 45 φιλημα μοι ουκ εδωκασ αυτη δε αφ ης εισηλθον ου διελιπεν καταφιλουσα μου τους ποδας
 46 ελαιω την κεφαλην μου ουκ ηλειψασ αυτη δε μυρω ηλειψεν μου τους ποδας
 47 ου χαριν λεγω σοι αφεωνται αι αμαρτια αυτης αι πολλαι οτι ηγαπησεν πολυ ω δε ολιγον αφιεται ολιγον αγαπα
 48 ειπεν δε αυτη αφεωνται σου αι αμαρτια
 49 και ηρξαντο οι συνανακειμενοι λεγειν εν εαυτοις τις ουτος εστιν ος και αμαρτιας αφησιν
 50 ειπεν δε προς την γυναικα η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην

8

- 1 και εγενετο εν τω καθεξησ και αυτος διωδευεν κατα πολιν και κωμην κηρυσσων και εσαγγελιζομενος την βασιλειαν του θεου και οι δωδεκα συν αυτω
 2 και γυναικες τινες αι ησαν θεραπευμεναι απο πνευματων πονηρων και ασθeneiων μαρια η καλουμενη μαγδαληνη αφ ης δαιμονια επτα εξεληλυθει
 3 και ιωαννα γυνη χουζα επιτροπου ηρωδου και σουσαννα και ετεραι πολλαι αιτινες διηκονουν αυτοις απο των υπαρχοντων αυταις
 4 συνιοντος δε οχλου πολλου και των κατα πολιν επιπορευομενων προς αυτον ειπεν δια παραβολησ
 5 εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι τον σπορον αυτου και εν τω σπειρειν αυτον ο μεν επεσεν παρα την οδον και κατεπατηθη και τα πετεινα του ουρανου κατεφαγεν αυτο
 6 και ετερον επεσεν επι την πετραν και φυνε εξηρανθη δια το μη εχειν ικμαδα

7 και ετερον επεσεν εν μεσω των ακανθων και συμφυεισαι αι ακανθαι απεπνιξαν αυτο
8 και ετερον επεσεν εις την γην την αγαθην και φυεν εποηισεν καρπον εκατονταπλασιονα ταυτα λεγων εφωνει ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

9 επηρωτων δε αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες τισ ειη η παραβολη αυτη

10 ο δε ειπεν υμιν δεδοται γνωναι τα μυστηρια της βασιλειας του θεου τοις δε λοιποισ εν παραβολαις ινα βλεποντες μη βλεπωσιν και ακουοντες μη συνιωσιν

11 εστιν δε αυτη η παραβολη ο σπορος εστιν ο λογος του θεου

12 οι δε παρα την οδον εισιν οι ακουοντες ειτα ερχεται ο διαβολος και αιρει τον λογον απο της καρδιας αυτων ινα μη πιστευσαντες σωθωσιν

13 οι δε επι της πετρας οι οταν ακουσωσιν μετα χαρας δεχονται τον λογον και ουτοι ριζαν ουκ εχουσιν οι προς καιρον πιστευουσιν και εν καιρω πειρασμου αφιστανται

14 το δε εις τας ακανθας πεσον ουτοι εισιν οι ακουσαντες και υπο μεριμνων και πλουτων και ηδονων του βιου πορευομενοι συμπνιγονται και ου τελεσφορουσιν

15 το δε εν τη καλη γη ουτοι εισιν οιτινες εν καρδια καλη και αγαθη ακουσαντες τον λογον κατεχουσιν και καρποφορουσιν εν υπομονη

16 ουδεις δε λυχνον αφασ καλυπτει αυτον σκευει η υποκατω κλινησ τιθησιν αλλ επι λυχνιας επιτιθησιν ινα οι εισπορευομενοι βλεπωσιν το φως

17 ου γαρ εστιν κρυπτον ο ου φανερον γενησεται ουδε αποκρυφον ο ου γνωσθησεται και εις φανερον ελθη

18 βλεπετε ουν πως ακουετε ος γαρ εαν εχη δοθησεται αυτω και ος εαν μη εχη και ο δοκει εχειν αρθησεται απ αυτου

19 παρεγενοντο δε προς αυτον η μητηρ και οι αδελφοι αυτου και ουκ ηδυναντο συντυχειν αυτω δια τον οχλον

20 και απηγγελη αυτω λεγοντων η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εστηκασιν εξω ιδειν σε θελοντες

21 ο δε αποκριθεισ ειπεν προς αυτοουσ μητηρ μου και αδελφοι μου ουτοι εισιν οι τον λογον του θεου ακουοντες και ποιουντες αυτον

22 και εγενετο εν μια των ημερων και αυτοος ενεβη εις πλοιον και οι μαθηται αυτου και ειπεν προς αυτοουσ διελθωμεν εις το περαν της λιμνης και ανηχησασ

23 πλεοντων δε αυτων αφυπνωσεν και κατεβη λαϊλαψ ανεμου εις την λιμνην και συνεπληρουντο και εκινδυνευον

24 προσελθοντες δε διηγειραν αυτον λεγοντες επιστατα επιστατα απολλυμεθα ο δε εγερθεισ επετιμησεν τω ανεμω και τω κλυδωνι του υδατος και επαυσαντο και εγενετο γαληνη

25 ειπεν δε αυτοις που εστιν η πιστις υμων φοβηθηντες δε εθαυμασασ λεγοντες προς αλληλουσ τισ αρα ουτος εστιν οτι και τοις ανεμοις επιτασσει και τω υδατι και υπακουουσιν αυτω

26 και κατεπλευσασ εις την χωραν των γαδαρηνων ητισ εστιν αντιπεραν της γαλιλαιας

27 εξελθοντι δε αυτω επι την γην υπηνητησεν αυτω ανηρ τισ εκ της πολεωσ ος ειχεν δαιμονια εκ χρονων ικανων και ιματιον ουκ ενεδιδυσκετο και εν οικια ουκ εμενεν αλλ εν τοις μνημασιν

28 ιδων δε τον ιησουν και ανακραξασ προσεπεσεν αυτω και φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υφιστου δεομαι σου μη με βασανισησ

29 παρηγγειλεν γαρ τω πνευματι τω ακαθαρτω εξελθειν απο του ανθρωπου πολλοισ γαρ χρονοισ συνηρακει αυτον και εδεσμειτο αλυσεσιν και πεδαισ φυλασσομενοσ και διαρρησων τα δεσμα ηλαυνετο υπο του δαιμονοσ εις τας ερημουσ

30 επηρωτησεν δε αυτον ο ιησοουσ λεγων τι σοι εστιν ονομα ο δε ειπεν λεγων οτι δαιμονια πολλα εισηλθεν εις αυτον

31 και παρεκαλει αυτον ινα μη επιταξη αυτοις εις την αβυσσον απελθειν

32 ην δε εκει αγελι χοιρων ικανων βοσκομενων εν τω ορει και παρεκαλουν αυτον ινα επιτρεψη αυτοις εισ εκεινους εισελθειν και επιτρεψεν αυτοις

33 εξελθοντα δε τα δαιμονια απο του ανθρωπου εισηλθον εισ τους χοιρους και ωρμησεν η αγελι κατα του κρημνου εισ την λιμνην και απεπνιγη

34 ιδοντες δε οι βοσκοντες το γεγενημενον εφυγον και απηγγειλαν εισ την πολιν και εισ τους αγρους

35 εξηλθον δε ιδειν το γεγονός και ηλθον προς τον ιησουν και ευρον καθημενον τον ανθρωπον αφ ου τα δαιμονια εξεληλυθει ιματισμενον και σωφρονουντα παρα τους ποδας του ιησου και εφοβηθησαν

36 απηγγειλαν δε αυτοις και οι ιδοντες πως εσωθη ο δαιμονισθεισος

37 και ηρωτησαν αυτον απαν το πληθος της περιχωρου των γαδαρηνων απελθειν απ αυτων οτι φοβω μεγαλω συνειχοντο αυτος δε εμβασ εισ το πλοιον υπεστρεψεν

38 εδεετο δε αυτου ο ανηρ αφ ου εξεληλυθει τα δαιμονια εινοι συν αυτω απελυσεν δε αυτον ο ιησους λεγων

39 υποστρεφε εισ τον οικον σου και διηγου οσα εποιησεν σοι ο θεος και απηλθεν καθ ολην την πολιν κηρυσσων οσα εποιησεν αυτω ο ιησους

40 εγενετο δε εν τω υποστρεψαι τον ιησουν απεδεξατο αυτον ο οχλος ησαν γαρ παντες προσδοκωντες αυτον

41 και ιδου ηλθεν ανηρ ω ονομα ιαιειρος και αυτος αρχων της συναγωγης υπηρχεν και πεσων παρα τους ποδας του ιησου παρεκαλει αυτον εισελθειν εισ τον οικον αυτου

42 οτι θυγατηρ μονογενης ην αυτω ως ετων δωδεκα και αυτη απεθνησκει εν δε τω υπαγειν αυτον οι οχλοι συνεπνιγον αυτον

43 και γυνη ουσα εν ρυσει αιματοσ απο ετων δωδεκα ητισ ιατροις προσαναλωσασα ολον τον βιον ουκ ισχυσεν υπ ουδενοσ θεραπευθηναι

44 προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου και παραχημα εστη η ρυσις του αιματος αυτης

45 και ειπεν ο ιησους τισ ο αφαμενος μου αρνουμενων δε παντων ειπεν ο πετροσ και οι μετ αυτου επιστατα οι οχλοι συνεχουσιν σε και αποθλιβουσιν και λεγεισ τισ ο αφαμενος μου

46 ο δε ιησους ειπεν ηψατο μου τισ εγω γαρ εγνω δυναμιν εξελθουσαν απ εμου

47 ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ ελαθεν τρεμουσα ηλθεν και προσπεσουσα αυτω δι ην αιτιαν ηψατο αυτου απηγγειλεν αυτω ενωπιον παντος του λαου και ως ιαθη παραχημα

48 ο δε ειπεν αυτη θαρσει θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εισ ειρηνην

49 ετι αυτου λαλουντος ερχεται τισ παρα του αρχισυναγωγου λεγων αυτω οτι τεθνηκεν η θυγατηρ σου μη σκυλλε τον διδασκαλον

50 ο δε ιησους ακουσας απεκριθη αυτω λεγων μη φοβου μονον πιστευε και σωθησεται

51 ελθων δε εισ την οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν ουδενα ει μη πετρον και ιωαννην και ιακωβον και τον πατερα της παιδος και την μητερα

52 εκλαιον δε παντες και εκοπονον αυτην ο δε ειπεν μη κλαιετε ουκ απεθανεν αλλα καθευδει

53 και κατεγελων αυτου ειδοτες οτι απεθανεν

54 αυτος δε εκβαλων εξω παντας και κρατησας της χειρος αυτης εφωνησεν λεγων η παις εγειρου

55 και επεστρεψεν το πνευμα αυτης και ανεστη παραχημα και διεταξεν αυτη δοθηναι φαγειν

56 και εξεστησαν οι γονεισ αυτης ο δε παρηγγειλεν αυτοις μηδενι ειπειν το γεγονός

9

1 συγκαλεσαμενος δε τους δωδεκα εδωκεν αυτοις δυναμιν και εξουσιαν επι παντα τα δαιμονια και νοσους θεραπευειν

2 και απεστειλεν αυτους κηρυσσειν την βασιλειαν του θεου και ιασθαι τους ασθενουντας

3 και ειπεν προς αυτους μηδεν αιρετε εις την οδον μητε ραβδους μητε πηραν μητε αρτον μητε αργυριον μητε ανα δυο χιτωνας εχειν

4 και εις ην αν οικιαν εισελθητε εκει μενετε και εκειθεν εξερχεσθε

5 και οσοι εαν μη δεξωνται υμας εξερχομενοι απο της πολεως εκεινησ και τον κονιοριον απο των ποδων υμων αποτιναξατε εις μαρτυριον επ αυτους

6 εξερχομενοι δε διηρχοντο κατα τας κωμασ ευαγγελιζομενοι και θεραπευοντες πανταχου

7 ηκουσεν δε ηρωδης ο τετραρχης τα γινομενα υπ αυτου παντα και διηπορει δια το λεγεσθαι υπο τινων οτι ιωαννης εγηγερται εκ νεκρων

8 υπο τινων δε οτι ηλιασ εφανη αλλων δε οτι προφητης εις των αρχαιων ανεστη

9 και ειπεν ηρωδης ιωαννην εγω απεκεφαλισα τισ δε εστιν ουτος περι ου εγω ακουω τοιαυτα και εζητει ιδειν αυτον

10 και υποστρεψαντες οι αποστολοι διηγησαντο αυτω οσα εποιησαν και παραλαβων αυτους υπεχωρησεν κατ ιδιαν εις τοπον ερημον πολεωσ καλουμενης βηθσαιδα

11 οι δε οχλοι γνοντες ηκολουθησαν αυτω και δεξαμενος αυτους ελαλει αυτοις περι της βασιλειασ του θεου και τους χρειαν εχοντας θεραπειασ ιατο

12 η δε ημερα ηρξατο κλινειν προσελθοντες δε οι δωδεκα ειπον αυτω απολυσον τον οχλον ινα απελθοντες εις τας κυκλω κωμασ και τους αγρους καταλυσωσιν και ευρωσιν επισιτισμον οτι ωδε εν ερημω τοπω εσμεν

13 ειπεν δε προς αυτους δοτε αυτοις υμεις φαγειν οι δε ειπον ουκ εισιν ημιν πλειον η πεντε αρτοι και ιχθυεσ δυο ει μητι πορευθεντες ημεις αγορασωμεν εις παντα τον λαον τουτον βρωματα

14 ησαν γαρ ωσει ανδρες πεντακιςχιλιοι ειπεν δε προς τους μαθητασ αυτου κατακλινατε αυτους κλισιασ ανα πεντηκοντα

15 και εποιησαν ουτως και ανεκλιναν απαντασ

16 λαβων δε τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυασ αναβλεψασ εις τον ουρανον ευλογησεν αυτους και κατεκλασεν και εδιδου τοις μαθηταισ παρατιθεναι τω οχλω

17 και εφαγον και εχορτασθησαν παντεσ και ηρθη το περισσευσαν αυτοισ κλασματων κοφινοι δωδεκα

18 και εγενετο εν τω ειναι αυτον προσευχομενον καταμονασ συνησαν αυτω οι μαθηται και επηρωτησεν αυτους λεγων τινα με λεγουσιν οι οχλοι ειναι

19 οι δε αποκριθεντεσ ειπον ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν αλλοι δε οτι προφητης τισ των αρχαιων ανεστη

20 ειπεν δε αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεισ δε ο πετροσ ειπεν τον χριστον του θεου

21 ο δε επιτιμησασ αυτοις παρηγγειλεν μηдени ειπειν τουτο

22 ειπων οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και αρχιερεων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα ανασθηναι

23 ελεγεν δε προς παντασ ει τισ θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι

24 οσ γαρ εαν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην οσ δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ουτοσ σωσει αυτην

25 τι γαρ ωφελειται ανθρωποσ κερδησασ τον κοσμον ολον εαυτον δε απολεσασ η ζημιωθεισ

26 οσ γαρ αν παισιχυνθη με και τους εμουσ λογουσ τουτον ο υιοσ του ανθρωπου παισιχυνθησεται οταν ελθη εν τη δοξη αυτου και του πατροσ και των αγιων αγγελων

27 λεγω δε υμιν αληθως εισιν τινες των ωδε εστωτων οι ου μη γευσωνται θανατου εωσ αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου

28 εγενετο δε μετα τουσ λογουσ τουτουσ ωσει ημεραι οκτω και παραλαβων πετρον και ιωαννην και ιακωβον ανεβη εις το οροσ προσευξασθαι

29 και εγενετο εν τω προσευχεσθαι αυτον το ειδοσ του προσωπου αυτου ετερον και ο ιματισμοσ αυτου λευκοσ εξαστραπτων

30 και ιδου ανδρεσ δυο συνελαλουν αυτω οιτινεσ ησαν μωσση και ηλιασ

31 οι οφθεντεσ εν δοξη ελεγον την εξοδον αυτου ην εμελλεν πληρουν εν ιερουσαλημ

32 ο δε πετροσ και οι συν αυτω ησαν βεβαρημενοι υπνω διαγρηγορησαντεσ δε ειδον την δοξαν αυτου και τουσ δυο ανδρασ τουσ συνεστωτασ αυτω

33 και εγενετο εν τω διαχωριζεσθαι αυτοουσ απ αυτου ειπεν πετροσ προσ τον ιησουν επιστατα καλον εστιν ημασ ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνασ τρεισ μιαν σοι και μιαν μωση και μιαν ηλια μι ειδωσ ο λεγει

34 ταυτα δε αυτου λεγοντοσ εγενετο νεφελη και επεσκιασεν αυτοουσ εφοβηθησαν δε εν τω εκεινουσ εισελθειν εις την νεφελην

35 και φωνη εγενετο εκ της νεφελησ λεγουσα ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ αυτου ακουετε

36 και εν τω γενεσθαι την φωνην ευρεθη ο ιησοουσ μονοσ και αυτοι εσιγησαν και ουδενι απηγγειλαν εν εκειναισ ταισ ημεραισ ουδεν ων εωρακασιν

37 εγενετο δε εν τη εξησ ημερα κατελθοντων αυτων απο του ορουσ συνηνητησεν αυτω οχλοσ πολυσ

38 και ιδου ανηρ απο του οχλου ανεβοησεν λεγων διδασκαλε δεομαι σου επιβλειψαι επι τον υιον μου οτι μονογενησ εστιν μοι

39 και ιδου πνευμα λαμβανει αυτον και εξαιφνησ κραζει και σπαρασσει αυτον μετα αφρου και μογισ αποχωρει απ αυτου συντριβον αυτον

40 και εδεθηθη των μαθητων σου ινα εκβαλωσιν αυτο και ουκ ηδυνηθησαν

41 αποκριθεισ δε ο ιησοουσ ειπεν ω γενεα απιστοσ και διεστραμμενη εωσ ποτε εσομαι προσ υμασ και ανεξομαι υμων προσαγαγε τον υιον σου ωδε

42 ετι δε προσερχομενου αυτου ερρηξεν αυτον το δαιμονιον και συνεσπαραξεν επετιμησεν δε ο ιησοουσ τω πνευματι τω ακαθαρτω και ιασατο τον παιδα και απεδωκεν αυτον τω πατρι αυτου

43 εξεπλησσαντο δε παντεσ επι τη μεγαλειοτητι του θεου παντων δε θαυμαζοντων επι πασιν οισ εποιησεν ο ιησοουσ ειπεν προσ τουσ μαθητασ αυτου

44 θεσθε υμεισ εισ τα ωτα υμων τουσ λογουσ τουτουσ ο γαρ υιοσ του ανθρωπου μελλει παραδιδοσθαι εισ χειρασ ανθρωπων

45 οι δε ηγνοουν το ρημα τουτου και ην παρακεκαλυμμενον απ αυτων ινα μη αισθωνται αυτο και εφοβουντο ερωτησαι αυτον περι του ρηματοσ τουτου

46 εισηλθεν δε διαλογισμοσ εν αυτοισ το τισ αν ειη μειζων αυτων

47 ο δε ιησοουσ ιδων τον διαλογισμον της καρδιασ αυτων επιλαβομενοσ παιδιου εστησεν αυτο παρ εαυτω

48 και ειπεν αυτοισ οσ εαν δεζηται τουτου το παιδιον επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και οσ εαν εμε δεζηται δεχεται τον αποστειλαντα με ο γαρ μικροτεροσ εν πασιν υμιν υπαρχων ουτοσ εσται μεγασ

49 αποκριθεισ δε ο ιωαννησ ειπεν επιστατα ειδομεν τινα επι τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει μεθ ημων

50 και ειπεν προσ αυτον ο ιησοουσ μη κωλυετε οσ γαρ ουκ εστιν καθ ημων υπερ ημων εστιν

51 εγενετο δε εν τω συμπληρουσθαι τασ ημερασ της αναληψεωσ αυτου και αυτοσ το προσωπον αυτου εστηριξεν του πορευεσθαι εις ιερουσαλημ

52 και απεστειλεν αγγελουσ προ προσωπου αυτου και πορευθεντες εισηλθον εισ κωμην σαμαρειτων ωστε ετοιμασαι αυτω
 53 και ουκ εδεξαντο αυτον οτι το προσωπον αυτου ην πορευομενον εισ ιερουσαλημ
 54 ιδοντες δε οι μαθηται αυτου ιακωβος και ιωαννης ειπον κυριε θελεισ ειπωμεν πυρ καταβηναι απο του ουρανου και αναλωσαι αυτους ωσ και ηλιασ εποιησεν
 55 στραφεις δε επετιμησεν αυτοισ και ειπεν ουκ οιδατε οιου πνευματος εστε υμεις
 56 ο γαρ υιοσ του ανθρωπου ουκ ηλθεν ψυχασ ανθρωπων απολεσαι αλλα σωσαι και επορευθησαν εισ ετεραν κωμην
 57 εγενετο δε πορευομενων αυτων εν τη οδω ειπεν τισ προς αυτον ακολουθησω σοι οπου αν απερχη κυριε
 58 και ειπεν αυτω ο ιησους αι αλωπεκες φωλεουσ εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσισ ο δε υιοσ του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη
 59 ειπεν δε προς ετερον ακολουθει μοι ο δε ειπεν κυριε επιτρεψον μοι απελθοντι πρωτον θαψαι τον πατερα μου
 60 ειπεν δε αυτω ο ιησους αφες τουσ νεκρουσ θαψαι τουσ εαυτων νεκρουσ συ δε απελθων διαγγελλε την βασιλειαν του θεου
 61 ειπεν δε και ετερουσ ακολουθησω σοι κυριε πρωτον δε επιτρεψον μοι αποταξασθαι τοισ εισ τον οικον μου
 62 ειπεν δε ο ιησους προς αυτον ουδεις επιβαλων την χειρα αυτου επ αροτρον και βλεπων εισ τα οπισω ευθετοσ εστιν εισ την βασιλειαν του θεου

10

1 μετα δε ταυτα ανεδειξεν ο κυριος και ετερουσ εβδομηκοντα και απεστειλεν αυτουσ ανα δυο προ προσωπου αυτου εισ πασαν πολιν και τοπον ου εμελλεν αυτοσ ερχεσθαι
 2 ελεγεν ουν προς αυτουσ ο μεν θερισμοσ πολυσ οι δε εργαται ολιγοι δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπωσ εκβαλη εργατασ εισ τον θερισμον αυτου
 3 υπαγετε ιδου εγω αποστελλω υμασ ωσ αρνασ εν μεσω λυκων
 4 μη βασταζετε βαλαντιον μη πηραν μηδε υποδηματα και μηδενα κατα την οδον ασπασηθε
 5 εισ ην δ αν οικιαν εισερχησθε πρωτον λεγετε ειρηνη τω οικω τουτω
 6 και εαν η εκει υιοσ ειρηνησ επαναπαυεσται επ αυτον η ειρηνη υμων ει δε μηγε εφ υμασ ανακαμψει
 7 εν αυτη δε τη οικια μενετε εσθιοντεσ και πινοντεσ τα παρ αυτων αξιοσ γαρ ο εργατησ του μισθου αυτου εστιν μη μεταβαινετε εξ οικιασ εισ οικιαν
 8 και εισ ην αν πολιν εισερχησθε και δεχωνται υμασ εσθιετε τα παρατιθεμενα υμιν
 9 και θεραπευετε τουσ εν αυτη ασθενεισ και λεγετε αυτοισ ηγγικεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου
 10 εισ ην δ αν πολιν εισερχησθε και μη δεχωνται υμασ εξελθοντεσ εισ τασ πλατειασ αυτησ ειπατε
 11 και τον κονιοτρον τον κολληθεντα ημιν εκ τησ πολεωσ υμων απομασσομεθα υμιν πλην τουτω γινωσκετε οτι ηγγικεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου
 12 λεγω υμιν οτι σοδομοισ εν τη ημερα εκεινη ανεκτοτερον εσται η τη πολει εκεινη
 13 ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεισ αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω καθημεναι μετενοησαν
 14 πλην τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν τη κρισει η υμιν
 15 και συ καπερναουμ η εωσ του ουρανου υψωθεισα εωσ αδου καταβιβασθησ
 16 ο ακουων υμων εμου ακουει και ο αθετων υμασ εμε αθετει ο δε εμε αθετων αθετει τον αποστειλαντα με
 17 υπεστρεψαν δε οι εβδομηκοντα μετα χαρασ λεγοντεσ κυριε και τα δαιμονια υποτασεται ημιν εν τω ονοματι σου

- 18 ειπεν δε αυτοις εθεωρουν τον σαταναν ωσ αστραπην εκ του ουρανου πεσοντα
19 ιδου διδωμι υμιν την εξουσιαν του πατειν επανω οφειων και σκορπιων και επι πασαν την δυναμιν του εχθρου και ουδεν υμας ου μη αδικηση
20 πλην εν τούτω μη χαιρετε οτι τα πνευματα υμιν υποτασσεται χαιρετε δε οτι τα ονοματα υμων εγγραφη εν τοις ουρανοις
21 εν αυτη τη ωρα ηγαλλιασατο τω πνευματι ο ιησους και ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γης οτι απεκρυψασ ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψασ αυτα νηπιοις και ο πατηρ οτι ουτως εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου
22 και στραφεις προς τους μαθητας ειπεν παντα μοι παρεδοθη υπο του πατρος μου και ουδεις γινωσκει τις εστιν ο υιος ει μη ο πατηρ και τις εστιν ο πατηρ ει μη ο υιος και ω εαν βουληται ο υιος αποκαλυψαι
23 και στραφεις προς τους μαθητας κατ ιδιαν ειπεν μακαριοι οι οφθαλμοι οι βλεποντες α βλεπετε
24 λεγω γαρ υμιν οτι πολλοι προφηται και βασιλεις ηθελησαν ιδειν α υμεις βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν
25 και ιδου νομικος τις ανεστη εκπειραζων αυτον και λεγων διδασκαλε τι ποιησας ζων αιωνιον κληρονομησω
26 ο δε ειπεν προς αυτον εν τω νομω τι γεγραπται πως αναγινωσκεις
27 ο δε αποκριθεις ειπεν αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της ισχυος σου και εξ ολης της διανοιας σου και τον πλησιον σου ωσ σεαυτον
28 ειπεν δε αυτω ορθως απεκριθη τουτο ποιει και ζηση
29 ο δε θελων δικαιουν εαυτον ειπεν προς τον ιησουν και τις εστιν μου πλησιον
30 υπολαβων δε ο ιησους ειπεν ανθρωπος τις κατεβαινεν απο ιερουσαλημ εις ιεριχω και λησταις περιεπεσεν οι και εκδυσαντες αυτον και πληγασ επιθεντες απηλθον αφεντες ημιθανη τυχανοντα
31 κατα συγκυριαν δε ιερεις τις κατεβαινεν εν τη οδω εκεινη και ιδων αυτον αντιπαρηλθεν
32 ομοιωσ δε και λευιτης γενομενος κατα τον τοπον ελθων και ιδων αντιπαρηλθεν
33 σαμαρειτης δε τις οδευων ηλθεν κατ αυτον και ιδων αυτον εσπλαγχνισθη
34 και προσελθων κατεδησεν τα τραυματα αυτου επιχεων ελαιον και οινον επιβιβασας δε αυτον επι το ιδιον κτηνος ηγαγεν αυτον εις πανδοχειον και επεμεληθη αυτου
35 και επι την αυριον εξελθων εκβαλων δυο δηναρια εδωκεν τω πανδοχει και ειπεν αυτω επιμεληθητι αυτου και ο τι αν προσδαπανησης εγω εν τω επανερχεσθαι με αποδωσω σοι
36 τις ουν τούτων των τριων πλησιον δοκει σοι γεγονεναι του εμπεσοντος εις τους ληστας
37 ο δε ειπεν ο ποιησας το ελεος μετ αυτου ειπεν ουν αυτω ο ιησους πορευου και συ ποιει ομοιωσ
38 εγενετο δε εν τω πορευεσθαι αυτους και αυτοσ εισηλθεν εις κωμην τινα γυνη δε τις ονοματι μαρθα υπεδεξατο αυτον εις τον οικον αυτης
39 και τηδε ην αδελφη καλουμενη μαρια η και παρακαθισασα παρα τους ποδας του ιησου ηκουεν τον λογον αυτου
40 η δε μαρθα μεροσπατο περι πολλην διακονιαν επιστασα δε ειπεν κυριε ου μελει σοι οτι η αδελφη μου μονην με κατελειπεν διακονειν ειπε ουν αυτη ινα μοι συναντιλαβηται
41 αποκριθεις δε ειπεν αυτη ο ιησους μαρθα μαρθα μεριμνας και τυρβαζη περι πολλα
42 ενος δε εστιν χρεια μαρια δε την αγαθην μεριδα εξελεξατο ητις ουκ αφαιρεθησεται απ αυτης

11

¹ και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν τοπω τινι προσευχομενον ωσ επαυσατο ειπεν τισ των μαθητων αυτου προς αυτον κυριε διδαξον ημασ προσευχεσθαι καθωσ και ιωαννησ ειδαξεν τουσ μαθητασ αυτου

² ειπεν δε αυτοισ οταν προσευχησθε λεγετε πατερ ημων ο εν τοισ ουρανοισ αγιασθητω το ονομα σου ελθετω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ωσ εν ουρανω και επι της γησ

³ τον αρτον ημων τον επιουσιον διδου ημιν το καθ ημεραν

⁴ και αφεσ ημιν τασ αμαρτιασ ημων και γαρ αυτοι αφιεμεν παντι οφειλοντι ημιν και μη εισενεγκησ ημασ εισ πειρασμον αλλα ρυσαι ημασ απο του πονηρου

⁵ και ειπεν προς αυτοουσ τισ εξ υμων εξει φιλον και πορευεται προς αυτον μεσονυκτιου και ειπη αυτω φιλε χρησον μοι τρεισ αρτουσ

⁶ επειδη φιλος παρεγενετο εξ οδου προς με και ουκ εχω ο παραθησω αυτω

⁷ κακεινοσ εσωθεν αποκριθεισ ειπη μη μοι κοπουσ παρεχε ηδη η θυρα κεκλεισται και τα παιδια μου μετ εμου εισ την κοιτην εισιν ου δυναμαι αναστασ δουναι σοι

⁸ λεγω υμιν ει και ου δωσει αυτω αναστασ δια το ειναι αυτου φιλον δια γε την αναιδειαν αυτου εγερθεισ δωσει αυτω οσον χρηζει

⁹ καγω υμιν λεγω αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν

¹⁰ πασ γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται

¹¹ τινα δε υμων τον πατερα αιτησει ο υιοσ αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω η και ιχθυν μη αντι ιχθυουσ οφιν επιδωσει αυτω

¹² η και εαν αιτηση ων μη επιδωσει αυτω σκορπιον

¹³ ει ουν υμεισ πονηροι υπαρχοντεσ οιδατε δοματα αγαθα διδουαι τοισ τεκνοισ υμων ποσω μαλλον ο πατηρ ο εξ ουρανου δωσει πνευμα αγιον τοισ αιτουσιν αυτον

¹⁴ και ην εκβαλλων δαιμονιον και αυτο ην κωφον εγενετο δε του δαιμονιου εξελθοντοσ ελαλησεν ο κωφοσ και εθαυμασαν οι οχλοι

¹⁵ τινεσ δε εξ αυτων ειπον εν βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια

¹⁶ ετεροι δε πειραζοντεσ σημειον παρ αυτου εξητουν εξ ουρανου

¹⁷ αυτοσ δε ειδωσ αυτων τα διανοηματα ειπεν αυτοισ πασα βασιλεια εφ εαυτην διαμερισθεισα ερημουται και οικοσ επι οικον πιπτει

¹⁸ ει δε και ο σατανασ εφ εαυτον διεμεριστη πως σταθησεται η βασιλεια αυτου οτι λεγετε εν βεελζεβουλ εκβαλλειν με τα δαιμονια

¹⁹ ει δε εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο κριται υμων αυτοι εσονται

²⁰ ει δε εν δακτυλω θεου εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου

²¹ οταν ο ισχυροσ καθωπλισμενοσ φυλασση την εαυτου αυλην εν ειρηνη εστιν τα υπαρχοντα αυτου

²² επαν δε ο ισχυροτεροσ αυτου επελθων νικηση αυτον την πανοπλιαν αυτου αιρει εφ η επεποιθει και τα σκυλα αυτου διαδιδωσιν

²³ ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει

²⁴ οταν το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και μη ευρισκον λεγει υποστρεψω εισ τον οικον μου οθεν εξηλθον

²⁵ και ελθον ευρισκει σεσαρωμενον και κεκοσμημενον

²⁶ τοτε πορευεται και παραλαμβανει επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και ελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων

27 εγενετο δε εν τω λεγειν αυτον ταυτα επαρασα τις γυνη φωνην εκ του οχλου ειπεν αυτω μακαρια η κοιλια η βαστασασα σε και μαστοι ουσ εθιλασασ

28 αυτοσ δε ειπεν μενουνγε μακαριοι οι ακουοντεσ τον λογον του θεου και φυλασσοντεσ αυτον

29 των δε οχλων επαθροιζομενων ηρξατο λεγειν η γενεα αυτη πονηρα εστιν σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου

30 καθωσ γαρ εγενετο ιωνασ σημειον τοισ νινευιταισ ουτωσ εσται και ο υιοσ του ανθρωπου τη γενεα ταυτη

31 βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα των ανδρων της γενεασ ταυτησ και κατακρινει αυτοουσ οτι ηλθεν εκ των περατων της γησ ακουσαι την σοφιαν σολομωννοσ και ιδου πλειον σολομωννοσ ωδε

32 ανδρεσ νινευι ανασθησονται εν τη κρισει μετα της γενεασ ταυτησ και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εισ το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε

33 ουδεισ δε λυχνον αφασ εισ κρυπτην τιθησιν ουδε υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν ινα οι εισπορευομενοι το φεγγωσ βλεπωσιν

34 ο λυχνοσ του σωματοσ εστιν ο οφθαλμοσ οταν ουν ο οφθαλμοσ σου απλουσ η και ολον το σωμα σου φωτεινον εστιν επαν δε πονηροσ η και το σωμα σου σκοτεινον

35 σκοπει ουν μη το φωσ το εν σοι σκοτοσ εστιν

36 ει ουν το σωμα σου ολον φωτεινον μη εχον τι μεροσ σκοτεινον εσται φωτεινον ολον ωσ οταν ο λυχνοσ τη αστραπη φωτιζη σε

37 εν δε τω λαλησαι ηρωτα αυτον φαρισαιοσ τισ οπωσ αριστηση παρ αυτω εισελθων δε ανεπεσεν

38 ο δε φαρισαιοσ ιδων εθαυμασεν οτι ου πρωτον εβαπτισθη προ του αριστου

39 ειπεν δε ο κυριοσ προσ αυτον νυν υμεισ οι φαρισαιοι το εξωθεν του ποτηριου και του πινακοσ καθαριζετε το δε εσωθεν υμων γεμει αρπαγησ και πονηριασ

40 αφρονεσ ουχ ο ποιησασ το εξωθεν και το εσωθεν εποιησεν

41 πλην τα ενοντα δοτε ελεημοσυνην και ιδου παντα καθαρα υμιν εστιν

42 αλλ ουαι υμιν τοισ φαρισαιοισ οτι αποδεκατουτε το ηδωσομον και το πηγανον και παν λαχανον και παρερχεσθε την κρισιν και την αγαπην του θεου ταυτα εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι

43 ουαι υμιν τοισ φαρισαιοισ οτι αγαπατε την πρωτοκαθεδριαν εν ταισ συναγωγαισ και τουσ ασπασμουσ εν ταισ αγοραισ

44 ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι εστε ωσ τα μνημεια τα αδηλα και οι ανθρωποι περιπατουντεσ επανω ουκ οιδασιν

45 αποκριθεισ δε τισ των νομικων λεγει αυτω διδασκαλε ταυτα λεγων και ημασ υβριζεισ

46 ο δε ειπεν και υμιν τοισ νομικοισ ουαι οτι φορτιζετε τουσ ανθρωπουσ φορτια δυσβαστακτα και αυτοι ενι των δακτυλων υμων ου προσψαυετε τοισ φορτιοισ

47 ουαι υμιν οτι οικοδομειτε τα μνημεια των προφητων οι δε πατερεσ υμων απεκτειναν αυτοουσ

48 αρα μαρτυρειτε και συνευδοκειτε τοισ εργοισ των πατερων υμων οτι αυτοι μεν απεκτειναν αυτοουσ υμεισ δε οικοδομειτε αυτων τα μνημεια

49 δια τουτο και η σοφια του θεου ειπεν αποστωλω εισ αυτοουσ προφητασ και αποστολουσ και εξ αυτων αποκτενουσιν και εκδιωξουσιν

50 ινα εκζητηθη το αιμα παντων των προφητων το εκχυνομενον απο καταβολησ κοσμου απο της γενεασ ταυτησ

51 απο του αιματοσ αβελ εωσ του αιματοσ ζαχαριου του απολομενου μεταξυ του θουιασθηριου και του οικου ναι λεγω υμιν εκζητηθησεται απο της γενεασ ταυτησ

52 ουαι υμιν τοισ νομικοισ οτι ηρατε την κλειδα της γνωσεωσ αυτοι ουκ εισηλθετε και τουσ εισερχομενουσ εκωλυσατε

⁵³ λεγοντος δε αυτου ταυτα προς αυτους ηρξαντο οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι δεινωσ ενεχειν και αποστοματιζειν αυτον περι πλειονων

⁵⁴ ενεδρευοντες αυτον ζητουντες θηρευσαι τι εκ του στοματος αυτου ινα κατηγορησωσιν αυτου

12

¹ εν οισ επισυναχθεισων των μυριαδων του οχλου ωστε καταπατειν αλληλους ηρξατο λεγειν προς τουσ μαθητασ αυτου πρωτον προσεχετε εαυτοισ απο της ζυμης των φαρισαιων ητισ εστιν υποκρισις

² ουδεν δε συγκεκαλυμμενον εστιν ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται

³ ανθων οσα εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι ακουσθησεται και ο προς το ουσ ελαλησατε εν τοισ ταμειοισ κηρυχθησεται επι των δωματων

⁴ λεγω δε υμιν τοισ φιλοισ μου μη φοβηθητε απο των αποκτενοντων το σωμα και μετα ταυτα μη εχοντων περισσοτερον τι ποιησαι

⁵ υποδειξω δε υμιν τινα φοβηθητε φοβηθητε τον μετα το αποκτειναι εξουσιαν εχοντα εμβαλειν εις την γεενναν ναι λεγω υμιν τουτον φοβηθητε

⁶ ουχι πεντε στρουθια πωλειται ασσαριων δυο και εν εξ αυτων ουκ εστιν επιλελησμενον ενωπιον του θεου

⁷ αλλα και αι τριχεσ της κεφαλης υμων πασαι ηριθμηνται μη ουν φοβεισθε πολλων στρουθιων διαφερετε

⁸ λεγω δε υμιν πασ οσ αν ομολογηση εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων και ο υιοσ του ανθρωπου ομολογησει εν αυτω εμπροσθεν των αγγελων του θεου

⁹ ο δε αρνησαμενοσ με ενωπιον των ανθρωπων απαρνηθησεται ενωπιον των αγγελων του θεου

¹⁰ και πασ οσ ερει λογον εις τον υιον του ανθρωπου αφεθησεται αυτω τω δε εις το αγιον πνευμα βλασφημησαντι ουκ αφεθησεται

¹¹ οταν δε προσφερωσιν υμασ επι τασ συναγωγασ και τασ αρχασ και τασ εξουσιασ μη μεριμνατε πως η τι απολογησηθε η τι ειπητε

¹² το γαρ αγιον πνευμα διδαξει υμασ εν αυτη τη ωρα α δει ειπειν

¹³ ειπεν δε τισ αυτω εκ του οχλου διδασκαλε ειπε τω αδελφω μου μερισασθαι μετ εμου την κληρονομιαν

¹⁴ ο δε ειπεν αυτω ανθρωπε τισ με κατεστησεν δικαστην η μεριστην εφ υμασ

¹⁵ ειπεν δε προς αυτουσ ορατε και φυλασσεσθε απο της πλεονεξιασ οτι ουκ εν τω περισσευειν τινη ζωη αυτω εστιν εκ των υπαρχοντων αυτου

¹⁶ ειπεν δε παραβολην προς αυτουσ λεγων ανθρωπου τινουσ πλουσιου ευφορησεν η χωρα

¹⁷ και διελογιζετο εν εαυτω λεγων τι ποιησω οτι ουκ εχω που συναξω τουσ καρπουσ μου

¹⁸ και ειπεν τουτο ποιησω καθελω μου τασ αποθηκασ και μειζονασ οικοδομησω και συναξω εκει παντα τα γεννηματα μου και τα αγαθα μου

¹⁹ και ερω τη ψυχη μου ψυχη εχεισ πολλα αγαθα κειμενα εις ετη πολλα αναπαουο φαγε πιε ευφραινου

²⁰ ειπεν δε αυτω ο θεοσ αφρον ταυτη τη νυκτι την ψυχην σου απαιτουσιν απο σου α δε ητοιμασασ τινη εσται

²¹ ουτωσ ο θησαυριζων εαυτω και μη εις θεον πλουτων

²² ειπεν δε προς τουσ μαθητασ αυτου δια τουτο υμιν λεγω μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε μηδε τω σωματι τι ενδυσησθε

²³ η ψυχη πλειον εστιν της τροφησ και το σωμα του ενδυματος

24 κατανοησατε τους κορακας οτι ου σπειρουν ουδε θεριζουν οισ ουκ εστιν ταμειον ουδε αποθηκη και ο θεος τρεφει αυτους πως μαλλον υμεις διαφερετε των πετεινων

25 τισ δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα

26 ει ουν ουτε ελαχιστον δυνασθε τι περι των λοιπων μεριμνατε

27 κατανοησατε τα κρινα πως αυξανει ου κοπια ουδε νηθει λεγω δε υμιν ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ωσ εν τούτων

28 ει δε τον χορτον εν τω αγρω σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιεννυσιν πως μαλλον υμας ολιγοιστοι

29 και υμεις μη ζητετε τι φαγητε η τι πιητε και μη μετεωριζεσθε

30 ταυτα γαρ παντα τα εθνη του κοσμου επιζητει υμων δε ο πατηρ οιδεν οτι χρηζετε τούτων

31 πλην ζητετε την βασιλειαν του θεου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν

32 μη φοβου το μικρον ποιμνιον οτι ευδοκησεν ο πατηρ υμων δουναι υμιν την βασιλειαν

33 πωλησατε τα υπαρχοντα υμων και δοτε ελεημοσυνην ποιησατε εαυτοις βαλαντια μη παλαιουμενα θησαυρον ανεκλειπτον εν τοις ουρανοισ οπου κλεπτης ουκ εγγιζει ουδε σις διαφθειρει

34 οπου γαρ εστιν ο θησαυρος υμων εκει και η καρδια υμων εσται

35 εστωσαν υμων αι οσφρες περιεζωσμεναι και οι λυχνοι καιομενοι

36 και υμεις ομοιοι ανθρωποις προσδεχομενοι τον κυριον εαυτων ποτε αναλυση εκ των γαμων ινα ελθοντος και κρουσαντος ευθεως ανοιξωσιν αυτω

37 μακαριοι οι δουλοι εκεινοι ουσ ελθων ο κυριος ευρησει γρηγορουντας αμην λεγω υμιν οτι περιζωσεται και ανακλινει αυτους και παρελθων διακονησει αυτοισ

38 και εαν ελθη εν τη δευτερα φυλακη και εν τη τριτη φυλακη ελθη και ευρη ουτως μακαριοι εισιν οι δουλοι εκεινοι

39 τουτο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια ωρα ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν αφηκεν διορυγηναι τον οικον αυτου

40 και υμεις ουν γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερχεται

41 ειπεν δε αυτω ο πετρος κυριε προς ημας την παραβολην ταυτην λεγεις η και προς παντας

42 ειπεν δε ο κυριος τισ αρα εστιν ο πιστος οικονομος και φρονιμος ον καταστησει ο κυριος επι της θεραπειας αυτου του διδοναι εν καιρω το σιτομετριον

43 μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα ουτως

44 αληθως λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον

45 εαν δε ειπη ο δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριος μου ερχεσθαι και αρζηται τυπτειν τους παιδας και τας παιδικασ εσθιειν τε και πινειν και μεθυσκεσθαι

46 ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου μετα των απιστων θησει

47 εκεινος δε ο δουλος ο γνουσ το θελημα του κυριου εαυτου και μη ετοιμασασ μηδε ποιησασ προς το θελημα αυτου δαρησεται πολλας

48 ο δε μη γνουσ ποιησασ δε αξια πληγων δαρησεται ολιγας παντι δε ω εδοθη πολυ πολυ ζητηθησεται παρ αυτου και ω παρεθεντο πολυ περισσοτερον αιτησουσιν αυτον

49 πυρ ηλθον βαλειν εις την γην και τι θελω ει ηδη ανηφθη

50 βαπτισμα δε εχω βαπτισθηναι και πως συνεχομαι εωσ ου τελεσθη

51 δοκειτε οτι ειρηνην παρεγενομην δουναι εν τη γη ουχι λεγω υμιν αλλ η διαμερισμον

52 εσονται γαρ απο του νυν πεντε εν οικω ενι διαμερισμενοι τρεις επι δυσιν και δυο επι τρισιν

⁵³ διαμερισθησεται πατηρ επι υιω και υιος επι πατρι μητηρ επι θυγατρι και θυγατηρ επι μητρι πενθερα επι την νυμφην αυτης και νυμφη επι την πενθεραν αυτης

⁵⁴ ελεγεν δε και τοις οχλοισ οταν ιδητε την νεφελην ανατελλουσαν απο δυσμων ευθεωσ λεγετε ομβρος ερχεται και γινεται ουτως

⁵⁵ και οταν νοτον πνεοντα λεγετε οτι καυσων εσται και γινεται

⁵⁶ υποκριται το προσωπον της γησ και του ουρανου οιδατε δοκιμαζειν τον δε καιρον τουτον πως ου δοκιμαζετε

⁵⁷ τι δε και αφ εαυτων ου κρινετε το δικαιον

⁵⁸ ωσ γαρ υπαγεισ μετα του αντιδικου σου επ αρχοντα εν τη οδω δος εργασιαν απηλλαχθαι απ αυτου μηποτε κατασυρη σε προσ τον κριτην και ο κριτης σε παραδω τω πρακτορι και ο πρακτωρ σε βαλη εις φυλακην

⁵⁹ λεγω σοι ου μη εξελθησ εκειθεν εωσ ου και τον εσχατον λεπτον αποδωσ

13

¹ παρησαν δε τινεσ εν αυτω τω καιρω απαγγελλοντεσ αυτω περι των γαλιλαιων ων το αιμα πιλατοσ εμιξεν μετα των θυσιων αυτων

² και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν αυτοισ δοκειτε οτι οι γαλιλαιοι ουτοι αμαρτωλοι παρα παντασ τουσ γαλιλαιουσ εγενοντο οτι τοιαυτα πεπονθασιν

³ ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοιητε παντεσ ωσαυτωσ απολεισθε

⁴ η εκεινοι οι δεκα και οκτω εφ ουσ επεσεν ο πυργοσ εν τω σιλωαμ και απεκτεινεν αυτοουσ δοκειτε οτι ουτοι οφειλεται εγενοντο παρα παντασ ανθρωπουσ τουσ κατοικουντασ εν ιερουσαλημ

⁵ ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοιητε παντεσ ομοιωσ απολεισθε

⁶ ελεγεν δε ταυτην την παραβολην συκην ειχεν τισ εν τω αμπελωνι αυτου πεφουτευμενην και ηλθεν ζητων καρπον εν αυτη και ουχ ευρεν

⁷ ειπεν δε προσ τον αμπελουργον ιδου τρια ετη ερχομαι ζητων καρπον εν τη συκη ταυτη και ουχ ευρισκω εκκοψον αυτην ινα τι και την γην καταργει

⁸ ο δε αποκριθεισ λεγει αυτω κυριε αφεσ αυτην και τουτο το ετοσ εωσ οτου σκαψω περι αυτην και βαλω κοπρια

⁹ καν μεν ποιηση καρπον ει δε μηγε εις το μελλον εκκοψεισ αυτην

¹⁰ ην δε διδασκων εν μια των συναγωγων εν τοισ σαββασιν

¹¹ και ιδου γυνη ην πνευμα εχουσα ασθeneιασ ετη δεκα και ην συγκυπτουσα και μη δυναμενη ανακυψαι εις το παντελεσ

¹² ιδων δε αυτην ο ιησουσ προσεφωνησεν και ειπεν αυτη γυναι απολελυσα τησ ασθeneιασ σου

¹³ και επεθηκεν αυτη τασ χειρασ και παραχρημα ανωρθωθη και εδοξαζεν τον θεον

¹⁴ αποκριθεισ δε ο αρχισυναγωγοσ αγανακτων οτι τω σαββατω εθεραπευσεν ο ιησουσ ελεγεν τω οχλω εξ ημεραι εισιν εν αισ δει εργαζεσθαι εν ταυταισ ουν ερχομενοι θεραπευσθε και μη τη ημερα του σαββατου

¹⁵ απεκριθη ουν αυτω ο κυριοσ και ειπεν υποκριται εκαστοσ υμων τω σαββατω ου λυει τον βουν αυτου η τον ονον απο της φατησ και απαγαγων ποτιζει

¹⁶ ταυτην δε θυγατερα αβρααμ ουσαν ην εδησεν ο σατανασ ιδου δεκα και οκτω ετη ουκ εδει λυθηναι απο του δεσμου τουτου τη ημερα του σαββατου

¹⁷ και ταυτα λεγοντοσ αυτου κατησχυνοντο παντεσ οι αντικειμενοι αυτω και πασ ο οχλοσ εχαιρεν επι πασιν τοισ ενδοξοισ τοισ γινομενοισ υπ αυτου

¹⁸ ελεγεν δε τινι ομοια εστιν η βασιλεια του θεου και τινι ομοιωσω αυτην

¹⁹ ομοια εστιν κοκκω σιναπεωσ ον λαβων ανθρωποσ εβαλεν εις κηπον εαυτου και ηυξησεν και εγενετο εις δενδρον μεγα και τα πετεινα του ουρανου κατεσκηνωσεν εν τοισ κλαδοισ αυτου

20 παλιν ειπεν τινι ομοιωσω την βασιλειαν του θεου

21 ομοια εστιν ζυμη ην λαβουσα γυνη ενεκρυψεν εις αλευρου σατα τρια εως ου εξυμωθη ολον

22 και διεπορευετο κατα πολεις και κωμας διδασκων και πορειαν ποιουμενος εις ιερουσαλημ

23 ειπεν δε τις αυτω κυριε ει ολιγοι οι σωζομενοι ο δε ειπεν προς αυτους

24 αγωνιζεσθε εισελθειν δια της στενης πυλης οτι πολλοι λεγω υμιν ζητησουσιν εισελθειν και ουκ ισχυουσιν

25 αφ ου αν εγερθη ο οικοδεσποτης και αποκλειση την θυραν και αρξησθε εξω εσταναι και κρουειν την θυραν λεγοντες κυριε κυριε ανοιξον ημιν και αποκριθεις ερει υμιν ουκ οίδα υμας ποθεν εστε

26 τοτε αρξεσθε λεγειν εφαγομεν ενωπιον σου και επιομεν και εν ταις πλαταιαις ημων εδιδασξασ

27 και ερει λεγω υμιν ουκ οίδα υμας ποθεν εστε αποστητε απ εμου παντες οι εργαται της αδικιας

28 εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων οταν οψησθε αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και παντας τους προφητας εν τη βασιλεια του θεου υμας δε εκβαλλομενους εξω

29 και ηξουσιν απο ανατολων και δυσμων και βορρα και νοτου και ανακλιθησονται εν τη βασιλεια του θεου

30 και ιδου εισιν εσχατοι οι εσονται πρωτοι και εισιν πρωτοι οι εσονται εσχατοι

31 εν αυτη τη ημερα προσηλθον τινες φαρισαιοι λεγοντες αυτω εξελθε και πορευου εντευθεν οτι ηρωδης θελει σε αποκτειναι

32 και ειπεν αυτοις πορευθεντες ειπατε τη αλωπεκι ταυτη ιδου εκβαλλω δαιμονια και ιασεισ επιτελω σημερον και αυριον και τη τριτη τελειουμαι

33 πλην δει με σημερον και αυριον και τη εχομενη πορευεσθαι οτι ουκ ενδεχεται προφητην απολεσθαι εξω ιερουσαλημ

34 ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτενουσα τους προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναξαι τα τεκνα σου ον τροπον ορνις την εαυτης νοσσιαν υπο τας πτερυγας και ουκ ηθελησατε

35 ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων ερημος λεγω δε υμιν οτι ου μη με ιδητε εως αν ηξει οτε ειπητε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

14

1 και εγενετο εν τω ελθειν αυτον εις οικον τινος των αρχοντων των φαρισαιων σαββατω φαγειν αρτον και αυτοι ησαν παρατηρουμενοι αυτον

2 και ιδου ανθρωπος τις ην υδρωπικος εμπροσθεν αυτου

3 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς τους νομικους και φαρισαιους λεγων ει εξεστιν τω σαββατω θεραπευειν

4 οι δε ησυχασαν και επιλαβομενος ιασατο αυτον και απελυσεν

5 και αποκριθεις προς αυτους ειπεν τινος υμων υιος η βουσ εις φρεαρ εμπεσειται και ουκ ευθεωσ ανασπασει αυτον εν τη ημερα του σαββατου

6 και ουκ ισχυσαν ανταποκριθηναι αυτω προς ταυτα

7 ελεγεν δε προς τους κεκλημενους παραβολην επεχων πωσ τας πρωτοκλισιας εξελεγοντο λεγων προς αυτους

8 οταν κληθης υπο τινος εις γαμουσ μη κατακλιθης εις την πρωτοκλισιαν μηποτε εντιμωτερος σου η κεκλημενος υπ αυτου

9 και ελθων ο σε και αυτον καλεσασ ερει σοι δος τουτω τοπον και τοτε αρξη μετ αισυχνησ τον εσχατον τοπον κατεχειν

10 αλλ οταν κληθης πορευθεις αναπεσε εις τον εσχατον τοπον ινα οταν ελθη ο κεκληκωσ σε ειπη σοι φιλε προσαναβηθι ανωτερον τοτε εσται σοι δοξα ενωπιον των συνανακειμενων σοι

11 οτι πασ ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται και ο ταπεινων εαυτον υψωθησεται

12 ελεγεν δε και τω κεκληκοτι αυτον οταν ποιησ αριστον η δειπνον μη φωνει τουσ φιλουσ σου μηδε τουσ αδελφουσ σου μηδε τουσ συγγενεισ σου μηδε γειτονασ πλουσιουσ μηποτε και αυτοι σε αντικαλεσωσιν και γενηται σοι ανταποδομα

13 αλλ οταν ποιησ δοχην καλει πτωχουσ αναπηρουσ χωλουσ τυφλουσ

14 και μακαριοσ εση οτι ουκ εχουσιν ανταποδουнай σοι ανταποδοθησεται γαρ σοι εν τη αναστασει των δικαιων

15 ακουσασ δε τισ των συνανακειμενων ταυτα ειπεν αυτω μακαριοσ οσ φαγεται αριστον εν τη βασιλεια του θεου

16 ο δε ειπεν αυτω ανθρωπωσ τισ εποιησεν δειπνον μεγα και εκαλεσεν πολλουσ

17 και απεστειλεν τον δουλον αυτου τη ωρα του δειπνου ειπειν τοισ κεκλημενοισ ερχεσθε οτι ηδη ετοιμα εστιν παντα

18 και ηρξαντο απο μιασ παραιτεισθαι παντεσ ο πρωτοσ ειπεν αυτω αγρον ηγορασα και εχω αναγκην εξελθειν και ιδειν αυτον ερωτω σε εχε με παρητημενον

19 και ετεροσ ειπεν ζευγη βων ηγορασα πεντε και πορευομαι δοκιμασαι αυτα ερωτω σε εχε με παρητημενον

20 και ετεροσ ειπεν γυναικα εγημα και δια τουτου ου δυναμαι ελθειν

21 και παραγενομενοσ ο δουλοσ εκεινοσ απηγγειλεν τω κυριω αυτου ταυτα τοτε οργισθεισ ο οικοδεσποτησ ειπεν τω δουλω αυτου εξελθε ταχεωσ εισ τασ πλατειασ και ρυμασ τησ πολεωσ και τουσ πτωχουσ και αναπηρουσ και χωλουσ και τυφλουσ εισαγαγε ωδε

22 και ειπεν ο δουλοσ κυριε γεγονεν ωσ επεταξασ και ετι τοποσ εστιν

23 και ειπεν ο κυριοσ προς τον δουλον εξελθε εισ τασ οδουσ και φραγμαουσ και αναγκασον εισελθειν ινα γεμισθη ο οικοσ μου

24 λεγω γαρ υμιν οτι ουδεισ των ανδρων εκεινων των κεκλημενων γευσεται μου του δειπνου πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι

25 συνεπορευοντο δε αυτω οχλοι πολλοι και στραφεισ ειπεν προς αυτουσ

26 ει τισ ερχεται προς με και ου μισει τον πατερα αυτου και την μητερα και την γυναικα και τα τεκνα και τουσ αδελφουσ και τασ αδελφασ ετι δε και την εαυτου ψυχην ου δυναται μου μαθητησ ειναι

27 και οστισ ου βασταζει τον σταυρον αυτου και ερχεται οπισω μου ου δυναται ειναι μου μαθητησ

28 τισ γαρ εξ υμων ο θελων πυργον οικοδομησαι ουχι πρωτον καθισασ ψηφιζει την δαπανην ει εχει τα εισ απαρτισμον

29 ινα μηποτε θεντοσ αυτου θεμελιον και μη ισχυοντοσ εκτελεσαι παντεσ οι θεωρουντεσ αρζωνται εμπαιζειν αυτω

30 λεγοντεσ οτι ουτοσ ο ανθρωπωσ ηρξατο οικοδομειν και ουκ ισχυσεν εκτελεσαι

31 η τισ βασιλευσ πορευομενοσ συμβαλειν ετερω βασιλει εισ πολεμον ουχι καθισασ πρωτον βουλευεται ει δυνατοσ εστιν εν δεκα χιλιασιν απαντησαι τω μετα εικοσι χιλιαδων ερχομενω επ αυτον

32 ει δε μηγε ετι πορρω αυτου οντοσ πρεσβειαν αποστειλασ ερωτα τα προς ειρηνην

33 ουτωσ ουν πασ εξ υμων οσ ουκ αποτασσεται πασιν τοισ εαυτου υπαρχουσιν ου δυναται μου ειναι μαθητησ

34 καλον το αλασ εαν δε το αλασ μωρανθη εν τινι αρτυθησεται

35 ουτε εισ γην ουτε εισ κοπριαν ευθετον εστιν εξω βαλλουσιν αυτο ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

15

- 1 ἦσαν δε ἐγγιζόντες αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀκούειν αὐτοῦ
- 2 καὶ διεγογγυζόν οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδεχεται καὶ συνεσθίει αὐτοῖς
- 3 εἶπεν δε πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγων
- 4 τίς ἀνθρώπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα καὶ ἀπολέσας ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ καταλείπει τὰ ἐνενηκόντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρημῷ καὶ πορευεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς ἕως εὐρῆ αὐτοῦ
- 5 καὶ εὐρῶν ἐπιτιθήσιν ἐπὶ τοὺς ὤμους εαυτοῦ χαίρων
- 6 καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας λέγων αὐτοῖς συγαρήτε μοι ὅτι εὐρὸν τὸ πρόβατον μου τὸ ἀπολωλὸς
- 7 λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτως χαρὰ ἐστὶ ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἐνενηκόντα ἐννέα δίκαιοις οἵτινες οὐ χρεῖαν ἔχουσιν μετανοίας
- 8 ἡ τίς γυνὴ δραχμᾶς ἔχουσα δεκά εἰαν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν οὐχὶ ἀπτεῖ λυχνὸν καὶ σαρκοὶ τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως οὗ οὐ εὐρῆ
- 9 καὶ εὐρουσα συγκαλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας λεγούσα συγαρήτε μοι ὅτι εὐρὸν τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα
- 10 οὕτως λέγω ὑμῖν χαρὰ γίνεται ἐνωπίον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι
- 11 εἶπεν δε ἀνθρώπος τίς εἶχεν δύο υἱοὺς
- 12 καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ πατέρ ὀσον μοι τὸ ἐπιβαλλὸν μέρος τῆς οὐσίας καὶ διείλεν αὐτοῖς τὸν βίον
- 13 καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἀπάντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν καὶ ἐκεῖ διεσκορπίσεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσωτῶς
- 14 δαπανήσαντος δε αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην καὶ αὐτὸς ἠρξάτο ὑστερεῖσθαι
- 15 καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης καὶ ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγρούς αὐτοῦ βοσκεῖν χοίρους
- 16 καὶ ἐπεθυμῆι γέμισαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατιῶν ὧν ἠσθίων οἱ χοῖροι καὶ οὐδεὶς εἶδίδου αὐτῷ
- 17 εἰς αὐτὸν δε ἐλθὼν εἶπεν ποσοὶ μισθιοὶ τοῦ πατροῦ μου περισσεύουσιν ἄρτων ἐγὼ δε λιμῷ ἀπολλύμαι
- 18 ἀναστὰς πορευέσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ πατέρ ἡμάρτων εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνωπίον σου
- 19 καὶ οὐκετὶ εἰμι ἀξίος κληθῆναι υἱὸς σου ποιήσον με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου
- 20 καὶ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ ἐτι δε αὐτοῦ μακρὰν ἀπεχόντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη καὶ δαμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τραχήλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτὸν
- 21 εἶπεν δε αὐτῷ ὁ υἱὸς πατέρ ἡμάρτων εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνωπίον σου καὶ οὐκετὶ εἰμι ἀξίος κληθῆναι υἱὸς σου
- 22 εἶπεν δε ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐξενεγκάτε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτὸν καὶ δότε δακτυλῖον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας
- 23 καὶ ἐνεγκάντες τὸν μὸσχον τὸν σίτευτον θύσατε καὶ φαγοντες εὐφρανθῶμεν
- 24 ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνεζήσεν καὶ ἀπολωλὸς ἦν καὶ εὐρεθῆ καὶ ἠρξάτο εὐφραίνεσθαι
- 25 ἦν δε ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ καὶ ὡς ἐρχομενὸς ἠγγίσεν τὴν οἰκίαν ἠκούσεν συμφωνίας καὶ χορῶν
- 26 καὶ προσκαλεσαμενὸς ἓνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τι εἶη ταῦτα

27 ο δε ειπεν αυτω οτι ο αδελφος σου ηκει και εθυσεν ο πατηρ σου τον μοσχον τον σιτευτον οτι υγιαινοντα αυτον απελαβεν

28 ωργισθη δε και ουκ ηθελεν εισελθειν ο ουν πατηρ αυτου εξελθων παρεκαλει αυτον

29 ο δε αποκριθεις ειπεν τω πατρι ιδου τοσαυτα ετη δουλευω σοι και ουδεποτε εντολην σου παρηλθον και εμοι ουδεποτε εδωκασ εριφον ινα μετα των φιλων μου ευφρανθω

30 οτε δε ο υιος σου ουτος ο καταφαγων σου τον βιον μετα πορνων ηλθεν εθυσας αυτω τον μοσχον τον σιτευτον

31 ο δε ειπεν αυτω τεκνον συ παντοτε μετ εμου ει και παντα τα εμα σα εστιν

32 ευφρανθηναι δε και χαρηναι εδει οτι ο αδελφος σου ουτος νεκρος ην και ανεζησεν και απολωλωσ ην και ευρεθη

16

1 ελεγεν δε και προς τους μαθητας αυτου ανθρωπος τις ην πλουσιος ος ειχεν οικονομον και ουτος διεβληθη αυτω ως διασκορπιζων τα υπαρχοντα αυτου

2 και φωνησας αυτον ειπεν αυτω τι τουτο ακουω περι σου αποδος τον λογον της οικονομιας σου ου γαρ δυναησ ητι οικονομειν

3 ειπεν δε εν εαυτω ο οικονομος τι ποιησω οτι ο κυριος μου αφαιρειται την οικονομιαν απ εμου σκαπτειν ουκ ισχυω επαιτειν αισχυνομαι

4 εγνων τι ποιησω ινα οταν μετασταθω της οικονομιας δεξωνται με εις τους οικους αυτων

5 και προσκαλεσαμενος ενα εκαστον των χρεωφειλετων του κυριου εαυτου ελεγεν τω πρωτω ποσον οφειλεις τω κυριω μου

6 ο δε ειπεν εκατον βατους ελαιου και ειπεν αυτω δεξαι σου το γραμμα και καθισας ταχεως γραψον πεντηκοντα

7 επειτα ετερω ειπεν συ δε ποσον οφειλεις ο δε ειπεν εκατον κορους σιτου και λεγει αυτω δεξαι σου το γραμμα και γραψον ογδοηκοντα

8 και επηνεσεν ο κυριος τον οικονομον της αδικιας οτι φρονιμωσ εποιησεν οτι οι υιοι του αιωνος τουτου φρονιμωτεροι υπερ τους υιους του φωτος εις την γενεαν την εαυτων εισιν

9 καγω υμιν λεγω ποιησατε εαυτοις φιλους εκ του μαμωνα της αδικιας ινα οταν εκλιπητε δεξωνται υμας εις τας αιωνιους σκηνας

10 ο πιστος εν ελαχιστω και εν πολλω πιστος εστιν και ο εν ελαχιστω αδικος και εν πολλω αδικος εστιν

11 ει ουν εν τω αδικω μαμωνα πιστοι ουκ εγενεσθε το αληθινον τις υμιν πιστευσει

12 και ει εν τω αλλοτριω πιστοι ουκ εγενεσθε το υμετερον τις υμιν δωσει

13 ουδεις οικητησ δυναται δυσιν κυριοις δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα

14 ηκουον δε ταυτα παντα και οι φαρισαιοι φιλαργυροι υπαρχοντες και εξεμυκτηριζον αυτον

15 και ειπεν αυτοις υμεις εστε οι δικαιουντες εαυτους ενωπιον των ανθρωπων ο δε θεος γνωσκει τας καρδιας υμων οτι το εν ανθρωποις υψηλον βδελυγμα ενωπιον του θεου

16 ο νομος και οι προφηται εωσ ιωαννου απο τοτε η βασιλεια του θεου ευαγγελιζεται και πασ εις αυτην βιαζεται

17 ευκοπωτερον δε εστιν τον ουρανον και την γην παρελθειν η του νομου μιαν κεραϊαν πεσειν

18 πασ ο απολυων την γυναικα αυτου και γαμων ετεραν μοιχευει και πασ ο απολελυμενην απο ανδρος γαμων μοιχευει

19 ανθρωπος δε τις ην πλουσιος και ενεδιδυσκετο πορφυραν και βυσσον ευφραινομενος καθ ημεραν λαμπρως

20 πτωχος δε τις ην ονοματι λαζαρος ος εβεβλητο προς τον πυλωνα αυτου ηλκωμενος
 21 και επιθυμων χορτασθηναι απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπεζης του πλουσιου αλλα και οι κνεσ ερχομενοι απελειχον τα ελκη αυτου
 22 εγενετο δε αποθανειν τον πτωχον και απενεχθηται αυτον υπο των αγγελων εις τον κολπον αβρααμ απεθανεν δε και ο πλουσιος και εταφη
 23 και εν τω αδη επαρας τους οφθαλμους αυτου υπαρχων εν βασανοισ ορα τον αβρααμ απο μακροθεν και λαζαρον εν τοις κολποισ αυτου
 24 και αυτοσ φωνησασ ειπεν πατερ αβρααμ ελεησον με και πεμψον λαζαρον ινα βαψη το ακρον του δακτυλου αυτου υδατος και καταψυξη την γλωσσαν μου οτι οδυνωμαι εν τη φλογι ταυτη
 25 ειπεν δε αβρααμ τεκνον μνησθητι οτι απελαβες συ τα αγαθα σου εν τη ζωη σου και λαζαρος ομοιωσ τα κακα νυν δε ωδε παρακαλειται συ δε οδυνασαι
 26 και επι πασιν τουτοις μεταξυ ημων και υμων χασμα μεγα εστηρικται οπως οι θελοντες διαβηναι ενθεν προς υμασ μη δυνωνται μηδε οι εκειθεν προς ημασ διαπερωσιν
 27 ειπεν δε ερωτω ουν σε πατερ ινα πεμψησ αυτον εις τον οικον του πατροσ μου
 28 εχω γαρ πεντε αδελφους οπως διαμαρτυρηται αυτοισ ινα μη και αυτοι ελθωσιν εις τον τοπον τουτον της βασανου
 29 λεγει αυτω αβρααμ εχουσιν μωσα και τους προφητασ ακουσατωσαν αυτων
 30 ο δε ειπεν ουχι πατερ αβρααμ αλλ εαν τις απο νεκρων πορευθη προς αυτοουσ μετανοησουσιν
 31 ειπεν δε αυτω ει μωσεωσ και των προφητων ουκ ακουουσιν ουδε εαν τις εκ νεκρων αναστη πεισθησονται

17

1 ειπεν δε προς τους μαθητασ ανενδεκτον εστιν του μη ελθειν τα σκανδαλα ουαι δε δι ου ερχεται
 2 λυσιτελει αυτω ει μυλος ονικος περικειται περι τον τραχηλον αυτου και ερριπται εις την θαλασσαν η ινα σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων
 3 προσεχετε εαυτοισ εαν δε αμαρτη εις σε ο αδελφωσ σου επιτιμησον αυτω και εαν μετανοηση αφεσ αυτω
 4 και εαν επτακις της ημερασ αμαρτη εις σε και επτακις της ημερασ επιστρεψη λεγων μετανω αφησεις αυτω
 5 και ειπον οι αποστολοι τω κυριω προσθεσ ημιν πιστιν
 6 ειπεν δε ο κυριος ει εχετε πιστιν ωσ κοκκον σιναπεωσ ελεγετε αν τη συκαμινω ταυτη εκριζωθητι και φυτευθητι εν τη θαλασση και υπηκουσεν αν υμιν
 7 τις δε εξ υμων δουλον εχων αροτριωντα η ποιμαινοντα οσ εισελθοντι εκ του αγρου ερει ευθεωσ παρελθων αναπεσε
 8 αλλ ουχι ερει αυτω ετοιμασον τι δειπνησω και περιζωσαμενοσ διακονει μοι εωσ φαγω και πιω και μετα ταυτα φαγεσαι και πιεσαι συ
 9 μη χαριν εχει τω δουλω εκεινω οτι εποιησεν τα διαταχθεντα ου δοκω
 10 ουτωσ και υμεισ οταν ποιησητε παντα τα διαταχθεντα υμιν λεγετε οτι δουλοι αχρειοι εσμεν οτι ο οφειλομεν ποιησαι πεποιηκαμεν
 11 και εγενετο εν τω πορευεσθαι αυτον εις ιερουσαλημ και αυτοσ διηρχετο δια μεσουσαμρειασ και γαλιλαιασ
 12 και εισερχομενου αυτου εις τινα κωμην απηνητησαν αυτω δεκα λεπροι ανδρεσ οι εστησαν πορρωθεν
 13 και αυτοι ηραν φωνην λεγοντεσ ιησου επιστατα ελεησον ημασ
 14 και ιδων ειπεν αυτοισ πορευθεντεσ επιδειξατε εαυτουσ τοισ ιερουσιν και εγενετο εν τω υπαγειν αυτοουσ εκαθαρισθησαν
 15 εισ δε εξ αυτων ιδων οτι ιαθη υπεστρεψεν μετα φωνησ μεγαλησ δοξαζων τον θεον

16 και επεσεν επι προσωπον παρα τουσ ποδασ αυτου ευχαριστων αυτω και αυτος ην σαμαρειτησ
 17 αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν ουχι οι δεκα εκαθαρισθησαν οι δε εννεα που
 18 ουχ ευρεθησαν υποστρεψαντες δουναι δοξαν τω θεω ει μη ο αλλογενησ ουτοσ
 19 και ειπεν αυτω αναστασ πορευου η πιστισ σου σεσωκεν σε
 20 επερωτηθεισ δε υπο των φαρισαιων ποτε ερχεται η βασιλεια του θεου απεκριθη
 αυτοισ και ειπεν ουκ ερχεται η βασιλεια του θεου μετα παρατηρησεωσ
 21 ουδε ερουσιν ιδου ωδε η ιδου εκει ιδου γαρ η βασιλεια του θεου εντοσ υμων εστιν
 22 ειπεν δε προσ τουσ μαθητασ ελευσονται ημεραι οτε επιθυμησετε μιαν των ημερων
 του υιου του ανθρωπου ιδειν και ουκ οψεσθε
 23 και ερουσιν υμιν ιδου ωδε η ιδου εκει μη απελθητε μηδε διωξητε
 24 ωσπερ γαρ η αστραπη η αστραπτουσα εκ της υπ ουρανον εισ την υπ ουρανον λαμπει
 ουτωσ εσται ο υιοσ του ανθρωπου εν τη ημερα αυτου
 25 πρωτον δε δει αυτον πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο της γενεασ ταυτησ
 26 και καθωσ εγενετο εν ταισ ημεραισ νωε ουτωσ εσται και εν ταισ ημεραισ του υιου
 του ανθρωπου
 27 ησθιον επινον εγαμουν εξεγαμιζοντο αχρι ησ ημερασ εισηλθεν νωε εισ την κιβωτον
 και ηλθεν ο κατακλυσμοσ και απωλεσεν απαντασ
 28 ομοιωσ και ωσ εγενετο εν ταισ ημεραισ λωτ ησθιον επινον ηγοραζον επωλουν
 εφουτενον ωκοδομουν
 29 η δε ημερα εξηλθεν λωτ απο σοδομων εβρεξεν πυρ και θειον απ ουρανου και
 απωλεσεν απαντασ
 30 κατα ταυτα εσται η ημερα ο υιοσ του ανθρωπου αποκαλυπτεται
 31 εν εκεινη τη ημερα οσ εσται επι του δωματοσ και τα σκευη αυτου εν τη οικια μη
 καταβατω αραι αυτα και ο εν τω αγρω ομοιωσ μη επιστρεψατω εισ τα οπισω
 32 μνημονευετε της γυναικοσ λωτ
 33 οσ εαν ζητηση την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην και οσ εαν απολεση αυτην
 ζωογονησει αυτην
 34 λεγω υμιν ταυτη τη νυκτι εσονται δυο επι κλινησ μιασ εισ παραληφθησεται και ο
 ετεροσ αφεθησεται
 35 δυο εσονται αληθουσαι επι το αυτο μια παραληφθησεται και η ετερα αφεθησεται
 36 37 και αποκριθεντεσ λεγουσιν αυτω που κυριε ο δε ειπεν αυτοισ οπου το σωμα εκει
 συναχθησονται οι αιετοι

18

1 ελεγεν δε και παραβολην αυτοισ προσ το δειν παντοτε προσευχεσθαι και μη εκκακειν
 2 λεγων κριτησ τισ ην εν τινι πολει τον θεον μη φοβουμενοσ και ανθρωπον μη
 εντρεπομενοσ
 3 χηρα δε ην εν τη πολει εκεινη και ηρχετο προσ αυτον λεγουσα εκδικησον με απο του
 αντιδικου μου
 4 και ουκ ηθελησεν επι χρονον μετα δε ταυτα ειπεν εν εαυτω ει και τον θεον ου
 φοβουμαι και ανθρωπον ουκ εντρεπομαι
 5 δια γε το παρεχειν μοι κοπον την χηραν ταυτην εκδικησω αυτην ινα μη εισ τελοσ
 ερχομενη υποπιαζη με
 6 ειπεν δε ο κυριοσ ακουσατε τι ο κριτησ της αδικιασ λεγει
 7 ο δε θεοσ ου μη ποιηση την εκδικησιν των εκλεκτων αυτου των βωνωντων προσ αυτον
 ημερασ και νυκτοσ και μακροθυμων επ αυτοισ
 8 λεγω υμιν οτι ποιησει την εκδικησιν αυτων εν ταχει πλην ο υιοσ του ανθρωπου
 ελθων αρα ευρησει την πιστιν επι της γησ

9 ειπεν δε προς τινας τους πεποιθотας εφ εαυτοις οτι εισιν δικαιοι και εξουθενουντας τους λοιπους την παραβολην ταυτην

10 ανθρωποι δυο ανεβησαν εις το ιερον προσευξασθαι ο εις φαρισαιος και ο ετερος τελωνης

11 ο φαρισαιος σταθεισ προσ εαυτον ταυτα προσηυχето ο θεος ευχαριστω σοι οτι ουκ ειμι ωπερ οι λοιποι των ανθρωπων αρπαγες αδικοι μοιχι η και ωσ ουτος ο τελωνης

12 νηστευω δις του σαββατου αποδεκατω παντα οσα κτωμαι

13 και ο τελωνης μακροθεν εστωσ ουκ ηθελεν ουδε τους οφθαλμους εις τον ουρανον επαραι αλλ ετυπεν εις το στηθος αυτου λεγων ο θεος ιλασθητι μοι τω αμαρτωλω

14 λεγω υμιν κατεβη ουτος δεδικαιωμενος εις τον οικον αυτου η γαρ εκεινος οτι πασ ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται ο δε ταπεινων εαυτον υψωθησεται

15 προσεφερον δε αυτω και τα βρεφη ινα αυτων απτηται ιδοντες δε οι μαθηται επετιμησαν αυτοις

16 ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτα ειπεν αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με και μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου

17 αμην λεγω υμιν οσ εαν μη δεζηται την βασιλειαν του θεου ωσ παιδιον ου μη εισελθι εις αυτην

18 και επηρωτησεν τισ αυτον αρχων λεγων διδασκαλε αγαθε τι ποιησας ζων αιωνιον κληρονομησω

19 ειπεν δε αυτω ο ιησους τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος

20 τας εντολας οιδας μη μοιχευσης μη φονευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου

21 ο δε ειπεν ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου

22 ακουσας δε ταυτα ο ιησους ειπεν αυτω ετι εν σοι λειπει παντα οσα εχεις πωλησον και διαδος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι

23 ο δε ακουσας ταυτα περιλυπος εγενετο ην γαρ πλουσιος σφοδρα

24 ιδων δε αυτον ο ιησους περιλυπον γενομενον ειπεν πως δυσκολωσ οι τα χρηματα εχοντες εισελευσονται εις την βασιλειαν του θεου

25 ευκοπωτερον γαρ εστιν καμηλον δια τρυμαλιας ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν

26 ειπον δε οι ακουσαντες και τισ δυναται σωθηναι

27 ο δε ειπεν τα αδυνατα παρα ανθρωποις δυνατα εστιν παρα τω θεω

28 ειπεν δε πετρος ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι

29 ο δε ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι ουδεις εστιν οσ αφηκεν οικιαν η γονεισ η αδελφους η γυναικα η τεκνα ενεκεν της βασιλειας του θεου

30 οσ ου μη απολαβη πολλαπλασιασια εν τω καιρω τουτω και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζων αιωνιον

31 παραλαβων δε τους δωδεκα ειπεν προς αυτοις ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και τελεσθησεται παντα τα γεγραμμενα δια των προφητων τω υιω του ανθρωπου

32 παραδοθησεται γαρ τοις εθνεσιν και εμπαιχθησεται και υβρισθησεται και εμπτυσθησεται

33 και μαστιγωσαντες αποκτενουσιν αυτον και τη ημερα τη τριτη αναστησεται

34 και αυτοι ουδεν τουτων συνηκαν και ην το ρημα τουτο κεκρυμμενον απ αυτων και ουκ εγινωσκον τα λεγομενα

35 εγενετο δε εν τω εγγιζειν αυτον εις ιεριχω τυφλος τισ εκαθητο παρα την οδον προσαιτων

36 ακουσας δε οχλου διαπορευομενου επυνθανετο τι ειη τουτο

37 απηγγειλαν δε αυτω οτι ιησους ο ναζωραιος παρερχεται

38 και εβοησεν λεγων ιησου υιε δαυιδ ελεησον με

39 και οι προαγοντες επιτιμων αυτω ινα σιωπηση αυτοσ δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με
 40 σταθεις δε ο ιησους εκελευσεν αυτον αχθηναι προς αυτον εγγισαντος δε αυτου επηρωτησεν αυτον
 41 λεγων τι σοι θελεις ποιησω ο δε ειπεν κυριε ινα αναβλεψω
 42 και ο ιησους ειπεν αυτω αναβλεψον η πιστις σου σεσωκεν σε
 43 και παραχηριμα ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω δοξαζων τον θεον και πασ ο λαοσ ιδων εδωκεν αινον τω θεω

19

1 και εισελθων διηρχετο την ιεριχω
 2 και ιδου ανηρ ονοματι καλουμενοσ ζακχαιοσ και αυτοσ ην αρχιτελωνησ και ουτοσ ην πλουσιοσ
 3 και εζητει ιδειν τον ιησουν τισ εστιν και ουκ ηδυνατο απο τω οχλου οτι τη ηλικια μικροσ ην
 4 και προδραμων εμπροσθεν ανεβη επι συκομωραιαν ινα ιδη αυτον οτι εκεινησ εμελλεν διερχεσθαι
 5 και ωσ ηλθεν επι τον τοπον αναβλεψασ ο ιησους ειδεν αυτον και ειπεν προς αυτον ζακχαιε σπευσασ καταβηθι σημερον γαρ εν τω οικω σου δει με μειναι
 6 και σπευσασ κατεβη και υπεδεξατο αυτον χαιρων
 7 και ιδοντεσ παντεσ διεγογγυζον λεγοντεσ οτι παρα αμαρτωλω ανδρι εισηλθεν καταλυσαι
 8 σταθεις δε ζακχαιοσ ειπεν προς τον κυριον ιδου τα ημιση των υπαρχοντων μου κυριε διδωμι τοισ πτωχοισ και ει τινοσ τι εσυκοφαντησα αποδιδωμι τετραπλουν
 9 ειπεν δε προς αυτον ο ιησους οτι σημερον σωτηρια τω οικω τουτω εγενετο καθοτι και αυτοσ υιοσ αβρααμ εστιν
 10 ηλθεν γαρ ο υιοσ του ανθρωπου ζητησαι και σωσαι το απολωλοσ
 11 ακουοντων δε αυτων ταυτα προσθεισ ειπεν παραβολην δια το εγγυσ αυτον ειναι ιερουσαλημ και δοκειν αυτουσ οτι παραχηριμα μελλει η βασιλεια του θεου αναφαινεσθαι
 12 ειπεν ουν ανθρωποσ τισ ευγενησ επορευθη εισ χωραν μακραν λαβειν εαυτω βασιλειαν και υποστρεψαι
 13 καλεσασ δε δεκα δουλουσ εαυτου εδωκεν αυτοισ δεκα μνασ και ειπεν προς αυτουσ πραγματευσασθε εωσ ερχομαι
 14 οι δε πολιται αυτου εμισουν αυτον και απεστειλαν πρεσβειαν οπισω αυτου λεγοντεσ ου θελομεν τουτον βασιλευσαι εφ ημασ
 15 και εγενετο εν τω επανελθειν αυτον λαβοντα την βασιλειαν και ειπεν φωνηθηναι αυτω τουσ δουλουσ τουτουσ οισ εδωκεν το αργυριον ινα γνω τισ τι διεπραγματευσαστο
 16 παρεγενετο δε ο πρωτοσ λεγων κυριε η μνα σου προσειργασαστο δεκα μνασ
 17 και ειπεν αυτω εν αγαθε δουλε οτι εν ελαχιστω πιστοσ εγενεν οισθι εξουσιαν εχων επανω δεκα πολεων
 18 και ηλθεν ο δευτεροσ λεγων κυριε η μνα σου εποιησεν πεντε μνασ
 19 ειπεν δε και τουτω και συ γινου επανω πεντε πολεων
 20 και ετεροσ ηλθεν λεγων κυριε ιδου η μνα σου ην ειχον αποκειμενην εν σουδαριω
 21 εφοβουμην γαρ σε οτι ανθρωποσ αυστηροσ ει αιρεισ ο ουκ εθηκασ και θεριζεισ ο ουκ εσπειρασ
 22 λεγει δε αυτω εκ του στοματοσ σου κρινω σε πονηρε δουλε ηδεισ οτι εγω ανθρωποσ αυστηροσ ειμι αιρων ο ουκ εθηκα και θεριζων ο ουκ εσπειρα
 23 και δια τι ουκ εδωκασ το αργυριον μου επι τραπεζαν και εγω ελθων συν τοκω αν επραξα αυτο

24 και τοις παρεστωσιν ειπεν αρατε απ αυτου την μναν και δοτε τω τας δεκα μνας εχοντι

25 και ειπον αυτω κυριε εχει δεκα μνας

26 λεγω γαρ υμιν οτι παντι τω εχοντι δοθησεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ αυτου

27 πλην τουσ εχθρουσ μου εκεινουσ τουσ μη θελησαντασ με βασιλευσαι επ αυτουσ αγαγετε ωδε και κατασφαξατε εμπροσθεν μου

28 και ειπων ταυτα επορευετο εμπροσθεν αναβαινων εισ ιεροσολυμα

29 και εγενετο ωσ ηγγισεν εισ βηθσφαγη και βηθανιαν προσ το ορουσ το καλουμενον ελαιων απεστειλεν δυο των μαθητων αυτου

30 ειπων υπαγετε εισ την κατεναντι κωμην εν η εισπορευομενοι ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεισ πωποτε ανθρωπων εκαθισεν λυσαντεσ αυτον αγαγετε

31 και εαν τισ υμασ ερωτα δια τι λυετε ουτωσ ερειτε αυτω οτι ο κυριουσ αυτου χρειαν εχει

32 απελθοντεσ δε οι απεσταλμενοι ευρον καθωσ ειπεν αυτοισ

33 λυοντων δε αυτων τον πωλον ειπον οι κυριοι αυτου προσ αυτοουσ τι λυετε τον πωλον

34 οι δε ειπον ο κυριουσ αυτου χρειαν εχει

35 και ηγαγον αυτον προσ τον ιησουν και επιρριψαντεσ εαυτων τα ιματια επι τον πωλον επεβιβασαν τον ιησουν

36 πορευομενου δε αυτου υπεστρωννυον τα ιματια αυτων εν τη οδω

37 εγγιζοντοσ δε αυτου ηδη προσ τη καταβασει του ορουσ των ελαιων ηρξαντο απαν το πληθοσ των μαθητων χαιροντεσ αινειν τον θεον φωνη μεγαλη περι πασων ων ειδον δυναμειων

38 λεγοντεσ ευλογημενοσ ο ερχομενοσ βασιλευσ εν ονοματι κυριου ειρηνη εν ουρανω και δοξα εν υψιστοισ

39 και τινεσ των φαρισαιων απο του οχλου ειπον προσ αυτον διδασκαλε επιτιμησον τοισ μαθηταισ σου

40 και αποκριθεισ ειπεν αυτοισ λεγω υμιν οτι εαν αυτοι σιωπησωσιν οι λιθοι κεκραζονται

41 και ωσ ηγγισεν ιδων την πολιν εκλαυσεν επ αυτη

42 λεγων οτι ει εγνωσ και συ και γε εν τη ημερα σου ταυτη τα προσ ειρηνην σου νυν δε εκρυβη απο οφθαλμων σου

43 οτι ηξουσιν ημεραι επι σε και περιβαλουσιν οι εχθροι σου χαρακα σοι και περικυκλωσουσιν σε και συνεξουσιν σε παντοθεν

44 και εδαφιουσιν σε και τα τεκνα σου εν σοι και ουκ αφησουσιν εν σοι λιθον επι λιθω ανθων ουκ εγνωσ τον καιρον της επισκοπησ σου

45 και εισελθων εισ το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τουσ πωλουντασ εν αυτω και αγοραζοντασ

46 λεγων αυτοισ γεγραπται ο οικοσ μου οικοσ προσευχησ εστιν υμεισ δε αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων

47 και ην διδασκων το καθ ημεραν εν τω ιερω οι δε αρχιερεισ και οι γραμματεισ εζητουν αυτον απολεσαι και οι πρωτοι του λαου

48 και ουχ ευρισκον το τι ποιησωσιν ο λαοσ γαρ απασ εξεκρεματο αυτου ακουων

20

1 και εγενετο εν μια των ημερων εκεινων διδασκοντοσ αυτου τον λαον εν τω ιερω και εαγγελιζομενου επεστησαν οι ιερεισ και οι γραμματεισ συν τοισ πρεσβυτεροισ

2 και ειπον προσ αυτον λεγοντεσ ειπε ημιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιεισ η τισ εστιν ο δουσ σοι την εξουσιαν ταυτην

- 3 αποκριθεισ δε ειπεν προς αυτους ερωτησω υμασ καγω ενα λογον και ειπατε μοι
4 το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων
5 οι δε συνελογισαντο προς εαυτους λεγοντες οτι εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουκ επιστευσατε αυτω
6 εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων πασ ο λαοσ καταλιθασει ημασ πεπεισμενοσ γαρ εστιν ιωαννην προφητην ειναι
7 και απεκριθησαν μη ειδεναι ποθεν
8 και ο ιησουσ ειπεν αυτοισ ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω
9 ηρξατο δε προς τον λαον λεγειν την παραβολην ταυτην ανθρωποσ εφυτευσεν αμπελωνα και εξεδото αυτον γεωργοισ και απεδημησεν χρονουσ ικανουσ
10 και εν καιρω απεστειλεν προς τουσ γεωργοουσ δουλον ινα απο του καρπου του αμπελωνοσ δωσιν αυτω οι δε γεωργοι δειραντες αυτον εξαπεστειλαν κενον
11 και προσεθετο πεμψαι ετερον δουλον οι δε κακεινον δειραντες και ατιμασαντες εξαπεστειλαν κενον
12 και προσεθετο πεμψαι τριτον οι δε και τουτον τραυματισαντες εξεβαλον
13 ειπεν δε ο κυριοσ του αμπελωνοσ τι ποιησω πεμψω τον υιον μου τον αγαπητον ιωσω τουτον ιδοντες εντραπησονται
14 ιδοντες δε αυτον οι γεωργοι διελογιζοντο προς εαυτουσ λεγοντες ουτοσ εστιν ο κληρονομοσ δευτε αποκτεινωμεν αυτον ινα ημων γενηται η κληρονομα
15 και εκβαλοντες αυτον εξω του αμπελωνοσ απεκτειναν τι ουν ποιησει αυτοισ ο κυριοσ του αμπελωνοσ
16 ελευσεται και απολεσει τουσ γεωργοουσ τουτουσ και δωσει τον αμπελωνα αλλοισ ακουσαντες δε ειπον μη γενοιτο
17 ο δε εμβλεψασ αυτοισ ειπεν τι ουν εστιν το γεγραμμενον τουτο λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτοσ εγενηθη εισ κεφαλην γωνιασ
18 πασ ο πεσων επ εκεινον τον λιθον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικησει αυτον
19 και εξητησαν οι αρχιεριοι και οι γραμματειοι επιβαλιν επ αυτον τασ χειρασ εν αυτη τη ωρα και εφοβηθησαν εγνωσαν γαρ οτι προς αυτουσ την παραβολην ταυτην ειπεν
20 και παρατηρησαντες απεστειλαν εγκαθετουσ υποκρινομενουσ εαυτουσ δικαιοσ ειναι ινα επιλαβωνται αυτου λογου εισ το παραδουнай αυτον τη αρχη και τη εξουσια του ηγεμονοσ
21 και επηρωτησαν αυτον λεγοντες διδασκαλε οιδαμεν οτι ορθωσ λεγεισ και διδασκεισ και ου λαμβανεισ προσωπον αλλ επ αληθειασ την οδον του θεου διδασκεισ
22 εξεστιν ημιν καισαρι φορον δουναι η ου
23 κατανοησασ δε αυτων την πανουργιαν ειπεν προς αυτουσ τι με πειραζετε
24 επιδειξατε μοι δηναριον τινοσ εχει εικονα και επιγραφην αποκριθεντες δε ειπον καισαροσ
25 ο δε ειπεν αυτοισ αποδοτε τοιουν τα καισαροσ καισαρι και τα του θεου τω θεω
26 και ουκ ισχυσαν επιλαβεσθαι αυτου ρηματοσ εναντιον του λαου και θαυμασαντες επι τη αποκρισει αυτου εσιγησαν
27 προσελθοντες δε τινεσ των σαδδουκαιων οι αντιλεγοντες αναστασιν μη ειναι επηρωτησαν αυτον
28 λεγοντες διδασκαλε μωσση εγραψεν ημιν εαν τινοσ αδελφοσ αποθανη εχων γυναικα και ουτοσ ατεκνοσ αποθανη ινα λαβη ο αδελφοσ αυτου την γυναικα και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου
29 επτα ουν αδελφοι ησαν και ο πρωτοσ λαβων γυναικα απεθανε ατεκνοσ
30 και ελαβεν ο δευτεροσ την γυναικα και ουτοσ απεθανεν ατεκνοσ
31 και ο τριτοσ ελαβεν αυτην ωσαυτωσ ωσαυτωσ δε και οι επτα ου κατελιπον τεκνα και απεθανον

32 υστερον δε παντων απεθανεν και η γυνη
 33 εν τη ουν αναστασει τινος αυτων γινεται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα
 34 και αποκριθεις ειπεν αυτοις ο ιησους οι υιοι του αιωνος τουτου γαμουσιν και εκγαμισκονται
 35 οι δε καταξιωθεντες του αιωνος εκεινου τυχειν και της αναστασεως της εκ νεκρων ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμιζονται
 36 ουτε γαρ αποθानειν επι δυνανται ισαγγελοι γαρ εισιν και υιοι εισιν του θεου της αναστασεως υιοι οντες
 37 οτι δε γειρονται οι νεκροι και μωσης εμηνυσεν επι της βατου ως λεγει κυριον τον θεον αβρααμ και τον θεον ισαακ και τον θεον ιακωβ
 38 θεος δε ουκ εστιν νεκρων αλλα ζωντων παντες γαρ αυτω ζωσιν
 39 αποκριθεντες δε τινες των γραμματεων ειπον διδασκαλε καλωσ ειπασ
 40 ουκετι δε ετολμων επερωταν αυτον ουδεν
 41 ειπεν δε προς αυτους πως λεγουσιν τον χριστον υιον δαυιδ ειναι
 42 και αυτοσ δαυιδ λεγει εν βιβλω ψαλμων ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου
 43 εως αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου
 44 δαυιδ ουν κυριον αυτον καλει και πως υιοσ αυτου εστιν
 45 ακουοντοσ δε παντοσ του λαου ειπεν τοισ μαθηταισ αυτου
 46 προσεχετε απο των γραμματεων των θελοντων περιπατειν εν στολαισ και φιλονυτων ασπασμουσ εν ταισ αγοραισ και πρωτοκαθεδριασ εν ταισ συναγωγαισ και πρωτοκλισιασ εν τοισ δειπνοισ
 47 οι κατεσθιουσιν τασ οικιασ των χηρων και προφασει μακρα προσευχονται ουτοι ληψονται περισσοτερον κριμα

21

1 αναβλεψασ δε ειδεν τουσ βαλλοντασ τα δωρα αυτων εισ το γαζοφυλακιον πλουσιουσ
 2 ειδεν δε τινα και χηραν πενιχραν βαλλουσαν εκει δυο λεπτα
 3 και ειπεν αληθωσ λεγω υμιν οτι η χηρα η πτωχη αυτη πλειον παντων εβαλεν
 4 απαντες γαρ ουτοι εκ του περισσευοντοσ αυτοισ εβαλον εισ τα δωρα του θεου αυτη δε εκ του υστερηματοσ αυτησ απαντα τον βιον ον ειχεν εβαλεν
 5 και τινων λεγοντων περι του ιερου οτι λιθοισ καλοισ και αναθημασιν κεκοσμηται ειπεν
 6 ταυτα α θεωρειτε ελευσονται ημεραι εν αισ ουκ αφεθησεται λιθοσ επι λιθω οσ ου καταλυθησεται
 7 επηρωτησαν δε αυτον λεγοντες διδασκαλε ποτε ουν ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη ταυτα γινεσθαι
 8 ο δε ειπεν βλεπετε μη πλανηθητε πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και ο καιροσ ηγγικεν μη ουν πορευθητε οπισω αυτων
 9 οταν δε ακουσητε πολεμουσ και ακαταστασιασ μη πτοηθητε δει γαρ ταυτα γενεσθαι πρωτον αλλ ουκ ευθεωσ το τελοσ
 10 τοτε ελεγεν αυτοισ εγερθησεται εθνοσ επι εθνοσ και βασιλεια επι βασιλεια
 11 σεισμοι τε μεγαλοι κατα τοπουσ και λιμοι και λοιμοι εσονται φοβητρα τε και σημεια απ ουρανου μεγαλα εσται
 12 προ δε τουτων παντων επιβαλουσιν εφ υμασ τασ χειρασ αυτων και διωξουσιν παραδιδοντες εισ συναγωγασ και φυλακασ αγομενουσ επι βασιλειασ και ηγεμονασ ενεκεν του ονοματοσ μου
 13 αποβησεται δε υμιν εισ μαρτυριον
 14 θεσθε ουν εισ τασ καρδιασ υμων μη προμελεταν απολογηθηναι

15 εγω γαρ δωσω υμιν στομα και σοφιαν η ου δυνησονται αντειπειν ουδε αντιστηναι παντες οι αντικειμενοι υμιν

16 παραδοθησεσθε δε και υπο γονεων και συγγενων και φιλων και αδελφων και θανατωσουσιν εξ υμων

17 και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου

18 και θριξ εκ της κεφαλης υμων ου μη αποληται

19 εν τη υπομονη υμων κτησασθε τας ψυχας υμων

20 οταν δε ιδητε κυκλουμενην υπο στρατοπεδων την ιερουσαλημ τοτε γνωτε οτι ηγγικεν η ερημωσις αυτης

21 τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη και οι εν μεσω αυτης εκχωρειτωσαν και οι εν ταις χωραις μη εισερχεσθωσαν εις αυτην

22 οτι ημεραι εκδικησεωσ αυται εισιν του πλησθηναι παντα τα γεγραμμενα

23 ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις εσται γαρ αναγκη μεγαλη επι της γης και οργη εν τω λαω τουτω

24 και πεσουνται στοματι μαχαιρας και αιχμαλωτισθησονται εις παντα τα εθνη και ιερουσαλημ εσται πατουμενη υπο εθνων αχρι πληρωθωσιν καιροι εθνων

25 και εσται σημεια εν ηλιω και σεληνη και αστροις και επι της γης συνοχη εθνων εν απορια ηχουσις θαλασσης και σαλου

26 αποψυχοντων ανθρωπων απο φοβου και προσδοκιας των επερχομενων τη οικουμενη αι γαρ δυναμεις των ουρανων σαλευθησονται

27 και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελη μετα δυναμεωσ και δοξης πολλης

28 αρχομενων δε τουτων γινεσθαι ανακυψατε και επαρατε τας κεφαλας υμων διοτι εγγιζει η απολυτρωσις υμων

29 και ειπεν παραβολην αυτοις ιδετε την συκην και παντα τα δενδρα

30 οταν προβαλωσιν ηδη βλεποντες αφ εαυτων γινωσκετε οτι ηδη εγγυσ το θερος εστιν

31 ουτωσ και υμεις οταν ιδητε ταυτα γινομενα γινωσκετε οτι εγγυσ εστιν η βασιλεια του θεου

32 αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη εωσ αν παντα γενηται

33 ο ουρανοσ και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν

34 προσεχετε δε εαυτοις μηποτε βαρηθωσιν υμων αι καρδια εν κραιπαλη και μεθη και μεριμναισ βιωτικαισ και αιφνιδιοσ εφ υμασ επιστη η ημερα εκεινη

35 ωσ παγισ γαρ επελευσεται επι παντασ τουσ καθημενουσ επι προσωπον πασης της γης

36 αγγυπνειτε ουν εν παντι καιρω δεομενοι ινα καταξιωθητε εκφυγειν παντα τα μελλοντα γινεσθαι και σταθινα εμπροσθεν του υιου του ανθρωπου

37 ην δε τασ ημερασ εν τω ιερω διδασκων τασ δε νυκτασ εξερχομενοσ ηυλιζετο εις το οροσ το καλουμενον ελαιων

38 και πασ ο λαοσ ωρθριζεν προσ αυτον εν τω ιερω ακουειν αυτου

22

1 ηγγιζεν δε η εορτη των αζυμων η λεγομενη πασχα

2 και εξητουν οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ το πως ανελωσιν αυτον εφοβουντο γαρ τον λαον

3 εισηλθεν δε σατανασ εις ιουδαν τον επικαλουμενον ισκαριωτην οντα εκ του αριθμου των δωδεκα

4 και απελθων συνελαλησεν τοις αρχιερευσιν και στρατηγοισ το πως αυτον παραδω αυτοισ

5 και εχαρησαν και συνεθεντο αυτω αργυριον δουнай

6 και εξωμολογησεν και εξητει ευκαιριαν του παραδουнай αυτον αυτοισ ατερ οχλου

7 ηλθεν δε η ημερα των αζυμων εν η εδει θυεσθαι το πασχα
8 και απεστειλεν πετρον και ιωαννην ειπων πορευθεντες ετοιμασατε ημιν το πασχα
ινα φαγωμεν
9 οι δε ειπον αυτω που θελεις ετοιμασομεν
10 ο δε ειπεν αυτοις ιδου εισελθοντων υμων εις την πολιν συναντησει υμιν ανθρωπος
κεραμιον υδατος βασταζων ακολουθησατε αυτω εις την οικιαν ου εισπορευεται
11 και ερειτε τω οικοδεσποτη της οικιας λεγει σοι ο διδασκαλος που εστιν το καταλυμα
οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω
12 κακεινος υμιν δειξει ανωγειον μεγα εστρωμενον εκει ετοιμασατε
13 απελθοντες δε ευρον καθως ειρηκεν αυτοις και ητοιμασαν το πασχα
14 και οτε εγενετο η ωρα ανεπεσεν και οι δωδεκα αποστολοι συν αυτω
15 και ειπεν προς αυτοουσ επιθυμια επεθυμησα τουτο το πασχα φαγειν μεθ υμων προ
του με παθειν
16 λεγω γαρ υμιν οτι ουκετι ου μη φαγω εξ αυτου εωσ ουτου πληρωθη εν τη βασιλεια
του θεου
17 και δεξαμενος ποτηριον ευχαριστησας ειπεν λαβετε τουτο και διαμερισατε εαυτοις
18 λεγω γαρ υμιν οτι ου μη πιω απο του γενηματος της αμπελου εωσ ουτου η βασιλεια
του θεου ελθη
19 και λαβων αρτον ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις λεγων τουτο εστιν το
σωμα μου το υπερ υμων διδομενον τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν
20 ωσαντως και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη
διαθηκη εν τω αιματι μου το υπερ υμων εκχυνομενον
21 πλην ιδου η χειρ του παραδιδοντος με μετ εμου επι της τραπεζης
22 και ο μεν υιος του ανθρωπου πορευεται κατα το ωρισμενον πλην ουαι τω ανθρωπω
εκεινω δι ου παραδιδοται
23 και αυτοι ηρξαντο συζητειν προς εαυτους το τις αρα ειη εξ αυτων ο τουτο μελλων
πρασσειν
24 εγενετο δε και φιλονεικια εν αυτοις το τις αυτων δοκει ειναι μειζων
25 ο δε ειπεν αυτοις οι βασιλεις των εθνων κυριευουσιν αυτων και οι εξουσιαζοντες
αυτων ευεργεται καλουνται
26 υμεις δε ουχ ουτως αλλ ο μειζων εν υμιν γενεσθω ωσ ο νεωτερος και ο ηγουμενος
ωσ ο διακωνων
27 τις γαρ μειζων ο ανακειμενος η ο διακωνων ουχι ο ανακειμενος εγω δε ειμι εν μεσω
υμων ωσ ο διακωνων
28 υμεις δε εστε οι διαμεμενηκοτες μετ εμου εν τοις πειρασμοις μου
29 καγω διατιθεμαι υμιν καθως διεθετο μοι ο πατηρ μου βασιλειαν
30 ινα εσθιητε και πινητε επι της τραπεζης μου και καθισεσθε επι θρονων κρινοντες
τας δωδεκα φυλας του ισραηλ
31 ειπεν δε ο κυριος σιμων σιμων ιδου ο σατανας εξητησατο υμας του σινιασαι ωσ τον
σιτον
32 εγω δε εδεθηθην περι σου ινα μη εκλιπη η πιστις σου και συ ποτε επιστρεψας
στηριζον τους αδελφους σου
33 ο δε ειπεν αυτω κυριε μετα σου ετοιμος ειμι και εις φυλακην και εις θανατον
πορευεσθαι
34 ο δε ειπεν λεγω σοι πετρε ου μη φωνηση σημερον αλεκτωρ πριν η τρις απαρνηση
μη ειδεναι με
35 και ειπεν αυτοις οτε απεστειλα υμας ατερ βαλαντιου και πηρας και υποδηματων
μη τινοσ υστερησατε οι δε ειπον ουθενος
36 ειπεν ουν αυτοις αλλα νυν ο εχων βαλαντιον αρατω ομοιωσ και πηραν και ο μη
εχων πωλησει το ιματιον αυτου και αγορασει μαχαιραν

37 λεγων γαρ υμιν οτι ετι τουτο το γεγραμμενον δει τελεσθηναι εν εμοι το και μετα ανομων ελογισθη και γαρ τα περι εμου τελος εχει

38 οι δε ειπον κυριε ιδου μαχαιραι ωδε δυο ο δε ειπεν αυτοις ικανον εστιν

39 και εξελθων επορευθη κατα το εθος εις το ορος των ελαιων ηκολουθησαν δε αυτω και οι μαθηται αυτου

40 γενομενος δε επι του τοπου ειπεν αυτοις προσευχεσθε μη εισελθειν εις πειρασμον

41 και αυτος απεσπασθη απ αυτων ωσει λιθου βολην και θεις τα γονατα προσηυχето

42 λεγων πατερ ει βουλει παρενεγκειν το ποτηριον τουτο απ εμου πλην μη το θελημα μου αλλα το σον γενεσθω

43 ωφθη δε αυτω αγγελος απ ουρανου ενισχυων αυτον

44 και γενομενος εν αγωνια εκτενεστερον προσηυχето εγενετο δε ο ιδρωσ αυτου ωσει θρομβοι αιματος καταβαινοντες επι την γην

45 και αναστας απο της προσευχης ελθων προς τους μαθητας ευρεν αυτους κοιμωμενους απο της λυπης

46 και ειπεν αυτοις τι καθευδετε ανασταντες προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον

47 ετι δε αυτου λαλουντος ιδου οχλος και ο λεγομενος ιουδας εις των δωδεκα προηρχετο αυτους και ηγγισεν τω ιησου φιλησαι αυτον

48 ο δε ιησους ειπεν αυτω ιουδα φιληματι τον υιον του ανθρωπου παραδιδωσ

49 ιδοντες δε οι περι αυτον το εσομενον ειπον αυτω κυριε ει παταξομεν εν μαχαιρα

50 και επαταξεν εις τισ εξ αυτων τον δουλον του αρχιερεωσ και αφειλεν αυτου το ουσ το δεξιον

51 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν εατε εωσ τουτου και αφαμενος του ωτιου αυτου ιασατο αυτον

52 ειπεν δε ο ιησους προς τους παραγενομενους επ αυτον αρχιερεις και στρατηγουσ του ιερου και πρεσβυτερουσ ωσ επι ληστην εξηληλυθατε μετα μαχαιρων και ξυλων

53 καθ ημεραν οντοσ μου μεθ υμων εν τω ιερω ουκ εξετειναιτε τασ χειρασ επ εμε αλλ αυτη υμων εστιν η ωρα και η εξουσια του σκοτουσ

54 συλλαβοντες δε αυτον ηγαγον και εισηγαγον αυτον εις τον οικον του αρχιερεωσ ο δε πετροσ ηκολουθει μακροθεν

55 αφαντων δε πυρ εν μεσω της αυλησ και συγκαθισαντων αυτων εκαθητο ο πετροσ εν μεσω αυτων

56 ιδουσα δε αυτον παιδισκη τισ καθημενον προς το φωσ και ατενισασα αυτω ειπεν και ουτοσ συν αυτω ην

57 ο δε ηρνησατο αυτον λεγων γυναι ουκ οιδα αυτον

58 και μετα βραχυ ετεροσ ιδων αυτον εφη και συ εξ αυτων ει ο δε πετροσ ειπεν ανθρωπε ουκ ειμι

59 και διαστασης ωσει ωρασ μιασ αλλοσ τισ διιχυριζετο λεγων επ αληθειασ και ουτοσ μετ αυτου ην και γαρ γαλιλαιοσ εστιν

60 ειπεν δε ο πετροσ ανθρωπε ουκ οιδα ο λεγεις και παραρημα ετι λαλουντοσ αυτου εφωνησεν αλεκτωρ

61 και στραφεις ο κυριοσ ενεβλεψεν τω πετρω και υπεμνησθη ο πετροσ του λογου του κυριου ωσ ειπεν αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι απαρνηση με τρισ

62 και εξελθων εξω ο πετροσ εκλαυσεν πικρωσ

63 και οι ανδρεσ οι συνεχοντες τον ιησουν ενεπαιζον αυτω δεροντες

64 και περικαλυψαντες αυτον ετυπτον αυτου το προσωπον και επηρωτων αυτον λεγοντες προφητευσον τισ εστιν ο παισασ σε

65 και ετερα πολλα βλασφημουντες ελεγον εις αυτον

66 και ωσ εγενετο ημερα συνηχθη το πρεσβυτεριον του λαου αρχιερεις και γραμματεισ και ανηγαγον αυτον εις το συνεδριον αυτων λεγοντες

67 ει συ ει ο χριστος ειπε ημιν ειπεν δε αυτοις εαν υμιν ειπω ου μη πιστευσητε
 68 εαν δε και ερωτησω ου μη αποκριθητε μοι η απολυσητε
 69 απο του νυν εσται ο υιος του ανθρωπου καθημενος εκ δεξιων της δυναμεως του θεου
 70 ειπον δε παντες συ ουν ει ο υιος του θεου ο δε προς αυτους εφη υμεις λεγετε οτι εγω ειμι
 71 οι δε ειπον τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυριας αυτοι γαρ ηκουσαμεν απο του στοματος αυτου

23

1 και ανασταν απαν το πληθος αυτων ηγαγον αυτον επι τον πιλατον
 2 ηρξαντο δε κατηγορειν αυτου λεγοντες τουτον ευρομεν διαστρεφοντα το εθνος και κωλυοντα καισαρι φορους διδοναι λεγοντα εαυτον χριστον βασιλεα ειναι
 3 ο δε πιλατος επηρωτησεν αυτον λεγων συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε αποκριθεις αυτω εφη συ λεγεις
 4 ο δε πιλατος ειπεν προς τους αρχιερεις και τους οχλους ουδεν ευρισκω αιτιον εν τω ανθρωπω τουτω
 5 οι δε επισχυον λεγοντες οτι ανασειει τον λαον διδασκων καθ ολησ της ιουδαιας αρξαμενος απο της γαλιλαιας εως ωδε
 6 πιλατος δε ακουσας γαλιλαιαν επηρωτησεν ει ο ανθρωπος γαλιλαιος εστιν
 7 και επιγνους οτι εκ της εξουσιας ηρωδου εστιν ανεπεμψεν αυτον προς ηρωδην οντα και αυτον εν ιεροσολυμοις εν ταυταισ ταισ ημεραισ
 8 ο δε ηρωδης ιδων τον ιησουν εχαρη λιαν ην γαρ θελων εξ ικανου ιδειν αυτον δια το ακουειν πολλα περι αυτου και ηλπιζεν τι σημειον ιδειν υπ αυτου γινομενον
 9 επηρωτα δε αυτον εν λογοις ικανοις αυτοσ δε ουδεν απεκρινατο αυτω
 10 ειστηκεισαν δε οι αρχιερεις και οι γραμματεισ εντονουσ κατηγορουντες αυτου
 11 εξουθενησας δε αυτον ο ηρωδης συν τοις στρατευμασιν αυτου και εμπαιξας περιβαλων αυτον εσθητα λαμπραν ανεπεμψεν αυτον τω πιλατω
 12 εγενοντο δε φιλοι ο τε πιλατος και ο ηρωδης εν αυτη τη ημερα μετ αλληλων προυπηρχον γαρ εν εχθρα οντες προς εαυτους
 13 πιλατος δε συγκαλεσαμενος τους αρχιερεις και τους αρχοντας και τον λαον
 14 ειπεν προς αυτους προσηνεγκατε μοι τον ανθρωπον τουτον ως αποστρεφοντα τον λαον και ιδου εγω ενωπιον υμων ανακρινας ουδεν ευρον εν τω ανθρωπω τουτω αιτιον ων κατηγορειτε κατ αυτου
 15 αλλ ουδε ηρωδης ανεπεμψα γαρ υμας προς αυτον και ιδου ουδεν αξιον θανατου εστιν πεπραγμενον αυτω
 16 παιδευσας ουν αυτον απολυσω
 17 αναγκην δε ειχεν απολυειν αυτοις κατα εορτην ενα
 18 ανεκραζαν δε παμπληθει λεγοντες αιρε τουτον απολυσον δε ημιν βαραββαν
 19 οστις ην δια στασιν τινα γενομενην εν τη πολει και φονον βεβλημενος εις φυλακην
 20 παλιν ουν ο πιλατος προσεφωνησεν θελων απολυσαι τον ιησουν
 21 οι δε επεφωνουν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον αυτον
 22 ο δε τριτον ειπεν προς αυτους τι γαρ κακον εποιησεν ουτος ουδεν αιτιον θανατου ευρον εν αυτω παιδευσας ουν αυτον απολυσω
 23 οι δε επεκειντο φωναισ μεγαλαισ αιτουμενοι αυτον σταυρωθηναι και κατισχυον αι φωναι αυτων και των αρχιερων
 24 ο δε πιλατος επεκρινεν γενεσθαι το αιτημα αυτων
 25 απελυσεν δε τον δια στασιν και φονον βεβλημενον εις την φυλακην ον ητουντο τον δε ιησουν παρεδωκεν τω θεληματι αυτων

26 και ως απηγαγον αυτον επιλαβομενοι σιμωνος τινος κυρηναιου ερχομενου απ αγρου επεθηκαν αυτω τον σταυρον φερειν οπισθεν του ιησου

27 ηκολουθει δε αυτω πολυ πληθος του λαου και γυναικων αι και εκοπτοντο και εθρηγουν αυτον

28 στραφεις δε προς αυτας ο ιησους ειπεν θυγατερες ιερουσαλημ μη κλαιετε επ εμε πλην εφ εαυτας κλαιετε και επι τα τεκνα υμων

29 οτι ιδου ερχονται ημεραι εν αις ερουσιν μακαριαι αι στειραι και κοιλιαι αι ουκ εγεννησαν και μαστοι οι ουκ εθηλασαν

30 τοτε αρζονται λεγειν τοις ορεσιν πεσετε εφ ημας και τοις βουνοις καλυψατε ημας

31 οτι ει εν τω υγρω ξυλω ταυτα ποιουσιν εν τω ξηρω τι γενηται

32 ηγοντο δε και ετεροι δυο κακουργοι συν αυτω αναιρεθηναι

33 και οτε απηλθον επι τον τοπον τον καλουμενον κρानιον εκει εσταυρωσαν αυτον και τους κακουργους ον μεν εκ δεξιων ον δε εξ αριστερων

34 ο δε ιησους ελεγεν πατερ αφεσ αυτοις ου γαρ οιδασιν τι ποιουσιν διαμεριζομενοι δε τα ιματια αυτου εβαλον κληρον

35 και ειστηκει ο λαος θεωρων εξεμυκτηριζον δε και οι αρχοντες συν αυτοις λεγοντες αλλους εσωσεν σωσατω εαυτον ει ουτος εστιν ο χριστος ο του θεου εκλεκτος

36 ενειπαιζον δε αυτω και οι στρατιωται προσερχομενοι και οζος προσφεροντες αυτω

37 και λεγοντες ει συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων σωσον σεαυτον

38 ην δε και επιγραφη γεγραμμενη επ αυτω γραμμασιν ελληνικοις και ρωμαικοις και εβραικοις ουτος εστιν ο βασιλευς των ιουδαιων

39 εις δε των κρεμασθεντων κακουργων εβλασφημη αυτον λεγων ει συ ει ο χριστος σωσον σεαυτον και ημας

40 αποκριθεις δε ο ετερος επιτιμα αυτω λεγων ουδε φοβη συ τον θεον οτι εν τω αυτω κριματι ει

41 και ημεις μεν δικαιωσ αξια γαρ ων επραξαμεν απολαμβανομεν ουτος δε ουδεν ατοπον επραξεν

42 και ελεγεν τω ιησου μνησθητι μου κυριε οταν ελθης εν τη βασιλεια σου

43 και ειπεν αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι σημερον μετ εμου εση εν τω παραδεισω

44 ην δε ωσει ωρα εκτη και σκοτος εγενετο φη ολην την γην εωσ ωρας ενατης

45 και εσκοτισθη ο ηλιος και εσχισθη το καταπετασμα του ναου μεσον

46 και φωνησας φωνη μεγαλη ο ιησους ειπεν πατερ εις χειρας σου παραθησομαι το πνευμα μου και ταυτα ειπων εξεπνευσεν

47 ιδων δε ο εκατονταρχος το γενομενον εδοξασεν τον θεον λεγων οντως ο ανθρωπος ουτος δικαιος ην

48 και παντες οι συμπαραγενομενοι οχλοι επι την θεωριαν ταυτην θεωρουντες τα γενομενα τυπτοντες εαυτων τα στηθη υπεστρεφον

49 ειστηκεισαν δε παντες οι γνωστοι αυτου μακροθεν και γυναικες αι συνακολουθησασαι αυτω απο της γαλιλαιας ορωσαι ταυτα

50 και ιδου ανηρ ονοματι ιωσηφ βουλευτης υπαρχων ανηρ αγαθος και δικαιος

51 ουτος ουκ ην συγκατατεθειμενος τη βουλη και τη πραξει αυτων απο αριμαθαιας πολεωσ των ιουδαιων ος και προσεδεχετο και αυτοσ την βασιλειαν του θεου

52 ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου

53 και καθελων αυτο ενετυλιξεν αυτο σινδονι και εθηκεν αυτο εν μνηματι λαξευτω ου ουκ ην ουδεπω ουδεις κειμενος

54 και ημερα ην παρασκευη σαββατον επεφωσκεν

55 κατακολουθησασαι δε γυναικες αιτινες ησαν συνεληλυθυιαι αυτω εκ της γαλιλαιας εθεασαντο το μνημιον και ως ετεθη το σωμα αυτου

56 υποστρεψασαι δε ητοιμασαν αρωματα και μυρα και το μεν σαββατον ησυχασαν κατα την εντολην

24

1 τη δε μια των σαββατων ορθρου βαθεος ηλθον επι το μνημα φερουσαι α ητοιμασαν αρωματα και τινες συν αυταις

2 ευρον δε τον λιθον αποκεκλισμενον απο του μνημειου

3 και εισελθουσαι ουχ ευρον το σωμα του κυριου ιησου

4 και εγενετο εν τω διαπορεισθαι αυτας περι τουτου και ιδου ανδρες δυο επεστησαν αυταις εν εσθησεσιν αστραπτουσαις

5 εμφοβων δε γενομενων αυτων και κλινουσων το προσωπον εις την γην ειπον προς αυτας τι ζητετε τον ζωντα μετα των νεκρων

6 ουκ εστιν ωδε αλλ ηγερθη μνησθητε ως ελαλησεν υμιν επι ων εν τη γαλιλαια

7 λεγων οτι δει τον υιον του ανθρωπου παραδοθηναι εις χειρας ανθρωπων αμαρτωλων και σταυρωθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι

8 και εμνησθησαν των ρηματων αυτου

9 και υποστρεψασαι απο του μνημειου απηγγειλαν ταυτα παντα τοις ενδεκα και πασιν τοις λοιποις

10 ησαν δε η μαγδαληνη μαρια και ιωαννα και μαρια ιακωβου και αι λοιπαι συν αυταις αι ελεγον προς τους αποστολους ταυτα

11 και εφανησαν ενωπιον αυτων ωσει ληρος τα ρηματα αυτων και ηπιστουν αυταις

12 ο δε πετρος αναστας εδραμεν επι το μνημειον και παρακυψας βλεπει τα οθονια κειμενα μονα και απηλθεν προς εαυτον θαυμαζων το γεγονος

13 και ιδου δυο εξ αυτων ησαν πορευομενοι εν αυτη τη ημερα εις κωμην απεχουσαν σταδιους εξηκοντα απο ιερουσαλημ η ονομα εμμαουσ

14 και αυτοι ωμιλουν προς αλληλους περι παντων των συμβεβηκοτων τουτων

15 και εγενετο εν τω ομιλειν αυτοουσ και συζητειν και αυτοος ο ιησους εγγισας συνεπορευετο αυτοις

16 οι δε οφθαλμοι αυτων εκρατουντο του μη επιγνωναι αυτον

17 ειπεν δε προς αυτοουσ τινες οι λογοι ουτοι ουσ αντιβαλλετε προς αλληλους περιπατουντες και εστε σκυθρωποι

18 αποκριθεις δε ο εις ω ονομα κλεοπασ ειπεν προς αυτον συ μονοος παροικεις ιερουσαλημ και ουκ εγνωσ τα γενομενα εν αυτη εν ταις ημεραις ταυταις

19 και ειπεν αυτοις ποια οι δε ειπον αυτω τα περι ιησου του ναζωραιου ος εγενετο ανηρ προφητης δυνατος εν εργω και λογω εναντιον του θεου και παντοος του λαου

20 οπως τε παρεδωκαν αυτον οι αρχιερεις και οι αρχοντες ημων εις κριμα θανατου και εσταυρωσαν αυτον

21 ημεις δε ηλιπιζομεν οτι αυτοος εστιν ο μελλων λυτρουσθαι τον ισραηλ αλλα γε συν πασιν τουτοις τριτην ταυτην ημεραν αγει σημερον αφ ου ταυτα εγενετο

22 αλλα και γυναικες τινες εξ ημων εξεστησαν ημας γενομεναι ορθριαι επι το μνημειον

23 και μη ευρουσαι το σωμα αυτου ηλθον λεγουσαι και οπτασιαν αγγελων εωρακεναι οι λεγουσιν αυτον ζην

24 και απηλθον τινες των συν ημιν επι το μνημειον και ευρον ουτωσ καθωσ και αι γυναικες ειπον αυτον δε ουκ ειδον

25 και αυτοος ειπεν προς αυτοουσ ω ανοητοι και βραδεις τη καρδια του πιστευειν επι πασιν οισ ελαλησαν οι προφηται

26 ουχι ταυτα εδει παθειν τον χριστον και εισελθειν εις την δοξαν αυτου

27 και αρξαμενοος απο μωσeweσ και απο παντων των προφητων διηρμηνευεν αυτοις εν πασαις ταις γραφαις τα περι εαυτου

28 και ηγγισαν εις την κωμην ου επορευοντο και αυτος προσεπειοιτο πορρωτερω πορευεσθαι

29 και παρεβιασαντο αυτον λεγοντες μεινον μεθ ημων οτι προς εσπεραν εστιν και κεκλικεν η ημερα και εισηλθεν του μειναι συν αυτοις

30 και εγενετο εν τω κατακλιθηναι αυτον μετ αυτων λαβων τον αρτον ευλογησεν και κλασας επεδιδου αυτοις

31 αυτων δε διηνοιχθησαν οι οφθαλμοι και επεγνωσαν αυτον και αυτος αφαντος εγενετο απ αυτων

32 και ειπον προς αλληλους ουχι η καρδια ημων καιομενη ην εν ημιν ωσ ελαλει ημιν εν τη οδω και ωσ διηνοιγεν ημιν τας γραφας

33 και ανασταντες αυτη τη ωρα υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ και ευρον συνηθροισμενους τους ενδεκα και τους συν αυτοις

34 λεγοντας οτι ηγερθη ο κυριος οντως και ωφθη σιμωνι

35 και αυτοι εξηγουνο τα εν τη οδω και ωσ εγνωσθη αυτοις εν τη κλασει του αρτου

36 ταυτα δε αυτων λαλουντων αυτος ο ιησους εστι εν μεσω αυτων και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν

37 πτοηθεντες δε και εμφοβοι γενομενοι εδοκουν πνευμα θεωρειν

38 και ειπεν αυτοις τι τεταραγμενοι εστε και δια τι διαλογισμοι αναβαινουσιν εν ταις καρδιαις υμων

39 ιδετε τας χειρας μου και τους ποδας μου οτι αυτος εγω ειμι ψηλαφησατε με και ιδετε οτι πνευμα σαρκα και οστεα ουκ εχει καθωσ εμε θεωρειτε εχοντα

40 και τουτο ειπων επεδειξεν αυτοις τας χειρας και τους ποδας

41 ετι δε απιστωντων αυτων απο της χαρας και θαυμαζοντων ειπεν αυτοις εχετε τι βρωσιμον ενθαδε

42 οι δε επεδωκαν αυτω ιχθυος οπτου μεροσ και απο μελισσιου κηριου

43 και λαβων ενωπιον αυτων εφαγεν

44 ειπεν δε αυτοις ουτοι οι λογοι ουσ ελαλησα προς υμασ ετι ων συν υμιν οτι δει πληρωθηναι παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω μωσeweσ και προφηταις και ψαλμοις περι εμου

45 τοτε διηνοιξεν αυτων τον νουν του συνιεναι τας γραφας

46 και ειπεν αυτοις οτι ουτως γεγραπται και ουτως εδει παθειν τον χριστον και αναστηναι εκ νεκρων τη τριτη ημερα

47 και κηρυχθηναι επι τω ονοματι αυτου μετανοιαν και αφεσιν αμαρτιων εις παντα τα εθνη αρξαμενον απο ιερουσαλημ

48 υμεις δε εστε μαρτυρες τουτων

49 και ιδου εγω αποστελλω την επαγγελιαν του πατροσ μου εφ υμασ υμεις δε καθισατε εν τη πολει ιερουσαλημ εωσ ου ενδυσησθε δυναμιν εξ υψουσ

50 εξηγαγεν δε αυτοουσ εξω εωσ εις βηθανιαν και επαρασ τας χειρας αυτου ευλογησεν αυτοουσ

51 και εγενετο εν τω ευλογειν αυτον αυτοουσ διεστη απ αυτων και ανεφερετο εις τον ουρανον

52 και αυτοι προσκυνησαντες αυτον υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ μετα χαρασ μεγαληη

53 και ησαν δια παντοσ εν τω ιερω αινουντες και ευλογουντες τον θεον αμην

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

- ¹ εν αρχη ην ο λογος και ο λογος ην προς τον θεον και θεος ην ο λογος
² ουτος ην εν αρχη προς τον θεον
³ παντα δι αυτου εγενετο και χωρις αυτου εγενετο ουδε εν ο γεγονεν
⁴ εν αυτω ζωη ην και η ζωη ην το φως των ανθρωπων
⁵ και το φως εν τη σκοτια φαινει και η σκοτια αυτο ου κατελαβεν
⁶ εγενετο ανθρωπος απεσταλμενος παρα θεου ονομα αυτω ιωαννης
⁷ ουτος ηλθεν εις μαρτυριαν ινα μαρτυρηση περι του φωτος ινα παντες πιστευσωσιν
 δι αυτου
⁸ ουκ ην εκεινος το φως αλλ ινα μαρτυρηση περι του φωτος
⁹ ην το φως το αληθινον ο φωτιζει παντα ανθρωπων ερχομενον 2064 V-PNP-ASM
 εις τον κοσμον
¹⁰ εν τω κοσμω ην και ο κοσμος δι αυτου εγενετο και ο κοσμος αυτον ουκ εγνω
¹¹ εις τα ιδια ηλθεν και οι ιδιοι αυτον ου παρελαβον
¹² οσοι δε ελαβον αυτον εδωκεν αυτοις εξουσιαν τεκνα θεου γενεσθαι τοις
 πιστεουσιν εις το ονομα αυτου
¹³ οι ουκ εξ αιματων ουδε εκ θεληματος σαρκος ουδε εκ θεληματος ανδρος αλλ εκ
 θεου εγεννηθησαν
¹⁴ και ο λογος σαρξ εγενετο και εσκηνωσεν εν ημιν και εθεασαμεθα την δοξαν αυτου
 δοξαν ωσ μονογενουσ παρα πατρος πληρης χαριτος και αληθειας
¹⁵ ιωαννης μαρτυρει περι αυτου και κεκραγεν λεγων ουτος ην ον ειπον ο οπισω μου
 ερχομενος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην
¹⁶ και εκ του πληρωματος αυτου ημεις παντες ελαβομεν και χαριν αντι χαριτος
¹⁷ οτι ο νομος δια μωσeweσ εδοθη η χαρις και η αληθεια δια ιησου χριστου εγενετο
¹⁸ θεον ουδεις εωρακεν πωποτε ο μονογενης υιος ο ων εις τον κολπον του πατρος
 εκεινος εξηγησατο
¹⁹ και αυτη εστιν η μαρτυρια του ιωαννου οτε απεστειλαν οι ιουδαιοι εξ ιεροσολυμων
 ιερεις και λευιτας ινα ερωτησωσιν αυτον συ τισ ει
²⁰ και ωμολογησεν και ουκ ηρνησατο και ωμολογησεν οτι ουκ ειμι εγω ο χριστος
²¹ και ηρωτησαν αυτον τι ουν ηλιασ ει συ και λεγει ουκ ειμι ο προφητης ει συ και
 απεκριθη ου
²² ειπον ουν αυτω τισ ει ινα αποκρισιν δωμεν τοις πεμψασιν ημασ τι λεγεις περι
 σεαυτου
²³ εφη εγω φωνη βοωντος εν τη ερημω ευθυνατε την οδον κυριου καθωσ ειπεν ησαιασ
 ο προφητης
²⁴ και οι απεσταλμενοι ησαν εκ των φαρισαιων
²⁵ και ηρωτησαν αυτον και ειπον αυτω τι ουν βαπτιζεις ει συ ουκ ει ο χριστος ουτε
 ηλιασ ουτε ο προφητης
²⁶ απεκριθη αυτοις ο ιωαννης λεγων εγω βαπτιζω εν υδατι μεσος δε υμων εστηκεν
 ον υμεις ουκ οιδατε
²⁷ αυτος εστιν ο οπισω μου ερχομενος οσ εμπροσθεν μου γεγονεν ου εγω ουκ ειμι
 αξιος ινα λυσω αυτου τον ιμαντα του υποδηματος
²⁸ ταυτα εν βηθανια εγενετο περαν του ιορδανου οπου ην ιωαννης βαπτιζων
²⁹ τη επαυριον βλεπει τον ιησουν ερχομενον προς αυτον και λεγει ιδε ο αμνος του
 θεου ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου
³⁰ ουτος εστιν περι ου εγω ειπον οπισω μου ερχεται ανηρ οσ εμπροσθεν μου γεγονεν
 οτι πρωτος μου ην

31 καγω ουκ ηδειν αυτον αλλ ινα φανερωθη τω ισραηλ δια τουτο ηλθον εγω εν τω υδατι βαπτιζων

32 και εμαρτυρησεν ιωαννης λεγων οτι τεθεαμαι το πνευμα καταβαινον ωσει περιστεραν εξ ουρανου και εμεινεν επ αυτον

33 καγω ουκ ηδειν αυτον αλλ ο πεμψας με βαπτιζειν εν υδατι εκεινος μοι ειπεν εφ ον αν ιδησ το πνευμα καταβαινον και μενον επ αυτον ουτος εστιν ο βαπτιζων εν πνευματι αγιω

34 καγω εωρακα και μεμαρτυρηκα οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου

35 τη επαυριον παλιν ειστηκει ο ιωαννης και εκ των μαθητων αυτου δυο

36 και εμβλεψας τω ιησου περιπατουντι λεγει ιδε ο αμνος του θεου

37 και ηκουσαν αυτου οι δυο μαθηται λαλουντος και ηκολουθησαν τω ιησου

38 στραφεις δε ο ιησους και θεασαμενος αυτους ακολουθουντας λεγει αυτοις τι ζητειτε οι δε ειπον αυτω ραββι ο λεγεται ερμηνευομενον διδασκαλε που μενεισ

39 λεγει αυτοις ερχεσθε και ιδετε ηλθον και ειδον που μενει και παρ αυτω εμειναν την ημεραν εκεινην ωρα ην ωσ δεκατη

40 ην ανδρεας ο αδελφος σιμωνος πετρου εισ εκ των δυο των ακουσαντων παρα ιωαννου και ακολουθησαντων αυτω

41 ευρισκει ουτος πρωτος τον αδελφον τον ιδιον σιμωνα και λεγει αυτω ευρηκαμεν τον μεσιαν ο εστιν μεθερμηνευομενον χριστος

42 και ηγαγεν αυτον προς τον ιησουν εμβλεψας αυτω ο ιησους ειπεν συ ει σιμων ο υιος ιωνα συ κληθησ η κηφας ο ερμηνευεται πετροσ

43 τη επαυριον ηθελησεν εξελθειν εισ την γαλιλαιαν και ευρισκει φιλιππον και λεγει αυτω ο ιησους ακολουθει μοι

44 ην δε ο φιλιππος απο βηθσαιδα εκ της πολεως ανδρεου και πετρου

45 ευρισκει φιλιππον τον ναθαναηλ και λεγει αυτω ον εγραψεν μωση εν τω νομω και οι προφηται ευρηκαμεν ιησουν τον υιον του ιωσηφ τον απο ναζαρετ

46 και ειπεν αυτω ναθαναηλ εκ ναζαρετ δυναται τι αγαθον ειναι λεγει αυτω φιλιππος ερχου και ιδε

47 ειδεν ο ιησους τον ναθαναηλ ερχομενον προς αυτον και λεγει περι αυτου ιδε αληθωσ ισραηλιτησ εν ω δολοσ ουκ εστιν

48 λεγει αυτω ναθαναηλ ποθεν με γινωσκεισ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω προ του σε φιλιππον φωνησαι οντα υπο την συκην ειδον σε

49 απεκριθη ναθαναηλ και λεγει αυτω ραββι συ ει ο υιος του θεου συ ει ο βασιλευσ του ισραηλ

50 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω οτι ειπον σοι ειδον σε υποκατω της συκης πιστευεισ μειζω τούτων οψει

51 και λεγει αυτω αμην αμην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον ουρανον ανεωγοτα και τουσ αγγελουσ του θεου αναβαινοντασ και καταβαινοντασ επι τον υιον του ανθρωπου

2

1 και τη ημερα τη τριτη γαμοσ εγενετο εν κανα της γαλιλαιασ και ην η μητηρ του ιησου εκει

2 εκληθη δε και ο ιησους και οι μαθηται αυτου εισ τον γαμον

3 και υστερησαντοσ οινον λεγει η μητηρ του ιησου προς αυτον οινον ουκ εχουσιν

4 λεγει αυτη ο ιησους τι εμοι και σοι γυναι ουπω ηκει η ωρα μου

5 λεγει η μητηρ αυτου τοισ διακονοισ ο τι αν λεγη υμιν ποιησατε

6 ησαν δε εκει υδριαι λιθιναι εξ κειμεναι κατα τον καθαρισμον των ιουδαιων χωρουσαι ανα μετρητασ δυο η τρεισ

7 λεγει αυτοισ ο ιησους γεμισατε τασ υδριασ υδατοσ και εγεμισαν αυτασ εωσ ανω

8 και λεγει αυτοισ αντλησατε νυν και φερετε τω αρχιτρικλινω και ηνεγκαν

⁹ ὡς δὲ εγευσάτο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγεννημένον καὶ οὐκ ᾔδει ποθεν ἐστὶν οἱ δὲ διακονοὶ ᾔδεισαν οἱ ἠγνῆτοτεσ τὸ ὕδωρ φώνει τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος

¹⁰ καὶ λέγει αὐτῷ πᾶς ἀνθρώπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησιν καὶ ὅταν μεθύσθωσιν τότε τὸν ἐλάσσω σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι

¹¹ ταύτην ἐποίησεν τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ ἰησοῦς ἐν κανά τῆς γαλιλαίας καὶ ἐφανερώσεν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ

¹² μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς καπερναοὺμ αὐτοσ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἐκεῖ ἐμείναν οὐ πολλὰς ἡμέρας

¹³ καὶ ἐγγύσθη τὸ πάσχα τῶν ἰουδαίων καὶ ἀνέβη εἰς ἱεροσόλυμα ὁ ἰησοῦς

¹⁴ καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστέρας καὶ τοὺς κερματίστας καθημένους

¹⁵ καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων πάντας ἐξεβάλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ τὰ τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεεν τὸ κερμα καὶ τὰς τραπεζὰς ἀνεστρέψεν

¹⁶ καὶ τοῖς τὰς περιστέρας πωλοῦσιν εἶπεν ἀρατε ταῦτα ἐντεύθεν μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου

¹⁷ ἐμνησθήσαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστὶν ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφαγεταί με

¹⁸ ἀπεκρίθησάν οὖν οἱ ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν ὅτι ταῦτα ποιεῖς

¹⁹ ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς λυσατέ τὸν ναὸν τοῦτον καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν

²⁰ εἶπον οὖν οἱ ἰουδαῖοι τεσσαράκοντα καὶ ἐξ ἑτεσὶν ὠκοδομηθὴ ὁ ναὸς οὗτος καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν

²¹ ἐκεῖνος δὲ ἐλέγεν περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ

²² ὅτε οὖν ἠγερθῆ ἐκ νεκρῶν ἐμνησθήσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἐλέγεν καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ ὃ εἶπεν ὁ ἰησοῦς

²³ ὡς δὲ ἦν ἐν τοῖς ἱεροσολυμοῖς ἐν τῷ πάσχα ἐν τῇ εορτῇ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει

²⁴ αὐτοσ δὲ ὁ ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν εαυτὸν αὐτοῖς διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντασ

²⁵ καὶ ὅτι οὐ χρεῖαν εἶχεν ἵνα τῖς μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοσ γὰρ ἐγίνωσκεν τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ

3

¹ ἦν δὲ ἀνθρώπος ἐκ τῶν φαρισαίων νικοδημοσ ὄνομα αὐτῷ ἀρχῶν τῶν ἰουδαίων

² οὗτος ἦλθεν πρὸς αὐτὸν νυκτοσ καὶ εἶπεν αὐτῷ ραββὶ οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλοσ οὐδεὶσ γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἄ σὺ ποιεῖσ εἰ μὴ ἡ ὁ θεοσ μετ' αὐτοῦ

³ ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀμὴν λέγω σοι εἰ μὴ τῖσ γεννηθῆ ἀνωθεν οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ

⁴ λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ νικοδημοσ πῶσ δύναται ἀνθρώπος γεννηθῆναι γερῶν ὧν μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆσ μητροσ αὐτοῦ δευτερόν εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι

⁵ ἀπεκρίθη ἰησοῦς ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι εἰ μὴ τῖσ γεννηθῆ ἐξ ὕδατοσ καὶ πνεύματοσ οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ

⁶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆσ σαρκὸσ σὰρξ ἐστὶν καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματοσ πνεῦμα ἐστὶν

⁷ μὴ θαυμάσῃσ ὅτι εἶπον σοι δεῖ ὑμᾶσ γεννηθῆναι ἀνωθεν

⁸ τὸ πνεῦμα ὅπου θελεῖ πνεῖ καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκουεῖσ ἀλλ' οὐκ οἶδας ποθεν ἐρχεται καὶ πού ὑπάγει οὕτωσ ἐστὶν πᾶσ ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματοσ

⁹ ἀπεκρίθη νικοδημοσ καὶ εἶπεν αὐτῷ πῶσ δύναται ταῦτα γενεσθαί

10 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω συ ει ο διδασκαλος του ισραηλ και ταυτα ου γινωσκεις

11 αμην αμην λεγω σοι οτι ο οιδαμεν λαλουμεν και ο εωρακαμεν μαρτυρουμεν και την μαρτυριαν ημων ου λαμβανετε

12 ει τα επιγεια ειπον υμιν και ου πιστευετε πως εαν ειπω υμιν τα επουρανια πιστευσετε

13 και ουδεις αναβηκεν εις τον ουρανον ει μη ο εκ του ουρανου καταβας ο υιος του ανθρωπου ο ων εν τω ουρανω

14 και καθως μωσις υψωσεν τον οφιν εν τη ερημω ουτως υψωθηναι δει τον υιον του ανθρωπου

15 ινα πας ο πιστευων εις αυτον μη αποληται αλλ εχη ζωην αιωνιον

16 ουτως γαρ ηγαπησεν ο θεος τον κοσμον ωστε τον υιον αυτου τον μονογενη εδωκεν ινα πας ο πιστευων εις αυτον μη αποληται αλλ εχη ζωην αιωνιον

17 ου γαρ απεστειλεν ο θεος τον υιον αυτου εις τον κοσμον ινα κρινη τον κοσμον αλλ ινα σωθη ο κοσμος δι αυτου

18 ο πιστευων εις αυτον ου κρινεται ο δε μη πιστευων ηδη κεκριται οτι μη πεπιστευκεν εις το ονομα του μονογενου υιου του θεου

19 αυτη δε εστιν η κρισις οτι το φως εληλυθεν εις τον κοσμον και ηγαπησαν οι ανθρωποι μαλλον το σκοτος η το φως ην γαρ πονηρα αυτων τα εργα

20 πας γαρ ο φαυλα πρασων μισει το φως και ουκ ερχεται προς το φως ινα μη ελεγχθη τα εργα αυτου

21 ο δε ποιων την αληθειαν ερχεται προς το φως ινα φανερωθη αυτου τα εργα οτι εν θεω εστιν ειργασμενα

22 μετα ταυτα ηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις την ιουδαιαν γην και εκει διετριβεν μετ αυτων και εβαπτιζεν

23 ην δε και ιωαννης βαπτιζων εν αιων εγγυς του σαλημ οτι υδατα πολλα ην εκει και παρεγινοντο και εβαπτιζοντο

24 ουπω γαρ ην βεβλημενος εις την φυλακην ο ιωαννης

25 εγενετο ουν ζητησις εκ των μαθητων ιωαννου μετα ιουδαιου περι καθαρισμου

26 και ηλθον προς τον ιωαννην και ειπον αυτω ραββι ος ην μετα σου περαν του ιορδανου ω συ μεμαρτυρηκας ιδε ουτος βαπτιζει και παντες ερχονται προς αυτον

27 απεκριθη ιωαννης και ειπεν ου δυναται ανθρωπος λαμβανειν ουδεν εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του ουρανου

28 αυτοι υμεις μαρτυρειτε οτι ειπον ουκ ειμι εγω ο χριστος αλλ οτι απεσταλμενος ειμι εμπροσθεν εκεινου

29 ο εχων την νυμφην νυμφιος εστιν ο δε φιλος του νυμφιου ο εσηκωσ και ακουων αυτου χαρα χαιρει δια την φωνην του νυμφιου αυτη ουν η χαρα η εμη πεπληρωται

30 εκεινον δει αυξανειν εμε δε ελαττουσθαι

31 ο ανωθεν ερχομενος επανω παντων εστιν ο ων εκ της γης εκ της γης εστιν και εκ της γης λαλει ο εκ του ουρανου ερχομενος επανω παντων εστιν

32 και ο εωρακεν και ηκουσεν τουτου μαρτυρει και την μαρτυριαν αυτου ουδεις λαμβανει

33 ο λαβων αυτου την μαρτυριαν εσφραγισεν οτι ο θεος αληθης εστιν

34 ον γαρ απεστειλεν ο θεος τα ρηματα του θεου λαλει ου γαρ εκ μετρου διδωσιν ο θεος το πνευμα

35 ο πατηρ αγαπα τον υιον και παντα δεδωκεν εν τη χειρι αυτου

36 ο πιστευων εις τον υιον εχει ζωην αιωνιον ο δε απειθων τω υιω ουκ οφεται ζωην αλλ η οργη του θεου μενει επ αυτον

4

1 ως ουν εγνω ο κυριος οτι ηκουσαν οι φαρισαιοι οτι ιησους πλειονας μαθητας ποιει και βαπτιζει η ιωαννησ

2 καιτοιγε ιησους αυτοσ ουκ εβαπτιζεν αλλ οι μαθηται αυτου

3 αφηκεν την ιουδαιαν και απηλθεν εις την γαλιλαιαν

4 εδει δε αυτον διερχεσθαι δια της σαμαρειας

5 ερχεται ουν εις πολιν της σαμαρειας λεγομενην συχαρ πλησιον του χωριου ο εδωκεν ιακωβ ιωσηφ τω υιω αυτου

6 ην δε εκει πηγη του ιακωβ ο ουν ιησους κεκοπιακωσ εκ της οδοιποριασ εκαθεζετο ουτως επι τη πηγη ωρα ην ωσει εκτη

7 ερχεται γυνη εκ της σαμαρειας αντλησαι υδωρ λεγει αυτη ο ιησους δος μοι πιειν

8 οι γαρ μαθηται αυτου απηλυθεισαν εις την πολιν ινα τροφασ αγορασωσιν

9 λεγει ουν αυτω η γυνη η σαμαρειτισ πωσ συ ιουδαιοσ ων παρ εμου πιειν αιτεισ ουσησ γυναικοσ σαμαρειτιδοσ ου γαρ συγχρωνται ιουδαιοι σαμαρειταισ

10 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη ει ηδεισ την δωρεαν του θεου και τισ εστιν ο λεγων σοι δος μοι πιειν συ αν ητησασ αυτον και εδωκεν αν σοι υδωρ ζων

11 λεγει αυτω η γυνη κυριε ουτε αντλημα εχεισ και το φρεαρ εστιν βαθυ ποθεν ουν εχεισ το υδωρ το ζων

12 μη συ μειζων ει του πατροσ ημων ιακωβ οσ εδωκεν ημιν το φρεαρ και αυτοσ εξ αυτου επιεν και οι υιοι αυτου και τα θρεμματα αυτου

13 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη πασ ο πινων εκ του υδατοσ τουτου διψησει παλιν

14 οσ δ αν πιη εκ του υδατοσ ου εγω δωσω αυτω ου μη διψηση εις τον αιωνα αλλα το υδωρ ο δωσω αυτω γενησεται εν αυτω πηγη υδατοσ αλλομενου εις ζωην αιωνιον

15 λεγει προς αυτον η γυνη κυριε δος μοι τουτο το υδωρ ινα μη διψω μηδε ερχομαι ενθαδε αντλειν

16 λεγει αυτη ο ιησους υπαγε φωνησον τον ανδρα σου και ελθε ενθαδε

17 απεκριθη η γυνη και ειπεν ουκ εχω ανδρα λεγει αυτη ο ιησους καλωσ ειπασ οτι ανδρα ουκ εχω

18 πεντε γαρ ανδρασ εσχες και νυν ον εχεισ ουκ εστιν σου ανηρ τουτο αληθεσ ειρηκασ

19 λεγει αυτω η γυνη κυριε θεωρω οτι προφητησ ει συ

20 οι πατερεσ ημων εν τω ορει τουτω προσεκυνησαν και υμεισ λεγετε οτι εν ιεροσολυμοισ εστιν ο τοποσ οπου δει προσκυνειν

21 λεγει αυτη ο ιησους γυναι πιστευουσ μοι οτι ερχεται ωρα οτε ουτε εν τω ορει τουτω ουτε εν ιεροσολυμοισ προσκυνησετε τω πατρι

22 υμεισ προσκυνειτε ο ουκ οιδατε ημεισ προσκυνουμεν ο οιδαμεν οτι η σωτηρια εκ των ιουδαιων εστιν

23 αλλ ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι αληθινοι προσκυνηται προσκυνησουσιν τω πατρι εν πνευματι και αληθεια και γαρ ο πατηρ τοιουτοουσ ζητει τουσ προσκυνουντασ αυτον

24 πνευμα ο θεοσ και τουσ προσκυνουντασ αυτον εν πνευματι και αληθεια δει προσκυνειν

25 λεγει αυτω η γυνη οίδα οτι μεσιασ ερχεται ο λεγομενοσ χριστοσ οταν ελθη εκεινοσ αναγγελει ημιν παντα

26 λεγει αυτη ο ιησους εγω ειμι ο λαλων σοι

27 και επι τουτω ηλθον οι μαθηται αυτου και εθαυμασαν οτι μετα γυναικοσ ελαλει ουδεισ μεντοι ειπεν τι ζητεισ η τι λαλεισ μετ αυτησ

28 αφηκεν ουν την υδριαν αυτησ η γυνη και απηλθεν εις την πολιν και λεγει τοισ ανθρωποισ

29 δευτε ιδετε ανθρωπον οσ ειπεν μοι παντα οσα εποιησα μητι ουτοσ εστιν ο χριστοσ

30 εξηλθον εκ της πολεωσ και ηρχοντο προς αυτον

31 εν δε τω μεταξυ ηρωτων αυτων οι μαθηται λεγοντες ραββι φαγε

32 ο δε ειπεν αυτοις εγω βρωσιν εχω φαγειν ην υμεις ουκ οιδατε

33 ελεγον ουν οι μαθηται προς αλληλους μη τις ηνεγκεν αυτω φαγειν

34 λεγει αυτοις ο ιησους εμον βρωμα εστιν ινα ποιω το θελημα του πεμφσαντος με και τελειωσω αυτου το εργον

35 ουχ υμεις λεγετε οτι ετι τετραμηνος εστιν και ο θερισμος ερχεται ιδου λεγω υμιν επαρατε τους οφθαλμους υμων και θεασασθε τας χωρας οτι λευκαι εισιν προς θερισμον ηδη

36 και ο θεριζων μισθον λαμβανει και συναγει καρπον εις ζωην αιωνιον ινα και ο σπειρων ομου χαιρη και ο θεριζων

37 εν γαρ τωτω ο λογος εστιν ο αληθινος οτι αλλος εστιν ο σπειρων και αλλος ο θεριζων

38 εγω απεστειλα υμας θεριζειν ο ουχ υμεις κεκοπιακατε αλλοι κεκοπιακασιν και υμεις εις τον κοπον αυτων εισεληλυθατε

39 εκ δε της πολεως εκεινης πολλοι επιστευσαν εις αυτον των σαμαρειτων δια τον λογον της γυναικος μαρτυρουσης οτι ειπεν μοι παντα οσα εποιησα

40 ως ουν ηλθον προς αυτον οι σαμαρειται ηρωτων αυτον μειναι παρ αυτοις και εμεινεν εκει δυο ημερας

41 και πολλω πλειους επιστευσαν δια τον λογον αυτου

42 τη τε γυναικι ελεγον οτι ουκει δια την σην λαλιαν πιστευομεν αυτοι γαρ ακηκοαμεν και οίδαμεν οτι ουτος εστιν αληθως ο σωτηρ του κοσμου ο χριστος

43 μετα δε τας δυο ημερας εξηλθεν εκειθεν και απηλθεν εις την γαλιλαιαν

44 αυτος γαρ ο ιησους εμαρτυρησεν οτι προφητησεν εν τη ιδια πατριδι τιμην ουκ εχει

45 οτε ουν ηλθεν εις την γαλιλαιαν εδεξαντο αυτον οι γαλιλαιοι παντα εωρακοτες α εποιησεν εν ιεροσολυμοις εν τη εορτη και αυτοι γαρ ηλθον εις την εορτην

46 ηλθεν ουν παλιν ο ιησους εις την κανα της γαλιλαιας οπου εποιησεν το υδωρ οινον και ην τις βασιλικος ου ο υιος ησθενη εν καπερναουμ

47 ουτος ακουσασ οτι ιησους ηκει εκ της ιουδαιας εις την γαλιλαιαν απηλθεν προς αυτον και ηρωτα αυτον ινα καταβη και ιασηται αυτου τον υιον εμελλεν γαρ αποθνησκειν

48 ειπεν ουν ο ιησους προς αυτον εαν μη σημεια και τερατα ιδητε ου μη πιστευσητε

49 λεγει προς αυτον ο βασιλικος κυριε καταβηθι πριν αποθανειν το παιδιον μου

50 λεγει αυτω ο ιησους πορευου ο υιος σου ζη και επιστευσεν ο ανθρωπος τω λογω ω ειπεν αυτω ο ιησους και επορευετο

51 ηδη δε αυτου καταβαινοντος οι δουλοι αυτου απηνητησαν αυτω και απηγγειλαν λεγοντες οτι ο παις σου ζη

52 επυθετο ουν παρ αυτων την ωραν εν η κομψοτερον εσχεν και ειπον αυτω οτι χθεσ ωραν εβδομην αφηκεν αυτον ο πυρετος

53 εγνω ουν ο πατηρ οτι εν εκεινη τη ωρα εν η ειπεν αυτω ο ιησους οτι ο υιος σου ζη και επιστευσεν αυτος και η οικια αυτου ολη

54 τωτου παλιν δευτερον σημειον εποιησεν ο ιησους ελθων εκ της ιουδαιας εις την γαλιλαιαν

5

1 μετα ταυτα ην η εορτη των ιουδαιων και ανεβη ο ιησους εις ιεροσολυμα

2 εστιν δε εν τοις ιεροσολυμοις επι τη προβατικη κολυμβηθρα η επιλεγομενη εβραιστι βηθεσδα πεντε στοας εχουσα

3 εν ταυταις κατεκειτο πληθος πολυ των ασθενοντων τυφλων χωλων ξηρων εκδεχομενων την του υδατος κινήσιν

4 αγγελος γαρ κατα καιρον κατεβαινεν εν τη κολυμβηθρα και εταρασεν το υδωρ ο ουν πρωτος εμβας μετα την ταραχην του υδατος υγιησ ενιεντο ω δηποτε κατειχετο νοσηματι

5 ἦν δὲ τις ἀνθρώπος ἐκεῖ τριακοντὰ ὀκτὼ ἐτῶν ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ

6 τούτου ἰδὼν ὁ ἰησοῦς κατακείμενον καὶ γινούσῃ ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει λέγει αὐτῷ θέλεις υγιῆσαι γενεσθαι

7 ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν κυριε ἀνθρώπων οὐκ ἔχω ἵνα ὅταν ταραχθῆ το ὕδωρ βαλῆ με εἰς τὴν κολυμβήθραν ἐν ὧ δὲ ἐρχομαι ἐγὼ ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει

8 λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἐγείραι ἀρον τὸν κραββάτον σου καὶ περιπατεῖ

9 καὶ εὐθέως ἐγένετο υγιῆσθαι ὁ ἀνθρώπος καὶ ἦρεν τὸν κραββάτον αὐτοῦ καὶ περιπατεῖ ἦν δὲ σαββάτον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ

10 ἐλέγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ σαββάτον ἐστὶν οὐκ ἐξέστιν σοὶ ἀραι τὸν κραββάτον

11 ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ποιήσας με υγιῆ ἐκεῖνος μοι εἶπεν ἀρον τὸν κραββάτον σου καὶ περιπατεῖ

12 ἠρώτησαν οὖν αὐτὸν τίς ἐστὶν ὁ ἀνθρώπος ὁ εἶπων σοὶ ἀρον τὸν κραββάτον σου καὶ περιπατεῖ

13 ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ἠδὲ τίς ἐστὶν ὁ γὰρ ἰησοῦς ἐξενέυσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ

14 μετὰ ταῦτα εὐρίσκει αὐτὸν ὁ ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἴδε υγιῆσθαι γεγονός μηκέτι ἀμαρτάνε ἵνα μὴ χειρὸν τί σοὶ γενῆται

15 ἀπηλθὲν ὁ ἀνθρώπος καὶ ἀνηγγείλεν τοῖς ἰουδαίοις ὅτι ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὸν υγιῆ

16 καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον τὸν ἰησοῦν οἱ ἰουδαῖοι καὶ ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτείνειν ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ

17 ὁ δὲ ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς ὁ πατὴρ μου ἐὼς ἄρτι ἐργάζεται καγὼ ἐργάζομαι

18 διὰ τοῦτο οὖν μάλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι ἀποκτείνειν ὅτι οὐ μόνον ἐλύεν τὸ σαββάτον ἀλλὰ καὶ πατέρα ἰδίων ἐλέγεν τὸν θεὸν ἴσον ἑαυτὸν ποίων τῷ θεῷ

19 ἀπεκρίνατο οὖν ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἄφ' ἑαυτοῦ οὐδὲν ἐὰν μὴ τί βλεπῆ τὸν πατέρα ποιοῦντα ἄ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῆ ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ

20 ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱὸν καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἄ αὐτοσ ποιεῖ καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἐργὰ ἵνα ὑμεῖσ θαυμάζητε

21 ὡσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζῶοποιεῖ οὕτως καὶ ὁ υἱὸς οὐσ θέλει ζῶοποιεῖ

22 οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδὲνα ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκεν τῷ υἱῷ

23 ἵνα πάντες τιμῶσιν τὸν υἱὸν καθὼς τιμῶσιν τὸν πατέρα ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱὸν οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν πεμφάντα αὐτὸν

24 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πεμφάντι με ἔχει ζῶην αἰώνιον καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἐρχεται ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζῶην

25 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστὶν ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆσ φωνῆσ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ καὶ οἱ ἀκούσαντεσ ζῆσονται

26 ὡσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζῶην ἐν ἑαυτῷ οὕτως ἔδωκεν καὶ τῷ υἱῷ ζῶην ἔχειν ἐν ἑαυτῷ

27 καὶ ἐξούσιαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν ὅτι υἱὸσ ἀνθρώπου ἐστὶν

28 μὴ θαυμάζετε τοῦτο ὅτι ἐρχεται ὥρα ἐν ἣ πάντεσ οἱ ἐν τοῖσ μνημείοισ ἀκούσονται τῆσ φωνῆσ αὐτοῦ

29 καὶ ἐκπορευσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντεσ εἰσ ἀνασασιν ζῶησ οἱ δὲ τὰ φαυλὰ πρᾶξαντεσ εἰσ ἀνασασιν κρίσεωσ

30 οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἄφ' ἑμαυτοῦ οὐδὲν καθὼσ ἀκούω κρίνω καὶ ἡ κρίσισ ἡ ἐμῆ δικαία ἐστὶν ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πεμφάντοσ με πατροσ

31 ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἐστὶν ἀληθῆσ

- 32 άλλος εστιν ο μαρτυρων περι εμου και οίδα οτι αληθης εστιν η μαρτυρια ην μαρτυρει περι εμου
 33 υμεις απεσταλκατε προς ιωαννην και μεμαρτυρηκεν τη αληθεια
 34 εγω δε ου παρα ανθρωπου την μαρτυριαν λαμβανω αλλα ταυτα λεγω ινα υμεις σωθητε
 35 εκεινος ην ο λυχνος ο καιομενος και φαινων υμεις δε ηθελησατε αγαλλιασθηναι προς ωραν εν τω φωτι αυτου
 36 εγω δε εχω την μαρτυριαν μειζω του ιωαννου τα γαρ εργα α εδωκεν μοι ο πατηρ ινα τελειωσω αυτα τα εργα α εγω ποιω μαρτυρει περι εμου οτι ο πατηρ με απεσταλκεν
 37 και ο πεμφσας με πατηρ αυτος μεμαρτυρηκεν περι εμου ουτε φωνην αυτου ακηκοατε ποποτε ουτε ειδος αυτου εωρακατε
 38 και τον λογον αυτου ουκ εχετε μενοντα εν υμιν οτι ον απεστειλεν εκεινος τουτω υμεις ου πιστευετε
 39 ερευνατε 2045 V-PAI-2P τας γραφας οτι υμεις δοκειτε εν αυταις ζων αιωνιον εχειν και εκειναι εισιν αι μαρτυρουσαι περι εμου
 40 και ου θελετε ελθειν προς με ινα ζων εχητε
 41 δοξαν παρα ανθρωπων ου λαμβανω
 42 αλλ εγνωκα υμας οτι την αγαπην του θεου ουκ εχετε εν εαυτοις
 43 εγω εληλυθα εν τω ονοματι του πατρος μου και ου λαμβανετε με εαν αλλος ελθη εν τω ονοματι τω ιδιω εκεινον ληψεσθε
 44 πως δυνασθε υμεις πιστευσαι δοξαν παρα αλληλων λαμβανοντες και την δοξαν την παρα του μονου θεου ου ζητειτε
 45 μη δοκειτε οτι εγω κατηγορησω υμων προς τον πατερα εστιν ο κατηγορων υμων μωσης εις ον υμεις ηλπικατε
 46 ει γαρ επιστευετε μωση επιστευετε αν εμοι περι γαρ εμου εκεινος εγραψεν
 47 ει δε τοις εκεινου γραμμασιν ου πιστευετε πως τοις εμοις ρημασιν πιστευσετε

6

- 1 μετα ταυτα απηλθεν ο ιησους περαν της θαλασσης της γαλιλαιας της τιβεριαδος
 2 και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς οτι εωρων αυτου τα σημεια α εποιει επι των ασθενουντων
 3 απηλθεν δε εις το ορος ο ιησους και εκει εκαθητο μετα των μαθητων αυτου
 4 ην δε εγγυς το πασχα η εορτη των ιουδαιων
 5 επαρασ ουν ο ιησους τους οφθαλμους και θεασαμενος οτι πολυς οχλος ερχεται προς αυτον λεγει προς τον φιλιππον ποθεν αγορασομεν αρτους ινα φαγωσιν ουτοι
 6 τουτο δε ελεγεν πειραζων αυτον αυτος γαρ ηδει τι εμελλεν ποιειν
 7 απεκριθη αυτω φιλιππος διακοσιων δηναριων αρτοι ουκ αρκουσιν αυτοις ινα εκαστος αυτων βραχυ τι λαβη
 8 λεγει αυτω εις εκ των μαθητων αυτου ανδρεας ο αδελφος σιμωνος πετρου
 9 εστιν παιδαριον εν ωδε ο εχει πεντε αρτους κριθινουσ και δυο οψαρια αλλα ταυτα τι εστιν εις τοσουτους
 10 ειπεν δε ο ιησους ποιησατε τους ανθρωπους αναπεσειν ην δε χορτος πολυς εν τω τοπω ανεπεσον ουν οι ανδρες τον αριθμον ωσει πεντακισχιλιοι
 11 ελαβεν δε τους αρτους ο ιησους και ευχαριστησας διεδωκεν τοις μαθηταις οι δε μαθηται τοις ανακειμενοις ομοιως και εκ των οψαριων οσον ηθελον
 12 ωσ δε ενεπληθησαν λεγει τοις μαθηταις αυτου συναγαγετε τα περισσευσαντα κλασματα ινα μη τι αποληται
 13 συνηγαγον ουν και εγεμισαν δωδεκα κοφινους κλασματων εκ των πεντε αρτων των κριθινων α περισσευσεν τοις βεβρωκοσιν

14 οι ουν ανθρωποι ιδοντες ο εποιησεν σημειον ο ιησους ελεγον οτι ουτος εστιν αληθως ο προφητης ο ερχομενος εις τον κοσμον

15 ιησους ουν γνουσ οτι μελλουσιν ερχεσθαι και αρπαζειν αυτον ινα ποιησωσιν αυτον βασιλευσιν ανεχωρησεν εις το ορος αυτος μονος

16 ωσ δε οψια εγενετο κατεβησαν οι μαθηται αυτου επι την θαλασσαν

17 και εμβαντες εις το πλοιον ηρχοντο περαν της θαλασσης εις καπερναουμ και σκοτια ηδη εγεγουσ και ουκ εληλυθει προς αυτους ο ιησους

18 η τε θαλασσα ανεμου μεγαλου πνεοντος διηγειρετο

19 εληλακοτες ουν ωσ σταδιους εικοσι πεντε η τριακοντα θεωρουσιν τον ιησουν περιπατουντα επι της θαλασσης και εγγυσ του πλοιου γινομενον και εφοβηθησαν

20 ο δε λεγει αυτοις εγω ειμι μη φοβεισθε

21 ηθελον ουν λαβειν αυτον εις το πλοιον και ευθεωσ το πλοιον εγενετο επι της γης εις ην υπηγον

22 τι επαυριον ο οχλος ο εστηκεσ περαν της θαλασσης ιδων οτι πλοιαριον αλλο ουκ ην εκει ει μη εν εκεινο εις ο ενεβησαν οι μαθηται αυτου και οτι ου συνεισηληθεν τοις μαθηταις αυτου ο ιησους εις το πλοιαριον αλλα μονοι οι μαθηται αυτου απηλθον

23 αλλα δε ηλθεν πλοιαρια εκ τιβεριαδος εγγυσ του τοπου οπου εφαγον τον αρτον ευχαριστησαντος του κυριου

24 οτε ουν ειδεν ο οχλος οτι ιησους ουκ εστιν εκει ουδε οι μαθηται αυτου ενεβησαν αυτοι εις τα πλοια και ηλθον εις καπερναουμ ζητουντες τον ιησουν

25 και ευροντες αυτον περαν της θαλασσης ειπον αυτω ραββι ποτε ωδε γεγονασ

26 απεκριθη αυτοις ο ιησους και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν ζητειτε με ουχ οτι ειδετε σημεια αλλ οτι εφαγετε εκ των αρτων και εχορτασθητε

27 εργαζεσθε μη την βρωσιν την απολλυμενην αλλα την βρωσιν την μενουσαν εις ζωην αιωνιον ην ο υιοσ του ανθρωπου υμιν δωσει τουτον γαρ ο πατηρ εσφραγισεν ο θεοσ

28 ειπον ουν προς αυτον τι ποιωμεν ινα εργαζωμεθα τα εργα του θεου

29 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το εργον του θεου ινα πιστευσητε εις ον απεστειλεν εκεινοσ

30 ειπον ουν αυτω τι ουν ποιεις συ σημειον ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν σοι τι εργαζη

31 οι πατεροσ ημων το μαννα εφαγον εν τη ερημω καθωσ εστιν γεγραμμενον αρτον εκ του ουρανου εδωκεν αυτοις φαγειν

32 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν ου μωσσησ δεδωκεν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου αλλ ο πατηρ μου διδωσιν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου τον αληθινον

33 ο γαρ αρτοσ του θεου εστιν ο καταβαινων εκ του ουρανου και ζωην διδουσ τω κοσμω

34 ειπον ουν προς αυτον κυριε παντοτε δοσ ημιν τον αρτον τουτον

35 ειπεν δε αυτοις ο ιησους εγω ειμι ο αρτοσ της ζωης ο ερχομενοσ προς με ου μη πειναση και ο πιστευων εις εμε ου μη διψηση πωποτε

36 αλλ ειπον υμιν οτι και εωρακατε με και ου πιστευετε

37 παν ο διδωσιν μοι ο πατηρ προς εμε ηξει και τον ερχομενον προς με ου μη εκβαλω εξω

38 οτι καταβεβηκα εκ του ουρανου ουχ ινα ποιω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντοσ με

39 τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαντοσ με πατροσ ινα παν ο δεδωκεν μοι μη απολεσω εξ αυτου αλλα αναστησω αυτο τη εσχατη ημερα

40 τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαντοσ με ινα πασ ο θεωρων τον υιον και πιστευων εις αυτον εχη ζωην αιωνιον και αναστησω αυτον εγω τη εσχατη ημερα

41 εγογγυζον ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι ειπεν εγω ειμι ο αρτοσ ο καταβασ εκ του ουρανου

42 και ελεγον ουχ ουτος εστιν ιησους ο υιος ιωσηφ ου ημεις οίδαμεν τον πατερα και την μητερα πως ουν λεγει ουτος οτι εκ του ουρανου καταβηκα

43 απεκριθη ουν ο ιησους και ειπεν αυτοις μη γογγυζετε μετ αλληλων

44 ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη ο πατηρ ο πεμψασ με ελκυση αυτον και εγω αναστησω αυτον εν τη εσχατη ημερα

45 εστιν γεγραμμενον εν τοις προφηταις και εσονται παντες διδακτοι θεου πας ουν ο ακουων παρα του πατρος και μαθων ερχεται προς με

46 ουχ οτι τον πατερα τισ εωρακεν ει μη ο ων παρα του θεου ουτος εωρακεν τον πατερα

47 αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε εχει ζωην αιωνιον

48 εγω ειμι ο αρτος της ζωης

49 οι πατερες υμων εφαγον το μαννα εν τη ερημω και απεθανον

50 ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβαινων ινα τισ εξ αυτου φαγη και μη αποθανη

51 εγω ειμι ο αρτος ο ζων ο εκ του ουρανου καταβας εαν τισ φαγη εκ τουτου του αρτου ζησεται εις τον αιωνα και ο αρτος δε ον εγω δωσω η σαρξ μου εστιν ην εγω δωσω υπερ της του κοσμου ζωης

52 εμαχοντο ουν προς αλληλους οι ιουδαιοι λεγοντες πως δυναται ουτος ημιν δουναι την σαρκα φαγειν

53 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν εαν μη φαγητε την σαρκα του υιου του ανθρωπου και πιητε αυτου το αιμα ουκ εχετε ζωην εν εαυτοις

54 ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εχει ζωην αιωνιον και εγω αναστησω αυτον τη εσχατη ημερα

55 η γαρ σαρξ μου αληθως εστιν βρωσις και το αιμα μου αληθως εστιν ποσις

56 ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εν εμοι μενει καγω εν αυτω

57 καθως απεστειλεν με ο ζων πατηρ καγω ζω δια τον πατερα και ο τρωγων με κακεινος ζησεται δι εμε

58 ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβας ου καθως εφαγον οι πατερες υμων το μαννα και απεθανον ο τρωγων τουτον τον αρτον ζησεται εις τον αιωνα

59 ταυτα ειπεν εν συναγωγη διδασκων εν καπερναουμ

60 πολλοι ουν ακουσαντες εκ των μαθητων αυτου ειπον σκληρος εστιν ουτος ο λογος τισ δυναται αυτου ακουειν

61 ειδως δε ο ιησους εν εαυτω οτι γογγυζουσιν περι τουτου οι μαθηται αυτου ειπεν αυτοις τουτου υμας σκανδαλιζει

62 εαν ουν θεωρητε τον υιον του ανθρωπου αναβαινοντα οπου ην το προτερον

63 το πνευμα εστιν το ζωοποιουν η σαρξ ουκ ωφελει ουδεν τα ρηματα α εγω λαλω υμιν πνευμα εστιν και ζωη εστιν

64 αλλ εισιν εξ υμων τινες οι ου πιστευουσιν ηδει γαρ εξ αρχης ο ιησους τινες εισιν οι μη πιστευοντες και τισ εστιν ο παραδωσων αυτον

65 και ελεγεν δια τουτου ειρηκα υμιν οτι ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του πατρος μου

66 εκ τουτου πολλοι απηλθον των μαθητων αυτου εις τα οπισω και ουκετι μετ αυτου περιεπατουν

67 ειπεν ουν ο ιησους τοις δωδεκα μη και υμεις θελετε υπαγειν

68 απεκριθη ουν αυτω σιμων πετρος κυριε προς τινα απελευσομεθα ρηματα ζωης αιωνιου εχεις

69 και ημεις πεπιστευκαμεν και εγνωκαμεν οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος

70 απεκριθη αυτοις ο ιησους ουκ εγω υμας τους δωδεκα εξελεξαμην και εξ υμων εις διαβολος εστιν

71 ελεγεν δε τον ιουδαν σιμωνος ισκαριωτην ουτος γαρ εμελλεν αυτον παραδιδοναι εις ων εκ των δωδεκα

7

1 και περιεπατει ο ιησους μετα ταυτα εν τη γαλιλαια ου γαρ ηθελεν εν τη ιουδαια περιπατειν οτι εξητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι

2 ην δε εγγυς η εορτη των ιουδαιων η σκηνοπηγια

3 ειπον ουν προς αυτον οι αδελφοι αυτου μεταβηθι εντευθεν και υπαγε εις την ιουδαιαν ινα και οι μαθηται σου θεωρησωσιν τα εργα σου α ποιεις

4 ουδεις γαρ εν κρυπτω τι ποιει και ζητει αυτος εν παρρησια ιναι ει ταυτα ποιεις φανερωσον σεαυτον τω κοσμω

5 ουδε γαρ οι αδελφοι αυτου επιστευουν εις αυτον

6 λεγει ουν αυτοις ο ιησους ο καιρος ο εμος ουπω παρεστιν ο δε καιρος ο υμετερος παντοτε εστιν ετοιμος

7 ου δυναται ο κοσμος μισειν υμας εμε δε μισει οτι εγω μαρτυρω περι αυτου οτι τα εργα αυτου πονηρα εστιν

8 υμεις αναβητε εις την εορτην ταυτην εγω ουπω αναβαινω εις την εορτην ταυτην οτι ο καιρος ο εμος ουπω πεπληρωται

9 ταυτα δε ειπων αυτοις εμεινεν εν τη γαλιλαια

10 ωσ δε ανεβησαν οι αδελφοι αυτου τοτε και αυτος ανεβη εις την εορτην ου φανερωσ αλλ ωσ εν κρυπτω

11 οι ουν ιουδαιοι εξητουν αυτον εν τη εορτη και ελεγον που εστιν εκεινος

12 και γογγυσμος πολυς περι αυτου ην εν τοις οχλοις οι μεν ελεγον οτι αγαθος εστιν αλλοι ελεγον ου αλλα πλανα τον οχλον

13 ουδεις μεντοι παρρησια ελαλει περι αυτου δια τον φοβον των ιουδαιων

14 ηδη δε της εορτης μεσουσης ανεβη ο ιησους εις το ιερον και εδιδασκεν

15 και εθαυμαζον οι ιουδαιοι λεγοντες πως ουτος γραμματα οιδεν μη μεμαθηκωσ

16 απεκριθη ουν αυτοις ο ιησους και ειπεν η εμη διδαχη ουκ εστιν εμη αλλα του πεμψαντος με

17 εαν τισ θελι το θελημα αυτου ποιειν γνωσεται περι της διδαχης ποτερον εκ του θεου εστιν η εγω απ εμαυτου λαλω

18 ο αφ εαυτου λαλων την δοξαν την ιδιαν ζητει ο δε ζητων την δοξαν του πεμψαντος αυτον ουτος αληθης εστιν και αδικια εν αυτω ουκ εστιν

19 ου μωσησ δεδωκεν υμιν τον νομον και ουδεις εξ υμων ποιει τον νομον τι με ζητειτε αποκτειναι

20 απεκριθη ο οχλος και ειπεν δαιμονιον χεισι τισ σε ζητει αποκτειναι

21 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις εν εργον εποιησα και παντες θαυμαζετε

22 δια τουτο μωσησ δεδωκεν υμιν την περιτομην ουχ οτι εκ του μωσεωσ εστιν αλλ εκ των πατερων και εν σαββατω περιτεμνεται ανθρωπον

23 ει περιτομην λαμβανει ανθρωπος εν σαββατω ινα μη λυθη ο νομος μωσεωσ εμοι χολατε οτι ολον ανθρωπον υγιη εποιησα εν σαββατω

24 μη κρινετε κατ οψιν αλλα την δικαιαν κρισιν κρινατε

25 ελεγον ουν τινες εκ των ιεροσολυμιτων ουχ ουτος εστιν ον ζητουσιν αποκτειναι

26 και ιδε παρρησια λαλει και ουδεν αυτω λεγουσιν μηποτε αληθωσ εγνωσαν οι αρχοντες οτι ουτος εστιν αληθωσ ο χριστος

27 αλλα τουτον οίδαμεν ποθεν εστιν ο δε χριστος οταν ερχηται ουδεις γινωσκει ποθεν εστιν

28 εκραξεν ουν εν τω ιερω διδασκων ο ιησους και λεγων καμε οιδατε και οιδατε ποθεν ειμι και απ εμαυτου ουκ εληλυθα αλλ εστιν αληθινος ο πεμψασ με ον υμεις ουκ οιδατε

29 εγω οίδα αυτον οτι παρ αυτου ειμι κακεινος με απεστειλεν

30 εζητουν ουν αυτον πιασαι και ουδεις επεβαλεν επ αυτον την χειρα οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου

31 πολλοι δε εκ του οχλου επιστευσαν εις αυτον και ελεγον οτι ο χριστος οταν ελθι μη τι πλειονα σημεια τουτων ποιησει ων ουτος εποησεν

32 ηκουσαν οι φαρισαιοι του οχλου γογγυζοντος περι αυτου ταυτα και απεστειλαν υπηρετας οι φαρισαιοι και οι αρχιερεις ινα πιασωσιν αυτον

33 ειπεν ουν ο ιησους ετι μικρον χρονον μεθ υμων ειμι και υπαγω προς τον πεμφσαντα με

34 ζητησετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν

35 ειπον ουν οι ιουδαιοι προς εαυτους που ουτος μελλει πορευεσθαι οτι ημεις ουχ ευρησομεν αυτον μη εις την διασποραν των ελληνων μελλει πορευεσθαι και διδασκειν τους ελληνας

36 τις εστιν ουτος ο λογος ον ειπεν ζητησετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν

37 εν δε τη εσχατη ημερα τη μεγαλη της εορτης ειστηκει ο ιησους και εκραξεν λεγων εαν τις διψα ερχεσθω προς με και πινετω

38 ο πιστευων εις εμε καθως ειπεν η γραφη ποταμοι εκ της κοιλιας αυτου ρευσουσιν υδατος ζωντος

39 τουτο δε ειπεν περι του πνευματος ου εμελλον λαμβανειν οι πιστευοντες εις αυτον ουπω γαρ ην πνευμα αγιον οτι ιησους ουδεπω εδοξασθη

40 πολλοι ουν εκ του οχλου ακουσαντες τον λογον ελεγον ουτος εστιν αληθως ο προφητης

41 αλλοι ελεγον ουτος εστιν ο χριστος αλλοι ελεγον μη γαρ εκ της γαλιλαιας ο χριστος ερχεται

42 ουχι η γραφη ειπεν οτι εκ του σπερματος δαυιδ και απο βηθλεεμ της κωμης οπου ην δαυιδ ο χριστος ερχεται

43 σχισμα ουν εν τω οχλω εγενετο δι αυτον

44 τινες δε ηθελον εξ αυτων πιασαι αυτον αλλ ουδεις επεβαλεν επ αυτον τας χειρας

45 ηλθον ουν οι υπηρεται προς τους αρχιερεις και φαρισαιους και ειπον αυτοις εκεινοι δια τι ουκ ηγαγετε αυτον

46 απεκριθησαν οι υπηρεται ουδεποτε ουτως ελαλησεν ανθρωπος ωσ ουτος ο ανθρωπος

47 απεκριθησαν ουν αυτοις οι φαρισαιοι μη και υμεις πεπλανησθε

48 μη τις εκ των αρχοντων επιστευσεν εις αυτον η εκ των φαρισαιων

49 αλλ ο οχλος ουτος ο μη γινωσκων τον νομον επικαταρατοι εισιν

50 λεγει νικοδημος προς αυτους ο ελθων νυκτος προς αυτον εις ων εξ αυτων

51 μη ο νομος ημων κρινει τον ανθρωπον εαν μη ακουση παρ αυτου προτερον και γνω τι ποιει

52 απεκριθησαν και ειπον αυτω μη και συ εκ της γαλιλαιας ει ερευνησον και ιδε οτι προφητης εκ της γαλιλαιας ουκ εγηγγερται

53 και επορευθη εκαστος εις τον οικον αυτου

8

1 ιησους δε επορευθη εις το ορος των ελαιων

2 ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις το ιερον και πασ ο λαος ηρχετο και καθισας εδιδασκεν αυτους

3 αγουσιν δε οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι προς αυτον γυναικα εν μοιχεια καταληφθεισαν και στησαντες αυτην εν μεσω

4 λεγουσιν αυτω πειραζοντες διδασκαλε αυτη η γυνη κατεληφθη επ αυτοφορω μοιχευομενη

- 5 εν δε τω νομω μωσησ ημιν ενετειλατο τας τοιαυτας λιθοβολεισθαι συ ουν τι λεγεις
 6 τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα εχωσιν κατηγορειν αυτου ο δε ιησους κατω κυψας τω δακτυλω εγραφεν εις την γην μη προσποιουμενος
 7 ωσ δε επεμενον ερωτωντες αυτον ανακυψας ειπεν προς αυτους ο αναμαρτητος υμων πρωτον επ αυτην τον λιθον βαλετω
 8 και παλιν κατω κυψας εγραφεν εις την γην
 9 οι δε ακουσαντες και υπο της συνειδησεωσ ελεγχομενοι εξηρχοντο εις καθ εις αρζαμενοι απο των πρεσβυτερων και κατελειφθη μονος ο ιησους και η γυνη εν μεσω ουσα
 10 ανακυψας δε ο ιησους και μηδεν θεασαμενος πλην της γυναικος ειπεν αυτη που εισιν εκεινοι οι κατηγοροι σου ουδεις σε κατεκρινεν
 11 η δε ειπεν ουδεις κυριε ειπεν δε ο ιησους ουδε εγω σε κρινω πορευου και μηκειτι αμαρτανε
 12 παλιν ουν αυτοις ο ιησους ελαλησεν λεγων εγω ειμι το φως του κοσμου ο ακολουθων εμοι ου μη περιπατησεν εν τη σκοτια αλλ εξει το φως της ζωης
 13 ειπον ουν αυτω οι φαρισαιοι συ περι σεαυτου μαρτυρεις η μαρτυρια σου ουκ εστιν αληθησ
 14 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις καν εγω μαρτυρω περι εμαυτου αληθησ εστιν η μαρτυρια μου οτι οίδα ποθεν ηλθον και που υπαγω υμεις δε ουκ οιδατε ποθεν ερχομαι και που υπαγω
 15 υμεις κατα την σαρκα κρινετε εγω ου κρινω ουδεναν
 16 και εαν κρινω δε εγω η κρισις η εμη αληθησ εστιν οτι μονος ουκ ειμι αλλ εγω και ο πεμψας με πατηρ
 17 και εν τω νομω δε τω υμετερω γεγραπται οτι δυο ανθρωπων η μαρτυρια αληθησ εστιν
 18 εγω ειμι ο μαρτυρων περι εμαυτου και μαρτυρει περι εμου ο πεμψας με πατηρ
 19 ελεγον ουν αυτω που εστιν ο πατηρ σου απεκριθη ιησους ουτε εμε οιδατε ουτε τον πατερα μου ει εμε ηδειτε και τον πατερα μου ηδειτε αν
 20 ταυτα τα ρηματα ελαλησεν ο ιησους εν τω γαζοφυλακιο διδασκων εν τω ιερω και ουδεις επιασεν αυτον οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου
 21 ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ιησους εγω υπαγω και ζητησετε με και εν τη αμαρτια υμων αποθανεισθε οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν
 22 ελεγον ουν οι ιουδαιοι μητι αποκτενει εαυτον οτι λεγει οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν
 23 και ειπεν αυτοις υμεις εκ των κατω εστε εγω εκ των ανω ειμι υμεις εκ του κοσμου τουτου εστε εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου τουτου
 24 ειπον ουν υμιν οτι αποθανεισθε εν ταισ αμαρτιαισ υμων εαν γαρ μη πιστευσητε οτι εγω ειμι αποθανεισθε εν ταισ αμαρτιαισ υμων
 25 ελεγον ουν αυτω συ τις ει και ειπεν αυτοις ο ιησους την αρχην ο τι και λαλω υμιν
 26 πολλα εχω περι υμων λαλειν και κρινειν αλλ ο πεμψας με αληθησ εστιν καγω α ηκουσα παρ αυτου ταυτα λεγω εις τον κοσμον
 27 ουκ εγνωσαν οτι τον πατερα αυτοις ελεγεν
 28 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους οταν υψωσητε τον υιον του ανθρωπου τοτε γνωσεσθε οτι εγω ειμι και απ εμαυτου ποιω ουδεν αλλα καθωσ εδιδαξεν με ο πατηρ μου ταυτα λαλω
 29 και ο πεμψας με μετ εμου εστιν ουκ αφηκεν με μονον ο πατηρ οτι εγω τα αρεστα αυτω ποιω παντοτε
 30 ταυτα αυτου λαλουντος πολλοι επιστευσαν εις αυτον
 31 ελεγεν ουν ο ιησους προς τουσ πεπιστευκοτας αυτω ιουδαιουσ εαν υμεις μεινητε εν τω λογω τω εμω αληθωσ μαθηται μου εστε
 32 και γνωσεσθε την αληθειαν και η αληθεια ελευθερωσει υμασ

33 απεκριθησαν αυτω σπερμα αβρααμ εσμεν και ουδενι δεδουλευκαμεν πωποτε πωσ συ λεγεις οτι ελευθεροι γενησεσθε

34 απεκριθη αυτοισ ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν οτι πασ ο ποιων την αμαρτιαν δουλος εστιν της αμαρτιασ

35 ο δε δουλος ου μενει εν τη οικια εις τον αιωνα ο υιος μενει εις τον αιωνα

36 εαν ουν ο υιος υμασ ελευθερωση οντωσ ελευθεροι εσεσθε

37 οϊδα οτι ο σπερμα αβρααμ εστε αλλα ζητειτε με αποκτειναι οτι ο λογος ο εμοσ ου χωρει εν υμιν

38 εγω ο εωρακα παρα τω πατρι μου λαλω και υμεις ουν ο εωρακατε παρα τω πατρι υμων ποιειτε

39 απεκριθησαν και ειπον αυτω ο πατηρ ημων αβρααμ εστιν λεγει αυτοισ ο ιησους ει τεκνα του αβρααμ ητε τα εργα του αβρααμ εποιειτε

40 νυν δε ζητειτε με αποκτειναι ανθρωπον οσ την αληθειαν υμιν λελαληκα ην ηκουσα παρα του θεου τουτου αβρααμ ουκ εποιησεν

41 υμεις ποιειτε τα εργα του πατροσ υμων ειπον ουν αυτω ημεις εκ πορνειας ου γεγεννημεθα ενα πατερα εχομεν τον θεον

42 ειπεν ουν αυτοισ ο ιησους ει ο θεοσ πατηρ υμων ην ηγαπατε αν εμε εγω γαρ εκ του θεου εξηλθον και ηκω ουδε γαρ απ εμαυτου εληλυθα αλλ εκεινοσ με απεστειλεν

43 δια τι την λαλιαν την εμην ου γινωσκετε οτι ου δυνασθε ακουειν τον λογον τον εμον

44 υμεις εκ του πατροσ του διαβολου εστε και τασ επιθυμιασ του πατροσ υμων θελετε ποιειν εκεινοσ ανθρωποκτονοσ ην απ αρχησ και εν τη αληθεια ουχ εστηκεν οτι ουκ εστιν αληθεια εν αυτω οταν λαλη το ψευδοσ εκ των ιδιων λαλει οτι ψευστησ εστιν και ο πατηρ αυτου

45 εγω δε οτι την αληθειαν λεγω ου πιστευετε μοι

46 τισ εξ υμων ελεγει με περι αμαρτιασ ει δε αληθειαν λεγω δια τι υμεις ου πιστευετε μοι

47 ο ων εκ του θεου τα ρηματα του θεου ακουει δια τουτου υμεις ουκ ακουετε οτι εκ του θεου ουκ εστε

48 απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω ου καλωσ λεγομεν ημεις οτι σαμαρειτησ ει συ και δαιμονιον εχεισ

49 απεκριθη ιησους εγω δαιμονιον ουκ εχω αλλα τιμω τον πατερα μου και υμεις ατιμαζετε με

50 εγω δε ου ζητω την δοξαν μου εστιν ο ζητων και κρινων

51 αμην αμην λεγω υμιν εαν τισ τον λογον τον εμον τηρηση θανατον ου μη θεωρηση εις τον αιωνα

52 ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι νυν εγνωκαμεν οτι δαιμονιον εχεισ αβρααμ απεθανεν και οι προφηται και συ λεγεις εαν τισ τον λογον μου τηρηση ου μη γευσηται θανατου εις τον αιωνα

53 μη συ μειζων ει του πατροσ ημων αβρααμ οστισ απεθανεν και οι προφηται απεθανον τινα σεαυτον συ ποιεισ

54 απεκριθη ιησους εαν εγω δοξαζω εμαυτον η δοξα μου ουδεν εστιν εστιν ο πατηρ μου ο δοξαζων με ον υμεις λεγετε οτι θεοσ ημων εστιν

55 και ουκ εγνωκατε αυτον εγω δε οϊδα αυτον και εαν ειπω οτι ουκ οϊδα αυτον εσομαι ομοιοσ υμων ψευστησ αλλ οϊδα αυτον και τον λογον αυτου τηρω

56 αβρααμ ο πατηρ υμων ηγαλλιασατο ινα ιδη την ημεραν την εμην και ειδεν και εχαρη

57 ειπον ουν οι ιουδαιοι προς αυτον πενηκοντα ετη ουπω εχεισ και αβρααμ εωρακασ

58 ειπεν αυτοισ ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν πριν αβρααμ γενεσθαι εγω ειμι

59 ηραν ουν λιθουσ ινα βαλωσιν επ αυτον ιησους δε εκρυβη και εξηλθεν εκ του ιερου διελθων δια μεσου αυτων και παρηγεν ουτωσ

9

- 1 και παραγων ειδεν ανθρωπον τυφλον εκ γενετης
2 και ηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες ραββι τις ημαρτεν ουτος η ο γονεις αυτου ινα τυφλος γεννηθη
3 απεκριθη ιησους ουτε ουτος ημαρτεν ουτε οι γονεις αυτου αλλ ινα φανερωθη τα εργα του θεου εν αυτω
4 εμε δει εργαζεσθαι τα εργα του πεμψαντος με εως ημερα εστιν ερχεται νυξ οτε ουδεις δυναται εργαζεσθαι
5 οταν εν τω κοσμω ω φως ειμι του κοσμου
6 ταυτα ειπων επτυσεν χαμαι και εποησεν πληλον εκ του πτυσματος και επεχρισεν τον πληλον επι τους οφθαλμους του τυφλου
7 και ειπεν αυτω υπαγε νιψαι εις την κολυμβηθραν του σιλωαμ ο ερμηνευεται απεσταλμενος απηλθεν ουν και ενιψατο και ηλθεν βλεπων
8 οι ουν γειτονες και οι θεωρουντες αυτον το προτερον οτι τυφλος ην ελεγον ουχ ουτος εστιν ο καθημενος και προσαιτων
9 αλλοι ελεγον οτι ουτος εστιν αλλοι δε οτι ομοιος αυτω εστιν εκεινος ελεγεν οτι εγω ειμι
10 ελεγον ουν αυτω πως ανεωχθησαν σου οι οφθαλμοι
11 απεκριθη εκεινος και ειπεν ανθρωπος λεγομενος ιησους πληλον εποησεν και επεχρισεν μου τους οφθαλμους και ειπεν μοι υπαγε εις την κολυμβηθραν του σιλωαμ και νιψαι απελθων δε και νιψαμενος ανεβλεψα
12 ειπον ουν αυτω που εστιν εκεινος λεγει ουκ οιδα
13 αγουσιν αυτον προς τους φαρισαιους τον ποτε τυφλον
14 ην δε σαββατον οτε τον πληλον εποησεν ο ιησους και ανεωξεν αυτου τους οφθαλμους
15 παλιν ουν ηρωτων αυτον και οι φαρισαιοι πως ανεβλεψεν ο δε ειπεν αυτοις πληλον επεθηκεν μου επι τους οφθαλμους και ενιψαμην και βλεπω
16 ελεγον ουν εκ των φαρισαιων τινες ουτος ο ανθρωπος ουκ εστιν παρα του θεου οτι το σαββατον ου τηρει αλλοι ελεγον πως δυναται ανθρωπος αμαρτωλος τοιαυτα σημεια ποιειν και σχισμα ην εν αυτοις
17 λεγουσιν τω τυφλω παλιν συ τι λεγεις περι αυτου οτι ηνοιξεν σου τους οφθαλμους ο δε ειπεν οτι προφητης εστιν
18 ουκ επιστευσαν ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι τυφλος ην και ανεβλεψεν εως ουτου εφωνησαν τους γονεις αυτου του αναβλεψαντος
19 και ηρωτησαν αυτους λεγοντες ουτος εστιν ο υιος υμων ον υμεις λεγετε οτι τυφλος εγεννηθη πως ουν αρτι βλεπει
20 απεκριθησαν δε αυτοις οι γονεις αυτου και ειπον οιδαμεν οτι ουτος εστιν ο υιος ημων και οτι τυφλος εγεννηθη
21 πως δε νυν βλεπει ουκ οιδαμεν η τις ηνοιξεν αυτου τους οφθαλμους ημεις ουκ οιδαμεν αυτος ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε αυτος περι εαυτου λαλησει
22 ταυτα ειπον οι γονεις αυτου οτι εφοβουντο τους ιουδαιους ηδη γαρ συνετεθειντο οι ιουδαιοι ινα εαν τις αυτον ομολογησει χριστον αποσυναγωγος γενηται
23 δια τουτο οι γονεις αυτου ειπον οτι ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε
24 εφωνησαν ουν εκ δευτερου τον ανθρωπον ος ην τυφλος και ειπον αυτωδος δοξαν τω θεω ημεις οιδαμεν οτι ο ανθρωπος ουτος αμαρτωλος εστιν
25 απεκριθη ουν εκεινος και ειπεν ει αμαρτωλος εστιν ουκ οιδα εν οίδα οτι τυφλος ων αρτι βλεπω
26 ειπον δε αυτω παλιν τι εποησεν σοι πως ηνοιξεν σου τους οφθαλμους

27 απεκριθη αυτοις ειπον υμιν ηδη και ουκ ηκουσατε τι παλιν θελετε ακουειν μη και υμεις θελετε αυτου μαθηται γενεσθαι

28 ελοιδορησαν αυτον και ειπον συ ει μαθητης εκεινου ημεις δε του μωσewσ εσμεν μαθηται

29 ημεις οιδαμεν οτι μωση λελαληκεν ο θεος τουτον δε ουκ οιδαμεν ποθεν εστιν

30 απεκριθη ο ανθρωπος και ειπεν αυτοις εν γαρ τουτω θαυμαστον εστιν οτι υμεις ουκ οιδατε ποθεν εστιν και ανεωξεν μου τους οφθαλμους

31 οιδαμεν δε οτι αμαρτων ο θεος ουκ ακουει αλλ εαν τισ θεοσεβη η και το θελημα αυτου ποιη τουτου ακουει

32 εκ του αιωνος ουκ ηκουσθη οτι ηνοιξεν τισ οφθαλμους τυφλου γεγεννημενου

33 ει μη ην ουτος παρα θεου ουκ ηδυνατο ποιειν ουδεν

34 απεκριθησαν και ειπον αυτω εν αμαρτιας συ εγεννηθης ολος και συ διδασκεις ημας και εξεβαλον αυτον εξω

35 ηκουσεν ο ιησους οτι εξεβαλον αυτον εξω και ευρων αυτον ειπεν αυτω συ πιστευεις εις τον υιον του θεου

36 απεκριθη εκεινος και ειπεν και τισ εστιν κυριε ινα πιστευσω εις αυτον

37 ειπεν δε αυτω ο ιησους και εωρακας αυτον και ο λαλων μετα σου εκεινος εστιν

38 ο δε εφη πιστευω κυριε και προσεκυνησεν αυτω

39 και ειπεν ο ιησους εις κριμα εγω εις τον κοσμον τουτον ηλθον ινα οι μη βλεποντες βλεπωσιν και οι βλεποντες τυφλοι γενωνται

40 και ηκουσαν εκ των φαρισαιων ταυτα οι οντες μετ αυτου και ειπον αυτω μη και ημεις τυφλοι εσμεν

41 ειπεν αυτοις ο ιησους ει τυφλοι ητε ουκ αν ειχετε αμαρτιαν νυν δε λεγετε οτι βλεπομεν η ουν αμαρτια υμων μενει

10

1 αμην αμην λεγω υμιν ο μη εισερχομενος δια της θυρας εις την αυλην των προβατων αλλα αναβαινων αλλαγοθεν εκεινος κλεπτης εστιν και ληστης

2 ο δε εισερχομενος δια της θυρας ποιμην εστιν των προβατων

3 τουτω ο θυρωρος ανοιγει και τα προβατα της φωνης αυτου ακουει και τα ιδια προβατα καλει κατ ονομα και εξαγει αυτα

4 και οταν τα ιδια προβατα εκβαλη εμπροσθεν αυτων πορευεται και τα προβατα αυτω ακολουθει οτι οιδασιν την φωνην αυτου

5 αλλοτριω δε ου μη ακολουθησωσιν αλλα φευξονται απ αυτου οτι ουκ οιδασιν των αλλοτριων την φωνην

6 ταυτην την παροιμιαν ειπεν αυτοις ο ιησους εκεινοι δε ουκ εγνωσαν τινα ην α ελαλει αυτοισ

7 ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν οτι εγω ειμι η θυρα των προβατων

8 παντες οσοι ηλθον κλεπται εισιν και λησται αλλ ουκ ηκουσαν αυτων τα προβατα

9 εγω ειμι η θυρα δι εμου εαν τισ εισελθη σωθησεται και εισελευσεται και εξελευσεται και νομην ευρησει

10 ο κλεπτης ουκ ερχεται ει μη ινα κλεψη και θυση και απολεση εγω ηλθον ινα ζωην εχωσιν και περισσον εχωσιν

11 εγω ειμι ο ποιμην ο καλος ο ποιμην ο καλος την ψυχην αυτου τιθησιν υπερ των προβατων

12 ο μισθωτος δε και ουκ ων ποιμην ου ουκ εισιν τα προβατα ιδια θεωρει τον λυκον ερχομενον και αφησιν τα προβατα και φευγει και ο λυκος αρπαζει αυτα και σκορπιζει τα προβατα

13 ο δε μισθωτος φευγει οτι μισθωτος εστιν και ου μελει αυτω περι των προβατων

- 14 εγω ειμι ο ποιμην ο καλος και γινωσκω τα εμα και γινωσκομαι υπο των εμων
15 καθως γινωσκει με ο πατηρ καγω γινωσκω τον πατερα και την ψυχην μου τιθημι υπερ των προβατων
16 και αλλα προβατα εχω α ουκ εστιν εκ της αυλης ταυτης κακεινα με δει αγαγειν και της φωνης μου ακουσουσιν και γενησεται μια ποιμνη εις ποιμην
17 δια τουτο ο πατηρ με αγαπα οτι εγω τιθημι την ψυχην μου ινα παλιν λαβω αυτην
18 ουδεις αιρει αυτην απ εμου αλλ εγω τιθημι αυτην απ εμαυτου εξουσιαν εχω θειναι αυτην και εξουσιαν εχω παλιν λαβειν αυτην ταυτην την εντολην ελαβον παρα του πατροσ μου
19 σχισμα ουν παλιν εγενετο εν τοις ιουδαιοις δια τουσ λογουσ τουτουσ
20 ελεγον δε πολλοι εξ αυτων δαιμονιον εχει και μαινεται τι αυτοσ ακουετε
21 αλλοι ελεγον ταυτα τα ρηματα ουκ εστιν δαιμονιζομενου μη δαιμονιον δυναται τυφλων οφθαλμουσ ανοιγειν
22 εγενετο δε τα εγκαινια εν ιεροσολυμοις και χειμων ην
23 και περιεπατει ο ιησουσ εν τω ιερω εν τη στοα σολομωνωσ
24 εκυκλωσαν ουν αυτον οι ιουδαιοι και ελεγον αυτω εωσ ποτε την ψυχην ημων αιρει ει συ ει ο χριστοσ ειπε ημιν παρρησια
25 απεκριθη αυτοισ ο ιησουσ ειπον υμιν και ου πιστευετε τα εργα α εγω ποιω εν τω ονοματι του πατροσ μου ταυτα μαρτυρει περι εμου
26 αλλ υμεισ ου πιστευετε ου γαρ εστε εκ των προβατων των εμων καθωσ ειπον υμιν
27 τα προβατα τα εμα της φωνης μου ακουει καγω γινωσκω αυτα και ακολουθουσιν μοι
28 καγω ζων αιωνιον διδωμι αυτοισ και ου μη απολωνται εισ τον αιωνα και ουχ αρπασει τισ αυτα εκ της χειροσ μου
29 ο πατηρ μου οσ δεδωκεν μοι μειζων παντων εστιν και ουδεις δυναται αρπαζειν εκ της χειροσ του πατροσ μου
30 εγω και ο πατηρ εν εσμεν
31 εβαστασαν ουν παλιν λιθουσ οι ιουδαιοι ινα λιθασωσιν αυτον
32 απεκριθη αυτοισ ο ιησουσ πολλα καλα εργα εδειξα υμιν εκ του πατροσ μου δια ποιον αυτων εργον λιθαζετε με
33 απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι λεγοντεσ περι καλου εργου ου λιθαζομεν σε αλλα περι βλασφημιασ και οτι συ ανθρωπωσ ων ποιεισ σεαυτον θεον
34 απεκριθη αυτοισ ο ιησουσ ουκ εστιν γεγραμμενον εν τω νομω υμων εγω ειπα θεοι εστε
35 ει εκεινουσ ειπεν θεουσ προσ ουσ ο λογοσ του θεου εγενετο και ου δυναται λυθηναι η γραφη
36 ον ο πατηρ ηγιασεν και απεστειλεν εισ τον κοσμον υμεισ λεγετε οτι βλασφημεισ οτι ειπον υιοσ του θεου ειμι
37 ει ου ποιω τα εργα του πατροσ μου μη πιστευετε μοι
38 ει δε ποιω καν εμοι μη πιστευητε τοισ εργοισ πιστευσατε ινα γνωτε και πιστευσητε οτι εν εμοι ο πατηρ καγω εν αυτω
39 εζητουν ουν παλιν αυτον πιασαι και εξηλθεν εκ της χειροσ αυτων
40 και απηλθεν παλιν περαν του ιορδανου εισ τον τοπον οπου ην ιωαννης το πρωτον βαπτιζων και εμεινεν εκει
41 και πολλοι ηλθον προσ αυτον και ελεγον οτι ιωαννης μεν σημειον εποιησεν ουδεν παντα δε οσα ειπεν ιωαννης περι τουτου αληθη ην
42 και επιστευσαν πολλοι εκει εισ αυτον

11

1 ην δε τις ασθενων λαζαρος απο βηθανιας εκ της κωμης μαριας και μαρθας της αδελφης αυτης

2 ην δε μαρια η αλειψασα τον κυριον μυρω και εκμαξασα τους ποδας αυτου ταις θριξιν αυτης ης ο αδελφος λαζαρος ησθενει

3 απεστειλαν ουν αι αδελφαι προς αυτον λεγουσαι κυριε ιδε ον φιλεισ ασθενει

4 ακουσας δε ο ιησους ειπεν αυτη η ασθενεια ουκ εστιν προς θανατον αλλ υπερ της δοξης του θεου ινα δοξασθη ο υιος του θεου δι αυτης

5 ηγαπα δε ο ιησους την μαρθαν και την αδελφην αυτης και τον λαζαρον

6 ως ουν ηκουσεν οτι ασθενει τοτε μεν εμεινεν εν ω ην τοπω δυο ημερας

7 επειτα μετα τουτου λεγει τοις μαθηταις αγωμεν εις την ιουδαιαν παλιν

8 λεγουσιν αυτω οι μαθηται ραββι νυν εξητουν σε λιθασαι οι ιουδαιοι και παλιν υπαγεισ εκει

9 απεκριθη ιησους ουχι δωδεκα εισιν ωραι της ημερας εαν τις περιπατη εν τη ημερα ου προσκοπτει οτι το φως του κοσμου τουτου βλεπει

10 εαν δε τις περιπατη εν τη νυκτι προσκοπτει οτι το φως ουκ εστιν εν αυτω

11 ταυτα ειπεν και μετα τουτου λεγει αυτοις λαζαρος ο φιλος ημων κεκοιμηται αλλα πορευομαι ινα εξυπνισω αυτον

12 ειπον ουν οι μαθηται αυτου κυριε ει κεκοιμηται σωθησεται

13 ειρηκει δε ο ιησους περι του θανατου αυτου εκεινοι δε εδοξαν οτι περι της κοιμησεως του υπνου λεγει

14 τοτε ουν ειπεν αυτοις ο ιησους παρρησια λαζαρος απεθανεν

15 και χαιρω δι υμας ινα πιστευσητε οτι ουκ ημην εκει αλλα αγωμεν προς αυτον

16 ειπεν ουν θωμας ο λεγομενος διδυμος τοις συμμαθηταις αγωμεν και ημεις ινα αποθανωμεν μετ αυτου

17 ελθων ουν ο ιησους ευρεν αυτον τεσσαρας ημερας ηδη εχοντα εν τω μνημειω

18 ην δε η βηθανια εγγυς των ιεροσολυμων ως απο σταδιων δεκαπεντε

19 και πολλοι εκ των ιουδαιων εληλυθεισαν προς τας περι μαρθαν και μαριαν ινα παραμυθησωνται αυτας περι του αδελφου αυτων

20 η ουν μαρθα ως ηκουσεν οτι ιησους ερχεται υπηντησεν αυτω μαρια δε εν τω οικω εκαθεζετο

21 ειπεν ουν μαρθα προς τον ιησουν κυριε ει ης ωδε ο αδελφος μου ουκ αν ετεθνηκει

22 αλλα και νυν οίδα οτι οσα αν αιτηση τον θεον δωσει σοι ο θεος

23 λεγει αυτη ο ιησους αναστησεται ο αδελφος σου

24 λεγει αυτω μαρθα οίδα οτι αναστησεται εν τη αναστασει εν τη εσχατη ημερα

25 ειπεν αυτη ο ιησους εγω ειμι η αναστασις και η ζωη ο πιστευων εις εμε καν αποθανη ζησεται

26 και πας ο ζων και πιστευων εις εμε ου μη αποθανη εις τον αιωνα πιστευεις τουτο

27 λεγει αυτω ναι κυριε εγω πεπιστευκα οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου ο εις τον κοσμον ερχομενος

28 και ταυτα ειπουσα απηλθεν και εφωνησεν μαριαν την αδελφην αυτης λαθρα ειπουσα ο διδασκαλος παρεστιν και φωνει σε

29 εκεινη ως ηκουσεν εγειρεται ταχυ και ερχεται προς αυτον

30 ουπω δε εληλυθει ο ιησους εις την κωμην αλλ ην εν τω τοπω οπου υπηντησεν αυτω η μαρθα

31 οι ουν ιουδαιοι οι οντες μετ αυτης εν τη οικια και παραμυθουμενοι αυτην ιδοντες την μαριαν οτι ταχεως ανεστη και εξηλθεν ηκολουθησαν αυτη λεγοντες οτι υπαγει εις το μνημειον ινα κλαυση εκει

32 η ουν μαρια ως ηλθεν οπου ην ο ιησους ιδουσα αυτον επεσεν αυτου εις τους ποδας λεγουσα αυτω κυριε ει ης ωδε ουκ αν απεθανεν μου ο αδελφος

33 ιησους ουν ως ειδεν αυτην κλαιουσαν και τους συνελθοντας αυτη ιουδαιους κλαιοντας ενεβριμησατο τω πνευματι και εταραξεν εαυτον

34 και ειπεν που τεθεικατε αυτον λεγουσιν αυτω κυριε ερχου και ιδε

35 εδακρυσεν ο ιησους

36 ελεγον ουν οι ιουδαιοι ιδε πως εφιλει αυτον

37 τινες δε εξ αυτων ειπον ουκ ηδυνατο ουτος ο ανοιξας τους οφθαλμους του τυφλου ποιησαι ινα και ουτος μη αποθανη

38 ιησους ουν παλιν εμβριμωμενος εν εαυτω ερχεται εις το μνημειον ην δε σπηλαιον και λιθος επεκειτο επ αυτω

39 λεγει ο ιησους αρατε τον λιθον λεγει αυτω η αδελφη του τεθνηκοτος μαρθα κυριε ηδη οζει τεταρταιος γαρ εστιν

40 λεγει αυτη ο ιησους ουκ ειπον σοι οτι εαν πιστευσης οψει την δοξαν του θεου

41 ηραν ουν τον λιθον ου ην ο τεθνηκως κειμενος ο δε ιησους ηρεν τους οφθαλμους αυω και ειπεν πατερ ευχαριστω σοι οτι ηκουσας μου

42 εγω δε ηδην οτι παντοτε μου ακουεις αλλα δια τον οχλον τον περιστωτα ειπον ινα πιστευσωσιν οτι συ με απεστειλας

43 και ταυτα ειπων φωνη μεγαλη εκραυγασεν λαζαρε δευρο εξω

44 και εξηλθεν ο τεθνηκως δεδεμενος τους ποδας και τας χειρας κειριασι και η οψις αυτου σουδαριω περιεδεδετο λεγει αυτοις ο ιησους λυσατε αυτον και αφετε υπαγειν

45 πολλοι ουν εκ των ιουδαιων οι ελθοντες προς την μαριαν και θεασαμενοι α εποιησεν ο ιησους επιστευσαν εις αυτον

46 τινες δε εξ αυτων απηλθον προς τους φαρισαιους και ειπον αυτοις α εποιησεν ο ιησους

47 συναγαγον ουν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι συνεδριον και ελεγον τι ποιουμεν οτι ουτος ο ανθρωπος πολλα σημεια ποιει

48 εαν αφωμεν αυτον ουτως παντες πιστευσουσιν εις αυτον και ελευσονται οι ρωμαιοι και αρουσιν ημων και τον τοπον και το εθνος

49 εις δε τις εξ αυτων καιαφας αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου ειπεν αυτοις υμεις ουκ οιδατε ουδεν

50 ουδε διαλογιζεσθε οτι συμφερει ημιν ινα εις ανθρωπος αποθανη υπερ του λαου και μη ολον το εθνος αποληται

51 τουτο δε αφ εαυτου ουκ ειπεν αλλα αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου προεφητευσεν οτι εμελλεν ιησους αποθνησκειν υπερ του εθνους

52 και ουχ υπερ του εθνους μονον αλλ ινα και τα τεκνα του θεου τα διεσκορπισμενα συναγαγη εις εν

53 απ εκεινης ουν της ημερας συνεβουλευσαντο ινα αποκτεινωσιν αυτον

54 ιησους ουν ουκει παρηρησια περιπατει εν τοις ιουδαιοις αλλα απηλθεν εκειθεν εις την χωραν εγγυς της ερημου εις εφραιμ λεγομενην πολιν κακει διετριβεν μετα των μαθητων αυτου

55 ην δε εγγυς το πασχα των ιουδαιων και ανεβησαν πολλοι εις ιεροσολυμα εκ της χωρας προ του πασχα ινα αγνισωσιν εαυτους

56 εζητουν ουν τον ιησουν και ελεγον μετ αλληλων εν τω ιερω εστηκοτες τι δοκει υμιν οτι ου μη ελθη εις την εορτην

57 δεδωκεισαν δε και οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι εντολην ινα εαν τις γνω που εστιν μνηυση οπως πιασωσιν αυτον

12

1 ο ουν ιησους προ εξ ημερων του πασχα ηλθεν εις βηθανιαν οπου ην λαζαρος ο τεθνηκως ον ηγειρεν εκ νεκρων

2 εποιησαν ουν αυτω δειπνον εκει και η μαρθα διηκονει ο δε λαζαρος εις ην των ανακειμενων συν αυτω

3 η ουν μαρια λαβουσα λιτραν μυρου ναρδου πιστικης πολυτιμου ηλειψεν τους ποδας του ιησου και εξεμαξεν ταις θριξιν αυτης τους ποδας αυτου η δε οικια επληρωθη εκ της οσμης του μυρου

4 λεγει ουν εις εκ των μαθητων αυτου ιουδασ σιμωνος ισκαριωτης ο μελλων αυτον παραδιδοναι

5 δια τι τουτο το μυρον ουκ επραθη τριακοσιων δηναριων και εδοθη πτωχοις

6 ειπεν δε τουτο ουχ οτι περι των πτωχων εμελεν αυτω αλλ οτι κλεπτης ην και το γλωσσοκομον ειχεν και τα βαλλομενα εβασταζεν

7 ειπεν ουν ο ιησους αφες αυτην εις την ημεραν του ενταφιασμου μου τητηρηκεν αυτο

8 τους πτωχους γαρ παντοτε εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε

9 εγγω ουν οχλος πολυς εκ των ιουδαιων οτι εκει εστιν και ηλθον ου δια τον ιησουν μονον αλλ ινα και τον λαζαρον ιδωσιν ον ηγειρεν εκ νεκρων

10 εβουλευσαντο δε οι αρχιερεις ινα και τον λαζαρον αποκτεινωσιν

11 οτι πολλοι δι αυτον υπηγον των ιουδαιων και επιστευου εις τον ιησουν

12 τη επαυριον οχλος πολυς ο ελθων εις την εορτην ακουσαντες οτι ερχεται ιησους εις ιεροσολυμα

13 ελαβον τα βαια των φοινικων και εξηλθον εις υπαντησιν αυτω και εκραζον ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου βασιλευς του ισραηλ

14 ευρων δε ο ιησους οναριον εκαθισεν επ αυτο καθως εστιν γεγραμμενον

15 μη φοβου θυγατερ σιων ιδου ο βασιλευς σου ερχεται καθημενος επι πωλων ονου

16 ταυτα δε ουκ εγνωσαν οι μαθηται αυτου το πρωτον αλλ οτε εδοξασθη ιησους τοτε εμνηθησαν οτι ταυτα ην επ αυτω γεγραμμενα και ταυτα εποιησαν αυτω

17 εμαρτυρει ουν ο οχλος ο ων μετ αυτου οτε τον λαζαρον εφωνησεν εκ του μνημειου και ηγειρεν αυτον εκ νεκρων

18 δια τουτο και υπηνητησεν αυτω ο οχλος οτι ηκουσεν τουτο αυτον πεποιηκεναι το σημειον

19 οι ουν φαρισαιοι ειπον προς εαυτους θεωρειτε οτι ουκ ωφελειτε ουδεν ιδε ο κοσμος οπισω αυτου απηλθεν

20 ησαν δε τινες ελληνες εκ των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη

21 ουτοι ουν προσηλθον φιλιππω τω απο βηθσαιδα της γαλιλαιας και ηρωτων αυτον λεγοντες κυριε θελομεν τον ιησουν ιδειν

22 ερχεται φιλιππος και λεγει τω ανδρα και παλιν ανδρεας και φιλιππος λεγουσιν τω ιησου

23 ο δε ιησους απεκρινατο αυτοις λεγων εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη ο υιος του ανθρωπου

24 αμην αμην λεγω υμιν εαν μη ο κοκκος του σιτου πεσων εις την γην αποθανη αυτος μονος μενει εαν δε αποθανη πολυν καρπον φερει

25 ο φιλων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο μισων την ψυχην αυτου εν τω κοσμω τουτω εις ζωην αιωνιον φυλαξει αυτην

26 εαν εμοι διακονη τις εμοι ακολουθειτω και οπου ειμι εγω εκει και ο διακονος ο εμος εσται και εαν τις εμοι διακονη τιμησει αυτον ο πατηρ

27 νυν η ψυχη μου τεταρακται και τι ειπω πατερ σωσον με εκ της ωρας ταυτης αλλα δια τουτο ηλθον εις την ωραν ταυτην

28 πατερ δοξασον σου το ονομα ηλθεν ουν φωνη εκ του ουρανου και εδοξασα και παλιν δοξασω

29 ο ουν οχλος ο εστωσ και ακουσας ελεγεν βροντην γεγονενα αλλοι ελεγον αγγελος αυτω λελαληκεν

30 απεκριθη ιησους και ειπεν ου δι εμε αυτη η φωνη γεγονεν αλλα δι υμας
 31 νυν κρισις εστιν του κοσμου τουτου νυν ο αρχων του κοσμου τουτου εκβληθησεται
 εξω
 32 καγω εαν υψωθω εκ της γης παντας ελκυσω προς εμαυτον
 33 τουτο δε ελεγεν σημαινων ποιω θανατω εμελλον αποθνησκειν
 34 απεκριθη αυτω ο οχλος ημεις ηκουσαμεν εκ του νομου οτι ο χριστος μενει εις τον
 αιωνα και πως συ λεγεις δει υψωθηναι τον υιον του ανθρωπου τις εστιν ουτος ο υιος
 του ανθρωπου
 35 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ετι μικρον χρονον το φως μεθ υμων εστιν περιπατειτε
 εως το φως εχετε ινα μη σκοτια υμας καταλαβη και ο περιπατων εν τη σκοτια ουκ οιδεν
 που υπαγει
 36 εως το φως εχετε πιστευετε εις το φως ινα υιοι φωτος γενησθε ταυτα ελαλησεν ο
 ιησους και απελθων εκρυβη απ αυτων
 37 τοσαυτα δε αυτου σημεια πεποιηκοτος εμπροσθεν αυτων ουκ επιστευον εις αυτον
 38 ινα ο λογος ησαιου του προφητου πληρωθη ον ειπεν κυριε τις επιστευσεν τη ακοη
 ημων και ο βραχιων κυριου τινη απεκαλυφθη
 39 δια τουτο ουκ ηδυναντο πιστευειν οτι παλιν ειπεν ησαιας
 40 τετυφλωκεν αυτων τους οφθαλμους και πεπωρωκεν αυτων την καρδιαν ινα μη
 ιδωσιν τοις οφθαλμοις και νοησωσιν τη καρδια και επιστραφωσιν και ιασωμαι αυτους
 41 ταυτα ειπεν ησαιας οτε ειδεν την δοξαν αυτου και ελαλησεν περι αυτου
 42 ομως μεντοι και εκ των αρχοντων πολλοι επιστευσαν εις αυτον αλλα δια τους
 φαρισαιους ουχ ωμολογουν ινα μη αποσυναγωγοι γενωνται
 43 ηγαπησαν γαρ την δοξαν των ανθρωπων μαλλον ηπερ την δοξαν του θεου
 44 ιησους δε εκραξεν και ειπεν ο πιστευων εις εμε ου πιστευει εις εμε αλλ εις τον
 πεμψαντα με
 45 και ο θεωρων εμε θεωρει τον πεμψαντα με
 46 εγω φως εις τον κοσμον εληλυθα ινα πας ο πιστευων εις εμε εν τη σκοτια μη μεινη
 47 και εαν τις μου ακουση των ρηματων και μη πιστευση εγω ου κρινω αυτον ου γαρ
 ηλθον ινα κρινω τον κοσμον αλλ ινα σωσω τον κοσμον
 48 ο αθετων εμε και μη λαμβανων τα ρηματα μου εχει τον κρινοντα αυτον ο λογος ον
 ελαλησα εκεινος κρινει αυτον εν τη εσχατη ημερα
 49 οτι εγω εξ εμαυτου ουκ ελαλησα αλλ ο πεμψας με πατηρ αυτος μοι εντολην εδωκεν
 τι ειπω και τι λαλησω
 50 και οίδα οτι η εντολη αυτου ζωη αιωνιος εστιν α ουν λαλω εγω καθως ειρηκεν μοι
 ο πατηρ ουτως λαλω

13

1 προ δε της εορτης του πασχα ειδωσ ο ιησους οτι εληλυθεν αυτου η ωρα ινα μεταβη εκ
 του κοσμου τουτου προς τον πατερα αγαπησας τους ιδιους τους εν τω κοσμω εις τελος
 ηγαπησεν αυτους
 2 και δειπνου γενομενου του διαβολου ηδη βεβληκοτος εις την καρδιαν ιουδα
 σιμωνος ισκαριωτου ινα αυτον παραδω
 3 ειδωσ ο ιησους οτι παντα δεδωκεν αυτω ο πατηρ εις τας χειρας και οτι απο θεου
 εξηλθεν και προς τον θεον υπαγει
 4 εγειρεται εκ του δειπνου και τιθησιν τα ιματια και λαβων λεντιον διεζωσεν εαυτον
 5 ειτα βαλλει υδωρ εις τον νιπτηρα και ηρξατο νιπτειν τους ποδας των μαθητων και
 εκμασσειν τω λεντιω ω ην διεζωσμενος
 6 ερχεται ουν προς σιμωνα πετρον και λεγει αυτω εκεινος κυριε συ μου νιπτεις τους
 ποδας
 7 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω ο εγω ποιω συ ουκ οιδας αρτι γνωση δε μετα ταυτα

8 λγει αυτω πετροσ ου μη νιψησ τουσ ποδασ μου εισ τον αιωνα απεκριθη αυτω ο ιηουσ εαν μη νιψω σε ουκ εχεισ μεροσ μετ εμου

9 λγει αυτω σιμων πετροσ κυριε μη τουσ ποδασ μου μονον αλλα και τασ χειρασ και την κεφαλην

10 λγει αυτω ο ιηουσ ο λελουμενοσ ου χριεαν εχει η τουσ ποδασ νιψασθαι αλλ εστιν καθαροσ ολοσ και υμεισ καθαροι εστε αλλ ουχι παντεσ

11 ηδει γαρ τον παραδιδοντα αυτον δια τουτο ειπεν ουχι παντεσ καθαροι εστε

12 οτε ουν ενιψεν τουσ ποδασ αυτων και ελαβεν τα ιματια αυτου αναπεσων παλιν ειπεν αυτοισ γινωσκετε τι πεποιηκα υμιν

13 υμεισ φωνειτε με ο διδασκαλοσ και ο κυριοσ και καλωσ λεγετε ειμι γαρ

14 ει ουν εγω ενιψα υμων τουσ ποδασ ο κυριοσ και ο διδασκαλοσ και υμεισ οφειλετε αλληλων νιπτειν τουσ ποδασ

15 υποδειγμα γαρ εδωκα υμιν ινα καθωσ εγω εποιησα υμιν και υμεισ ποιητε

16 αμην αμην λεγω υμιν ουκ εστιν δουλοσ μειζων του κυριου αυτου ουδε αποστολοσ μειζων του πεμψαντοσ αυτον

17 ει ταυτα οιδατε μακαριοι εστε εαν ποιητε αυτα

18 ου περι παντων υμων λεγω εγω οίδα ουσ εξελεξαμην αλλ ινα η γραφη πληρωθη ο τρωγων μετ εμου τον αρτον επηρην επ εμε την πτερναν αυτου

19 απ αρτι λεγω υμιν προ του γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε οτι εγω ειμι

20 αμην αμην λεγω υμιν ο λαμβανων εαν τινα πεμψω εμε λαμβανει ο δε εμε λαμβανων λαμβανει τον πεμψαντα με

21 ταυτα ειπων ο ιηουσ εταραχθη τω πνευματι και εμαρτυρησεν και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν οτι εισ εξ υμων παραδωσει με

22 εβλεπον ουν εισ αλληλουσ οι μαθηται απορουμενοι περι τινοσ λγει

23 ην δε ανακειμενοσ εισ των μαθητων αυτου εν τω κολπω του ιηουσ ον ηγαπα ο ιηουσ

24 νευει ουν τουτω σιμων πετροσ πυθεσθαι τισ αν ειη περι ου λγει

25 επιπεσων δε εκεινοσ ουτωσ επι το στηθοσ του ιηουσ λγει αυτω κυριε τισ εστιν

26 αποκρινεται ο ιηουσ εκεινοσ εστιν ω εγω βαψασ το ψωμιον επιδωσω και εμβαψασ το ψωμιον διδωσιν ιουδα σιμωννοσ ισκαριωτη

27 και μετα το ψωμιον τοτε εισηλθεν εισ εκεινον ο σατανασ λγει ουν αυτω ο ιηουσ ο ποιεισ ποιησον ταχιον

28 τουτο δε ουδεισ εγνω των ανακειμενων προς τι ειπεν αυτω

29 τινεσ γαρ εδοκουν επει το γλωσσοκομον ειχεν ο ιουδασ οτι λγει αυτω ο ιηουσ αγορασον ων χριεαν εχομεν εισ την εορτην η τοισ πτωχοισ ινα τι δω

30 λαβων ουν το ψωμιον εκεινοσ ευθεωσ εξηλθεν ην δε νυξ

31 οτε εξηλθεν λγει ο ιηουσ νυν εδοξασθη ο υιοσ του ανθρωπου και ο θεοσ εδοξασθη εν αυτω

32 ει ο θεοσ εδοξασθη εν αυτω και ο θεοσ δοξασει αυτον εν εαυτω και ευθυσ δοξασει αυτον

33 τεκνια ετι μικρον μεθ υμων ειμι ζητησετε με και καθωσ ειπον τοισ ιουδαιοισ οτι οπου υπαγω εγω υμεισ ου δυνασθε ελθειν και υμιν λεγω αρτι

34 εντολην καινην διδωμι υμιν ινα αγαπατε αλληλουσ καθωσ ηγαπησα υμασ ινα και υμεισ αγαπατε αλληλουσ

35 εν τουτω γνωσονται παντεσ οτι εμοι μαθηται εστε εαν αγαπην εχητε εν αλληλοισ

36 λγει αυτω σιμων πετροσ κυριε παντεσ απεκριθη αυτω ο ιηουσ οπου υπαγω ου δυνασαι μοι νυν ακολουθησαι υστερον δε ακολουθησεισ μοι

37 λγει αυτω πετροσ κυριε δια τι ου δυναμαι σοι ακολουθησαι αρτι την ψυχην μου υπερ σου θησω

38 απεκριθη αυτω ο ιησους την ψυχην σου υπερ εμου θησεις αμην αμην λεγω σοι ου μη αλεκτωρ φωνηση εως ου απαρνηση με τρις

14

- 1 μη παρασσεσθω υμων η καρδια πιστευετε εις τον θεον και εις εμε πιστευετε
 2 εν τη οικια του πατρος μου μοναι πολλαι εισιν ει δε μη ειπον αν υμιν πορευομαι ετοιμασαι τοπον υμιν
 3 και εαν πορευθω ετοιμασω υμιν τοπον παλιν ερχομαι και παραληψομαι υμας προς εμαυτον ινα οπου ειμι εγω και υμεις ητε
 4 και οπου εγω υπαγω οιδατε και την οδον οιδατε
 5 λεγει αυτω θωμας κυριε ουκ οιδαμεν που υπαγεισ και πως δυναμεθα την οδον ειδεναι
 6 λεγει αυτω ο ιησους εγω ειμι η οδος και η αληθεια και η ζωη ουδεις ερχεται προς τον πατερα ει μη δι εμου
 7 ει εγνωκειτε με και τον πατερα μου εγνωκειτε αν και απ αρτι γινωσκετε αυτον και εωρακατε αυτον
 8 λεγει αυτω φιλιππος κυριε δειξον ημιν τον πατερα και αρκει ημιν
 9 λεγει αυτω ο ιησους τοσουτον χρονον μεθ υμων ειμι και ουκ εγνωκασ με φιλιππε ο εωρακωσ εμε εωρακεν τον πατερα και πως συ λεγεις δειξον ημιν τον πατερα
 10 ου πιστευεις οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι εστιν τα ρηματα α εγω λαλω υμιν απ εμαυτου ου λαλω ο δε πατηρ ο εν εμοι μενων αυτοσ ποιει τα εργα
 11 πιστευετε μοι οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι ει δε μη δια τα εργα αυτα πιστευετε μοι
 12 αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε τα εργα α εγω ποιω κακεινοσ ποιησει και μειζονα τουτων ποιησει οτι εγω προς τον πατερα μου πορευομαι
 13 και ο τι αν αιτησητε εν τω ονοματι μου τουτο ποιησω ινα δοξασθη ο πατηρ εν τω υιω
 14 εαν τι αιτησητε με εν τω ονοματι μου εγω ποιησω
 15 εαν αγαπατε με τασ εντολασ τασ εμασ τηρησατε
 16 και εγω ερωτησω τον πατερα και αλλον παρακλητον δωσει υμιν ινα μενη μεθ υμων εις τον αιωνα
 17 το πνευμα της αληθειασ ο ο κοσμοσ ου δυναται λαβειν οτι ου θεωρει αυτο ουδε γινωσκει αυτο υμεις δε γινωσκετε αυτο οτι παρ υμιν μενει και εν υμιν εσται
 18 ουκ αφησω υμασ ορφανουσ ερχομαι προς υμασ
 19 ετι μικρον και ο κοσμοσ με ουκετι θεωρει υμεις δε θεωρειτε με οτι εγω ζω και υμεις ζησεσθε
 20 εν εκεινη τη ημερα γνωσεσθε υμεις οτι εγω εν τω πατρι μου και υμεις εν εμοι και εγω εν υμιν
 21 ο εχων τασ εντολασ μου και τηρων αυτασ εκεινοσ εστιν ο αγαπων με ο δε αγαπων με αγαπηθησεται υπο του πατροσ μου και εγω αγαπησω αυτον και εμφανισω αυτω εμαυτον
 22 λεγει αυτω ιουδασ ουχ ο ισκαριωτησ κυριε και τι γεγονεν οτι ημιν μελλεισ εμφανιζειν σεαυτον και ουχι τω κοσμω
 23 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω εαν τισ αγαπα με τον λογον μου τηρησει και ο πατηρ μου αγαπησει αυτον και προς αυτον ελευσομεθα και μονην παρ αυτω ποιησομεν
 24 ο μη αγαπων με τουσ λογουσ μου ου τηρει και ο λογοσ ον ακουετε ουκ εστιν εμοσ αλλα του πεμφαντοσ με πατροσ
 25 ταυτα λελαληκα υμιν παρ υμιν μενων
 26 ο δε παρακλητοσ το πνευμα το αγιον ο πεμφει ο πατηρ εν τω ονοματι μου εκεινοσ υμασ διδαξει παντα και υπομνησει υμασ παντα α ειπον υμιν

27 ειρηνην αφιημι υμιν ειρηνην την εμην διδωμι υμιν ου καθως ο κοσμος διδωσιν εγω διδωμι υμιν μη ταρασσεσθω υμων η καρδια μηδε δειλιατω

28 ηκουσατε οτι εγω ειπον υμιν υπαγω και ερχομαι προς υμας ει ηγαπατε με εχαριητε αν οτι ειπον πορευομαι προς τον πατερα οτι ο πατηρ μου μειζων μου εστιν

29 και νυν ειρηκα υμιν πριν γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε

30 ουκετι πολλα λαλησω μεθ υμων ερχεται γαρ ο του κοσμου αρχων και εν εμοι ουκ εχει ουδεν

31 αλλ ινα γνω ο κοσμος οτι αγαπω τον πατερα και καθως ενετειλατο μοι ο πατηρ ουτως ποιω εγειρεσθε αγωνμεν εντευθεν

15

1 εγω ειμι η αμπελος η αληθινη και ο πατηρ μου ο γεωργος εστιν

2 παν κλημα εν εμοι μη φερων καρπον αιρει αυτο και παν το καρπον φερων καθαιρει αυτο ινα πλειονα καρπον φερη

3 ηδη υμεις καθαροι εστε δια τον λογον ον λελαληκα υμιν

4 μεινατε εν εμοι καγω εν υμιν καθως το κλημα ου δυναται καρπον φερειν αφ εαυτου εαν μη μεινη εν τη αμπελω ουτως ουδε υμεις εαν μη εν εμοι μεινητε

5 εγω ειμι η αμπελος υμεις τα κληματα ο μενων εν εμοι καγω εν αυτω ουτος φερει καρπον πολυν οτι χωρισ εμου ου δυνασθε ποιειν ουδεν

6 εαν μη τισ μεινη εν εμοι εβληθη εξω ωσ το κλημα και εξηρανθη και συναγουσιν αυτα και εις το πυρ βαλλουσιν και καιεται

7 εαν μεινητε εν εμοι και τα ρηματα μου εν υμιν μεινη ο εαν θελητε αιτησεσθε και γενησεται υμιν

8 εν τωτω εδοξασθη ο πατηρ μου ινα καρπον πολυν φερητε και γενησεσθε εμοι μαθηται

9 καθως ηγαπησεν με ο πατηρ καγω ηγαπησα υμας μεινατε εν τη αγαπη τη εμη

10 εαν τας εντολας μου τηρησητε μενειτε εν τη αγαπη μου καθως εγω τας εντολας του πατρος μου τηρηηκα και μενω αυτου εν τη αγαπη

11 ταυτα λελαληκα υμιν ινα η χαρα η εμη εν υμιν μεινη και η χαρα υμων πληρωθη

12 αυτη εστιν η εντολη η εμη ινα αγαπατε αλληλους καθως ηγαπησα υμας

13 μειζονα ταυτησ αγαπην ουδεις εχει ινα τισ την ψυχην αυτου θη υπερ των φιλων αυτου

14 υμεις φιλοι μου εστε εαν ποιητε οσα εγω εντελλομαι υμιν

15 ουκετι υμας λεγω δουλους οτι ο δουλος ουκ οιδεν τι ποιει αυτου ο κυριος υμας δε ειρηκα φιλουσ οτι παντα α ηκουσα παρα του πατροσ μου εγνωρισα υμιν

16 ουχ υμεις με εξελεξασθε αλλ εγω εξελεξαμην υμασ και εθηκα υμασ ινα υμεις υπαγητε και καρπον φερητε και ο καρπος υμων μενη ινα ο τι αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δω υμιν

17 ταυτα εντελλομαι υμιν ινα αγαπατε αλληλουσ

18 ει ο κοσμος υμασ μισει γινωσκετε 1097 V-PAI-2P οτι εμε πρωτων υμων μεμισηκεν

19 ει εκ του κοσμου ητε ο κοσμοσ αν το ιδιον εφιλει οτι δε εκ του κοσμου ουκ εστε αλλ εγω εξελεξαμην υμασ εκ του κοσμου δια τουτο μισει υμασ ο κοσμοσ

20 μνημονευετε του λογου ον εγω ειπον υμιν ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ει εμε εδιωξαν και υμασ διωξουσιν ει τον λογον μου ετηρησαν και τον υμετερον τηρησουσιν

21 αλλα ταυτα παντα ποιησουσιν υμιν δια το ονομα μου οτι ουκ οιδασιν τον πεμψαντα με

22 ει μη ηλθον και ελαλησα αυτοισ αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε προφασιν ουκ εχουσιν περι της αμαρτιασ αυτων

23 ο εμε μισων και τον πατερα μου μισει

²⁴ ει τα εργα μη εποησα εν αυτοις α ουδεις αλλος πεποηκεν αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε και εωρακασιν και μεμισηκασιν και εμε και τον πατερα μου

²⁵ αλλ ινα πληρωθη ο λογος ο γεγραμμενος εν τω νομω αυτων οτι εμισησαν με δωρεαν

²⁶ οταν δε ελθη ο παρακλητος ον εγω πεμψω υμιν παρα του πατρος το πνευμα της αληθειας ο παρα του πατρος εκπορευεται εκεινος μαρτυρησει περι εμου

²⁷ και υμεις δε μαρτυρειτε οτι απ αρχης μετ εμου εστε

16

¹ ταυτα λελαληκα υμιν ινα μη σκανδαλισθητε

² αποσυναγωγους ποιησουσιν υμας αλλ ερχεται ωρα ινα πας ο αποκτεινας υμας δοξη τατριαν προσφερειν τω θεω

³ και ταυτα ποιησουσιν οτι ουκ εγνωσαν τον πατερα ουδε εμε

⁴ αλλα ταυτα λελαληκα υμιν ινα οταν ελθη η ωρα μνημονευει αυτων οτι εγω ειπον υμιν ταυτα δε υμιν εξ αρχης ουκ ειπον οτι μεθ υμων ημην

⁵ νυν δε υπαγω προς τον πεμψαντα με και ουδεις εξ υμων ερωτα με που υπαγεισ

⁶ αλλ οτι ταυτα λελαληκα υμιν η λυπη πεπληρωκεν υμων την καρδιαν

⁷ αλλ εγω την αληθειαν λεγω υμιν συμφερει υμιν ινα εγω απελθω εαν γαρ εγω μη απελθω ο παρακλητος ουκ ελευσεται προς υμας εαν δε πορευθω πεμψω αυτον προς υμας

⁸ και ελθων εκεινος ελεγξει τον κοσμον περι αμαρτιας και περι δικαιοσυνης και περι κρισεως

⁹ περι αμαρτιας μεν οτι ου πιστευουσιν εις εμε

¹⁰ περι δικαιοσυνης δε οτι προς τον πατερα μου υπαγω και ουκει θεωρειτε με

¹¹ περι δε κρισεως οτι ο αρχων του κοσμου τουτου κεκριται

¹² ειτι πολλα εχω λεγειν υμιν αλλ ου δυνασθε βασταζειν αρτι

¹³ οταν δε ελθη εκεινος το πνευμα της αληθειας οδηγησει υμας εις πασαν την αληθειαν ου γαρ λαλησει αφ εαυτου αλλ οσα αν ακουση λαλησει και τα ερχομενα αναγγελει υμιν

¹⁴ εκεινος εμε δοξασει οτι εκ του εμου ληψεται και αναγγελει υμιν

¹⁵ παντα οσα εχει ο πατηρ εμα εστιν δια τουτο ειπον οτι εκ του εμου λαμβανει και αναγγελει υμιν

¹⁶ μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με οτι υπαγω προς τον πατερα

¹⁷ ειπον ουν εκ των μαθητων αυτου προς αλληλους τι εστιν τουτο ο λεγει ημιν μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με και οτι εγω υπαγω προς τον πατερα

¹⁸ ελεγον ουν τουτο τι εστιν ο λεγει το μικρον ουκ οίδαμεν τι λαλει

¹⁹ εγνω ουν ο ιησους οτι ηθελον αυτον ερωταν και ειπεν αυτοις περι τουτου ζητειτε μετ αλληλων οτι ειπον μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με

²⁰ αμην αμην λεγω υμιν οτι κλαυσετε και θρηνησετε υμεις ο δε κοσμος χαρησεται υμεις δε λυπηθησεσθε αλλ η λυπη υμων εις χαραν γενησεται

²¹ η γυνη οταν τικτη λυπην εχει οτι ηλθεν η ωρα αυτης οταν δε γεννηση το παιδιον ουκει μνημονευει της θλιψεως δια την χαραν οτι εγεννηθη ανθρωπος εις τον κοσμον

²² και υμεις ουν λυπην μεν νυν εχετε παλιν δε οψομαι υμας και χαρησεται υμων η καρδια και την χαραν υμων ουδεις αιρει αφ υμων

²³ και εν εκεινη τη ημερα εμε ουκ ερωτησετε ουδεν αμην αμην λεγω υμιν οτι οσα αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δωσει υμιν

²⁴ εως αρτι ουκ ητησατε ουδεν εν τω ονοματι μου αιτειτε και ληψεσθε ινα η χαρα υμων η πεπληρωμενη

25 ταυτα εν παροιμιαισ λελαληκα υμιν αλλ ερχεται ωρα οτε ουκετι εν παροιμιαισ λαλησω υμιν αλλα παρρησια περι του πατροσ αναγγελω υμιν

26 εν εκεινη τη ημερα εν τω ονοματι μου αιτησεσθε και ου λεγω υμιν οτι εγω ερωτησω τον πατερα περι υμων

27 αυτοσ γαρ ο πατηρ φιλει υμασ οτι υμεισ εμε πεφιληκατε και πεπιστευκατε οτι εγω παρα του θεου εξηλθον

28 εξηλθον παρα του πατροσ και εληλυθα εισ τον κοσμον παλιν αφημι τον κοσμον και πορευομαι προς τον πατερα

29 λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ιδε νυν παρρησια λαλεισ και παροιμιαν ουδεμιαν λεγεισ

30 νυν οίδαμεν οτι οιδασ παντα και ου χρειαυ εχεισ ινα τισ σε ερωτα εν τωτου πιστευομεν οτι απο θεου εξηλθεσ

31 απεκριθη αυτοισ ο ιηουσ αρτι πιστευετε

32 ιδου ερχεται ωρα και νυν εληλυθεν ινα σκορπισθητε εκαστοσ εισ τα ιδια και εμε μονον αφητε και ουκ ειμι μονοσ οτι ο πατηρ μετ εμου εστιν

33 ταυτα λελαληκα υμιν ινα εν εμοι ειρηνην εχητε εν τω κοσμω θλιψιν εχετε αλλα θαρσειτε εγω νενικηκα τον κοσμον

17

1 ταυτα ελαλησεν ο ιηουσ και επηρεν τουσ οφθαλμουσ αυτου εισ τον ουρανον και ειπεν πατερ εληλυθεν η ωρα δοξασον σου τον υιον ινα και ο υιοσ σου δοξαση σε

2 καθωσ εδωκασ αυτω εξουσιαν πασησ σαρκοσ ινα παν ο δεδωκασ αυτω δωσει αυτοισ ζωην αιωνιον

3 αυτη δε εστιν η αιωνιοσ ζωη ινα γινωσκωσιν σε τον μονον αληθινον θεον και ον απεστειλασ ιηουον χριστον

4 εγω σε εδοξασα επι τησ γησ το εργον ετελειωσα ο δεδωκασ μοι ινα ποιησω

5 και νυν δοξασον με συ πατερ παρα σεαυτω τη δοξη η ειχον προ του τον κοσμον εινα παρα σοι

6 εφανερωσα σου το ονομα τοισ ανθρωποισ ουσ δεδωκασ μοι εκ του κοσμου σοι ησαν και εμοι αυτοουσ δεδωκασ και τον λογον σου τετηρηκασιν

7 νυν εγνωκαν οτι παντα οσα δεδωκασ μοι παρα σου εστιν

8 οτι τα ρηματα α δεδωκασ μοι δεδωκα αυτοισ και αυτοι ελαβον και εγνωσαν αληθωσ οτι παρα σου εξηλθον και επιστευσαν οτι συ με απεστειλασ

9 εγω περι αυτων ερωτω ου περι του κοσμου ερωτω αλλα περι ων δεδωκασ μοι οτι σοι εισιν

10 και τα εμα παντα σα εστιν και τα σα εμα και δεδοξασμαι εν αυτοισ

11 και ουκετι ειμι εν τω κοσμω και ουτοι εν τω κοσμω εισιν και εγω προς σε ερχομαι πατερ αγιε τηρησον αυτοουσ εν τω ονοματι σου ω δεδωκασ μοι ινα ωσιν εν καθωσ ημεισ

12 οτε ημην μετ αυτων εν τω κοσμω εγω ετηρουν αυτοουσ εν τω ονοματι σου ουσ δεδωκασ μοι φυλαξα και ουδεισ εξ αυτων απωλετο η μη ο υιοσ τησ απωλειασ ινα η γραφη πληρωθη

13 νυν δε προς σε ερχομαι και ταυτα λαλω εν τω κοσμω ινα εχωσιν την χαραν την εμην πεπληρωμενην εν αυτοισ

14 εγω δεδωκα αυτοισ τον λογον σου και ο κοσμοσ εμισεσεν αυτοουσ οτι ουκ εισιν εκ του κοσμου καθωσ εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου

15 ουκ ερωτω ινα αρησ αυτοουσ εκ του κοσμου αλλ ινα τηρησησ αυτοουσ εκ του πονηρου

16 εκ του κοσμου ουκ εισιν καθωσ εγω εκ του κοσμου ουκ ειμι

17 αγιασον αυτοουσ εν τη αληθεια σου ο λογοσ ο σοσ αληθεια εστιν

18 καθωσ εμε απεστειλασ εισ τον κοσμον καγω απεστειλα αυτοουσ εισ τον κοσμον

19 και υπερ αυτων εγω αγιαζω εμαυτον ινα και αυτοι ωσιν ηγιασμενοι εν αληθεια

20 ου περι τουτων δε ερωτω μονον αλλα και περι των πιστευοντων δια του λογου αυτων εισ εμε

21 ινα παντες εν ωσιν καθως συ πατερ εν εμοι καγω εν σοι ινα και αυτοι εν ημιν εν ωσιν ινα ο κοσμος πιστευση οτι συ με απεστειλας

22 και εγω την δοξαν ην δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις ινα ωσιν εν καθως ημεσι εν εσμεν

23 εγω εν αυτοις και συ εν εμοι ινα ωσιν τετελειωμενοι εισ εν και ινα γνωσκη ο κοσμος οτι συ με απεστειλας και ηγαπησας αυτους καθως εμε ηγαπησας

24 πατερ ους δεδωκας μοι θελω ινα οπου ειμι εγω κακεινοι ωσιν μετ εμου ινα θεωρωσιν την δοξαν την εμην ην εδωκας μοι οτι ηγαπησας με προ καταβολης κοσμου

25 πατερ δικαιε και ο κοσμος σε ουκ εγνω εγω δε σε εγνω και ουτοι εγνωσαν οτι συ με απεστειλας

26 και εγνωρισα αυτοις το ονομα σου και γνωρισω ινα η αγαπη ην ηγαπησας με εν αυτοις η καγω εν αυτοις

18

1 ταυτα ειπων ο ιησους εξηλθεν συν τοις μαθηταις αυτου περαν του χειμαρρου των κεδρων οπου ην κηπος εισ ον εισηλθεν αυτος και οι μαθηται αυτου

2 ηδει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον τον τοπον οτι πολλακις συνηχθη ο ιησους εκει μετα των μαθητων αυτου

3 ο ουν ιουδας λαβων την σπειραν και εκ των αρχιερων και φαρισαιων υπηρετας ερχεται εκει μετα φανων και λαμπαδων και οπλων

4 ιησους ουν ειδως παντα τα ερχομενα επ αυτον εξελθων ειπεν αυτοις τινα ζητειτε

5 απεκριθησαν αυτω ιησους τον ναζωραιον λεγει αυτοις ο ιησους εγω ειμι ειστηκει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον μετ αυτων

6 ως ουν ειπεν αυτοις οτι εγω ειμι απηλθον εισ τα οπισω και επεσον χαμαι

7 παλιν ουν αυτους επηρωτησεν τινα ζητειτε οι δε ειπον ιησους τον ναζωραιον

8 απεκριθη ιησους ειπον υμιν οτι εγω ειμι ει ουν εμε ζητειτε αφετε τουτους υπαγειν

9 ινα πληρωθη ο λογος ον ειπεν οτι ους δεδωκας μοι ουκ απωλεσα εξ αυτων ουδενα

10 σιμων ουν πετρος εχων μαχαιραν ειλκυσεν αυτην και επαισεν τον του αρχιερωσ δουλον και απεκοψεν αυτου το ωτιον το δεξιον ην δε ονομα τω δουλω μαλχος

11 ειπεν ουν ο ιησους τω πετρω βαλε την μαχαιραν εισ την θηκην το ποτηριον ο δεδωκεν μοι ο πατηρ ου μη πιω αυτο

12 η ουν σπειρα και ο χιλιαρχος και οι υπηρεται των ιουδαιων συνελαβον τον ιησους και εδησαν αυτον

13 και απηγαγον αυτον προς ανναν πρωτον ην γαρ πενθερος του καιαφα ος ην αρχιερευς του ενιαυτου εκεινου

14 ην δε καιαφας ο συμβουλευσας τοις ιουδαιοις οτι συμφερει ενα ανθρωπον απολεσθαι υπερ του λαου

15 ηκολουθει δε τω ιησου σιμων πετρος και ο αλλος μαθητης ο δε μαθητης εκεινος ην γνωστος τω αρχιερει και συνεισηλθεν τω ιησου εισ την αυλην του αρχιερωσ

16 ο δε πετρος ειστηκει προς τη θυρα εξω εξηλθεν ουν ο μαθητης ο αλλος ος ην γνωστος τω αρχιερει και ειπεν τη θυρωρω και εισηγαγεν τον πετρον

17 λεγει ουν η παιδισκη η θυρωρος τω πετρω μη και συ εκ των μαθητων ει του ανθρωπου τουτου λεγει εκεινος ουκ ειμι

18 ειστηκεισαν δε οι δουλοι και οι υπηρεται ανθρακιαν πεποηκοτες οτι ψυχος ην και εθερμαινοντο ην δε μετ αυτων ο πετρος εστως και θερμαινομενος

19 ο ουν αρχιερευς ηρωτησεν τον ιησους περι των μαθητων αυτου και περι της διδαχης αυτου

20 απεκριθη αυτω ο ιησους εγω παρρησια ελαλησα τω κοσμω εγω παντοτε εδιδαξα εν συναγωγη και εν τω ιερω οπου παντοτε οι ιουδαιοι συνερχονται και εν κρυπτω ελαλησα ουδεν

21 τι με επερωτας επερωτησον τους ακηκοοτας τι ελαλησα αυτοις ιδε ουτοι οιδασιν α ειπον εγω

22 ταυτα δε αυτου ειποντος εις των υπηρετων παρεστηκως εδωκεν ραπισμα τω ιησου ειπων ουτως αποκρινη τω αρχιερει

23 απεκριθη αυτω ο ιησους ει κακως ελαλησα μαρτυρησον περι του κακου ει δε καλωσ τι με δερεισ

24 απεστειλεν αυτον ο αννας δεδεμενον προσ καιαφαν τον αρχιερα

25 ην δε σιμων πετροσ εστωσ και θερμαινομενοσ ειπον ουν αυτω μη και συ εκ των μαθητων αυτου ει ηρνησατο ουν εκεινοσ και ειπεν ουκ εμι

26 λεγει εις εκ των δουλων του αρχιερεωσ συγγενησ ων ου απεκοψεν πετροσ το ωτιον ουκ εγω σε ειδον εν τω κηπω μετ αυτου

27 παλιν ουν ηρνησατο ο πετροσ και ευθεωσ αλεκτωρ εφωνησεν

28 αγουσιν ουν τον ιησουν απο του καιαφα εις το πραιτωριον ην δε πρωι και αυτοι ουκ εισηλθον εις το πραιτωριον ινα μη μιανθωσιν αλλ ινα φαγωσιν το πασχα

29 εξηλθεν ουν ο πιλατοσ προσ αυτουσ και ειπεν τινα κατηγοριασ φερετε κατα του ανθρωπου τουτου

30 απεκριθησαν και ειπον αυτω ει μη ην ουτοσ κακοποιοσ ουκ αν σοι παρεδωκαμεν αυτον

31 ειπεν ουν αυτοισ ο πιλατοσ λαβετε αυτον υμεισ και κατα τον νομον υμων κρινατε αυτον ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι ημιν ουκ εξεστιν αποκτειναι ουδενα

32 ινα ο λογοσ του ιησου πληρωθη ον ειπεν σημαινων ποιω θανατω εμελλεν αποθνησκειν

33 εισηλθεν ουν εις το πραιτωριον παλιν ο πιλατοσ και εφωνησεν τον ιησουν και ειπεν αυτω συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων

34 απεκριθη αυτω ο ιησους αφ εγωσ ουν συ τουτο λεγεισ η αλλοι σοι ειπον περι εμου

35 απεκριθη ο πιλατοσ μητι εγω ιουδαιοσ εμι το εθνοσ το σον και οι αρχιερεισ παρεδωκαν σε εμοι τι εποιησασ

36 απεκριθη ιησους η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εκ του κοσμου τουτου ει εκ του κοσμου τουτου ην η βασιλεια η εμη οι υπηρεται αν οι εμοι ηγωνιζοντο ινα μη παραδοθω τοισ ιουδαιοισ νυν δε η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εντευθεν

37 ειπεν ουν αυτω ο πιλατοσ ουκουν βασιλευσ ει συ απεκριθη ιησους συ λεγεισ οτι βασιλευσ εμι εγω εγω εις τουτο γεγεννημαι και εις τουτο εληλυθα εις τον κοσμον ινα μαρτυρησω τη αληθεια πασ ο ων εκ της αληθειασ ακουει μου της φωνησ

38 λεγει αυτω ο πιλατοσ τι εστιν αληθεια και τουτο ειπων παλιν εξηλθεν προσ τουσ ιουδαιοουσ και λεγει αυτοισ εγω ουδεμιασ αιτιασ ευρισκω εν αυτω

39 εστιν δε συνηθεια υμιν ινα ενα υμιν απολυσω εν τω πασχα βουλεσθε ουν υμιν απολυσω τον βασιλεα των ιουδαιων

40 εκραυγασαν ουν παλιν παντεσ λεγοντεσ μη τουτον αλλα τον βαραββαν ην δε ο βαραββασ ληστησ

19

1 τοτε ουν ελαβεν ο πιλατοσ τον ιησουν και εμαστιγωσεν

2 και οι στρατιωται πλεξαντεσ στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν αυτου τη κεφαλη και μιαιον πορφυρουσ περιεβαλον αυτον

3 και ελεγον χαιρε ο βασιλευσ των ιουδαιων και εδιδουσ αυτω ραπισματα

4 εξηλθεν ουν παλιν εξω ο πιλατοσ και λεγει αυτοισ ιδε αγω υμιν αυτον εξω ινα γνωτεσ οτι εν αυτω ουδεμιασ αιτιασ ευρισκω

5 εξήλθεν ουν ο ιησους εξω φορων τον ακανθινον στεφανον και το πορφυρουν ιματιον και λεγει αυτοις ιδε ο ανθρωπος

6 οτε ουν ειδον αυτον οι αρχιερεις και οι υπηρεται εκραυγασαν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον αυτον λεγει αυτοις ο πιλατος λαβετε αυτον υμεις και σταυρωσατε εγω γαρ ουχ ευρισκω εν αυτω αιτιαν

7 απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι ημεις νομον εχομεν και κατα τον νομον ημων οφειλει αποθανειν οτι εαυτον υιον θεου εποισεν

8 οτε ουν ηκουσεν ο πιλατος τουτον τον λογον μαλλον εφοβηθη

9 και εισηλθεν εις το πραιτωριον παλιν και λεγει τω ιησου ποθεν ει συ ο δε ιησους αποκρισιν ουκ εδωκεν αυτω

10 λεγει ουν αυτω ο πιλατος εμοι ου λαλεις ουκ οιδασ οτι εξουσιαν εχω σταυρωσαι σε και εξουσιαν εχω απολυσαι σε

11 απεκριθη ιησους ουκ ειχες εξουσιαν ουδεμιαν κατ εμου ει μη ην σοι δεδομενον ανωθεν δια τουτο ο παραδιδουσ με σοι μειζονα αμαρτιαν εχει

12 εκ τουτου εζητει ο πιλατος απολυσαι αυτον οι δε ιουδαιοι εκραζον λεγοντες εαν τουτον απολυσησ ουκ ει φιλος του καισαρος πασ ο βασιλεα εαυτον ποιων αντιλεγει τω καισαρι

13 ο ουν πιλατος ακουσας τουτον τον λογον ηγαγεν εξω τον ιησουν και εκαθισεν επι του βηματος εις τοπον λεγομενον λιθοστρωτων εβραιστι δε γαββαθα

14 ην δε παρασκευη του πασχα ωρα δε ωσει εκτη και λεγει τοις ιουδαιοις ιδε ο βασιλευσ υμων

15 οι δε εκραυγασαν αρον αρον σταυρωσον αυτον λεγει αυτοις ο πιλατος τον βασιλεα υμων σταυρωσω απεκριθησαν οι αρχιερεις ουκ εχομεν βασιλεα ει μη καισαρα

16 τοτε ουν παρεδωκεν αυτον αυτοις ινα σταυρωθη παρελαβον δε τον ιησουν και ηγαγον

17 και βασταζων τον σταυρον αυτου εξηλθεν εις τοπον λεγομενον κρανιου τοπον οσ λεγεται εβραιστι γολγοθα

18 οπου αυτον εσταυρωσαν και μετ αυτου αλλουσ δυο εντευθεν και εντευθεν μεσον δε τον ιησουν

19 εγραψεν δε και τιτλον ο πιλατος και εθηκεν επι του σταυρου ην δε γεγραμμενον ιησους ο ναζωραιος ο βασιλευσ των ιουδαιων

20 τουτον ουν τον τιτλον πολλοι ανεγνωσαν των ιουδαιων οτι εγγυσ ην ο τοπος της πολεως οπου εσταυρωθη ο ιησους και ην γεγραμμενον εβραιστι ελληνιστι ρωμιστι

21 ελεγον ουν τω πιλατω οι αρχιερεις των ιουδαιων μη γραφε ο βασιλευσ των ιουδαιων αλλ οτι εκεινος ειπεν βασιλευσ ειμι των ιουδαιων

22 απεκριθη ο πιλατος ο γεγραφα γεγραφα

23 οι ουν στρατιωται οτε εσταυρωσαν τον ιησουν ελαβον τα ιματια αυτου και εποισαν τεσσαρα μερη εκαστω στρατιωτη μερος και τον χιτωνα ην δε ο χιτων αραφος εκ των ανωθεν υφαντος δι ολου

24 ειπον ουν προς αλληλους μη σχισωμεν αυτον αλλα λαχωμεν περι αυτου τινος εσται ινα η γραφη πληρωθη η λεγουσα διεμερισαντο τα ιματια μου εαυτοις και επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον οι μεν ουν στρατιωται ταυτα εποισαν

25 ειστηκεισαν δε παρα τω σταυρω του ιησου η μητηρ αυτου και η αδελφη της μητροσ αυτου μαρια η του κλωπα και μαρια η μαγδαληνη

26 ιησους ουν ιδων την μητερα και τον μαθητην παρεστωτα ον ηγαπα λεγει τη μητρι αυτου γυναι ιδου ο υιοσ σου

27 ειτα λεγει τω μαθητη ιδου η μητηρ σου και απ εκεινησ της ωρας ελαβεν ο μαθητης αυτην εις τα ιδια

²⁸ μετα τουτο ιδων ο ιησους οτι παντα ηδη τετελεσται ινα τελειωθη η γραφη λεγει διψω

²⁹ σκευος ουν εκειτο οξους μεστον οι δε πλησαντες σπογγον οξους και υσσωπω περιθεντες προσηνεγκαν αυτου τω στοματι

³⁰ οτε ουν ελαβεν το οξος ο ιησους ειπεν τετελεσται και κλινασ την κεφαλην παρεδωκεν το πνευμα

³¹ οι ουν ιουδαιοι ινα μη μεινη επι του σταυρου τα σωματα εν τω σαββατω επει παρασκευη ην ην γαρ μεγαλη η ημερα εκεινου του σαββατου ηρωτησαν τον πιλατον ινα κατεαγωσιν αυτων τα σκελη και αρθωσιν

³² ηλθον ουν οι στρατιωται και του μεν πρωτου κατεαξαν τα σκελη και του αλλου του συσταυρωθεντος αυτω

³³ επι δε τον ιησουν ελθοντες ως ειδον αυτον ηδη τεθνηκοτα ου κατεαξαν αυτου τα σκελη

³⁴ αλλ εις των στρατιωτων λογη αυτου την πλευραν ενυξεν και ευθεωσ εξηλθεν αιμα και υδωρ

³⁵ και ο εωρακωσ μεμαρτυρηκεν και αληθινη εστιν αυτου η μαρτυρια κακεινος οιδεν οτι αληθη λεγει ινα υμεις πιστευσητε

³⁶ εγενετο γαρ ταυτα ινα η γραφη πληρωθη οστων ου συντριβησεται απ αυτου

³⁷ και παλιν ετερα γραφη λεγει οψονται εις ον εξεκεντησαν

³⁸ μετα ταυτα ηρωτησεν τον πιλατον ιωσηφ ο απο αριθμαθαιας ων μαθητης του ιησου κεκρυμμενος δε δια τον φοβον των ιουδαιων ινα αρη το σωμα του ιησου και επετρεψεν ο πιλατος ηλθεν ουν και ηρεν το σωμα του ιησου

³⁹ ηλθεν δε και νικοδημος ο ελθων προς τον ιησουν νυκτος το πρωτον φερων μιγμα σμυρνης και αλοησ ως λιτρας εκατον

⁴⁰ ελαβον ουν το σωμα του ιησου και εδησαν αυτο εν οθονιοις μετα των αρωματων καθως εθος εστιν τοις ιουδαιοις ενταφιαζειν

⁴¹ ην δε εν τω τοπω οπου εσταυρωθη κηπος και εν τω κηπω μνημειον καινον εν ω ουδεπω ουδεις ετεθη

⁴² εκει ουν δια την παρασκευην των ιουδαιων οτι εγγυσ ην το μνημειον εθηκαν τον ιησουν

20

¹ τη δε μια των σαββατων μαρια η μαγδαληνη ερχεται πρωι σκοτιασ ετι ουσης εις το μνημειον και βλεπει τον λιθον ηρμενον εκ του μνημειου

² τρεχει ουν και ερχεται προς σιμωνα πετρον και προς τον αλλον μαθητην ον εφιλει ο ιησους και λεγει αυτοις ηραν τον κυριον εκ του μνημειου και ουκ οιδαμεν που εθηκαν αυτον

³ εξηλθεν ουν ο πετροσ και ο αλλος μαθητης και ηρχοντο εις το μνημειον

⁴ ετρεχον δε οι δυο ομου και ο αλλος μαθητης προεδραμεν ταχιον του πετρου και ηλθεν πρωτος εις το μνημειον

⁵ και παρακυψασ βλεπει κειμενα τα οθονια ου μεντοι εισηλθεν

⁶ ερχεται ουν σιμων πετροσ ακολουθων αυτω και εισηλθεν εις το μνημειον και θεωρει τα οθονια κειμενα

⁷ και το σουδαριον ο ην επι της κεφαλης αυτου ου μετα των οθονιων κειμενον αλλα χωρισ εντετυλιγμενον εις ενα τοπον

⁸ τοτε ουν εισηλθεν και ο αλλος μαθητης ο ελθων πρωτος εις το μνημειον και ειδεν και επιστευσεν

⁹ ουδεπω γαρ ηδειςαν την γραφην οτι δει αυτον εκ νεκρων αναστηναι

¹⁰ απηλθον ουν παλιν προς εαυτους οι μαθηται

11 μαρια δε ειστηκει προς το μνημειον κλαιουσα εξω ωσ ουν εκλαιεν παρεκυψεν εις το μνημειον

12 και θεωρει δυο αγγελουσ εν λευκοις καθεζομενους ενα προς τη κεφαλη και ενα προς τοις ποσιν οπου εκειτο το σωμα του ιησου

13 και λεγουσιν αυτη εκεινοι γυναι τι κλαιεις λεγει αυτοις οτι ηραν τον κυριον μου και ουκ οιδα που εθηκαν αυτον

14 και ταυτα ειπουσα εστραφη εις τα οπισω και θεωρει τον ιησουν εστωτα και ουκ ηδει οτι ιησους εστιν

15 λεγει αυτη ο ιησους γυναι τι κλαιεις τινα ζητεισ εκεινη δοκουσα οτι ο κηπουρος εστιν λεγει αυτω κυριε ει συ εβαστασασ αυτον ειπε μοι που εθηκασ αυτον καγω αυτον αρω

16 λεγει αυτη ο ιησους μαρια στραφεισα εκεινη λεγει αυτω ραββουνι ο λεγεται διδασκαλε

17 λεγει αυτη ο ιησους μη μου απτου ουπω γαρ αναβεβηκα προς τον πατερα μου πορευου δε προς τουσ αδελφουσ μου και ειπε αυτοις αναβαινω προς τον πατερα μου και πατερα υμων και θεον μου και θεον υμων

18 ερχεται μαρια η μαγδαληνη απαγγελουσα τοις μαθηταισ οτι εωρακεν τον κυριον και ταυτα ειπεν αυτη

19 ουσης ουν οψιασ τη ημερα εκεινη τη μια των σαββατων και των θυρων κεκλεισμενων οπου ησαν οι μαθηται συνηγμενοι δια τον φοβον των ιουδαιων ηλθεν ο ιησους και εστη εις το μεσον και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν

20 και τουτο ειπων εδειξεν αυτοις τασ χειρασ και την πλευραν αυτου εχαρησαν ουν οι μαθηται ιδοντες τον κυριον

21 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους παλιν ειρηνη υμιν καθωσ απεσταλκεν με ο πατηρ καγω πεμπω υμασ

22 και τουτο ειπων ενεφουσησεν και λεγει αυτοις λαβετε πνευμα αγιον

23 αν τινων αφητε τασ αμαρτιασ αφιενται αυτοις αν τινων κρατητε κεκρατηνται

24 θωμασ δε εις εκ των δωδεκα ο λεγομενοσ διδυμοσ ουκ ην μετ αυτων οτε ηλθεν ο ιησους

25 ελεγον ουν αυτω οι αλλοι μαθηται εωρακαμεν τον κυριον ο δε ειπεν αυτοις εαν μη ιδω εν ταισ χειρσιν αυτου τον τυπον των ηλων και βαλω τον δακτυλον μου εις τον τυπον των ηλων και βαλω την χειρα μου εις την πλευραν αυτου ου μη πιστευσω

26 και μεθ ημερασ οκτω παλιν ησαν εσω οι μαθηται αυτου και θωμασ μετ αυτων ερχεται ο ιησους των θυρων κεκλεισμενων και εστη εις το μεσον και ειπεν ειρηνη υμιν

27 ειτα λεγει τω θωμα φερε τον δακτυλον σου ωδε και ιδε τασ χειρασ μου και φερε την χειρα σου και βαλε εις την πλευραν μου και μη γινου απιστοσ αλλα πιστοσ

28 και απεκριθη θωμασ και ειπεν αυτω ο κυριοσ μου και ο θεοσ μου

29 λεγει αυτω ο ιησους οτι εωρακασ με πεπιστευκασ μακαριοι οι μη ιδοντες και πιστευσαντες

30 πολλα μεν ουν και αλλα σημεια εποιησεν ο ιησους ενωπιον των μαθητων αυτου α ουκ εστιν γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω

31 ταυτα δε γεγραπται ινα πιστευσητε οτι ιησους εστιν ο χριστοσ ο υιοσ του θεου και ινα πιστευσοντες ζωην εχητε εν τω ονοματι αυτου

21

1 μετα ταυτα εφανερωσεν εαυτον παλιν ο ιησους τοις μαθηταισ επι της θαλασσης της τιβεριαδοσ εφανερωσεν δε ουτωσ

2 ησαν ομου σιμων πετροσ και θωμασ ο λεγομενοσ διδυμοσ και ναθαναηλ ο απο κανα της γαλιλαιασ και οι του ζεβεδαιου και αλλοι εκ των μαθητων αυτου δυο

³ λέγει αυτοις σιμων πετρος υπαγω αλιευειν λεγουσιν αυτω ερχομεθα και ημεις συν σοι εξηλθον και ενεβησαν εις το πλοιον ευθυσ και εν εκεινη τη νυκτι επιασαν ουδεν

⁴ πρωιασ δε ηδη γενομενης εστη ο ιησους εις τον αιγιαλον ου μεντοι ηδεισαν οι μαθηται οτι ιησους εστιν

⁵ λέγει ουν αυτοις ο ιησους παιδια μη τι προσφαγιον εχετε απεκριθησαν αυτω ου

⁶ ο δε ειπεν αυτοις βαλετε εις τα δεξια μερη του πλοιου το δικτυον και ευρησετε εβαλον ουν και ουκετι αυτο ελκυσαι ισχυσαν απο του πληθους των ιχθυων

⁷ λέγει ουν ο μαθητης εκεινος ον ηγαπα ο ιησους τω πετρω ο κυριος εστιν σιμων ουν πετρος ακουσας οτι ο κυριος εστιν τον επενδυτην διεζωσατο ην γαρ γυμνος και εβαλεν εαυτον εις την θαλασσαν

⁸ οι δε αλλοι μαθηται τω πλοιαριω ηλθον ου γαρ ησαν μακραν απο της γης αλλ ωσ απο πηλων διακοσιων συροντες το δικτυον των ιχθυων

⁹ ωσ ουν απεβησαν εις την γην βλεπουσιν ανθρακιαν κειμενην και οψαριον επικειμενον και αρτον

¹⁰ λέγει αυτοις ο ιησους ενεγκατε απο των οψαριων ων επιασατε νυν

¹¹ ανεβη σιμων πετρος και ειλκυσεν το δικτυον επι της γης μεστον ιχθυων μεγαλων εκατον πεντηκοντα τριων και τοσούτων οντων ουκ εσχισθη το δικτυον

¹² λέγει αυτοις ο ιησους δευτε αριστησατε ουδεις δε ετολμα των μαθητων εξετασαι αυτον συ τις ει ειδοτες οτι ο κυριος εστιν

¹³ ερχεται ουν ο ιησους και λαμβανει τον αρτον και διδωσιν αυτοις και το οψαριον ομοιωσ

¹⁴ τουτο ηδη τριτον εφανερωθη ο ιησους τοις μαθηταις αυτου εγερθεισ εκ νεκρων

¹⁵ οτε ουν ηριστησαν λέγει τω σιμωνι πετρω ο ιησους σιμων ιωνα αγαπας με πλειον τουτων 3778 D-GPM λέγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λέγει αυτω βοσκε τα αρνια μου

¹⁶ λέγει αυτω παλιν δευτερον σιμων ιωνα αγαπας με λέγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λέγει αυτω ποιμαινε τα προβατα μου

¹⁷ λέγει αυτω το τριτον σιμων ιωνα φιλεισ με ελυπηθη ο πετρος οτι ειπεν αυτω το τριτον φιλεισ με και ειπεν αυτω κυριε συ παντα οιδας συ γινωσκεις οτι φιλω σε λέγει αυτω ο ιησους βοσκε τα προβατα μου

¹⁸ αμην αμην λεγω σοι οτε ησ νεωτερος εζωννυες σεαυτον και περιεπατεισ οπου ηθελεσ οταν δε γηρασις εκτενεισ τας χειρας σου και αλλοσ σε ζωσει και οισει οπου ου θελεισ

¹⁹ τουτο δε ειπεν σημαινων ποιω θανατω δοξασει τον θεον και τουτο ειπων λέγει αυτω ακολουθει μοι

²⁰ επιστραφεισ δε ο πετρος βλεπει τον μαθητην ον ηγαπα ο ιησους ακολουθουντα οσ και ανεπεσεν εν τω δειπνω επι το σθηθος αυτου και ειπεν κυριε τις εστιν ο παραδιδουσ σε

²¹ τουτον ιδων ο πετρος λέγει τω ιησου κυριε ουτος δε τι

²² λέγει αυτω ο ιησους εαν αυτον θελω μενειν εωσ ερχομαι τι προς σε συ ακολουθει μοι

²³ εξηλθεν ουν ο λογοσ ουτοσ εις τουσ αδελφουσ οτι ο μαθητης εκεινος ουκ αποθνησκει και ουκ ειπεν αυτω ο ιησους οτι ουκ αποθνησκει αλλ εαν αυτον θελω μενειν εωσ ερχομαι τι προς σε

²⁴ ουτοσ εστιν ο μαθητης ο μαρτυρων περι τουτων και γραψασ ταυτα και οίδαμεν οτι αληθησ εστιν η μαρτυρια αυτου

²⁵ εστιν δε και αλλα πολλα οσα εποιησεν ο ιησους ατινα εαν γραφηται καθ εν ουδε αυτον οιμαι τον κοσμον χωρησαι τα γραφομενα βιβλια αμην

ΠΡΑΞΕΙΣ

¹ τον μεν πρωτον λογον εποησαμην περι παντων ω θεοφιλε ων ηρξατο ο ιησους ποιειν τε και διδασκειν

² αχρι ησ ημερασ εντειλαμενοσ τοισ αποστολοισ δια πνευματοσ αγιου ουσ εξελεξατο ανεληφθη

³ οισ και παρεστησεν εαυτον ζωντα μετα το παθειν αυτον εν πολλοισ τεκμηριοισ δι ημερων τεσσαρακοντα οπτανομενοσ αυτοισ και λεγων τα περι της βασιλειασ του θεου

⁴ και συναλιζομενοσ παρηγγειλεν αυτοισ απο ιεροσολυμων μη χωριζεσθαι αλλα περιμενειν την επαγγελιαν του πατροσ ην ηκουσατε μου

⁵ οτι ιωαννησ μεν εβαπτισεν υδατι υμεισ δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω ου μετα πολλασ ταυτασ ημερασ

⁶ οι μεν ουν συνελθοντες επηρωτων αυτον λεγοντες κυριε ει εν τω χρονω τουτω αποκαθιστανεισ την βασιλειαν τω ισραηλ

⁷ ειπεν δε προς αυτοουσ ουχ υμων εστιν γνωναι χρονουσ η καιρουσ οσ ο πατηρ εθετο εν τη ιδια εξουσια

⁸ αλλα ληψεσθε δυναμιν επελθοντοσ του αγιου πνευματοσ εφ υμασ και εσεσθε μοι μαρτυρεσ εν τε ιερουσαλημ και εν παση τη ιουδαια και σαμαρεια και εωσ εσχατου της γησ

⁹ και ταυτα ειπων βλεποντων αυτων επηρηθη και νεφελη υπελαβεν αυτον απο των οφθαλμων αυτων

¹⁰ και ωσ ατενιζοντες ησαν εισ τον ουρανον πορευομενου αυτου και ιδου ανδρεσ δυο παρειστηκεισαν αυτοισ εν εσθητι λευκη

¹¹ οι και ειπον ανδρεσ γαλιλαιοι τι εσθηκατε εμβλεποντες εισ τον ουρανον ουτοσ ο ιησους ο αναληφθεισ αφ υμων εισ τον ουρανον ουτωσ ελευσεται ον τροπον εθεασασθε αυτον πορευομενον εισ τον ουρανον

¹² τοτε υπεστρεψαν εισ ιερουσαλημ απο ορουσ του καλουμενου ελαιωνοσ ο εστιν εγγυσ ιερουσαλημ σαββατου εχον οδον

¹³ και οτε εισηλθον ανεβησαν εισ το υπερων ου ησαν καταμενοντες ο τε πετροσ και ιακωβοσ και ιωαννησ και ανδρεασ φιλιπποσ και θωμασ βαρθολομαιοσ και ματθαιοσ ιακωβοσ αλφαιου και σιμων ο ζηλωτησ και ιουδασ ιακωβου

¹⁴ ουτοι παντεσ ησαν προσκαρτεροντεσ ομοθυμαδον τη προσευχη και τη δεησει συν γυναιξιν και μαρια τη μητρι του ιησου και συν τοισ αδελφοισ αυτου

¹⁵ και εν ταισ ημεραισ ταυταισ αναστασ πετροσ εν μεσω των μαθητων ειπεν ην τε οχλοσ ονοματων επι το αυτο ωσ εκατον εικοσι

¹⁶ ανδρεσ αδελφοι εδει πληρωθηναι την γραφην ταυτην ην προειπεν το πνευμα το αγιον δια στοματοσ δαυιδ περι ιουδα του γενομενου οδηγου τοισ συλλαβουσιν τον ιησους

¹⁷ οτι καθηριθμημενοσ ην συν ημιν και ελαχεν τον κληρον της διακονιασ ταυτησ

¹⁸ ουτοσ μεν ουν εκτησατο χωριον εκ μισθου της αδικιασ και πρηνησ γενομενοσ ελακησεν μεσοσ και εξεχυθη παντα τα σπλαγχνα αυτου

¹⁹ και γνωστον εγενετο πασιν τοισ κατοικουσιν ιερουσαλημ ωστε κληθηναι το χωριον εκεινο τη ιδια διαλεκτω αυτων ακελδαμα τουτ εστιν χωριον αιματοσ

²⁰ γεγραπται γαρ εν βιβλω ψαλμων γεννητηω η επαυλισ αυτου ερημοσ και μη εστω ο κατοικων εν αυτη και την επισκοπην αυτου λαβοι ετεροσ

²¹ δει ουν των συνελθοντων ημιν ανδρων εν παντι χρονω εν ω εισηλθεν και εξηλθεν εφ ημασ ο κυριοσ ιησους

²² αρξαμενοσ απο του βαπτισματοσ ιωαννου εωσ της ημερασ ησ ανεληφθη αφ ημων μαρτυρα της αναστασεωσ αυτου γενεσθαι συν ημιν ενα τουτω

23 και εστησαν δυο ιωσηφ τον καλουμενον βαρσαβαν ος επεκληθη ιουστος και μαθθιαν

24 και προσευξαμενοι ειπον συ κυριε καρδιογνωστα παντων αναδειξον ον εξελεξω εκ τωτων των δυο ενα

25 λαβειν τον κληρον της διακονιας ταυτης και αποστολης εξ ης παρεβη ιουδας πορευθησαι εις τον τοπον τον ιδιον

26 και εδωκαν κληρους αυτων και επεσεν ο κληρος επι μαθθιαν και συγκατεψηφισθη μετα των ενδεκα αποστολων

2

1 και εν τω συμπληρουσθαι την ημεραν της πεντηκοστης ησαν απαντες ομοθυμαδον επι το αυτο

2 και εγενετο αφνω εκ του ουρανου ηχος ωπερ φερομενης πνοης βιαιας και επληρωσεν ολον τον οικον ου ησαν καθημενοι

3 και ωφθησαν αυτοις διαμεριζομεναι γλωσσαι ωσει πυρος εκαθισεν τε εφ ενα εκαστον αυτων

4 και επλησθησαν απαντες πνευματος αγιου και ηρξαντο λαλειν ετεραις γλωσσαις καθως το πνευμα εδιδου αυτοις αποφθεγγεσθαι

5 ησαν δε εν ιερουσαλημ κατοικουντες ιουδαιοι ανδρες ευλαβεισ απο παντος εθνους των υπο τον ουρανον

6 γενομενης δε της φωνης ταυτης συνηλθεν το πληθος και συνεχυθη οτι ηκουον εις εκαστος τη ιδια διαλεκτω λαλούντων αυτων

7 εξισταντο δε παντες και εθαυμαζον λεγοντες προς αλληλους ουκ ιδου παντες ουτοι εισιν οι λαουντες γαλιλαιοι

8 και πως ημεις ακουομεν εκαστος τη ιδια διαλεκτω ημων εν η εγεννηθημεν

9 παρθοι και μηδοι και ελαμιται και οι κατοικουντες την μεσοποταμιαν ιουδαιαν τε και καπαδοκιαν ποντον και την ασιαν

10 φρυγιαν τε και παμφυλιαν αιγυπτον και τα μερη της λιβυης της κατα κυρηνην και οι επιδημουντες ρωμαιοι ιουδαιοι τε και προσηλυτοι

11 κρητες και αραβες ακουομεν λαλούντων αυτων ταις ημετεραις γλωσσαις τα μεγαλεια του θεου

12 εξισταντο δε παντες και διηπορουν αλλος προς αλλον λεγοντες τι αν θελοι τουτο ειναι

13 ετεροι δε χλευαζοντες ελεγον οτι γλευκουσ μεμεστωμενοι εισιν

14 σταθεις δε πετρος συν τοις ενδεκα επηρεν την φωνην αυτου και απεφθεγξατο αυτοις ανδρες ιουδαιοι και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες τουτο υμιν γνωστον εστω και ενωτισασθε τα ρηματα μου

15 ου γαρ ως υμεις υπολαμβανετε ουτοι μεθυουσιν εστιν γαρ ωρα τριτη της ημερας

16 αλλα τουτο εστιν το ειρημενον δια του προφητου ιωηλ

17 και εσται εν ταις εσχαταις ημεραις λεγει ο θεος εκχεω απο του πνευματος μου επι πασαν σαρκα και προφητευσουσιν οι υιοι υμων και αι θυγατερες υμων και οι νεανισκοι υμων ορασεις οψονται και οι πρεσβυτεροι υμων ενυπνια ενυπνιασθησονται

18 και γε επι τους δουλους μου και επι τας δουλαις μου εν ταις ημεραις εκειναις εκχεω απο του πνευματος μου και προφητευσουσιν

19 και δωσω τερατα εν τω ουρανω ανω και σημεια επι της γης κατω αιμα και πυρ και αμιδα καπνον

20 ο ηλιος μεταστραφησεται εις σκοτος και η σεληνη εις αιμα πριν η ελθειν την ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη

21 και εσται πας ος αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται

22 ανδρες ισραηλιται ακουσατε τους λογους τουτους ιησουν τον ναζωραιον ανδρα απο του θεου αποδεδειγμενον εις υμας δυναμεσιν και τερασιν και σημειοις οισ εποιησεν δι αυτου ο θεος εν μεσω υμων καθως και αυτοι οιδατε

23 τουτον τη ωρισμενη βουλη και προγνωσει του θεου εκδοτον λαβοντες δια χειρων ανομων προσπηξαντες ανειλετε

24 ον ο θεος ανεστησεν λυσασ τας ωδινασ του θανατου καθοτι ουκ ην δυνατον κρατεισθαι αυτον υπ αυτου

25 δαυιδ γαρ λεγει εις αυτον προωρωμην τον κυριον ενωπιον μου δια παντος οτι εκ δεξιων μου εστιν ινα μη σαλευθω

26 δια τουτο ευφρανθη η καρδια μου και ηγαλλιασατο η γλωσσα μου ετι δε και η σαρξ μου κατασκηνωσει επ ελπιδι

27 οτι ουκ εγκαταλειψεισ την ψυχην μου εις αδου ουδε δωσεισ τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν

28 εγνωρισασ μοι οδουσ ζωισ πληρωσεισ με ευφροσυνης μετα του προσωπου σου

29 ανδρες αδελφοι εξον ειπειν μετα παρρησιασ προς υμασ περι του πατριαρχου δαυιδ οτι και ετελευτησεν και εταφη και το μνημα αυτου εστιν εν ημιν αχρι της ημερασ ταυτης

30 προφητησ ουν υπαρχων και ειδωσ οτι ορκω ωμοσεν αυτω ο θεος εκ καρπου της οσφουσ αυτου το κατα σαρκα αναστησειν τον χριστον καθισαι επι του θρονου αυτου

31 προιδων ελαλησεν περι της αναστασεωσ του χριστου οτι ου κατελειφθη η ψυχη αυτου εις αδου ουδε η σαρξ αυτου ειδεν διαφθοραν

32 τουτον τον ιησουν ανεστησεν ο θεος ου παντες ημεισ εσμεν μαρτυρες

33 τη δεξια ουν του θεου υψωθεισ την τε επαγγελιαν του αγιου πνευματου λαβων παρα του πατροσ εξεχεεν τουτο ο νυν υμεισ βλεπετε και ακουετε

34 ου γαρ δαυιδ ανεβη εις τουσ ουρανουσ λεγει δε αυτοσ ειπεν ο κυριουσ τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου

35 εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου

36 ασφαλωσ ουν γινωσκετω πασ οικουσ ισραηλ οτι και κυριον και χριστον αυτον ο θεουσ εποιησεν τουτον τον ιησουν ον υμεισ εσταυρωσατε

37 ακουσαντες δε κατενυγησαν τη καρδια ειπον τε προς τον πετρον και τουσ λοιπουσ αποστολουσ τι ποιησομεν ανδρες αδελφοι

38 πετροσ δε εφη προς αυτοουσ μετανοησατε και βαπτισθητω εκαστουσ υμων επι τω ονοματι ιησου χριστου εις αφεσιν αμαρτιων και ληψεσθε την δωρεαν του αγιου πνευματουσ

39 υμιν γαρ εστιν η επαγγελια και τοισ τεκνοισ υμων και πασιν τοισ εισ μακραν οσουσ αν προσκαλεσθηται κυριουσ ο θεουσ ημων

40 ετεροισ τε λογοισ πλειοσιν διεμαρτυρετο και παρεκαλει λεγων σωθητε απο της γενεασ της σκολιασ ταυτης

41 οι μεν ουν ασμενωσ αποδεξαμενοι τον λογον αυτου εβαπτισθησαν και προσετεθησαν τη ημερα εκεινη ψυχαι ωσει τρισχιλαι

42 ησαν δε προσκαρτερουντες τη διδαχη των αποστολων και τη κοινωνια και τη κλασει του αρτου και ταισ προσευχαισ

43 εγενετο δε παση ψυχη φοβουσ πολλα τε τερατα και σημεια δια των αποστολων εγινετο

44 παντες δε οι πιστευοντες ησαν επι το αυτο και ειχον απαντα κοινα

45 και τα κτηματα και τασ υπαρξεισ επιπρασκον και διεμεριζον αυτα πασιν καθοτι αν τισ χρειαν ειχεν

46 καθ ημεραν τε προσκαρτερουντες ομοθυμαδον εν τω ιερω κλωντες τε κατ οικον αρτον μετελαμβανον τροφησ εν αγαλλιασει και αφελοτητι καρδιασ

47 αινουντες τον θεον και εχοντες χαριν προς ολον τον λαον ο δε κυριουσ προσετιθει τουσ σωζομενουσ καθ ημεραν τη εκκλησια

3

¹ επι το αυτο δε πετροσ και ιωαννησ ανεβαινον εις το ιερον επι την ωραν της προσευχησ την ενατην

² και τις ανηρ χωλοσ εκ κοιλιασ μητροσ αυτου υπαρχων εβασταζετο ον ετιθουν καθ ημεραν προς την θυραν του ιερου της λεγομενην ωραιαν του αιτειν ελεημοσυνην παρα των εισπορευομενων εις το ιερον

³ οσ ιδων πετρον και ιωαννην μελλοντασ εισιεναι εις το ιερον ηρωτα ελεημοσυνην

⁴ ατενισασ δε πετροσ εις αυτον συν τω ιωαννη ειπεν βλεψον εις ημασ

⁵ ο δε επειχεν αυτοισ προσδοκων τι παρ αυτων λαβειν

⁶ ειπεν δε πετροσ αργυριον και χρυσιον ουχ υπαρχει μοι ο δε εχω τουτο σοι διδωμι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου εγειραι και περιπατει

⁷ και πιασασ αυτον της δεξιασ χειροσ ηγειρεν παραχρημα δε εστερεωθησαν αυτου αι βασεισ και τα σφυρα

⁸ και εξαλλομενοσ εστη και περιπατει και εισηλθεν συν αυτοισ εις το ιερον περιπατων και αλλομενοσ και αιων τον θεον

⁹ και ειδεν αυτον πασ ο λαοσ περιπατουντα και αινουντα τον θεον

¹⁰ επειγνωσκον τε αυτον οτι ουτοσ ην ο προς την ελεημοσυνην καθημενοσ επι τη ωραια πυλη του ιερου και επλησθησαν θαμβουσ και εκστασεωσ επι τω συμβεβηκοτι αυτω

¹¹ κρατουντοσ δε του ιαθεντοσ χωλου τον πετρον και ιωαννην συνεδραμεν προς αυτοουσ πασ ο λαοσ επι τη στοα τη καλουμενη σολομωντοσ εκθαμβοι

¹² ιδων δε πετροσ απεκρινατο προς τον λαον ανδρεσ ισραηλιται τι θαυμαζετε επι τουτω η ημιν τι ατενιζετε ωσ ιδια δυναμει η ευσεβεια πεποιηκοσιν του περιπατειν αυτον

¹³ ο θεοσ αβρααμ και ισαακ και ιακωβ ο θεοσ των πατερων ημων εδοξασεν τον παιδα αυτου ιησουν ον υμεισ μεν παρεδωκατε και ηρνησασθε αυτον κατα προσωπον πιλατου κριναντοσ εκεινουσ απολυειν

¹⁴ υμεισ δε τον αγιον και δικαιον ηρνησασθε και ητησασθε ανδρα φονεα χαρισθηναι υμιν

¹⁵ τον δε αρχηγον της ζωησ απεκτεινατε ον ο θεοσ ηγειρεν εκ νεκρων ου ημεισ μαρτυρεσ εσμεν

¹⁶ και επι τη πιστει του ονοματοσ αυτου τουτον ον θεωρειτε και οιδατε εστερεωσεν το ονομα αυτου και η πιστισ η δι αυτου εδωκεν αυτω την ολοκληριαν ταυτην απεναντι παντων υμων

¹⁷ και νυν αδελφοι οιδα οτι κατα αγνοιαν επραξατε ωσπερ και οι αρχοντεσ υμων

¹⁸ ο δε θεοσ α προκατηγγειλεν δια στοματοσ παντων των προφητων αυτου παθειν τον χριστον επληρωσεν ουτωσ

¹⁹ μετανοησατε ουν και επιστρεψατε εις το εξαλειφθηναι υμων τασ αμαρτιασ οπωσ αν ελθουσιν καιροι αναψυξεωσ απο προσωπου του κυριου

²⁰ και αποστειλη τον προκεχειρισμενον υμιν χριστον ιησουν

²¹ ον δει ουρανον μεν δεξασθαι αχρι χρονων αποκαταστασεωσ παντων ων ελαλησεν ο θεοσ δια στοματοσ παντων των αγιων αυτου προφητων απ αιωνωσ

²² μωσησ μεν γαρ προς τουσ πατερασ ειπεν οτι προφητην υμιν αναστησει κυριοσ ο θεοσ ημων εκ των αδελφων υμων ωσ εμε αυτου ακουσεσθε κατα παντα οσα αν λαληση προς υμασ

²³ εσται δε πασα ψυχη ητισ εαν μη ακουση του προφητου εκεινουσ εξολοθρευθησεται εκ του λαου

²⁴ και παντεσ δε οι προφηται απο σαμουηλ και των καθεξησ οσοι ελαλησαν και κατηγγειλαν τασ ημερασ ταυτασ

²⁵ υμεισ εστε υιοι των προφητων και της διαθηκησ ησ διεθετο ο θεοσ προς τουσ πατερασ ημων λεγων προς αβρααμ και εν τω σπερματι σου ενευλογηθησονται πασαι αι πατριαι της γησ

26 υμιν πρωτων ο θεος αναστησας τον παιδα αυτου ιησουν απεστειλεν αυτον ευλογουντα υμας εν τω αποστρεφειν εκαστον απο των πονηριων υμων

4

1 λαουντων δε αυτων προς τον λαον επεστησαν αυτοις οι ιερεις και ο στρατηγος του ιερου και οι σαδδουκαιοι

2 διαπονουμενοι δια το διδασκειν αυτους τον λαον και καταγγελλειν εν τω ιησου την αναστασιν των νεκρων

3 και επεβαλον αυτοις τας χειρας και εθεντο εις τηρησιν εις την αυριον ην γαρ εσπερα ηδη

4 πολλοι δε των ακουσαντων τον λογον επιστευσαν και εγενηθη ο αριθμος των ανδρων ωσει χιλιαδες πεντε

5 εγενετο δε επι την αυριον συναχθηναι αυτων τους αρχοντας και πρεσβυτερους και γραμματεις εις ιερουσαλημ

6 και ανναν τον αρχιερα και καιαφαν και ιωαννην και αλεξανδρον και οσοι ησαν εκ γενοου αρχιερατικου

7 και στησαντες αυτους εν μεσω επυνθανοντο εν ποια δυναμει η εν ποιω ονοματι εποιησατε τουτο υμεις

8 τοτε πετρος πλησθεισ πνευματος αγιου ειπεν προς αυτους αρχοντες του λαου και πρεσβυτεροι του ισραηλ

9 ει ημεις σημερον ανακρινομεθα επι ευεργεσια ανθρωπου ασθενους εν τινι 5101 I-DSN ουτος σεσωσται

10 γνωστον εστω πασιν υμιν και παντι τω λαω ισραηλ οτι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου ον υμεις εσταυρωσατε ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων εν τουτω ουτος παρεστηκεν ενωπιον υμων υγιησ

11 ουτος εστιν ο λιθος ο εξουθενηθησ υφ υμων των οικοδομουντων ο γενομενος εις κεφαλην γωνιασ

12 και ουκ εστιν εν αλλω ουδενι η σωτηρια ουτε γαρ ονομα εστιν ετερον το δεδομενον εν ανθρωποισ εν ω δει σωθηναι ημασ

13 θεωρωντες δε την του πετρου παρρησιαν και ιωαννου και καταλαβομενοι οτι ανθρωποι αγραμματοι εισιν και ιδιωται εθαυμαζον επεγινωσκον τε αυτους οτι συν τω ιησου ησαν

14 τον δε ανθρωπον βλεποντες συν αυτοις εστωτα τον τεθεραπευμενον ουδεν ειχον αντειπειν

15 κελευσαντες δε αυτους εξω του συνεδριου απελθειν συνεβαλλον προς αλληλους

16 λεγοντες τι ποιησομεν τοις ανθρωποισ τουτοις οτι μεν γαρ γνωστον σημειον γεγονεν δι αυτων πασιν τοις κατοικοουσιν ιερουσαλημ φανερον και ου δυναμεθα αρνησασθαι

17 αλλ ινα μη επι πλειον διανεμηθη εις τον λαον απειλη απειλησομεθα αυτοις μηκετι λαλειν επι τω ονοματι τουτω μηδενι ανθρωπων

18 και καλεσαντες αυτους παρηγγειλαν αυτοις το καθολου μη φθεγγεσθαι μηδε διδασκειν επι τω ονοματι του ιησου

19 ο δε πετρος και ιωαννης αποκριθεντες προς αυτους ειπον ει δικαιον εστιν ενωπιον του θεου υμων ακουειν μαλλον η του θεου κρινατε

20 ου δυναμεθα γαρ ημεις α ειδομεν και ηκουσαμεν μη λαλειν

21 οι δε προσαπειλησαμενοι απελυσαν αυτους μηδεν ευρισκοντες το πως κολασονται αυτους δια τον λαον οτι παντες εδοξαζον τον θεον επι τω γεγονοτι

22 ετων γαρ ην πλειονων τεσσαρακοντα ο ανθρωπος εφ ον εγεγονει το σημειον τουτου τησ ιασεωσ

23 απολυθεντες δε ηλθον προς τους ιδιους και απηγγειλαν οσα προς αυτους οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι ειπον

24 οι δε ακουσαντες ομοθυμαδον ηραν φωνην προς τον θεον και ειπον δεσποτα συ ο θεος ο ποιησας τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις

25 ο δια στοματος δαυιδ παιδος σου ειπων ινα τι εφρυαξαν εθνη και λαοι εμελετησαν κενα

26 παρεστησαν οι βασιλεισ της γης και οι αρχοντες συνηχθησαν επι το αυτο κατα του κυριου και κατα του χριστου αυτου

27 συνηχθησαν γαρ επ αληθειας επι τον αγιον παιδα σου ιησουν ον εχρισας ηρωδης τε και ποντιος πιλατος συν εθνεσιν και λαοις ισραηλ

28 ποιησαι οσα η χειρ σου και η βουλη σου προωρισεν γενεσθαι

29 και τα νυν κυριε επιδε επι τας απειλας αυτων και δος τοις δουλοις σου μετα παρρησιας πασις λαλειν τον λογον σου

30 εν τω την χειρα σου εκτεινεις σε εις ιασιν και σημεια και τερατα γινεσθαι δια του ονοματος του αγιου παιδος σου ιησου

31 και δεθηεντων αυτων εσαλευθη ο τοπος εν ω ησαν συνηγμενοι και επλησθησαν απαντες πνευματος αγιου και ελαλουν τον λογον του θεου μετα παρρησιας

32 του δε πληθους των πιστευσαντων ην η καρδια και η ψυχη μια και ουδε εις τι των υπαρχοντων αυτων ελεγεν ιδιον ειναι αλλ ην αυτοις απαντα κοινα

33 και μεγαλη δυναμει απεδιδουν το μαρτυριον οι αποστολοι της αναστασεως του κυριου ιησου χαρισ τε μεγαλη ην επι παντας αυτους

34 ουδε γαρ ενδεησ τις υπηρχεν εν αυτοις οσοι γαρ κτητορες χωριων η οικιων υπηρχον πωλουντες εφερον τας τιμας των πιπρασκομενων

35 και ετιθουν παρα τους ποδας των αποστολων διεδιδοδο δε εκαστω καθοτι αν τις χρειαν ειχεν

36 ιωσησ δε ο επικληθεισ βαρναβας απο των αποστολων ο εστιν μεθερμηνευομενον υιοσ παρακλησεωσ λευιτησ κυπριος τω γενει

37 υπαρχοντος αυτω αγρου πωλησας ηνεγκεν το χρημα και εθηκεν παρα τους ποδας των αποστολων

5

1 ανηρ δε τισ ανανιασ ονοματι συν σαφειρη τη γυναικι αυτου επωλησεν κτημα

2 και ενοδοφισατο απο της τιμησ συνειδυιασ και της γυναικος αυτου και ενεγκασ μεροσ τι παρα τους ποδας των αποστολων εθηκεν

3 ειπεν δε πετροσ ανανια δια τι επληρωσεν ο σατανασ την καρδιαν σου ψευσασθαι σε το πνευμα το αγιον και νοσφισασθαι σε απο της τιμησ του χωριου

4 ουχι μενον σοι εμενεν και πραθεν εν τη ση εξουσια υπηρχεν τι οτι εθου εν τη καρδια σου το πραγμα τουτο ουκ εψευσω ανθρωποισ αλλα τω θεω

5 ακουων δε ο ανανιασ τους λογουσ τουτουσ πεσων εξεψυξεν και εγενετο φοβοσ μεγασ επι παντας τους ακουοντασ ταυτα

6 ανασταντες δε οι νεωτεροι συνεστειλαν αυτον και εξενεγκαντες εθαψαν

7 εγενετο δε ωσ ωρων τριων διαστημα και η γυνη αυτου μη ειδυια το γεγονοσ εισηλθεν

8 απεκριθη δε αυτη ο πετροσ ειπε μοι ει τοσουτου το χωριον απεδοσθε η δε ειπεν ναι τοσουτου

9 ο δε πετροσ ειπεν προς αυτην τι οτι συμφωνηθη υμιν πειρασαι το πνευμα κυριου ιδου οι ποδεσ των θαψαντων τον ανδρα σου επι τη θυρα και εξοισουσιν σε

10 επεσεν δε παραχημα παρα τους ποδας αυτου και εξεψυξεν εισελθοντες δε οι νεανισκοι ευρον αυτην νεκραν και εξενεγκαντες εθαψαν προς τον ανδρα αυτης

11 και εγενετο φοβοσ μεγασ εφ ολην την εκκλησιαν και επι παντας τους ακουοντασ ταυτα

12 δια δε των χειρων των αποστολων εγινετο σημεια και τερατα εν τω λαω πολλα και ησαν ομοθυμαδον απαντες εν τη στοα σολομωντοσ

13 των δε λοιπων ουδεισ ετολμα κολλασθαι αυτοις αλλ εμεγαλυνεν αυτους ο λαοσ

14 μαλλον δε προσετιθεντο πιστευοντες τω κυριω πληθη ανδρων τε και γυναικων

15 ωστε κατα τας πλατειας εκφερειν τους ασθeneis και τιθεναι επι κλινων και κραββατων ινα ερχομενου πετρου καν η σκια επισκιαση τινι αυτων

16 συνηρηχο δε και το πληθος των περιξ πολειων εισ ιερουσαλημ φeronτες ασθeneis και οχλουμενους υπο πνευματων ακαθαρτων οιτινες εθεραπευοντο απαντες

17 αναστας δε ο αρχιερευς και παντες οι συν αυτω η ουσα αιρεσις των σαδδουκαιων επλησθησαν ζηλου

18 και επεβαλον τας χειρας αυτων επι τους αποστολους και εθεντο αυτους εν τηρησει δημοσια

19 αγγελος δε κυριου δια της νυκτος ηνοιξεν τας θυρας της φυλακης εξαγαγων τε αυτους ειπεν

20 πορευεσθε και σταθεντες λαλειτε εν τω ιερω τω λαω παντα τα ρηματα της ζωης ταυτης

21 ακουσαντες δε εισηλθον υπο τον ορθρον εισ το ιερον και εδιδασκον παραγενομενος δε ο αρχιερευς και οι συν αυτω συνεκαλεσαν το συνεδριον και πασαν την γερουσιαν των υιων ισραηλ και απεστειλαν εισ το δεσμοτηριον αχθηναι αυτους

22 οι δε υπηρεται παραγενομενοι ουχ ευρον αυτους εν τη φυλακη αναστρεψαντες δε απηγγειλαν

23 λεγοντες οτι το μεν δεσμοτηριον ευρομεν κεκλεισμενον εν παση ασφαλεια και τους φυλακας εστωτας προ των θυρων ανοιξαντες δε εσω ουδενα ευρομεν

24 ως δε ηκουσαν τους λογους τουτους ο τε ιερευς και ο στρατηγος του ιερου και οι αρχιερεις διηπορουν περι αυτων τι αν γεινοιτο τουτο

25 παραγενομενος δε τις απηγγειλεν αυτοις οτι ιδου οι ανδρες ους εθεσθε εν τη φυλακη εισιν εν τω ιερω εστωτες και διδασκοντες τον λαον

26 τοτε απελθων ο στρατηγος συν τοις υπηρεταις ηγαγεν αυτους ου μετα βιας εφοβοντο γαρ τον λαον ινα μη λιθασθωσιν

27 αγαγοντες δε αυτους εστησαν εν τω συνεδριω και επηρωτησεν αυτους ο αρχιερευς

28 λεγων ου παραγγελια παρηγγειλαμεν υμιν μη διδασκειν επι τω ονοματι τουτω και ιδου πεπληρωκατε την ιερουσαλημ της διδαχης υμων και βουλευσθε επαγαγειν εφ ημας το αιμα του ανθρωπου τουτου

29 αποκριθεις δε πετρος και οι αποστολοι ειπον πειθαρχειν δει θεω μαλλον η ανθρωποις

30 ο θεος των πατερων ημων ηγειρεν ιησουν ον υμεις διεχειρισασθε κρεμασαντες επι ξυλου

31 τουτον ο θεος αρχηγον και σωτηρα υψωσεν τη δεξια αυτου δουναι μετανοιαν τω ισραηλ και αφεσιν αμαρτιων

32 και ημεις εσμεν αυτου μαρτυρες των ρηματων τουτων και το πνευμα δε το αγιον ο εδωκεν ο θεος τοις πειθαρχουσιν αυτω

33 οι δε ακουοντες διεπριοντο και εβουλευοντο ανελειν αυτους

34 αναστας δε τις εν τω συνεδριω φαρισαιος ονοματι γαμαλιηλ νομοδιδασκαλος τιμιος παντι τω λαω εκελευσεν εξω βραχυ τι τους αποστολους ποιησαι

35 ειπεν τε προς αυτους ανδρες ισραηλιται προσεχετε εαυτοις επι τοις ανθρωποις τουτοις τι μελλετε πρασσειν

36 προ γαρ τουτων των ημερων ανεστη θευδας λεγων ειναι τινα εαυτον ω προσεκληθη αριθμος ανδρων ωσει τετρακοσιων ος ανηρεθη και παντες οσοι επειθοντο αυτω διελυθησαν και εγενοντο εισ ουδεν

37 μετα τουτον ανεστη ιουδας ο γαλιλαιος εν ταις ημεραις της απογραφης και απεστησεν λαον ικανον οπισω αυτου κακεινος απωλετο και παντες οσοι επειθοντο αυτω διεσκορπισθησαν

³⁸ και τα νυν λεγω υμιν αποστητε απο των ανθρωπων τουτων και εασατε αυτους οτι εαν η εξ ανθρωπων η βουλη η το εργον τουτο καταλυθησεται

³⁹ ει δε εκ θεου εστιν ου δυνασθε καταλυσαι αυτο μηποτε και θεομαχοι ευρεθητε

⁴⁰ επεισησαν δε αυτω και προσκαλεσαμενοι τους αποστολους δειραντες παρηγγειλαν μη λαλειν επι τω ονοματι του ιησου και απελυσαν αυτους

⁴¹ οι μεν ουν επορευοντο χαιροντες απο προσωπου του συνεδριου οτι υπερ του ονοματος του ιησου κατηξιωθησαν ατιμασθηναι

⁴² πασαν τε ημεραν εν τω ιερω και κατ οικον ουκ επαυοντο διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι ιησουν τον χριστον

6

¹ εν δε ταις ημεραις ταυταις πληθυνοντων των μαθητων εγενετο γογγυσμος των ελληνιστων προς τους εβραιους οτι παρεθεωρουντο εν τη διακονια τη καθημερινη αι χηραι αυτων

² προσκαλεσαμενοι δε οι δωδεκα το πληθος των μαθητων ειπον ουκ αρεστον εστιν ημας καταλειψαντας τον λογον του θεου διακονειν τραπεζαις

³ επισκεψασθε ουν αδελφοι ανδρας εξ υμων μαρτυρουμενους επτα πληρεις πνευματος αγιου και σοφιας ους καταστησωμεν επι της χρειας ταυτης

⁴ ημεις δε τη προσευχη και τη διακονια του λογου προσκαρτερησομεν

⁵ και ηρεσεν ο λογος ενωπιον παντος του πληθους και εξελεξαντο στεφανον ανδρα πληρης πιστεως και πνευματος αγιου και φιλιππον και προχορον και νικανορα και τιμωνα και παρμεναν και νικολαον προσηλυτον αντιοχεια

⁶ ους εστησαν ενωπιον των αποστολων και προσευξαμενοι επεθηκαν αυτοις τας χειρας

⁷ και ο λογος του θεου ηρξανεν και επληθυνετο ο αριθμος των μαθητων εν ιερουσαλημ σφοδρα πολυς τε οχλος των ιερων υπηκουον τη πιστει

⁸ στεφανος δε πληρης πιστεως και δυναμειωσ εποιει τερατα και σημεια μεγαλα εν τω λαω

⁹ ανεστησαν δε τινες των εκ της συναγωγης της λεγομενης λιβερτινων και κυρηναιων και αλεξανδρων και των απο κιλικιας και ασιας συζητουντες τω στεφανω

¹⁰ και ουκ ισχυον αντιστηναι τη σοφια και τω πνευματι ω ελαλει

¹¹ τοτε υπεβαλον ανδρας λεγοντας οτι ακηκοαμεν αυτου λαλουντος ρηματα βλασφημα εις μωσην και τον θεον

¹² συνεκινησαν τε τον λαον και τους πρεσβυτερουσ και τους γραμματεισ και επισταντες συνηρπασαν αυτον και ηγαγον εις το συνεδριον

¹³ εστησαν τε μαρτυρας ψευδεις λεγοντας ο ανθρωπος ουτος ου παυεται ρηματα βλασφημα λαλων κατα του τοπου του αγιου και του νομου

¹⁴ ακηκοαμεν γαρ αυτου λεγοντος οτι ιησους ο ναζωραιος ουτος καταλυσει τον τοπον τουτον και αλλαξει τα εθη α παρεδωκεν ημιν μωσης

¹⁵ και ατενισαντες εις αυτον απαντες οι καθηζομενοι εν τω συνεδριω ειδον το προσωπον αυτου ωσει προσωπον αγγελου

7

¹ ειπεν δε ο αρχιερευς ει αρα ταυτα ουτως εχει

² ο δε εφη ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε ο θεος της δοξης ωφθη τω πατρι ημων αβρααμ οντι εν τη μεσοποταμια πριν η κατοικησαι αυτον εν χαρραν

³ και ειπεν προς αυτον εξελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενειας σου και δευρο εις γην ην αν σοι δειξω

⁴ τοτε εξελθων εκ γης χαλδαιων κατωκησεν εν χαρραν κακειθεν μετα το αποθανειν τον πατερα αυτου μετωκισεν αυτον εις την γην ταυτην εις ην υμεις νυν κατοικειτε

⁵ και ουκ εδωκεν αυτω κληρονομιαν εν αυτη ουδε βημα ποδος και επιηγγειλατο δουναι αυτω εις κατασχεσιν αυτην και τω σπερματι αυτου μετ αυτον ουκ οντος αυτω τεκνου

⁶ ελαλησεν δε ουτως ο θεος οτι εσται το σπερμα αυτου παροικον εν γη αλλοτρια και δουλωσουσιν αυτο και κακωσουσιν ετη τετρακοσια

⁷ και το εθνος ω εαν δουλευσωσιν κρινω εγω ειπεν ο θεος και μετα ταυτα εξελευσονται και λατρευσουσιν μοι εν τω τοπω τουτω

⁸ και εδωκεν αυτω διαθηκην περιτομης και ουτως εγεννησεν τον ισαακ και περιετεμεν αυτον τη ημερα τη ογδοη και ο ισαακ τον ιακωβ και ο ιακωβ τους δωδεκα πατριαρχας

⁹ και οι πατριαρχαι ζηλωσαντες τον ιωσηφ απεδοντο εις αιγυπτον και ην ο θεος μετ αυτου

¹⁰ και εξειλετο αυτον εκ πασων των θλιψεων αυτου και εδωκεν αυτω χαριν και σοφιαν εναντιον φαραω βασιλεωσ αιγυπτου και κατεστησεν αυτον ηγουμενον επ αιγυπτον και ολον τον οικον αυτου

¹¹ ηλθεν δε λιμος εφ ολην την γην αιγυπτου και χανααν και θλιψιο μεγαλη και ουχ ευρισκον χορτασματα οι πατερες ημων

¹² ακουσας δε ιακωβ οντα σιτα εν αιγυπτω εξαπεστειλεν τους πατερας ημων πρωτον

¹³ και εν τω δευτερω ανεγνωρισθη ιωσηφ τοις αδελφοις αυτου και φανερον εγενετο τω φαραω το γενος του ιωσηφ

¹⁴ αποστειλας δε ιωσηφ μετεκαλεσατο τον πατερα αυτου ιακωβ και πασαν την συγγενειαν εν ψυχαισ εβδομηκοντα πεντε

¹⁵ κατεβη δε ιακωβ εις αιγυπτον και ετελευτησεν αυτος και οι πατερες ημων

¹⁶ και μετετεθησαν εις συχημ και ετεθησαν εν τω μνηματι ο ωνησατο αβρααμ τιμησ αργυριου παρα των υιων εμπορ του συχημ

¹⁷ καθως δε ηγγιζεν ο χρονος της επαγγελιασ ησ ωμοσεν ο θεος τω αβρααμ ηυξησεν ο λαος και επληθυνθη εν αιγυπτω

¹⁸ αχρι ου ανεστη βασιλευσ ετερος οσ ουκ ηδει τον ιωσηφ

¹⁹ ουτος κατασοφισαμενος το γενος ημων εκακωσεν τους πατερας ημων του ποιειν εκθετα τα βρεφη αυτων εις το μη ζωογονεισθαι

²⁰ εν ω καιρω εγεννηθη μωσισ και ην αστειος τω θεω οσ ανετραφη μηνασ τρεις εν τω οικω του πατροσ

²¹ εκτεθεντα δε αυτον ανειλετο η θυγατηρ φαραω και ανεθρεψατο αυτον εαυτη εις υιον

²² και επαιδευθη μωσισ παση σοφια αιγυπτιων ην δε δυνατος εν λογοις και εργοις

²³ ωσ δε επληρουτο αυτω τεσσαρακονταετησ χρονος ανεβη επι την καρδιαν αυτου επισκεψασθαι τους αδελφους αυτου τους υιουσ ισραηλ

²⁴ και ιδων τινα αδικουμενον ημνατο και εποιησεν εκδικησιν τω καταπονουμενω παταξας τον αιγυπτιον

²⁵ ενομιζεν δε συνιεναι τους αδελφους αυτου οτι ο θεος δια χειροσ αυτου διδωσιν αυτοισ σωτηριαν οι δε ου συνηκαν

²⁶ τη τε επιουση ημερα ωφθη αυτοισ μαχομενοισ και συνηλασεν αυτοουσ εις ειρηνην ειπων ανδρες αδελφοι εστε υμεισ ινα τι αδικειτε αλληλουσ

²⁷ ο δε αδικων τον πλησιον απωσατο αυτον ειπων τισ σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην εφ ημασ

²⁸ μη ανελιν με συ θελεισ ον τροπον ανειλεσ χθεσ τον αιγυπτιον

²⁹ εφυγεν δε μωσισ εν τω λογω τουτω και εγενετο παροικος εν γη μαδιαμ ου εγεννησεν υιουσ δυο

³⁰ και πληρωθεντων ετων τεσσαρακοντα ωφθη αυτω εν τη ερημω του ορουσ σινα αγγελος κυριου εν φλογι πυροσ βατου

31 ο δε μωσης ιδων εθαυμαζεν το οραμα προσερχομενου δε αυτου κατανοησαι εγενετο φωνη κυριου προς αυτον

32 εγω ο θεος των πατερων σου ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ εντρομος δε γενομενος μωσης ουκ ετολμα κατανοησαι

33 ειπεν δε αυτω ο κυριος λυσον το υποδημα των ποδων σου ο γαρ τοπος εν ω εστηκας γη αγια εστιν

34 ιδων ειδον την κακωσιν του λαου μου του εν αιγυπτω και του στεναγμου αυτων ηκουσα και κατεβην εξελεσθαι αυτους και νυν δευρο αποστειλω σε εις αιγυπτον

35 τουτον τον μωσην ον ηρνησαντο ειποντες τισ σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην τουτον ο θεος αρχοντα και λυτρωτην απεστειλεν εν χειρι αγγελου του οφθεντος αυτω εν τη βατω

36 ουτος εξηγαγεν αυτους ποιησας τερατα και σημεια εν γη αιγυπτω και εν ερυθρα θαλασση και εν τη ερημω ετη τεσσαρακοντα

37 ουτος εστιν ο μωσης ο ειπων τοις υιοις ισραηλ προφητην υμιν αναστησει κυριος ο θεος ημων εκ των αδελφων υμων ωσ εμε

38 ουτος εστιν ο γενομενος εν τη εκκλησια εν τη ερημω μετα του αγγελου του λαλουντος αυτω εν τω ορει σινα και των πατερων ημων οσ δεδεξατο λογον ζωντα δουναι ημιν

39 ω ουκ ηθελησαν υπηκοοι γενεσθαι οι πατερες ημων αλλ απωσαντο και εστραφησαν τη καρδια αυτων εις αιγυπτον

40 ειποντες τω ααρων ποιησον ημιν θεουσ οι προπορευονται ημων ο γαρ μωσης ουτος οσ εξηγαγεν ημας εκ γης αιγυπτου ουκ οιδαμεν τι γεγονεν αυτω

41 και εμοσχοποιησαν εν ταις ημεραις εκειναις και ανηγαγον θυσιαν τω ειδωλω και ευφραινοντο εν τοις εργοις των χειρων αυτων

42 εστρεψεν δε ο θεος και παρεδωκεν αυτους λατρευειν τη στρατια του ουρανου καθωσ γεγραπται εν βιβλω των προφητων μη σφαγια και θυσιας προσηνεγκατε μοι ετη τεσσαρακοντα εν τη ερημω οικος ισραηλ

43 και ανελαβετε την σκηνην του μολοχ και το αστρον του θεου υμων ρεμφαν τουσ τυπουσ ουσ εποιησατε προσκυνειν αυτοις και μετοικιω υμασ επεκεινα βαβυλωνοσ

44 η σκηνη του μαρτυριου ην τοις πατρασιν ημων εν τη ερημω καθωσ διαταξατο ο λαλων τω μωση ποιησαι αυτην κατα τον τυπον ον εωρακει

45 ην και εισηγαγον διαδεξαμενοι οι πατερες ημων μετα ιησου εν τη κατασχεσει των εθνων ων εξωσεν ο θεοσ απο προσωπου των πατερων ημων εωσ των ημερων δαυιδ

46 οσ ευρεν χαριν ενωπιον του θεου και ητησατο ευρειν σκηνωμα τω θεω ιακωβ

47 σολομων δε ωκοδομησεν αυτω οικον

48 αλλ ουχ ο υψιστοσ εν χειροποιητοις ναοις κατοικει καθωσ ο προφητησ λεγει

49 ο ουρανοσ μοι θρονοσ η δε γη υποποδιον των ποδων μου ποιον οικον οικοδομησατε μοι λεγει κυριοσ η τισ τοποσ τησ καταπαυσεωσ μου

50 ουχι η χειρ μου εποιησεν ταυτα παντα

51 σκληροτραχηλοι και απεριτμητοι τη καρδια και τοις ωσιν υμεισ αιε τω πνευματι τω αγιω αντιπιπτετε ωσ οι πατερες υμων και υμεισ

52 τινα των προφητων ουκ εδιωξαν οι πατερες υμων και απεκτειναν τουσ προκαταγγειλαντασ περι τησ ελευσεωσ του δικαιου ου νυν υμεισ προδοται και φονειοσ γεγενησθε

53 οιτινεσ ελαβετε τον νομον εισ διαταγασ αγγελων και ουκ εφυλαξατε

54 ακουοντεσ δε ταυτα διεπριοντο ταισ καρδιαισ αυτων και εβρυχον τουσ οδοντασ επ αυτον

55 υπαρχων δε πληρησ πνευματοσ αγιου ατενισασ εισ τον ουρανον ειδεν δοξαν θεου και ιησουν εστωτα εκ δεξιων του θεου

56 και ειπεν ιδου θεωρω τους ουρανοους ανεωγμενους και τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων εστωτα του θεου

57 κραξαντες δε φωνη μεγαλη συνεσχον τα ωτα αυτων και ωρμησαν ομοθυμαδον επ αυτον

58 και εκβαλοντες εξω της πολεως ελιθοβολουν και οι μαρτυρες απεθεντο τα ιματια παρα τους ποδας νεανιου καλουμενου σαυλου

59 και ελιθοβολουν τον στεφανον επικαλουμενον και λεγοντα κυριε ιησου δεξα το πνευμα μου

60 θεις δε τα γονατα εκραξεν φωνη μεγαλη κυριε μη στησης αυτοις την αμαρτιαν ταυτην και τουτο ειπων εκοιμηθη

8

1 σαυλος δε ην συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου εγενετο δε εν εκεινη τη ημερα διωγμος μεγας επι την εκκλησιαν την εν ιεροσολυμοις παντες δε διεσπαρησαν κατα τας χωρας της ιουδαιας και σαμαρειας πλην των αποστολων

2 συνεκομισαν δε τον στεφανον ανδρες ευλαβεις και εποησαντο κοπετον μεγαν επ αυτω

3 σαυλος δε ελυμαινετο την εκκλησιαν κατα τους οικους εισπορευομενος συρων τε ανδρας και γυναικας παρεδιδου εις φυλακην

4 οι μεν ουν διασπαρηντες διηλθον ευαγγελιζομενοι τον λογον

5 φιλιππος δε κατελθων εις πολιν της σαμαρειας εκηρυσεν αυτοις τον χριστον

6 προσειχον τε οι οχλοι τοις λεγομενοις υπο του φιλιππου ομοθυμαδον εν τω ακουειν αυτους και βλεπειν τα σημεια α εποiei

7 πολλων γαρ των εχοντων πνευματα ακαθαρτα βοωντα φωνη μεγαλη εξηρχετο πολλοι δε παραλελυμενοι και χωλοι εθεραπευθησαν

8 και εγενετο χαρα μεγαλη εν τη πολει εκεινη

9 ανηρ δε τις ονοματι σιμων προυπηρχεν εν τη πολει μαγευων και εξιστων το εθνος της σαμαρειας λεγων ειναι τινα εαυτον μεγαν

10 ω προσειχον απο μικρου εως μεγαλου λεγοντες ουτος εστιν η δυναμις του θεου η μεγαλη

11 προσειχον δε αυτω δια το ικανω χρονω ταις μαγειαις εξεστακεναι αυτους

12 οτε δε επιστευσαν τω φιλιππω ευαγγελιζομενω τα περι της βασιλειας του θεου και του ονοματος ιησου χριστου εβαπτιζοντο ανδρες τε και γυναικες

13 ο δε σιμων και αυτος επιστευσεν και βαπτισθεις ην προσκαρτερων τω φιλιππω θεωρων τε δυναμεις και σημεια γινομενα εξιστατο

14 ακουσαντες δε οι εν ιεροσολυμοις αποστολοι οτι δεδεκται η σαμαρεια τον λογον του θεου απεστειλαν προς αυτους τον πετρον και ιωαννην

15 οιτινες καταβαντες προσηυξαντο περι αυτων οπως λαβωσιν πνευμα αγιον

16 ουπω γαρ ην επ ουδενι αυτων επιπεπτωκος μονον δε βεβαπτισμενοι υπηρχον εις το ονομα του χριστου ιησου

17 τοτε επετιθουν τας χειρας επ αυτους και ελαμβανον πνευμα αγιον

18 θεασαμενος δε ο σιμων οτι δια της επιθεσεως των χειρων των αποστολων διδοται το πνευμα το αγιον προσηνεγκεν αυτοις χρηματα

19 λεγων δοτε καμοι την εξουσιαν ταυτην ινα ω εαν επιτω τας χειρας λαμβανη πνευμα αγιον

20 πετρος δε ειπεν προς αυτον το αργυριον σου συν σοι ειη εις απωλειαν οτι την δωρεαν του θεου ενομισας δια χρηματων κτασθαι

21 ουκ εστιν σοι μερις ουδε κληρος εν τω λογω τουτω η γαρ καρδια σου ουκ εστιν ευθεια ενωπιον του θεου

22 μετανοησον ουν απο της κακιας σου ταυτης και δεηθητι του θεου ει αρα αφεθησεται σοι η επινοια της καρδιας σου

23 εις γαρ χολην πικριας και συνδεσμον αδικιας ορω σε οντα

24 αποκριθεισ δε ο σιμων ειπεν δεηθητε υμεις υπερ εμου προς τον κυριον οπως μηδεν επελθη επ εμε ων ειρηκατε

25 οι μεν ουν διαμαρτυραμενοι και λαλησαντες τον λογον του κυριου υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πολλας τε κωμας των σαμαρειτων ευηγγελισαντο

26 αγγελος δε κυριου ελαλησεν προς φιλιππον λεγων αναστηθι και πορευου κατα μεσημβριαν επι την οδον την καταβαινουσαν απο ιερουσαλημ εις γαζαν αυτη εστιν ερημος

27 και αναστας επορευθη και ιδου ανηρ αιθιοψ ευνουχος δυναστησ κανδακησ της βασιλισσησ αιθιοπων οσ ην επι πασησ της γαζησ αυτησ οσ εληλυθει προσκυνησων εις ιερουσαλημ

28 ην τε υποστρεφων και καθημενος επι του αρματοσ αυτου και ανεγινωσκεν τον προφητην ησαιαν

29 ειπεν δε το πνευμα τω φιλιππω προσελθε και κολληθητι τω αρματι τουτω

30 προσδραμων δε ο φιλιππος ηκουσεν αυτου αναγινωσκοντοσ τον προφητην ησαιαν και ειπεν αρα γε γνωσκεισ α αναγινωσκεισ

31 ο δε ειπεν πως γαρ αν δυναιμην εαν μη τισ οδηγηση με παρεκαλεσεν τε τον φιλιππον αναβαντα καθισαι συν αυτω

32 η δε περιοχη της γραφησ ην ανεγινωσκεν ην αυτη ωσ προβατον επι σφαγην ηχθη και ωσ αμνος εναντιον του κειροντοσ αυτον αφωνοσ ουτωσ ουκ ανοιγει το στομα αυτου

33 εν τη ταπεινωσει αυτου η κρισισ αυτου ηρθη την δε γενεαν αυτου τισ διηγησησεται οτι αιρεται απο της γησ η ζωη αυτου

34 αποκριθεισ δε ο ευνουχοσ τω φιλιππω ειπεν δεομαι σου περι τινοσ ο προφητησ λεγει τουτο περι εαυτου η περι ετερου τινοσ

35 ανοιξασ δε ο φιλιπποσ το στομα αυτου και αρξαμενοσ απο της γραφησ ταυτησ ευηγγελισατο αυτω τον ιησουν

36 ωσ δε επορευοντο κατα την οδον ηλθον επι τι υδωρ και φησιν ο ευνουχοσ ιδου υδωρ τι κωλυει με βαπτισθηναι

37 38 και εκελευσεν στηναι το αρμα και κατεβησαν αμφοτεροι εις το υδωρ ο τε φιλιπποσ και ο ευνουχοσ και εβαπτισεν αυτον

39 οτε δε ανεβησαν εκ του υδατοσ πνευμα κυριου ηρπασεν τον φιλιππον και ουκ ειδεν αυτον ουκετι ο ευνουχοσ επορευετο γαρ την οδον αυτου χαιρων

40 φιλιπποσ δε ευρεθη εις αζωτον και διερχομενοσ ευηγγελιζετο τασ πολεισ πασασ εωσ του ελθειν αυτον εις καισαρειαν

9

1 ο δε σαυλοσ ετι εμπνεων απειλησ και φονου εις τουσ μαθητασ του κυριου προσελθων τω αρχιερει

2 ητησατο παρ αυτου επιστολασ εις δαμασκον προς τασ συναγωγασ οπως εαν τινασ ευρη της οδου οντασ ανδρασ τε και γυναικασ δεδεμενουσ αγαγη εις ιερουσαλημ

3 εν δε τω πορευεσθαι εγενετο αυτον εγγιζειν τη δαμασκω και εξαιφνης περιηστραψεν αυτον φωσ απο του ουρανου

4 και πεσων επι την γην ηκουσεν φωνην λεγουσαν αυτω σαουλ σαουλ τι με διωκεισ

5 ειπεν δε τισ εις κυριε ο δε κυριοσ ειπεν εγω ειμι ιησοουσ ον συ διωκεισ

6 αλλα αναστηθι και εισελθε εις την πολιν και λαληθησεται σοι τι σε δει ποιειν

7 οι δε ανδρεσ οι συνοδευοντεσ αυτω ειστηκεισαν ενεοι ακουοντεσ μεν της φωνησ μηδενα δε θεωρουντεσ

8 ηγερθη δε ο σαυλος απο της γης ανεωγμενων τε των οφθαλμων αυτου ουδενα εβλεπεν χειραγωγουντες δε αυτον εισηγαγον εις δαμασκον

9 και ην ημερας τρεις μη βλεπων και ουκ εφαγεν ουδε επιεν

10 ην δε τις μαθητης εν δαμασκω ονοματι ανανιασ και ειπεν προς αυτον ο κυριος εν οραματι ανανια ο δε ειπεν ιδου εγω κυριε

11 ο δε κυριος προς αυτον αναστας πορευθητι επι την ρυμην την καλουμενην ευθειαν και ζητησον εν οικια ιουδα σαυλον ονοματι ταρσεα ιδου γαρ προσευχεται

12 και ειδεν εν οραματι ανδρα ονοματι ανανιαν εισελθοντα και επιθεντα αυτω χειρα οπως αναβλεψη

13 απεκριθη δε ανανιασ κυριε ακηκοα απο πολλων περι του ανδρος τουτου οσα κακα εποιησεν τοις αγιοις σου εν ιερουσαλημ

14 και ωδε εχει εξουσιαν παρα των αρχιερων δησαι παντας τους επικαλουμενους το ονομα σου

15 ειπεν δε προς αυτον ο κυριος πορευου οτι σκευος εκλογησ μοι εστιν ουτος του βαστασαι το ονομα μου ενωπιον εθνων και βασιλεων υιων τε ισραηλ

16 εγω γαρ υποδειξω αυτω οσα δει αυτον υπερ του ονοματος μου παθειν

17 απηλθεν δε ανανιασ και εισηλθεν εις την οικιαν και επιθεισ επ αυτον τας χειρας ειπεν σαουλ αδελφε ο κυριος απεσταλκεν με ο οφθεις σοι εν τη οδω η ηρχου οπως αναβλεψης και πλησθης πνευματος αγιου

18 και ευθεωσ απεπεσον απο των οφθαλμων αυτου ωσει λεπιδες ανεβλεψεν τε και αναστας εβαπτισθη

19 και λαβων τροφην ενισχυσεν εγενετο δε ο σαυλος μετα των εν δαμασκω μαθητων ημερας τινασ

20 και ευθεωσ εν ταισ συναγωγαισ εκηρυσσεν τον χριστον οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου

21 εξισταντο δε παντες οι ακουοντες και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο πορθησας εν ιερουσαλημ τους επικαλουμενους το ονομα τουτου και ωδε εις τουτου εληλυθεν ινα δεδεμενους αυτοουσ αγαγη επι τους αρχιερεις

22 σαυλος δε μαλλον ενεδυναμουτο και συνεχυνεν τους ιουδαιουσ τους κατοικουντας εν δαμασκω συμβιβαζων οτι ουτος εστιν ο χριστος

23 ωσ δε επληρουντο ημεραι ικαναι συνεβουλευσαντο οι ιουδαιοι ανελειν αυτον

24 εγνωσθη δε τω σαυλω η επιβουλη αυτων παρετηρουν τε τας πυλασ ημερας τε και νυκτος οπως αυτον ανελωσιν

25 λαβοντες δε αυτον οι μαθηται νυκτος καθηκαν δια του τειχους χαλασαντες εν σπυριδι

26 παραγενομενος δε ο σαυλος εν ιερουσαλημ επειρατο κολλασθαι τοις μαθηταισ και παντες εφοβουντο αυτον μη πιστευοντες οτι εστιν μαθητης

27 βαρναβας δε επιλαβομενος αυτον ηγαγεν προς τους αποστολους και διηγησατο αυτοισ πως εν τη οδω ειδεν τον κυριον και οτι ελαλησεν αυτω και πως εν δαμασκω επαρρησιασατο εν τω ονοματι του ιησου

28 και ην μετ αυτων εισπορευομενος εις ιερουσαλημ και παρρησιαζομενος εν τω ονοματι του κυριου ιησου

29 ελαλει τε και συνεζητει προς τους ελληνιστας οι δε επεχειρουν αυτον ανελειν

30 επιγοντες δε οι αδελφοι κατηγαγον αυτον εις καισαρειαν και εξαπεστειλαν αυτον εις ταρσον

31 αι μεν ουν εκκλησιαι καθ ολησ της ιουδαιασ και γαλιλαιασ και σαμαρειασ ειχον ειρηνην οικοδομουμεναι και πορευομεναι τω φοβω του κυριου και τη παρακλησει του αγιου πνευματος επληθυνοντο

32 εγενετο δε πετρον διερχομενον δια παντων κατελθειν και προς τους αγιουσ τους κατοικουντας λυδδαν

³³ ευρεν δε εκει ανθρωπον τινα αινεαν ονοματι εξ ετων οκτω κατακειμενον επι κραββατω ος ην παραλελυμενος

³⁴ και ειπεν αυτω ο πετρος αινεα ιαται σε ιησους ο χριστος αναστηθι και στρωσον σεαυτω και ευθεωσ ανεστη

³⁵ και ειδον αυτον παντες οι κατοικουντες λυδδαν και τον ασσαρωνα οιτινες επεστρεψαν επι τον κυριον

³⁶ εν ιοπηη δε τις ην μαθητρια ονοματι ταβηθα η διερμηνευομενη λεγεται δορκας αυτη ην πληρης αγαθων εργων και ελεημοσυνων ων ποιοει

³⁷ εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις ασθενησασαν αυτην αποθανειν λουσαντες δε αυτην εθηκαν εν υπερωω

³⁸ εγγυσ δε ουσης λυδδης τη ιοπηη οι μαθηται ακουσαντες οτι πετρος εστιν εν αυτη απεστειλαν προς αυτον παρακαλουντες μη οκνησαι διελθειν εως αυτων

³⁹ αναστας δε πετρος συνηλθεν αυτοις ον παραγενομενον ανηγαγον εις το υπερων και παρεστησαν αυτω πασαι αι χηραι κλαιουσαι και επιδεικνυμεναι χιτωνας και ιματια οσα ποιοει μετ αυτων οσα η δορκας

⁴⁰ εκβαλων δε εξω παντας ο πετρος θεισ τα γονατα προσηυξατο και επιστρεψας προς το σωμα ειπεν ταβηθα αναστηθι η δε ηνοιξεν τους οφθαλμους αυτης και ιδουσα τον πετρον ανεκαθισεν

⁴¹ δους δε αυτη χειρα ανεστησεν αυτην φωνησας δε τους αγιους και τας χηρας παρεστησεν αυτην ζωσαν

⁴² γνωστον δε εγενετο καθ ολης της ιοπηης και πολλοι επιστευσαν επι τον κυριον

⁴³ εγενετο δε ημερας ικανας μιναι αυτον εν ιοπηη παρα τινι σιμωνι βυρσει

10

¹ ανηρ δε τις ην εν καισαρεια ονοματι κορνηλιος εκατονταρχης εκ σπειρης της καλουμενης ιταλικης

² ευσεβης και φοβουμενος τον θεον συν παντι τω οικω αυτου ποιων τε ελεημοσυνας πολλας τω λαω και δεομενος του θεου δια παντος

³ ειδεν εν οραματι φανερωσ ωσει ωραν ενατην της ημερας αγγελον του θεου εισελθοντα προς αυτον και ειποντα αυτω κορνηλιε

⁴ ο δε ατενισας αυτω και εμφοβος γενομενος ειπεν τι εστιν κυριε ειπεν δε αυτω αι προσευχαι σου και αι ελεημοσυναι σου ανεβησαν εις μνημοσυνον ενωπιον του θεου

⁵ και νυν πεμψον εις ιοπηην ανδρας και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον

⁶ ουτος ξενιζεται παρα τινι σιμωνι βυρσει ω εστιν οικια παρα θαλασσαν

⁷ ωσ δε απηλθεν ο αγγελος ο λαλων τω κορνηλιω φωνησας δυο των οικετων αυτου και στρατιωτην ευσεβη των προσκαρτερουτων αυτω

⁸ και εξηγησαμενος αυτοις απαντα απεστειλεν αυτοους εις την ιοπηην

⁹ τη δε επαυριον οδοιπορουτων εκεινων και τη πολει εγγιζοντων ανεβη πετρος επι το δωμα προσευξασθαι περι ωραν εκτην

¹⁰ εγενετο δε προσπεινος και ηθελεν γευσασθαι παρασκευαζοντων δε εκεινων επεπεσεν επ αυτον εκστασις

¹¹ και θεωρει τον ουρανον ανεωγμενον και καταβαινον επ αυτον σκευος τι ωσ οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαιο δεδεμενον και καθιεμενον επι της γης

¹² εν ω υπηρχεν παντα τα τετραποδα της γης και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου

¹³ και εγενετο φωνη προς αυτον αναστας πετρε θυσον και φαγε

¹⁴ ο δε πετρος ειπεν μηδαμωσ κυριε οτι ουδεποτε εφαγον παν κοινον η ακαθαρτον

¹⁵ και φωνη παλιν εκ δευτερου προς αυτον α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου

¹⁶ τουτο δε εγενετο επι τρις και παλιν ανεληφθη το σκευος εις τον ουρανον

17 ως δε εν εαυτω διηπορει ο πετρος τι αν ειη το οραμα ο ειδεν και ιδου οι ανδρες οι απεσταλμενοι απο του κορνηλιου διερωτησαντες την οικιαν σιμωνος επεστησαν επι τον πυλωνα

18 και φωνησαντες επυνθανοντο ει σιμων ο επικαλουμενος πετρος ενθαδε ξενιζεται

19 του δε πετρου διενθυμουμενου περι του οραματος ειπεν αυτω το πνευμα ιδου ανδρες ζητουςιν σε

20 αλλα αναστας καταβηθι και πορευου συν αυτοις μηδεν διακρινουμενος διοτι εγω απεσταλκα αυτους

21 καταβας δε πετρος προς τους ανδρας ειπεν ιδου εγω ειμι ον ζητειτε τις η αιτια δι ην παρεστε

22 οι δε ειπον κορνηλιος εκατονταρχης ανηρ δικαιος και φοβουμενος τον θεον μαρτυρουμενος τε υπο ολου του εθνους των ιουδαιων εχρηματισθη υπο αγγελου αγιου μεταπεμφασθαι σε εις τον οικον αυτου και ακουσαι ρηματα παρα σου

23 εισκαλεσαμενος ουν αυτους εξηνισεν τη δε επαυριον ο πετρος εξηλθεν συν αυτοις και τινες των αδελφων των απο ιοπηης συνηλθον αυτω

24 και τη επαυριον εισηλθον εις την καισαρειαν ο δε κορνηλιος ην προσδοκων αυτους συγκαλεσαμενος τους συγγενεις αυτου και τους αναγκαιους φιλους

25 ως δε εγενετο του εισελθειν τον πετρον συναντησας αυτω ο κορνηλιος πεσων επι τους ποδας προσεκυνησεν

26 ο δε πετρος αυτον ηγειρεν λεγων αναστηθι καγω αυτος ανθρωπος ειμι

27 και συνομιλων αυτω εισηλθεν και ευρισκει συνεληλυθοτας πολλους

28 εφη τε προς αυτους υμεις επιστασθε ως αθεμιτον εστιν ανδρι ιουδαιω κολλασθαι η προσερχεσθαι αλλοφυλω και εμοι ο θεος εδειξεν μηδενα κοινον η ακαθαρτον λεγειν ανθρωπον

29 διο και αναντιρρητως ηλθον μεταπεμφθεις πυνθανομαι ουν τινη λογω μετεπεψασθε με

30 και ο κορνηλιος εφη απο τεταρτης ημερας μεχρι ταυτης της ωρας ημην νηστευων και την ενατην ωραν προσευχομενος εν τω οικω μου και ιδου ανηρ εστη ενωπιον μου εν εσθητι λαμπρα

31 και φησιν κορνηλιε εισηκουσθη σου η προσευχη και αι ελεημοσυναι σου εμνησθησαν ενωπιον του θεου

32 πεμφον ουν εις ιοπηνην και μετακαλεσαι σιμωνα ος επικαλειται πετρος ουτος ξενιζεται εν οικια σιμωνος βυρσεως παρα θαλασσαν ος παραγενομενος λαλησει σοι

33 εξ αυτης ουν επειψα προς σε συ τε καλως εποιησας παραγενομενος νυν ουν παντες ημεις ενωπιον του θεου παρεσμεν ακουσαι παντα τα προστεταγματα σοι υπο του θεου

34 ανοιξας δε πετρος το στομα ειπεν επ αληθειας καταλαμβανομαι οτι ουκ εστιν προσωποληπτης ο θεος

35 αλλ εν παντι εθνει ο φοβουμενος αυτον και εργαζομενος δικαιοσυνην δεκτος αυτω εστιν

36 τον λογον ον απεστειλεν τοις υιοις ισραηλ ευαγγελιζομενος ειρηνην δια ιησου χριστου ουτος εστιν παντων κυριος

37 υμεις οιδατε το γενομενον ρημα καθ ολης της ιουδαιας αρξαμενον απο της γαλιλαιας μετα το βαπτισμα ο εκηρυξεν ιωαννης

38 ιησουν τον απο ναζαρετ ως εχρισεν αυτον ο θεος πνευματι αγιω και δυναμει ος διηλθεν ευεργετων και ιωμενος παντας τους καταδυναστευομενους υπο του διαβολου οτι ο θεος ην μετ αυτου

39 και ημεις εσμεν μαρτυρες παντων ων εποιησεν εν τε τη χωρα των ιουδαιων και εν ιερουσαλημ ον και ανειλον κρεμασαντες επι ξυλου

40 τουτον ο θεος ηγειρεν τη τριτη ημερα και εδωκεν αυτον εμφανη γενεσθαι

41 ου παντι τω λαω αλλα μαρτυσιν τοις προκεχειροτονημενοις υπο του θεου ημιν οιτινες συνεφαγομεν και συνεπιωμεν αυτω μετα το αναστηναι αυτον εκ νεκρων

42 και παρηγγειλεν ημιν κηρυξαι τω λαω και διαμαρτυρασθαι οτι αυτοσ εστιν ο ωρισμενος υπο του θεου κριτης ζωντων και νεκρων

43 τουτω παντες οι προφηται μαρτυρουσιν αφεσιν αμαρτιων λαβειν δια του ονοματος αυτου παντα τον πιστευοντα εις αυτον

44 ετι λαλουντοσ του πετρου τα ρηματα ταυτα επεπεσεν το πνευμα το αγιον επι παντας τουσ ακουοντασ τον λογον

45 και εξεστησαν οι εκ περιτομησ πιστοι οσοι συνηλθον τω πετρω οτι και επι τα εθνη η δωρεα του αγιου πνευματος εκκεχυται

46 ηκουον γαρ αυτων λαλουντων γλωσσαισ και μεγαλυνοντων τον θεον τοτε απεκριθη ο πετροσ

47 μητι το υδωρ κωλυσαι δυναται τισ του μη βαπτισθηναι τουτουσ οιτινες το πνευμα το αγιον ελαβον καθωσ και ημεισ

48 προσεταξεν τε αυτοσ βαπτισθηναι εν τω ονοματι του κυριου τοτε ηρωτησαν αυτον επιμειναι ημερασ τινασ

11

1 ηκουσαν δε οι αποστολοι και οι αδελφοι οι οντεσ κατα την ιουδαιαν οτι και τα εθνη εδεξαντο τον λογον του θεου

2 και οτε ανεβη πετροσ εις ιεροσολυμα διεκρινοντοσ προς αυτον οι εκ περιτομησ

3 λεγοντεσ οτι προς ανδρασ ακροβυστιαν εχοντασ εισηλθεσ και συνεφαγεσ αυτοισ

4 αρξαμενοσ δε ο πετροσ εξετιθετο αυτοισ καθεξης λεγων

5 εγω ημην εν πολει ιοπηη προσευχομενοσ και ειδον εν εκστασει οραμα καταβαινον σκευοσ τι ωσ οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαισ καθιεμενην εκ του ουρανου και ηλθεν αχρι εμου

6 εισ ην ατενισασ κατενοουν και ειδον τα τετραποδα της γησ και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου

7 ηκουσα δε φωνησ λεγουσησ μοι αναστασ πετρε θυσον και φαγε

8 ειπον δε μηδαμωσ κυριε οτι παν κοινον η ακαθαρτον ουδεποτε εισηλθεν εισ το στομα μου

9 απεκριθη δε μοι φωνη εκ δευτερου εκ του ουρανου α ο θεοσ εκαθαρισεν συ μη κοινου

10 τουτο δε εγενετο επι τρισ και παλιν ανεσπασθη απαντα εισ τον ουρανον

11 και ιδου εξ αυτησ τρεις ανδρεσ επεστησαν επι την οικιαν εν η ημην απεσταλμενοι απο καισαρειασ προς με

12 ειπεν δε μοι το πνευμα συνελθειν αυτοισ μηδεν διακρινομενον ηλθον δε συν μοι και οι εξ αδελφοι ουτοι και εισηλθομεν εισ τον οικον του ανδροσ

13 απηγγειλεν τε ημιν πως ειδεν τον αγγελον εν τω οικω αυτου σταθεντα και ειποντα αυτω αποστειλον εισ ιοπηην ανδρασ και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον

14 οσ λαλησει ρηματα προς σε εν οισ σωθηση συ και πασ ο οικοσ σου

15 εν δε τω αρχασθαι με λαλειν επεπεσεν το πνευμα το αγιον επ αυτουσ ωσπερ και εφ ημασ εν αρχη

16 εμνησθη δε του ρηματοσ κυριου ωσ ελεγεν ιωαννησ μεν εβαπτισεν υδατι υμεισ δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω

17 ει ουν την ισην δωρεαν εδωκεν αυτοισ ο θεοσ ωσ και ημιν πιστευσασιν επι τον κυριον ιησουν χριστον εγω δε τισ ημην δυνατοσ κωλυσαι τον θεον

18 ακουσαντεσ δε ταυτα ησυχασαν και εδοξαζον τον θεον λεγοντεσ αρα γε και τοισ εθνεσιν ο θεοσ την μετανοιαν εδωκεν εισ ζωην

19 οι μεν ουν διασπαρεντεσ απο της θλιψεωσ της γενομενησ επι στεφανω διηλθον εωσ φοινικησ και κυπρου και αντιοχειασ μηδενι λαλουντεσ τον λογον ει μη μονον ιουδαιοισ

20 ησαν δε τινες εξ αυτων ανδρες κυπριοι και κυρηναιοι οιτινες εισελθοντες εις αντιοχειαν ελαλουν προς τους ελληνιστας ευαγγελιζομενοι τον κυριον ιησουν

21 και ην χειρ κυριου μετ αυτων πολυς τε αριθμος πιστευσας επεστρεψεν επι τον κυριον

22 ηκουσθη δε ο λογος εις τα ωτα της εκκλησιας της εν ιεροσολυμοις περι αυτων και εξαπεστειλαν βαρναβαν διελθειν εως αντιοχειας

23 ος παραγενομενος και ιδων την χαριν του θεου εχαρη και παρεκαλει παντας τη προθεσει της καρδιας προσμενειν τω κυριω

24 οτι ην ανηρ αγαθος και πληρης πνευματος αγιου και πιστεωσ και προσετεθη οχλος ικανος τω κυριω

25 εξηλθεν δε εις ταρσον ο βαρναβας αναζητησαι σαυλον

26 και ευρων ηγαγεν αυτον εις αντιοχειαν εγενετο δε αυτους ενιαυτον ολον συναχθηναι τη εκκλησια και διδασκει οχλον ικανον χρηματισαι τε πρωτον εν αντιοχεια τους μαθητας χριστιανους

27 εν ταυταις δε ταις ημεραις κατηλθον απο ιεροσολυμων προφηται εις αντιοχειαν

28 αναστας δε εις εξ αυτων ονοματι αγαβος εσημανεν δια του πνευματος λιμον μεγαν μελλειν εσεσθαι εφ ολην την οικουμενην οστις και εγενετο επι κλαυδιου καισαρος

29 των δε μαθητων καθως ευπορειτο τισ ωρισαν εκαστος αυτων εις διακονιαν πεμψαι τοις κατοικοις εν τη ιουδαια αδελφοις

30 ο και εποησαν αποστειλαντες προς τους πρεσβυτερουσ δια χειροσ βαρναβα και σαυλου

12

1 κατ εκεινον δε τον καιρον επεβαλεν ηρωδης ο βασιλευσ τας χειρας κακωσαι τινας των απο της εκκλησιας

2 ανειλεν δε ιακωβον τον αδελφον ιωαννου μαχαιρα

3 και ιδων οτι αρεστον εστιν τοις ιουδαιοις προσεθετο συλλαβειν και πετρον ησαν δε αι ημεραι των αζυμων

4 ον και πιασας εθετο εις φυλακην παραδουσ τεσσαρσιν τετραδιοις στρατιωτων φυλασειν αυτον βουλομενος μετα το πασχα αναγαγειν αυτον τω λαω

5 ο μεν ουν πετροσ ετηρειτο εν τη φυλακη προσευχη δε ην εκτενης γινομενη υπο της εκκλησιας προς τον θεον υπερ αυτου

6 οτε δε εμελλεν αυτον προαγειν ο ηρωδης τη νυκτι εκεινη ην ο πετροσ κοιμωμενος μεταξυ δυο στρατιωτων δεδεμενος αλυσεισ δυσιν φυλακεσ τε προ της θυρας ετηρουν την φυλακην

7 και ιδου αγγελος κυριου επεστη και φωσ ελαμψεν εν τω οικηματι παταξας δε την πλευραν του πετρου ηγειρεν αυτον λεγων αναστα εν ταχει και εξεπεσον αυτου αι αλυσεισ εκ των χειρων

8 ειπεν τε ο αγγελος προς αυτον περιζωσαι και υποδησαι τα σανδαλια σου εποησεν δε ουτως και λεγει αυτω περιβαλου το ιματιον σου και ακολουθει μοι

9 και εξελθων ηκολουθει αυτω και ουκ ηδει οτι αληθεσ εστιν το γινομενον δια του αγγελου εδοκει δε οραμα βλεπειν

10 διελθοντες δε πρωτην φυλακην και δευτεραν ηλθον επι την πυλην την σιδηραν την φερουσαν εις την πολιν ητις αυτοματη ηνοιχθη αυτοις και εξελθοντες προηλθον ρυμην μιαν και ευθεωσ απεστη ο αγγελος απ αυτου

11 και ο πετροσ γενομενος εν εαυτω ειπεν νυν οίδα αληθωσ οτι εξαπεστειλεν κυριος τον αγγελον αυτου και εξειλετο με εκ χειροσ ηρωδου και πασης της προσδοκιασ του λαου των ιουδαιων

12 συνιδων τε ηλθεν επι την οικιαν μαριασ της μητροσ ιωαννου του επικαλουμενου μαρκου ου ησαν ικανοι συνηθοισμενοι και προσευχομενοι

13 κρουσαντος δε του πετρου την θυραν του πυλωνος προσηλθεν παιδισκη υπακουσαι ονοματι ροδη

14 και επιγνουσα την φωνην του πετρου απο της χαρας ουκ ηνοιξεν τον πυλωνα εισδραμουσα δε απηγγειλεν εσταναι τον πετρον προ του πυλωνος

15 οι δε προς αυτην ειπον μαινη η δε δισχυριζεται ουτως εχειν οι δε ελεγον ο αγγελος αυτου εστιν

16 ο δε πετρος επεμενε κρουων ανοιξαντες δε ειδον αυτον και εξεστησαν

17 κατασεισας δε αυτοις τη χειρι σιγαν διηγησατο αυτοις πως ο κυριος αυτον εξηγαγεν εκ της φυλακης ειπεν δε απαγγειλατε ιακωβω και τοις αδελφοις ταυτα και εξελθων επορευθη εις ετερον τοπον

18 γενομενη δε ημερας ην ταραχος ουκ ολιγος εν τοις στρατιωταις τι αρα ο πετρος εγενετο

19 ηρωδης δε επιζητησας αυτον και μη ευρων ανακρινας τους φυλακας εκελευσεν απαχθηναι και κατελθων απο της ιουδαιας εις την καισαρειαν διετριβεν

20 ην δε ο ηρωδης θυμομαχων τυριοις και σιδωνιοις ομοθυμαδον δε παρησαν προς αυτον και πεισαντες βλαστον τον επι του κοιτωνος του βασιλεως ητουντο ειρηνην δια το τρεφεσθαι αυτων την χωραν απο της βασιλικης

21 τακτη δε ημερα ο ηρωδης ενδυσασμενος εσητα βασιλικην και καθισας επι του βηματος εδημηγορει προς αυτους

22 ο δε δημοσ επεφωνει φωνη θεου και ουκ ανθρωπου

23 παραχρημα δε επαταξεν αυτον αγγελος κυριου ανθων ουκ εδωκεν δοξαν τω θεω και γενομενος σκωληκοβρωτος εξεψυξεν

24 ο δε λογος του θεου ηυξανεν και πληθυνετο

25 βαρναβας δε και σαυλος υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πληρωσαντες την διακονιαν συμπαραλαβοντες και ιωαννην τον επικληθεντα μαρκον

13

1 ησαν δε τινες εν αντιοχεια κατα την ουσαν εκκλησιαν προφηται και διδασκαλοι ο τε βαρναβας και συμεων ο καλομνησος νιγερ και λουκιος ο κυρηναιος μαναην τε ηρωδου του τετραρχου συντροφος και σαυλος

2 λειτουργουντων δε αυτων τω κυριω και νηστευοντων ειπεν το πνευμα το αγιον αφορισατε δη μοι τον βαρναβαν και τον σαυλον εις το εργον ο προσκεκλημα αυτους

3 τοτε νηστευσαντες και προσευξαμενοι και επιθεντες τας χειρας αυτοις απελευσαν

4 ουτοι μεν ουν εκπεμφθεντες υπο του πνευματος του αγιου κατηλθον εις την σελευκειαν εκειθεν δε απεπλευσαν εις την κυπρον

5 και γενομενοι εν σαλαμινι κατηγγελλον τον λογον του θεου εν ταις συναγωγαις των ιουδαιων ειχον δε και ιωαννην υπηρετην

6 διελθοντες δε την νησον αχρι παφου ευρον τινα μαγον ψευδοπροφητην ιουδαιον ω ονομα βαριησους

7 ος ην συν τω ανθυπατω σεργιω παυλω ανδρι συνετω ουτος προσκαλεσασμενος βαρναβαν και σαυλον επεζητησεν ακουσαι τον λογον του θεου

8 ανθιστατο δε αυτοις ελυμας ο μαγος ουτως γαρ μεθερμηνευεται το ονομα αυτου ζητων διαστρεψαι τον ανθυπατον απο της πιστεως

9 σαυλος δε ο και παυλος πλησθεισ πνευματος αγιου και ατενισας εις αυτον

10 ειπεν ω πληρης παντος δολου και πασης ραδιουργιας υιε διαβολου εχθρε πασης δικαιοσυνης ου παση διαστρεφων τας οδους κυριου τας ευθειας

11 και νυν ιδου χειρ κυριου επι σε και εση τυφλος μη βλεπων τον ηλιον αχρι καιρου παραχρημα δε επεπεσεν επ αυτον αχλυσ και σκοτος και περιαγων εζητει χειραγωγους

12 τότε ιδων ο ανθυπατος το γεγονός επιστευσεν εκπλησσομενος επι τη διδαχη του κυριου

13 αναχθεντες δε απο της παφου οι περι τον παυλον ηλθον εις περγην της παμφυλιας ιωαννης δε αποχωρησας απ αυτων υπεστρεψεν εις ιεροσολυμα

14 αυτοι δε διελθοντες απο της περγης παρεγενοντο εις αντιοχειαν της πισιδιας και εισεληθοντες εις την συναγωγην τη ημερα των σαββατων εκαθισαν

15 μετα δε την αναγνωσιν του νομου και των προφητων απεστειλαν οι αρχισυναγωγοι προς αυτους λεγοντες ανδρες αδελφοι ει εστιν λογος εν υμιν παρακλησεως προς τον λαον λεγετε

16 αναστας δε παυλος και κατασεισας τη χειρι ειπεν ανδρες ισραηλιται και οι φοβουμενοι τον θεον ακουσατε

17 ο θεος του λαου τουτου εξελεξατο τους πατερας ημων και τον λαον υψωσεν εν τη παροικια εν γη αιγυπτω και μετα βραχιονος υψηλου εξηγαγεν αυτους εξ αυτης

18 και ως τεσσαρακονταετη χρονον ετροποφορησεν αυτους εν τη ερημω

19 και καθελων εθνη επτα εν γη χανααν κατεκληρονομησεν αυτοις την γην αυτων

20 και μετα ταυτα ως ετεσιν τετρακοσιοις και πεντηκοντα εδωκεν κριτας εως σαμουηλ του προφητου

21 κακειθεν ητησαντο βασιλεα και εδωκεν αυτοις ο θεος τον σαουλ υιον κισ ανδρα εκ φυλης βενιαμιν ετη τεσσαρακοντα

22 και μεταστησας αυτον ηγειρεν αυτοις τον δαυιδ εις βασιλεα ω και ειπεν μαρτυρησας ευρον δαυιδ τον του ιεσσαι ανδρα κατα την καρδιαν μου ος ποιησει παντα τα θεληματα μου

23 τουτου ο θεος απο του σπερματος κατ επαγγελιαν ηγαγεν τω ισραηλ σωτηριαν

24 προκηρυξαντος ιωαννου προ προσωπου της εισοδου αυτου βαπτισμα μετανοιας τω ισραηλ

25 ως δε επληρω ο ιωαννης τον δρομον ελεγεν τινα με υπονοειτε ειναι ουκ ειμι εγω αλλ ιδου ερχεται μετ εμε ου ουκ ειμι αξιος το υποδημα των ποδων λυσαι

26 ανδρες αδελφοι υιοι γενουσ αβρααμ και οι εν υμιν φοβουμενοι τον θεον υμιν ο λογος της σωτηριας ταυτης απεσταλη

27 οι γαρ κατοικουντες εν ιερουσαλημ και οι αρχοντες αυτων τουτον αγνοησαντες και τας φωνας των προφητων τας κατα παν σαββατον αναγινωσκομενας κριναντες επληρωσαν

28 και μηδεμιαν αιτιαν θανατου ευροντες ητησαντο πιλατον αναιρεθηναι αυτον

29 ως δε ετελεσαν παντα τα περι αυτου γεγραμμενα καθελοντες απο του ξυλου εθηκαν εις μνημειον

30 ο δε θεος ηγειρεν αυτον εκ νεκρων

31 ος ωφθη επι ημερας πλειους τοις συναναβασιν αυτω απο της γαλιλαιας εις ιερουσαλημ οιτινες εισιν μαρτυρες αυτου προς τον λαον

32 και ημεις υμας ευαγγελιζομεθα την προς τους πατερας επαγγελιαν γενομενην οτι ταυτην ο θεος εκπεπληρωκεν τοις τεκνοις αυτων ημιν αναστησας ιησουν

33 ως και εν τω ψαλμω τω δευτερω γεγραπται υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε

34 οτι δε ανεστησεν αυτον εκ νεκρων μηκετι μελλοντα υποστρεφειν εις διαφθοραν οτωσ ειρηκεν οτι δωσω υμιν τα οσια δαυιδ τα πιστα

35 διο και εν ετερω λεγει ου δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν

36 δαυιδ μεν γαρ ιδια γενεα υπηρετησας τη του θεου βουλη εκοιμηθη και προσετεθη προς τους πατερας αυτου και ειδεν διαφθοραν

37 ον δε ο θεος ηγειρεν ουκ ειδεν διαφθοραν

38 γνωστον ουν εστω υμιν ανδρες αδελφοι οτι δια τουτου υμιν αφεσις αμαρτιων καταγγελλεται

- 39 και απο παντων ων ουκ ηδυνηθητε εν τω νομω μωυσεωσ δικαιοθηναι εν τωτω πασ ο πιστευων δικαιοται
- 40 βλεπετε ουν μη επεληθη εφ υμασ το ειρημενον εν τοισ προφηταισ
- 41 ιδετε οι καταφρονηται και θαυμασατε και αφανισθητε οτι εργον εγω εργαζομαι εν ταισ ημεραισ υμων ο ου μη πιστευσητε εαν τισ εκδιηγηται υμιν
- 42 εξιοντων δε εκ τησ συναγωγησ των ιουδαιων παρεκαλουν τα εθνη εις το μεταξυ σαββατον λαληθηναι αυτοισ τα ρηματα
- 43 λυθεισισ δε τησ συναγωγησ ηκολουθησαν πολλοι των ιουδαιων και των σεβομενων προσηλυτων τω παυλω και τω βαρναβα οιτινεσ προσλαλουντεσ επειθον αυτοουσ επιμενειν τη χαριτι του θεου
- 44 τω τε ερχομενω σαββατω σχεδον πασα η πολισ συνηχθη ακουσαι τον λογον του θεου
- 45 ιδοντεσ δε οι ιουδαιοι τουσ οχλουσ επλησθησαν ζηλου και αντελεγον τοισ υπο του παυλου λεγομενοισ αντιλεγοντεσ και βλασφημουτεσ
- 46 παρρησιασαμενοι δε ο παυλοσ και ο βαρναβασ ειπον υμιν ην αναγκαιον πρωτον λαληθηναι τον λογον του θεου επειδη δε απωθεισθε αυτον και ουκ αξιουσ κρινετε εατουσ τησ αιωνιου ζωησ ιδου στρεφομεθα εις τα εθνη
- 47 ουτωσ γαρ εντεταλται ημιν ο κυριοσ τεθεικα σε εις φωσ εθνων του ειναι σε εις σωτηριαν εωσ εσχατου τησ γησ
- 48 ακουοντα δε τα εθνη εχαιρεν και εδοξαζον τον λογον του κυριου και επιστευσαν οσοι ησαν τεταγμενοι εις ζωην αιωνιων
- 49 διεφερετο δε ο λογοσ του κυριου δι ολησ τησ χωρασ
- 50 οι δε ιουδαιοι παρωτρυναν τασ σεβομενασ γυναικασ και τασ ευσημονασ και τουσ πρωτουσ τησ πολεωσ και επηγειραν διωγμον επι τον παυλον και τον βαρναβαν και εξεβαλον αυτοουσ απο των οριων αυτων
- 51 οι δε εκτιναξαμενοι τον κονιορτον των ποδων αυτων επ αυτοουσ ηλθον εις ικονιον
- 52 οι δε μαθηται επληρουνοτω χαρασ και πνευματωσ αγιου

14

- 1 εγενετο δε εν ικονιω κατα το αυτο εισελθειν αυτοουσ εις την συναγωγην των ιουδαιων και λαλησαι ουτωσ ωστε πιστευσαι ιουδαιων τε και ελληνων πολυ πληθοσ
- 2 οι δε απειθουντεσ ιουδαιοι επηγειραν και εκακωσαν τασ ψυχασ των εθνων κατα των αδελφων
- 3 ικανον μεν ουν χρονον διετριψαν παρρησιαζομενοι επι τω κυριω τω μαρτυρουντι τω λογω τησ χαριτωσ αυτου διδοντι σημεια και τερατα γινεσθαι δια των χειρων αυτων
- 4 εσχισθη δε το πληθοσ τησ πολεωσ και οι μεν ησαν συν τοισ ιουδαιοισ οι δε συν τοισ αποστολοισ
- 5 ωσ δε εγενετο ορμη των εθνων τε και ιουδαιων συν τοισ αρχουσιν αυτων υβρισαι και λιθοβολησαι αυτοουσ
- 6 συνιδοντεσ κατεφυγον εις τασ πολεισ τησ λυκαονιασ λυστραν και δερβην και την περιχωρον
- 7 κακει ησαν ευαγγελιζομενοι
- 8 και τισ ανηρ εν λυστροισ αδυνατωσ τοισ ποσιν εκαθητο χωλοσ εκ κοιλιασ μητροσ αυτου υπαρχων οσ ουδεποτε περιπεπατηκει
- 9 ουτωσ ηκουσεν του παυλου λαλουντωσ οσ ατενισασ αυτω και ιδων οτι πιστιν εχει του σωθηναι
- 10 ειπεν μεγαλη τη φωνη αναστηθι επι τουσ ποδασ σου ορθωσ και ηλλετο και περιεπατει
- 11 οι δε οχλοι ιδοντεσ ο εποησεν ο παυλοσ επηραν την φωνην αυτων λυκαονιστι λεγοντεσ οι θεοι ομοιωθεντεσ ανθρωποισ κατεβησαν προσ ημασ

12 εκαλουν τε τον μεν βαρναβαν δια τον δε παυλον ερμην επειδη αυτος ην ο ηγουμενος του λογου

13 ο δε ιερευς του διου του οντος προ της πολεως αυτων ταυρους και στεμματα επι τους πυλωνας ενεγκασ συν τοις οχλοις ηθελεν θυειν

14 ακουσαντες δε οι αποστολοι βαρναβας και παυλος διαρρηξαντες τα ιματια αυτων εισεπηδησαν εισ τον οχλον κραζοντες

15 και λεγοντες ανδρες τι ταυτα ποιειτε και ημεις ομοιοπαθεισ εσμεν υμιν ανθρωποι ευαγγελιζομενοι υμασ απο τουτων των ματαιων επιστρεφειν επι τον θεον τον ζωντα οσ ποιησεν τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις

16 οσ εν ταισ παρωχημεναισ γενεαισ εισασεν παντα τα εθνη πορευεσθαι ταισ οδοισ αυτων

17 καιτοιγε ουκ αμαρτυρον εαυτον αφηκεν αγαθοποιων ουρανοθεν υμιν υετουσ διδουσ και καιρουσ καρποφορουσ εμπιπλων τροφησ και ευφροσυνησ τασ καρδιασ ημων

18 και ταυτα λεγοντες μολισ κατεπαυσαν τους οχλουσ του μη θυειν αυτοισ

19 επηλθον δε απο αντιοχειασ και ικονιου ιουδαιοι και πεισαντες τους οχλουσ και λιθασαντες τον παυλον εσυρον εξω της πολεωσ νομισαντες αυτον τεθναναι

20 κυκλωσαντων δε αυτον των μαθητων αναστας εισηλθεν εισ την πολιν και τη επαυριον εξηλθεν συν τω βαρναβα εισ δερβην

21 ευαγγελισαμενοι τε την πολιν εκεινην και μαθητευσαντες ικανουσ υπεστρεψαν εισ την λυστραν και ικονιον και αντιοχειαν

22 επιστηριζοντες τασ ψυχασ των μαθητων παρακαλουντες εμμενειν τη πιστει και οτι δια πολλων θλιψεων δει ημασ εισελθειν εισ την βασιλειαν του θεου

23 χειροτονησαντες δε αυτοισ πρεσβυτερουσ κατ εκκλησιαν προσευξαμενοι μετα νηστειων παρεθεντο αυτουσ τω κυριω εισ ον πιστευκεισασ

24 και διελθοντες την πισιδιαν ηλθον εισ παμφυλιαν

25 και λαλησαντες εν περγη τον λογον κατεβησαν εισ ατταλειαν

26 κακειθεν απεπλευσαν εισ αντιοχειαν οθεν ησαν παραδεδομενοι τη χαριτι του θεου εισ το εργον ο επληρωσασ

27 παραγενομενοι δε και συναγαγοντες την εκκλησιαν ανηγγειλαν οσα εποησεν ο θεοσ μετ αυτων και οτι ηνοιξεν τοισ εθνεσιν θυραν πιστεωσ

28 διετριβον δε εκει χρονον ουκ ολιγον συν τοισ μαθηταισ

15

1 και τινεσ κατελθοντες απο της ιουδαιασ εδιδασκον τους αδελφουσ οτι εαν μη περιτεμνησθε τω εθει μωυσεωσ ου δυνασθε σωθηναι

2 γενομενησ ουν στασεωσ και ζητησεωσ ουκ ολιγησ τω παυλω και τω βαρναβα προσ αυτουσ εταξαν αναβαινειν παυλον και βαρναβαν και τινασ αλλουσ εξ αυτων προσ τουσ αποστολουσ και πρεσβυτερουσ εισ ιερουσαλημ περι του ζητηματοσ τουτου

3 οι μεν ουν προπεμφθεντες υπο της εκκλησιασ διηρχοντο την φοινικην και σαμαρειαν εκδιηγουμενοι την επιστροphen των εθνων και εποιουν χαραν μεγαλην πασι τοισ αδελφοισ

4 παραγενομενοι δε εισ ιερουσαλημ απεδεχθησαν υπο της εκκλησιασ και των αποστολων και των πρεσβυτερων ανηγγειλαν τε οσα ο θεοσ εποησεν μετ αυτων

5 εξανασθησαν δε τινεσ των απο της αιρεσεωσ των φαρισαιων πεπιστευκοτεσ λεγοντες οτι δει περιτεμνειν αυτουσ παραγγελλειν τε τηρειν τον νομον μωυσεωσ

6 συνηχθησαν δε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι ιδειν περι του λογου τουτου

7 πολλησ δε συζητησεωσ γενομενησ αναστας πετροσ ειπεν προς αυτουσ ανδρεσ αδελφοι υμεισ επιστασθε οτι αφ ημερων αρχαιων ο θεοσ εν ημιν εξελεξατο δια του στοματοσ μου ακουσαι τα εθνη τον λογον του ευαγγελιου και πιστευσαι

8 και ο καρδιογνώστης θεός εμαρτύρησεν αυτοίς δούς αυτοίς το πνεύμα το άγιον καθώς και ήμιν

9 και ουδεν διεκρίνεν μεταξύ ήμων τε και αυτων τη πιστει καθαρίσασ τας καρδιας αυτων

10 νυν ουν τι πειραζετε τον θεον επιθειναι ζυγον επι τον τραχηλον των μαθητων ον ουτε οι πατερες ήμων ουτε ήμεις ισχυσάμεν βαστάσαι

11 αλλά δια της χαριτος του κυριου ιησου πιστευομεν σωθηναι καθ ον τροπον κακεινοι

12 εισηγησεν δε παν τον πληθος και ηκουον βαρναβα και παυλου εξηγουμενων οσα εποιησεν ο θεος σημεια και τερατα εν τοις εθνεσιν δι αυτων

13 μετα δε τον σιγησαι αυτους απεκριθη ιακωβος λεγων ανδρες αδελφοι ακουσατε μου

14 συμεων εξηγησατο καθως πρωτον ο θεος επεσκεψατο λαβειν εξ εθνων λαον επι τω ονοματι αυτου

15 και τουτω συμφωνουσιν οι λογοι των προφητων καθως γεγραπται

16 μετα ταυτα αναστρεψω και ανοικοδομησω την σκηνην δαυιδ την πεπτωκυιαν και τα κατεσκαμμενα αυτης ανοικοδομησω και ανορθωσω αυτην

17 οπως αν εκζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων τον κυριον και παντα τα εθνη εφ ουσ επικεκληται το ονομα μου επ αυτους λεγει κυριος ο ποιων ταυτα παντα

18 γνωστα απ αιωνος εστιν τω θεω παντα τα εργα αυτου

19 διο εγω κρινω μη παρενοχλειν τοις απο των εθνων επιστρεφουσιν επι τον θεον

20 αλλά επιστειλαι αυτοις του απεχεσθαι απο των αλισγηματων των ειδωλων και της πορνειας και του πνικτου και του αιματος

21 μωυσης γαρ εκ γενεων αρχαιων κατα πολιν τους κηρυσσοντας αυτον εχει εν ταις συναγωγαις κατα παν σαββατον αναγιωσκομενος

22 τότε εδοξεν τοις αποστολοις και τοις πρεσβυτεροις συν ολη τη εκκλησια εκλεξαμενους ανδρας εξ αυτων πεμψαι εις αντιοχειαν συν παυλω και βαρναβα ιουδαν τον επικαλουμενον βαρσαββαν και σιλαν ανδρας ηγουμενους εν τοις αδελφοις

23 γραψαντες δια χειρος αυτων ταδε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι και οι αδελφοι τοις κατα την αντιοχειαν και συριαν και κιλικιαν αδελφοις τοις εξ εθνων χαιρειν

24 επειδη ηκουσαμεν οτι τινες εξ ήμων εξελθοντες εταραξαν υμας λογοις ανασκευαζοντες τας ψυχας υμων λεγοντες περιτεμεσθαι και τηρειν τον νομον οισ ου διεστειλαμεθα

25 εδοξεν ήμιν γενομενοις ομοθυμαδον εκλεξαμενους ανδρας πεμψαι προς υμας συν τοις αγαπητοις ήμων βαρναβα και παυλω

26 ανθρωποις παραδεδωκοσιν τας ψυχας αυτων υπερ του ονοματος του κυριου ήμων ιησου χριστου

27 απεσταλκαμεν ουν ιουδαν και σιλαν και αυτους δια λογου απαγγελοντας τα αυτα

28 εδοξεν γαρ τω αγιω πνευματι και ήμιν μηδεν πλεον επιτιθεσθαι υμιν βαρος πλην των επαναγκεσ τουτων

29 απεχεσθαι ειδωλοθυτων και αιματος και πνικτου και πορνειας εξ ων διατηρουντες εαυτους ευ πραζετε ερωσθε

30 οι μεν ουν απολυθεντες ηλθον εις αντιοχειαν και συναγαγοντες τον πληθος επεδωκαν την επιστολην

31 αναγοντες δε εχαρησαν επι τη παρακλησει

32 ιουδας τε και σιλας και αυτοι προφηται οντες δια λογου πολλου παρεκαλεσαν τους αδελφους και επεστηριζαν

33 ποιησαντες δε χρονον απελυθησαν μετ ειρηνης απο των αδελφων προς τους αποστολους

34 35 παυλος δε και βαρναβας διετριβον εν αντιοχεια διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι μετα και ετερων πολλων τον λογον του κυριου

36 μετα δε τινας ημερας ειπεν παυλος προς βαρναβαν επιστρεψαντες δη επισκεψωμεθα τους αδελφους ημων κατα πασαν πολιν εν αις κατηγγειλαμεν τον λογον του κυριου πως εχουσιν

37 βαρναβας δε εβουλευσατο συμπαραλαβειν τον ιωαννην τον καλουμενον μαρκον

38 παυλος δε ηξιου τον αποstanta απ αυτων απο παμφυλιας και μη συνελθοντα αυτοις εις το εργον μη συμπαραλαβειν τουτον

39 εγενετο ουν παροξυσμος ωστε αποχωρισθηναι αυτοις απ αλληλων τον τε βαρναβαν παραλαβοντα τον μαρκον εκπλευσαι εις κυπρον

40 παυλος δε επιλεξαμενος σιλαν εξηλθεν παραδοθεις τη χαριτι του θεου υπο των αδελφων

41 διηρχετο δε την συριαν και κιλικιαν επιστηριζων τας εκκλησιας

16

1 κατηντησεν δε εις δερβην και λυστραν και ιδου μαθητης τις ην εκει ονοματι τιμοθεος υιος γυναικος τινος ιουδαιας πιστης πατρος δε ελληνος

2 ος εμαρτυρειτο υπο των εν λυστροις και ικονιω αδελφων

3 τουτον ηβηλησεν ο παυλος συν αυτω εξελθειν και λαβων περιετεμεν αυτον δια τους ιουδαιους τους οντας εν τοις τοποις εκεινοις ηδεισαν γαρ απαντες τον πατερα αυτου οτι ελλην υπηρχεν

4 ωσ δε διεπορευοντο τας πολεις παρεδιδουν αυτοις φυλασσειν τα δογματα τα κεκριμενα υπο των αποστολων και των πρεσβυτερων των εν ιερουσαλημ

5 αι μεν ουν εκκλησιαι εσtereounτο τη πιστει και επερισσεον τω αριθμω καθ ημεραν

6 διελθοντες δε την φρυγιαν και την γαλατικην χωραν κωλυθεντες υπο του αγιου πνευματος λαλησαι τον λογον εν τη ασια

7 ελθοντες κατα την μυσιαν επειραζον κατα την βιθυνιαν πορευεσθαι και ουκ ειασεν αυτους το πνευμα

8 παρελθοντες δε την μυσιαν κατεβησαν εις τρωαδα

9 και οραμα δια της νυκτος ωφθη τω παυλω ανηρ τις ην μακεδων εστωσ παρακαλων αυτον και λεγων διαβασ εις μακεδονιαν βοηθησον ημιν

10 ωσ δε το οραμα ειδεν ευθεωσ εξητησαμεν εξελθειν εις την μακεδονιαν συμβιβαζοντες οτι προσκεκληται ημας ο κυριος ευαγγελισασθαι αυτοις

11 αναχθεντες ουν απο της τρωαδος ευθυδρομησαμεν εις σαμοθρακην τη τε επιουση εις νεαπολιν

12 εκειθεν τε εις φιλιππους ητις εστιν πρωτη της μεριδος της μακεδονιας πολισ κολωνεια ημεν δε εν αυτη τη πολει διατριβοντες ημερας τινας

13 τη τε ημερα των σαββατων εξηλθομεν εξω της πολεωσ παρα ποταμον ου ενομιζετο προσευχη ειναι και καθισαντες ελαλουμεν ταις συνελθουσαις γυναιξιν

14 και τις γυνη ονοματι λυδια πορφυροπωλις πολεωσ θαυτειρων σεβομενη τον θεον ηκουεν ης ο κυριος διηνοιξεν την καρδιαν προσεχειν τοις λαλουμενοις υπο του παυλου

15 ωσ δε εβαπτισθη και ο οικος αυτης παρεκαλεσεν λεγουσα αι εκκρικατε με πιστην τω κυριω ειναι εισελθοντες εις τον οικον μου μεινετε και παρεβιασατο ημας

16 εγενετο δε πορευομενων ημων εις προσευχην παιδικην τινα εχουσαν πνευμα πυθωνος απαντησαι ημιν ητις εργασιαν πολλην παρειχεν τοις κυριοις αυτης μαντευομενη

17 αυτη κατακολουθησασα τω παυλω και ημιν εκραζεν λεγουσα ουτοι οι ανθρωποι δουλοι του θεου του υψιστου ειναι οιτινες καταγγελλουσι ημιν οδον σωτηριας

18 τουτο δε εποιει επι πολλας ημερας διαπονηθεις δε ο παυλος και επιστρεψας τω πνευματι ειπεν παραγγελλω σοι εν τω ονοματι ιησου χριστου εξελθειν απ αυτης και εξηλθεν αυτη τη ωρα

19 ιδόντες δε οι κυριοι αυτης οτι εξηλθεν η ελπισ της εργασιος αυτων επιλαβομενοι τον παυλον και τον σιλαν ειλκυσαν εις την αγοραν επι τους αρχοντας

20 και προσαγαγοντες αυτους τοις στρατηγοις ειπον ουτοι οι ανθρωποι εκταρασσοουσιν ημων την πολιν ιουδαιοι υπαρχοντες

21 και καταγγελλουσιν εθη α ουκ εξεστιν ημιν παραδεχεσθαι ουδε ποιειν ρωμαιοις ουσιν

22 και συνεπεστη ο οχλος κατ αυτων και οι στρατηγοι περιρρηξαντες αυτων τα ιματια εκελευον ραβδιζειν

23 πολλας τε επιθεντες αυτοις πληγας εβαλον εις φυλακην παραγγειλαντες τω δεσμοφυλακι ασφαλωσ τηρειν αυτους

24 ος παραγγελιαν τοιαυτην ειληφωσ εβαλεν αυτους εις την εσωτεραν φυλακην και τους ποδας αυτων ησφαλισατο εις το ξυλον

25 κατα δε το μεσονυκτιον παυλος και σιλασ προσευχομενοι υμνον τον θεον επηκρωντο δε αυτων οι δεσμοι

26 αφνω δε σεισμος εγενετο μεγασ ωστε σαλευθηναι τα θεμελια του δεσμωτηριου ανεωχθησαν τε παραχηρμα αι θυραι πασαι και παντων τα δεσμα ανεθη

27 εξυπνωσ δε γενομενοσ ο δεσμοφυλαξ και ιδων ανεωγμενασ τασ θυρασ της φυλακησ σασαμενοσ μαχαιραν εμελλεν εαυτον αναρειν νομιζων εκπεφυγεναι τους δεσμοουσ

28 εφωνησεν δε φωνη μεγαλη ο παυλοσ λεγων μηδεν πραξησ σεαυτω κακον απαντες γαρ εσμεν ενθαδε

29 αιτησασ δε φωτα εισεπηδησεν και εντρομοσ γενομενοσ προσεπεσεν τω παυλω και τω σιλα

30 και προαγαγων αυτους εξω εφη κυριοι τι με δει ποιειν ινα σωθω

31 οι δε ειπον πιστευσον επι τον κυριον ιησουν χριστον και σωθησιν συ και ο οικοσ σου

32 και ελαλησαν αυτω τον λογον του κυριου και πασιν τοις εν τη οικια αυτου

33 και παραλαβων αυτους εν εκεινη τη ωρα της νυκτοσ ελουσεν απο των πληγων και εβαπτισθη αυτοσ και οι αυτου παντες παραχηρμα

34 αναγαγων τε αυτους εις τον οικον αυτου παρεθηκεν τραπεζαν και ηγαλλιατο πανοικι πεπιστευκωσ τω θεω

35 ημερασ δε γενομενησ απεστειλαν οι στρατηγοι τους ραβδουχοουσ λεγοντες απολυσον τους ανθρωπουσ εκεινουσ

36 απηγγειλεν δε ο δεσμοφυλαξ τους λογουσ τουτουσ προσ τον παυλον οτι απεσταλκασιν οι στρατηγοι ινα απολυθητε νυν ουν εξελθοντες πορευεσθε εν ειρηνη

37 ο δε παυλοσ εφη προσ αυτους δειραντες ημασ δημοσια ακατακριτουσ ανθρωπουσ ρωμαιοουσ υπαρχοντασ εβαλον εις φυλακην και νυν λαθρα ημασ εκβαλλουσιν ου γαρ αλλα ελθοντες αυτοι εξαγαγετωσαν

38 ανηγγειλαν δε τοις στρατηγοις οι ραβδουχοι τα ρηματα ταυτα και εφοβηθησαν ακουσαντες οτι ρωμαιοι εισιν

39 και ελθοντες παρεκαλεσαν αυτους και εξαγαγοντες ηρωτων εξελθειν της πολεωσ

40 εξελθοντες δε εκ της φυλακησ εισηλθον προσ την λυδιαν και ιδοντες τους αδελφουσ παρεκαλεσαν αυτους και εξηλθον

17

1 διοδευσαντες δε την αμφιπολιν και απολλωνιαν ηλθον εις θεσσαλονικην οπου ην η συναγωγη των ιουδαιων

2 κατα δε το ειωθοσ τω παυλω εισηλθεν προσ αυτους και επι σαββατα τρια διελεξατο αυτοις απο των γραφων

3 διανοιγων και παρατιθεμενοσ οτι τον χριστον εδει παθειν και αναστηναι εκ νεκρων και οτι ουτοσ εστιν ο χριστοσ ιηουσοσ ον εγω καταγγελλω υμιν

4 και τινες εξ αυτων επεισησαν και προσεκληρωθησαν τω παυλω και τω σιλα των τε σεβομενων ελληνων πολυ πληθος γυναικων τε των πρωτων ουκ ολιγα

5 προσλαβομενοι δε οι ιουδαιοι οι απειθουντες των αγοραιων τινασ ανδρας πονηρους και οχλοποιησαντες εθρορβουν την πολιν επισταντες τε τη οικια ιασονος εξητουσ αυτους αγαγειν εις τον δημον

6 μη ευροντες δε αυτους εσυρον τον ιασονα και τινασ αδελφους επι τους πολιταρχασ βοωντες οτι οι την οικουμενην αναστατωσαντες ουτοι και ενθαδε παρεισι

7 ουσ υποδεδεκται ιασων και ουτοι παντες απεναντι των δογματων καισαρος πρασσουσιν βασιλεα λεγοντες ετερον εινα ιησουν

8 εταραξαν δε τον οχλον και τους πολιταρχασ ακουοντασ ταυτα

9 και λαβοντες το ικανον παρα του ιασονος και των λοιπων απελυσαν αυτους

10 οι δε αδελφοι ευθεωσ δια της νυκτος εξεπεμψαν τον τε παυλον και τον σιλαν εις βεροιαν οιτινες παραγενομενοι εις την συναγωγην απησαν των ιουδαιων

11 ουτοι δε ησαν ευγενεστεροι των εν θεσσαλονικη οιτινες εδεξαντο τον λογον μετα πασης προθυμιασ το καθ ημεραν ανακρινοντες τασ γραφασ ει εχοι ταυτα ουτωσ

12 πολλοι μεν ουν εξ αυτων επιστευσαν και των ελληνιδων γυναικων των ευσημονων και ανδρων ουκ ολιγοι

13 ωσ δε εγνωσαν οι απο της θεσσαλονικησ ιουδαιοι οτι και εν τη βεροια κατηγγελη υπο του παυλου ο λογοσ του θεου ηλθον κακει σαλευοντες τους οχλουσ

14 ευθεωσ δε τοτε τον παυλον εξαπεστειλαν οι αδελφοι πορευεσθαι ωσ επι την θαλασσαν υπεμενον δε ο τε σιλασ και ο τιμοθεοσ εκει

15 οι δε καθιστωντες τον παυλον ηγαγον αυτον εωσ αθηνων και λαβοντες εντολην προς τον σιλαν και τιμοθεον ινα ωσ ταχιστα ελθωσιν προς αυτον εξησαν

16 εν δε ταισ αθηναισ εκδεχομενου αυτους του παυλου παρωξυνετο το πνευμα αυτου εν αυτω θεωρουντι κατειδωλον ουσαν την πολιν

17 διελεγετο μεν ουν εν τη συναγωγη τοισ ιουδαιοισ και τοισ σεβομενοισ και εν τη αγορα κατα πασαν ημεραν προς τους παρατυγχανοντασ

18 τινεσ δε και των επικουρειων και των στοικων φιλοσοφων συνεβαλλον αυτω και τινεσ ελεγον τι αν θελοι ο σπερμολογοσ ουτοσ λεγειν οι δε ξενων δαιμονιων δοκει καταγγελευσ ειναι οτι τον ιησουν και την αναστασιν ευηγγελιζετο

19 επιλαβομενοι τε αυτου επι τον αρειον παγον ηγαγον λεγοντες δυναμεθα γνωναι τισ η καινη αυτη η υπο σου λαλουμενη διδαχη

20 ξενιζοντα γαρ τινεσ εισφερεισ εισ τασ ακοασ ημων βουλομεθα ουν γνωναι τι αν θελοι ταυτα ειναι

21 αθηναιοι δε παντες και οι επιδημουντες ξενοι εισ ουδεν ετερον ευκαιρουσ η λεγειν τι και ακουειν καινοτερον

22 σταθεισ δε ο παυλοσ εν μεσω του αρειου παγου εφη ανδρεσ αθηναιοι κατα παντα ωσ δεισιδαιμονεστερουσ υμασ θεωρω

23 διερχομενοσ γαρ και αναθεωρων τα σεβασματα υμων ευρον και βωμον εν ω επεγεγραπτο αγνωστω θεω ον ουν αγνοουντεσ ευσεβειτε τουτον εγω καταγγελλω υμιν

24 ο θεοσ ο ποιησασ τον κοσμον και παντα τα εν αυτω ουτοσ ουρανον και γησ κυριοσ υπαρχων ουκ εν χειροποιητοισ ναοισ κατοικει

25 ουδε υπο χειρων ανθρωπων θεραπευεται προσδεομενοσ τινοσ αυτοσ διδουσ πασιν ζωην και πνοην κατα παντα

26 εποιησεν τε εξ ενοσ αιματοσ παν εθνοσ ανθρωπων κατοικειν επι παν το προσωπον της γησ ορισασ προστεταγμενουσ καιρουσ και τασ οροθεσιασ της κατοικιασ αυτων

27 ζητειν τον κυριον εν αρα γε ψηλαφησειαν αυτον και ευροιεν και γε ου μακραν απο ενοσ εκαστου ημων υπαρχοντα

28 εν αυτω γαρ ζωμεν και κινουμεθα και εσμεν ωσ και τινεσ των καθ υμασ ποιητων ειρηκασιν του γαρ και γενοσ εσμεν

²⁹ γενος ουν υπαρχοντες του θεου ουκ οφειλομεν νομιζειν χρυσω η αργυρω η λιθω χαραγματι τεχνης και ενθυμησεωσ ανθρωπου το θειον ειναι ομοιον

³⁰ τουσ μεν ουν χρονουσ της αγνοιασ υπεριδων ο θεοσ τα νυν παραγγελλει τοισ ανθρωποισ πασιν πανταχου μετανοειν

³¹ διοτι εσθησεν ημεραν εν η μελλει κρινειν την οικουμενην εν δικαιοσυνη εν ανδρι ω ωρισεν πιστιν παρασχων πασιν αναστησασ αυτον εκ νεκρων

³² ακουσαντες δε αναστασιν νεκρων οι μεν εχλευαζον οι δε ειπον ακουσομεθα σου παλιν περι τουτου

³³ και ουτωσ ο παυλοσ εξηληθεν εκ μεσου αυτων

³⁴ τινεσ δε ανδρεσ κολληθεντεσ αυτω επιστευσαν εν οισ και διονυσιοσ ο αρεοπαγιτησ και γυνη ονοματι δαμαρισ και ετεροισ συν αυτοισ

18

¹ μετα δε ταυτα χωρισθεισ ο παυλοσ εκ των αθηνων ηλθεν εισ κορινθον

² και ευρων τινα ιουδαιοι ονοματι ακυλαν ποντικον τω γενει προσφατωσ εληλυθοτα απο της ιταλιασ και πρισκιλλαν γυναικα αυτου δια το τεταχεναι κλαυδιον χωριζεσθαι παντασ τουσ ιουδαιοουσ εκ της ρωμησ προσηλθεν αυτοισ

³ και δια το ομοτεχνον ειναι εμενεν παρ αυτοισ και ειργαζετο ησαν γαρ σκηνοποιοι την τεχνην

⁴ διελεγετο δε εν τη συναγωγη κατα παν σαββατον επειθεν τε ιουδαιοουσ και ελληνασ

⁵ ωσ δε κατηλθον απο της μακεδονιασ ο τε σιλασ και ο τιμοθεοσ συνειχετο τω πνευματι ο παυλοσ διαμαρτυρομενοσ τοισ ιουδαιοισ τον χριστον ιησουν

⁶ αντιτασσομενων δε αυτων και βλασφημουντων εκτιναξαμενοσ τα ιματια ειπεν προς αυτοουσ το αιμα υμων επι την κεφαλην υμων καθαροσ εγω απο του νυν εισ τα εθνη πορευσομαι

⁷ και μεταβασ εκειθεν ηλθεν εισ οικιαν τινουσ ονοματι ιουστου σεβομενου τον θεον ου η οικια ην συνομορουσα τη συναγωγη

⁸ κρισποσ δε ο αρχισυναγωγοσ επιστευσεν τω κυριω συν ολω τω οικω αυτου και πολλοι των κορινθιων ακουοντεσ επιστευον και εβαπτιζοντο

⁹ ειπεν δε ο κυριοσ δι οραματοσ εν νυκτι τω παυλω μη φοβου αλλα λαλει και μη σιωπησησ

¹⁰ διοτι εγω ειμι μετα σου και ουδεισ επιθησεται σοι του κακωσαι σε διοτι λαοσ εστιν μοι πολυσ εν τη πολει ταυτη

¹¹ εκαθισεν τε ενιαυτον και μηνασ εξ διδασκων εν αυτοισ τον λογον του θεου

¹² γαλλιωνοσ δε ανθυπατεροντοσ της αχαιασ κατεπεστησαν ομοθυμαδον οι ιουδαιοι τω παυλω και ηγαγον αυτον επι το βημα

¹³ λεγοντεσ οτι παρα τον νομον ουτοσ αναπειθει τουσ ανθρωπουσ σεβεσθαι τον θεον

¹⁴ μελλοντοσ δε του παυλου ανοιγειν το στομα ειπεν ο γαλλιων προσ τουσ ιουδαιοουσ ει μεν ουν ην αδικημα τι η ραδιουργημα πονηρον ω ιουδαιοι κατα λογον αν ηνεσχομην υμων

¹⁵ ει δε ζητημα εστιν περι λογου και ονοματων και νομου του καθ υμασ οψεσθε αυτοι κριτησ γαρ εγω τουτων ου βουλομαι ειναι

¹⁶ και απηλασεν αυτοουσ απο του βηματοσ

¹⁷ επιλαβομενοι δε παντεσ οι ελληνεσ σωσθενην τον αρχισυναγωγον ετυπτον εμπροσθεν του βηματοσ και ουδεν τουτων τω γαλλιωνι εμελλεν

¹⁸ ο δε παυλοσ ετι προσμεινασ ημερασ ικανασ τοισ αδελφοισ αποταξαμενοσ εξεπλει εισ την συριαν και συν αυτω πρισκιλλα και ακυλασ κειραμενοσ την κεφαλην εν κεγχραιοισ ειχεν γαρ ευχην

¹⁹ κατηντησεν δε εισ εφεσον και εκεινοουσ κατελιπεν αυτου αυτοσ δε εισελθων εισ την συναγωγην διελεχθη τοισ ιουδαιοισ

20 ερωτωντων δε αυτων επι πλειονα χρονον μειναι παρ αυτοις ουκ επενευσεν

21 αλλ απεταξατο αυτοις ειπων δει με παντως την εορτην την ερχομενην ποιησαι εις ιεροσολυμα παλιν δε ανακαμψω προς υμας του θεου θελοντος ανηχθη απο της εφεσου

22 και κατελθων εις καισαρειαν αναβασ και ασπασαμενος την εκκλησιαν κατεβη εις αντιοχειαν

23 και ποιησας χρονον τινα εξηλθεν διερχομενος καθεξης την γαλατικην χωραν και φρυγιαν επιστηριζων παντας τους μαθητας

24 ιουδαιος δε τις απολλωσ ονοματι αλεξανδρευσ τω γενει ανηρ λογισος κατηντησεν εις εφεσον δυνατος ων εν ταις γραφαις

25 ουτος ην κατηχημενος την οδον του κυριου και ζεων τω πνευματι ελαλει και εδιδασκεν ακριβως τα περι του κυριου επισταμενος μονον το βαπτισμα ιωαννου

26 ουτος τε ηρξατο παρρησιαζεσθαι εν τη συναγωγη ακουσαντες δε αυτου ακυλας και πρισκιλλα προσελαβοντο αυτον και ακριβεστερον αυτω εξεθεντο την του θεου οδον

27 βουλομενον δε αυτου διελθειν εις την αχαϊαν προτρεψαμενοι οι αδελφοι εγραψαν τοις μαθηταις αποδεξασθαι αυτον ος παραγενομενος συνεβαλετο πολυ τοις πεπιστευκοσιν δια της χαριτος

28 ευτονως γαρ τοις ιουδαιοις διακατηλεγχετο δημοσια επιδεικνυς δια των γραφων ειναι τον χριστον ιησουν

19

1 εγενετο δε εν τω τον απολλω ειναι εν κορινθω παυλον διελθοντα τα ανωτερακα μερη ελθειν εις εφεσον και ευρων τινας μαθητας

2 ειπεν προς αυτους ει πνευμα αγιον ελαβετε πιστευσαντες οι δε ειπον προς αυτον αλλ ουδε ει πνευμα αγιον εστιν ηκουσαμεν

3 ειπεν τε προς αυτους εις τι ουν εβαπτισθητε οι δε ειπον εις το ιωαννου βαπτισμα

4 ειπεν δε παυλος ιωαννης μεν εβαπτισεν βαπτισμα μετανοιας τω λαω λεγων εις τον ερχομενον μετ αυτον ινα πιστευσωσιν τουτ εστιν εις τον χριστον ιησουν

5 ακουσαντες δε εβαπτισθησαν εις το ονομα του κυριου ιησου

6 και επιθεντος αυτοις του παυλου τας χειρας ηλθεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ελαλουν τε γλωσσαις και προεφητευουν

7 ησαν δε οι παντες ανδρες ωσει δεκαδυο

8 εισελθων δε εις την συναγωγην επαρρησιαζετο επι μηνας τρεις διαλεγομενος και πειθων τα περι της βασιλειας του θεου

9 ωσ δε τινες εσκληρυνοντο και ηπειθουν κακολογουντες την οδον ενωπιον του πληθους αποστας απ αυτων αφωρισεν τους μαθητας καθ ημεραν διαλεγομενος εν τη σχολη τυραννου τινος

10 τουτο δε εγενετο επι ετη δυο ωστε παντας τους κατοικουντας την ασιαν ακουσαι τον λογον του κυριου ιησου ιουδαιους τε και ελληνας

11 δυναμεισ τε ου τας τυχουσας εποιει ο θεος δια των χειρων παυλου

12 ωστε και επι τους ασθενουντας επιφερεσθαι απο του χρωτος αυτου σουδαρια η σιμικινθια και απαλλασσεσθαι απ αυτων τας νοσους τα τε πνευματα τα πονηρα εξερχεσθαι απ αυτων

13 επεχειρησαν δε τινες απο των περιερχομενων ιουδαιων εξορκιστων ονομαζειν επι τους εχοντας τα πνευματα τα πονηρα το ονομα του κυριου ιησου λεγοντες ορκιζομεν υμας τον ιησουν ον ο παυλος κηρυσσει

14 ησαν δε τινες υιοι σκευα ιουδαιου αρχιερεως επτα οι τουτο ποιουντες

15 αποκριθεν δε το πνευμα το πονηρον ειπεν τον ιησουν γινωσκω και τον παυλον πισταμαι υμεισ δε τινες εστε

16 και εφραλλομενος επ αυτους ο ανθρωπος εν ω ην το πνευμα το πονηρον και κατακυριευσαν αυτων ισχυσεν κατ αυτων ωστε γυμνους και τετραυματισμενους εκφυγειν εκ του οικου εκεινου

17 τουτο δε εγενετο γνωστον πασιν ιουδαιοις τε και ελλησιν τοις κατοικουσιν την εφεσον και επεπεσεν φοβος επι παντας αυτους και εμεγαλυνετο το ονομα του κυριου ιησου

18 πολλοι τε των πεπιστευκοτων ηρχοντο εξομολογουμενοι και αναγγελλοντες τας πραξεις αυτων

19 ικανοι δε των τα περιεργα πραξαντων συνενεγκαντες τας βιβλους κατεκαιον ενωπιον παντων και συνεψηφισαν τας τιμας αυτων και ευρον αργυριου μυριαδας πεντε

20 ουτως κατα κρατος ο λογος του κυριου ηυξανει και ισχυει

21 ωσ δε πληρωθη ταυτα εθετο ο παυλος εν τω πνευματι διελθων την μακεδονιαν και αρχαιαν πορευεσθαι εις ιερουσαλημ ειπων οτι μετα το γενεσθαι με εκει δει με και ρωμην ιδειν

22 αποστειλας δε εις την μακεδονιαν δυο των διακονουντων αυτω τιμοθεον και εραστον αυτος επεσχεν χρονον εις την ασιαν

23 εγενετο δε κατα τον καιρον εκεινον ταραχος ουκ ολιγος περι της οδου

24 δημητριος γαρ τισ ονοματι αργυροκοπος ποιων ναους αργυρουσ αρτεμιδος παρειχετο τοις τεχνιταις εργασιαν ουκ ολιγην

25 ους συναθροισας και τους περι τα τοιαυτα εργατας ειπεν ανδρες επιστασθε οτι εκ ταυτησ της εργασιασ η ευπορια ημων εστιν

26 και θεωρειτε και ακουετε οτι ου μονον εφεσου αλλα σχεδον πασης της ασιασ ο παυλος ουτος πεισας μετεστησεν ικανον οχλον λεγων οτι ουκ εισιν θεοι οι δια χειρων γινομενοι

27 ου μονον δε τουτο κινδυνευει ημιν το μεροσ εις απελεγμον ελθειν αλλα και το της μεγαλης θεασ ιερων αρτεμιδος εις ουθεν λογισθηναι μελλειν δε και καθαιρεισθαι την μεγαλειοτητα αυτησ ην ολη η ασια και η οικουμενη σεβεται

28 ακουσαντες δε και γενομενοι πληρεις θυμου εκραζον λεγοντες μεγαλη η αρτεμισ εφεσιων

29 και επλησθη η πολισ ολη της συγχυσεωσ ωρμησαν τε ομοθυμαδον εις το θεατρον συναρπασαντες γαιον και αρισταρχον μακεδονασ συνεκδημους παυλου

30 του δε παυλου βουλομενου εισελθειν εις τον δημον ουκ ειων αυτον οι μαθηται

31 τινεσ δε και των ασιαρχων οντεσ αυτω φιλοι πεμψαντες προς αυτον παρεκαλουν μη δουναι εαυτον εις το θεατρον

32 αλλοι μεν ουν αλλο τι εκραζον ην γαρ η εκκλησια συγκεχυμενη και οι πλειουσ ουκ ηδεισαν τινεσ ενεκεν συνεληλυθεισας

33 εκ δε του οχλου προεβισασαν αλεξανδρον προβαλοντων αυτον των ιουδαιων ο δε αλεξανδρος κατασεισας την χειρα ηθελεν απολογεισθαι τω δημω

34 επιγνοντες δε οτι ιουδαιοσ εστιν φωνη εγενετο μια εκ παντων ωσ επι ωρασ δυο κραζοντων μεγαλη η αρτεμισ εφεσιων

35 καταστειλας δε ο γραμματευσ τον οχλον φησιν ανδρες εφεσιοι τισ γαρ εστιν ανθρωπωσ οσ ου γινωσκει την εφεσιων πολιν νεωκορον ουσαν της μεγαλης θεασ αρτεμιδος και του διοπετουσ

36 αναντιρητηων ουν οντων τουτων δεον εστιν υμασ κατεσταλμενους υπαρχειν και μηδεν προπετεσ πρασσειν

37 ηγαγετε γαρ τους ανδρασ τουτουσ ουτε ιεροσυλουσ ουτε βλασφημουντασ την θεον υμων

38 ει μεν ουν δημητριος και οι ουν αυτω τεχνιται εχουσιν προς τινα λογον αγοραιοι αγωνται και ανθυπατοι εισιν εγκλειτωσαν αλληλοισ

39 ει δε τι περι ετερων επιζητειτε εν τη εννομω εκκλησια επιλυθησεται

⁴⁰ και γαρ κινδυνευομεν εγκαλεισθαι στασεωσ περι της σημερον μηδενοσ αιτιου υπαρχοντοσ περι ου ου δυνησομεθα δουναι λογον της συστροφησ ταυτησ

⁴¹ και ταυτα ειπων απελυσεν την εκκλησιαν

20

¹ μετα δε το παυσασθαι τον θορυβον προσκαλεσαμενοσ ο παυλοσ τουσ μαθητασ και ασπασαμενοσ εξηλθεν πορευθηναι εισ την μακεδονιαν

² διελθων δε τα μερη εκεινα και παρακαλεσασ αυτοουσ λογω πολλω ηλθεν εισ την ελλαδα

³ ποιησασ τε μηνασ τρεισ γενομενησ αυτω επιβουλησ υπο των ιουδαιων μελλοντι αναγεσθαι εισ την συριαν εγενετο γνωμη του υποστρεφειν δια μακεδονιασ

⁴ συνειπετο δε αυτω αχρι της ασιασ σωπατροσ βεριοιαισ θεσσαλονικεωσ δε αρισταρχοσ και σεκουνδοσ και γαιιοσ δερβαιιοσ και τιμοθεοσ ασιανοι δε τυχικοσ και τροφιμοσ

⁵ ουτοι προσελθοντεσ εμενον ημασ εν τρωαδι

⁶ ημεισ δε εξεπλευσαμεν μετα τασ ημερασ των αζυμων απο φιλιππων και ηλθομεν προς αυτοουσ εισ την τρωαδα αχρι ημερων πεντε ου διετριψαμεν ημερασ επτα

⁷ εν δε τη μια των σαββατων συνηγμενων των μαθητων κλασαι αρτον ο παυλοσ διελεγετο αυτοιουσ μελλων εξιεναι τη επαυριον παρετεινεν τε τον λογον μεχρι μεσονυκτιου

⁸ ησαν δε λαμπαδεσ ικαναι εν τω υπερω ου ημεν συνηγμενοι

⁹ καθημενοσ δε τισ νεανιασ ονοματι ευτυχοσ επι της θυριδοσ καταφερομενοσ υπνω βαθει διαλεγομενου του παυλου επι πλειον κατενεχθεισ απο του υπνου επεσεν απο του τριστεγου κατω και ηρθη νεκροσ

¹⁰ καταβασ δε ο παυλοσ επεπεσεν αυτω και συμπεριλαβων ειπεν μη θορυβεισθε η γαρ ψυχη αυτου εν αυτω εστιν

¹¹ αναβασ δε και κλασασ αρτον και γευσαμενοσ εφ ικανον τε ομιλησασ αχρι αυγησ ουτωσ εξηλθεν

¹² ηγαγον δε τον παιδα ζωντα και παρεκληθησαν ου μετριωσ

¹³ ημεισ δε προσελθοντεσ επι το πλοιον ανηχθημεν εισ την ασσον εκειθεν μελλοντεσ αναλαμβανειν τον παυλον ουτωσ γαρ ην διατεταγμενοσ μελλων αυτοσ πεζειν

¹⁴ ωσ δε συνεβαλεν ημιν εισ την ασσον αναλαβοντεσ αυτον ηλθομεν εισ μιτυληνην

¹⁵ κακειθεν αποπλευσαντεσ τη επιουση καθητησαμεν αντικρυ χιου τη δε ετερα παρεβαλομεν εισ σαμον και μειναντεσ εν τρωγυλλιω τη εχομενη ηλθομεν εισ μιλιhton

¹⁶ εκρινεν γαρ ο παυλοσ παραπλευσαι την εφεσον οπωσ μη γενηται αυτω χρονοτριβησαι εν τη ασια εσπευδεν γαρ ει δυνατον ην αυτω την ημεραν της πεντηκοστησ γενεσθαι εισ ιεροσολυμα

¹⁷ απο δε της μιλιhton πεμψασ εισ εφεσον μετεκαλεσατο τουσ πρεσβυτερουσ της εκκλησιασ

¹⁸ ωσ δε παρεγενοντο προς αυτον ειπεν αυτοιουσ υμεισ επιστασθε απο πρωτησ ημερασ αφ ησ επεβην εισ την ασιαν πωσ μεθ υμων τον παντα χρονον εγενομην

¹⁹ δουλευων τω κυριω μετα πασησ ταπεινοφροσυνησ και πολλων δακρυων και πειρασμων των συμβαντων μοι εν ταισ επιβουλαισ των ιουδαιων

²⁰ ωσ ουδεν υπεστειλαμην των συμφεροντων του μη αναγγειλαι υμιν και διδαξαι υμασ δημοσια και κατ οικουσ

²¹ διαμαρτυρομενοσ ιουδαιοισ τε και ελλησιν την εισ τον θεον μετανοιαν και πιστιν την εισ τον κυριον ημων ιησουσ

²² και νυν ιδου εγω δεδεμενοσ τω πνευματι πορευομαι εισ ιερουσαλημ τα εν αυτη συναντησοντα μοι μη ειδωσ

²³ πλην οτι το πνευμα το αγιον κατα πολιν διαμαρτυρεται λεγον οτι δεσμα με και θλιψεις μενουσιν

²⁴ αλλ ουδενοσ λογον ποιουμαι ουδε εχω την ψυχην μου τιμιαν εματω ωσ τελειωσαι τον δρομον μου μετα χαρασ και την διακονιαν ην ελαβον παρα του κυριου ιησου διαμαρτυρασθαι το ευαγγελιον της χαριτοσ του θεου

²⁵ και νυν ιδου εγω οйда οτι ουκετι οψεσθε το προσωπον μου υμεισ παντεσ εν οισ διηλθον κηρυσσων την βασιλειαν του θεου

²⁶ διοτι μαρτυρομαι υμιν εν τη σημερον ημερα οτι καθαροσ εγω απο του αιματοσ παντων

²⁷ ου γαρ υπεστειλαμην του μη αναγγειλαι υμιν πασαν την βουλην του θεου

²⁸ προσεχετε ουν εαυτοισ και παντι τω ποιμνιω εν ω υμασ το πνευμα το αγιον εθετο επισκοποουσ ποιμαινιν την εκκλησιαν του κυριου και θεου ην περιποιησατο δια του ιδιου αιματοσ

²⁹ εγω γαρ οйда τουτο οτι εισελουσονται μετα την αφιξιν μου λυκοι βαρεισ εισ υμασ μη φειδομενοι του ποιμνιου

³⁰ και εξ υμων αυτων αναστησονται ανδρεσ λαλουντεσ διεστραμμενα του αποσπαν τουσ μαθητασ οπισω αυτων

³¹ διο γρηγορειτε μνημονευοντεσ οτι τριετιαν νυκτα και ημεραν ουκ επαυσαμην μετα δακρυων νουθετων ενα εκαστον

³² και τα νυν παρατιθεμαι υμασ αδελφοι τω θεω και τω λογω της χαριτοσ αυτου τω δυναμενω εποικοδομησαι και δουναι υμιν κληρονομιαν εν τοισ ηγιασμενοισ πασιν

³³ αργυριου η χρυσιου η ιματισμου ουδενοσ επεθυμησα

³⁴ αυτοι γινωσκετε οτι ταισ χρεαιισ μου και τοισ ουσιν μετ εμου υπηρετησαν αι χειρεσ αυται

³⁵ παντα υπεδειξα υμιν οτι ουτωσ κοπιωντασ δει αντιλαμβανεσθαι των ασθενουντων μνημονευειν τε των λογων του κυριου ιησου οτι αυτοσ ειπεν μακαριον εστιν μαλλον διδομαι η λαμβανειν

³⁶ και ταυτα ειπων θεισ τα γονατα αυτου συν πασιν αυτοισ προσηυξατο

³⁷ ικανοσ δε εγενετο κλαυθμοσ παντων και επιπεσοντεσ επι τον τραχηλον του παυλου κατεφιλον αυτον

³⁸ οδυνωμενοι μαλιστα επι τω λογω ω ειρηκει οτι ουκετι μελλουσιν το προσωπον αυτου θεωρειν προεπεμπον δε αυτον εισ το πλοιον

21

¹ ωσ δε εγενετο αναχθηναι ημασ αποσπασθεντασ απ αυτων ευθυδρομησαντεσ ηλθομεν εισ την κων τη δε εξησ εισ την ροδον κακειθεν εισ παταρα

² και ευροντεσ πλοιον διαπερων εισ φοινικην επιβαντεσ ανηχθημεν

³ αναφανεντεσ δε την κυπρον και καταλιποντεσ αυτην ευωνυμον επλεομεν εισ συριαν και κατηχθημεν εισ τυρον εκεισε γαρ ην το πλοιον αποφορτιζομενον τον γομον

⁴ και ανευροντεσ μαθητασ επεμειναμεν αυτου ημερασ επτα οιτινεσ τω παυλω ελεγον δια του πνευματοσ μη αναβαινεις εισ ιερουσαλημ

⁵ οτε δε εγενετο ημασ εξαρτισαι τασ ημερασ εξελθοντεσ επορευομεθα προπεμποντων ημασ παντων συν γυναιξιν και τεκνοισ εωσ εξω της πολεωσ και θεντεσ τα γονατα επι τον αιγιαλον προσηυξαμεθα

⁶ και ασπασαμενοι αλληλουσ επεβημεν εισ το πλοιον εκεινοι δε υπεστρεψαν εισ τα ιδια

⁷ ημεισ δε τον πλουν διανυσαντεσ απο τυρου κατηνησαμεν εισ πολεμαιδα και ασπασαμενοι τουσ αδελφουσ εμειναμεν ημεραν μιαν παρ αυτοισ

⁸ τη δε επαυριον εξελθοντεσ οι περι τον παυλον ηλθον εισ καισαρειαν και εισελθοντεσ εισ τον οικον φιλιππου του ευαγγελιστου οντοσ εκ των επτα εμειναμεν παρ αυτω

⁹ τούτω δε ἦσαν θυγατέρες παρθενοῦ τεσσαρες προφητεουσαι

¹⁰ επιμενοντων δε ἡμων ημερας πλειους κατηλθεν τις απο της ιουδαιας προφητης ονοματι αγαβος

¹¹ και ελθων προς ημας και αρας την ζωνην του παυλου δησας τε αυτου τους ποδας και τας χειρας ειπεν ταδε λεγει το πνευμα το αγιον τον ανδρα ου εστιν η ζωνη αυτη ουτως δησουσιν εν ιερουσαλημ οι ιουδαιοι και παραδωσουσιν εις χειρας εθνων

¹² ωσ δε ηκουσαμεν ταυτα παρεκαλουμεν ημεις τε και οι εντοπιοι του μη αναβαινειν αυτον εις ιερουσαλημ

¹³ απεκριθη τε ο παυλος τι ποιειτε κλαιοντες και συνθρυπτοντες μου την καρδιαν εγω γαρ ου μονον δεθηναι αλλα και αποθανειν εις ιερουσαλημ ετοιμωσ εχω υπερ του ονοματος του κυριου ιησου

¹⁴ μη πειθομενου δε αυτου ησυχασαμεν ειποντες το θελημα του κυριου γενεσθω

¹⁵ μετα δε τας ημερας ταυτας επισκευασαμενοι ανεβαινομεν εις ιερουσαλημ

¹⁶ συνηλθον δε και των μαθητων απο καισαρειας συν ημιν αγωντες παρ ω ξερισθωμεν μνασωνι τινι κυπριω αρχαιω μαθητη

¹⁷ γενομενων δε ἡμων εις ιεροσολυμα ασμενωσ εδεξαντο ημας οι αδελφοι

¹⁸ τη δε επιουση εισηει ο παυλος συν ημιν προς ιακωβον παντες τε παρεγενοντο οι πρεσβυτεροι

¹⁹ και ασπασαμενος αυτους εξηγειτο καθ εν εκαστον ων εποιησεν ο θεος εν τοις εθνεσιν δια της διακονιασ αυτου

²⁰ οι δε ακουσαντες εδοξαζον τον κυριον ειποντες αυτω θεωρεισ αδελφε ποσαι μυριαδες εισιν ιουδαιων των πεπιστευκοτων και παντες ζηλωται του νομου υπαρχουσιν

²¹ κατηχηθησαν δε περι σου οτι αποστασιαν διδασκεισ απο μυυσεωσ τους κατα τα εθνη παντας ιουδαιουσ λεγων μη περιτεμνειν αυτους τα τεκνα μηδε τοις εθεσιν περιπατειν

²² τι ουν εστιν παντωσ δει πληθος συνελθειν ακουσονται γαρ οτι εληλυθασ

²³ τουτο ουν ποιησον ο σοι λεγομεν εισιν ημιν ανδρες τεσσαρες ευχηνη εχοντες εφ εαυτων

²⁴ τουτους παραλαβων αγνισθητι συν αυτοις και δαπανησον επ αυτοις ινα ξυρησωνται την κεφαλην και γνωσιν παντες οτι ων κατηχηνται περι σου ουδεν εστιν αλλα στοιχεισ και αυτοσ τον νομον φυλασσωσ

²⁵ περι δε των πεπιστευκοτων εθνων ημεις επεστειλαμεν κριναντες μηδεν τοιουτον τηρειν αυτους ει μη φυλασσεσθαι αυτους το τε ειδωλοθυτον και το αιμα και πνικτον και πορνειαν

²⁶ τοτε ο παυλος παραλαβων τους ανδρας τη εχομενη ημερα συν αυτοις αγνισθεισ εισηει εις το ιερον διαγγελων την εκπληρωσιν των ημερων του αγνισμου εωσ ου προσηνηχθη υπερ ενουσ εκαστου αυτων η προσφορα

²⁷ ωσ δε εμελλον αι επτα ημεραι συντελεισθαι οι απο της ασιασ ιουδαιοι θεασαμενοι αυτον εν τω ιερω συνεχεον παντα τον οχλον και επεβαλον τας χειρας επ αυτον

²⁸ κραζοντες ανδρες ισραηλιται βοηθητε ουτος εστιν ο ανθρωπος ο κατα του λαου και του νομου και του τοπου τουτου παντας πανταυωσ διδασκων ετι τε και ελληνας εισηγαγεν εις το ιερον και κεκοινωκεν τον αγιον τοπον τουτου

²⁹ ἦσαν γαρ εωρακοτες τροφιμον τον εφεσιον εν τη πολει συν αυτω ον ενομιζον οτι εις το ιερον εισηγαγεν ο παυλος

³⁰ εκινηθη τε η πολισ ολη και εγενετο συνδρομη του λαου και επιλαβομενοι του παυλου ειλκον αυτον εξω του ιερου και ευθεωσ εκλεισθησαν αι θυραι

³¹ ζητουντων δε αυτον αποκτειναι ανεβη φασισ τω χιλιαρχω της σπειρησ οτι ολη συγκεχυται ιερουσαλημ

³² οσ εξαυτησ παραλαβων στρατιωτας και εκατονταρχουσ κατεδραμεν επ αυτους οι δε ιδοντες τον χιλιαρχον και τους στρατιωτας επαυσαντο τυπτοντες τον παυλον

³³ εγγισας δε ο χιλιαρχος επελαβετο αυτου και εκελευσεν δεθνηνα αλυσσειν δυσιν και επυνθανετο τις αν ειη και τι εστιν πεποιηκωσ

³⁴ αλλοι δε αλλο τι εβουν εν τω οχλω μη δυναμενος δε γνωναι το ασφαλεσ δια τον θορυβον εκελευσεν αγεσθαι αυτον εις την παρεμβολην

³⁵ οτε δε εγενετο επι τουσ αναβαθμους συνεβη βασταζεσθαι αυτον υπο των στρατιωτων δια την βιαν του οχλου

³⁶ ηκολουθει γαρ το πληθος του λαου κραζον αιρε αυτον

³⁷ μελλων τε εισαγεσθαι εις την παρεμβολην ο παυλος λεγει τω χιλιαρχω ει εξεστιν μοι ειπειν προς σε ο δε εφη ελληνιστι γινωσκεισ

³⁸ ουκ αρα συ ει ο αιγυπτιος ο προ τουτων των ημερων αναστατωσασ και εξαγαγων εις την ερημον τουσ τετρακιςχιλιουσ ανδρασ των σικαριων

³⁹ ειπεν δε ο παυλος εγω ανθρωπος μεν ειμι ιουδαιος ταρσευσ της κιλικιασ ουκ ασημου πολεωσ πολιτιση δεομαι δε σου επιτρεψον μοι λαλησαι προς τον λαον

⁴⁰ επιτρεψαντωσ δε αυτου ο παυλος εστωσ επι των αναβαθμων κατεσεισεν τη χειρι τω λαω πολλησ δε σιγησ γενομενησ προσεφωνει τη εβραιδι διαλεκτω λεγων

22

¹ ανδρεσ αδελφοι και πατερεσ ακουσατε μου της προσ υμασ νυνη απολογιασ

² ακουσαντεσ δε οτι τη εβραιδι διαλεκτω προσεφωνει αυτοισ μαλλον παρεσχον ησυχιαν και φησιν

³ εγω μεν ειμι ανηρ ιουδαιος γεγεννημενος εν ταρσω της κιλικιασ ανατεθραμμενος δε εν τη πολει ταυτη παρα τουσ ποδασ γαμαλιηλ πεπαιδευμενος κατα ακριβειαν του πατρωου νομου ζηλωτησ υπαρχων του θεου καθωσ παντεσ υμεισ εστε σημερον

⁴ οσ ταυτην την οδον εδιωξα αχρι θανατου δεσμευωσ και παραδιδωωσ εις φυλακασ ανδρασ τε και γυναικασ

⁵ ωσ και ο αρχιερευσ μαρτυρει μοι και παν το πρεσβυτεριον παρ ων και επιστολασ δεξαμενοσ προς τουσ αδελφουσ εις δαμασκον επορευομηνησ αξων και τουσ εκεισε οντασ δεδεμενουσ εις ιερουσαλημ ινα τιμωρηθωσιν

⁶ εγενετο δε μοι πορευομενω και εγγιζοντι τη δαμασκω περι μεσημβριαν εξαιφηνησ εκ του ουρανου περιαστραψαι φωσ ικανον περι εμε

⁷ επεσα τε εις το εδαφοσ και ηκουσα φωνησ λεγουσησ μοι σαουλ σαουλ τι με διωκεισ

⁸ εγω δε απεκριθην τισ ει κυριε ειπεν τε προς με εγω ειμι ιησουσ ο ναζωραιουσ ον συ διωκεισ

⁹ οι δε συν εμοι οντεσ το μεν φωσ θεασαντο και εμφοβοι εγενοντο την δε φωνην ουκ ηκουσαν του λαλουντωσ μοι

¹⁰ ειπον δε τι ποιηωσ κυριε ο δε κυριουσ ειπεν προς με αναστασ πορευου εις δαμασκον κακει σοι λαληθησεται περι παντων ων τετακται σοι ποιησαι

¹¹ ωσ δε ουκ ενεβλεπον απο της δοξησ του φωτωσ εκεινου χειραγωγουμενοσ υπο των συνοντων μοι ηλθον εις δαμασκον

¹² ανανιασ δε τισ ανηρ ευσεβησ κατα τον νομον μαρτυρουμενοσ υπο παντων των κατοικουντων ιουδαιων

¹³ ελθων προς με και επιστασ ειπεν μοι σαουλ αδελφε αναβλεψον καγω αυτη τη ωρα ανεβλεψα εις αυτον

¹⁴ ο δε ειπεν ο θεουσ των πατερων ημων προεχειρισατο σε γνωναι το θελημα αυτου και ιδειν τον δικαιον και ακουσαι φωνην εκ του στοματοσ αυτου

¹⁵ οτι εση μαρτυσ αυτωσ προς παντασ ανθρωπουσ ων εωρακασ και ηκουσασ

¹⁶ και νυν τι μελλεισ αναστασ βαπτισαι και απολουσαι τασ αμαρτιασ σου επικαλεσαμενοσ το ονομα του κυριου

¹⁷ εγενετο δε μοι υποστρεψαντι εις ιερουσαλημ και προσευχομενου μου εν τω ιερω γενεσθαι με εν εκστασει

18 και ιδειν αυτον λεγοντα μοι σπευσον και εξελθε εν ταχει εξ ιερουσαλημ διοτι ου παραδεξονται σου την μαρτυριαν περι εμου

19 καγω ειπον κυριε αυτοι επιστανται οτι εγω ημην φυλακιζων και δερων κατα τας συναγωγασ τους πιστευοντας επι σε

20 και οτε εξεχειτο το αιμα στεφανου του μαρτυρου σου και αυτοσ ημην εφεστωσ και συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου φυλασσων τα ιματια των αναιρουντων αυτον

21 και ειπεν προς με πορευου οτι εγω εις εθνη μακραν εξαποστελω σε

22 ηκουον δε αυτου αχρι τουτου του λογου και επηραν την φωνην αυτων λεγοντες αιρε απο της γης τον τοιουτον ου γαρ καθηκεν αυτον ζην

23 κραζοντων δε αυτων και ριπτουντων τα ιματια και κονιορτον βαλλοντων εις τον αερα

24 εκελευσεν αυτον ο χιλιαρχοσ αγεσθαι εις την παρεμβολην ειπων μαστιξιν ανεταξεσθαι αυτον ινα επιγνω δι ην αιτιαν ουτωσ επεφωνουν αυτω

25 ωσ δε προτεινεν αυτον τοις ιμασιν ειπεν προς τον εστωτα εκατονταρχον ο παυλοσ ει ανθρωπον ρωμαιον και ακατακριτον εξεστιν υμιν μαστιξιν

26 ακουσασ δε ο εκατονταρχοσ προσελθων απηγγειλεν τω χιλιαρχω λεγων ορα τι μελλεισ ποιειν ο γαρ ανθρωποσ ουτοσ ρωμαιοσ εστιν

27 προσελθων δε ο χιλιαρχοσ ειπεν αυτω λεγε μοι ει συ ρωμαιοσ ει ο δε εφη ναι

28 απεκριθη τε ο χιλιαρχοσ εγω πολλου κεφαλαιου την πολιτειαν ταυτην εκτησαμην ο δε παυλοσ εφη εγω δε και γεγεννημαι

29 ευθεωσ ουν απεστησαν απ αυτου οι μελλοντεσ αυτον ανεταζειν και ο χιλιαρχοσ δε εφοβηθη επιγνωσ οτι ρωμαιοσ εστιν και οτι ην αυτον δεδεκωσ

30 τη δε επαυριον βουλομενοσ γνωνα το ασφαλεσ το τι κατηγορειται παρα των ιουδαιων ελυσεν αυτον απο των δεσμων και εκελευσεν ελθειν τουσ αρχιερεισ και ολον το συνεδριον αυτων και καταγαγων τον παυλον εστησεν εις αυτουσ

23

1 ατενισασ δε ο παυλοσ τω συνεδριω ειπεν ανδρεσ αδελφοι εγω παση συνειδησει αγαθη πεπολιτευμαι τω θεω αχρι ταυτησ της ημερασ

2 ο δε αρχιερευσ ανανιασ επεταξεν τοις παρεστωσιν αυτω τυπτειν αυτου το στομα

3 τοτε ο παυλοσ προς αυτον ειπεν τυπτειν σε μελλει ο θεοσ τοιχε κεκονιαμενε και συ καθη κρινων με κατα τον νομον και παρανομων κελυεισ με τυπτεσθαι

4 οι δε παρεστωτεσ ειπον τον αρχιερεα του θεου λαιδορεισ

5 εφη τε ο παυλοσ ουκ ηδειν αδελφοι οτι εστιν αρχιερευσ γεγραπται γαρ αρχοντα του λαου σου ουκ ερεισ κακωσ

6 γνουσ δε ο παυλοσ οτι το εν μεροσ εστιν σαδδουκαιων το δε ετερον φαρισαιων εκραξεν εν τω συνεδριω ανδρεσ αδελφοι εγω φαρισαιοσ ειμι υιοσ φαρισαιου περι ελπιδοσ και αναστασεωσ νεκρων εγω κρινομαι

7 τουτο δε αυτου λαλησαντοσ εγενετο στασισ των φαρισαιων και εσχισθη το πληθοσ

8 σαδδουκαιοι μεν γαρ λεγουσιν μη εναι αναστασιν μηδε αγγελον μητε πνευμα φαρισαιοι δε ομολογουσιν τα αμφοτερα

9 εγενετο δε κραυγη μεγαλη και ανασταντεσ οι γραμματεισ του μερουσ των φαρισαιων διεμαχοντο λεγοντεσ ουδεν κακον ευρισκομεν εν τω ανθρωπω τουτω ει δε πνευμα ελαλησεν αυτω η αγγελοσ μη θεομαχωμεν

10 πολλησ δε γενομενησ στασεωσ ευλαβηθεισ ο χιλιαρχοσ μη διασπασθη ο παυλοσ υπ αυτων εκελευσεν το στρατευμα καταβηναι και αρπασαι αυτον εκ μεσου αυτων αγειν τε εις την παρεμβολην

11 τη δε επιουση νυκτι επιστασ αυτω ο κυριοσ ειπεν θαρσει παυλε ωσ γαρ διεμαρτυρω τα περι εμου εις ιερουσαλημ ουτωσ σε δει και εις ρωμην μαρτυρησαι

12 γενομένης δε ημερας ποιησαντες τινες των ιουδαιων συστροφην ανεθεματισαν εαυτους λεγοντες μητε φαγειν μητε πειν εως ου αποκτεινωσιν τον παυλον

13 ησαν δε πλειους τεσσαρακοντα οι ταυτην την συνωμοσιαν πεποιηκοτες

14 οιτινες προσελθοντες τοις αρχιερευσιν και τοις πρεσβυτεροις ειπον αναθεματι ανεθεματισαμεν εαυτους μηδενος γευσασθαι εως ου αποκτεινωμεν τον παυλον

15 νυν ουν υμεις εμφανισατε τω χιλιαρχω συν τω συνεδριω οπως αυριον αυτον καταγαγη προς υμας ως μελλοντας διαγινωσκειν ακριβεστερον τα περι αυτου ημεις δε προ του εγγισαι αυτον ετοιμοι εσμεν του ανελειν αυτον

16 ακουσας δε ο υιος της αδελφης παυλου το ενεδρον παραγενομενος και εισελθων εις την παρεμβολην απηγγειλεν τω παυλω

17 προσκαλεσαμενος δε ο παυλος ενα των εκατονταρχων εφη τον νεανιαν τουτον απαγαγε προς τον χιλιαρχον εχει γαρ τι απαγγειλαι αυτω

18 ο μεν ουν παραλαβων αυτον ηγαγεν προς τον χιλιαρχον και φησιν ο δεσμιος παυλος προσκαλεσαμενος με ηρωτησεν τουτον τον νεανιαν αγαγειν προς σε εχοντα τι λαλησαι σοι

19 επιλαβομενος δε της χειρος αυτου ο χιλιαρχος και αναχωρησας κατ ιδιαν επυνθανετο τι εστιν ο εχεις απαγγειλαι μοι

20 ειπεν δε οτι οι ιουδαιοι συνεθεντο του ερωτησαι σε οπως αυριον εις το συνεδριον καταγαγησιν τον παυλον ως μελλοντα τι ακριβεστερον πυνθανεσθαι περι αυτου

21 συ ουν μη πεισθησ αυτοις ενεδρευουσιν γαρ αυτον εξ αυτων ανδρες πλειους τεσσαρακοντα οιτινες ανεθεματισαν εαυτους μητε φαγειν μητε πειν εως ου ανελωσιν αυτον και νυν ετοιμοι εισιν προσδεχομενοι την απο σου επαγγελιαν

22 ο μεν ουν χιλιαρχος απελευσεν τον νεανιαν παραγγειλας μηδενι εκλαλησαι οτι ταυτα ενεφανισας προς με

23 και προσκαλεσαμενος δυο τινας των εκατονταρχων ειπεν ετοιμασατε στρατιωτας διακοσιους οπως πορευθωσιν εως καισαρειας και ιππεις εβδομηκοντα και δεξιολαβους διακοσιους απο τριτης ωρας της νυκτος

24 κτηνη τε παραστησαι ινα επιβιβασαντες τον παυλον διασωσωσιν προς φηλικα τον ηγεμονα

25 γραψας επιστολην περιεχουσαν τον τυπον τουτον

26 κλαυδιος λυσιας τω κρατιστω ηγεμονι φηλικι χαιρειν

27 τον ανδρα τουτον συλληφθεντα υπο των ιουδαιων και μελλοντα αναιρεισθαι υπ αυτων επιστας συν τω στρατευματι εξειλομην αυτον μαθων οτι ρωμαιοσ εστιν

28 βουλομενος δε γνωνα την αιτιαν δι ην ενεκαλουν αυτω κατηγαγον αυτον εις το συνεδριον αυτων

29 ον ευρον εγκλουμενον περι ζητηματων του νομου αυτων μηδεν αξιον θανατου η δεσμων εγκλημα εχοντα

30 μηνυθεισης δε μοι επιβουλης εις τον ανδρα μελλειν εσεσθαι υπο των ιουδαιων εξαυτης επεμψα προς σε παραγγειλας και τοις κατηγοροις λεγειν τα προς αυτον επι σου ερωσσω

31 οι μεν ουν στρατιωται κατα το διατεταγμενον αυτοις αναλαβοντες τον παυλον ηγαγον δια της νυκτος εις την αντιπατριδα

32 τη δε επαυριον εασαντες τους ιππεις πορευεσθαι συν αυτω υπεστρεψαν εις την παρεμβολην

33 οιτινες εισελθοντες εις την καισαρειαν και αναδοντες την επιστολην τω ηγεμονι παρεστησαν και τον παυλον αυτω

34 αναγνους δε ο ηγεμων και επερωτησας εκ ποιασ επαρχιασ εστιν και πυθομενος οτι απο κιλικιασ

35 διακουσομαι σου εφη οταν και οι κατηγοροι σου παραγεωννται εκελευσεν τε αυτον εν τω πραιτωριω ηρωδου φυλασσεσθαι

24

¹ μετα δε πεντε ημερας κατεβη ο αρχιερευς ανανιας μετα των πρεσβυτερων και ρητορος τερτυλλου τινος οιτινες ενεφανισαν τω ηγεμονι κατα του παυλου

² κληθεντος δε αυτου ηρξατο κατηγορειν ο τερτυλλος λεγων πολλης ειρηνης τυχανοντες δια σου και κατορθωματων γινομενων τω εθνει τουτω δια της σης προνοιας

³ παντη τε και πανταχου αποδεχομεθα κρατιστε φηλιξ μετα πασης ευχαριστιας

⁴ ινα δε μη επι πλειον σε εγκοπτω παρακαλω ακουσαι σε ημων συντομωσ τη ση επεικεια

⁵ ευροντες γαρ τον ανδρα τουτον λοιμον και κινουντα στασιν πασιν τοις ιουδαιοις τοις κατα την οικουμενην πρωτοστατην τε της των ναζωραιων αιρεσεωσ

⁶ οσ και το ιερων επειρασεν βεβηλωσαι ον και εκρατησαμεν

⁷ ⁸ παρ ου δυνηθη αυτος ανακρινας περι παντων τουτων επιγνωναι ων ημεις κατηγορουμεν αυτου

⁹ συνεπεθεντο δε και οι ιουδαιοι φασκοντες ταυτα ουτωσ εχειν

¹⁰ απεκριθη δε ο παυλος νευσαντος αυτω του ηγεμονοσ λεγειν εκ πολλων ετων οντα σε κριτην τω εθνει τουτω επισταμενοσ ευθυμοτερον τα περι εμαυτου απολογουμαι

¹¹ δυναμενου σου γνωναι οτι ου πλειουσ εισιν μοι ημεραι δεκαδυο αφ ησ ανεβην προσκυνησων εν ιερουσαλημ

¹² και ουτε εν τω ιερω ευρον με προς τινα διαλεγομενον η επισυστασιν ποιουντα οχλου ουτε εν ταισ συναγωγαισ ουτε κατα την πολιν

¹³ ουτε παραστησαι με δυνανται περι ων νυν κατηγορουσιν μου

¹⁴ ομολογω δε τουτο σοι οτι κατα την οδον ην λεγουσιν αιρεσιν ουτωσ λατρευω τω πατρω θεω πιστευων πασιν τοις κατα τον νομον και τοις προφηταισ γεγραμμενοισ

¹⁵ ελπιδα εχων εισ τον θεον ην και αυτοι ουτοι προσδεχονται αναστασιν μελλειν εσεσθαι νεκρων δικαιων τε και αδικων

¹⁶ εν τουτω δε αυτος ασκω απροσκοπον συνειδησιν εχων προς τον θεον και τουσ ανθρωπουσ δια παντοσ

¹⁷ δι ετων δε πλειονων παρεγενομην ελεημοσυνασ ποιησων εισ το εθνοσ μου και προσφορασ

¹⁸ εν οισ ευρον με ηγνισμενον εν τω ιερω ου μετα οχλου ουδε μετα θορυβου τινεσ απο της ασιασ ιουδαιοι

¹⁹ ουσ δει επι σου παρειναι και κατηγορειν ει τι εχοιεν προς με

²⁰ η αυτοι ουτοι ειπατωσαν τι ευρον εν εμοι αδικημα σταντοσ μου επι του συνεδριου

²¹ η περι μιασ ταυτης φωνησ ησ εκραξα εστωσ εν αυτοισ οτι περι αναστασεωσ νεκρων εγω κρινομαι σημερον υφ υμων

²² ακουσασ δε ταυτα ο φηλιξ ανεβαλετο αυτουσ ακριβεστερον ειδωσ τα περι της οδου ειπων οταν λυσιασ ο χιλιαρχοσ καταβη διαγνωσομαι τα καθ υμασ

²³ διαταξαμενοσ τε τω εκατονταρχη τηρεισθαι τον παυλον εχειν τε ανεσιν και μηδενα κωλυειν των ιδιων αυτου υπηρετειν η προσερχεσθαι αυτω

²⁴ μετα δε ημερασ τινασ παραγενομενοσ ο φηλιξ συν δρουσιλλη τη γυναικι ουση ιουδαια μετεπεμψατο τον παυλον και ηκουσεν αυτου περι της εισ χριστον πιστεωσ

²⁵ διαλεγομενου δε αυτου περι δικαιοσυνησ και εγκρατειασ και του κριματοσ του μελλοντοσ εσεσθαι εμφοβοσ γενομενοσ ο φηλιξ απεκριθη το νυν εχον πορευου καιρον δε μεταλαβων μετακαλεσομαι σε

²⁶ αμα και ελπιζων οτι χρηματα δοθησεται αυτω υπο του παυλου οπωσ λυση αυτον διο και πυκνοτερον αυτον μεταπεμπομενοσ ωμιλει αυτω

²⁷ διετιασ δε πληρωθεισισ ελαβεν διαδοχον ο φηλιξ πορκιον φηστον θελων τε χαριτασ καταθεσθαι τοις ιουδαιοις ο φηλιξ κατελιπεν τον παυλον δεδεμενον

25

1 φηστος ουν επιβας τη επαρχια μετα τρεις ημερας ανεβη εις ιεροσολυμα απο καισαρειας

2 ενεφανισαν δε αυτω ο αρχιερευς και οι πρωτοι των ιουδαιων κατα του παυλου και παρεκαλουν αυτον

3 αιτουμενοι χαριν κατ αυτου οπως μεταπεμψηται αυτον εις ιερουσαλημ ενεδραν ποιουντες ανελιν αυτον κατα την οδον

4 ο μεν ουν φηστος απεκριθη τηρεισθαι τον παυλον εν καισαρεια εαυτον δε μελλειν εν ταχει εκπορευεσθαι

5 οι ουν δυνατοι εν υμιν φησιν συγκαταβαντες ει τι εστιν εν τω ανδρι τουτω κατηγορειτωσαν αυτου

6 διατριψα δε εν αυτοισ ημερας πλειους η δεκα καταβας εις καισαρειαν τη επαυριον καθισας επι του βηματος εκελευσεν τον παυλον αχθηναι

7 παραγενομενου δε αυτου περιεστησαν οι απο ιεροσολυμων καταβεβηκοτες ιουδαιοι πολλα και βαρεα αιτιωματα φεροντες κατα του παυλου α ουκ ισχυον αποδειξει

8 απολογουμενου αυτου οτι ουτε εις τον νομον των ιουδαιων ουτε εις το ιερον ουτε εις καισαρα τι ημαρτον

9 ο φηστος δε τοις ιουδαιοισ θελων χαριν καταθεσθαι αποκριθεισ τω παυλω ειπεν θελεισ εις ιεροσολυμα αναβας εκει περι τουτων κρινεσθαι επ εμου

10 ειπεν δε ο παυλος επι του βηματος καισαρος εστωσ ειμι ου με δει κρινεσθαι ιουδαιουσ ουδεν ηδικησα ωσ και συ καλλιον επιγινωσκεισ

11 ει μεν γαρ αδικω και αξιον θανατου πεπραχα τι ου παραιτουμαι το αποθανειν ει δε ουδεν εστιν ων ουτοι κατηγορουσιν μου ουδεις με δυναται αυτοισ χαρισασθαι καισαρα επικαλουμαι

12 τοτε ο φηστος συλλαλησας μετα του συμβουλιου απεκριθη καισαρα επικεκλησαι επι καισαρα πορευση

13 ημερων δε διαγενομενων τινων αγριππας ο βασιλευς και βερνικη κατηντησαν εις καισαρειαν ασπασαμενοι τον φηστον

14 ωσ δε πλειους ημερας διετριβεν εκει ο φηστος τω βασιλει ανεθετο τα κατα τον παυλον λεγων ανηρ τις εστιν καταλελειμμενος υπο φηλικος δεσμιος

15 περι ου γενομενου μου εις ιεροσολυμα ενεφανισαν οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων αιτουμενοι κατ αυτου δικην

16 προσ ουσ απεκριθην οτι ουκ εστιν εθος ρωμαιοισ χαριζεσθαι τινα ανθρωπον εις απωλειαν πριν η ο κατηγορουμενος κατα προσωπον εχοι τουσ κατηγορουσ τοπον τε απολογιασ λαβοι περι του εγκληματος

17 συνελθοντων ουν αυτων ενθαδε αναβολην μηδεμιαν ποιησαμενος τη εξησ καθισας επι του βηματος εκελευσα αχθηναι τον ανδρα

18 περι ου σταθεντες οι κατηγοροι ουδεμιαν αιτιαν επεφερον ων υπενοουν εγω

19 ζητηματα δε τινα περι της ιδιασ δεισιδαιμονιασ ειχον προσ αυτον και περι τινοσ ησου τεθνηκοτος ον εφασκεν ο παυλος ζην

20 απορουμενος δε εγω την περι τουτου ζητησιν ελεγον ει βουλοιτο πορευεσθαι εις ιερουσαλημ κακει κρινεσθαι περι τουτων

21 του δε παυλου επικαλεσαμενου τηρηθηναι αυτον εις την του σεβαστου διαγνωσιν εκελευσα τηρεισθαι αυτον εωσ ου πεμψω αυτον προσ καισαρα

22 αγριππας δε προσ τον φηστον εφη εβουλομην και αυτος του ανθρωπου ακουσαι ο δε αυριον φησιν ακουση αυτου

23 τη ουν επαυριον ελθοντος του αγριππα και της βερνικησ μετα πολλησ φαντασιασ και εισελθοντων εις το ακροατηριον συν τε τοις χιλιαρχοισ και ανδρασιν τοισ κατ εξοχην ουσιν της πολεωσ και κελευσαντος του φηστου ηχηθη ο παυλος

24 και φησιν ο φηστος αγριππα βασιλευ και παντες οι συμπαροντες ημιν ανδρες θεωρειτε τουτον περι ου παν το πληθος των ιουδαιων ενετυχον μοι εν τε ιεροσολυμοις και ενθαδε επιβωντες μη δειν ζην αυτον μηκει

25 εγω δε καταλαβομενος μηδεν αξιον θανατου αυτον πεπραχεναι και αυτου δε τουτου επικαλεσαμενου τον σεβαστον εκρινα πεμπειν αυτον

26 περι ου ασφαλες τι γραψαι τω κυριω ουκ εχω διο προηγαγον αυτον εφ υμων και μαλιστα επι σου βασιλευ αγριππα οπως της ανακρισεως γενομενης σχω τι γραψαι

27 αλογον γαρ μοι δοκει πεμποντα δεσμιον μη και τας κατ αυτου αιτιας σημαναι

26

1 αγριππασ δε προς τον παυλον εφη επιτρεπεται σοι υπερ σεαυτου λεγειν τοτε ο παυλος απελογειτο εκτεινας την χειρα

2 περι παντων ων εγκαλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ αγριππα ηγημαι εμαυτον μακαριον επι σου μελλων απολογεισθαι σημερον

3 μαλιστα γνωστην οντα σε παντων των κατα ιουδαιουσι ηθων τε και ζητηματων διο δεομαι σου μακροθυμωσ ακουσαι μου

4 την μεν ουν βιωσιν μου την εκ νεοτητος την απ αρχης γενομενην εν τω εθνει μου εν ιεροσολυμοις ισασιν παντες οι ιουδαιοι

5 προγινωσκοντες με ανωθεν εαν θελωσιν μαρτυρειν οτι κατα την ακριβεστατην αιρεσιν της ημετερας θρησκειας εξησα φαρισαιοσ

6 και νυν επ ελπιδι της προς τους πατερασ επαγγελιασ γενομενης υπο του θεου εστηκα κρινομενοσ

7 εις ην το δωδεκαφυλον ημων εν εκτενεια νυκτα και ημεραν λατρευον ελπιζει καταντησαι περι ησ ελπιδοσ εγκαλουμαι βασιλευ αγριππα υπο ιουδαιων

8 τι απιστον κρινεται παρ υμιν ει ο θεοσ νεκρουσ εγειρει

9 εγω μεν ουν εδοξα εμαυτω προς το ονομα ιησου του ναζωραιου δειν πολλα εναντια πραξαι

10 ο και εποησα εν ιεροσολυμοις και πολλουσ των αγιων εγω φυλακαισ κατεκλεισα την παρα των αρχιερων εξουσια λαβων αναιρουμενων τε αυτων κατηνεγκα ψηφον

11 και κατα πασασ τασ συναγωγασ πολλακισ τιμωρων αυτουσ ηναγκαζον βλασφημειν περιουσοσ τε εμμαινομενοσ αυτοισ εδιωκον εωσ και εις τασ εξω πολεισ

12 εν οισ και πορευομενοσ εις την δαμασκον μετ εξουσιασ και επιτροπησ της παρα των αρχιερων

13 ημερασ μεσησ κατα την οδον ειδον βασιλευ ουρανοθεν υπερ την λαμπροτητα του ηλιου περιλαμψαν με φωσ και τουσ συν εμοι πορευομενοσ

14 παντων δε καταπεσοντων ημων εις την γην ηκουσα φωνην λαλουσαν προς με και λεγουσαν τη εβραιδι διαλεκτω σαουλ σαουλ τι με διωκεισ σκληρον σοι προς κεντρα λακτιζειν

15 εγω δε ειπον τισ ει κυριε ο δε ειπεν εγω ειμι ιησουσ ον συ διωκεισ

16 αλλα αναστηθι και στηθι επι τουσ ποδασ σου εις τουτο γαρ ωφθην σοι προχειρισασθαι σε υπηρετην και μαρτυρα ων τε ειδεσ ων τε οφθησομαι σοι

17 εξαιρουμενοσ σε εκ του λαου και των εθνων εις ουσ εγω σε αποστελλω

18 ανοιξαι οφθαλμουσ αυτων του υποστρεψαι απο σκοτουσ εις φωσ και της εξουσιασ του σατανα επι τον θεον του λαβειν αυτοουσ αφεσιν αμαρτιων και κληρον εν τοισ ηγιασμενοισ πιστει τη εις εμε

19 οθεν βασιλευ αγριππα ουκ εγενομην απειθησ τη ουρανωσ οπτασια

20 αλλα τοισ εν δαμασκω πρωτον και ιεροσολυμοισ εις πασαν τε την χωραν της ιουδαιασ και τοισ εθνεσιν απαγγελων μετανοειν και επιστρεφειν επι τον θεον αξια της μετανοιασ εργα πρασσοντασ

21 ενεκα τουτων οι ιουδαιοι με συλλαβομενοι εν τω ιερω επειρωντο διαχειρισασθαι

²² επικουρίας ουν τυχων της παρα του θεου αχρι της ημερας ταυτης εστηκα μαρτυρομενος μικρω τε και μεγαλω ουδεν εκτος λεγων ων τε οι προφηται ελαλησαν μελλοντων γινεσθαι και μωυσησ

²³ ει παθητος ο χριστος ει πρωτος εξ αναστασεωσ νεκρων φωσ μελλει καταγγελλειν τω λαω και τοις εθνεσιν

²⁴ ταυτα δε αυτου απολογουμενου ο φηστος μεγαλη τη φωνη εφη μαινη παυλε τα πολλα σε γραμματα εις μανιαν περιτρεπει

²⁵ ο δε ου μαινομαι φησιν κρατιστε φηστε αλλα αληθειασ και σωφροσυνης ρηματα αποφθεγγομαι

²⁶ επισταται γαρ περι τουτων ο βασιλευσ προς ον και παρησιαζομενος λαλω λανθανειν γαρ αυτον τι τουτων ου πειθομαι ουδεν ου γαρ εν γωνια πεπραγμενον τουτο

²⁷ πιστευεισ βασιλευ αγριππα τοις προφηταισ οιδα οτι πιστευεισ

²⁸ ο δε αγριππασ προς τον παυλον εφη εν ολιγω με πειθεισ χριστιανον γενεσθαι

²⁹ ο δε παυλος ειπεν ευζαιμην αν τω θεω και εν ολιγω και εν πολλω ου μονον σε αλλα και παντασ τουσ ακουοντασ μου σημερον γενεσθαι τοιουτουσ οποιοσ καγω ειμι παρεκτουσ των δεσμων τουτων

³⁰ και ταυτα ειποντουσ αυτου ανεστη ο βασιλευσ και ο ηγεμων η τε βερνικη και οι συγκαθημενοι αυτοισ

³¹ και αναχωρησαντεσ ελαλουν προς αλληλουσ λεγοντεσ οτι ουδεν θανατου αξιον η δεσμων πρασσει ο ανθρωποσ ουτοσ

³² αγριππασ δε τω φηστω εφη απολελυσθαι εδυνατο ο ανθρωποσ ουτοσ ει μη επεκεκλητο καισαρα

27

¹ ωσ δε εκριθη του αποπλειν ημασ εις την ιταλιαν παρεδιδουν τον τε παυλον και τινασ ετερουσ δεσμωτασ εκατονταρχη ονοματι ιουλιω σπειρησ σεβαστησ

² επιβαντεσ δε πλοιω αδραμυττηνω μελλοντεσ πλειν τουσ κατα την ασιαν τοπουσ ανηχθημεν οντουσ συν ημιν αρισταρχου μακεδονουσ θεσσαλονικεωσ

³ τη τε ετερα κατηχθημεν εις σιδωνα φιλανθρωπωσ τε ο ιουλιουσ τω παυλω χρησαμενοσ επετρεψεν προς τουσ φιλουσ πορευθεντα επιμελειασ τυχειν

⁴ κακειθεν αναχθεντεσ υπεπλευσαμεν την κυπρον δια το τουσ ανεμουσ ειναι εναντιουσ

⁵ το τε πελαγοσ το κατα την κιλικιαν και παμφυλιαν διαπλευσαντεσ κατηλθομεν εισ μυρα της λυκιασ

⁶ κακει ευρων ο εκατονταρχοσ πλοιον αλεξανδρινον πλεον εις την ιταλιαν ενεβιβασεν ημασ εισ αυτο

⁷ εν ικαναισ δε ημεραισ βραδυπλουυντεσ και μολισ γενομενοι κατα την κνιδον μη προσεωντουσ ημασ του ανεμου υπεπλευσαμεν την κρητην κατα σαλμωνην

⁸ μολισ τε παραλεγομενοι αυτην ηλθομεν εισ τοπον τινα καλουμενον καλουσ λιμενασ ω εγγυσ ην πολισ λασαια

⁹ ικανουσ δε χρονου διαγενομενου και οντουσ ηδη επισφαλουσ του πλοουσ δια το και την νηστειαν ηδη παρεληλυθεναι παρηνει ο παυλοσ

¹⁰ λεγων αυτοισ ανδρεσ θεωρω οτι μετα υβρεωσ και πολλησ ζημιασ ου μονον του φορτιου και του πλοιου αλλα και των ψυχων ημων μελλειν εσεσθαι τον πλουν

¹¹ ο δε εκατονταρχησ τω κυβερνητη και τω ναυκληρω επειθετο μαλλον η τοισ υπο του παυλου λεγομενοισ

¹² ανευθετου δε του λιμενοσ υπαρχοντουσ προς παραχειμασιαν οι πλειουσ εθεντο βουλην αναχθηναι κακειθεν ει πωσ δυναιντο κατανησαντεσ εισ φοινικα παραχειμασαι λιμενα τησ κρητησ βλεποντα κατα λιβα και κατα χωρον

¹³ υποπνευσαντουσ δε νοτου δοξαντεσ της προθεσεωσ κεκρατηκεναι αραντεσ ασσον παρελεγοντο την κρητην

- 14 μετ ου πολυ δε εβαλεν κατ αυτησ ανεμοσ τυφωνικοσ ο καλουμενοσ ευροκυλωδων
 15 συναρπασθεντοσ δε του πλοιου και μη δυναμενου αντοφθαλμειν τω ανεμω επιδοντεσ εφερομεθα
 16 νησιον δε τι υποδραμοντεσ καλουμενον κλαυδιην μολισ ισχυσαμεν περικρατεισ γενεσθαι τησ σκαφησ
 17 ην αραντεσ βοηθειαισ εχρωντο υποζωννυντεσ το πλοιοη φοβουμενοι τε μη εισ τηη σурτηη εκπεσωσιν χαλασαντεσ το σκευοσ ουτωσ εφεροντο
 18 σφοδρωσ δε χειμαζομενων ημων τη εξησ εκβοληη επιοιουντο
 19 και τη τριτη αυτοχειρεσ τηη σκευηη του πλοιου ερριψαμεν
 20 μητε δε ηλιου μητε αστρων επιφαινοντων επι πλειονασ ημερασ χειμωνοσ τε ουκ ολιγου επικειμενου λοιπον περιηρειτο πασα ελπισ του σωζεσθαι ημασ
 21 πολλησ δε αιτιασ υπαρχουσησ τοτε σταθεισ ο παυλοσ εν μεσω αυτων ειπεν εδει μεν υ ανδρεσ πειθαρχησαντασ μοι μη αναγεσθαι απο τησ κρητησ κερδησαι τε τηη υβριη ταυτηη και τηη ζημιαν
 22 και τα νυν παραινω υμασ ευθυμειη αποβολη γαρ ψυχησ ουδεμια εσται εξ υμων πληη του πλοιου
 23 παρεστη γαρ μοι ταυτη τη νυκτι αγγελοσ του θεου ου ειμ ω και λατρευω
 24 λεγων μη φοβου παυλε καισαρι σε δει παραστηηαι και ιδου κεχαρισται σοι ο θεοσ παντασ τουσ πλεοντασ μετα σου
 25 διο ευθυμειτε ανδρεσ πιστευω γαρ τω θεω οτι ουτωσ εσται καθ οη τροπον λελαληται μοι
 26 εισ νησον δε τινα δει ημασ εκπεσειη
 27 ωσ δε τεσσαρεσκαιδεκατη νυξ εγενετο διαφορομενων ημων εν τω αδρια κατα μεσον τησ νυκτοσ υπενοουν οι ναυται προσαγειη τινα αυτοιοσ χωραη
 28 και βολισαντεσ ευρον οργυιασ εικοσι βραχυ δε διαστησαντεσ και παλιν βολισαντεσ ευρον οργυιασ δεκαπεντε
 29 φοβουμενοι τε μηπωσ εισ τραχεισ τοπουσ εκπεσωμεη εκ πρυμνησ ριψαντεσ ακυρασ τεσσαρασ ηυχοντο ημεραη γενεσθαι
 30 των δε ναυτων ζητουντων φυγειη εκ του πλοιου και χαλασαντων τηη σκαφηη εισ τηη θαλασσηη προφασει ωσ εκ πωρωασ μελλοντων ακυρασ εκτεινειη
 31 ειπεν ο παυλοσ τω εκατονταρχη και τοιοσ στρατιωταισ εαν μη ουτοι μεινωσιν εν τω πλοιω υμεισ σωτηηαι ου δυνασθε
 32 τοτε οι στρατιωται απεκοψαν τα σχοιηια τησ σκαφησ και ειασαν αυτηη εκπεσειη
 33 αχρη δε ου ημελλον ημερα γινεσθαι παρεκαλει ο παυλοσ απαντασ μεταλαβειη τροφησ λεγων τεσσαρεσκαιδεκατηη σημερον ημεραη προσδοκωντεσ ασιτοι διατελειτε μηδεν προσλαβομενοι
 34 διο παρακαλω υμασ προσλαβειη τροφησ τουτο γαρ προς τησ υμετερασ σωτηριασ υπαρχει ουδενοσ γαρ υμων θριξ εκ τησ κεφαλησ πεσειται
 35 ειπων δε ταυτα και λαβων αρτον ευχαριστησηη τω θεω ενωπιον παντων και κλασασ ηρξατο εσθειη
 36 ευθυμοι δε γενομενοι παντεσ και αυτοι προσελαβοντο τροφησ
 37 ημεη δε εν τω πλοιω αι πασαι ψυχαι διακοσαι εβδομηκοντα εξ
 38 κορεσθεντεσ δε τησ τροφησ εκουφιζον το πλοιοη εκβαλλομενοι τον σιτον εισ τηη θαλασσηη
 39 οτε δε ημερα εγενετο τηη γην ουκ επεγινωσκοη κολπον δε τινα κατενοουν εχοντα αιγιαλον εισ οη εβουλευσαντο ει δυνατον εξωσαι το πλοιοη
 40 και τασ ακυρασ περιελοντεσ ειωη εισ τηη θαλασσηη και ανεντεσ τασ ζευκτηριασ των ηηδαλιωη και επαραντεσ τον αρτεμοηα τηη πνεουσηη κατειχον εισ τον αιγιαλον
 41 περιπεσοντεσ δε εισ τοπον διθαλασσον επωκειλαν τηη ναυη και η μεη πωρωα ερειασα εμεινηη ασαλευτοσ η δε πρυμνα ελυετο υπο τησ βιασ των κυματωη

42 των δε στρατιωτων βουλη εγενετο ινα τους δεσμωτας αποκτεινωσιν μη τις εκκολυμβησας διαφυγη

43 ο δε εκατονταρχος βουλομενος διασωσαι τον παυλον εκωλυσεν αυτους του βουληματος εκελευσεν τε τους δυναμενους κολυμβαν αποριψαντας πρωτους επι την γην εξιεναι

44 και τους λοιπους ους μεν επι σανισιν ους δε επι τινων των απο του πλοιου και ουτως εγενετο παντας διασωθηναι επι την γην

28

1 και διασωθεντες τοτε επεγνωσαν οτι μελιτη η νησος καλειται

2 οι δε βαρβαροι παρειχον ου την τυχουσαν φιλανθρωπιαν ημιν αναψαντες γαρ πυραν προσελαβοντο παντας ημας δια τον υετον τον εφεστωτα και δια το ψυχος

3 συστρεψαντος δε του παυλου φρυγανων πληθος και επιθεντος επι την πυραν εχιδνα εκ της θερμης διεξελθουσα καθηψεν της χειρος αυτου

4 ως δε ειδον οι βαρβαροι κρεμαμενον το θηριον εκ της χειρος αυτου ελεγον προς αλληλους παντως φονευσ εστιν ο ανθρωπος ουτος ον διασωθεντα εκ της θαλασσης η δικη ζην ουκ ειασεν

5 ο μεν ουν αποτιναξας το θηριον εις το πυρ επαθεν ουδεν κακον

6 οι δε προσεδοκων αυτον μελλειν πιμπρασθαι η καταπιπειν αφνω νεκρον επι πολυ δε αυτων προσδοκωντων και θεωρουντων μηδεν ατοπον εις αυτον γινομενον μεταβαλλομενοι ελεγον θεον αυτον ειναι

7 εν δε τοις περι τον τοπον εκεινον υπηρχεν χωρια τω πρωτω της νησου ονοματι ποπλιω ος αναδεξαμενος ημας τρεις ημερας φιλοφρονως εξετισεν

8 εγενετο δε τον πατερα του ποπλιου πυρετοις και δυσεντερια συνεχομενον κατακεισθαι προς ον ο παυλος εισελθων και προσευξαμενος επιθεισ τας χειρας αυτω ιασατο αυτον

9 τουτου ουν γενομενου και οι λοιποι οι εχοντες ασθενειας εν τη νησω προσηρχοντο και εθεραπευοντο

10 οι και πολλαις τιμαις ετιμησαν ημας και αναγομενοις επεθεντο τα προς την χρειαν

11 μετα δε τρεις μηνας ηχθημεν εν πλοιω παρακεχειμακοτι εν τη νησω αλεξανδρινω παρασημω διοσκουροις

12 και καταχθεντες εις συρακουσας επεμειναμεν ημερας τρεις

13 οθεν περιελθοντες κατηντησαμεν εις ρηγιον και μετα μιαν ημεραν επιγενομενου νοτου δευτεραιοι ηλθομεν εις ποτιολους

14 ου ευροντες αδελφους παρεκληθημεν επ αυτοις επιμειναι ημερας επτα και ουτως εις την ρωμην ηλθομεν

15 κακειθεν οι αδελφοι ακουσαντες τα περι ημων εξηλθον εις απαντησιν ημιν αχρι αππιου φορου και τριων ταβερνων ους ιδων ο παυλος ευχαριστησας τω θεω ελαβεν θαρσος

16 οτε δε ηλθομεν εις ρωμην ο εκατονταρχος παρεδωκεν τους δεσμιους τω στρατοπεδαρχη τω δε παυλω επετραπη μενειν καθ εαυτον συν τω φυλασσοντι αυτον στρατιωτη

17 εγενετο δε μετα ημερας τρεις συγκαλεσασθαι τον παυλον τους οντας των ιουδαιων πρωτους συνελθοντων δε αυτων ελεγεν προς αυτους ανδρες αδελφοι εγω ουδεν εναντιον ποιησας τω λαω η τοις εθεσιν τοις πατρωοις δεσμιος εξ ιεροσολυμων παρεδοθην εις τας χειρας των ρωμαιων

18 οτινις ανακριναντες με εβουλοντο απολυσαι δια το μηδεμιαν αιτιαν θανατου υπαρχειν εν εμοι

19 αντιλεγοντων δε των ιουδαιων ηναγκασθην επικαλεσασθαι καισαρα ουχ ως του εθνους μου εχων τι κατηγορησαι

²⁰ δια ταυτην ουν την αιτιαν παρεκαλεσα υμας ιδειν και προσλαλησαι ενεκεν γαρ της ελπιδος του ισραηλ την αλυσιν ταυτην περικειμαι

²¹ οι δε προς αυτον ειπον ημεις ουτε γραμματα περι σου εδεξαμεθα απο της ιουδαιας ουτε παραγενομενος τισ των αδελφων απηγγειλεν η ελαλησεν τι περι σου πονηρον

²² αξιουμεν δε παρα σου ακουσαι α φρονεισ περι μεν γαρ της αιρεσεωσ ταυτης γνωστον εστιν ημιν οτι πανταχου αντιλεγεται

²³ ταξαμενοι δε αυτω ημεραν ηκον προς αυτον εις την ξενιαν πλειονεσ οισ εξετιθετο διαμαρτυρομενοσ την βασιλειαν του θεου πειθων τε αυτουσ τα περι του ιησου απο τε του νομου μωυσεωσ και των προφητων απο πρωι εωσ εσπερασ

²⁴ και οι μεν επειθοντο τοισ λεγομενοισ οι δε ηπιστουν

²⁵ ασυμφωνοι δε οντεσ προς αλληλουσ απελυοντο ειποντοσ του παυλου ρημα εν οτι καλωσ το πνευμα το αγιον ελαλησεν δια ησαιου του προφητου προς τουσ πατερασ ημων

²⁶ λεγον πορευθητι προς τον λαον τουτον και ειπον ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντεσ βλεψετε και ου μη ιδητε

²⁷ επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοισ ωσιν βαρεωσ ηκουσαν και τουσ οφθαλμουσ αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοισ οφθαλμοισ και τοισ ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτουσ

²⁸ γνωστον ουν εστω υμιν οτι τοισ εθνεσιν απεσταλη το σωτηριον του θεου αυτοι και ακουσονται

²⁹ και ταυτα αυτου ειποντοσ απηλθον οι ιουδαιοι πολλην εχοντεσ εν εαυτοισ συζητησιν

³⁰ εμεινεν δε ο παυλοσ διετιαν ολην εν ιδιω μισθωματι και απεδεχετο παντασ τουσ εισπορευομενουσ προς αυτον

³¹ κηρυσσων την βασιλειαν του θεου και διδασκων τα περι του κυριου ιησου χριστου μετα πασης παρηρησιασ ακωλυτωσ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

- 1 παυλος δουλος ιησου χριστου κλητος αποστολος αφωρισμενος εις ευαγγελιον θεου
 2 ο προεπηγγειλατο δια των προφητων αυτου εν γραφαις αγιαις
 3 περι του υιου αυτου του γενομενου εκ σπερματος δαυιδ κατα σαρκα
 4 του ορισθεντος υιου θεου εν δυναμει κατα πνευμα αγιωσυνης εξ αναστασεω νεκρων ιησου χριστου του κυριου ημων
 5 δι ου ελαβομεν χαριν και αποστολην εις υπακοην πιστεωσ εν πασιν τοις εθνεσιν υπερ του ονοματος αυτου
 6 εν οιο εστε και υμεις κλητοι ιησου χριστου
 7 πασιν τοις ουσιν εν ρωμη αγαπητοις θεου κλητοις αγιοις χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατροσ ημων και κυριου ιησου χριστου
 8 πρωτων μεν ευχαριστω τω θεω μου δια ιησου χριστου υπερ παντων υμων οτι η πιστις υμων καταγγελλεται εν ολω τω κοσμω
 9 μαρτυσ γαρ μου εστιν ο θεοσ ω λατρευω εν τω πνευματι μου εν τω ευαγγελιω του υιου αυτου ωσ αδιαλειπτωσ μνειαν υμων ποιουμαι
 10 παντοτε επι των προσευχων μου δεομενοσ ει πωσ ηδη ποτε ευοδωθησομαι εν τω θεληματι του θεου ελθειν προς υμασ
 11 επιποθω γαρ ιδειν υμασ ινα τι μεταδω χαρισμα υμιν πνευματικον εις το στηριχθηναι υμασ
 12 τουτο δε εστιν συμπαρακληθηναι εν υμιν δια της εν αλληλοις πιστεωσ υμων τε και εμου
 13 ου θελω δε υμασ αγνοειν αδελφοι οτι πολλακισ προεθεμην ελθειν προς υμασ και εκωλυθην αχρι του δευρο ινα τινα καρπον σχω και εν υμιν καθωσ και εν τοις λοιποισ εθνεσιν
 14 ελλησιν τε και βαρβαροις σοφοισ τε και ανοητοις οφειλετησ ειμι
 15 ουτωσ το κατ εμε προθυμον και υμιν τοις εν ρωμη ευαγγελισασθαι
 16 ου γαρ επαισχυνομαι το ευαγγελιον του χριστου δυναμισ γαρ θεου εστιν εις σωτηριαν παντι τω πιστευοντι ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι
 17 δικαιοσυνη γαρ θεου εν αυτω αποκαλυπτεται εκ πιστεωσ εις πιστιν καθωσ γεγραπται ο δε δικαιοσ εκ πιστεωσ ζησεται
 18 αποκαλυπτεται γαρ οργη θεου απ ουρανου επι πασαν ασεβειαν και αδικιαν ανθρωπων των την αληθειαν εν αδικια κατεχοντων
 19 διοτι το γνωστον του θεου φανερον εστιν εν αυτοισ ο γαρ θεοσ αυτοισ εφανερωσεν
 20 τα γαρ αορατα αυτου απο κτισεωσ κοσμου τοισ ποιημασιν νοουμενα καθοραται η τε αιδιος αυτου δυναμισ και θειοτησ εις το ειναι αυτοουσ αναπολογητουσ
 21 διοτι γοντεσ τον θεον ουχ ωσ θεον εδοξασαν η ευχαριστησαν αλλ εματαιωθησαν εν τοισ διαλογισμοισ αυτων και εσκοτισθη η ασυνετοσ αυτων καρδια
 22 φασκοντεσ ειναι σοφοι εμωρανθησαν
 23 και ηλλαξαν την δοξαν του αφθαρτου θεου εν ομοιωματι εικονοσ φθαρτου ανθρωπου και πετεινων και τετραποδων και ερπετων
 24 διο και παρεδωκεν αυτοουσ ο θεοσ εν ταισ επιθυμιαισ των καρδιων αυτων εις ακαθαρσιαν του ατιμαζεσθαι τα σωματα αυτων εν εαυτοισ
 25 οιτινεσ μετηλλαξαν την αληθειαν του θεου εν τω ψευδει και εσεβασθησαν και ελατρευσαν τη κτισει παρα τον κτισαντα οσ εστιν ευλογητουσ εις τουσ αιωνασ αμην
 26 δια τουτο παρεδωκεν αυτοουσ ο θεοσ εις παθη ατιμιασ αι τε γαρ θηλειαι αυτων μετηλλαξαν την φυσικην χρησιν εις την παρα φυσιν

27 ομοίως τε και οι αρρενες αφεντες την φυσικην χρησην της θηλειας εξεκαυθησαν εν τη ορεξει αυτων εις αλληλους αρσενες εν αρσесιν την ασχημοσυνην κατεργαζομενοι και την αντιμισθιαν ην εδει της πλανης αυτων εν εαυτοις απολαμβανοντες

28 και καθως ουκ εδοκιμασαν τον θεον εχειν εν επιγνώσει παρεδωκεν αυτοουσ ο θεος εις αδοκιμον νουν ποιειν τα μη καθηκοντα

29 πεπληρωμενουσ παση αδικια πορνεια πονηρια πλεονεξια κακια μεστουσ φθονου φονου εριδος δολου κακοηθειας ψιθυριστας

30 καταλαλους θεοστυγεισ υβριστας υπερηφανουσ αλαζονας εφευρετας κακων γονευσιν απειθεισ

31 ασυνετους ασυνθετους αστοργουσ ασπονδουσ ανελημονας

32 οτινες το δικαιομα του θεου επιγοντες οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντες αξιοι θανατου εισιν ου μονον αυτα ποιουσιν αλλα και συνευδοκουσιν τοις πρασσουσιν

2

1 διο αναπολογητος ει ω ανθρωπε πασ ο κρινων εν ω γαρ κρινεις τον ετερον σεαυτον κατακρινεις τα γαρ αυτα πρασσεις ο κρινων

2 οιδαμεν δε οτι το κριμα του θεου εστιν κατα αληθειαν επι τουσ τα τοιαυτα πρασσοντας

3 λογιζη δε τουτο ω ανθρωπε ο κρινων τουσ τα τοιαυτα πρασσοντας και ποιων αυτα οτι συ εκφευξη το κριμα του θεου

4 η του πλουτου της χρηστοτητος αυτου και της ανοχησ και της μακροθυμιασ καταφρονεις αγνωνν οτι το χρηστον του θεου εις μετανοιαν σε αγει

5 κατα δε την σκληροτητα σου και αμετανοητον καρδιαν θησαυριζεισ σεαυτω οργην εν ημερα οργησ και αποκαλυψεωσ και δικαιοκρισιασ του θεου

6 οσ αποδωσει εκαστω κατα τα εργα αυτου

7 τοισ μεν καθ υπομονην εργου αγαθου δοξαν και τιμην και αφθαρσιαν ζητουσιν ζωνη αιωνιον

8 τοισ δε εξ εριθειας και απειθουσιν μεν τη αληθεια πειθομενοισ δε τη αδικια θυμοσ και οργη

9 θλιψισ και στενοχωρια επι πασαν ψυχην ανθρωπου του κατεργαζομενου το κακον ιουδαιου τε πρωτον και ελληνοσ

10 δοξα δε και τιμη και ειρηνη παντι τω εργαζομενω το αγαθον ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι

11 ου γαρ εστιν προσωποληψια παρα τω θεω

12 οσοι γαρ ανομοσ ημαρτον ανομοσ και απολουνται και οσοι εν νομω ημαρτον δια νομου κριθησονται

13 ου γαρ οι ακροαται του νομου δικαιοι παρα τω θεω αλλ οι ποιηται του νομου δικαιοθησονται

14 οταν γαρ εθνη τα μη νομον εχοντα φυσει τα του νομου ποιη ουτοι νομον μη εχοντες εσαυτοισ εισιν νομοσ

15 οτινες ενδεικνυνται το εργον του νομου γραπτον εν ταισ καρδιαισ αυτων συμμαρτυρουσησ αυτων της συνειδησεωσ και μεταξυ αλληλων των λογισμων κατηγορουντων η και απολογουμενων

16 εν ημερα οτε κρινει ο θεοσ τα κρυπτα των ανθρωπων κατα το ευαγγελιον μου δια ηησου χριστου

17 ιδε συ ιουδαιοσ επονομαζη και επαναπαυη τω νομω και καυχασαι εν θεω

18 και γινωσκεισ το θελημα και δοκιμαζεισ τα διαφεροντα καθηχουμενοσ εκ του νομου

19 πεποιθασ δε σεαυτον οδηγον ειναι τυφλων φωσ των εν σκοτει

20 παιδευτην αφρωνων διδασκαλον νηπιων εχοντα την μορφωσιν της γνωσεωσ και της αληθειασ εν τω νομω

21 ο ουν διδασκων ετερον σεαυτον ου διδασκεισ ο κηρυσων μη κλεπτειν κλεπτεισ
 22 ο λεγων μη μοιχευειν μοιχευεισ ο βδελυσσομενοσ τα ειδωλα ιεροσυλεισ
 23 οσ εν νομω καυχασαι δια της παραβασεωσ του νομου τον θεον ατιμαζεισ
 24 το γαρ ονομα του θεου δι υμασ βλασφημειται εν τοισ εθνεσιν καθωσ γεγραπται
 25 περιτομη μεν γαρ ωφελει εαν νομον πρασσησ εαν δε παραβατησ νομου ησ η
 περιτομη σου ακροβυστια γεγονεν
 26 εαν ουν η ακροβυστια τα δικαιωματα του νομου φυλασση ουχι η ακροβυστια αυτου
 εισ περιτομην λογισθησεται
 27 και κρινει η εκ φυσεωσ ακροβυστια τον νομον τελουσα σε τον δια γραμματοσ και
 περιτομησ παραβατην νομου
 28 ου γαρ ο εν τω φανερω ιουδαιοσ εστιν ουδε η εν τω φανερω εν σαρκι περιτομη
 29 αλλ ο εν τω κρυπτω ιουδαιοσ και περιτομη καρδιασ εν πνευματι ου γραμματι ου ο
 επαينوσ ουκ εξ ανθρωπων αλλ εκ του θεου

3

1 τι ουν το περισσον του ιουδαιου η τισ η ωφελεια της περιτομησ
 2 πολυ κατα παντα τροπον πρωτον μεν γαρ οτι επιστευθησαν τα λογια του θεου
 3 τι γαρ ει ηπισθησαν τινεσ μη η απιστια αυτων την πιστιν του θεου καταργησει
 4 μη γενοιτο γινεσθω δε ο θεοσ αληθησ πασ δε ανθρωποσ ψευστησ καθωσ γεγραπται
 οπωσ αν δικαιωθησ εν τοισ λογοισ σου και νικησησ εν τω κρινεσθαι σε
 5 ει δε η αδικια ημων θεου δικαιοσυνην συσιστησιν τι ερουμεν μη αδικοσ ο θεοσ ο
 επιφερων την οργην κατα ανθρωπων λεγω
 6 μη γενοιτο επει πωσ κρινει ο θεοσ τον κοσμον
 7 ει γαρ η αληθεια του θεου εν τω εμω ψευσματι επερισσευσεν εισ την δοξαν αυτου τι
 ετι καγω ωσ αμαρτωλοσ κρινομαι
 8 και μη καθωσ βλασφημουμεθα και καθωσ φασιν τινεσ ημασ λεγειν οτι ποιησωμεν
 τα κακα ινα ελθη τα αγαθα ων το κριμα ενδικον εστιν
 9 τι ουν προεχομεθα ου παντωσ προητιασαμεθα γαρ ιουδαιουσ τε και ελληνασ παντασ
 υφ αμαρτιαν ειναι
 10 καθωσ γεγραπται οτι ουκ εστιν δικαιοσ ουδε εισ
 11 ουκ εστιν ο συνιων ουκ εστιν ο εκζητων τον θεου
 12 παντεσ εξεκλιναν αμα ηχρειωθησαν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα ουκ εστιν εωσ
 ενοσ
 13 ταφοσ ανεωγμενοσ ο λαρυγξ αυτων ταισ γλωσσαισ αυτων εδολιουσαν ιοσ ασπιδων
 υπο τα χειλη αυτων
 14 ων το στομα αρασ και πικριασ γεμει
 15 οξεισ οι ποδεσ αυτων εκχεαι αιμα
 16 συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταισ οδοισ αυτων
 17 και οδον ειρηνησ ουκ εγνωσαν
 18 ουκ εστιν φοβοσ θεου απεναντι των οφθαλμων αυτων
 19 οιδαμεν δε οτι οσα ο νομοσ λεγει τοισ εν τω νομω λαλει ινα παν στομα φραγη και
 υποδικοσ γενηται πασ ο κοσμοσ τω θεω
 20 διοτι εξ εργων νομου ου δικαιωθησεται πασα σαρξ ενωπιον αυτου δια γαρ νομου
 επιγνωσισ αμαρτιασ
 21 νυνι δε χωρισ νομου δικαιοσυνη θεου πεφανερωται μαρτυρουμενη υπο του νομου
 και των προφητων
 22 δικαιοσυνη δε θεου δια πιστεωσ ιησου χριστου εισ παντασ και επι παντασ τουσ
 πιστευοντασ ου γαρ εστιν διαστολη
 23 παντεσ γαρ ημαρτον και υστερουνται της δοξησ του θεου

24 δικαιουμενοι δωρεαν τη αυτου χαριτι δια της απολυτρωσεως της εν χριστω ιησου
 25 ον προεθετο ο θεος ιλαστηριον δια της πιστεως εν τω αυτου αιματι εις ενδειξιν της δικαιοσυνης αυτου δια την παρεσιν των προγεγονοτων αμαρτηματων
 26 εν τη ανοχη του θεου προς ενδειξιν της δικαιοσυνης αυτου εν τω νυν καιρω εις το ειναι αυτον δικαιον και δικαιουντα τον εκ πιστεως ιησου
 27 που ουν η καυχησης εξεκλεισθη δια ποιου νομου των εργαων ουχι αλλα δια νομου πιστεως
 28 λογιζομεθα ουν πιστει δικαιουσθαι ανθρωπον χωρισ εργαων νομου
 29 η ιουδαιων ο θεος μονον ουχι δε και εθνων ναι και εθνων
 30 επειπερ εις ο θεος ος δικαιωσει περιτομην εκ πιστεως και ακροβυστιαν δια της πιστεως
 31 νομον ουν καταργουμεν δια της πιστεως μη γενοιτο αλλα νομον ιστωμεν

4

1 τι ουν ερωμεν αβρααμ τον πατερα ημων ευρηκεναι κατα σαρκα
 2 ει γαρ αβρααμ εξ εργαων εδικαιωθη εχει καυχημα αλλ ου προς τον θεον
 3 τι γαρ η γραφη λεγει επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην
 4 τω δε εργαζομενω ο μισθος ου λογιζεται κατα χαριν αλλα κατα οφειλημα
 5 τω δε μη εργαζομενω πιστευοντι δε επι τον δικαιουντα τον ασεβη λογιζεται η πιστις αυτου εις δικαιοσυνην
 6 καθαπερ και δαυιδ λεγει τον μακαρισμον του ανθρωπου ω ο θεος λογιζεται δικαιοσυνην χωρισ εργαων
 7 μακαριοι ων αφεθησαν αι ανομιαι και ων επεκαλυφθησαν αι αμαρτιαι
 8 μακαριος ανηρ ω ου μη λογισηται κυριος αμαρτιαν
 9 ο μακαρισμος ουν ουτος επι την περιτομην η και επι την ακροβυστιαν λεγομεν γαρ οτι ελογισθη τω αβρααμ η πιστις εις δικαιοσυνην
 10 πως ουν ελογισθη εν περιτομη οντι η εν ακροβυστια ουκ εν περιτομη αλλ εν ακροβυστια
 11 και σημειον ελαβεν περιτομης σφραγιδα της δικαιοσυνης της πιστεως της εν τη ακροβυστια εις το ειναι αυτον πατερα παντων των πιστευοντων δι ακροβυστιας εις το λογισθηναι και αυτοις την δικαιοσυνην
 12 και πατερα περιτομης τοις ουκ εκ περιτομης μονον αλλα και τοις στοιχουσιν τοις ιχνησιν της πιστεως της εν τη ακροβυστια του πατρος ημων αβρααμ
 13 ου γαρ δια νομου η επαγγελια τω αβρααμ η τω σπερματι αυτου το κληρονομον αυτον ειναι του κοσμου αλλα δια δικαιοσυνης πιστεως
 14 ει γαρ οι εκ νομου κληρονομοι κεκωνωται η πιστις και κατηργηται η επαγγελια
 15 ο γαρ νομος οργην κατεργαζεται ου γαρ ουκ εστιν νομος ουδε παραβασις
 16 δια τουτο εκ πιστεως ινα κατα χαριν εις το ειναι βεβαιαν την επαγγελιαν παντι τω σπερματι ου τω εκ του νομου μονον αλλα και τω εκ πιστεως αβρααμ ος εστιν πατηρ παντων ημων
 17 καθωσ γεγραπται οτι πατερα πολλων εθνων θεβικα σε κατεναντι ου επιστευσεν θεου του ζωοποιουντος τους νεκρους και καλουντος τα μη οντα ωσ οντα
 18 ος παρ ελπιδα επ ελπιδι επιστευσεν εις το γενεσθαι αυτον πατερα πολλων εθνων κατα το ειρημενον ουτως εσται το σπερμα σου
 19 και μη ασθενησας τη πιστει ου κατενοησεν το εαυτου σωμα ηδη νενεκρωμενον εκατονταετησ που υπαρχων και την νεκρωσιν της μητρας σαρρασ
 20 εις δε την επαγγελιαν του θεου ου διεκριθη τη απιστια αλλ ενεδυναμωθη τη πιστει δους δοξαν τω θεω
 21 και πληροφορηθεισ οτι ο επηγγελται δυνατος εστιν και ποιησαι

- 22 διο και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην
 23 ουκ εγραφη δε δι αυτον μονον οτι ελογισθη αυτω
 24 αλλα και δι ημασ οισ μελλει λογιζεσθαι τοισ πιστευουσιν επι τον εγειραντα ιησουν τον κυριον ημων εκ νεκρων
 25 οσ παρεδοθη δια τα παραπτωματα ημων και ηγερθη δια την δικαιοσιν ημων

5

- 1 δικαιοθεντες ουν εκ πιστεωσ ειρηνην εχομεν προς τον θεον δια του κυριου ημων ιησου χριστου
 2 δι ου και την προσαγωγην εσχηκαμεν τη πιστει εισ την χαριν ταυτην εν η εστηκαμεν και καυχωμεθα επ ελπιδι της δοξης του θεου
 3 ου μονον δε αλλα και καυχωμεθα εν ταισ θλιψεσιν ειδοτες οτι η θλιψις υπομονην καταργαζεται
 4 η δε υπομονη δοκιμη η δε δοκιμη ελπιδα
 5 η δε ελπις ου καταισχυνει οτι η αγαπη του θεου εκκεχυται εν ταισ καρδιαισ ημων δια πνευματος αγιου του δοθεντος ημιν
 6 ετι γαρ χριστος οντων ημων ασθενων κατα καιρον υπερ ασεβων απεθανεν
 7 μολις γαρ υπερ δικαιου τισ αποθανειται υπερ γαρ του αγαθου ταχα τισ και τολμα αποθανειν
 8 συνιστησιν δε την εαυτου αγαπην εισ ημασ ο θεος οτι ετι αμαρτωλων οντων ημων χριστος υπερ ημων απεθανεν
 9 πολλω ουν μαλλον δικαιοθεντες νυν εν τω αιματι αυτου σωθησομεθα δι αυτου απο της οργης
 10 ει γαρ εχθροι οντες κατηλλαγημεν τω θεω δια του θανατου του υιου αυτου πολλω μαλλον καταλλαγεντες σωθησομεθα εν τη ζωη αυτου
 11 ου μονον δε αλλα και καυχωμενοι εν τω θεω δια του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου νυν την καταλλαγην ελαβομεν
 12 δια τουτο ωσπερ δι ενος ανθρωπου η αμαρτια εισ τον κοσμον εισηλθεν και δια της αμαρτιασ ο θανατος και ουτωσ εισ παντας ανθρωπουσ ο θανατος διηλθεν εφ ω παντες ημαρτον
 13 αχρι γαρ νομου αμαρτια ην εν κοσμω αμαρτια δε ουκ ελλογειται μη οντοσ νομου
 14 αλλ εβασιλευσεν ο θανατοσ απο αδαμ μεχρι μουσεωσ και επι τουσ μη αμαρτησαντασ επι τω ομοιωματι της παραβασεωσ αδαμ οσ εστιν τυποσ του μελλοντοσ
 15 αλλ ουχ ωσ το παραπτωμα ουτωσ και το χαρισμα ει γαρ τω του ενος παραπτωματι οι πολλοι απεθανον πολλω μαλλον η χαρις του θεου και η δωρεα εν χαριτι τη του ενος ανθρωπου ιησου χριστου εισ τουσ πολλουσ επερισσευσεν
 16 και ουχ ωσ δι ενος αμαρτησαντοσ το δωρημα το μεν γαρ κριμα εξ ενος εισ κατακριμα το δε χαρισμα εκ πολλων παραπτωματον εισ δικαιομα
 17 ει γαρ τω του ενος παραπτωματι ο θανατοσ εβασιλευσεν δια του ενος πολλω μαλλον οι την περισσειαν της χαριτοσ και της δωρεασ της δικαιοσυνης λαμβανοντεσ εν ζωη βασιλευσουσιν δια του ενος ιησου χριστου
 18 αρα ουν ωσ δι ενος παραπτωματοσ εισ παντασ ανθρωπουσ εισ κατακριμα ουτωσ και δι ενος δικαιοματοσ εισ παντασ ανθρωπουσ εισ δικαιοσιν ζωησ
 19 ωσπερ γαρ δια της παρακοησ του ενος ανθρωπου αμαρτωλοι κατεσταθησαν οι πολλοι ουτωσ και δια της υπακοησ του ενος δικαιοι κατασταθησονται οι πολλοι
 20 νομοσ δε παρεισηλθεν ινα πλεοναση το παραπτωμα ου δε επλεονασεν η αμαρτια υπερεπερισσευσεν η χαρις
 21 ινα ωσπερ εβασιλευσεν η αμαρτια εν τω θανατω ουτωσ και η χαρις βασιλευση δια δικαιοσυνησ εισ ζωνι αιωνιον δια ιησου χριστου του κυριου ημων

6

- 1 τι ουν ερουμεν επιμενομεν τη αμαρτια ινα η χαρις πλεοναση
 2 μη γενοιτο οιτινες απεθανομεν τη αμαρτια πως ετι ζησομεν εν αυτη
 3 η αγνοειτε οτι οσοι εβαπτισθημεν εις χριστον ιησουν εις τον θανατον αυτου εβαπτισθημεν
 4 συνεταφημεν ουν αυτω δια του βαπτισματος εις τον θανατον ινα ωσπερ ηγερθη χριστος εκ νεκρων δια της δοξης του πατρος ουτως και ημεις εν καινοτητι ζωης περιπατησωμεν
 5 ει γαρ συμφυτοι γεγοναμεν τω ομοιωματι του θανατου αυτου αλλα και της αναστασεως εσομεθα
 6 τουτο γινωσκοντες οτι ο παλαιος ημων ανθρωπος συνεσταυρωθη ινα καταργηθη το σωμα της αμαρτιας του μηκει δουλευειν ημας τη αμαρτια
 7 ο γαρ αποθανων δεδικαιωται απο της αμαρτιας
 8 ει δε απεθανομεν συν χριστω πιστευομεν οτι και συζησομεν αυτω
 9 ειδοτες οτι χριστος εγερθεισ εκ νεκρων ουκει αποθνησκει θανατος αυτου ουκει κυριευει
 10 ο γαρ απεθανεν τη αμαρτια απεθανεν εφραπαξ ο δε ζη ζη τω θεω
 11 ουτως και υμεις λογιζεσθε εαυτους νεκρους μεν ειναι τη αμαρτια ζωντας δε τω θεω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων
 12 μη ουν βασιλευτω η αμαρτια εν τω θνητω υμων σωματι εις το υπακουειν αυτη εν ταισ επιθυμιασ αυτου
 13 μηδε παριστανετε τα μελη υμων οπλα αδικιας τη αμαρτια αλλα παραστησατε εαυτους τω θεω ως εκ νεκρων ζωντας και τα μελη υμων οπλα δικαιοσυνης τω θεω
 14 αμαρτια γαρ υμων ου κυριευσει ου γαρ εστε υπο νομον αλλ υπο χαριν
 15 τι ουν αμαρτησομεν οτι ουκ εσμεν υπο νομον αλλ υπο χαριν μη γενοιτο
 16 ουκ οιδατε οτι ω παριστανετε εαυτους δουλους εις υπακοην δουλοι εστε ω υπακουετε ητοι αμαρτιας εις θανατον η υπακοης εις δικαιοσυνην
 17 χαρις δε τω θεω οτι ητε δουλοι της αμαρτιας υπηκουσατε δε εκ καρδιας εις ον παρεδοθητε τυπον διδαχης
 18 ελευθερωθεντες δε απο της αμαρτιας εδουλωθητε τη δικαιοσυνη
 19 ανθρωπινον λεγω δια την ασθενηαν της σαρκος υμων ωσπερ γαρ παρεστησατε τα μελη υμων δουλα τη ακαθαρσια και τη ανομια εις την ανομιαν ουτως νυν παραστησατε τα μελη υμων δουλα τη δικαιοσυνη εις αγιασμον
 20 οτε γαρ δουλοι ητε της αμαρτιας ελευθεροι ητε τη δικαιοσυνη
 21 τινα ουν καρπον ειχετε τοτε εφ οισ νυν επαισχυνεσθε το γαρ τελος εκεινων θανατος
 22 νυνι δε ελευθερωθεντες απο της αμαρτιας δουλωθεντες δε τω θεω εχετε τον καρπον υμων εις αγιασμον το δε τελος ζωην αιωνιον
 23 τα γαρ οψωνια της αμαρτιας θανατος το δε χαρισμα του θεου ζωη αιωνιος εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

7

- 1 η αγνοειτε αδελφοι γινωσκουσιν γαρ νομον λαλω οτι ο νομος κυριευει του ανθρωπου εφ οσον χρονον ζη
 2 η γαρ υπανδρος γυνη τω ζωντι ανδρι δεδεται νομω εαν δε αποθανη ο ανηρ κατηργηται απο του νομου του ανδρος
 3 αρα ουν ζωντος του ανδρος μοιχαλισι χρηματισει εαν γενηται ανδρι ετερω εαν δε αποθανη ο ανηρ ελευθερα εστιν απο του νομου του μη ειναι αυτην μοιχαλιδα γενομενην ανδρι ετερω
 4 ωστε αδελφοι μου και υμεις εθανατωθητε τω νομω δια του σωματος του χριστου εις το γενεσθαι υμας ετερω τω εκ νεκρων εγερθεντι ινα καρποφορησωμεν τω θεω

⁵ οτε γαρ ημεν εν τη σαρκι τα παθηματα των αμαρτιων τα δια του νομου ενηργειο εν τοις μελεσιν ημων εις το καρποφορησαι τω θανατω

⁶ νυνι δε κατηρηθημεν απο του νομου αποθανοντες εν ω κατειχομεθα ωστε δουλευειν ημας εν καινοτητι πνευματος και ου παλαιοτητι γραμματος

⁷ τι ουν ερωμεν ο νομος αμαρτια μη γεινοιτο αλλα την αμαρτιαν ουκ εγνων ει μη δια νομου την τε γαρ επιθυμιαν ουκ ηδειν ει μη ο νομος ελεγεν ουκ επιθυμησεις

⁸ αφορμην δε λαβουσα η αμαρτια δια της εντολης καταεργασατο εν εμοι πασαν επιθυμιαν χωρισ γαρ νομου αμαρτια νεκρα

⁹ εγω δε εζων χωρισ νομου ποτε ελθουσης δε της εντολης η αμαρτια ανεζησεν εγω δε απεθανον

¹⁰ και ευρεθη μοι η εντολη η εις ζωνη αυτη εις θανατον

¹¹ η γαρ αμαρτια αφορμην λαβουσα δια της εντολης εξηπατησεν με και δι αυτης απεκτεινεν

¹² ωστε ο μεν νομος αγιος και η εντολη αγια και δικαια και αγαθη

¹³ το ουν αγαθον εμοι γεγονεν θανατος μη γεινοιτο αλλα η αμαρτια ινα φανη αμαρτια δια του αγαθου μοι καταεργαζομενη θανατον ινα γηνηται καθ υπερβολην αμαρτωλος η αμαρτια δια της εντολης

¹⁴ οιδαμεν γαρ οτι ο νομος πνευματικος εστιν εγω δε σαρκικος ειμι πεπραμενος υπο την αμαρτιαν

¹⁵ ο γαρ καταεργαζομαι ου γινωσκω ου γαρ ο θελω τουτο πρασσω αλλ ο μισω τουτο ποιω

¹⁶ ει δε ο ου θελω τουτο ποιω συμφημι τω νομω οτι καλος

¹⁷ νυνι δε ουκετι εγω καταεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια

¹⁸ οίδα γαρ οτι ουκ οικει εν εμοι τουτ εστιν εν τη σαρκι μου αγαθον το γαρ θελειν παρακειται μοι το δε καταεργαζεσθαι το καλον ουχ ευρισκω

¹⁹ ου γαρ ο θελω ποιω αγαθον αλλ ο ου θελω κακον τουτο πρασσω

²⁰ ει δε ο ου θελω εγω τουτο ποιω ουκετι εγω καταεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια

²¹ ευρισκω αρα τον νομον τω θελοντι εμοι ποιειν το καλον οτι εμοι το κακον παρακειται

²² συνηδομαι γαρ τω νομω του θεου κατα τον εσω ανθρωπον

²³ βλεπω δε ετερον νομον εν τοις μελεσιν μου αντιστρατευομενον τω νομω του νοου μου και αιχμαλωτιζοντα με τω νομω της αμαρτιας τω οντι εν τοις μελεσιν μου

²⁴ ταλαιπωρος εγω ανθρωπος τισ με ρυσεται εκ του σωματος του θανατου τουτου

²⁵ ευχαριστω τω θεω δια ιησου χριστου του κυριου ημων αρα ουν αυτοσ εγω τω μεν νομω δουλευω θεου τη δε σαρκι νομω αμαρτιας

8

¹ ουδεν αρα νυν κατακριμα τοις εν χριστω ιησου μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα

² ο γαρ νομος του πνευματος της ζωης εν χριστω ιησου ηλευθερωσεν με απο του νομου της αμαρτιας και του θανατου

³ το γαρ αδυνατον του νομου εν ω ησθενει δια της σαρκος ο θεος τον εαυτου υιον πεμψας εν ομοιωματι σαρκος αμαρτιας και περι αμαρτιας κατεκρινεν την αμαρτιαν εν τη σαρκι

⁴ ινα το δικαιωμα του νομου πληρωθη εν ημιν τοις μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα

⁵ οι γαρ κατα σαρκα οντες τα της σαρκος φρονουσιν οι δε κατα πνευμα τα του πνευματος

⁶ το γαρ φρονημα της σαρκος θανατος το δε φρονημα του πνευματος ζωη και ειρηνη

7 διοτι το φρονημα της σαρκος εχθρα εις θεον τω γαρ νομω του θεου ουχ υποτασσεται ουδε γαρ δυναται

8 οι δε εν σαρκι οντες θεω αρεσαι ου δυνανται

9 υμεις δε ουκ εστε εν σαρκι αλλ εν πνευματι ειπερ πνευμα θεου οικει εν υμιν ει δε τισ πνευμα χριστου ουκ εχει ουτος ουκ εστιν αυτου

10 ει δε χριστος εν υμιν το μεν σωμα νεκρον δια αμαρτιαν το δε πνευμα ζωη δια δικαιοσυνην

11 ει δε το πνευμα του εγειραντος ιησουν εκ νεκρων οικει εν υμιν ο εγειρας τον χριστον εκ νεκρων ζωοποιησει και τα θνητα σωματα υμων δια το νοικουν αυτου πνευμα εν υμιν

12 αρα ουν αδελφοι οφειλεται εσμεν ου τη σαρκι του κατα σαρκα ζην

13 ει γαρ κατα σαρκα ζητε μελλετε αποθνησκειν ει δε πνευματι τας πραξεις του σωματος θανατουτε ζησησθε

14 οσοι γαρ πνευματι θεου αγωνται ουτοι εισιν υιοι θεου

15 ου γαρ ελαβετε πνευμα δουλειας παλιν εις φοβον αλλ ελαβετε πνευμα υιοθεσιας εν ω κραζομεν αββα ο πατηρ

16 αυτο το πνευμα συμμαρτυρει τω πνευματι ημων οτι εσμεν τεκνα θεου

17 ει δε τεκνα και κληρονομοι κληρονομοι μεν θεου συγκληρονομοι δε χριστου ειπερ συμπασχομεν ινα και συνδοξασθωμεν

18 λογιζομαι γαρ οτι ουκ αξια τα παθηματα του νυν καιρου προς την μελλουσαν δοξαν αποκαλυφθηναι εις ημας

19 η γαρ αποκαραδοκια της κτισεωσ την αποκαλυψιν των υιων του θεου απεκδεχεται

20 τη γαρ ματαιοτητι η κτισισ υπεταγη ουχ εκουσα αλλα δια τον υποταξαντα επ ελπιδι

21 οτι και αυτη η κτισισ ελευθερωθησεται απο της δουλειας της φθορας εις την ελευθεριαν της δοξης των τεκνων του θεου

22 οιδαμεν γαρ οτι πασα η κτισισ συστεναζει και συνωδινει αχρι του νυν

23 ου μονον δε αλλα και αυτοι την απαρχην του πνευματος εχοντες και ημεις αυτοι εν εαυτοις στεναζομεν υιοθεσιαν απεκδεχομενοι την απολυτρωσιν του σωματος ημων

24 τη γαρ ελπιδι εσωθημεν ελπισ δε βλεπομενη ουκ εστιν ελπισ ο γαρ βλεπει τισ τι και ελπίζει

25 ει δε ο ου βλεπομεν ελπίζομεν δι υπομονης απεκδεχομεθα

26 ωσαυτως δε και το πνευμα συναντιλαμβανεται ταισ ασθενειαισ ημων το γαρ τι προσευζομεθα καθο δει ουκ οιδαμεν αλλ αυτο το πνευμα υπερεντυχανει υπερ ημων στεναγμοισ αλαλητοις

27 ο δε ερευνων τασ καρδιασ οιδεν τι το φρονημα του πνευματος οτι κατα θεον εντυγχανει υπερ αγιων

28 οιδαμεν δε οτι τοισ αγαπωσιν τον θεον παντα 3956 A-APN συνεργει εις αγαθον τοισ κατα προθεσιν κλητοις ουσι

29 οτι ουσ προεγνω και προωρισεν συμμορφουσ της εικονος του υιου αυτου εις το ειναι αυτον πρωτοκοκον εν πολλοισ αδελφοισ

30 ουσ δε προωρισεν τουτους και εκαλεσεν και ουσ εκαλεσεν και εδικαιωσεν ουσ δε εδικαιωσεν τουτους και εδοξασεν

31 τι ουν ερουμεν προς ταυτα ει ο θεοσ υπερ ημων τισ καθ ημων

32 οσ γε του ιδιου υιου ουκ εφεισατο αλλ υπερ ημων παντων παρεδωκεν αυτον πωσ ουχι και συν αυτω τα παντα ημιν χαρισεται

33 τισ εγκαλεσει κατα εκλεκτων θεου θεοσ ο δικαιων

34 τισ ο κατακρινων χριστοσ ο αποθανων μαλλον δε και εγερθεισ οσ και εστιν εν δεξια του θεου οσ και εντυγχανει υπερ ημων

35 τισ ημασ χωρισει απο της αγαπισ του χριστου θλιψισ η στενοχωρια η διωγμοσ η λιμοσ η γυμνοτησ η κινδυνοσ η μαχαιρα

36 καθως γεγραπται οτι ενεκεν σου θανατουμεθα ολην την ημεραν ελογισθημεν ωσ προβατα σφαγησ

37 αλλ εν τουτοις πασιν υπερνικωμεν δια του αγαπησαντος ημασ

38 πεπεισμαι γαρ οτι ουτε θανατος ουτε ζωη ουτε αγγελιοι ουτε αρχαι ουτε δυναμεισ ουτε ενεστώτα ουτε μελλοντα

39 ουτε υψωμα ουτε βαθος ουτε τισ κτισισ ετερα δυνησεται ημασ χωρισαι απο της αγαπησ του θεου της εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

9

1 αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι συμμαρτυροσησ μοι της συνειδησεωσ μου εν πνευματι αγιω

2 οτι λυπη μοι εστιν μεγαλη και αδιαλειπτος οδυνη τη καρδια μου

3 ευχομην γαρ αυτοσ εγω αναθεμα ειναι απο του χριστου υπερ των αδελφων μου των συγγενων μου κατα σαρκα

4 οιτινεσ εισιν ισραηλιται ων η υιοθεσια και η δοξα και αι διαθηκαι και η νομοθεσια και η λατρεια και αι επαγγελια

5 ων οι πατερεσ και εξ ων ο χριστοσ το κατα σαρκα ο ων επι παντων θεοσ ευλογητοσ εισ τουσ αιωνασ αμην

6 ουχ οιον δε οτι εκπεπτωκεν ο λογοσ του θεου ου γαρ παντεσ οι εξ ισραηλ ουτοι ισραηλ

7 ουδ οτι εισιν σπερμα αβρααμ παντεσ τεκνα αλλ εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα

8 τουτ εστιν ου τα τεκνα της σαρκοσ ταυτα τεκνα του θεου αλλα τα τεκνα της επαγγελιασ λογιζεται εισ σπερμα

9 επαγγελιασ γαρ ο λογοσ ουτοσ κατα τον καιρον τουτον ελευσομαι και εσται τη σαρρα υιοσ

10 ου μονον δε αλλα και ρεβεκκα εξ ενοσ κοιτην εχουσα ισαακ του πατροσ ημων

11 μηπω γαρ γεννηθεντων μηδε πραξαντων τι αγαθον η κακον ινα η κατ εκλογην προθεσισ του θεου μενη ουκ εξ εργων αλλ εκ του καλοντοσ

12 ερρηθη αυτη οτι ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι

13 καθωσ γεγραπται τον ιακωβ ηγαπησα τον δε ησαυ εμισησα

14 τι ουν ερουμεν μη αδικια παρα τω θεω μη γενοιτο

15 τω γαρ μωυση λεγει ελειψω ον αν ελεω και οικτειρησω ον αν οικτειρω

16 αρα ουν ου του θελοντοσ ουδε του τρεχοντοσ αλλα του ελεουντοσ θεου

17 λεγει γαρ η γραφη τω φαραω οτι εισ αυτο τουτο εξηγηρα σε οπωσ ενδειξωμαι εν σοι την δυναμιν μου και οπωσ διαγγελι το ονομα μου εν παση τη γη

18 αρα ουν ον θελει ελεει ον δε θελει σκληρυνει

19 ερεισ ουν μοι τι ετι μεμφεται τω γαρ βουληματι αυτου τισ ανθεσθηκεν

20 μενουγγε ω ανθρωπε συ τισ ει ο ανταποκρinoμενοσ τω θεω μη ερει το πλασμα τω πλασαντι τι με εποιησασ ουτωσ

21 η ουκ εχει εξουσιαν ο κεραμευσ του πηλου εκ του αυτου φυραματοσ ποιησαι ο μεν εισ τιμην σκευοσ ο δε εισ ατιμιαν

22 ει δε θελων ο θεοσ ενδειξασθαι την οργην και γνωρισαι το δυνατον αυτου ηνεγκεν εν πολλη μακροθυμια σκευη οργησ κατηρτισμενα εισ απωλειαν

23 και ινα γνωριση τον πλουτον της δοξησ αυτου επι σκευη ελεουσ α προητοιμασεν εισ δοξαν

24 ουσ και εκαλεσεν ημασ ου μονον εξ ιουδαιων αλλα και εξ εθνων

25 ωσ και εν τω ωσηε λεγει καλεσω τον ου λαον μου λαον μου και την ουκ ηγαπημενην ηγαπημενην

26 και εσται εν τω τοπω ου ερρηθη αυτοισ ου λαοσ μου υμεισ εκει κληθησονται υιοι θεου ζωντοσ

27 ησaiασ δε κραζει υπερ του ισραηλ εαν η ο αριθμος των υιων ισραηλ ωσ η αμμος της θαλασσης το καταλειμμα σωθησεται

28 λογον γαρ συντελων και συντεμων εν δικαιοσυνη οτι λογον συντετημενον ποιησει κυριος επι της γης

29 και καθωσ προειρηκεν ησaiασ ει μη κυριος σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν σπερμα ωσ σοδομα αν εγενηθημεν και ωσ γομορρα αν ωμοιωθημεν

30 τι ουν ερουμεν οτι εθνη τα μη διωκοντα δικαιοσυνην κατελαβεν δικαιοσυνην δικαιοσυνην δε την εκ πιστεωσ

31 ισραηλ δε διωκων νομον δικαιοσυνης εις νομον δικαιοσυνης ουκ εφθασεν

32 δια τι οτι ουκ εκ πιστεωσ αλλ ωσ εξ εργαων νομου προσεκοψαν γαρ τω λιθω του προσκομματος

33 καθωσ γεγραπται ιδου τιθημι εν σιων λιθον προσκομματος και πετραν σκανδαλου και πασ ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται

10

1 αδελφοι η μεν ευδοκια της εμης καρδιασ και η δεησις η προς τον θεον υπερ του ισραηλ εστιν εις σωτηριαν

2 μαρτυρω γαρ αυτοισ οτι ζηλον θεου εχουσιν αλλ ου κατ επιγνωσιν

3 αγνοουντες γαρ την του θεου δικαιοσυνην και την ιδιαν δικαιοσυνην ζητουντες στησαι τη δικαιοσυνη του θεου ουχ υπεταγησαν

4 τελος γαρ νομου χριστος εις δικαιοσυνην παντι τω πιστευοντι

5 μωυσης γαρ γραφει την δικαιοσυνην την εκ του νομου οτι ο ποιησας αυτα ανθρωπος ζησεται εν αυτοισ

6 η δε εκ πιστεωσ δικαιοσυνη ουτωσ λεγει μη ειπησ εν τη καρδια σου τισ αναβησεται εις τον ουρανον τουτ εστιν χριστον καταγαγειν

7 η τισ καταβησεται εις την αβυσσον τουτ εστιν χριστον εκ νεκρων αναγαγειν

8 αλλα τι λεγει εγγυσ σου το ρημα εστιν εν τω στοματι σου και εν τη καρδια σου τουτ εστιν το ρημα της πιστεωσ ο κηρυσσομεν

9 οτι εαν ομολογησεν εν τω στοματι σου κυριον ιησουν και πιστευσησ εν τη καρδια σου οτι ο θεοσ αυτον ηγειρεν εκ νεκρων σωθησι

10 καρδια γαρ πιστευεται εις δικαιοσυνην στοματι δε ομολογεται εις σωτηριαν

11 λεγει γαρ η γραφη πασ ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται

12 ου γαρ εστιν διαστολη ιουδαιου τε και ελληνοσ ο γαρ αυτοσ κυριος παντων πλουτων εις παντασ τουσ επικαλουμενουσ αυτον

13 πασ γαρ οσ αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται

14 πωσ ουν επικαλεσονται εις ον ουκ επιστευσαν πωσ δε πιστευσουσιν ου ουκ ηκουσαν πωσ δε ακουσουσιν χωρισ κηρυσσοντοσ

15 πωσ δε κηρυξουσιν εαν μη αποσταλωσιν καθωσ γεγραπται ωσ ωραιοι οι ποδεσ των ευαγγελιζομενων ειρηνην των ευαγγελιζομενων τα αγαθα

16 αλλ ου παντες υπηκουσαν τω ευαγγελιω ησaiασ γαρ λεγει κυριε τισ επιστευσεν τη ακοη ημων

17 αρα η πιστις εξ ακοησ η δε ακοη δια ρηματος θεου

18 αλλα λεγω μη ουκ ηκουσαν μενουγγε εις πασαν την γην εξηληθεν ο φθογγοσ αυτων και εις τα περατα της οικουμενησ τα ρηματα αυτων

19 αλλα λεγω μη ουκ εγνω ισραηλ πρωτοσ μωυσης λεγει εγω παραζηλωσω υμασ επ ουκ εθνει επι εθνει ανυνετω παροργιω υμασ

20 ησaiασ δε αποτολμα και λεγει ευρεθην τοισ εμε μη ζητουσιν εμφανησ εγενομην τοισ εμε μη επερωτωσιν

21 προς δε τον ισραηλ λεγει ολην την ημεραν εξεπετασα τασ χειρασ μου προς λαον απειθουντα και αντιλεγοντα

11

1 λεγω ουν μη απωσατο ο θεος τον λαον αυτου μη γενοιτο και γαρ εγω ισραηλιτηρ ειμι εκ σπερματος αβρααμ φυλησ βενιαμιν

2 ουκ απωσατο ο θεος τον λαον αυτου ον προεγνω η ουκ οιδατε εν ηλια τι λεγει η γραφη ωσ εντυγχανει τω θεω κατα του ισραηλ λεγων

3 κυριε τουσ προφητασ σου απεκτειναν και τα θυσιαστηρια σου κατεσκαψαν καγω υπελειφθην μονοσ και ζητουσιν την ψυχην μου

4 αλλα τι λεγει αυτω ο χρηματισμοσ κατελιπον εμαυτω επτακισχιλιοουσ ανδρασ οιτινεσ ουκ εκαμψαν γονυ τη βααλ

5 ουτωσ ουν και εν τω νυν καιρω λειμμα κατ εκλογην χαριτοσ γεγονεν

6 ει δε χαριτι ουκετι εξ εργων επει η χαρισ ουκετι γινεται χαρισ ει δε εξ εργων ουκετι εστιν χαρισ επει το εργον ουκετι εστιν εργον

7 τι ουν ο επιζητει ισραηλ τουτο ουκ επετυχεν η δε εκλογη επετυχεν οι δε λοιποι επωρωθησαν

8 καθωσ γεγραπται εδωκεν αυτοισ ο θεοσ πνευμα κατανουξεωσ οφθαλμοουσ του μη βλεπειν και ωτα του μη ακουειν εωσ της σημερον ημερασ

9 και δαυιδ λεγει γενηθητω η τραπεζα αυτων εισ παγιδα και εισ θηραν και εισ σκανδαλον και εισ ανταποδομα αυτοισ

10 σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι αυτων του μη βλεπειν και τον νωτον αυτων δια παντοσ συγκαμψον

11 λεγω ουν μη επταισαν ινα πεσωσιν μη γενοιτο αλλα τω αυτων παραπτωματι η σωτηρια τοισ εθνεσιν εισ το παραζηλωσαι αυτοουσ

12 ει δε το παραπτωμα αυτων πλουτοσ κοσμου και το ητημα αυτων πλουτοσ εθνων ποσω μαλλον το πληρωμα αυτων

13 υμιν γαρ λεγω τοισ εθνεσιν εφ οσον μεν ειμι εγω εθνων αποστολοσ την διακονιαν μου δοξαζω

14 ει πωσ παραζηλωσω μου την σαρκα και σωσω τινασ εξ αυτων

15 ει γαρ η αποβολη αυτων καταλλαγη κοσμου τισ η προσληψισ ει μη ζωη εκ νεκρων

16 ει δε η απαρχη αγια και το φυραμα και ει η ριζα αγια και οι κλαδοι

17 ει δε τινεσ των κλαδων εξεκλασθησαν συ δε αγριελαιουσ ων ενεκεντρισθησεν αυτοισ και συγκοινωνοσ της ριζησ και της πιστητοσ της ελαιασ εγενου

18 μη κατακαυχω των κλαδων ει δε κατακαυχασαι ου συ την ριζαν βασταζεισ αλλ η ριζα σε

19 ερεισ ουν εξεκλασθησαν κλαδοι ινα εγω εγκεντρισθω

20 καλωσ τη απιστια εξεκλασθησαν συ δε τη πιστει εστηκασ μη υψηλοφρονει αλλα φοβου

21 ει γαρ ο θεοσ των κατα φυσιν κλαδων ουκ εφεισατο μηπωσ ουδε σου φεισεται

22 ιδε ουν χρηστοτητα και αποτομιαν θεου επι μεν τουσ πεσοντασ αποτομιαν επι δε συ χρηστοτητα εαν επιμεινησ τη χρηστοτητι επει και συ εκκοπησ

23 και εκεινοι δε εαν μη επιμεινωσιν τη απιστια εγκεντρισθησονται δυνατοσ γαρ ο θεοσ εστιν παλιν εγκεντρισαι αυτοουσ

24 ει γαρ συ εκ της κατα φυσιν εξεκοπησ αγριελαιου και παρα φυσιν ενεκεντρισθησ εισ καλλιελαιον ποσω μαλλον ουτοι οι κατα φυσιν εγκεντρισθησονται τη ιδια ελαια

25 ου γαρ θελω υμασ αγνοειν αδελφοι το μυστηριον τουτο ινα μη ητε παρ εαυτοισ φρονιμοι οτι πωρωσισ απο μερουσ τω ισραηλ γεγονεν αχρι ου το πληρωμα των εθνων εισελθη

26 και ουτωσ πασ ισραηλ σωθησεται καθωσ γεγραπται ηξει εκ σιων ο ρυομενοσ και αποστρεψει ασεβειασ απο ιακωβ

27 και αυτη αυτοισ η παρ εμου διαθηκη οταν αφελωμαι τασ αμαρτιασ αυτων

28 κατα μεν το ευαγγελιον εχθροι δι υμας κατα δε την εκλογην αγαπητοι δια τουσ πατερασ
 29 αμεταμελητα γαρ τα χαρισματα και η κλησις του θεου
 30 ωσπερ γαρ και υμεις ποτε ηπειθησατε τω θεω νυν δε ηληθητε τη τουτων απειθεια
 31 ουτωσ και ουτοι νυν ηπειθησαν τω υμετερω ελεει ινα και αυτοι ελεηθωσι
 32 συνεκλεισεν γαρ ο θεοσ τουσ παντασ εισ απειθειαν ινα τουσ παντασ ελεησι
 33 ω βαθουσ πλουτου και σοφιασ και γνωσσεωσ θεου ωσ ανεξερενητα τα κριματα αυτου και ανεξιχνιαστοι αι οδοι αυτου
 34 τισ γαρ εγνω νουν κυριου η τισ συμβουλοσ αυτου εγενετο
 35 η τισ προεδωκεν αυτω και ανταποδοθησεται αυτω
 36 οτι εξ αυτου και δι αυτου και εισ αυτον τα παντα αυτω η δοξα εισ τουσ αιωνασ αμην

12

1 παρακαλω ουν υμασ αδελφοι δια των οικτιρμων του θεου παραστησαι τα σωματα υμων θυσιαν ζωσαν αγιαν ευαρεστον τω θεω την λογικην λατρειαν υμων
 2 και μη συσχηματιζεσθαι τω αιωνι τουτω αλλα μεταμορφουσθαι τη ανακαινωσει του νοουσ υμων εισ το δοκιμαζειν υμασ τι το θελημα του θεου το αγαθον και ευαρεστον και τελειον
 3 λεγω γαρ δια της χαριτοσ της δοθεισησ μοι παντι τω οντι εν υμιν μη υπερφρονειν παρ ο δει φρονειν αλλα φρονειν εισ το σωφρονειν εκαστω ωσ ο θεοσ εμερισεν μετρον πιστεωσ
 4 καθαπερ γαρ εν ενι σωματι μελη πολλα εχομεν τα δε μελη παντα ου την αυτην χειρι πραξι
 5 ουτωσ οι πολλοι εν σωμα εσμεν εν χριστω ο δε καθ εισ αλληλων μελη
 6 εχοντεσ δε χαρισματα κατα την χαριν την δοθεισαν ημιν διαφορα ειτε προφητειαν κατα την αναλογιαν της πιστεωσ
 7 ειτε διακονιαν εν τη διακονια ειτε ο διδασκων εν τη διδασκαλια
 8 ειτε ο παρακαλων εν τη παρακλησει ο μεταδιδουσ εν απλοτητι ο προισταμενοσ εν σπουδη ο ελεων εν ιλαροτητι
 9 η αγαπη ανυποκριτουσ αποστυγουντεσ το πονηρον κολλωμενοι τω αγαθω
 10 τη φιλαδελφια εισ αλληλουσ φιλοστοργοι τη τιμη αλληλουσ προηγουμενοι
 11 τη σπουδη μη οκνηροι τω πνευματι ζεοντεσ τω κυριω δουλευοντεσ
 12 τη ελπιδι χαιροντεσ τη θλιψει υπομενοντεσ τη προσευχη προσκαρτερουντεσ
 13 ταισ χρειαισ των αγιων κοινωνουντεσ την φιλοξενιαν διωκοντεσ
 14 ευλογειτε τουσ διωκοντασ υμασ ευλογειτε και μη καταρασθε
 15 χαιρειν μετα χαιροντων και κλαιειν μετα κλαιοντων
 16 το αυτο εισ αλληλουσ φρονουντεσ μη τα υψηλα φρονουντεσ αλλα τοισ ταπεινοισ συναπαγομενοι μη γινεσθε φρονιμοι παρ εαυτοισ
 17 μηδενι κακον αντι κακου αποδιδοντεσ προνοουμενοι καλα ενωπιον παντων ανθρωπων
 18 ει δυνατον το εξ υμων μετα παντων ανθρωπων ειρηνευοντεσ
 19 μη εαυτουσ εκδικουντεσ αγαπητοι αλλα δοτε τοπον τη οργη γεγραπται γαρ εμοι εκδικησισ εγω ανταποδωσω λεγει κυριοσ
 20 εαν ουν πεινα ο εχθροσ σου ψωμιζε αυτον εαν διψα ποτιζε αυτον τουτο γαρ ποιων ανθρακασ πυροσ σωρευσεισ επι την κεφαλην αυτου
 21 μη νικω υπο του κακου αλλα νικα εν τω αγαθω το κακον

13

1 πασα ψυχη εξουσιαισ υπερεχουσαισ υποτασσεσθω ου γαρ εστιν εξουσια ει μη υπο θεου αι δε ουσαι εξουσιαισ υπο του θεου τεταγμεναι εισι

² ωστε ο αντιτασσομενος τη εξουσια τη του θεου διαταγη ανθεστηκεν οι δε ανθεστηκοτες εαυτοις κριμα ληφονται

³ οι γαρ αρχοντες ουκ εισιν φοβος των αγαθων εργαων αλλα των κακων θελεισ δε μη φοβεισθαι την εξουσιαν το αγαθον ποιει και εξεις επαινουν εξ αυτης

⁴ θεου γαρ διακονος εστιν σοι εισ το αγαθον εαν δε το κακον ποιησ φοβου ου γαρ εικη την μαχαιραν φορει θεου γαρ διακονος εστιν εκδικος εις οργην τω το κακον πρασσουντι

⁵ διο αναγκη υποτασσεσθαι ου μονον δια την οργην αλλα και δια την συνειδησιν

⁶ δια τουτο γαρ και φορους τελειτε λειτουργοι γαρ θεου εισιν εισ αυτο τουτο προσκατερονντες

⁷ αποδοτε ουν πασιν τας οφειλασ τω τον φορον τον φορον τω το τελος το τελος τω τον φορον τον φορον τω την τιμην την τιμην

⁸ μηδενι μηδεν οφειλετε ει μη το αγαπαν αλληλουσ ο γαρ αγαπων τον ετερον νομον πεπληρωκεν

⁹ το γαρ ου μοιχευσεις ου φονευσεις ου κλειψεις ουκ επιθυμησεις και ει τις ετερα εντολη εν τουτω τω λογω ανακεφαλαιουται εν τω αγαπησεις τον πλησιον σου ωσ σεαυτον

¹⁰ η αγαπη τω πλησιον κακον ουκ εργαζεται πληρωμα ουν νομου η αγαπη

¹¹ και τουτο ειδοτες τον καιρον οτι ωρα ημασ ηδη εξ υπνου εγερθηται νυν γαρ εγγυτερον ημων η σωτηρια η οτε επιστευσαμεν

¹² η νυξ προεκοψεν η δε ημερα ηγγικεν αποθωμεθα ουν τα εργα του σκοτους και ενδυσωμεθα τα οπλα του φωτος

¹³ ωσ εν ημερα ευσχημονωσ περιπατησωμεν μη κωμοιο και μεθαισ μη κοιταισ και ασελγειαισ μη εριδι και ζηλω

¹⁴ αλλ ενδυσασθε τον κυριον ιησουν χριστον και τησ σαρκωσ προνοιαν μη ποιεισθε εισ επιθυμιασ

14

¹ τον δε ασθενοντα τη πιστει προσλαμβανεσθε μη εισ διακρισεις διαλογισμων

² οσ μεν πιστευει φαγειν παντα ο δε ασθενων λαχανα εσθιει

³ ο εσθιων τον μη εσθιοντα μη εξουθενειτω και ο μη εσθιων τον εσθιοντα μη κρινετω ο θεοσ γαρ αυτον προσελαβετο

⁴ συ τις ει ο κρινων αλλοτριον οικετην τω ιδιω κυριω στηκει η πιπτει σταθησεται δε δυνατωσ γαρ εστιν ο θεοσ στησαι αυτον

⁵ οσ μεν κρινει ημεραν παρ ημεραν οσ δε κρινει πασαν ημεραν εκαστωσ εν τω ιδιω νοι πληροφορεισθω

⁶ ο φρονων την ημεραν κυριω φρονει και ο μη φρονων την ημεραν κυριω ου φρονει και ο εσθιων κυριω εσθιει ευχαριστει γαρ τω θεω και ο μη εσθιων κυριω ουκ εσθιει και ευχαριστει τω θεω

⁷ ουδεις γαρ ημων εαυτω ζη και ουδεις εαυτω αποθνησκει

⁸ εαν τε γαρ ζωμεν τω κυριω ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν τω κυριω αποθνησκομεν εαν τε ουν ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν του κυριου εσμεν

⁹ εις τουτο γαρ χριστωσ και απεθανεν και ανεστη και εξησεν ινα και νεκρων και ζωντων κυριευση

¹⁰ συ δε τι κρινεις τον αδελφον σου η και συ τι εξουθενεις τον αδελφον σου παντεσ γαρ παραστησωμεθα τω βηματι του χριστου

¹¹ γεγραπται γαρ ζω εγω λεγει κυριοσ οτι εμοι καμψει παν γονυ και πασα γλωσσα εξομολογησεται τω θεω

¹² αρα ουν εκαστωσ ημων περι εαυτου λογον δωσει τω θεω

¹³ μηκετι ουν αλληλουσ κρινωμεν αλλα τουτο κρινατε μαλλον το μη τιθεναι προσκομμα τω αδελφω η σκανδαλον

14 οίδα και πεπεισμαι εν κυριω ιησου οτι ουδεν κοινον δι αυτου ει μη τω λογιζομενω τι κοινον ειναι εκεινω κοινον

15 ει δε δια βρωμα ο αδελφος σου λυπειται ουκετι κατα αγαπην περιπατεισ μη τω βρωματι σου εκεινον απολλυε υπερ ου χριστος απεθανεν

16 μη βλασφημεισθω ουν υμων το αγαθον

17 ου γαρ εστιν η βασιλεια του θεου βρωσις και ποσις αλλα δικαιοσυνη και ειρηνη και χαρα εν πνευματι αγιω

18 ο γαρ εν τουτοις δουλευων τω χριστω ευαρεστος τω θεω και δοκιμος τοις ανθρωποις

19 αρα ουν τα της ειρηνης διωκωμεν και τα της οικοδομης της εις αλληλους

20 μη ενεκεν βρωματος καταλυε το εργον του θεου παντα μεν καθαρα αλλα κακον τω ανθρωπω τω δια προσκοματος εσθιοντι

21 καλον το μη φαγειν κρεα μηδε πειν οινον μηδε εν ω ο αδελφος σου προσκοπτει η σκανδαλιζεται η ασθeneι

22 συ πιστιν εχεις κατα σεαυτον εχε ενωπιον του θεου μακαριος ο μη κρινων εαυτον εν ω δοκιμαζει

23 ο δε διακρινομενος εαν φαγη κατακεκριται οτι ουκ εκ πιστεωσ παν δε ο ουκ εκ πιστεωσ αμαρτια εστιν

24 τω δε δυναμενω υμας στηριξαι κατα το ευαγγελιον μου και το κηρυγμα ιησου χριστου κατα αποκαλυψιν μυστηριου χρονιοις αιωνιοις σεσιγημενου

25 φανερωθεντος δε νυν δια τε γραφων προφητικων και επιταγην του αιωνιου θεου εις υπακοην πιστεωσ εις παντα τα εθνη γνωρισθεντος

26 μονω σοφω θεω δια ιησου χριστου ω η δοξα εις τους αιωνας αμην

15

1 οφειλομεν δε ημεις οι δυνατοι τα ασθeneματα των αδυνατων βασταζειν και μη αυτοις αρεσκειν

2 εκαστος ημων τω πλησιον αρεσκετω εις το αγαθον προς οικοδομην

3 και γαρ ο χριστος ουχ εαυτω ηρεσεν αλλα καθωσ γεγραπται οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε επεπεσον επ εμε

4 οσα γαρ προεγραφη εις την ημετεραν διδασκαλιαν προεγραφη ινα δια της υπομονης και δια της παρακλησεωσ των γραφων την ελπιδα εχωμεν

5 ο δε θεοσ της υπομονης και της παρακλησεωσ δωη υμιν το αυτο φρονειν εν αλληλοις κατα χριστον ιησουν

6 ινα μοθυμαδον εν ενι στοματι δοξαζητε τον θεον και πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου

7 διο προσλαμβανεσθε αλληλους καθωσ και ο χριστος προσελαβετο υμας εις δοξαν θεου

8 λεγω δε χριστον ιησουν διακονον γεγενησθαι περιτομης υπερ αληθειας θεου εις το βεβαιωσαι τας επαγγελιας των πατερων

9 τα δε εθνη υπερ ελεουσ δοξασαι τον θεον καθωσ γεγραπται δια τουτο εξομολογησομαι σοι εν εθνεσιν και τω ονοματι σου ψαλω

10 και παλιν λεγει ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου

11 και παλιν αινειτε τον κυριον παντα τα εθνη και επαινεσατε αυτον παντες οι λαοι

12 και παλιν ησαιασ λεγει εσται η ριζα του ιεσσαι και ο ανισταμενος αρχειν εθνων επ αυτω εθνη ελπιουσιν

13 ο δε θεοσ της ελπιδος πληρωσαι υμασ πασης χαρας και ειρηνης εν τω πιστευειν εις το περισσευειν υμασ εν τη ελπιδι εν δυναμει πνευματος αγιου

14 πεπεισμαι δε αδελφοι μου και αυτοσ εγω περι υμων οτι και αυτοι μεστοι εστε αγαθωσυνης πεπληρωμενοι πασης γνωσεωσ δυναμενοι και αλλουσ νουθετειν

15 τολμηροτερον δε εγραψα υμιν αδελφοι απο μερουσ ωσ επαναμινησκων υμασ δια την χαριν την δοθεισαν μοι υπο του θεου

16 εισ το ειναι με λειτουργον ιησου χριστου εισ τα εθνη ιερουργουντα το ευαγγελιον του θεου ινα γενηται η προσφορα των εθνων ευπροσδεκτοσ ηγιασμενη εν πνευματι αγιω

17 εχω ουν καυχησιν εν χριστω ιησου τα προς τον θεον

18 ου γαρ τολμησω λαλειν τι ων ου κατειργασατο χριστοσ δι εμου εισ υπακοην εθνων λογω και εργω

19 εν δυναμει σημειων και τερατων εν δυναμει πνευματοσ θεου ωστε με απο ιερουσαλημ και κυκλω μεχρι του ιλλυρικου πεπληρωκεναι το ευαγγελιον του χριστου

20 ουτωσ δε φιλοτιμουμενον ευαγγελιζεσθαι ουχ οπου ωνομασθη χριστοσ ινα μη επ αλλοτριον θεμελιον οικοδομω

21 αλλα καθωσ γεγραπται οισ ουκ ανηγγελη περι αυτου οψονται και οι ουκ ακηκοασιν συνησουσι

22 διο και ενεκοπτομην τα πολλα του ελθειν προς υμασ

23 νυνι δε μηκετι τοπον εχων εν τοισ κλιμασιν τουτοισ επιποθιαν δε εχων του ελθειν προς υμασ απο πολλων ετων

24 ωσ εαν πορευομαι εισ την σπανιαν ελευσομαι προς υμασ ελπίζω γαρ διαπορευομενοσ θεασασθαι υμασ και υφ υμων προπεμφθηναι εκει εαν υμων πρωτον απο μερουσ εμπλησθω

25 νυνι δε πορευομαι εισ ιερουσαλημ διακονων τοισ αγιοισ

26 ευδοκησαν γαρ μακεδονια και αχαια κοινωνιαν τινα ποιησασθαι εισ τουσ πτωχοουσ των αγιων των εν ιερουσαλημ

27 ευδοκησαν γαρ και οφειλεται αυτων εισιν ει γαρ τοισ πνευματικοισ αυτων εκοινωνησαν τα εθνη οφειλουσιν και εν τοισ σαρκικοισ λειτουργησαι αυτοισ

28 τουτο ουν επιτελεσασ και σφραγισαμενοσ αυτοισ τον καρπον τουτον απελευσομαι δι υμων εισ την σπανιαν

29 οιδα δε οτι ερχομενοσ προς υμασ εν πληρωματι ευλογιασ του ευαγγελιου του χριστου ελευσομαι

30 παρακαλω δε υμασ αδελφοι δια του κυριου ημων ιησου χριστου και δια της αγαπησ του πνευματοσ συναγωνισασθαι μοι εν ταισ προσευχαισ υπερ εμου προς τον θεον

31 ινα ρυσθω απο των απειθουντων εν τη ιουδαια και ινα η διακονια μου η εισ ιερουσαλημ ευπροσδεκτοσ γενηται τοισ αγιοισ

32 ινα εν χαρα ελθω προς υμασ δια θεληματοσ θεου και συναναπαυσωμαι υμιν

33 ο δε θεοσ της ειρηνησ μετα παντων υμων αμην

16

1 συνιστημι δε υμιν φοιβην την αδελφην ημων ουσαν διακονον της εκκλησιασ της εν κεγχραισ

2 ινα αυτην προσδεξησθε εν κυριω αξιωσ των αγιων και παραστητε αυτη εν ω αν υμων χρηζη πραγματι και γαρ αυτη προστατισ πολλων εγενηθη και αυτου εμου

3 ασπασασθε πρισκαν και ακυλαν τουσ συνεργουσ μου εν χριστω ιησου

4 οιτινεσ υπερ της ψυχησ μου τον εαυτων τραχηλον υπεθηκαν οισ ουκ εγω μονοσ ευχαριστω αλλα και πασαι αι εκκλησιαι των εθνων

5 και την κατ οικον αυτων εκκλησιαν ασπασασθε επαινετον τον αγαπητον μου οσ εστιν αρχη της αχαιασ εισ χριστον

6 ασπασασθε μαριαμ ητισ πολλα εκοπιασεν εισ ημασ

7 ασπασασθε ανδρονικον και ιουνιαν τουσ συγγενεισ μου και συναιχημαλωτουσ μου οιτινεσ εισιν επισημοι εν τοισ αποστολοισ οι και προ εμου γεγονασιν εν χριστω

8 ασπασασθε αμπλιαν τον αγαπητον μου εν κυριω

9 ασπασασθε ουρβανον τον συνεργον ημων εν χριστω και σταχυν τον αγαπητον μου

10 ασπασασθε απελλην τον δοκιμον εν χριστω ασπασασθε τους εκ των αριστοβουλου

11 ασπασασθε ηρωδιωνα τον συγγενη μου ασπασασθε τους εκ των ναρκισσου τους οντας εν κυριω

12 ασπασασθε τρυφαιναν και τρυφωσαν τας κοπιωσας εν κυριω ασπασασθε περσιδα την αγαπητην ητις πολλα εκοπιασεν εν κυριω

13 ασπασασθε ρουφον τον εκλεκτον εν κυριω και την μητερα αυτου και εμου

14 ασπασασθε ασυγκριτον φλεγοντα ερμαν πατροβαν ερμην και τους συν αυτοις αδελφους

15 ασπασασθε φιλολογον και ιουλιαν νηρεα και την αδελφην αυτου και ολυμπαν και τους συν αυτοις παντας αγιους

16 ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω ασπαζονται υμας αι εκκλησiai του χριστου

17 παρακαλω δε υμας αδελφοι σκοπειν τους τας διχοστασιας και τα σκανδαλα παρα την διδαχην ην υμεις εμαθετε ποιουντας και εκκλινατε απ αυτων

18 οι γαρ τοιουτοι τω κυριω ημων ιησου χριστω ου δουλευουσιν αλλα τη εαυτων κοιλια και δια της χρηστολογιας και ευλογιας εξαπατωσιν τας καρδιας των ακακων

19 η γαρ υμων υπακοη εις παντας αφικετο χαιρω ουν το εφ υμιν θελω δε υμας σοφους μεν ειναι εις το αγαθον ακεραιους δε εις το κακον

20 ο δε θεος της ειρηνης συντριψει τον σαταναν υπο τους ποδας υμων εν ταχει η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων

21 ασπαζονται υμας τιμοθεος ο συνεργος μου και λουκιος και ιασων και σωσιπατρος οι συγγενεις μου

22 ασπαζομαι υμας εγω τερτιος ο γραψας την επιστολην εν κυριω

23 ασπαζεται υμας γαιος ο ξενος μου και της εκκλησιας ολης ασπαζεται υμας ερατος ο οικονομος της πολεως και κουαρτος ο αδελφος

24 η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄

¹ παυλος κλητος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και σωσθενισ ο αδελφος

² τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω ηγιασμενοι εν χριστω ιησου κλητοι αγιοις συν πασιν τοις επικαλουμενοις το ονομα του κυριου ημων ιησου χριστου εν παντι τοπω αυτων τε και ημων

³ χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

⁴ ευχαριστω τω θεω μου παντοτε περι υμων επι τη χαριτι του θεου τη δοθειση υμιν εν χριστω ιησου

⁵ οτι εν παντι επλουτισθητε εν αυτω εν παντι λογω και παση γνωσει

⁶ καθως το μαρτυριον του χριστου εβεβαιωθη εν υμιν

⁷ ωστε υμας μη υστερεισθαι εν μηδενι χαρισματι απεκδεχομενους την αποκαλυψιν του κυριου ημων ιησου χριστου

⁸ ος και βεβαιωσει υμας εως τελους ανεγκλητους εν τη ημερα του κυριου ημων ιησου χριστου

⁹ πιστος ο θεος δι ου εκληθητε εις κοινωνιαν του υιου αυτου ιησου χριστου του κυριου ημων

¹⁰ παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου ινα το αυτο λεγητε παντες και μη η εν υμιν σχισματα ητε δε καθηρητισμενοι εν τω αυτω νοι και εν τη αυτη γνωμη

¹¹ εδηλωθη γαρ μοι περι υμων αδελφοι μου υπο των χλοισ οτι εριδες εν υμιν εισιν

¹² λεγω δε τουτο οτι εκαστος υμων λεγει εγω μεν ειμι παυλου εγω δε απολλω εγω δε κηφα εγω δε χριστου

¹³ μεμερισται ο χριστος μη παυλος εσταυρωθη υπερ υμων η εις το ονομα παυλου εβαπτισθητε

¹⁴ ευχαριστω τω θεω οτι ουδενα υμων εβαπτισα ει μη κρισπον και γαιον

¹⁵ ινα μη τισ ειπη οτι εις το εμον ονομα εβαπτισα

¹⁶ εβαπτισα δε και τον στεφανα οικον λοιπον ουκ οίδα ει τινα αλλον εβαπτισα

¹⁷ ου γαρ απεστειλεν με χριστος βαπτισειν αλλ ευαγγελιζεσθαι ουκ εν σοφια λογου ινα μη κενωθη ο σταυρος του χριστου

¹⁸ ο λογος γαρ ο του σταυρου τοις μεν απολλυμενοις μωρια εστιν τοις δε σωζομενοις ημιν δυναμις θεου εστιν

¹⁹ γεγραπται γαρ απολω την σοφian των σοφων και την συνεσιν των συνετων αθετησω

²⁰ που σοφος που γραμματευσ που συζητητης του αιωνος τουτου ουχι εμωρανεν ο θεος την σοφian του κοσμου τουτου

²¹ επειδη γαρ εν τη σοφια του θεου ουκ εγνω ο κοσμος δια της σοφιας τον θεον ευδοκησεν ο θεος δια της μωριας του κηρυγματος σωσαι τους πιστευοντας

²² επειδη και ιουδαιοι σημειον αιτουσιν και ελληνες σοφian ζητουσιν

²³ ημεις δε κηρυσσομεν χριστον εσταυρωμενον ιουδαιοις μεν σκανδαλον ελλησιν δε μωριαν

²⁴ αυτοις δε τοις κλητοις ιουδαιοις τε και ελλησιν χριστον θεου δυναμιν και θεου σοφian

²⁵ οτι το μωρον του θεου σοφωτερον των ανθρωπων εστιν και το ασθενες του θεου ισχυροτερον των ανθρωπων εστιν

²⁶ βλεπετε γαρ την κλησιν υμων αδελφοι οτι ου πολλοι σοφοι κατα σαρκα ου πολλοι δυνατοι ου πολλοι ευγενεις

27 αλλά τα μωρα του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα τους σοφους καταισχυνη και τα ασθενη του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα καταισχυνη τα ισχυρα

28 και τα αγενη του κοσμου και τα εξουθενημενα εξελεξατο ο θεος και τα μη οντα ινα τα οντα καταργηση

29 οπως μη καυχησηται πασα σαρξ ενωπιον του θεου

30 εξ αυτου δε υμεις εστε εν χριστω ιησου ος εγενηθη ημιν σοφια απο θεου δικαιοσυνη τε και αγιασμος και απολυτρωσις

31 ινα καθως γεγραπται ο καυχωμενος εν κυριω καυχασθω

2

1 καγω ελθων προς υμας αδελφοι ηλθων ου καθ υπεροχην λογου η σοφιας καταγγελλων υμιν το μαρτυριον του θεου

2 ου γαρ εκρινα του ειδεναι τι εν υμιν ει μη ιησουν χριστον και τουτον εσταυρωμενον

3 και εγω εν ασθενεια και εν φοβω και εν τρομω πολλω εγενομην προς υμας

4 και ο λογος μου και το κηρυγμα μου ουκ εν πειθοισ ανθρωπινης σοφιας λογοις αλλ εν αποδειξει πνευματος και δυναμειωσ

5 ινα η πιστις υμων μη η εν σοφια ανθρωπων αλλ εν δυναμει θεου

6 σοφιαν δε λαλουμεν εν τοις τελειοις σοφιαν δε ου του αιωνος τουτου ουδε των αρχοντων του αιωνος τουτου των καταργουμενων

7 αλλα λαλουμεν σοφιαν θεου εν μυστηριω την αποκεκρυμμενην ην προωρισεν ο θεος προ των αιωνων εις δοξαν ημων

8 ην ουδεις των αρχοντων του αιωνος τουτου εγνωκεν ει γαρ εγνωσαν ουκ αν τον κυριον της δοξης εσταυρωσαν

9 αλλα καθως γεγραπται α οφθαλμος ουκ ειδεν και ους ουκ ηκουσεν και επι καρδιαν ανθρωπου ουκ ανεβη α ητοιμασεν ο θεος τοις αγαπωσιν αυτον

10 ημιν δε ο θεος απεκαλυψεν δια του πνευματος αυτου το γαρ πνευμα παντα ερευνα και τα βαθη του θεου

11 τις γαρ οιδεν ανθρωπων τα του ανθρωπου ει μη το πνευμα του ανθρωπου το εν αυτω ουτως και τα του θεου ουδεις οιδεν ει μη το πνευμα του θεου

12 ημεις δε ου το πνευμα του κοσμου ελαβομεν αλλα το πνευμα το εκ του θεου ινα ειδωμεν τα υπο του θεου χαρισθεντα ημιν

13 α και λαλουμεν ουκ εν διδακτοις ανθρωπινης σοφιας λογοις αλλ εν διδακτοις πνευματος αγιου πνευματικοις 4152 A-DPN πνευματικα συγκρινοντες

14 ψυχικος δε ανθρωπος ου δεχεται τα του πνευματος του θεου μωρια γαρ αυτω εστιν και ου δυναται γνωναι οτι πνευματικωσ ανακρινεται

15 ο δε πνευματικος ανακρινει μεν παντα αυτος δε υπ ουδενος ανακρινεται

16 τις γαρ εγνω νουν κυριου ος συμβιβασει αυτον ημεις δε νουν χριστου εχομεν

3

1 και εγω αδελφοι ουκ ηδυνηθην υμιν λαλησαι ωσ πνευματικοις αλλ ωσ σαρκικοις ωσ νηπιοις εν χριστω

2 γαλα υμας εποτισα και ου βρωμα ουπω γαρ εδυνασθε αλλ ουτε ετι νυν δυνασθε

3 ετι γαρ σαρκικοι εστε οπου γαρ εν υμιν ζηλος και ερις και διχοστασιαι ουχι σαρκικοι εστε και κατα ανθρωπον περιπατειτε

4 οταν γαρ λεγη τις εγω μεν ειμι παυλου ετερος δε εγω απολλω ουχι σαρκικοι εστε

5 τις ουν εστιν παυλος τις δε απολλωσ αλλ η διακονοι δι ων επιστευσατε και εκαστω ωσ ο κυριος εδωκεν

6 εγω εφυτευσα απολλωσ εποτισεν αλλ ο θεος ηυξανεν

7 ωστε ουτε ο φυτευων εστιν τι ουτε ο ποτιζων αλλ ο αυξανων θεος

⁸ ο φυτευων δε και ο ποτιζων εν εισιν εκαστος δε τον ιδιον μισθον ληψεται κατα τον ιδιον κοπον
⁹ θεου γαρ εσμεν συνεργοι θεου γεωργιον θεου οικοδομη εστε
¹⁰ κατα την χαριν του θεου την δοθεισαν μοι ως σοφος αρχιτεκτων θεμελιον τεθεικα αλλοθ δε εποικοδομει εκαστος δε βλεπετω πως εποικοδομει
¹¹ θεμελιον γαρ αλλον ουδεις δυναται θειναι παρα τον κειμενον οσ εστιν ιησους χριστος
¹² ει δε τις εποικοδομει επι τον θεμελιον τουτον χρυσον αργυρον λιθους τιμιους ξυλα χορτον καλαμην
¹³ εκαστου το εργον φανερον γενησεται η γαρ ημερα δηλωσει οτι εν πυρι αποκαλυπτεται και εκαστου το εργον οποιον εστιν το πυρ δοκιμασει
¹⁴ ει τις του το εργον μενει ο εποικοδομησεν μισθον ληψεται
¹⁵ ει νινος το εργον κατακαησεται ζημιωθησεται αυτοσ δε σωθησεται ουτως δε ως δια πυροσ
¹⁶ ουκ οιδατε οτι ναοσ θεου εστε και το πνευμα του θεου οικει εν υμιν
¹⁷ ει τις τον ναον του θεου φθειρει φθερει τουτον ο θεοσ ο γαρ ναοσ του θεου αγιοσ εστιν οτινεσ εστε υμεισ
¹⁸ μηδεις εαυτον εξαπατατω ει τις δοκει σοφοσ ειναι εν υμιν εν τω αιωνι τουτω μωροσ γενεσθω ινα γενηται σοφοσ
¹⁹ η γαρ σοφια του κοσμου τουτου μωρια παρα τω θεω εστιν γεγραπται γαρ ο δρασσομενοσ τουσ σοφουσ εν τη πανουργια αυτων
²⁰ και παλιν κυριοσ γινωσκει τουσ διαλογισμουσ των σοφων οτι εισιν ματαιοι
²¹ ωστε μηδεις καυχασθω εν ανθρωποισ παντα γαρ υμων εστιν
²² ειτε παυλοσ ειτε απολλωσ ειτε κηφασ ειτε κοσμοσ ειτε ζωη ειτε θανατοσ ειτε ενεστωτα ειτε μελλοντα παντα υμων εστιν
²³ υμεισ δε χριστου χριστοσ δε θεου

4

¹ ουτως ημασ λογιζεσθω ανθρωποσ ως υπηρετασ χριστου και οικονομουσ μυστηριων θεου
² ο δε λοιπον ζητειται εν τοισ οικονομοισ ινα πιστοσ τις ευρεθι
³ εμοι δε εισ ελαχιστοσ εστιν ινα υφ υμων ανακριθω η υπο ανθρωπινησ ημερασ αλλ ουδε εμαυτον ανακρινω
⁴ ουδεν γαρ εμαυτω συνοιδα αλλ ουκ εν τουτω δεδικαιωμαι ο δε ανακρινων με κυριοσ εστιν
⁵ ωστε μη προ καιρου τι κρινετε εωσ αν ελθι ο κυριοσ οσ και φωτισει τα κρυπτα του σκοτουσ και φανερωσει τασ βουλασ των καρδιων και τοτε ο επαινοσ γενησεται εκαστω απο του θεου
⁶ ταυτα δε αδελφοι μετεσηματισα εισ εμαυτον και απολλω δι υμασ ινα εν ημιν μαθητε το μη υπερ ο γεγραπται φρονειν ινα μη εισ υπερ του ενοσ φυσιουσθε κατα του ετερου
⁷ τις γαρ σε διακρινει τι δε εχεισ ο ουκ ελαβεσ ει δε και ελαβεσ τι καυχασαι ως μη λαβων
⁸ ηδη κεκορεσμενοι εστε ηδη επλουθησατε χωρισ ημων εβασιλευσατε και οφελον γε εβασιλευσατε ινα και ημεισ υμιν συμβασιλευσωμεν
⁹ δοκω γαρ οτι ο θεοσ ημασ τουσ αποστολουσ εσχατουσ απεδειξεν ως επιθανατιουσ οτι θεατρον εγενηθημεν τω κοσμω και αγγελοισ και ανθρωποισ
¹⁰ ημεισ μωροι δια χριστον υμεισ δε φρονιμοι εν χριστω ημεισ ασθενεισ υμεισ δε ισχυροι υμεισ ενδοξοι ημεισ δε ατιμοι
¹¹ αχρι τησ αρτι ωρασ και πεινωμεν και διψωμεν και γυμνητευομεν και κολαφιζομεθα και αστατουμεν

¹² και κοπιωμεν εργαζομενοι ταισ ιδιαισ χερσιν λοιδορουμενοι ευλογουμεν διωκομενοι ανεχομεθα

¹³ βλασφημουμενοι παρακαλουμεν ωσ περικαθαρματα του κοσμου εγενηθημεν παντων περιψημα εωσ αρτι

¹⁴ ουκ εντρεπων υμασ γραφω ταυτα αλλ ωσ τεκνα μου αγαπητα νουθετω

¹⁵ εαν γαρ υμριουσ παιδαγωγουσ εχητε εν χριστω αλλ ου πολλουσ πατερασ εν γαρ χριστω ιησου δια του ευαγγελιου εγω υμασ εγεννησα

¹⁶ παρακαλω ουν υμασ μιμηται μου γινεσθε

¹⁷ δια τουτο επεμψα υμιν τιμοθεον οσ εστιν τεκνον μου αγαπητον και πιστον εν κυριω οσ υμασ αναμνησει τασ οδουσ μου τασ εν χριστω καθωσ πανταχου εν παση εκκλησια διδασκω

¹⁸ ωσ μη ερχομενου δε μου προς υμασ εφυσιωθησαν τινεσ

¹⁹ ελευσομαι δε ταχεωσ προς υμασ εαν ο κυριος θεληση και γνωσομαι ου τον λογον των πεφυσιωμενων αλλα την δυναμιν

²⁰ ου γαρ εν λογω η βασιλεια του θεου αλλ εν δυναμει

²¹ τι θελετε εν ραβδω ελθω προς υμασ η εν αγαπη πνευματι τε πραοτητοσ

5

¹ ολωσ ακουεται εν υμιν πορνεια και τοιαυτη πορνεια ητισ ουδε εν τοισ εθνεσιν ονομαζεται ωστε γυναικα τινα του πατροσ εχειν

² και υμεισ πεφυσιωμενοι εστε και ουχι μαλλον επενθησατε ινα εξαρθη εκ μεσου υμων ο το εργον τουτο ποιησασ

³ εγω μεν γαρ ωσ απων τω σωματι παρων δε τω πνευματι ηδη κεκρικα ωσ παρων τον ουτωσ τουτο κατεργασαμενον

⁴ εν τω ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου συναχθεντων υμων και του εμου πνευματοσ συν τη δυναμει του κυριου ημων ιησου χριστου

⁵ παραδουναι τον τοιουτον τω σατανα εισ ολεθρον της σαρκοσ ινα το πνευμα σωθη εν τη ημερα του κυριου ιησου

⁶ ου καλον το καυχημα υμων ουκ οιδατε οτι μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι

⁷ εκκαθαρατε την παλαιαν ζυμην ινα ητε νεον φυραμα καθωσ εστε αζυμοι και γαρ το πασχα ημων υπερ ημων ετυθη χριστοσ

⁸ ωστε εορταζωμεν μη εν ζυμη παλαια μηδε εν ζυμη κακιασ και πονηριασ αλλ εν αζυμοισ ειλικρινειασ και αληθειασ

⁹ εγραψα υμιν εν τη επιστολη μη συναναμινυσθαι πορνοισ

¹⁰ και ου παντωσ τοισ πορνοισ του κοσμου τουτου η τοισ πλεονεκταισ η αρπαξιν η ειδωλολατρησ επει οφειλετε αρα εκ του κοσμου εξελθειν

¹¹ νυν δε εγραψα υμιν μη συναναμινυσθαι εαν τισ αδελφοσ ονομαζομενοσ η πορνοσ η πλεονεκτησ η ειδωλολατρησ η λοιδοροσ η μεθυσσοσ η αρπαξ τω τοιουτω μηδε συνεσθιειν

¹² τι γαρ μοι και τουσ εξω κρινειν ουχι τουσ εσω υμεισ κρινετε

¹³ τουσ δε εξω ο θεοσ κρινει και εξαρειτε τον πονηρον εξ υμων αυτων

6

¹ τολμα τισ υμων πραγμα εχων προς τον ετερον κρινεσθαι επι των αδικων και ουχι επι των αγιων

² ουκ οιδατε οτι οι αγιοι τον κοσμον κρινουσιν και ει εν υμιν κρινεται ο κοσμοσ αναξιοι εστε κριτηριων ελαχιστων

³ ουκ οιδατε οτι αγγελουσ κρινουμεν μητι γε βιωτικα

⁴ βιωτικα μεν ουν κριτηρια εαν εχητε τουσ εξουθενημενουσ εν τη εκκλησια τουτουσ καθιζετε

⁵ προς εντροπην υμιν λεγω ουτως ουκ ενι εν υμιν σοφος ουδε εις ος δυνησεται διακριναι ανα μεσον του αδελφου αυτου

⁶ αλλα αδελφος μετα αδελφου κρινεται και τουτο επι απιστων

⁷ ηδη μεν ουν ολωσ ητημα υμιν εστιν οτι κριματα εχετε μεθ εαυτων δια τι ουχι μαλλον αδικεισθε δια τι ουχι μαλλον αποστερεισθε

⁸ αλλα υμεις αδικειτε και αποστερειτε και ταυτα αδελφους

⁹ η ουκ οιδατε οτι αδικοι βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν μη πλανασθε ουτε πορνοι ουτε ειδωλολατραι ουτε μοιχοι ουτε μαλακοι ουτε αρσενοκοιται

¹⁰ ουτε πλεονεκται ουτε κλεπται ουτε μεθυστοι ου λοιδοροι ουχ αρπαγεσ βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν

¹¹ και ταυτα τινεσ ητε αλλα απελουσασθε αλλα ηγιασθητε αλλ εδικαιωθητε εν τω ονοματι του κυριου ιησου και εν τω πνευματι του θεου ημων

¹² παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ουκ εγω εξουσιασθησομαι υπο τινος

¹³ τα βρωματα τη κοιλια και η κοιλια τοισ βρωμασιν ο δε θεος και ταυτην και ταυτα καταργησει το δε σωμα ου τη πορνεια αλλα τω κυριω και ο κυριος τω σωματι

¹⁴ ο δε θεος και τον κυριον ηγειρεν και ημασ εξεγερει δια της δυναμεωσ αυτου

¹⁵ ουκ οιδατε οτι τα σωματα υμων μελη χριστου εστιν αρασ ουν τα μελη του χριστου ποιησω πορνης μελη μη γενοιτο

¹⁶ ουκ οιδατε οτι ο κολλωμενος τη πορνη εν σωμα εσονται γαρ φησιν οι δυο εις σαρκα μιαν

¹⁷ ο δε κολλωμενος τω κυριω εν πνευμα εστιν

¹⁸ φευγετε την πορνειαν παν αμαρτημα ο εαν ποιηση ανθρωπος εκτος του σωματος εστιν ο δε πορνευων εις το ιδιον σωμα αμαρτανει

¹⁹ η ουκ οιδατε οτι το σωμα υμων ναοσ του εν υμιν αγιου πνευματοσ εστιν ου εχετε απο θεου και ουκ εστε εαυτων

²⁰ ηγορασθητε γαρ τιμησ δοξασατε δη τον θεον εν τω σωματι υμων και εν τω πνευματι υμων ατινα εστιν του θεου

7

¹ περι δε ων εγραψατε μοι καλον ανθρωπω γυναικοσ μη απτεσθαι

² δια δε τασ πορνειασ εκαστοσ την εαυτου γυναικα εχετω και εκαστη τον ιδιον ανδρα εχετω

³ τη γυναικι ο ανηρ την οφειλομενην ευνοιαν αποδιδοτω ομοιωσ δε και η γυνη τω ανδρι

⁴ η γυνη του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλ ο ανηρ ομοιωσ δε και ο ανηρ του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλ η γυνη

⁵ μη αποστερειτε αλληλους ει μητι αν εκ συμφωνου προς καιρον ινα σχολαζητε τη νηστεια και τη προσευχη και παλιν επι το αυτο συνερηθητε ινα μη πειραζη υμασ ο σατανασ δια την ακρασιαν υμων

⁶ τουτο δε λεγω κατα συγγνωμην ου κατ επιταγην

⁷ θελω γαρ παντασ ανθρωπουσ ειναι ωσ και εμαυτον αλλ εκαστοσ ιδιον χαρισμα εχει εκ θεου οσ μεν ουτως οσ δε ουτως

⁸ λεγω δε τοισ αγαμοισ και ταισ χηραισ καλον αυτοισ εστιν εαν μεινωσιν ωσ καγω

⁹ ει δε ουκ εγκρατευονται γαμησατωσαν κρεισσον γαρ εστιν γαμησαι η πυρουσθαι

¹⁰ τοισ δε γεγαμηκοσιν παραγγελω ουκ εγω αλλ ο κυριος γυναικα απο ανδρος μη χωρισθηναι

¹¹ εαν δε και χωριση μενετω αγαμοσ η τω ανδρι καταλλαγητω και ανδρα γυναικα μη αφιεναι

12 τοις δε λοιποισ εγω λεγω ουχ ο κυριος ει τις αδελφος γυναικα εχει απιστον και αυτη συνευδοκει οικειν μετ αυτου μη αφιετω αυτην

13 και γυνη ητις εχει ανδρα απιστον και αυτος συνευδοκει οικειν μετ αυτης μη αφιετω αυτον

14 ηγιασται γαρ ο ανηρ ο απιστος εν τη γυναικι και ηγιασται η γυνη η απιστος εν τω ανδρι επει αρα τα τεκνα υμων ακαθαρτα εστιν νυν δε αγια εστιν

15 ει δε ο απιστος χωριζεται χωριζεσθω ου δεδουλωται ο αδελφος η η αδελφη εν τοις τοιουτοις εν δε ειρηνη κεκληκεν ημας ο θεος

16 τι γαρ οιδας γυναι ει τον ανδρα σωσεις η τι οιδας ανερ ει την γυναικα σωσεις

17 ει μη εκαστω ωσ εμερισεν ο θεος εκαστον ωσ κεκληκεν ο κυριος ουτως περιπατειτω και ουτως εν ταις εκκλησιαισ πασαις διατασσομαι

18 περιτεμνημενος τισ εκληθη μη επισπασθω εν ακροβυστια τισ εκληθη μη περιτεμνεσθω

19 η περιτομη ουδεν εστιν και η ακροβυστια ουδεν εστιν αλλα τηρησις εντολων θεου

20 εκαστος εν τη κλησει η εκληθη εν ταυτη μενετω

21 δουλος εκληθησ μη σοι μελετω αλλ ει και δυνασαι ελευθερος γενεσθαι μαλλον χρησαι

22 ο γαρ εν κυριω κληθεισ δουλος απελευθερος κυριου εστιν ομοιωσ και ο ελευθερος κληθεισ δουλος εστιν χριστου

23 τιμησ ηγορασθητε μη γινεσθε δουλοι ανθρωπων

24 εκαστος εν ω εκληθη αδελφοι εν τούτω μενετω παρα θεω

25 περι δε των παρθενων επιταγην κυριου ουκ εχω γνωμην δε διδωμι ωσ ηλημενος υπο κυριου πιστος ειναι

26 νομιζω ουν τουτο καλον υπαρχειν δια την ενεστωσαν αναγκην οτι καλον ανθρωπω το ουτως ειναι

27 δεδεσαι γυναικι μη ζητει λυσιν λελυσαι απο γυναικος μη ζητει γυναικα

28 εαν δε και γημησ ουχ ημαρτες και εαν γημη η παρθενος ουχ ημαρτεν θλιψιν δε τη σαρκι εξουσιν οι τοιουτοι εγω δε υμων φειδομαι

29 τουτο δε φημι αδελφοι ο καιρος συνεσταλμενος το λοιπον εστιν ινα και οι εχοντες γυναικασ ωσ μη εχοντες ωσιν

30 και οι κλαιοντες ωσ μη κλαιοντες και οι χαιροντες ωσ μη χαιροντες και οι αγοραζοντες ωσ μη κατεχοντες

31 και οι χρωμενοι τω κοσμω τουτω ωσ μη καταχρωμενοι παραγει γαρ το σχημα του κοσμου τουτου

32 θελω δε υμασ αμεριμνους ειναι ο αγαμος μεριμνα τα του κυριου πως αρεσει τω κυριω

33 ο δε γαμησασ μεριμνα τα του κοσμου πως αρεσει τη γυναικι

34 μεμερισται και η γυνη και η παρθενος η αγαμος μεριμνα τα του κυριου ινα η αγια και σωματι και πνευματι η δε γαμησασα μεριμνα τα του κοσμου πως αρεσει τω ανδρι

35 τουτο δε προσ το υμων αυτων συμφερον λεγω ουχ ινα βροχον υμιν επιβαλω αλλα προσ το ευσηχημον και υπροσεδρον τω κυριω απερισπαστωσ

36 ει δε τισ ασχημονειν επι την παρθενον αυτου νομιζει εαν η υπερακμοσ 5230 A-NSM και ουτως οφειλει γινεσθαι ο θελει ποιειτω ουχ αμαρτανει γαμειτωσαν

37 οσ δε εσθηκεν εδραιος εν τη καρδια μη εχων αναγκην εξουσιαν δε εχει περι του ιδιου θεληματος και τουτο κεκρικεν εν τη καρδια αυτου του τηρειν την εαυτου παρθενον καλωσ ποιει

38 ωστε και ο εκγαμιζων καλωσ ποιει ο δε μη εκγαμιζων κρεισσον ποιει

39 γυνη δεδεται νομω εφ οσον χρονον ζη ο ανηρ αυτησ εαν δε και κοιμηθη ο ανηρ ελευθερα εστιν ω θελει γαμηθηναι μονον εν κυριω

⁴⁰ μακαριωτερα δε εστιν εαν ουτως μεινη κατα την εμην γνωμην δοκω δε καγω πνευμα θεου εχειν

8

¹ περι δε των ειδωλοθυτων οιδαμεν οτι παντες γνωσιν εχομεν η γνωσις φυσιοι η δε αγαπη οικοδομει

² ει δε τις δοκει ειδεναι τι ουδεπω ουδεν εγνωκεν καθωσ δει γνωνα

³ ει δε τις αγαπα τον θεον ουτος εγνωσται υπ αυτου

⁴ περι της βρωσεωσ ουν των ειδωλοθυτων οιδαμεν οτι ουδεν ειδωλον εν κοσμω και οτι ουδεις θεοσ ετεροσ ει μη εισ

⁵ και γαρ ειπερ εισιν λεγομενοι θεοι ειτε εν ουρανω ειτε επι γησ ωσπερ εισιν θεοι πολλοι και κυριοι πολλοι

⁶ αλλ ημιν εισ θεοσ ο πατηρ εξ ου τα παντα και ημεις εισ αυτον και εισ κυριοσ ιησουσ χριστοσ δι ου τα παντα και ημεις δι αυτου

⁷ αλλ ουκ εν πασιν η γνωσις τινεσ δε τη συνειδησει του ειδωλου εωσ αρτι ωσ ειδωλοθυτον εσθιουσιν και η συνειδησισ αυτων ασθενησ ουσα μολυνεται

⁸ βρωμα δε ημασ ου παριστησιν τω θεω ουτε γαρ εαν φαγωμεν περισσεουμεν ουτε εαν μη φαγωμεν υστερουμεθα

⁹ βλεπετε δε μηπωσ η εξουσια υμων αυτη προσκομμα γενηται τοισ ασθενουσιν

¹⁰ εαν γαρ τις ιδη σε τον εχοντα γνωσιν εν ειδωλειω κατακειμενον ουχι η συνειδησισ αυτου ασθενουσ οντοσ οικοδομηθησεται εισ το τα ειδωλοθυτα εσθιειν

¹¹ και απολειται ο ασθενων αδελφοσ επι τη ση γνωσει δι ον χριστοσ απεθανεν

¹² ουτως δε αμαρτανοντεσ εισ τουσ αδελφοουσ και τυπτοντεσ αυτων την συνειδησιν ασθενουσ εισ χριστον αμαρτανετε

¹³ διοπερ ει βρωμα σκανδαλιζει τον αδελφον μου ου μη φαγω κρεα εισ τον αιωνα ινα μη τον αδελφον μου σκανδαλισω

9

¹ ουκ ειμι αποστολοσ ουκ ειμι ελευθεροσ ουχι ιησουν χριστον τον κυριον ημων εωρακα ου το εργον μου υμεις εστε εν κυριω

² ει αλλοισ ουκ ειμι αποστολοσ αλλα γε υμιν ειμι η γαρ σφραγισ της εμησ αποστολησ υμεις εστε εν κυριω

³ η εμη απολογια τοισ εμε ανακρινουσιν αυτη εστιν

⁴ μη ουκ εχομεν εξουσιαν φαγειν και πιειν

⁵ μη ουκ εχομεν εξουσιαν αδελφην γυναικα περιαγειν ωσ και οι λοιποι αποστολοι και οι αδελφοι του κυριου και κηφασ

⁶ η μονοσ εγω και βαρναβασ ουκ εχομεν εξουσιαν του μη εργαζεσθαι

⁷ τισ στρατευεται ιδιοισ οψωνιοισ ποτε τισ φυτευει αμπελωνα και εκ του καρπου αυτου ουκ εσθιει η τισ ποιμαινει ποιμνην και εκ του γαλακτοσ της ποιμνησ ουκ εσθιει

⁸ μη κατα ανθρωπον ταυτα λαλω η ουχι και ο νομοσ ταυτα λεγει

⁹ εν γαρ τω μωυσεωσ νομω γεγραπται ου φιμωσεισ βουν αλωοντα μη των βων μελει τω θεω

¹⁰ η δι ημασ παντωσ λεγει δι ημασ γαρ εγραφη οτι επ ελπιδι οφειλει ο αροτριων αροτριαν και ο αλων της ελπιδοσ αυτου μετεχειν επ ελπιδι

¹¹ ει ημεις υμιν τα πνευματικα εσπειραμεν μεγα ει ημεις υμων τα σαρκικα θερισομεν

¹² ει αλλοι της εξουσιασ υμων μετεχουσιν ου μαλλον ημεις αλλ ουκ εχρησαμεθα τη εξουσια ταυτη αλλα παντα στεγομεν ινα μη εγκοπην τινα δωμεν τω ευαγγελιω του χριστου

¹³ ουκ οιδατε οτι οι τα ιερα εργαζομενοι εκ του ιερου εσθιουσιν οι τω θυσιαστηριω προσεδρευοντεσ τω θυσιαστηριω συμμεριζονται

¹⁴ ουτως και ο κυριος διεταξεν τοις το ευαγγελιον καταγγελλουσιν εκ του ευαγγελιου ζην

¹⁵ εγω δε ουδενι εχρησαμην τούτων ουκ εγραψα δε ταυτα ινα ουτως γενηται εν εμοι καλον γαρ μοι μαλλον αποθανειν η το καυχημα μου ινα τισ κενωση

¹⁶ εαν γαρ ευαγγελιζωμαι ουκ εστιν μοι καυχημα αναγκη γαρ μοι επικειται ουαι δε μοι εστιν εαν μη ευαγγελιζωμαι

¹⁷ ει γαρ εκων τουτο πρασσω μισθον εχω ει δε ακων οικονομιαν πεπιστευμαι

¹⁸ τισ ουν μοι εστιν ο μισθος ινα ευαγγελιζομενος αδαπανον θησω το ευαγγελιον του χριστου εις το μη καταχρησασθαι τη εξουσια μου εν τω ευαγγελιω

¹⁹ ελευθερος γαρ ων εκ παντων πασιν εμαυτον εδουλωσα ινα τους πλειονας κερδησω

²⁰ και εγενομην τοις ιουδαιοις ως ιουδαιος ινα ιουδαιος κερδησω τοις υπο νομον ως υπο νομον ινα τους υπο νομον κερδησω

²¹ τοις ανομοις ως ανομος μη ων ανομος θεω αλλ εννομος χριστω ινα κερδησω ανομους

²² εγενομην τοις ασθενεσιν ως ασθενης ινα τους ασθενεις κερδησω τοις πασιν γενονα τα παντα ινα παντως τινας σωσω

²³ τουτο δε ποιω δια το ευαγγελιον ινα συγκοινωνος αυτου γενωμαι

²⁴ ουκ οιδατε οτι οι εν σταδιω τρεχοντες παντες μεν τρεχουσιν εις δε λαμβανει το βραβειον ουτως τρεχετε ινα καταλαβητε

²⁵ πας δε ο αγωνιζομενος παντα εγκρατευεται εκεινοι μεν ουν ινα φθαρτον στεφανον λαβωσιν ημεις δε αφθαρτον

²⁶ εγω τοιουν ουτως τρεχω ως ουκ αδηλωσ ουτως πυκτευω ως ουκ αερα δερων

²⁷ αλλ υπωπιαζω μου το σωμα και δουλαγωγω μηπως αλλοις κηρυξασ αυτοσ αδοκιμος γενωμαι

10

¹ ου θελω δε υμασ αγνοειν αδελφοι οτι οι πατερες ημων παντες υπο την νεφελην ησαν και παντες δια της θαλασσης διηλθον

² και παντες εις τον μωυσην εβαπτισαντο εν τη νεφελη και εν τη θαλασση

³ και παντες το αυτο βρωμα πνευματικον εφαγον

⁴ και παντες το αυτο πομα πνευματικον επιον επιον γαρ εκ πνευματικης ακολουθουσης πετρασ η δε πετρα ην ο χριστος

⁵ αλλ ουκ εν τοις πλειοισιν αυτων ευδοκησεν ο θεος κατεστρωθησαν γαρ εν τη ερημω

⁶ ταυτα δε τυποι ημων εγενηθησαν εις το μη ειναι ημασ επιθυμητας κακων καθωσ κακεινοι επεθυμησαν

⁷ μηδε ειδωλολατραι γινεσθε καθωσ τινεσ αυτων ωσπερ γεγραπται εκαθισεν ο λαοσ φαγειν και πιειν και ανεστησαν παιζειν

⁸ μηδε πορνευωμεν καθωσ τινεσ αυτων επορνευσαν και επεσον εν μια ημερα εικοσι τρεις χιλιαδεσ

⁹ μηδε εκπειραζωμεν τον χριστον καθωσ και τινεσ αυτων επειρασαν και υπο των οφενω απωλοντο

¹⁰ μηδε γογγυζετε καθωσ και τινεσ αυτων εγογγυσαν και απωλοντο υπο του ολοθρευτου

¹¹ ταυτα δε παντα τυποι συνεβαινον εκεινοισ εγραφη δε προς νουθεσιαν ημων εις ουσ τα τελη των αιωνων κατηγητησεν

¹² ωστε ο δοκων εσταναι βλεπετω μη πεση

¹³ πειρασμοσ υμασ ουκ ειληφεν ει μη ανθρωπινοσ πιστοσ δε ο θεοσ οσ ουκ εασει υμασ πειρασθηναι υπερ ο δυνασθε αλλα ποιησει συν τω πειρασμω και την εκβασιν του δυνασθαι υμασ υπενεγκειν

¹⁴ διοπερ αγαπητοι μου φυεγετε απο της ειδωλολατρειας

- 15 ως φρονιμοίς λεγώ κρινάτε υμείς ο φημί
 16 το ποτήριον της ευλογίας ο ευλογούμεν ουχί κοινωνία του αιματος του χριστού
 εστιν τον άρτον ον κλωμεν ουχί κοινωνία του σωματος του χριστού εστιν
 17 οτι εις άρτος εν σωμα οι πολλοί εσμεν οι γαρ παντες εκ του ενος άρτου μετεχομεν
 18 βλέπετε τον ισραήλ κατά σαρκα ουχί οι εσθιαστας τας θυσιας κοινωνοί του
 θυσιαστηριου εισιν
 19 τι ουν φημι οτι ειδωλον τι εστιν η οτι ειδωλοθυτον τι εστιν
 20 άλλ οτι α θυει τα εθνη δαιμονιοίς θυει και ου θεω ου θελω δε υμας κοινωνουσ των
 δαιμονιων γινεσθαι
 21 ου δυνασθε ποτήριον κυριου πινειν και ποτήριον δαιμονιων ου δυνασθε τραπέζης
 κυριου μετεχειν και τραπέζης δαιμονιων
 22 η παραζηλουμεν τον κυριον μη ισχυροτεροι αυτου εσμεν
 23 παντα μοι εξεστιν άλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν άλλ ου παντα
 οικοδομει
 24 μηδεισ το εαυτου ζητειτω αλλά το του ετερου εκαστος
 25 παν το εν μακελλω πωλουμενον εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν
 26 του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτης
 27 ει δε τισ καλει υμας των απιστων και θελετε πορευεσθαι παν το παρατιθεμενον υμιν
 εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν
 28 εαν δε τισ υμιν ειπη τουτο ειδωλοθυτον εστιν μη εσθιετε δι εκεινον τον μηνυσαντα
 και την συνειδησιν του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτης
 29 συνειδησιν δε λεγω ουχί την εαυτου αλλά την του ετερου ινα τι γαρ η ελευθερία
 μου κρινεται υπο άλλης συνειδησεωσ
 30 ει εγω χαριτι μετεχω τι βλασφημουμαι υπερ ου εγω ευχαριστω
 31 ειτε ουν εσθιετε ειτε πινετε ειτε τι ποιειτε παντα εις δοξαν θεου ποιειτε
 32 απροσκοποι γινεσθε και ιουδαιοίς και ελλησιν και τη εκκλησία του θεου
 33 καθωσ καγω παντα πασιν αρεσκω μη ζητων το εμαυτου συμφερον αλλά το των
 πολλων ινα σωθωσιν

11

- 1 μιμηται μου γινεσθε καθωσ καγω χριστου
 2 επαινω δε υμας αδελφοί οτι παντα μου μεμνησθε και καθωσ παρεδωκα υμιν τας
 παραδοσεισ κατεχετε
 3 θελω δε υμας ειδεναί οτι παντοσ ανδρος η κεφαλή ο χριστοσ εστιν κεφαλή δε
 γυναικοσ ο ανηρ κεφαλή δε χριστου ο θεοσ
 4 πασ ανηρ προσευχομενοσ η προφητευων κατά κεφαλής εχων καταισχυνει την
 κεφαλήν αυτου
 5 πασα δε γυνη προσευχομενη η προφητευουσα ακατακαλυπτω τη κεφαλή
 καταισχυνει την κεφαλήν εαυτης εν γαρ εστιν και το αυτο τη εξυρημενη
 6 ει γαρ ου κατακαλυπτεται γυνη και κειρασθω ει δε αιοχρον γυναικι το κειρασθαι η
 ζυρασθαι κατακαλυπτεσθω
 7 ανηρ μεν γαρ ουκ οφειλει κατακαλυπτεσθαι την κεφαλήν εικων και δοξα θεου
 υπαρχων γυνη δε δοξα ανδρος εστιν
 8 ου γαρ εστιν ανηρ εκ γυναικοσ αλλά γυνη εξ ανδρος
 9 και γαρ ουκ εκτισθη ανηρ δια την γυναικα αλλά γυνη δια τον ανδρα
 10 δια τουτο οφειλει η γυνη εξουσιαν εχειν επι της κεφαλής δια τουσ αγγελουσ
 11 πλην ουτε ανηρ χωρισ γυναικοσ ουτε γυνη χωρισ ανδρος εν κυριω
 12 ωσπερ γαρ η γυνη εκ του ανδρος ουτωσ και ο ανηρ δια της γυναικοσ τα δε παντα
 εκ του θεου

13 εν υμιν αυτοις κρινατε πρεπον εστιν γυναικα ακατακαλυπτον τω θεω προσευχεσθαι
 14 η ουδε αυτη η φυσισ διδασκει υμασ οτι ανηρ μεν εαν κομα ατιμια αυτω εστιν
 15 γυνη δε εαν κομα δοξα αυτη εστιν οτι η κομη αντι περιβολαιου δεδοται
 16 ει δε τισ δοκει φιλονεικοσ ειναι ημεισ τοιαυτην συνηθειαν ουκ εχομεν ουδε αι εκκλησιαι του θεου
 17 τουτο δε παραγγελων ουκ επαινω οτι ουκ εισ το κρειττον αλλ εισ το ηττον συνερχεσθε
 18 πρωτον μεν γαρ συνερχομενων υμων εν εκκλησια ακουω σχισματα εν υμιν υπαρχειν και μεροσ τι πιστευω
 19 δει γαρ και αιρεσεισ εν υμιν ειναι ινα οι δοκιμοι φανεροι γενωνται εν υμιν
 20 συνερχομενων ουν υμων επι το αυτο ουκ εστιν κυριακον δειπνον φαγειν
 21 εκαστοσ γαρ το ιδιον δειπνον προλαμβανει εν τω φαγειν και οσ μεν πεινα οσ δε μεθει
 22 μη γαρ οικιασ ουκ εχετε εισ το εσθιειν και πινειν η τησ εκκλησιασ του θεου καταφρονειτε και καταιοχυνετε τουσ μη εχοντασ τι υμιν ειπω επαινεσω υμασ εν τουτω ουκ επαινω
 23 εγω γαρ παρελαβον απο του κυριου ο και παρεδωκα υμιν οτι ο κυριοσ ιηουσοσ εν τη νυκτι η παρεδιδото ελαβεν αρτον
 24 και ευχαριστησασ εκλασεν και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο μου εστιν το σωμα το υπερ υμων κλωμενον τουτο ποιειτε εισ την εμην αναμνησιν
 25 ωσαυτωσ και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εστιν εν τω εμω αιματι τουτο ποιειτε οσακισ αν πινητε εισ την εμην αναμνησιν
 26 οσακισ γαρ αν εσθιητε τον αρτον τουτον και το ποτηριον τουτο πινητε τον θανατον του κυριου καταγγελλετε αχρι ου αν ελθη
 27 ωστε οσ αν εσθιη τον αρτον τουτον η πινη το ποτηριον του κυριου αναξιωσ του κυριου ενοχοσ εσται του σωματοσ και του αιματοσ του κυριου
 28 δοκιμαζετω δε ανθρωποσ εαυτον και ουτωσ εκ του αρτου εσθιετω και εκ του ποτηριου πινετω
 29 ο γαρ εσθιων και πινων αναξιωσ κριμα εαυτω εσθιει και πινει μη διακριων το σωμα του κυριου
 30 δια τουτο εν υμιν πολλοι ασθeneiσ και αρρωστοι και κοιμωνται ικανοι
 31 ει γαρ εαυτουσ διεκρinoμεν ουκ αν εκρinoμεθα
 32 κρinoμενοι δε υπο κυριου παιδευομεθα ινα μη συν τω κοσμω κατακριθωμεν
 33 ωστε αδελφοι μου συνερχομενοι εισ το φαγειν αλληλουσ εκδεχεσθε
 34 ει δε τισ πεινα εν οικω εσθιετω ινα μη εισ κριμα συνερχηθε τα δε λοιπα ωσ αν ελθω διαταξομαι

12

1 περι δε των πνευματικων αδελφοι ου θελω υμασ αγνοειν
 2 οιδατε οτι οτε εθνη ητε προσ τα ειδωλα τα αφωνα ωσ αν ηγεσθε απαγομενοι
 3 διο γνυριζω υμιν οτι ουδεισ εν πνευματι θεου λαλων πνευματι αγιω
 4 διαιρεσεισ δε χαρισματων εισιν το δε αυτο πνευμα
 5 και διαιρεσεισ διακονιων εισιν και ο αυτοσ κυριοσ
 6 και διαιρεσεισ ενεργηματων εισιν ο δε αυτοσ εστιν θεοσ ο ενεργων τα παντα εν πασιν
 7 εκαστω δε διδοται η φανερωσισ του πνευματοσ προσ το συμφερον
 8 ω μεν γαρ δια του πνευματοσ διδοται λογοσ σοφιασ αλλω δε λογοσ γνωσεωσ κατα το αυτο πνευμα
 9 ετερω δε πιστισ εν τω αυτω πνευματι αλλω δε χαρισματα ιαματων εν τω αυτω πνευματι

10 αλλω δε ενεργηματα δυναμεων αλλω δε προφητεια αλλω δε διακρισεις πνευματων
ετερω δε γενη γλωσσων αλλω δε ερμηνεια γλωσσων

11 παντα δε ταυτα ενεργει το εν και το αυτο πνευμα διαιρουν ιδια εκαστω καθωσ
βουλεται

12 καθαπερ γαρ το σωμα εν εστιν και μελη εχει πολλα παντα δε τα μελη του σωματος
του ενος πολλα οντα εν εστιν σωμα ουτωσ και ο χριστοσ

13 και γαρ εν ενι πνευματι ημεισ παντεσ εισ εν σωμα εβαπτισθημεν ειτε ιουδαιοι ειτε
ελληνεσ ειτε δουλοι ειτε ελευθεροι και παντεσ εισ εν πνευμα εποτισθημεν

14 και γαρ το σωμα ουκ εστιν εν μελοσ αλλα πολλα

15 εαν ειπη ο πουσ οτι ουκ ειμι χειρ ουκ ειμι εκ του σωματοσ ου παρα τουτο ουκ εστιν
εκ του σωματοσ

16 και εαν ειπη το ουσ οτι ουκ ειμι οφθαλμοσ ουκ ειμι εκ του σωματοσ ου παρα τουτο
ουκ εστιν εκ του σωματοσ

17 ει ολον το σωμα οφθαλμοσ που η ακοη ει ολον ακοη που η οσφρησισ

18 νυνι δε ο θεοσ εθετο τα μελη εν εκαστον αυτων εν τω σωματι καθωσ ηθελησεν

19 ει δε ην τα παντα εν μελοσ που το σωμα

20 νυν δε πολλα μεν μελη εν δε σωμα

21 ου δυναται δε ο οφθαλμοσ ειπειν τη χειρι χρειαν σου ουκ εχω η παλιν η κεφαλη
τοισ ποσιν χρειαν υμων ουκ εχω

22 αλλα πολλα μαλλον τα δοκουντα μελη του σωματοσ ασθενεστερα υπαρχειν
αναγκαια εστιν

23 και α δοκουμεν ατιμοτερα ειναι του σωματοσ τουτοισ τιμην περισσοτεραν
περιτιθεμεν και τα ασχημονα ημων ευσημοσυνην περισσοτεραν εχει

24 τα δε ευσημονα ημων ου χρειαν εχει αλλ ο θεοσ συνεκερασεν το σωμα τω
υστερουντι περισσοτεραν δουσ τιμην

25 ινα μη η σχισματα εν τω σωματι αλλα το αυτο υπερ αλληλων μεριμνωσιν τα μελη

26 και ειτε πασχει εν μελοσ συμπασχει παντα τα μελη ειτε δοξαζεται εν μελοσ συγχειρει
παντα τα μελη

27 υμεισ δε εστε σωμα χριστου και μελη εκ μερουσ

28 και ουσ μεν εθετο ο θεοσ εν τη εκκλησια πρωτον αποστολουσ δευτερον προφητασ
τριτον διδασκαλουσ επειτα δυναμεισ ειτα χαρισματα ιαματων αντιληψεισ κυβερνησεισ
γενη γλωσσων

29 μη παντεσ αποστολοι μη παντεσ προφηται μη παντεσ διδασκαλοι μη παντεσ
δυναμεισ

30 μη παντεσ χαρισματα εχουσιν ιαματων μη παντεσ γλωσσαισ λαλουσιν μη παντεσ
διερμηνευουσιν

31 ζηλουτε δε τα χαρισματα τα κρειττονα και ετι καθ υπερβολην οδον υμιν δεικνυμι

13

1 εαν ταισ γλωσσαισ των ανθρωπων λαλω και των αγγελων αγαπην δε μη εχω γεγωνα
χαλκοσ ηχων η κυμβαλον αλαλαζον

2 και εαν εχω προφητειαν και ειδω τα μυστηρια παντα και πασαν την γνωσιν και εαν
εχω πασαν την πιστιν ωστε ορη μεθιστανειν αγαπην δε μη εχω ουθεν ειμι

3 και εαν ψωμισω παντα τα υπαρχοντα μου και εαν παραδω το σωμα μου ινα
καυθησωμαι αγαπην δε μη εχω ουθεν ωφελουμαι

4 η αγαπη μακροθυμει χρηστευεται η αγαπη ου ζηλοι η αγαπη ου περπερευεται ου
φυσιουται

5 ουκ ασχημονει ου ζητει τα εαυτησ ου παροξυνεται ου λογιζεται το κακον

6 ου χαιρει επι τη αδικια συγχειρει δε τη αληθεια

7 παντα στεγει παντα πιστευει παντα ελπιζει παντα υπομενει

8 η αγαπη ουδεποτε εκπιπτει ειτε δε προφητεια καταργηθησονται ειτε γλωσσαι παυσονται ειτε γνωσις καταργηθησεται

9 εκ μερους δε γινωσκομεν και εκ μερους προφητευομεν

10 οταν δε ελθη το τελειον τοτε το εκ μερους καταργηθησεται

11 οτε ημην νηπιος ωσ νηπιος ελαλουν ωσ νηπιος εφρονουν ωσ νηπιος ελογιζομην οτε δε γεγωνα ανηρ καταργηκα τα του νηπιου

12 βλεπομεν γαρ αρτι δι εσοπτρου εν ανιγματι τοτε δε προσωπον προς προσωπον αρτι γινωσκω εκ μερους τοτε δε επιγνωσομαι καθωσ και επεγνωσθην

13 νυνι δε μενει πιστις ελπις αγαπη τα τρια ταυτα μειζων δε τουτων η αγαπη

14

1 διωκετε την αγαπην ζηλουτε δε τα πνευματικα μαλλον δε ινα προφητευητε

2 ο γαρ λαλων γλωσση ουκ ανθρωποισ λαλει αλλα τω θεω ουδεις γαρ ακουει πνευματι δε λαλει μυστηρια

3 ο δε προφητευων ανθρωποισ λαλει οικοδομην και παρακλησιν και παραμυθιαν

4 ο λαλων γλωσση εαυτον οικοδομει ο δε προφητευων εκκλησιαν οικοδομει

5 θελω δε παντασ υμασ λαλειν γλωσσαισ μαλλον δε ινα προφητευητε μειζων γαρ ο προφητευων η ο λαλων γλωσσαισ εκτοσ ει μη διερμηνευει ινα η εκκλησια οικοδομην λαβη

6 νυνι δε αδελφοι εαν ελθω προς υμασ γλωσσαισ λαλων τι υμασ ωφελησω εαν μη υμιν λαλησω η εν αποκαλυψει η εν γνωσει η εν προφητεια η εν διδαχη

7 ομωσ τα αψυχα φωνην διδοντα ειτε αυλοσ ειτε κιθαρα εαν διαστολην τοισ φθογγοισ μη διδω πωσ γνωσθησεται το αυλουμενον η το κιθαριζομενον

8 και γαρ εαν αδηλον φωνην σαλπιγξ δω τισ παρασκευασεται εισ πολεμον

9 ουτωσ και υμεισ δια τησ γλωσσησ εαν μη ευσημον λογον δωτε πωσ γνωσθησεται το λαλουμενον εσεσθε γαρ εισ αερα λαλουντεσ

10 τοσαυτα ει τυχοι γενη φωνων εστιν εν κοσμω και ουδεν αυτων αφωνων

11 εαν ουν μη ειδω την δυναμιν τησ φωνησ εσομαι τω λαλουντι βαρβαροσ και ο λαλων εν εμοι βαρβαροσ

12 ουτωσ και υμεισ επει ζηλωται εστε πνευματων προς την οικοδομην τησ εκκλησιασ ζητειτε ινα περισσευητε

13 διοπερ ο λαλων γλωσση προσευχεσθω ινα διερμηνευη

14 εαν γαρ προσευχωμαι γλωσση το πνευμα μου προσευχεται ο δε νοουσ μου ακαρποσ εστιν

15 τι ουν εστιν προσευζομαι τω πνευματι προσευζομαι δε και τω νοι ψαλω τω πνευματι ψαλω δε και τω νοι

16 επει εαν ευλογηησ τω πνευματι ο αναπληρων τον τοπον του ιδιωτου πωσ ερει το αμην επι τη ση ευχαριστια επειδη τι λεγεισ ουκ οιδεν

17 συ μεν γαρ καλωσ ευχαριστεισ αλλ ο ετεροσ ουκ οικοδομειται

18 ευχαριστω τω θεω μου παντων υμων μαλλον γλωσσαισ λαλων

19 αλλ εν εκκλησια θελω πεντε λογουσ δια του νοουσ μου λαλησαι ινα και αλλουσ κατηχησω η μυριουσ λογουσ εν γλωσση

20 αδελφοι μη παιδια γινεσθε ταισ φρεσιν αλλα τη κακια νηπιαζετε ταισ δε φρεσιν τελειοι γινεσθε

21 εν τω νομω γεγραπται οτι εν ετερογλωσσοισ και εν χειλεσιν ετεροισ λαλησω τω λαω τουτω και ουδ ουτωσ εισακουσονται μου λεγει κυριοσ

22 ωστε αι γλωσσαι εισ σημειον εισιν ου τοισ πιστευουσιν αλλα τοισ απιστοισ η δε προφητεια ου τοισ απιστοισ αλλα τοισ πιστευουσιν

23 εαν ουν συνελθη η εκκλησια ολη επι το αυτο και παντες γλωσσαι λαλωσιν εισελθωσιν δε ιδιωται η απιστοι ουκ ερουσιν οτι μαινεσθε

24 εαν δε παντες προφητευωσιν εισελθη δε τισ απιστος η ιδιωτης ελεγχεται υπο παντων ανακρινεται υπο παντων

25 και ουτως τα κρυπτα της καρδιας αυτου φανερα γινεται και ουτως πεσων επι προσωπον προσκυνησει τω θεω απαγγελων οτι ο θεος οντως εν υμιν εστιν

26 τι ουν εστιν αδελφοι οταν συνερχησθε εκαστος υμων ψαλμον εχει διδαχην εχει γλωσσαν εχει αποκαλυψιν εχει ερμηνειαν εχει παντα προς οικοδομην γινεσθω

27 ειτε γλωσση τισ λαλει κατα δυο η το πλειστον τρεις και ανα μερος και εισ διερμηνευετω

28 εαν δε μη η διερμηνευτης σιγατω εν εκκλησια εαυτω δε λαλειτω και τω θεω

29 προφηται δε δυο η τρεις λαλειτωσαν και οι αλλοι διακρινετωσαν

30 εαν δε αλλα αποκαλυφθη καθημενω ο πρωτος σιγατω

31 δυνασθε γαρ καθ ενα παντες προφητευειν ινα παντες μανθανωσιν και παντες παρακαλωνται

32 και πνευματα προφητων προφηταις υποτασσεται

33 ου γαρ εστιν ακαταστασις ο θεος αλλα ειρηνης ωσ εν πασαις ταις εκκλησιαις των αγιων

34 αι γυναικες υμων εν ταις εκκλησιαις σιγατωσαν ου γαρ επιτετραπται αυταις λαλειν αλλ υποτασσεσθαι καθωσ και ο νομος λεγει

35 ει δε τι μαθειν θελουσιν εν οικω τουσ ιδιουσ ανδρασ επερωτατωσαν αισχρον γαρ εστιν γυναιξιν εν εκκλησια λαλειν

36 η αφ υμων ο λογος του θεου εξηλθεν η εις υμασ μονουσ κατηντησεν

37 ει τισ δοκει προφητης ειναι η πνευματικος επιγινωσκετω α γραφω υμιν οτι κυριου εισιν εντολαι

38 ει δε τισ αγνοει αγνοειτω

39 ωστε αδελφοι ζηλουτε το προφητευειν και το λαλειν γλωσσαι μη κωλυετε

40 παντα ευσημονωσ και κατα ταξιν γινεσθω

15

1 γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον ο ευηγγελισαμην υμιν ο και παρελαβετε εν ω και εστηκατε

2 δι ου και σωζεσθε τινι λογω ευηγγελισαμην υμιν ει κατεχετε εκτος ει μη εικη επιστευσατε

3 παρεδωκα γαρ υμιν εν πρωτοις ο και παρελαβον οτι χριστος απεθανεν υπερ των αμαρτιων ημων κατα τασ γραφασ

4 και οτι εταφη και οτι εγηγερται τη τριτη ημερα κατα τασ γραφασ

5 και οτι ωφθη κηφα ειτα τοισ δωδεκα

6 επειτα ωφθη επανω πεντακοσιοισ αδελφοισ εφαπαξ εξ ων οι πλειουσ μενουσιν εωσ αρτι τινεσ δε και εκοιμηθησαν

7 επειτα ωφθη ιακωβω ειτα τοισ αποστολοισ πασιν

8 εσαχον δε παντων ωσπερι τω εκτρωματι ωφθη καμοι

9 εγω γαρ ειμι ο ελαχιστος των αποστολων οσ ουκ ειμι ικανοσ καλεισθαι αποστολοσ διοτι εδιωξα την εκκλησιαν του θεου

10 χαριτι δε θεου ειμι ο ειμι και η χαρις αυτου η εις εμε ου κενη εγενηθη αλλα περισσοτερον αυτων παντων εκοπιασα ουκ εγω δε αλλ η χαρις του θεου η συν εμοι

11 ειτε ουν εγω ειτε εκεινοι ουτως κηρυσσομεν και ουτως επιστευσατε

12 ει δε χριστος κηρυσσεται οτι εκ νεκρων εγηγερται πωσ λεγουσιν τινεσ εν υμιν οτι αναστασις νεκρων ουκ εστιν

13 ει δε αναστασις νεκρων ουκ εστιν ουδε χριστοσ εγηγερται

14 ει δε χριστος ουκ εγηγερται κενον αρα το κηρυγμα ημων κενη δε και η πιστις υμων
 15 ευρισκομεθα δε και ψευδομαρτυρες του θεου οτι εμαρτυρησαμεν κατα του θεου οτι
 ηγειρεν τον χριστον ον ουκ ηγειρεν ειπερ αρα νεκροι ουκ εγειρονται
 16 ει γαρ νεκροι ουκ εγειρονται ουδε χριστος εγηγερται
 17 ει δε χριστος ουκ εγηγερται ματαια η πιστις υμων ετι εστε εν ταις αμαρτιασι υμων
 18 αρα και οι κοιμηθεντες εν χριστω απωλοντο
 19 ει εν τη ζωη ταυτη ηλικιότες εσμεν εν χριστω μονον ελεεινότεροι παντων
 ανθρωπων εσμεν
 20 νυνι δε χριστος εγηγερται εκ νεκρων απαρχη των κεκοιμημενων εγενετο
 21 επειδη γαρ δι ανθρωπου ο θανατος και δι ανθρωπου αναστασις νεκρων
 22 ωσπερ γαρ εν τω αδαμ παντες αποθνησκουσιν ουτως και εν τω χριστω παντες
 ζωοποιηθησονται
 23 εκαστος δε εν τω ιδιω ταγματι απαρχη χριστος επειτα οι του χριστου εν τη παρουσια
 αυτου
 24 ειτα το τελος οταν παραδω την βασιλειαν τω θεω και πατρι οταν καταργηση πασαν
 αρχην και πασαν εξουσιαν και δυναμιν
 25 δει γαρ αυτον βασιλευειν αχρι ου αν θη παντας τους εχθρους υπο τους ποδας αυτου
 26 εσχατος εχθρος καταργειται ο θανατος
 27 παντα γαρ υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου οταν δε ειπη οτι παντα υποτατακται
 δηλον οτι εκτος του υποταξαντος αυτω τα παντα
 28 οταν δε υποταγη αυτω τα παντα τοτε και αυτος ο υιος υποταγησεται τω υποταξαντι
 αυτω τα παντα ινα η ο θεος τα παντα εν πασι
 29 επει τι ποιησουσιν οι βαπτιζομενοι υπερ των νεκρων ει ολωσ νεκροι ουκ εγειρονται
 τι και βαπτιζονται υπερ των νεκρων
 30 τι και ημεις κινδυνευομεν πασαν ωραν
 31 καθ ημεραν αποθνησκω νη την υμετεραν καυχησιν ην εχω εν χριστω ιησου τω
 κυριω ημων
 32 ει κατα ανθρωπον εθηριομαχησα εν εφεσω τι μοι το οφελος ει νεκροι ουκ
 εγειρονται φαγωμεν και πιωμεν αυριον γαρ αποθνησκομεν
 33 μη πλανασθε φθειρουσιν ηθη χρηστα ομιλια κακα
 34 εκνηψατε δικαιωσ και μη αμαρτανετε αγνωσιαν γαρ θεου τινες εχουσιν προς
 εντροπην υμιν λεγω
 35 αλλ ερει τις πως εγειρονται οι νεκροι ποιω δε σωματι ερχονται
 36 αφρον συ ο σπειρεις ου ζωοποιεεται εαν μη αποθανη
 37 και ο σπειρεις ου το σωμα το γενησομενον σπειρεις αλλα γυμνον κοκκον ει τυχοι
 σιτου η τινος των λοιπων
 38 ο δε θεος αυτω διδωσιν σωμα καθωσ ηθελησεν και εκαστω των σπερματων το ιδιον
 σωμα
 39 ου πασα σαρξ η αυτη σαρξ αλλα αλλη μεν ανθρωπων αλλη δε σαρξ κτηνων αλλη
 δε ιχθυων αλλη δε πτηνων
 40 και σωματα επουρανια και σωματα επιγεια αλλ ετερα μεν η των επουρανιων δοξα
 ετερα δε η των επιγειων
 41 αλλη δοξα ηλιου και αλλη δοξα σεληνης και αλλη δοξα αστερων αστηρ γαρ αστερος
 διαφερεν εν δοξη
 42 ουτως και η αναστασις των νεκρων σπειρεται εν φθορα εγειρεται εν αφθαρσια
 43 σπειρεται εν ατιμια εγειρεται εν δοξη σπειρεται εν ασθενεια εγειρεται εν δυναμει
 44 σπειρεται σωμα ψυχικον εγειρεται σωμα πνευματικον εστιν σωμα ψυχικον και εστιν
 σωμα πνευματικον
 45 ουτως και γεγραπται εγενετο ο πρωτος ανθρωπος αδαμ εις ψυχην ζωσαν ο εσχατος
 αδαμ εις πνευμα ζωοποιου

46 **ἀλλ** ου πρωτον το πνευματικον αλλα το ψυχικον επειτα το πνευματικον
 47 ο πρωτος ανθρωπος εκ γησ χοικος ο δευτερος ανθρωπος ο κυριος εξ ουρανου
 48 οιος ο χοικος τοιουτοι και οι χοικοι και οιος ο επουρανιος τοιουτοι και οι επουρανιοι
 49 και καθως εφορεσαμεν την εικονα του χοικου φορεσωμεν και την εικονα του επουρανιου
 50 τουτο δε φημι αδελφοι οτι σαρξ και αιμα βασιλειαν θεου κληρονομησαι ου δυνανται ουδε η φθορα την αφθαρσιαν κληρονομει
 51 ιδου μυστηριον υμιν λεγω παντες μεν ου κοιμηθησομεθα παντες δε αλλαγησομεθα
 52 εν ατομω εν ριπη οφθαλμου εν τη εσχατη σαλπιγγι σαλπισει γαρ και οι νεκροι εγερθησονται αφθαρτοι και ημεις αλλαγησομεθα
 53 δει γαρ το φθαρτον τουτο ενδυσασθαι αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσασθαι αθανασιαν
 54 οταν δε το φθαρτον τουτο ενδυσηται αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσηται αθανασιαν τοτε γενησεται ο λογος ο γεγραμμενος κατεποθη ο θανατος εις νικος
 55 που σου θανατε το κεντρον που σου αδη το νικος
 56 το δε κεντρον του θανατου η αμαρτια η δε δυναμις της αμαρτιας ο νομος
 57 τω δε θεω χαρις τω διδοντι ημιν το νικος δια του κυριου ημων ιησου χριστου
 58 ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εδραιοι γινεσθε αμετακινητοι περισσευοντες εν τω εργω του κυριου παντοτε ειδοτες οτι ο κοπος υμων ουκ εστιν κενος εν κυριω

16

1 **περι** δε της λογιας της εις τους αγιους ωσπερ διαταξαι ταις εκκλησιαις της γαλατιας ουτως και υμεις ποιησατε
 2 **κατα** μιαν σαββατων εκαστος υμων παρ εαυτω τιθετω θησαυριζων ο τι αν ευοδωται ινα μη οταν ελθω τοτε λογιαι γινωνται
 3 οταν δε παραγενωμαι ους εαν δοκιμασητε δι επιστολων τουτουσ πεμψω απενεγκειν την χαριν υμων εις ιερουσαλημ
 4 εαν δε η αξιον του καμε πορευεσθαι συν εμοι πορευονται
 5 ελευσομαι δε προς υμας οταν μακεδονιαν διελθω μακεδονιαν γαρ διερχομαι
 6 προς υμας δε τυχον παραμενω η και παραχειμασω ινα υμεις με προπεμψητε ου εαν πορευωμαι
 7 ου θελω γαρ υμας αρτι εν παροδω ιδειν ελπιζω δε χρονον τινα επιμειναι προς υμας εαν ο κυριος επιτρεπει
 8 επιμενω δε εν εφεσω εωσ της πεντηκοστης
 9 **θυρα** γαρ μοι ανεωγεν μεγαλη και ενεργησ και αντικειμενοι πολλοι
 10 εαν δε ελθη τιμοθεος βλεπετε ινα αφοβωσ γενηται προς υμας το γαρ εργον κυριου εργαζεται ωσ και εγω
 11 μη τισ ουν αυτον εξουθενηση προπεμψατε δε αυτον εν ειρηνη ινα ελθη προς με εκδεχομαι γαρ αυτον μετα των αδελφων
 12 **περι** δε απολλω του αδελφου πολλα παρακαλεσα αυτον ινα ελθη προς υμας μετα των αδελφων και παντωσ ουκ ην θελημα ινα νυν ελθη ελευσεται δε οταν ευκαιρησ η
 13 γρηγορειτε στηκετε εν τη πιστει ανδριζεσθε κραταιουσεθε
 14 **παντα** υμων εν αγαπη γινεσθε
 15 **παρακαλω** δε υμας αδελφοι οιδατε την οικιαν στεφανα οτι εστιν απαρχη της αχαιιας και εις διακονιαν τοις αγιοις εταξαν εαυτουσ
 16 ινα και υμεις υποτασησθε τοις τοιουτοις και παντι τω συνεργουντι και κοπιωντι
 17 **χαιρω** δε επι τη παρουσια στεφανα και φουρτουνατου και αχαιικου οτι το υμων υστερημα ουτοι ανεπληρωσαν
 18 **ανεπαυσαν** γαρ το εμον πνευμα και το υμων επιγινωσκετε ουν τους τοιουτουσ

19 ασπαζονται υμασ αι εκκλησιαι της ασιασ ασπαζονται υμασ εν κυριω πολλα ακυλασ και πρισκιλλα συν τη κατ οικον αυτων εκκλησια

20 ασπαζονται υμασ οι αδελφοι παντεσ ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω

21 ο ασπασμοσ τη εμη χειρι παυλου

22 ει τισ ου φιλει τον κυριον ιησουν χριστον ητω αναθεμα μαραν αθα

23 η χαρισ του κυριου ιησου χριστου μεθ υμων

24 η αγαπη μου μετα παντων υμων εν χριστω ιησου αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω συν τοις αγιοις πασιν τοις ουσιν εν ολη τη αχαια

² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

³ ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ των οικτιρμων και θεος πασης παρακλησεωσ

⁴ ο παρακαλων ημασ επι παση τη θλιψει ημων εισ το δυνασθαι ημασ παρακαλειν τουσ εν παση θλιψει δια της παρακλησεωσ ησ παρακαλουμεθα αυτοι υπο του θεου

⁵ οτι καθωσ περισσευει τα παθηματα του χριστου εισ ημασ ουτωσ δια του χριστου περισσευει και η παρακλησισ ημων

⁶ ειτε δε θλιβομεθα υπερ της υμων παρακλησεωσ και σωτηριασ της ενεργουμενησ εν υπομονη των αυτων παθηματων ων και ημεισ πασχομεν και η ελπισ ημων βεβαια υπερ υμων ειτε παρακαλουμεθα υπερ της υμων παρακλησεωσ και σωτηριασ

⁷ ειδοτεσ οτι ωσπερ κοινωνοι εστε των παθηματων ουτωσ και της παρακλησεωσ

⁸ ου γαρ θελομεν ημασ αγνοειν αδελφοι υπερ της θλιψεωσ ημων της γενομενησ ημιν εν τη ασια οτι καθ υπερβολην εβαραρημεν υπερ δυναμιν ωστε εξαπορηθηναι ημασ και του ζην

⁹ αλλα αυτοι εν εαυτοισ το αποκριμα του θανατου εσχηκαμεν ινα μη πεποιθοτεσ ωμεν εφ εαυτοισ αλλ επι τω θεω τω εγειροντι τουσ νεκρουσ

¹⁰ οσ εκ τηλικουτου θανατου ερρυσατο ημασ και ρυεται εισ ον ηλπικαμεν οτι και ετι ρυσεται

¹¹ συνυπουργουντων και υμων υπερ ημων τη δεησει ινα εκ πολλων προσωπων το εισ ημασ χαρισμα δια πολλων ευχαριστηθη υπερ υμων

¹² η γαρ καυχισισ ημων αυτη εστιν το μαρτυριον της συνειδησεωσ ημων οτι εν απλοτητι και ειλικρινεια θεου ουκ εν σοφια σαρκικη αλλ εν χαριτι θεου ανεστραφημεν εν τω κοσμω περισσοτερωσ δε προς ημασ

¹³ ου γαρ αλλα γραφομεν υμιν αλλ η α αναγινωσκετε η και επιγινωσκετε ελπίζω δε οτι και εωσ τελουσ επιγνωσεσθε

¹⁴ καθωσ και επεγνωτε ημασ απο μερουσ οτι καυχημα υμων εσμεν καθαπερ και υμεισ ημων εν τη ημερα του κυριου ιησου

¹⁵ και ταυτη τη πεποιθησει εβουλομην ελθειν προς ημασ το προτερον ινα δευτεραν χαριν εχητε

¹⁶ και δι υμων διελθειν εισ μακεδονιαν και παλιν απο μακεδονιασ ελθειν προς ημασ και υφ υμων προπεμφθηναι εισ την ιουδαιαν

¹⁷ τουτο ουν βουλευομενοσ μητι αρα τη ελαφρια εχρησαμην η α βουλευομαι κατα σαρκα βουλευομαι ινα η παρ εμοι το ναι ναι και το ου ου

¹⁸ πιστοσ δε ο θεοσ οτι ο λογοσ ημων ο προς ημασ ουκ εγενετο ναι και ου

¹⁹ ο γαρ του θεου υιοσ ιησουσ χριστουσ ο εν υμιν δι ημων κηρυχθεισ δι εμου και σιλουανου και τιμοθεου ουκ εγενετο ναι και ου αλλα ναι εν αυτω γεγονεν

²⁰ οσαι γαρ επαγγελια θεου εν αυτω το ναι και εν αυτω το αμην τω θεω προς δοξαν δι ημων

²¹ ο δε βεβαιων ημασ συν υμιν εισ χριστον και χρισασ ημασ θεοσ

²² ο και σφραγισαμενοσ ημασ και δουσ τον αρραβωνα του πνευματουσ εν ταισ καρδιαισ ημων

²³ εγω δε μαρτυρα τον θεον επικαλουμαι επι την εμην ψυχην οτι φειδομενοσ υμων ουκετι ηλθον εισ κορινθον

24 ουχ οτι κυριευομεν υμων της πιστεωσ αλλα συνεργοι εσμεν της χαρασ υμων τη γαρ πιστει εστηκατε

2

1 εκρινα δε εμαυτω τουτο το μη παλιν εν λυπη προς υμασ ελθειν
 2 ει γαρ εγω λυπω υμασ και τισ εστιν ο ευφραινων με ει μη ο λυπουμενοσ εξ εμου
 3 και εγραψα υμιν τουτο αυτο ινα μη ελθω λυπην εχω αφ ων εδει με χαιρειν πεποιθωσ επι παντασ υμασ οτι η εμη χαρα παντων υμων εστιν
 4 εκ γαρ πολλησ θλιψεωσ και συνοχησ καρδιασ εγραψα υμιν δια πολλων δακρυων ουχ ινα λυπηθητε αλλα την αγαπην ινα γνωτε ην εχω περισσοτερωσ εισ υμασ
 5 ει δε τισ λελυπηκεν ουκ εμε λελυπηκεν αλλα απο μερουσ ινα μη επιβαρω παντασ υμασ
 6 ικανον τω τοιουτω η επιτιμια αυτη η υπο των πλειονων
 7 ωστε τουναντιον μαλλον υμασ χαρισασθαι και παρακαλεσαι μηπωσ τη περισσοτερα λυπη καταποθη ο τοιουτοσ
 8 διο παρακαλω υμασ κυρωσαι εισ αυτον αγαπην
 9 εισ τουτο γαρ και εγραψα ινα γνω την δοκιμην υμων ει εισ παντα υπηκοοι εστε
 10 ω δε τι χαριζεσθε και εγω και γαρ εγω ει τι κεχαρισμαι ω κεχαρισμαι δι υμασ εν προσωπω χριστου
 11 ινα μη πλεονεκτηθωμεν υπο του σατανα ου γαρ αυτου τα νοηματα αγνοουμεν
 12 ελθων δε εισ την τρωαδα εισ το ευαγγελιον του χριστου και θυρασ μοι ανεωγμενησ εν κυριω
 13 ουκ εσηκα ανεσιν τω πνευματι μου τω μη ευρειν με τιτον τον αδελφον μου αλλα αποταξαμενοσ αυτοισ εξηλθον εισ μακεδονια
 14 τω δε θεω χαρισ τω παντοτε θριαμβευοντι ημασ εν τω χριστω και την οσμην της γνωσεωσ αυτου φανερουντι δι ημων εν παντι τοπω
 15 οτι χριστου ευωδια εσμεν τω θεω εν τοισ σωζομενοισ και εν τοισ απολλυμενοισ
 16 οισ μεν οσμη θανατου εισ θανατον οισ δε οσμη ζωησ εισ ζωην και προς ταυτα τισ ικανοσ
 17 ου γαρ εσμεν ωσ οι λοιποι καπηλευοντεσ τον λογον του θεου αλλ ωσ εξ ειλικρινειασ αλλ ωσ εκ θεου κατενωπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν

3

1 αρχομεθα παλιν εαυτουσ συνιστανειν ει μη χρηζομεν ωσ τινεσ συστατικων επιστολων προς υμασ η εξ υμων συστατικων
 2 η επιστολη ημων υμεισ εστε εγγεγραμμενη εν ταισ καρδιασ ημων γινωσκομενη και αναγινωσκομενη υπο παντων ανθρωπων
 3 φανερουμενοι οτι εστε επιστολη χριστου διακονηθεισα υφ ημων εγγεγραμμενη ου μελανι αλλα πνευματι θεου ζωντοσ ουκ εν πλαξιν λιθιναισ αλλ εν πλαξιν καρδιαισ σαρκιναισ
 4 πεποιθησιν δε τοιαυτην εχομεν δια του χριστου προς τον θεον
 5 ουχ οτι ικανοι εσμεν αφ εαυτων λογισασθαι τι ωσ εξ εαυτων αλλ η ικανοτησ ημων εκ του θεου
 6 οσ και ικανωσεν ημασ διακονουσ καινησ διαθηκησ ου γραμματοσ αλλα πνευματοσ το γαρ γραμμα αποκτενει το δε πνευμα ζωοποιει
 7 ει δε η διακονια του θανατου εν γραμμασιν εντετυπωμενη εν λιθοισ εγενηθη εν δοξη ωστε μη δυνασθαι ατενισαι τουσ υιοσ ισραηλ εισ το προσωπον μωυσεωσ δια την δοξαν του προσωπου αυτου την καταργουμενην
 8 πωσ ουχι μαλλον η διακονια του πνευματοσ εσται εν δοξη

⁹ ει γαρ η διακονια της κατακρισεωσ δοξα πολλω μαλλον περισσευει η διακονια της δικαιοσυνης εν δοξη

¹⁰ και γαρ ου δεδοξασται το δεδοξασμενον εν τούτω τω μερει ενεκεν της υπερβαλλουσης δοξης

¹¹ ει γαρ το καταργουμενον δια δοξης πολλω μαλλον το μενον εν δοξη

¹² εχοντες ουν τοιαυτην ελπιδα πολλη παρρησια χρωμεθα

¹³ και ου καθαπερ μωυσης ειθιει καλυμμα επι το προσωπον εαυτου προς το μη ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το τελος του καταργουμενου

¹⁴ αλλ επωρωθη τα νοηματα αυτων αχρι γαρ της σημερον το αυτο καλυμμα επι τη αναγνωσει της παλαιας διαθηκης μενει μη ανακαλυπτομενον ο τι εν χριστω καταργειται

¹⁵ αλλ εως σημερον ηνικα αναγινωσκεται μωυσης καλυμμα επι την καρδιαν αυτων κειται

¹⁶ ηνικα δ αν επιστρεψη προς κυριον περιαιρειται το καλυμμα

¹⁷ ο δε κυριος το πνευμα εστιν ου δε το πνευμα κυριου εκει ελευθερια

¹⁸ ημεις δε παντες ανακεκαλυμμενω προσωπω την δοξαν κυριου κατοπτριζομενοι την αυτην εικονα μεταμορφουμεθα απο δοξης εις δοξαν καθαπερ απο κυριου πνευματος

4

¹ δια τουτο εχοντες την διακονιαν ταυτην καθωσ ηληθημεν ουκ εκκακουμεν

² αλλα απειπαμεθα τα κρυπτα της αισχυνης μη περιπατουντες εν πανουργια μηδε δολουντες τον λογον του θεου αλλα τη φανερωσει της αληθειας συνιστωντες εαυτους προς πασαν συνειδησιν ανθρωπων ενωπιον του θεου

³ ει δε και εστιν κεκαλυμμενον το ευαγγελιον ημων εν τοις απολλυμενοις εστιν κεκαλυμμενον

⁴ εν οισ ο θεος του αιωνος τουτου ετυφλωσεν τα νοηματα των απιστων εις το μη αυγασαι αυτοις τον φωτισμον του ευαγγελιου της δοξης του χριστου ος εστιν εικων του θεου

⁵ ου γαρ εαυτους κηρυσσομεν αλλα χριστον ιησουν κυριον εαυτους δε δουλους υμων δια ιησουν

⁶ οτι ο θεος ο ειπων εκ σκοτους φως λαμψαι ος ελαμψεν εν ταις καρδιας ημων προς φωτισμον της γνωσεωσ της δοξης του θεου εν προσωπω ιησου χριστου

⁷ εχομεν δε τον θησαυρον τουτον εν οστρακινοις σκευεσιν ινα η υπερβολη της δυναμεωσ η του θεου και μη εξ ημων

⁸ εν παντι θλιβομενοι αλλ ου στενοχωρουμενοι αποροουμενοι αλλ ουκ εξαπορουμενοι

⁹ διωκομενοι αλλ ουκ εγκαταλειπομενοι καταβαλλομενοι αλλ ουκ απολλυμενοι

¹⁰ παντοτε την νεκρωσιν του κυριου ιησου εν τω σωματι περιφεροντες ινα και η ζωη του ιησου εν τω σωματι ημων φανερωθη

¹¹ αι γαρ ημεις οι ζωντες εις θανατον παραδιδομεθα δια ιησουν ινα και η ζωη του ιησου φανερωθη εν τη θνητη σαρκι ημων

¹² ωστε ο μεν θανατος εν ημιν ενεργειται η δε ζωη εν υμιν

¹³ εχοντες δε το αυτο πνευμα της πιστεωσ κατα το γεγραμμενον επιστευσα διο ελαλησα και ημεις πιστευομεν διο και λαλουμεν

¹⁴ ειδοτες οτι ο εγειρας τον κυριον ιησουν και ημας δια ιησου εγερει και παραστησει συν υμιν

¹⁵ τα γαρ παντα δι υμας ινα η χαρις πλεονασασα δια των πλειονων την ευχαριστιαν περισσευση εις την δοξαν του θεου

¹⁶ διο ουκ εκκακουμεν αλλ ει και ο εξω ημων ανθρωπος διαφθειρεται αλλ ο εσωθεν ανακαινιυται ημερα και ημερα

¹⁷ το γαρ παραυτικα ελαφρον της θλιψεωσ ημων καθ υπερβολην εις υπερβολην αιωνιον βαρος δοξης κατεργαζεται ημιν

18 μη σκοπούντων ημών τα βλεπόμενα αλλά τα μη βλεπόμενα τα γὰρ βλεπόμενα προσκαίρα τα δὲ μη βλεπόμενα αἰώνια

5

1 οἶδαμεν γὰρ ὅτι εἰαν ἡ ἐπιχείσις ἡμῶν οἰκία τοῦ σκηνοῦ καταλυθῆ οἰκοδομῆ ἐκ θεοῦ ἐχόμεν οἰκίαν ἀχειροποιήτων αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς

2 καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στεναζόμεν τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθούντες

3 εἶγε καὶ ἐνδύσαμενοι οὐ γυμνοὶ εὐρεθησομεθα

4 καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκηνεῖ στεναζόμεν βαρούμενοι ἐφ' ὧ οὐ θελομεν ἐκδύσασθαι ἀλλ' ἐπενδύσασθαι ἵνα καταποθῆ τὸ θνητὸν ὑπο τῆς ζωῆς

5 ὃ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τούτου θεοῦ ὁ καὶ δούς ἡμῖν τὸν ἀραβῶνα τοῦ πνεύματος

6 θάρρουντες οὖν πάντοτε καὶ εἰδοτες ὅτι ἐνδημούντες ἐν τῷ σωματι ἐκδημούμεν ἀπο τοῦ κυρίου

7 διὰ πιστεῶς γὰρ περιπατοῦμεν οὐ διὰ εἰδούς

8 θάρρουντες δὲ καὶ εὐδοκούμεν μᾶλλον ἐκδημησαί ἐκ τοῦ σώματος καὶ ἐνδημησαί πρὸς τὸν κύριον

9 διο καὶ φιλοτιμούμεθα εἴτε ἐνδημούντες εἴτε ἐκδημούντες εὐαρεστοὶ αὐτῷ εἶναι

10 τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθήναι δεῖ ἐμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ χριστοῦ ἵνα κομισθῆται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς ἃ ἐπράξεν εἴτε ἀγαθὸν εἴτε κακὸν

11 εἰδοτες οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου ἀνθρώπουσι πειθόμεν θεῷ δὲ πεφανερῶμεθα ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι

12 οὐ γὰρ παλιν εἰσαυτοὺς συνίστανομεν ὑμῖν ἀλλὰ ἀφορμὴν δίδοντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα ἐχῆτε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχώμενους καὶ οὐ καρδία

13 εἴτε γὰρ ἐξεστήμεν θεῷ εἴτε σωφρονούμεν ὑμῖν

14 ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ χριστοῦ συνεχεῖ ἡμᾶς κρινάμενος τούτου ὅτι εἰ εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἀρα οἱ πάντες ἀπέθανον

15 καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἵνα οἱ ζῶντες μὴ κετὶ εἰσαυτοῖς ζῶσιν ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι

16 ὥστε ἡμεῖς ἀπο τοῦ νῦν οὐδὲνα οἶδαμεν κατὰ σάρκα εἰ δὲ καὶ ἐγνωκάμεν κατὰ σάρκα χριστὸν ἀλλὰ νῦν οὐκετὶ γινώσκομεν

17 ὥστε εἰ τίς ἐν χριστῷ καινὴ κτίσις τὰ ἀρχαῖα παρηλθεν ἰδοὺ γέγονεν καινὰ τὰ πάντα

18 τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ ἰησοῦ χριστοῦ καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς

19 ὥσ ὅτι θεοῦ ἦν ἐν χριστῷ κοσμον καταλάσσωσιν ἑαυτῷ μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν καὶ θεμενός ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς

20 ὑπὲρ χριστοῦ οὖν πρεσβευόμεν ὡς τοῦ θεοῦ παρακαλούντος δι' ἡμῶν δεόμεθα ὑπὲρ χριστοῦ καταλλαγῆτε τῷ θεῷ

21 τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δίκαιοσυνῆ θεοῦ ἐν αὐτῷ

6

1 συνεργούντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ θεοῦ δεξασθαι ὑμᾶς

2 λέγει γὰρ καιρῷ δεκτῷ ἐπηκούσα σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβόηθησα σοὶ ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπροσδεκτός ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας

3 μὴ δέμειαν ἐν μὴδενὶ δίδοντες προσκοπὴν ἵνα μὴ μωμηθῆ ἡ διακονία

4 ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς θεοῦ διακονοῖ ἐν ὑπομονῇ πολλῇ ἐν θλιψεῖσιν ἐν ἀναγκαῖς ἐν στενοχωρίαῖς

5 ἐν πληγαῖς ἐν φυλακαῖς ἐν ἀκαταστασιαῖς ἐν κοποῖς ἐν ἀγρυπνιαῖς ἐν νηστειαῖς

⁶ εν αγνοτητι εν γνωσει εν μακροθυμια εν χρηστοτητι εν πνευματι αγιω εν αγαπη ανυποκριτω

⁷ εν λογω αληθειας εν δυναμει θεου δια των σπλων της δικαιοσυνης των δεξιων και αριστερων

⁸ δια δοξης και ατιμιας δια δυσφημιας και ευφημιας ως πλανοι και αληθεις

⁹ ως αγνοουμενοι και επιγινωσκομενοι ως αποθνησκοντες και ιδου ζωμεν ως παιδευομενοι και μη θανατουμενοι

¹⁰ ως λυπουμενοι αι δε χαιροντες ως πτωχοι πολλους δε πλουτιζοντες ως μηδεν εχοντες και παντα κατεχοντες

¹¹ το στομα ημων ανεωγεν προς υμας κορινθιοι η καρδια ημων πεπλατυνται

¹² ου στενοχωρεισθε εν ημιν στενοχωρεισθε δε εν τοις σπλαγχνοις υμων

¹³ την δε αυτην αντιμισθιαν ως τεκνοις λεγω πλατυνητε και υμεις

¹⁴ μη γινεσθε ετεροζυγοντες απιστοις τισ γαρ μετοχη δικαιοσυνη και ανομια τισ δε κοινωνια φωτι προς σκοτος

¹⁵ τισ δε συμφωνησις χριστω προς βελιαρ η τισ μερισ πιστω μετα απιστου

¹⁶ τισ δε συγκαταθεσις ναω θεου μετα ειδωλων υμεις γαρ ναος θεου εστε ζωντος καθως ειπεν ο θεος οτι ενοικησω εν αυτοις και εμπεριπατησω και εσομαι αυτων θεος και αυτοι εσονται μοι λαος

¹⁷ διο εξελθητε εκ μεσου αυτων και αφορισθητε λεγει κυριος και ακαθαρτου μη απτεσθε καγω εισδεξομαι υμας

¹⁸ και εσομαι υμιν εισ πατερα και υμεις εσεσθε μοι εισ υιους και θυγατερας λεγει κυριος παντοκρατωρ

7

¹ ταυτας ουν εχοντες τας επαγγελιας αγαπητοι καθαρισωμεν εαυτους απο παντος μολυσμου σαρκος και πνευματος επιτελουντες αγιωσυνην εν φοβω θεου

² χωρησατε ημας ουδενα ηδικησαμεν ουδενα εφθειραμεν ουδενα επλεονεκτησαμεν

³ ου προς κατακρισιν λεγω προειρηκα γαρ οτι εν ταις καρδιαις ημων εστε εισ το συναποθανειν και συζην

⁴ πολλη μοι παρρησια προς υμας πολλη μοι καυχησις υπερ υμων πεπληρωμαι τη παρακλησει υπερπερισσεουμαι τη χαρα επι παση τη θλιψει ημων

⁵ και γαρ ελθοντων ημων εισ μακεδονιαν ουδεμιαν εσηκεν ανεσιν η σαρξ ημων αλλ εν παντι θλιβομενοι εξωθεν μαχαι εσωθεν φοβοι

⁶ αλλ ο παρακαλων τους ταπεινους παρεκαλεσεν ημας ο θεος εν τη παρουσια τιτου

⁷ ου μονον δε εν τη παρουσια αυτου αλλα και εν τη παρακλησει η παρεκληθη εφ υμιν αναγγελων ημιν την υμων επιποθησιν τον υμων οδυρμον τον υμων ζηλον υπερ εμου ωστε με μαλλον χαρινηναι

⁸ οτι ει και ελυπησα υμας εν τη επιστολη ου μεταμελομαι ει και μετεμελομην βλεπω γαρ οτι η επιστολη εκεινη ει και προς ωραν ελυπησεν υμας

⁹ νυν χαιρω ουχ οτι ελυπηθητε αλλ οτι ελυπηθητε εισ μετανοιαν ελυπηθητε γαρ κατα θεον ινα εν μηδενι ζημιωθητε εξ ημων

¹⁰ η γαρ κατα θεον λυπη μετανοιαν εισ σωτηριαν αμεταμελητον κατεργαζεται η δε του κοσμου λυπη θανατον κατεργαζεται

¹¹ ιδου γαρ αυτο τουτο το κατα θεον λυπηθηναι υμας ποσην κατειργασατο υμιν σπουδην αλλα απολογιαν αλλα αγανακτησιν αλλα φοβον αλλα επιποθησιν αλλα ζηλον αλλα εκδικησιν εν παντι συνεστησατε εαυτους αγνοουσ ειναι εν τω πραγματι

¹² αρα ει και εγραψα υμιν ουχ ενεκεν του αδικησαντος ουδε ενεκεν του αδικηθεντος αλλ ενεκεν του φανερωθηναι την σπουδην υμων την υπερ ημων προς υμας ενωπιον του θεου

¹³ δια τουτο παρακεκλημεθα επι δε τη παρακλησει υμων περισσοτερωσ μαλλον εχαρημεν επι τη χαρα τιτου οτι αναπεπαυται το πνευμα αυτου απο παντων υμων

¹⁴ οτι ει τι αυτω υπερ υμων κεκαυχημαι ου κατησχυνθην αλλ ωσ παντα εν αληθεια ελαλησαμεν υμιν ουτωσ και η καυχησις ημων η επι τιτου αληθεια εγενηθη

¹⁵ και τα σπλαγχνα αυτου περισσοτερωσ εις υμασ εστιν αναμνησκομενου την παντων υμων υπακοην ωσ μετα φοβου και τρομου εδεξασθε αυτον

¹⁶ χαιρω οτι εν παντι θαρρω εν υμιν

8

¹ γνωριζομεν δε υμιν αδελφοι την χαριν του θεου την δεδομενην εν ταισ εκκλησιαισ τουσ μακεδονιασ

² οτι εν πολλη δοκιμη θλιψεωσ η περισσεια της χαρασ αυτων και η κατα βαθουσ πτωχεια αυτων επερισσευσεν εις τον πλουτον της απλοτητοσ αυτων

³ οτι κατα δυναμιν μαρτυρω και υπερ δυναμιν αυθαιρετοι

⁴ μετα πολλησ παρακλησεωσ δεομενοι ημων την χαριν και την κοινωνιαν της διακονιασ της εις τουσ αγιουσ

⁵ και ου καθωσ ηλπισαμεν αλλ εαυτουσ εδωκαν πρωτον τω κυριω και ημιν δια θεληματοσ θεου

⁶ εις το παρακαλεσαι ημασ τιτον ινα καθωσ προενηρξατο ουτωσ και επιτελεση εις υμασ και την χαριν ταυτην

⁷ αλλ ωσπερ εν παντι περισσευετε πιστει και λογω και γνωσει και παση σπουδη και τη εξ υμων εν ημιν αγαπη ινα και εν ταυτη τη χαριτι περισσευητε

⁸ ου κατ επιταγην λεγω αλλα δια της ετερων σπουδησ και το της υμετερασ αγαπησ γνησιον δοκιμαζων

⁹ γινωσκετε γαρ την χαριν του κυριου ημων ιησου χριστου οτι δι υμασ επτωχευσεν πλουσιουσ ων ινα υμεισ τη εκεινου πτωχεια πλουτησητε

¹⁰ και γνωμην εν τουτω διδωμι τουτο γαρ υμιν συμφερει οιτινεσ ου μονον το ποιησαι αλλα και το θελειν προενηρξασθε απο περυσι

¹¹ νυνι δε και το ποιησαι επιτελεσατε οπωσ καθαπερ η προθυμια του θελειν ουτωσ και το επιτελεσαι εκ του εχειν

¹² ει γαρ η προθυμια προκειται καθο εαν εχη τισ ευπροσδεκτοσ ου καθο ουκ εχει

¹³ ου γαρ ινα αλλοισ ανεσισ υμιν δε θλιψισ αλλ εξ ισοτητοσ εν τω νυν καιρω το υμων περισσευμα εις το εκεινων υστερημα

¹⁴ ινα και το εκεινων περισσευμα γενηται εις το υμων υστερημα οπωσ γενηται ισοτησ

¹⁵ καθωσ γεγραπται ο το πολυ ουκ επλεονασεν και ο το ολιγον ουκ ηλαττονησεν

¹⁶ χαρισ δε τω θεω τω διδοντι την αυτην σπουδην υπερ υμων εν τη καρδια τιτου

¹⁷ οτι την μεν παρακλησιν εδεξατο σπουδαιοτεροσ δε υπαρχων αυθαιρετοσ εξηλθεν προς υμασ

¹⁸ συνεπεμψαμεν δε μετ αυτου τον αδελφον ου ο επαينوσ εν τω ευαγγελιω δια πασων των εκκλησιων

¹⁹ ου μονον δε αλλα και χειροτονηθεισ υπο των εκκλησιων συνεκδημοσ ημων συν τη χαριτι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων προς την αυτου του κυριου δοξαν και προθυμιαν ημων

²⁰ στελλομενοι τουτο μη τισ ημασ μωμησηται εν τη αδροτητι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων

²¹ προνοουμενοι καλα ου μονον ενωπιον κυριου αλλα και ενωπιον ανθρωπων

²² συνεπεμψαμεν δε αυτοισ τον αδελφον ημων ον εδοκιμασαμεν εν πολλοισ πολλακισ σπουδαιον οντα νυνι δε πολυ σπουδαιοτερον πεποιθησει πολλη τη εις υμασ

²³ ειτε υπερ τιτου κοινωνοσ εμοσ και εις υμασ συνεργοσ ειτε αδελφοι ημων αποστολοι εκκλησιων δοξα χριστου

24 την ουν ενδειξιν της αγαπης υμων και ημων καυχησεωσ υπερ υμων εισ αυτους ενδειξασθε εισ προσωπον των εκκλησιων

9

1 περι μεν γαρ της διακονιας της εισ τουσ αγιουσ περισσον μοι εστιν το γραφειν υμιν

2 οιδα γαρ την προθυμιαν υμων ην υπερ υμων καυχωμαι μακεδοσιν οτι αχαια παρεσκευασται απο περυσι και ο εξ υμων ζηλος ηρεθισεν τουσ πλειονασ

3 επεμψα δε τουσ αδελφουσ ινα μη το καυχημα ημων το υπερ υμων κενωθη εν τω μερει τουτω ινα καθωσ ελεγον παρεσκευασμενοι ητε

4 μηπωσ εαν ελθωσιν συν εμοι μακεδονεσ και ευρωσιν υμασ απαρασκευαστουσ καταισχυνθωμεν ημεισ ινα μη λεγωμεν υμεισ εν τη υποστασει ταυτη της καυχησεωσ

5 αναγκαιον ουν ηγησαμην παρακαλεσαι τουσ αδελφουσ ινα προελθωσιν εισ υμασ και προκαταρτισωσιν την προκατηγγελημενην ευλογιαν υμων ταυτην ετοιμην ιναι ουτωσ ωσ ευλογιαν και μη ωσ πλεονεξιαν

6 τουτο δε ο σπειρων φειδομενωσ φειδομενωσ και θερισει και ο σπειρων επ ευλογιαισ επ ευλογιαισ και θερισει

7 εκαστοσ καθωσ προαιρειται τη καρδια μη εκ λυπησ η εξ αναγκησ ιλαρον γαρ δοτην αγαπα ο θεοσ

8 δυνατοσ δε ο θεοσ πασαν χαριν περισσευσαι εισ υμασ ινα εν παντι παντοτε πασαν αυταρκειαν εχοντεσ περισσευητε εισ παν εργον αγαθον

9 καθωσ γεγραπται εσκορπισεν εδωκεν τοισ πενησιν η δικαιοσυνη αυτου μενει εισ τον αιωνα

10 ο δε επιχορηγων σπερμα τω σπειροντι και αρτον εισ βρωσιν χορηγησαι και πληθυναι τον σπορον υμων και αυξησαι τα γενηματα της δικαιοσυνησ υμων

11 εν παντι πλουτιζομενοι εισ πασαν απλοτητα ητισ κατεργαζεται δι ημων ευχαριστιαν τω θεω

12 οτι η διακονια της λειτουργιασ ταυτησ ου μονον εστιν προσαναπληρουσα τα υστερηματα των αγιων αλλα και περισσευουσα δια πολλων ευχαριστιων τω θεω

13 δια της δοκιμησ της διακονιασ ταυτησ δοξαζοντεσ τον θεον επι τη υποταγη της ομολογιασ υμων εισ το ευαγγελιον του χριστου και απλοτητι της κοινωνιασ εισ αυτουσ και εισ παντασ

14 και αυτων δεησει υπερ υμων επιποθουντων υμασ δια την υπερβαλλουσαν χαριν του θεου εφ υμιν

15 χαρισ δε τω θεω επι τη ανεκδιγητω αυτου δωρεα

10

1 αυτοσ δε εγω παυλοσ παρακαλω υμασ δια της πραοτητοσ και επιεικιασ του χριστου οσ κατα προσωπον μεν ταπεινοσ εν υμιν απων δε θαρρω εισ υμασ

2 δεομαι δε το μη παρων θαρρησαι τη πεποιθησει η λογιζομαι τολμησαι επι τινασ τουσ λογιζομενουσ ημασ ωσ κατα σαρκα περιπατουντασ

3 εν σαρκι γαρ περιπατουντεσ ου κατα σαρκα στρατευομεθα

4 τα γαρ οπλα της στρατειασ ημων ου σαρκικα αλλα δυνατα τω θεω προσ καθαιρεσιν οχυρωματων

5 λογισμουσ καθαιρουντεσ και παν υψωμα επαιρομενον κατα της γνωσεωσ του θεου και αιχμαλωτιζοντεσ παν νοημα εισ την υπακοην του χριστου

6 και εν ετοιμω εχοντεσ εκδικησαι πασαν παρακοην οταν πληρωθη υμων η υπακοη

7 τα κατα προσωπον βλεπετε ει τισ πεποιθεν εαυτω χριστου ιναι τουτο λογιζεσθω παλιν αφ εαυτου οτι καθωσ αυτοσ χριστουσ ουτωσ και ημεισ χριστουσ

8 εαν τε γαρ και περισσοτερον τι καυχησωμαι περι της εξουσιασ ημων ησ εδωκεν ο κυριοσ ημιν εισ οικοδομην και ουκ εισ καθαιρεσιν υμων ουκ αισχυνησομαι

9 ινα μη δοξω ωσ αν εκφοβειν υμασ δια των επιστολων

¹⁰ οτι αι μεν επιστολαι φησιν βαρειαι και ισχυραι η δε παρουσια του σωματος ασθeneησ και ο λογος εξουθενημενος

¹¹ τουτο λογιζεσθω ο τοιουτος οτι οιοι εσμεν τω λογω δι επιστολων αποντες τοιουτοι και παροντες τω εργω

¹² ου γαρ τολωμεν εγκριναι η συγκριναι εαυτους τισιν των εαυτους συνιστανοντων αλλα αυτοι εν εαυτοις εαυτους μετρουντες και συγκρινοντες εαυτους εαυτοις ου συνιουσιν

¹³ ημεις δε ουχι εις τα αμετρα καυχησομεθα αλλα κατα το μετρον του κανονος ου εμερισεν ημιν ο θεος μετρου εφικεσθαι αχρι και υμων

¹⁴ ου γαρ ωσ μη εφικνουμενοι εις υμασ υπερεκτεινομεν εαυτους αχρι γαρ και υμων εφθασαμεν εν τω ευαγγελιω του χριστου

¹⁵ ουκ εις τα αμετρα καυχωμενοι εν αλλοτριοις κοποισ ελιπδα δε εχοντες αυξανομενησ της πιστεωσ υμων εν υμιν μεγαλυνηθαι κατα τον κανονα ημων εις περισσειαν

¹⁶ εις τα υπερεκεινα υμων ευαγγελισασθαι ουκ εν αλλοτριω κανονι εις τα ετοιμα καυχησασθαι

¹⁷ ο δε καυχωμενος εν κυριω καυχασθω

¹⁸ ου γαρ ο εαυτον συνιστων εκεινος εστιν δοκιμος αλλ ον ο κυριος συνιστησιν

11

¹ οφελον ανειχεσθε μου μικρον τη αφροσυνη αλλα και ανεχεσθε μου

² ζηλω γαρ υμασ θεου ζηλω ηρμωσαμην γαρ υμασ ενι ανδρι παρθενον αγνην παραστησαι τω χριστω

³ φοβουμαι δε μηπωσ ωσ ο οφισ ευαν εξηπατησεν εν τη πανουργια αυτου ουτωσ φθαρη τα νοηματα υμων απο της απλοτητοσ της εις τον χριστον

⁴ ει μεν γαρ ο ερχομενος αλλον ιησουν κηρυσσει ον ουκ εκηρυξαμεν η πνευμα ετερον λαμβανετε ο ουκ ελαβετε η ευαγγελιον ετερον ο ουκ εδεξασθε καλωσ ηνειχεσθε

⁵ λογιζομαι γαρ μηδεν υστερηκεναι των υπερ λιαν αποστολων

⁶ ει δε και ιδιωτησ τω λογω αλλ ου τη γνωσει αλλ εν παντι φανερωθεντες εν πασιν εις υμασ

⁷ η μαρτιαν εποηισα εμαυτον ταπεινων ινα υμεις υψωθητε οτι δωρεαν το του θεου ευαγγελιον ευηγγελισαμην υμιν

⁸ αλλασ εκκλησιασ εσυλησα λαβων οψωνιον προς την υμων διακονιαν

⁹ και παρων προς υμασ και υστερηθεισ ου κατεναρκησα ουδενοσ το γαρ υστερημα μου προσανεπληρωσαν οι αδελφοι ελθοντες απο μακεδονιασ και εν παντι αβαρη υμιν εμαυτον ετηρησα και τηρησω

¹⁰ εστιν αληθεια χριστου εν εμοι οτι η καυχησισ αυτη ου φραγησεται εις εμε εν τοις κλιμασιν της αχαιασ

¹¹ δια τι οτι ουκ αγαπω υμασ ο θεοσ οιδεν

¹² ο δε ποιω και ποιησω ινα εκκοψω την αφορμην των θελοντων αφορμην ινα εν ω καυχωνται ευρεθωσιν καθωσ και ημεις

¹³ οι γαρ τοιουτοι ψευδαποστολοι εργαται δολιοι μετασχηματιζομενοι εις αποστολους χριστου

¹⁴ και ου θαυμαστον αυτοσ γαρ ο σατανας μετασχηματιζεται εις αγγελον φωτοσ

¹⁵ ου μεγα ουν ει και οι διακονοι αυτου μετασχηματιζονται ωσ διακονοι δικαιοσυνησ ων το τελοσ εσται κατα τα εργα αυτων

¹⁶ παλιν λεγω μη τισ με δοξησ αφρονα ειναι ει δε μηγε καν ωσ αφρονα δεξασθε με ινα καγω μικρον τι καυχησωμαι

¹⁷ ο λαλω ου λαλω κατα κυριον αλλ ωσ εν αφροσυνη εν ταυτη τη υποστασει της καυχησεωσ

¹⁸ επει πολλοι καυχωνται κατα την σαρκα καγω καυχησομαι

19 ηδεως γαρ ανεχεσθε των αφρονων φρονιμοι οντες
 20 ανεχεσθε γαρ ει τις υμας καταδουλοι ει τις κατεσθιει ει τις λαμβανει ει τις επαιρεται
 ει τις υμας εις προσωπον δερει
 21 κατα ατιμιαν λεγω ωσ οτι ημεις ησθηνησαμεν εν ω δ αν τις τολμα εν αφροσυνη
 λεγω τολμω καγω
 22 εβραιοι εισιν καγω ισραηλιται εισιν καγω σπερμα αβρααμ εισιν καγω
 23 διακονοι χριστου εισιν παραφρονων λαλω υπερ εγω εν κοποις περισσοτερωσ εν
 πληγασι υπερβαλλοντωσ εν φυλακαισ περισσοτερωσ εν θανατοισ πολλακισ
 24 υπο ιουδαιων πεντακισ τεσσαρακοντα παρα μιαν ελαβον
 25 τρισ εραβδισθην απαξ ελιθασθην τρισ εναυαγησα νυχθημερον εν τω βυθω πεποιηκα
 26 οδοιποριασ πολλακισ κινδουνοισ ποταμων κινδουνοισ ληστων κινδουνοισ εκ γενουσ
 κινδουνοισ εξ εθνων κινδουνοισ εν πολει κινδουνοισ εν ερημια κινδουνοισ εν θαλασση
 κινδουνοισ εν ψευδαδελφοισ
 27 εν κοπω και μοχθω εν αγρυπνιασ πολλακισ εν λιμω και διψει εν νηστειασ
 πολλακισ εν ψυχει και γυμνοτητι
 28 χωρισ των παρεκτοσ η επισυστασισ μου η καθ ημεραν η μεριμνα πασων των
 εκκλησιων
 29 τισ ασθeneι και ουκ ασθενω τισ σκανδαλιζεται και ουκ εγω πυρουμαι
 30 ει καυχασθαι δει τα τησ ασθeneιασ μου καυχησομαι
 31 ο θεοσ και πατηρ του κυριου ιησου χριστου οιδεν ο ων ευλογητοσ εις τουσ αιωνασ
 οτι ου ψευδομαι
 32 εν δαμασκω ο εθναρχησ αρετα του βασιλεωσ εφρουρει την δαμασκηνων πολιν
 πιασαι με θελων
 33 και δια θυριδοσ εν σαργανη εχαλασθην δια του τειχουσ και εξεφυγον τασ χειρασ
 αυτου

12

1 καυχασθαι δη ου συμφερει μοι ελευσομαι γαρ εις οπτασιασ και αποκαλυψεισ κυριου
 2 οίδα ανθρωπων εν χριστω προ ετων δεκατεσσαρων ειτε εν σωματι ουκ οίδα ειτε εκτοσ
 του σωματοσ ουκ οίδα ο θεοσ οιδεν αρπαγεντα τον τοιουτον εωσ τριτου ουρανου
 3 και οίδα τον τοιουτον ανθρωπον ειτε εν σωματι ειτε εκτοσ του σωματοσ ουκ οίδα ο
 θεοσ οιδεν
 4 οτι ηρπαγη εις τον παραδεισον και ηκουσεν αρρητα ρηματα α ουκ εξον ανθρωπω
 λαλησαι
 5 υπερ του τοιουτου καυχησομαι υπερ δε εμαυτου ου καυχησομαι ει μη εν ταισ
 ασθeneιασ μου
 6 εαν γαρ θελησω καυχησασθαι ουκ εσομαι αφρων αληθειαν γαρ ερω φειδομαι δε μη
 τισ εις εμε λογισθαι υπερ ο βλεπει με η ακουει τι εξ εμου
 7 και τη υπερβολη των αποκαλυψεων ινα μη υπεραιρωμαι εδοθη μοι σκολοψ τη σαρκι
 αγγελοσ σαταν ινα με κολαφιζη ινα μη υπεραιρωμαι
 8 υπερ τουτου τρισ τον κυριον παρεκαλεσα ινα αποστη απ εμου
 9 και ειρηκεν μοι αρκει σοι η χαρισ μου η γαρ δυναμισ μου εν ασθeneια τελειουται
 ηδιστα ουν μαλλον καυχησομαι εν ταισ ασθeneιασ μου ινα επισκηνωση επ εμε η δυναμισ
 του χριστου
 10 διο ευδοκω εν ασθeneιασ εν υβρεσιν εν αναγκαισ εν διωγμασ εν στενοχωριασ υπερ
 χριστου οταν γαρ ασθενω τοτε δυνατοσ ειμι
 11 γενονα αφρων καυχημενοσ υμεισ με ηναγκασατε εγω γαρ ωφειλον υφ υμων
 συνιστασθαι ουδεν γαρ υστερησα των υπερ λιαν αποστολων ει και ουδεν ειμι
 12 τα μεν σημεια του αποστολου κατειρασθη εν υμιν εν παση υπομονη εν σημειοισ
 και τερασιν και δυναμεσιν

¹³ τι γαρ εστιν ο ηττηθητε υπερ τας λοιπας εκκλησιας ει μη οτι αυτοσ εγω ου κατεναρκησα υμων χαρισασθε μοι την αδικιαν ταυτην

¹⁴ ιδου τριτον ετοιμωσ εχω ελθειν προς υμασ και ου καταναρκησω υμων ου γαρ ζητω τα υμων αλλα υμασ ου γαρ οφειλει τα τεκνα τοισ γονευσιν θησαυριζειν αλλ οι γονεισ τοισ τεκνοισ

¹⁵ εγω δε ηδιστα δαπανησω και εκδαπανηθησομαι υπερ των ψυχων υμων ει και περισσοτερωσ υμασ αγαπων ηττον αγαπωμαι

¹⁶ εστω δε εγω ου κατεβαρησα υμασ αλλ υπαρχων πανουργοσ δολω υμασ ελαβον

¹⁷ μη τινα ων απεσταλκα προς υμασ δι αυτου επλεονεκτησα υμασ

¹⁸ παρεκαλεσα τιτον και συναπεστειλα τον αδελφον μητι επλεονεκτησεν υμασ τιτοσ ου τω αυτω πνευματι περιεπατησαμεν ου τοισ αυτοισ ιχνεισιν

¹⁹ παλιν δοκειτε οτι υμιν απολογουμεθα κατενωπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν τα δε παντα αγαπητοι υπερ της υμων οικοδομησ

²⁰ φοβουμαι γαρ μηπωσ ελθων ουχ οιοουσ θελω ευρω υμασ καγω ευρεθω υμιν οιον ου θελετε μηπωσ ερεισ ζηλοι θυμοι εριθειαι καταλαλια ψιθυρισμοι φυσιωσεισ ακαταστασιαι

²¹ μη παλιν ελθοντα με ταπεινωσει ο θεοσ μου προς υμασ και πενθησω πολλοουσ των προημαρτηκοτων και μη μετανοησαντων επι τη ακαθαρσια και πορνεια και ασελγεια η επραξαν

13

¹ τριτον τουτο ερχομαι προς υμασ επι στοματοσ δυο μαρτυρων και τριων σταθησεται παν ρημα

² προειρηκα και προλεγω ωσ παρων το δευτερον και απων νυν γραφω τοισ προημαρτηκοσιν και τοισ λοιποισ πασιν οτι εαν ελθω εισ το παλιν ου φεισομαι

³ επει δοκιμην ζητειτε του εν εμοι λαλουντοσ χριστου οσ εισ υμασ ουκ ασθeneι αλλα δυνατει εν υμιν

⁴ και γαρ ει εσταυρωθη εξ ασθeneιασ αλλα ζη εκ δυναμεωσ θεου και γαρ ημεισ ασθeneουμεν εν αυτω αλλα ζησομεθα συν αυτω εκ δυναμεωσ θεου εισ υμασ

⁵ εαυτοουσ πειραζετε ει εστε εν τη πιστει εαυτοουσ δοκιμαζετε η ουκ επιγινωσκετε εαυτοουσ οτι ιησοουσ χριστοσ εν υμιν εστιν ει μητι αδοκιμοι εστε

⁶ ελπικω δε οτι γνωσεσθε οτι ημεισ ουκ εσμεν αδοκιμοι

⁷ ευχομαι δε προς τον θεον μη ποιησαι υμασ κακον μηδεν ουχ ινα ημεισ δοκιμοι φανωμεν αλλ ινα υμεισ το καλον ποιητε ημεισ δε ωσ αδοκιμοι ωμεν

⁸ ου γαρ δυναμεθα τι κατα της αληθειας αλλ υπερ της αληθειας

⁹ χαιρομεν γαρ οταν ημεισ ασθeneωμεν υμεισ δε δυνατοι ητε τουτο δε και ευχομεθα την υμων καταρτισιν

¹⁰ δια τουτο ταυτα απων γραφω ινα παρων μη αποτομωσ χρησωμαι κατα την εξουσιαν ην εδωκεν μοι ο κυριοσ εισ οικοδομην και ουκ εισ καθαιρεσιν

¹¹ λοιπον αδελφοι χαιρετε καταρτιζεσθε παρακαλεισθε το αυτο φρονειτε ειρηνευετε και ο θεοσ της αγαπησ και ειρηνησ εσται μεθ υμων

¹² ασπασασθε αλληλουσ εν αγιω φιληματι

¹³ ασπαζονται υμασ οι αγιοι παντεσ

¹⁴ η χαρισ του κυριου ιησου χριστου και η αγαπη του θεου και η κοινωνια του αγιου πνευματοσ μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

- 1 παυλος αποστολος ουκ απ ανθρωπων ουδε δι ανθρωπου αλλα δια ιησου χριστου και θεου πατρος του εγειραντος αυτον εκ νεκρων
 2 και οι συν εμοι παντες αδελφοι ταις εκκλησιασις της γαλατιας
 3 χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ημων ιησου χριστου
 4 του δοντος εαυτον περι των αμαρτιων ημων οπως εξεληται ημας εκ του ενεστωτος αιωνος πονηρου κατα το θελημα του θεου και πατρος ημων
 5 ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην
 6 θαυμαζω οτι ουτως ταχεως μετατιθεσθε απο του καλεσαντος υμας εν χαριτι χριστου εις ετερον ευαγγελιον
 7 ο ουκ εστιν αλλο ει μη τινες εισιν οι ταρασσοντες υμας και θελοντες μεταστρεψαι το ευαγγελιον του χριστου
 8 αλλα και εαν ημεις η αγγελος εξ ουρανου ευαγγελιζιται υμιν παρ ο ευηγγελισαμεθα υμιν αναθεμα εστω
 9 ωσ προειρηκαμεν και αρτι παλιν λεγω ει τις υμας ευαγγελιζεται παρ ο παρελαβετε αναθεμα εστω
 10 αρτι γαρ ανθρωπους πειθω η τον θεον η ζητω ανθρωποις αρεσκειν ει γαρ ετι ανθρωποις ηρεσκον χριστου δουλος ουκ αν ημην
 11 γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον το ευαγγελισθεν υπ εμου οτι ουκ εστιν κατα ανθρωπον
 12 ουδε γαρ εγω παρα ανθρωπου παρελαβον αυτο ουτε εδιδαχθην αλλα δι αποκαλυψεωσ ιησου χριστου
 13 ηκουσατε γαρ την εμην αναστροφην ποτε εν τω ιουδαισμω οτι καθ υπερβολην εδιωκον την εκκλησιαν του θεου και επορθουν αυτην
 14 και προεκοπτον εν τω ιουδαισμω υπερ πολλους συνηλικιωτας εν τω γενει μου περισσοτερωσ ζηλωτης υπαρχων των πατρικων μου παραδοσεων
 15 οτε δε ευδοκησεν ο θεος ο αφορισασ με εκ κοιλιασ μητροσ μου και καλεσασ δια της χαριτοσ αυτου
 16 αποκαλυψαι τον υιον αυτου εν εμοι ινα ευαγγελιζωμαι αυτον εν τοισ εθνεσιν ευθεωσ ου προσανθεμην σαρκι και αιματι
 17 ουδε ανηλθον εις ιεροσολυμα προσ τουσ προ εμου αποστολουσ αλλα απηλθον εισ αραβιαν και παλιν υπεστρεψα εισ δαμασκον
 18 επειτα μετα ετη τρια ανηλθον εις ιεροσολυμα ιστορησαι πετρον και επεμεινα προσ αυτον ημερασ δεκαπεντε
 19 ετερον δε των αποστολων ουκ ειδον ει μη ιακωβον τον αδελφον του κυριου
 20 α δε γραφω υμιν ιδου ενωπιον του θεου οτι ου ψευδομαι
 21 επειτα ηλθον εις τα κλιματα της συριασ και της κιλικιασ
 22 ημην δε αγνοουμενοσ τω προσωπω ταισ εκκλησιασις της ιουδαιασ ταισ εν χριστω
 23 μονον δε ακουοντες ησαν οτι ο διωκων ημασ ποτε νυν ευαγγελιζεται την πιστιν ην ποτε επορθει
 24 και εδοξαζον εν εμοι τον θεον

2

- 1 επειτα δια δεκατεσσαρων ετων παλιν ανεβην εις ιεροσολυμα μετα βαρναβα συμπαραλαβων και τιτον
 2 ανεβην δε κατα αποκαλυψιν και ανεθεμην αυτοισ το ευαγγελιον ο κηρυσσω εν τοισ εθνεσιν κατ ιδιαν δε τοισ δοκουσιν μηπωσ εισ κενον τρεχω η εδραμον

- 3 αλλ ουδε τιτος ο συν εμοι ελληνων ηναγκασθη περιτμηθηται
 4 δια δε τους παρεισακτους ψευδαδελφους οιτινες παρεισηλθον κατασκοπησαι την ελευθεριαν ημων ην εχομεν εν χριστω ιησου ινα ημας καταδουλωσωνται
 5 οιοσ ουδε προς ωραν ειξαμεν τη υποταγη ινα η αληθεια του ευαγγελιου διαμεινει προς υμας
 6 απο δε των δοκουντων ειναι τι οποιοι ποτε ησαν ουδεν μοι διαφερει προσωπον θεοσ ανθρωπου ου λαμβανει εμοι γαρ οι δοκουντες ουδεν προσανεθεντο
 7 αλλα τουναντιον ιδοντες οτι πεπιστευμαι το ευαγγελιον της ακροβυστιασ καθωσ πετροσ της περιτομησ
 8 ο γαρ ενεργησασ πετρω εισ αποστολην της περιτομησ ενηργησεν και εμοι εισ τα εθνη
 9 και γνοντες την χαριν την δοθεισαν μοι ιακωβωσ και κηφωσ και ιωαννησ οι δοκουντες στυλοι ειναι δεξιωσ εδωκαν εμοι και βαρναβα κοινωνιασ ινα ημεισ μεν εισ τα εθνη αυτοι δε εισ την περιτομην
 10 μονον των πτωχων ινα μνημονευωμεν ο και εσπουδασα αυτο τουτο ποιησαι
 11 οτε δε ηλθεν πετροσ εισ αντιοχειαν κατα προσωπον αυτω αντεστην οτι κατεγνωσμενοσ ην
 12 προ του γαρ ελθειν τινασ απο ιακωβου μετα των εθνων συνησθιεν οτε δε ηλθον υπεστελλεν και αφωριζεν εαυτον φοβουμενοσ τουσ εκ περιτομησ
 13 και συνυπεκριθησαν αυτω και οι λοιποι ιουδαιοι ωστε και βαρναβασ συναπηχηθη αυτων τη υποκρισει
 14 αλλ οτε ειδον οτι ουκ ορθοποδουσιν προς την αληθειαν του ευαγγελιου ειπον τω πετρω εμπροσθεν παντων ει συ ιουδαιοσ υπαρχων εθνικωσ ζησ και ουκ ιουδαικωσ τι τα εθνη αναγκαζεισ ιουδαιζειν
 15 ημεισ φυσει ιουδαιοι και ουκ εξ εθνων αμαρτωλοι
 16 ειδοτεσ οτι ου δικαιοται ανθρωπωσ εξ εργων νομου εαν μη δια πιστεωσ ιησου χριστου και ημεισ εισ χριστον ιησουν επιστευσαμεν ινα δικαιωθωμεν εκ πιστεωσ χριστου και ουκ εξ εργων νομου διοτι ου δικαιωθησεται εξ εργων νομου πασα σαρξ
 17 ει δε ζητουντες δικαιωθηται εν χριστω ευρεθημεν και αυτοι αμαρτωλοι αρα χριστοσ αμαρτιασ διακονοσ μη γενοιτο
 18 ει γαρ α κατελυσα ταυτα παλιν οικοδομω παραβατην εμαυτον συνιστημι
 19 εγω γαρ δια νομου νομω απεθανον ινα θεω ζησω
 20 χριστω συνεσταυρωμαι ζω δε ουκετι εγω ζη δε εν εμοι χριστοσ ο δε νυν ζω εν σαρκι εν πιστει ζω τη του υιου του θεου του αγαπησαντοσ με και παραδοντοσ εαυτον υπερ εμου
 21 ουκ αθετω την χαριν του θεου ει γαρ δια νομου δικαιοσυνη αρα χριστοσ δωρεαν απεθανεν

3

- 1 ω ανοητοι γαλαται τισ υμασ εβασκανεν τη αληθεια μη πειθεσθαι οιοσ κατ οφθαλμοουσ ιησοσ χριστοσ προεγραφη εν υμιν εσταυρωμενοσ
 2 τουτο μονον θελω μαθειν αφ υμων εξ εργων νομου το πνευμα ελαβετε η εξ ακοησ πιστεωσ
 3 ουτωσ ανοητοι εστε εναρξαμενοι πνευματι νυν σαρκι επιτελεισθε
 4 τοσαυτα επαθετε εικη ειγε και εικη
 5 ο συν επιχορηγων υμιν το πνευμα και ενεργων δυναμεισ εν υμιν εξ εργων νομου η εξ ακοησ πιστεωσ
 6 καθωσ αβρααμ επιστευσεν τω θεω και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην
 7 γινωσκετε 1097 V-PAI-2P αρα οτι οι εκ πιστεωσ ουτοι εισιν υιοι αβρααμ
 8 προιδουσα δε η γραφη οτι εκ πιστεωσ δικαιοι τα εθνη ο θεοσ προειηγγελισατο τω αβρααμ οτι ενευλογηθησονται εν σοι παντα τα εθνη
 9 ωστε οι εκ πιστεωσ ευλογουνται συν τω πιστω αβρααμ

10 όσοι γαρ εξ έργων νομου εισιν υπο καταραν εισιν γεγραπται γαρ επικαταρατος πασ
 οσ ουκ εμμενει εν πασιν τοις γεγραμμενοις εν τω βιβλίω του νομου του ποιησαι αυτα

11 οτι δε εν νομω ουδεις δικαιουται παρα τω θεω δηλον οτι ο δικαιος εκ πιστεωσ
 ζησεται

12 ο δε νομος ουκ εστιν εκ πιστεωσ αλλ ο ποιησας αυτα ανθρωπος ζησεται εν αυτοις

13 χριστος ημασ εξηγορασεν εκ της καταρας του νομου γενομενος υπερ ημων καταρα
 γεγραπται γαρ επικαταρατος πασ ο κρεμαμενος επι ξυλου

14 ινα εισ τα εθνη η ευλογια του αβρααμ γενηται εν χριστω ιησου ινα την επαγγελιαν
 του πνευματος λαβωμεν δια της πιστεωσ

15 αδελφοι κατα ανθρωπον λεγω ομως ανθρωπου κεκυρωμενην διαθηκην ουδεις
 αθετει η επιδιατασσειται

16 τω δε αβρααμ ερρηθησαν αι επαγγελια και τω σπερματι αυτου ου λεγει και τοις
 σπερμασιν ως επι πολλων αλλ ως εφ ενος και τω σπερματι σου οσ εστιν χριστος

17 τουτο δε λεγω διαθηκην προκεκυρωμενην υπο του θεου εισ χριστον ο μετα ετη
 τετρακοσια και τριακοντα γεγονωσ νομος ουκ ακυροι εισ το καταργησαι την επαγγελιαν

18 ει γαρ εκ νομου η κληρονομια ουκετι εξ επαγγελιασ τω δε αβρααμ δι επαγγελιασ
 κηραρισται ο θεοσ

19 τι ουν ο νομος των παραβασεων χαριν προσεθεθη αχρι ου ελθη το σπερμα ω
 επηγγελται διαταγεισ δι αγγελων εν χειρι μεσιτου

20 ο δε μεσιτης ενος ουκ εστιν ο δε θεοσ εισ εστιν

21 ο ουν νομος κατα των επαγγελιων του θεου μη γενοιτο ει γαρ εδοθη νομος ο
 δυναμενος ζωοποιησαι οντωσ αν εκ νομου ην η δικαιοσυνη

22 αλλα συνεκλεισεν η γραφη τα παντα υπο αμαρτιαν ινα η επαγγελια εκ πιστεωσ
 ιησου χριστου δοθη τοις πιστευουσιν

23 προ του δε ελθειν την πιστιν υπο νομον εφρουρουμεθα συγκεκλεισμενοι εισ την
 μελλουσαν πιστιν αποκαλυφθηναι

24 ωστε ο νομος παιδαγωγος ημων γεγονεν εισ χριστον ινα εκ πιστεωσ δικαιωθωμεν

25 ελθουσης δε της πιστεωσ ουκετι υπο παιδαγωγων εσμεν

26 παντες γαρ υιοι θεου εστε δια της πιστεωσ εν χριστω ιησου

27 όσοι γαρ εισ χριστον εβαπτισθητε χριστον ενεδυσασθε

28 ουκ ενι ιουδαιοσ ουδε ελλην ουκ ενι δουλοσ ουδε ελευθεροσ ουκ ενι αρσεν και θηλυ
 παντες γαρ υμεις εισ εστε εν χριστω ιησου

29 ει δε υμεις χριστου αρα του αβρααμ σπερμα εστε και κατ επαγγελιαν κληρονομοι

4

1 λεγω δε εφ οσον χρονον ο κληρονομοσ νηπιος εστιν ουδεν διαφερει δουλου κυριοσ
 παντων ων

2 αλλα υπο επιτροπουσ εστιν και οικονομουσ αχρι της προθεσμιασ του πατροσ

3 ουτωσ και ημεις οτε ημεν νηπιοι υπο τα στοιχεια του κοσμου ημεν δεδουλωμενοι

4 οτε δε ηλθεν το πληρωμα του χρονου εξαπεστειλεν ο θεοσ τον υιον αυτου γενομενον
 εκ γυναικοσ γενομενον υπο νομον

5 ινα τουσ υπο νομον εξαγοραση ινα την υιοθεσιαν απολαβωμεν

6 οτι δε εστε υιοι εξαπεστειλεν ο θεοσ το πνευμα του υιου αυτου εισ τασ καρδιασ υμων
 κραζον αββα ο πατηρ

7 ωστε ουκετι ει δουλοσ αλλ υιοσ ει δε υιοσ και κληρονομοσ θεου δια χριστου

8 αλλα τοτε μεν ουκ ειδοτες θεον εδουλευσατε τοις μη φυσει ουσιν θεοις

9 νυν δε γνοντες θεον μαλλον δε γνωσθεντες υπο θεου πως επιστρεφετε παλιν επι τα
 ασθηνη και πτωχα στοιχεια οισ παλιν ανωθεν δουλευειν θελετε

10 ημερασ παρατηρεισθε και μηνασ και καιρουσ και ενιαυτουσ

11 φοβουμαι υμασ μηπωσ εικη κεκοπιακα εισ υμασ

12 γίνεσθε ως εγώ ότι καγώ ως υμείς αδελφοί δεομαι υμών ουδεν με ηδίκησατε
 13 οίδατε δε ότι δι' ασθενειαν της σαρκος ευηγγελισαμην υμιν το προτερον
 14 και τον πειρασμον μου τον εν τη σαρκι μου ουκ εξουθενησατε ουδε εξεπτυσατε αλλ
 ως αγγελον θεου εδεξασθε με ως χριστον ιησουν
 15 τισ ουν ην ο μακαρισμος υμών μαρτυρω γαρ υμιν οτι ει δυνατόν τους οφθαλμούς
 υμών εξορυξαντες αν εδωκατε μοι
 16 ωστε εχθρος υμών γεγονα αληθευον υμιν
 17 ζηλουσιν υμας ου καλως αλλα εκκλεισαι υμας θελουσιν ινα αυτους ζηλουτε
 18 καλον δε το ζηλουσθαι εν καλω παντοτε και μη μονον εν τω παρειναι με προς υμας
 19 τεκνια μου ους παλιν ωδινω αχρι ου μορφωθη χριστος εν υμιν
 20 ηθελον δε παρειναι προς υμας αρτι και αλλαξαι την φωνην μου οτι απορουμαι εν
 υμιν
 21 λεγετε μοι οι υπο νομον θελοντες εινα τον νομον ουκ ακουετε
 22 γεγραπται γαρ οτι αβρααμ δυο υιους εσχεν ενα εκ της παιδικης και ενα εκ της
 ελευθερας
 23 αλλ ο μεν εκ της παιδικης κατα σαρκα γεγεννηται ο δε εκ της ελευθερας δια της
 επαγγελιας
 24 ατινα εστιν αλληγορουμενα αυται γαρ εισιν δυο διαθηκαι μια μεν απο ορους σινα
 εισ δουλειαν γεννωσα ητις εστιν αγαρ
 25 το γαρ αγαρ σινα ορος εστιν εν τη αραβια συστοιχει δε τη νυν ιερουσαλημ δουλευει
 δε μετα των τεκνων αυτης
 26 η δε ανω ιερουσαλημ ελευθερα εστιν ητις εστιν μητηρ παντων ημων
 27 γεγραπται γαρ ευφρανθητι στειρα η ου τικτουςα ριζον και βοησον η ουκ ωδινουσα
 οτι πολλα τα τεκνα της ερημου μαλλον η της εχουσης τον ανδρα
 28 ημεις δε αδελφοι κατα ισαακ επαγγελιας τεκνα εσμεν
 29 αλλ ωσπερ τοτε ο κατα σαρκα γεννηθεισ εδωκεν τον κατα πνευμα ουτως και νυν
 30 αλλα τι λεγει η γραφη εκβαλε την παιδικην και τον υιον αυτης ου γαρ μη
 κληρονομηση ο υιος της παιδικης μετα του υιου της ελευθερας
 31 αρα αδελφοι ουκ εσμεν παιδικης τεκνα αλλα της ελευθερας

5

1 τη ελευθερια ουν η χριστος ημας ηλευθερωσεν στηκετε και μη παλιν ζυγω δουλειας
 ενεχεσθε
 2 ιδε εγω παυλος λεγω υμιν οτι εαν περιτεμνησθε χριστος υμας ουδεν ωφελησει
 3 μαρτυρομαι δε παλιν παντι ανθρωπω περιτεμνομενω οτι οφειλετης εστιν ολον τον
 νομον ποιησαι
 4 κατηγορηθητε απο του χριστου οιτινες εν νομω δικαιουσθε της χαριτος εξεπεσατε
 5 ημεις γαρ πνευματι εκ πιστεως ελπιδα δικαιοσυνης απεκδεχομεθα
 6 εν γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα πιστις δι' αγαπης
 ενεργουμενη
 7 ετρεχετε καλως τισ υμας ενεκοψεν τη αληθεια μη πειθεσθαι
 8 η πεισμονη ουκ εκ του καλοντος υμας
 9 μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι
 10 εγω πεποιθα εις υμας εν κυριω οτι ουδεν αλλο φρονησετε ο δε ταρασων υμας
 βαστασει το κριμα οστις αν η
 11 εγω δε αδελφοι ει περιτομην ετι κηρυσσω τι ετι διωκομαι αρα κατηγορηται το
 σκανδαλον του σταυρου
 12 οφελον και αποκοψονται οι αναστατουντες υμας

- 13 υμεις γαρ επ ελευθερια εκληθητε αδελφοι μονον μη την ελευθεριαν εις αφορμην τη σαρκι αλλα δια της αγαπης δουλευετε αλληλοις
 14 ο γαρ πασ νομος εν ενι λογω πληρουται εν τω αγαπησει τον πλησιον σου ως εαυτον
 15 ει δε αλληλους δακνετε και κατεσθειτε βλεπετε μη υπο αλληλων αναλωθητε
 16 λεγω δε πνευματι περιπατειτε και επιθυμιαν σαρκος ου μη τελεσητε
 17 η γαρ σαρξ επιθυμι κατα τον πνευματος το δε πνευμα κατα της σαρκος ταυτα δε αντικειται αλληλοις ινα μη α αν θελητε ταυτα ποιητε
 18 ει δε πνευματι αγεσθε ουκ εστε υπο νομον
 19 φανερα δε εστιν τα εργα της σαρκος ατινα εστιν μοιχεια πορνεια ακαθαρσια ασελγεια
 20 ειδωλολατρεια φαρμακεια εχθραι ερεισι ζηλοι θυμοι εριθειαι διχοστασια αιρεσεις
 21 φθονοι φονοι μεθαι κωμοι και τα ομοια τουτοις α προλεγω υμιν καθως και προειπον οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντες βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν
 22 ο δε καρπος του πνευματος εστιν αγαπη χαρα ειρηνη μακροθυμια χρηστοτη η αγαθωσυνη πιστις
 23 πραοτης εγκρατεια κατα των τοιουτων ουκ εστιν νομος
 24 οι δε του χριστου την σαρκα εσταυρωσαν συν τοις παθημασιν και ταις επιθυμιασιν
 25 ει ζωμεν πνευματι πνευματι και στοιχωμεν
 26 μη γινωμεθα κενοδοξοι αλληλους προκαλουμενοι αλληλοις φθονουντες

6

- 1 αδελφοι εαν και προληφθη ανθρωπος εν τινι παραπτωματι υμεις οι πνευματικοι καταρτιζετε τον τοιουτον εν πνευματι πραοτητος σκοπησ εσαυτον μη και συ πειρασθησ
 2 αλληλων τα βαρη βασταζεται και ουτως αναπληρωσατε τον νομον του χριστου
 3 ει γαρ δοκει τις ειναι τι μηδεν ων εαυτον φρεναπατα
 4 το δε εργον εαυτου δοκιμαζετω εκαστος και τοτε εις εαυτον μονον το καυχημα εξει και ουκ εις τον ετερον
 5 εκαστος γαρ το ιδιον φορτιον βαστασει
 6 κοινωνειτω δε ο κατηχουμενος τον λογον τω κατηχουντι εν πασιν αγαθοις
 7 μη planaσθε θεος ου μυκτηριζεται ο γαρ εαν σπειρη ανθρωπος τουτο και θερισει
 8 οτι ο σπειρων εις την σαρκα εαυτου εκ της σαρκος θερισει φθοραν ο δε σπειρων εις το πνευμα εκ του πνευματος θερισει ζωην αιωνιον
 9 το δε καλον ποιουντες μη εκκακωμεν καιρω γαρ ιδιω θερισομεν μη εκλυομενοι
 10 αρα ουν ως καιρον εχομεν εργαζωμεθα το αγαθον προς παντας μαλιστα δε προς τους οικειουσ της πιστεωσ
 11 ιδετε ηλικοισ υμιν γραμμασιν εγραψα τη εμη χειρι
 12 οσοι θελουσιν ευπροσωπησαι εν σαρκι ουτοι αναγκαζουσιν υμασ περιτεμεσθαι μονον ινα μη τω σταυρω του χριστου διωκωνται
 13 ουδε γαρ οι περιτεμημενοι αυτοι νομον φυλασσουσιν αλλα θελουσιν υμασ περιτεμεσθαι ινα εν τη υμετερα σαρκι καυχησωνται
 14 εμοι δε μη γενοιτο καυχασθαι ει μη εν τω σταυρω του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου εμοι κοσμος εσταυρωται καγω τω κοσμω
 15 εν γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα καινη κτισις
 16 και οσοι τω κανονι τουτω στοιχησουσιν ειρηνη επ αυτους και ελεος και επι τον ισραηλ του θεου
 17 του λοιπου κοπουσ μοι μηδεις παρεχετω εγω γαρ τα στιγματα του κυριου ιησου εν τω σωματι μου βασταζω
 18 η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων αδελφοι αμην

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου τοις αγιοις τοις ουσιν εν εφεσω και πιστοις εν χριστω ιησου

² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

³ ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο ευλογησας ημας εν παση ευλογια πνευματικη εν τοις επουρανοις εν χριστω

⁴ καθως εξελεξατο ημας εν αυτω προ καταβολησ κοσμου ειναι ημας αγιους και αμωμουσ κατενωπιον αυτου εν αγαπη

⁵ προορισας ημας εις υιοθεσιαν δια ιησου χριστου εις αυτον κατα την ευδοκιαν του θεληματος αυτου

⁶ εις επαινον δοξησ της χαριτος αυτου εν η εχαριτωσεν ημας εν τω ηγαπημενω

⁷ εν ω εχομεν την απολυτρωσιν δια του αιματος αυτου την αφεσιν των παραπτωματος κατα τον πλουτον της χαριτος αυτου

⁸ ησ περισευσεν εις ημας εν παση σοφια και φρονησει

⁹ γνωρισας ημιν το μυστηριον του θεληματος αυτου κατα την ευδοκιαν αυτου ην προθετο εν αυτω

¹⁰ εις οικονομιαν του πληρωματος των καιρων ανακεφαλαιωσασθα τα παντα εν τω χριστω τα επι τοις ουρανοις και τα επι της γησ

¹¹ εν αυτω εν ω και εκληρωθημεν προορισθεντες κατα προθεσιν του τα παντα ενεργουντος κατα την βουλην του θεληματος αυτου

¹² εις το ειναι ημας εις επαινον δοξησ αυτου τουσ προηλπικοτας εν τω χριστω

¹³ εν ω και υμεις ακουσαντες τον λογον της αληθειασ το ευαγγελιον της σωτηριασ υμων εν ω και πιστευσαντες εσφραγισθητε τω πνευματι της επαγγελιασ τω αγιω

¹⁴ οσ εστιν αρραβων της κληρονομιασ ημων εις απολυτρωσιν της περιποιησεωσ εις επαινον της δοξησ αυτου

¹⁵ δια τουτο καγω ακουσας την καθ υμασ πιστιν εν τω κυριω ιησου και την αγαπην την εις παντας τουσ αγιουσ

¹⁶ ου παυομαι ευχαριστων υπερ υμων μνειαν υμων ποιουμενοσ επι των προσευχων μου

¹⁷ ινα ο θεοσ του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ της δοξησ δωη υμιν πνευμα σοφιασ και αποκαλυψεωσ εν επιγνωσει αυτου

¹⁸ πεφωτισμενουσ τουσ οφθαλμουσ της καρδιασ υμων εις το ειδεναι υμασ τισ εστιν η ελπισ της κλησεωσ αυτου και τισ ο πλουτοσ της δοξησ της κληρονομιασ αυτου εν τοις αγιοις

¹⁹ και τι το υπερβαλλον μεγαθοσ της δυναμεωσ αυτου εις ημασ τουσ πιστευοντασ κατα την ενεργειαν του κρατουσ της ισχυοσ αυτου

²⁰ ην ενηργησεν εν τω χριστω γειριασ αυτον εκ των νεκρων και εκαθισεν εν δεξια αυτου εν τοις επουρανοις

²¹ υπεραν πασησ αρχησ και εξουσιασ και δυναμεωσ και κυριοτητοσ και παντοσ ονοματοσ ονομαζομενου ου μονον εν τω αιωνι τουτω αλλα και εν τω μελλοντι

²² και παντα υπεταξεν υπο τουσ ποδασ αυτου και αυτον εδωκεν κεφαλην υπερ παντα τη εκκλησια

²³ ητισ εστιν το σωμα αυτου το πληρωμα του τα παντα εν πασιν πληρουμενω

2

¹ και υμασ οντασ νεκρουσ τοις παραπτωμασιν και ταισ αμαρτιασ

² εν αισ ποτε περιεπατησατε κατα τον αιωνα του κοσμου τουτου κατα τον αρχοντα της εξουσιασ του αεροσ του πνευματος του νυν ενεργουντοσ εν τοις υιοις της απειθειασ

³ εν οισ και ημεις παντες ανεστραφημεν ποτε εν ταις επιθυμιας της σαρκος ημων ποιουντες τα θεληματα της σαρκος και των διανοιων και ημεν τεκνα φυσει οργης ως και οι λοιποι

⁴ ο δε θεος πλουσιος ων εν ελεει δια την πολλην αγαπην αυτου ην ηγαπησεν ημας

⁵ και οντας ημας νεκρους τοις παραπτωμασιν συνεζωοποιησεν τω χριστω χαριτι εστε σεσωσμενοι

⁶ και συνηγειρεν και συνεκαθισεν εν τοις επουρανοις εν χριστω ιησου

⁷ ινα ενδειξηται εν τοις αιωσιν τοις επερχομενοις τον υπερβαλλοντα πλουτον της χαριτος αυτου εν χριστοτητι εφ ημας εν χριστω ιησου

⁸ τη γαρ χαριτι εστε σεσωσμενοι δια της πιστεωσ και τουτο ουκ εξ υμων θεου το δωρον

⁹ ουκ εξ εργαων ινα μη τις καυχησηται

¹⁰ αυτου γαρ εσμεν ποιημα κτισθεντες εν χριστω ιησου επι εργαοις αγαθοις οισ προητοιμασεν ο θεος ινα εν αυτοις περιπατησωμεν

¹¹ διο μνημονευετε οτι υμεις ποτε τα εθνη εν σαρκι οι λεγομενοι ακροβυστια υπο της λεγομενης περιτομης εν σαρκι χειροποιητου

¹² οτι ητε εν τω καιρω εκεινω χωρις χριστου απηλλοτριωμενοι της πολιτειας του ισραηλ και ξενοι των διαθηκων της επαγγελιας ελπιδα μη εχοντες και αθεοι εν τω κοσμω

¹³ νυνι δε εν χριστω ιησου υμεις οι ποτε οντες μακραν εγγυς εγενηθητε εν τω αιματι του χριστου

¹⁴ αυτος γαρ εστιν η ειρηνη ημων ο ποιησας τα αμφοτερα εν και το μεσοτοιχον του φραγμου λυσας

¹⁵ την εχθραν εν τη σαρκι αυτου τον νομον των εντολων εν δογμασιν καταργησας ινα τουσ δυο κτιση εν εαυτω εις ενα καινον ανθρωπον ποιων ειρηνην

¹⁶ και αποκαταλλαξη τουσ αμφοτερους εν ενι σωματι τω θεω δια του σταυρου αποκτεινας την εχθραν εν αυτω

¹⁷ και ελθων ευηγγελισατο ειρηνην υμιν τοις μακραν και τοις εγγυς

¹⁸ οτι δι αυτου εχομεν την προσαγωγην οι αμφοτεροι εν ενι πνευματι προς τον πατερα

¹⁹ αρα ουν ουκετι εστε ξενοι και παροικοι αλλα συμπολιται των αγιων και οικειοι του θεου

²⁰ εποικοδομηθεντες επι τω θεμελιω των αποστολων και προφητων οντος ακρογωνιαιου αυτου ιησου χριστου

²¹ εν ω πασα οικοδομη συναρμολογουμενη αυξει εις ναον αγιον εν κυριω

²² εν ω και υμεις συνοικοδομεισθε εις κατοικητηριον του θεου εν πνευματι

3

¹ τουτου χαριν εγω παυλος ο δεσμιος του χριστου ιησου υπερ υμων των εθνων

² ειγε ηκουσατε την οικονομιαν της χαριτος του θεου της δοθεισης μοι εις υμας

³ οτι κατα αποκαλυψιν εγνωρισεν μοι το μυστηριον καθως προεγραψα εν ολιγω

⁴ προς ο δυνασθε αναγιγνωσκοντες νοησαι την συνεσιν μου εν τω μυστηριω του χριστου

⁵ ο ετεραισ γενεαις ουκ εγνωρισθη τοις υιοις των ανθρωπων ως νυν απεκαλυφθη τοις αγιοις αποστολοις αυτου και προφηταις εν πνευματι

⁶ ειναι τα εθνη συγκληρονομα και συσσωμα και συμμετοχα της επαγγελιας αυτου εν τω χριστω δια του ευαγγελιου

⁷ ου εγενομην διακονος κατα την δωρεαν της χαριτος του θεου την δοθεισαν μοι κατα την ενεργειαν της δυναμewσ αυτου

⁸ εμοι τω ελαχιστοτερω παντων αγιων εδοθη η χαρις αυτη εν τοις εθνεσιν ευαγγελισασθαι τον ανεξιχνιαστον πλουτον του χριστου

- 9 και φωτισαι παντας τισ η οικονομια του μυστηριου του αποκεκρυμμενου απο των αιωνων εν τω θεω τω τα παντα κτισαντι δια ιησου χριστου
- 10 ινα γνωριθη νυν ταισ αρχαισ και ταισ εξουσαισ εν τοις επουρανιοισ δια της εκκλησιασ η πολυποικιλος σοφια του θεου
- 11 κατα προθεσιν των αιωνων ην εποιησεν εν χριστω ιησου τω κυριω ημων
- 12 εν ω εχομεν την παρρησιαν και την προσαγωγην εν πεποιθησει δια της πιστεωσ αυτου
- 13 διο αιτουμαι μη εκκακειν εν ταισ θλιψεσιν μου υπερ υμων ητισ εστιν δοξα υμων
- 14 τουτου χαριν καμπτω τα γονατα μου προσ τον πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου
- 15 εξ ου πασα πατρια εν ουρανοισ και επι γησ ονομαζεται
- 16 ινα δωη υμιν κατα τον πλουτον της δοξησ αυτου δυναμει κραταιωθηναι δια του πνευματοσ αυτου εισ τον εσω ανθρωπον
- 17 κατοικησαι τον χριστον δια της πιστεωσ εν ταισ καρδιασ υμων
- 18 εν αγαπη ερριζωμενοι και τεθεμελιωμενοι ινα εξισχυσητε καταλαβεσθαι συν πασιν τοις αγιοισ τι το πλατοσ και μηκοσ και βαθοσ και υψοσ
- 19 γνωναι τε την υπερβαλλουσαν της γνωσεωσ αγαπην του χριστου ινα πληρωθητε εισ παν το πληρωμα του θεου
- 20 τω δε δυναμενω υπερ παντα ποιησαι υπερ εκπερισσου ων αιτουμεθα η νοουμεν κατα την δυναμιν την ενεργουμενην εν ημιν
- 21 αυτω η δοξα εν τη εκκλησια εν χριστω ιησου εισ πασασ τασ γενεασ του αιωνοσ των αιωνων αμην

4

- 1 παρακαλω ουν υμασ εγω ο δεσμιοσ εν κυριω αξιωσ περιπατησαι της κλησεωσ ησ εκληθητε
- 2 μετα πασης ταπεινοφροσυνησ και πραοτητοσ μετα μακροθυμιασ ανεχομενοι αλληλων εν αγαπη
- 3 σπουδαζοντεσ τηρειν την ενοτητα του πνευματοσ εν τω συνδεσμω της ειρηνησ
- 4 εν σωμα και εν πνευμα καθωσ και εκληθητε εν μια ελπιδι της κλησεωσ υμων
- 5 εισ κυριοσ μια πιστισ εν βαπτισμα
- 6 εισ θεοσ και πατηρ παντων ο επι παντων και δια παντων και εν πασιν ημιν
- 7 ενι δε εκατωσ ημων εδοθη η χαρισ κατα το μετρον της δωρεασ του χριστου
- 8 διο λεγει αναβασ εισ υψοσ ηχηαλωτευσεν αιχηαλωσιαν και εδωκεν δοματα τοισ ανθρωποισ
- 9 το δε ανεβη τι εστιν ει μη οτι και κατεβη πρωτων εισ τα κατωτερα μερη της γησ
- 10 ο καταβασ αυτοσ εστιν και ο αναβασ υπερανω παντων των ουρανων ινα πληρωση τα παντα
- 11 και αυτοσ εδωκεν τουσ μεν αποστολουσ τουσ δε προφητασ τουσ δε ευαγγελιστασ τουσ δε ποιμενασ και διδασκαλουσ
- 12 προσ τον καταρτισμον των αγιων εισ εργων διακονιασ εισ οικοδομην του σωματοσ του χριστου
- 13 μεχρι κατανησωμεν οι παντεσ εισ την ενοτητα της πιστεωσ και της επιγνωσεωσ του υιου του θεου εισ ανδρα τελειον εισ μετρον ηλικιασ του πληρωματοσ του χριστου
- 14 ινα μηκετι ωμεν νηπιοι κλυδωνιζομενοι και περιφερομενοι παντι ανεμω της διδασκαλιασ εν τη κυβεια των ανθρωπων εν πανουργια προσ την μεθοδειαν της πλανησ
- 15 αληθευοντεσ δε εν αγαπη αυξησωμεν εισ αυτον τα παντα οσ εστιν η κεφαλη ο χριστοσ

16 εξ ου παν το σωμα συναρμολογουμενον και συμβιβαζομενον δια πασης αφης της επιχορηγιας κατ ενεργειαν εν μετρω ενος εκαστου μερουσ την αυξησιν του σωματος ποιεται εις οικοδομην εαυτου εν αγαπη

17 τουτο ουν λεγω και μαρτυρομαι εν κυριω μηκετι υμασ περιπατειν καθωσ και τα λοιπα εθνη περιπατει εν ματαιοτητι του νοουσ αυτων

18 εσκητισμενοι τη διανοια οντεσ απηλλοτριωμενοι της ζωησ του θεου δια την αγνοιαν την ουσαν εν αυτοισ δια την παρωσιν της καρδιασ αυτων

19 οιτινεσ απηληγηκοτεσ εαυτουσ παρεδωκαν τη ασελγεια εις εργασιαν ακαθαρσιασ πασης εν πλεονεξια

20 υμεισ δε ουχ ουτωσ εμαθετε τον χριστον

21 ειγε αυτον ηκουσατε και εν αυτω εδιδαχθητε καθωσ εστιν αληθεια εν τω ιησου

22 αποθεσθαι υμασ κατα την προτεραν αναστροφην τον παλαιον ανθρωπον τον φθειρομενον κατα τασ επιθυμιασ της απατησ

23 ανανευοσθαι δε τω πνευματι του νοουσ υμων

24 και ενδυσασθαι τον καινον ανθρωπον τον κατα θεον κτισθεντα εν δικαιοσυνη και οσιοτητι της αληθειασ

25 διο αποθεμενοι το ψευδοσ λαλειτε αληθειαν εκαστοσ μετα του πλησιον αυτου οτι εσμεν αλληλων μελη

26 οργιζεσθε και μη αμαρτανετε ο ηλιουσ μη επιδυετω επι τω παροργισμω υμων

27 μηδε διδοτε τοπον τω διαβολω

28 ο κλεπτων μηκετι κλεπτετω μαλλον δε κοπιατω εργαζομενοσ το αγαθον ταισ χερσιν ινα εχη μεταδιδοναι τω χρειαν εχοντι

29 πασ λογοσ σαπροσ εκ του στοματοσ υμων μη εκπορευεσθω αλλ ει τισ αγαθοσ προς οικοδομην της χρειασ ινα δω χαριν τοισ ακουουσιν

30 και μη λυπειτε το πνευμα το αγιον του θεου εν ω εσφραγισθητε εις ημεραν απολυτρωσεωσ

31 πασα πικρια και θυμοσ και οργη και κραυγη και βλασφημια αρθητω αφ υμων συν παση κακια

32 γινεσθε δε εις αλληλουσ χρηστοι ευσπλαγχνοι χαριζομενοι εαυτοισ καθωσ και ο θεοσ εν χριστω εχαρισατο ημιν

5

1 γινεσθε ουν μιμηται του θεου ωσ τεκνα αγαπητα

2 και περιπατειτε εν αγαπη καθωσ και ο χριστοσ ηγαπησεν ημασ και παρεδωκεν εαυτον υπερ ημων προσφοραν και θυσιαν τω θεω εις οσμην ευωδιασ

3 πορνεια δε και πασα ακαθαρσια η πλεονεξια μηδε ονομαζεσθω εν υμιν καθωσ πρεπει αγιοσ

4 και αισχροτησ και μωρολογια η ευτραπελια τα ουκ ανηκοντα αλλα μαλλον ευχαριστια

5 τουτο γαρ εστε γινωσκοντεσ οτι πασ πορνοσ η ακαθαρτοσ η πλεονεκτησ οσ εστιν ειδωλοατρησ ουκ εχει κληρονομιαν εν τη βασιλεια του χριστου και θεου

6 μηδεισ υμασ απατατω κενοισ λογοισ δια ταυτα γαρ ερχεται η οργη του θεου επι τουσ υιοουσ της απειθειασ

7 μη ουν γινεσθε συμμετοχοι αυτων

8 ητε γαρ ποτε σκοτοσ νυν δε φωσ εν κυριω ωσ τεκνα φωτοσ περιπατειτε

9 ο γαρ καρποσ του πνευματοσ εν παση αγαθωσυνη και δικαιοσυνη και αληθεια

10 δοκιμαζοντεσ τι εστιν ευαρεστον τω κυριω

11 και μη συγκοινωνειτε τοισ εργοισ τοισ ακαρποισ του σκοτουσ μαλλον δε και ελεγχετε

12 τα γαρ κρυφη γινομενα υπ αυτων αισχρον εστιν και λεγειν

13 τα δε παντα ελεγχομενα υπο του φωτος φανερωται παν γαρ το φανερουμενον φωσ εστιν

14 διο λεγει εγειρε ο καθευδων και αναστα εκ των νεκρων και επιφανει σοι ο χριστος

15 βλεπετε ουν πως ακριβωσ περιπατειτε μη ωσ σοφοι αλλ ωσ σοφοι

16 εξαγοραζομενοι τον καιρον οτι αι ημεραι πονηραι εισιν

17 δια τουτο μη γινεσθε αφρονεσ αλλα συνιεντεσ τι το θελημα του κυριου

18 και μη μεθυσκεσθε οινω εν ω εστιν ασωτια αλλα πληρουσθε εν πνευματι

19 λαλουντεσ εαυτοισ ψαλμοισ και υμνοισ και ωδαισ πνευματικαισ αδοντεσ και ψαλλοντεσ εν τη καρδια υμων τω κυριω

20 ευχαριστουντεσ παντοτε υπερ παντων εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου τω θεω και πατρι

21 υποτασσομενοι αλληλοισ εν φοβω χριστου

22 αι γυναικεισ τοισ ιδιοισ ανδρασι υποτασσεσθε ωσ τω κυριω

23 οτι ανηρ εστιν κεφαλη της γυναικοσ ωσ και ο χριστος κεφαλη της εκκλησιασ και αυτος εστιν σωτηρ του σωματοσ

24 αλλ ωσπερ η εκκλησια υποτασσεται τω χριστω ουτωσ και αι γυναικεισ τοισ ιδιοισ ανδρασι εν παντι

25 οι ανδρεσ αγαπατε τασ γυναικασ εαυτων καθωσ και ο χριστος ηγαπησεν την εκκλησιαν και εαυτον παρεδωκεν υπερ αυτησ

26 δια αυτην αγιαση καθαρισασ τω λουτρω τουσ υδατοσ εν ρηματι

27 ινα παραστηση αυτην εαυτω ενδοξον την εκκλησιαν μη εχουσαν σπιλον η ρυτιδα η τι των τοιουτων αλλ ινα η αγια και αμωμοσ

28 ουτωσ οφειλουσιν οι ανδρεσ αγαπαν τασ εαυτων γυναικασ ωσ τα εαυτων σωματα ο αγαπων την εαυτου γυναικα εαυτον αγαπα

29 ουδεισ γαρ ποτε την εαυτου σαρκα εμισησεν αλλ εκτρεφει και θαλπει αυτην καθωσ και ο κυριοσ την εκκλησιαν

30 οτι μελη εσμεν του σωματοσ αυτου εκ της σαρκοσ αυτου και εκ των οστεων αυτου

31 αντι τουτου καταλειψει ανθρωποσ τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προσ την γυναικα αυτου και εσονται οι δυο εισ σαρκα μιαν

32 το μυστηριον τουτο μεγα εστιν εγω δε λεγω εισ χριστον και εισ την εκκλησιαν

33 πλην και υμεισ οι καθ ενα εκαστοσ την εαυτου γυναικα ουτωσ αγαπατω ωσ εαυτον η δε γυνη ινα φοβηται τον ανδρα

6

1 τα τεκνα υπακουετε τοισ γονευσιν υμων εν κυριω τουτο γαρ εστιν δικαιοσ

2 τιμα τον πατερα σου και την μητερα ητισ εστιν εντολη πρωτη εν επαγγελια

3 ινα ευ σοι γενηται και εση μακροχρονοισ επι της γησ

4 και οι πατερεσ μη παροργιζετε τα τεκνα υμων αλλ εκτρεφετε αυτα εν παιδεια και νουθησια κυριου

5 οι δουλοι υπακουετε τοισ κυριοισ κατα σαρκα μετα φοβου και τρομου εν απλοτητι της καρδιασ υμων ωσ τω χριστω

6 μη κατ οφθαλμοδουλειαν ωσ ανθρωπαρεσκοι αλλ ωσ δουλοι του χριστου ποιουντεσ το θελημα του θεου εκ ψυχησ

7 μετ ευνοιασ δουλευοντεσ ωσ τω κυριω και ουκ ανθρωποισ

8 ειδοτεσ οτι ο εαν τι εκαστοσ ποιηση αγαθον τουτο κομιεται παρα του κυριου ειτε δουλοσ ειτε ελευθεροσ

9 και οι κυριοι τα αυτα ποιειτε προσ αυτουσ ανιεντεσ την απειλην ειδοτεσ οτι και υμων αυτων ο κυριοσ εστιν εν ουρανοισ και προσωποληψια ουκ εστιν παρ αυτω

10 το λοιπον αδελφοι μου ενδυναμουσθε εν κυριω και εν τω κρατει της ισχυοσ αυτου

¹¹ ενδυσασθε την πανοπλιαν του θεου προσ το δυνασθαι υμας στηναι προσ τας μεθοδειας του διαβολου

¹² οτι ουκ εστιν ημιν η παλη προσ αιμα και σαρκα αλλα προσ τας αρχας προσ τας εξουσιας προσ τους κοσμοκρατορας του σκοτους του αιωνος τουτου προσ τα πνευματικα της πονηριας εν τοις επουρανοις

¹³ δια τουτο αναλαβετε την πανοπλιαν του θεου ινα δυνηθητε αντιστηναι εν τη ημερα τη πονηρα και απαντα κατεργασαμενοι στηναι

¹⁴ στητε ουν περιζωσαμενοι την οσφυν υμων εν αληθεια και ενδυσασαμενοι τον θωρακα της δικαιοσυνης

¹⁵ και υποδησασαμενοι τους ποδας εν ετοιμασια του ευαγγελιου της ειρηνης

¹⁶ επι πασιν αναλαβοντες τον θυρεον της πιστεωσ εν ω δυνησεσθε παντα τα βελη του πονηρου τα πεπυρωμενα σβεσαι

¹⁷ και την περικεφαλαιαν του σωτηριου δεξασθαι και την μαχαιραν του πνευματος ο εστιν ρημα θεου

¹⁸ δια πασης προσευχης και δεησεωσ προσευχομενοι εν παντι καιρω εν πνευματι και εις αυτο τουτο αγρυπνουντες εν παση προσκαρτερησει και δεησει περι παντων των αγιων

¹⁹ και υπερ εμου ινα μοι δοθη λογος εν ανοιξει του στοματος μου εν παρρησια γνωρισαι το μυστηριον του ευαγγελιου

²⁰ υπερ ου πρεσβευω εν αλυσει ινα εν αυτω παρρησιασωμαι ωσ δει με λαλησαι

²¹ ινα δε ειδητε και υμεις τα κατ εμε τι πρασσω παντα υμιν γνωρισει τυχικος ο αγαπητος αδελφος και πιστος διακονος εν κυριω

²² ον επεμψα προσ υμας εις αυτο τουτο ινα γνωτε τα περι ημων και παρακαλεση τας καρδιας υμων

²³ ειρηνη τοις αδελφοις και αγαπη μετα πιστεωσ απο θεου πατροσ και κυριου ιησου χριστου

²⁴ η χαρις μετα παντων των αγαπωντων τον κυριον ημων ιησουν χριστον εν αφθαρσια αμην

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

¹ παυλος και τιμοθεος δουλοι ιησου χριστου πασιν τοις αγιοις εν χριστω ιησου τοις ουσιν εν φιλιπποις συν επισκοποις και διακονοις

² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

³ ευχαριστω τω θεω μου επι παση τη μνεια υμων

⁴ παντοτε εν παση δεησει μου υπερ παντων υμων μετα χαρασ την δεησιν ποιουμενος

⁵ επι τη κοινωνια υμων εις το ευαγγελιον απο πρωτης ημερας αχρι του νυν

⁶ πεποιθωσ αυτο τουτο οτι ο αναρξαμενος εν υμιν εργων αγαθων επιτελεσει αχρι ημερασ χριστου ιησου

⁷ καθωσ εστιν δικαιον εμοι τουτο φρονειν υπερ παντων υμων δια το εχειν με εν τη καρδια υμασ εν τε τοις δεσμοις μου και εν τη απολογια και βεβαιωσει του ευαγγελιου συγκοινωνουσ μου της χαριτοσ παντασ υμασ οντασ

⁸ μαρτυσ γαρ μου εστιν ο θεοσ ωσ επιποθω παντασ υμασ εν σπλαγχνοις ιησου χριστου

⁹ και τουτο προσευχομαι ινα η αγαπη υμων επι μαλλον και μαλλον περισσευση εν επιγνωσει και παση αισθησει

¹⁰ εις το δοκιμαζειν υμασ τα διαφεροντα ινα ητε ειλικρινεισ και απροσκοποι εις ημεραν χριστου

¹¹ πεπληρωμενοι καρπων δικαιοσυνης των δια ιησου χριστου εις δοξαν και επαινων θεου

¹² γινωσκειν δε υμασ βουλομαι αδελφοι οτι τα κατ εμε μαλλον εις προκοπην του ευαγγελιου εληλυθεν

¹³ ωστε τουσ δεσμοουσ μου φανερουσ εν χριστω γενεσθαι εν ολω τω πραιτωριω και τοις λοιποις πασιν

¹⁴ και τουσ πλειονασ των αδελφων εν κυριω πεποιθοτασ τοις δεσμοις μου περισσοτερωσ τολμαν αφοβωσ τον λογον λαλειν

¹⁵ τινεσ μεν και δια φθονον και εριν τινεσ δε και δι ευδοκιαν τον χριστον κηρυσσουσιν

¹⁶ οι μεν εξ εριθειας τον χριστον καταγγελλουσιν ουχ αγνωσ οιομενοι θλιψιν επιφερειν τοις δεσμοις μου

¹⁷ οι δε εξ αγαπησ ειδοτεσ οτι εις απολογιαν του ευαγγελιου κειμαι

¹⁸ τι γαρ πλην παντι τροπω ειτε προφασει ειτε αληθεια χριστοσ καταγγελλεται και εν τουτω χαιρω αλλα και χαρησομαι

¹⁹ οίδα γαρ οτι τουτο μοι αποβησεται εις σωτηριαν δια της υμων δεησεωσ και επιχορηγιασ του πνευματοσ ιησου χριστου

²⁰ κατα την αποκαραδοκιαν και ελπιδα μου οτι εν ουδενι αισχυνθησομαι αλλ εν παση παρρησια ωσ παντοτε και νυν μεγαλυνησεται χριστοσ εν τω σωματι μου ειτε δια ζωησ ειτε δια θανατου

²¹ εμοι γαρ το ζην χριστοσ και το αποθανειν κερδοσ

²² ει δε το ζην εν σαρκι τουτο μοι καρποσ εργου και τι αιρησομαι ου γνωριζω

²³ συνεχομαι δε εκ των δυο την επιθυμιαν εχων εις το αναλυσαι και συν χριστω εινα πολλω μαλλον κρεισσον

²⁴ το δε επιμενειν εν τη σαρκι αναγκαιοτερον δι υμασ

²⁵ και τουτο πεποιθωσ οίδα οτι μενω και συμπαραμενω πασιν υμιν εις την υμων προκοπην και χαραν της πιστεωσ

²⁶ ινα το καυχημα υμων περισσευση εν χριστω ιησου εν εμοι δια της εμης παρουσιασ παλιν προσ υμασ

²⁷ μονον αξιωσ του ευαγγελιου του χριστου πολιτευεσθε ινα ειτε ελθων και ιδων υμασ ειτε απων ακουσω τα περι υμων οτι στηκετε εν ενι πνευματι μια ψυχη συναθλουντεσ τη πιστει του ευαγγελιου

²⁸ και μη πυρομενοι εν μηδενι υπο των αντικειμενων ητισ αυτοις μεν εστιν ενδειξις απωλειας υμιν δε σωτηριας και τουτο απο θεου

²⁹ οτι υμιν εχαρισθη το υπερ χριστου ου μονον το εις αυτον πιστευειν αλλα και το υπερ αυτου πασχειν

³⁰ τον αυτον αγωνα εχοντες οιον ειδετε εν εμοι και νυν ακουετε εν εμοι

2

¹ ει τις ουν παρακλησις εν χριστω ει τι παραμυθιον αγαπησ ει τις κοινωνια πνευματος ει τις σπλαγχνα και οικτιρμοι

² πληρωσατε μου την χαραν ινα το αυτο φρονητε την αυτην αγαπην εχοντες συμψυχοι το εν φρονουντες

³ μηδεν κατα εριθειαν η κενοδοξιαν αλλα τη ταπεινοφροσυνη αλληλους ηγουμενοι υπερεχοντασ εαυτων

⁴ μη τα εαυτων εκαστος σκοπειτε αλλα και τα ετερων εκαστος

⁵ τουτο γαρ φρονεισθω εν υμιν ο και εν χριστω ιησου

⁶ οσ εν μορφη θεου υπαρχων ουχ αρπαγμαν ηγησατο το εινα ισα θεω

⁷ αλλ εαυτον εκενωσεν μορφην δουλου λαβων εν ομοιωματι ανθρωπων γενομενος

⁸ και σχηματι ευρεθεισ ωσ ανθρωποσ εταπεινωσεν εαυτον γενομενοσ υπηκοοσ μεχρι θανατου θανατου δε σταυρου

⁹ διο και ο θεοσ αυτον υπερυψωσεν και εχαρισατο αυτω ονομα το υπερ παν ονομα

¹⁰ ινα εν τω ονοματι ιησου παν γονυ καμψη επουρανιων και επιγειων και καταχθονιων

¹¹ και πασα γλωσσα εξομολογησεται οτι κυριοσ ιησοουσ χριστοσ εις δοξαν θεου πατροσ

¹² ωστε αγαπητοι μου καθωσ παντοτε υπηκουσατε μη ωσ εν τη παρουσια μου μονον αλλα νυν πολλω μαλλον εν τη απουσια μου μετα φοβου και τρομου την εαυτων σωτηριαν κατεργαζεσθε

¹³ ο θεοσ γαρ εστιν ο ενεργων εν υμιν και το θελειν και το ενεργειν υπερ της ευδοκιασ

¹⁴ παντα ποιειτε χωρισ γογγυσμων και διαλογισμων

¹⁵ ινα γενησθε αμεμπτοι και ακεραιοι τεκνα θεου αμωμητα εν μεσω γενεασ σκολιασ και διεστραμμενησ εν οισ φαινεσθε ωσ φωστηρεσ εν κοσμω

¹⁶ λογον ζωησ επεχοντεσ εις καυχημα εμοι εις ημεραν χριστου οτι ουκ εις κενον εδραμον ουδε εις κενον εκοπιασα

¹⁷ αλλ ει και σπενδομαι επι τη θυσια και λειτουργια της πιστεωσ υμων χαιρω και συχαιρω πασιν υμιν

¹⁸ το δ αυτο και υμεισ χαιρετε και συχαιρετε μοι

¹⁹ ελπιζω δε εν κυριω ιησου τιμοθεον ταχεωσ πεμψαι υμιν ινα καγω ευψυχω γνουσ τα περι υμων

²⁰ ουδενα γαρ εχω ισοψυχον οστισ γνησιωσ τα περι υμων μεριμνησει

²¹ οι παντεσ γαρ τα εαυτων ζητουσιν ου τα χριστου ιησου

²² την δε δοκιμην αυτου γινωσκετε οτι ωσ πατρι τεκνον συν εμοι εδουλευσεν εις το ευαγγελιον

²³ τουτον μεν ουν ελπιζω πεμψαι ωσ αν απιδω τα περι εμε εξ αυτησ

²⁴ πεποιθα δε εν κυριω οτι και αυτοσ ταχεωσ ελευσομαι

²⁵ αναγκαιον δε ηγησαμην επαφροδιτον τον αδελφον και συνεργον και συστρατιωτην μου υμων δε αποστολον και λειτουργον της χρειασ μου πεμψαι προς υμασ

²⁶ επειδη επιποθων ην παντασ υμασ και αδημονων διοτι ηκουσατε οτι ησθενησεν

²⁷ και γαρ ησθενησεν παραπλησιον θανατω αλλα ο θεοσ αυτον ηλεισεν ουκ αυτον δε μονον αλλα και εμε ινα μη λυτην επι λυτην σχω

²⁸ σπουδαιοτερωσ ουν επεμψα αυτον ινα ιδοντεσ αυτον παλιν χαιρητε καγω αλυποτερωσ ω

²⁹ προσδεχεσθε ουν αυτον εν κυριω μετα πασης χαρας και τους τοιουτους εντιμους εχετε

³⁰ οτι δια το εργον του χριστου μεχρι θανατου ηγγισεν παραβουλευσαμενος τη ψυχη ινα αναπληρωση το υμων υστερημα της προσ με λειτουργιας

3

¹ το λοιπον αδελφοι μου χαιρετε εν κυριω τα αυτα γραφειν υμιν εμοι μεν ουκ οκηνηρον υμιν δε ασφαλες

² βλεπετε τους κυνας βλεπετε τους κακουσ εργατας βλεπετε την κατατομην

³ ημεις γαρ εσμεν η περιτομη οι πνευματι θεου λατρευοντες και καυχωμενοι εν χριστω ιησου και ουκ εν σαρκι πεποιθητες

⁴ καιπερ εγω εχων πεποιθησιν και εν σαρκι ει τις δοκει αλλος πεποιθεναι εν σαρκι εγω μαλλον

⁵ περιτομη οκταημερος εκ γενουσ ισραηλ φυλης βενιαμιν εβραιουσ εξ εβραιων κατα νομον φαρισαιουσ

⁶ κατα ζηλον διωκων την εκκλησιαν κατα δικαιοσυνην την εν νομω γενομενος αμεμπτος

⁷ αλλ ατινα ην μοι κερδη ταυτα ηγημαι δια τον χριστον ζημιαν

⁸ αλλα μεν ουν και ηγουμεαι παντα ζημιαν ειναι δια το υπερεχον της γνωσεωσ χριστου ιησου του κυριου μου δι ον τα παντα εξημιωθην και ηγουμεαι σκυβαλα ειναι ινα χριστον κερδησω

⁹ και ευρεθω εν αυτω μη εχων εμην δικαιοσυνην την εκ νομου αλλα την δια πιστεωσ χριστου την εκ θεου δικαιοσυνην επι τη πιστει

¹⁰ του γωναι αυτον και την δυναμιν της αναστασεωσ αυτου και την κοινωνιαν των παθηματων αυτου συμμορφουμενος τω θανατω αυτου

¹¹ ει πως καταντησω εις την εξαναστασιν των νεκρων

¹² ουχ οτι ηδη ελαβον η ηδη τετελειωμαι διωκω δε ει και καταλαβω εφ ω και κατεληφθην υπο του χριστου ιησου

¹³ αδελφοι εγω εμαυτον ου λογιζομαι κατειληφεναι εν δε τα μεν οπισω επιλανθανομενος τοις δε εμπροσθεν επεκτεινομενος

¹⁴ κατα σκοπον διωκω επι το βραβειον της ανω κλησεωσ του θεου εν χριστω ιησου

¹⁵ οσοι ουν τελειοι τουτο φρονωμεν και ει τι ετερωσ φρονειτε και τουτο ο θεος υμιν αποκαλυψει

¹⁶ πλην εις ο εφθασαμεν τω αυτω στοιχειν κανονι το αυτο φρονειν

¹⁷ συμμιμηται μου γινεσθε αδελφοι και σκοπειτε τους ουτως περιπατουντας καθωσ εχετε τυπον ημασ

¹⁸ πολλοι γαρ περιπατουσιν ουσ πολλακις ελεγον υμιν νυν δε και κλαιων λεγω τους εχθρουσ του σταυρου του χριστου

¹⁹ ων το τελος απωλεια ων ο θεος η κοιλια και η δοξα εν τη αισχυνη αυτων οι τα επιγεια φρονουντες

²⁰ ημων γαρ το πολιτευμα εν ουρανοισ υπαρχει εξ ου και σωτηρα απεκδεχομεθα κυριον ιησουν χριστον

²¹ οσ μετασχηματισει το σωμα της ταπεινωσεωσ ημων εις το γενεσθαι αυτο συμμορφον τω σωματι της δοξης αυτου κατα την ενεργειαν του δυνασθαι αυτον και υποταξαι αυτω τα παντα

4

¹ ωστε αδελφοι μου αγαπητοι και επιποθητοι χαρα και στεφανουσ μου ουτως στηκετε εν κυριω αγαπητοι

² ευοδιαν παρακαλω και συντυχην παρακαλω το αυτο φρονειν εν κυριω

³ ναι ερωτω και σε συζυγε γνησιε συλλαμβανου αυταισ αιτινεσ εν τω ευαγγελιω συνηθλησαν μοι μετα και κλημεντοσ και των λοιπων συνεργων μου ων τα ονοματα εν βιβλω ζωησ

⁴ χαιρετε εν κυριω παντοτε παλιν ερω χαιρετε

⁵ το επιεικεσ υμων γνωσθητω πασιν ανθρωποισ ο κυριος εγγυσ

⁶ μηδεν μεριμνατε αλλ εν παντι τη προσευχη και τη δεησει μετα ευχαριστιασ τα αιτηματα υμων γνωριζεσθω προσ τον θεον

⁷ και η ειρηνη του θεου η υπερχουσα παντα νουν φρουρησει τασ καρδιασ υμων και τα νοηματα υμων εν χριστω ιησου

⁸ το λοιπον αδελφοι οσα εστιν αληθη οσα σεμνα οσα δικαια οσα αγνα οσα προσφιλη οσα ευφημα ειτισ αρετη και ειτισ επαينوσ ταυτα λογιζεσθε

⁹ α και εμαθετε και παρελαβετε και ηκουσατε και ειδετε εν εμοι ταυτα πρασσετε και ο θεοσ της ειρηνησ εσται μεθ υμων

¹⁰ εχαρην δε εν κυριω μεγαλωσ οτι ηδη ποτε ανεθαλετε το υπερ εμου φρονειν εφ ω και εφρονειτε ηκαιρεισθε δε

¹¹ ουχ οτι καθ υστερησιν λεγω εγω γαρ εμαθον εν οισ ειμι αυταρκησ ειναι

¹² οιδα και ταπεινουσθαι οιδα και περισσευειν εν παντι και εν πασιν μεμημαι και χορταζεσθαι και πειναν και περισσευειν και υστερεισθαι

¹³ παντα ισχυω εν τω ενδυναμουντι με χριστω

¹⁴ πλην καλωσ εποιησατε συγκοινωνησαντεσ μου τη θλιψει

¹⁵ οιδατε δε και υμεισ φιλιππησιοι οτι εν αρχη του ευαγγελιου οτε εξηλθον απο μακεδονιασ ουδεμια μοι εκκλησια εκοινωνησεν εισ λογον δοσεωσ και ληψεωσ ει μη υμεισ μονοι

¹⁶ οτι και εν θεσσαλονικη και απαξ και δισ εισ την χρειαν μοι επεμψατε

¹⁷ ουχ οτι επιζητω το δομα αλλ επιζητω τον καρπον τον πλεοναζοντα εισ λογον υμων

¹⁸ απεχω δε παντα και περισσευω πεπληρωμαι δεξαμενοσ παρα επαφροδιτου τα παρ υμων οσμην ευωδιασ θυσιαν δεκτην ευαρεστον τω θεω

¹⁹ ο δε θεοσ μου πληρωσει πασαν χρειαν υμων κατα τον πλουτον αυτου εν δοξη εν χριστω ιησου

²⁰ τω δε θεω και πατρι ημων η δοξα εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην

²¹ ασπασασθε παντα αγιον εν χριστω ιησου ασπαζονται υμασ οι συν εμοι αδελφοι

²² ασπαζονται υμασ παντεσ οι αγιοι μαλιστα δε οι εκ της καισαροσ οικιασ

²³ η χαρισ του κυριου ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ

- 1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος
 2 τοις εν κολασσαις αγιοις και πιστοις αδελφοις εν χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου
 3 ευχαριστουμεν τω θεω και πατρι του κυριου ημων ιησου χριστου παντοτε περι υμων προσευχομενοι
 4 ακουσαντες την πιστιν υμων εν χριστω ιησου και την αγαπην την εισ παντασ τους αγιουσ
 5 δια την ελπιδα την αποκειμενην υμιν εν τοις ουρανοις ην προηκουσατε εν τω λογω της αληθειας του ευαγγελιου
 6 του παροντος εισ υμασ καθωσ και εν παντι τω κοσμω και εστιν καρποφορουμενον και αυξανομενον καθωσ και εν υμιν αφ ησ ημερας ηκουσατε και επεγνωτε την χαριν του θεου εν αληθεια
 7 καθωσ και εμαθετε απο επαφρα του αγαπητου συνδουλου ημων οσ εστιν πιστος υπερ υμων διακονος του χριστου
 8 ο και δηλωσασ ημιν την υμων αγαπην εν πνευματι
 9 δια τουτου και ημεις αφ ησ ημερας ηκουσαμεν ου παυομεθα υπερ υμων προσευχομενοι και αιτουμενοι ινα πληρωθητε την επιγνωσιν του θεληματος αυτου εν παση σοφια και συνεσει πνευματικη
 10 περιπατησαι υμασ αξιωσ του κυριου εισ πασαν αρεσκειαν εν παντι εργω αγαθω καρποφορουντες και αυξανομενοι εισ την επιγνωσιν του θεου
 11 εν παση δυναμει δυναμουμενοι κατα το κρατοσ της δοξησ αυτου εισ πασαν υπομονην και μακροθυμιαν μετα χαρασ
 12 ευχαριστουντες τω πατρι τω ικανωσαντι ημασ εισ την μεριδα του κληρου των αγιων εν τω φωτι
 13 οσ ερρυσατο ημασ εκ της εξουσιασ του σκοτουσ και μετεστησεν εισ την βασιλειαν του υιου της αγαπησ αυτου
 14 εν ω εχομεν την απολυτρωσιν την αφεσιν των αμαρτιων
 15 οσ εστιν εικων του θεου του αορατου πρωτοτοκοσ πασησ κτισεωσ
 16 οτι εν αυτω εκτισθη τα παντα τα εν τοις ουρανοις και τα επι της γησ τα ορατα και τα αορατα ειτε θρονοι ειτε κυριοτητεσ ειτε αρχαι ειτε εξουσιαι τα παντα δι αυτου και εισ αυτον εκτισται
 17 και αυτοσ εστιν προ παντων και τα παντα εν αυτω συνεστηκεν
 18 και αυτοσ εστιν η κεφαλη του σωματος της εκκλησιασ οσ εστιν αρχη πρωτοτοκοσ εκ των νεκρων ινα γενηται εν πασιν αυτοσ πρωτευων
 19 οτι εν αυτω ευδοκησεν παν το πληρωμα κατοικησαι
 20 και δι αυτου αποκαταλλαξαι τα παντα εισ αυτον ειρηνοποιησασ δια του αιματος του σταυρου αυτου δι αυτου ειτε τα επι της γησ ειτε τα επι τοις ουρανοις
 21 και υμασ ποτε οντασ απηλλοτριωμενουσ και εχθρουσ τη διανοια εν τοις εργοις τοις πονηροις νυνι δε αποκατηλλαξεν
 22 εν τω σωματι της σαρκοσ αυτου δια του θανατου παραστησαι υμασ αγιουσ και αμωμουσ και ανεγκλητουσ κατενωπιον αυτου
 23 ειγε επιμενετε τη πιστει τεθεμελιωμενοι και εδραιοι και μη μετακινουμενοι απο της ελπιδοσ του ευαγγελιου ου ηκουσατε του κηρυχθεντοσ εν παση τη κτισει τη υπο τον ουρανον ου εγενομην εγω παυλοσ διακονοσ
 24 νυν χαιρω εν τοις παθημασιν υπερ υμων και ανταναπληρω τα υστερηματα των θλιψεων του χριστου εν τη σαρκι μου υπερ του σωματος αυτου ο εστιν η εκκλησια

²⁵ ης εγενομην εγω διακονος κατα την οικονομιαν του θεου την δοθεισαν μοι εις υμας πληρωσαι τον λογον του θεου

²⁶ το μυστηριον το αποκεκρυμμενον απο των αιωνων και απο των γενεων νυνι δε εφανερωθη τοις αγιοις αυτου

²⁷ οισ ηβηλησεν ο θεος γνωρισαι τι το πλουτος της δοξης του μυστηριου τουτου εν τοις εθνεσιν ος εστιν χριστος εν υμιν η ελπισ της δοξης

²⁸ ον ημεις καταγγελλομεν νουθετουντες παντα ανθρωπον και διδασκοντες παντα ανθρωπον εν παση σοφια ινα παραστησωμεν παντα ανθρωπον τελειον εν χριστω ιησου

²⁹ εις ο και κοπιω αγωνιζομενος κατα την ενεργειαν αυτου την ενεργουμενην εν εμοι εν δυναμει

2

¹ θελω γαρ υμας ειδεναι ηλικον αγωνα εχω περι υμων και των εν λαοδικεια και οσοι ουχ εωρακασιν το προσωπον μου εν σαρκι

² ινα παρακληθωσιν αι καρδια αυτων συμβιβασθεντων εν αγαπη και εις παντα πλουτον της πληροφοριας της συνεσεωσ εις επιγνωσιν του μυστηριου του θεου και πατρος και του χριστου

³ εν ω εισιν παντες οι θησαυροι της σοφιας και της γνωσεωσ αποκρυφoi

⁴ τουτο δε λεγω ινα μη τισ υμας παραλογιζηται εν πιθανολογια

⁵ ει γαρ και τη σαρκι απειμι αλλα τω πνευματι συν υμιν ειμι χαιρων και βλεπων υμων την ταξιν και το στερεωμα της εις χριστον πιστεωσ υμων

⁶ ωσ ουν παρελαβετε τον χριστον ιησουν τον κυριον εν αυτω περιπατειτε

⁷ ερριζωμενοι και εποικοδομουμενοι εν αυτω και βεβαιουμενοι εν τη πιστει καθωσ εδιδαχθητε περισσεουντες εν αυτη εν ευχαριστια

⁸ βλεπετε μη τισ υμας εσται ο συλαγωγων δια της φιλοσοφιας και κενης απατης κατα την παραδοσιν των ανθρωπων κατα τα στοιχεια του κοσμου και ου κατα χριστον

⁹ οτι εν αυτω κατοικει παν το πληρωμα της θεοτητος σωματικωσ

¹⁰ και εστε εν αυτω πεπληρωμενοι ος εστιν η κεφαλη πασης αρχης και εξουσιασ

¹¹ εν ω και περιετμηθητε περιτομη αχειροποιητω εν τη απεκδυσει του σωματοσ των αμαρτων της σαρκοσ εν τη περιτομη του χριστου

¹² συνταφεντες αυτω εν τω βαπτισματι εν ω και συνηγερθητε δια της πιστεωσ της ενεργειασ του θεου του εγειραντοσ αυτον εκ των νεκρων

¹³ και υμασ νεκρουσ οντασ εν τοις παραπτωμασιν και τη ακροβυστια της σαρκοσ υμων συνεζωωποησεν υμασ συν αυτω χαρισαμενοσ ημιν παντα τα παραπτωματα

¹⁴ εξαλειψασ το καθ ημων χειρογραφον τοις δογμασιν ο ην υπεναντιον ημιν και αυτο ηρκεν εκ του μεσου προσηλωσασ αυτο τω σταυρω

¹⁵ απεκδυσαμενοσ τασ αρχασ και τασ εξουσιασ εδειγματισεν εν παρρησια θριαμβουσασ αυτοουσ εν αυτω

¹⁶ μη ουν τισ υμασ κρινετω εν βρωσει η εν ποσει η εν μερει εορτησ η νουμηνιασ η σαββατων

¹⁷ α εστιν σκια των μελλοντων το δε σωμα χριστου

¹⁸ μηδεισ υμασ καταβραβευετω θελων εν ταπεινοφροσυνη και θρησκεια των αγγελων α μη εωρακεν εμβατευων εικη φυσιουμενοσ υπο του νοοσ της σαρκοσ αυτου

¹⁹ και ου κρατων την κεφαλην εξ ου παν το σωμα δια των αφων και συνδεσμων επιχορηγουμενον και συμβιβαζομενον αυξει την αυξησιν του θεου

²⁰ ει απεθανετε συν χριστω απο των στοιχειων του κοσμου τι ωσ ζωντες εν κοσμω δογματιζεσθε

²¹ μη αψη μηδε γευση μηδε θιγησ

²² α εστιν παντα εις φθοραν τη αποχρησει κατα τα ενταλματα και διδασκαλιασ των ανθρωπων

²³ ατινα εστιν λογον μεν εχοντα σοφιασ εν εθελοθρησκεια και ταπεινοφροσυνη και αφειδια σωματος ουκ εν τιμη τινη προς πλησμονην της σαρκος

3

¹ ει ουν συνηγερθητε τω χριστω τα ανω ζητειτε ου ο χριστος εστιν εν δεξια του θεου καθημενος

² τα ανω φρονειτε μη τα επι της γης

³ απεθανετε γαρ και η ζωη υμων κεκρυπται συν τω χριστω εν τω θεω

⁴ οταν ο χριστος φανερωθη η ζωη ημων τοτε και υμεις συν αυτω φανερωθησεσθε εν δοξη

⁵ νεκρωσατε ουν τα μελη υμων τα επι της γης πορνειαν ακαθαρσιαν παθος επιθυμιαν κακην και την πλεονεξιαν ητις εστιν ειδωλολατρευια

⁶ δι α ερχεται η οργη του θεου επι τουσ υιουσ της απειθειασ

⁷ εν οισ και υμεις περιεπατησατε ποτε οτε εξητε εν αυτοισ

⁸ νυνι δε αποθεσθε και υμεις τα παντα οργην θυμον κακιαν βλασφημιαν αισχρολογιαν εκ του στοματος υμων

⁹ μη ψευδεσθε εις αλληλους απεκδυσαμενοι τον παλαιον ανθρωπον συν ταισ πραξεσιν αυτου

¹⁰ και ενδυσαμενοι τον νεον τον ανακαινουμενον εις επιγνωσιν κατ εικονα του κτισαντος αυτον

¹¹ οπου ουκ ενι ελλην και ιουδαιος περιτομη και ακροβυστια βαρβαρος σκυθης δουλος ελευθερος αλλα τα παντα και εν πασιν χριστος

¹² ενδυσασθε ουν ως εκλεκτοι του θεου αγιοι και ηγαπημενοι σπλαγχνα οικτιρμου χρηστοτητα ταπεινοφροσυνην πραοτητα μακροθυμιαν

¹³ ανεχομενοι αλληλων και χαριζομενοι εαυτοις εαν τις προς τινα εχη μομφην καθωσ και ο χριστος εχαρισατο υμιν ουτως και υμεις

¹⁴ επι πασιν δε τουτοις την αγαπην ητις εστιν συνδεσμος της τελειοτητος

¹⁵ και η ειρηνη του θεου βραβευετω εν ταισ καρδιαισ υμων εις ην και εκληθητε εν ενι σωματι και ευχαριστοι γινεσθε

¹⁶ ο λογος του χριστου ανοικειτω εν υμιν πλουσιωσ εν παση σοφια διδασκοντες και νουθετοντες εαυτους ψαλμοισ και υμνοισ και ωδαισ πνευματικαισ εν χαριτι αδοντες εν τη καρδια υμων τω κυριω

¹⁷ και παν ο τι αν ποιητε εν λογω η εν εργω παντα εν ονοματι κυριου ιησου ευχαριστουντες τω θεω και πατρι δι αυτου

¹⁸ αι γυναικες υποτασσεσθε τοισ ιδιοισ ανδρασιν ως ανηκεν εν κυριω

¹⁹ οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας και μη πικραινεσθε προς αυτας

²⁰ τα τεκνα υπακουετε τοισ γονευσιν κατα παντα τουτο γαρ εστιν ευαρεστον εν κυριω

²¹ οι πατερες μη ερεθιζετε τα τεκνα υμων ινα μη αθυμωσιν

²² οι δουλοι υπακουετε κατα παντα τοισ κατα σαρκα κυριοισ μη εν οφθαλμοδουλειαισ ως ανθρωπαρεσκοι αλλ εν απλοτητι καρδιασ φοβουμενοι τον θεον

²³ και παν ο τι εαν ποιητε εκ ψυχης εργαζεσθε ως τω κυριω και ουκ ανθρωποισ

²⁴ ειδοτες οτι απο κυριου ληψεσθε την ανταποδοσιν της κληρονομιασ τω γαρ κυριω χριστω δουλευετε 1398 V-PAI-2P

²⁵ ο δε αδικων κομειται ο ηδικησεν και ουκ εστιν προσωποληψια

4

¹ οι κυριοι το δικαιον και την ισοτητα τοισ δουλοισ παρεχεσθε ειδοτες οτι και υμεις εχετε κυριον εν ουρανοισ

² τη προσευχη προσκαρτερειτε γηγηγορουντες εν αυτη εν ευχαριστια

- ³ προσευχομενοι αμα και περι ημων ινα ο θεος ανοιξη ημιν θυραν του λογου λαλησαι το μυστηριον του χριστου δι ο και δεδεμαι
- ⁴ ινα φανερωσω αυτο ωσ δει με λαλησαι
- ⁵ εν σοφια περιπατειτε προσ τους εξω τον καιρον εξαγοραζομενοι
- ⁶ ο λογος υμων παντοτε εν χαριτι αλατι ηρτυμενος ειδεναι πως δει υμας ενι εκαστω αποκρινεσθαι
- ⁷ τα κατ εμε παντα γνωρισει υμιν τυχικος ο αγαπητος αδελφος και πιστος διακονος και συνδουλος εν κυριω
- ⁸ ον επεμψα προς υμας εις αυτο τουτο ινα γνω τα περι υμων και παρακαλεση τας καρδιας υμων
- ⁹ συν ονησιμω τω πιστω και αγαπητω αδελφω ος εστιν εξ υμων παντα υμιν γνωριουσιν τα ωδε
- ¹⁰ ασπαζεται υμας αρισταρχος ο συναιχμαλωτος μου και μαρκος ο ανεψιος βαρναβα περι ου ελαβετε εντολας εαν ελθη προς υμας δεξασθε αυτον
- ¹¹ και ιησουσ ο λεγομενος ιουστος οι οντες εκ περιτομησ ουτοι μονοι συνεργοι εις την βασιλειαν του θεου οιτινες εγενηθησαν μοι παρηγορια
- ¹² ασπαζεται υμας επαφρασ ο εξ υμων δουλος χριστου παντοτε αγωνιζομενος υπερ υμων εν ταισ προσευχαισ ινα στητε τελειοι και πεπληρωμενοι εν παντι θεληματι του θεου
- ¹³ μαρτυρω γαρ αυτω οτι εχει ζηλον πολυν υπερ υμων και των εν λαοδικεια και των εν ιεραπολει
- ¹⁴ ασπαζεται υμας λουκασ ο ιατροσ ο αγαπητος και δημασ
- ¹⁵ ασπασασθε τους εν λαοδικεια αδελφους και νυμφαν και την κατ οικον αυτου εκκλησιαν
- ¹⁶ και οταν αναγνωσθη παρ υμιν η επιστολη ποιησατε ινα και εν τη λαοδικαιων εκκλησια αναγνωσθη και την εκ λαοδικειας ινα και υμεις αναγνωτε
- ¹⁷ και ειπατε αρχιπρω βλεπε την διακονιαν ην παρελαβες εν κυριω ινα αυτην πληροισ
- ¹⁸ ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου μνημονευετε μου των δεσμων η χαρισ μεθ υμων αμην

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄

¹ παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι και κυριω ιησου χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

² ευχαριστουμεν τω θεω παντοτε περι παντων υμων μνειαν υμων ποιουμενοι επι των προσευχων ημων

³ αδιαλειπτως μνημονευοντες υμων του εργου της πιστεωσ και του κοπου της αγαπης και της υπομονησ της ελπιδοσ του κυριου ημων ιησου χριστου εμπροσθεν του θεου και πατροσ ημων

⁴ ειδοτες αδελφοι ηγαπημενοι υπο θεου την εκλογην υμων

⁵ οτι το ευαγγελιον ημων ουκ εγενηθη εις υμασ εν λογω μονον αλλα και εν δυναμει και εν πνευματι αγιω και εν πληροφορια πολλη καθωσ οιδατε οιοι εγενηθημεν εν υμιν δι υμασ

⁶ και υμεισ μιμηται ημων εγενηθητε και του κυριου δεξαμενοι τον λογον εν θλιψει πολλη μετα χαρασ πνευματοσ αγιου

⁷ ωστε γενεσθαι υμασ τυπουσ πασιν τοισ πιστευουσιν εν τη μακεδονια και τη αχαια

⁸ αφ υμων γαρ εξηχηται ο λογοσ του κυριου ου μονον εν τη μακεδονια και εν τη αχαια αλλα και εν παντι τοπω η πιστισ υμων η προς τον θεον εξηλυθεν ωστε μη χρεϊαν ημασ εχειν λαλειν τι

⁹ αυτοι γαρ περι ημων απαγγελουσιν οποϊαν εισοδον εσχομεν προς υμασ και πωσ επιστρεψατε προς τον θεον απο των ειδωλων δουλευειν θεω ζωντι και αληθινω

¹⁰ και αναμενειν τον υιον αυτου εκ των ουρανων ον ηγειρεν εκ των νεκρων ιησουν τον ρυομενον ημασ απο της οργησ της ερχομενησ

2

¹ αυτοι γαρ οιδατε αδελφοι την εισοδον ημων την προς υμασ οτι ου κενη γεγονεν

² αλλα προπαθοντες και υβρισθεντες καθωσ οιδατε εν φιλιπποισ επαρρησιασαμεθα εν τω θεω ημων λαλησαι προς υμασ το ευαγγελιον του θεου εν πολλω αγωνι

³ η γαρ παρακλησισ ημων ουκ εκ πλανησ ουδε εξ ακαθαρσιασ ουτε εν δολω

⁴ αλλα καθωσ δεδοκιμασαμεθα υπο του θεου πιστευθηναι το ευαγγελιον ουτωσ λαλουμεν ουχ ωσ ανθρωποισ αρεσκοντες αλλα τω θεω τω δοκιμαζοντι τασ καρδιασ ημων

⁵ ουτε γαρ ποτε εν λογω κολακειασ εγενηθημεν καθωσ οιδατε ουτε εν προφασει πλεονεξιασ θεοσ μαρτυσ

⁶ ουτε ζητουντες εξ ανθρωπων δοξαν ουτε αφ υμων ουτε απο αλλων δυναμενοι εν βαρει ειναι ωσ χριστου αποστολοι

⁷ αλλ εγενηθημεν ηπιοι εν μεσω υμων ωσ αν τροφοσ θαλητη τα εαυτησ τεκνα

⁸ ουτωσ ομειρομενοι υμων ευδοκουμεν μεταδουναι υμιν ου μονον το ευαγγελιον του θεου αλλα και τασ εαυτων ψυχασ διοτι αγαπητοι ημιν γεγενησθε

⁹ μνημονευετε γαρ αδελφοι τον κοπον ημων και τον μοχθον νυκτοσ γαρ και ημερασ εργαζομενοι προς το μη επιβαρησαι τινα υμων εκηρυξαμεν εις υμασ το ευαγγελιον του θεου

¹⁰ υμεισ μαρτυρεσ και ο θεοσ ωσ οσιωσ και δικαιωσ και αμεμπτωσ υμιν τοισ πιστευουσιν εγενηθημεν

¹¹ καθαπερ οιδατε ωσ ενα εκαστον υμων ωσ πατηρ τεκνα εαυτου παρακαλουντες υμασ και παραμυθουμενοι

¹² και μαρτυρομενοι εις το περιπατησαι υμασ αξιωσ του θεου του καλουντοσ υμασ εις την εαυτου βασιλειαν και δοξαν

13 δια τουτου και ημεις ευχαριστουμεν τω θεω αδιαλειπτως οτι παραλαβοντες λογον ακοησ παρ ημων του θεου εδεξασθε ου λογον ανθρωπων αλλα καθως εστιν αληθως λογον θεου οσ και ενεργειται εν υμιν τοις πιστευουσι

14 υμεις γαρ μιμηται εγενηθητε αδελφοι των εκκλησιων του θεου των ουσων εν τη ιουδαια εν χριστω ιησου οτι τα αυτα επαθετε και υμεις υπο των ιδιων συμφυλετων καθως και αυτοι υπο των ιουδαιων

15 των και τον κυριον αποκτειναντων ιησουν και τους ιδιους προφητας και ημας εκδιωξαντων και θεω μη αρεσκοντων και πασιν ανθρωποις εναντιων

16 κωλυοντων ημας τοις εθνεσιν λαλησαι ινα σωθωσιν εις το αναπληρωσαι αυτων τας αμαρτιασ παντοτε εφθασεν δε επ αυτους η οργη εις τελος

17 ημεις δε αδελφοι αποφανισθεντες αφ υμων προς καιρον ωρας προσωπω ου καρδια περισσοτερως εσπουδασαμεν το προσωπον υμων ιδειν εν πολλη επιθυμια

18 διο ηθελησαμεν ελθειν προς υμασ εγω μεν παυλος και απαξ και δισ και ενεκοψεν ημασ ο σατανας

19 τισ γαρ ημων ελπισ η χαρα η στεφανος καυχησεωσ η ουχι και υμεις εμπροσθεν του κυριου ημων ιησου εν τη αυτου παρουσια

20 υμεις γαρ εστε η δοξα ημων και η χαρα

3

1 διο μηκει στεγοντες ευδοκησαμεν καταλειφθηναι εν αθηναισ μονοι

2 και επεμψαμεν τιμοθεον τον αδελφον ημων και διακονον του θεου και συνεργον ημων εν τω ευαγγελιω του χριστου εις το στηριξαι υμασ και παρακαλεσαι υμασ περι της πιστεωσ υμων

3 το μηδενα σαινεσθαι εν ταισ θλιψεσιν ταυταισ αυτοι γαρ οιδατε οτι εις τουτο κειμεθα

4 και γαρ οτε προς υμασ ημεν προελεγομεν υμιν οτι μελλομεν θλιβεσθαι καθως και εγενετο και οιδατε

5 δια τουτου καγω μηκει στεγων επεμψα εις το γνωναι την πιστιν υμων μηπωσ επειρασεν υμασ ο πειραζων και εις κενον γενηται ο κοπος ημων

6 αρτι δε ελθοντοσ τιμοθεου προς ημασ αφ υμων και ευαγγελισαμενον ημιν την πιστιν και την αγαπην υμων και οτι εχετε μνειαν ημων αγαθην παντοτε επιποθουντες ημασ ιδειν καθαπερ και ημεις υμασ

7 δια τουτου παρεκληθημεν αδελφοι εφ υμιν επι παση τη θλιψει και αναγκη ημων δια της υμων πιστεωσ

8 οτι νυν ζωμεν εαν υμεις στηκετε εν κυριω

9 τινα γαρ ευχαριστιαν δυναμεθα τω θεω ανταποδουναι περι υμων επι παση τη χαρα η χαιρομεν δι υμασ εμπροσθεν του θεου ημων

10 νυκτοσ και ημερασ υπερ εκπερισσουσ δεομενοι εις το ιδειν υμων το προσωπον και καταρτισαι τα υστερηματα της πιστεωσ υμων

11 αυτοσ δε ο θεοσ και πατηρ ημων και ο κυριοσ ημων ιησουσ χριστοσ κατευθυναι την οδον ημων προς υμασ

12 υμασ δε ο κυριοσ πλεονασαι και περισσευσαι τη αγαπη εις αλληλουσ και εις παντασ καθαπερ και ημεις εις υμασ

13 εις το στηριξαι υμων τασ καρδιασ αμεμπτουσ εν αγιωσυνη εμπροσθεν του θεου και πατροσ ημων εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων των αγιων αυτου

4

1 λοιπον ουν αδελφοι ερωτωμεν υμασ και παρακαλουμεν εν κυριω ιησου καθωσ παραλαβετε παρ ημων το πωσ δει υμασ περιπατειν και αρεσκειν θεω ινα περισσευητε μαλλον

2 οιδατε γαρ τινασ παραγγελιασ εδωκαμεν υμιν δια του κυριου ιησου

³ τουτο γαρ εστιν θελημα του θεου ο αγιασμος υμων απεχεσθαι υμας απο της πορνειας
⁴ ειδεναι εκαστον υμων το εαυτου σκευος κτασθαι εν αγιασμω και τιμη
⁵ μη εν παθει επιθυμιασ καθαπερ και τα εθνη τα μη ειδοτα τον θεον
⁶ το μη υπερβαινειν και πλεονεκτειν εν τω πραγματι τον αδελφον αυτου διοτι εκδικος
 ο κυριος περι παντων τουτων καθωσ και προειπομεν υμιν και διεμαρτυραμεθα
⁷ ου γαρ εκαλεσεν ημασ ο θεοσ επι ακαθαρσια αλλ εν αγιασμω
⁸ τοιγαρουν ο αθετων ουκ ανθρωπον αθετει αλλα τον θεον τον και δοντα το πνευμα
 αυτου το αγιον εισ υμασ
⁹ περι δε της φιλαδελφιασ ου χρειαν εχετε γραφειν υμιν αυτοι γαρ υμεισ θεοδιδακτοι
 εστε εισ το αγαπαν αλληλουσ
¹⁰ και γαρ ποιειτε αυτο εισ παντασ τουσ αδελφουσ τουσ εν ολη τη μακεδονια
 παρακαλουμεν δε υμασ αδελφοι περισσευειν μαλλον
¹¹ και φιλοτιμεισθαι ησυχαζειν και πρασσειν τα ιδια και εργαζεσθαι ταισ ιδιαισ χερσιν
 υμων καθωσ υμιν παρηγγειλαμεν
¹² ινα περιπατητε ευσημονωσ προς τουσ εξω και μηδενουσ χρειαν εχητε
¹³ ου θελομεν δε υμασ αγνοειν αδελφοι περι των κεκοιμημενων ινα μη λυπησθε
 καθωσ και οι λοιποι οι μη εχοντεσ ελπιδα
¹⁴ ει γαρ πιστευομεν οτι ιησουσ απεθανεν και ανεστη ουτωσ και ο θεοσ τουσ
 κοιμηθεντασ δια του ιησουσ αξει συν αυτω
¹⁵ τουτο γαρ υμιν λεγομεν εν λογω κυριου οτι ημεισ οι ζωντεσ οι περιλειπομενοι εισ
 την παρουσιαν του κυριου ου μη φθασωμεν τουσ κοιμηθεντασ
¹⁶ οτι αυτοσ ο κυριουσ εν κελευσματι εν φωνη αρχαγγελου και εν σαλιγγι θεου
 καταβησεται απ ουρανου και οι νεκροι εν χριστω αναστησονται πρωτων
¹⁷ επειτα ημεισ οι ζωντεσ οι περιλειπομενοι αμα συν αυτοισ αρπαγησομεθα εν
 νεφελαισ εισ απαντησιν του κυριου εισ αερα και ουτωσ παντοτε συν κυριω εσομεθα
¹⁸ ωστε παρακαλειτε αλληλουσ εν τοισ λογοισ τουτοισ

5

¹ περι δε των χρονων και των καιρων αδελφοι ου χρειαν εχετε υμιν γραφεσθαι
² αυτοι γαρ ακριβουσ οιδατε οτι η ημερα κυριου ωσ κλεπτησ εν νυκτι ουτωσ ερχεται
³ οταν γαρ λεγωσιν ειρηνη και ασφαλεια τοτε αιφνιδιουσ αυτοισ εφισταται ολεθρουσ
 ωσπερ η ωδιν τη εν γαστρι εχουση και ου μη εκφυγωσιν
⁴ υμεισ δε αδελφοι ουκ εστε εν σκοτει ινα η ημερα υμασ ωσ κλεπτησ καταλαβη
⁵ παντεσ υμεισ υιοι φωτουσ εστε και υιοι ημερασ ουκ εσμεν νυκτουσ ουδε σκοτουσ
⁶ αρα ουν μη καθευδωμεν ωσ και οι λοιποι αλλα γρηγορωμεν και νηφωμεν
⁷ οι γαρ καθευδοντεσ νυκτουσ καθευδουσιν και οι μεθυσκομενοι νυκτουσ μεθυσουσιν
⁸ ημεισ δε ημερασ οντεσ νηφωμεν ενδυσαμενοι θωρακα πιστεωσ και αγαπησ και
 περικεφαλαιαν ελπιδα σωτηριασ
⁹ οτι ουκ εθετο ημασ ο θεοσ εισ οργην αλλ εισ περιποιησιν σωτηριασ δια του κυριου
 ημων ιησου χριστου
¹⁰ του αποθανοντουσ υπερ ημων ινα ειτε γρηγορωμεν ειτε καθευδωμεν αμα συν αυτω
 ζησωμεν
¹¹ διο παρακαλειτε αλληλουσ και οικοδομειτε εισ τον ενα καθωσ και ποιειτε
¹² ερωτωμεν δε υμασ αδελφοι ειδεναι τουσ κοπιωντασ εν υμιν και προισταμενουσ
 υμων εν κυριω και νουθετουντασ υμασ
¹³ και ηγισθαι αυτοουσ υπερ εκπερισσουσ εν αγαπη δια το εργον αυτων ειρηνευετε εν
 αυτοισ
¹⁴ παρακαλουμεν δε υμασ αδελφοι νουθετειτε τουσ ατακτουσ παραμυθεισθε τουσ
 ολιγοψυχουσ αντεχεσθε των ασθενων μακροθυμειτε προς παντασ

¹⁵ ορατε μη τις κακον αντι κακου τινι αποδω αλλα παντοτε το αγαθον διωκετε και εις αλληλους και εις παντας

¹⁶ παντοτε χαιρετε

¹⁷ αδιαλειπτως προσευχεσθε

¹⁸ εν παντι ευχαριστειτε τουτο γαρ θελημα θεου εν χριστω ιησου εις υμας

¹⁹ το πνευμα μη σβεννυτε

²⁰ προφητειας μη εξουθενειτε

²¹ παντα δε δοκιμαζετε το καλον κατεχετε

²² απο παντος ειδουσ πονηρου απεχεσθε

²³ αυτος δε ο θεος της ειρηνης αγιασαι υμας ολοτελεισ και ολοκληρον υμων το πνευμα και η ψυχη και το σωμα αμεμπτως εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου χριστου τηρηθειη

²⁴ πιστος ο καλων υμας οσ και ποιησει

²⁵ αδελφοι προσευχεσθε περι ημων

²⁶ ασπασασθε τους αδελφους παντας εν φιληματι αγιω

²⁷ ορκιζω υμας τον κυριον αναγνωσθηναι την επιστολην πασιν τοις αγιοις αδελφοις

²⁸ η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων αμην

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄

¹ παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι ημων και κυριω ιησου χριστω

² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

³ ευχαριστην οφειλομεν τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι καθωσ αξιον εστιν οτι υπεραυξανει η πιστις υμων και πλεοναζει η αγαπη ενος εκαστου παντων υμων εις αλληλουσ

⁴ ωστε ημασ αυτουσ εν υμιν καυχασθαι εν ταισ εκκλησιαισ του θεου υπερ της υπομονησ υμων και πιστεωσ εν πασιν τοισ διωγμοισ υμων και ταισ θλιψεσιν αισ ανεχεσθε

⁵ ενδειγμα της δικαιασ κρισεωσ του θεου εις το καταξιωθηναι υμασ της βασιλειασ του θεου υπερ ησ και πασχετε

⁶ ειπερ δικαιον παρα θεω ανταποδουναι τοισ θλιβουσιν υμασ θλιψιν

⁷ και υμιν τοισ θλιβομενοισ ανεσιν μεθ ημων εν τη αποκαλυψει του κυριου ιησου απ ουρανου μετ αγγελων δυναμεωσ αυτου

⁸ εν πυρι φλογοσ διδοντοσ εκδικησιν τοισ μη ειδουσιν θεον και τοισ μη υπακουουσιν τω ευαγγελιω του κυριου ημων ιησου

⁹ οιτινεσ δικην τισουσιν ολεθρον αιωνιον απο προσωπου του κυριου και απο της δοξησ της ισχυοσ αυτου

¹⁰ οταν ελθη ενδοξασθηναι εν τοισ αγιοισ αυτου και θαυμασθηναι εν πασιν τοισ πιστευσασιν οτι επιστευθη το μαρτυριον ημων εφ υμασ εν τη ημερα εκεινη

¹¹ εις ο και προσευχομεθα παντοτε περι υμων ινα υμασ αξιωση της κλησεωσ ο θεοσ ημων και πληρωση πασαν ευδοκιαν αγαθωσυνησ και εργων πιστεωσ εν δυναμει

¹² οπωσ ενδοξασθη το ονομα του κυριου ημων ιησου εν υμιν και υμεισ εν αυτω κατα την χαριν του θεου ημων και κυριου ιησου χριστου

2

¹ ερωτωμεν δε υμασ αδελφοι υπερ της παρουσιασ του κυριου ημων ιησου χριστου και ημων επισυναγωγησ επ αυτον

² εις το μη ταχεωσ σαλευθηναι υμασ απο του νοοσ μητε θροεισθαι μητε δια πνευματοσ μητε δια λογου μητε δι επιστολησ ωσ δι ημων ωσ οτι ενεστηκεν η ημερα του χριστου

³ μη τισ υμασ εξαπατηση κατα μηδενα τροπον οτι εαν μη ελθη η αποστασια πρωτον και αποκαλυφθη ο ανθρωποσ της αμαρτιασ ο υιοσ της απωλειασ

⁴ ο αντικειμενοσ και υπεραιρομενοσ επι παντα λεγομενον θεον η σεβασμα ωστε αυτον εις τον ναον του θεου ωσ θεον καθισαι αποδεικνυντα εαυτον οτι εστιν θεοσ

⁵ ου μνημονευετε οτι ετι ων προς υμασ ταυτα ελεγον υμιν

⁶ και νυν το κατεχον οιδατε εις το αποκαλυφθηναι αυτον εν τω εαυτου καιρω

⁷ το γαρ μυστηριον ηδη ενεργειται της ανομιασ μονον ο κατεχων αρτι εωσ εκ μεσου γενηται

⁸ και τοτε αποκαλυφθησεται ο ανομοσ ον ο κυριοσ αναλωσει τω πνευματι του στοματοσ αυτου και καταργησει τη επιφανεια της παρουσιασ αυτου

⁹ ου εστιν η παρουσια κατ ενεργειαν του σατανα εν παση δυναμει και σημειοισ και τερασιν ψευδοσ

¹⁰ και εν παση απατη της αδικιασ εν τοισ απολλυμενοισ ανθ ων την αγαπην της αληθειασ ουκ εδεξαντο εις το σωθηναι αυτοουσ

¹¹ και δια τουτο πεμφει αυτοισ ο θεοσ ενεργειαν πλανησ εις το πιστευσαι αυτοουσ τω ψευδει

¹² ινα κριθωσιν παντεσ οι μη πιστευσαντεσ τη αληθεια αλλ ευδοκησαντεσ εν τη αδικια

¹³ ημεις δε οφειλομεν ευχαριστην τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι ηγαπημενοι υπο κυριου οτι ειλετο υμας ο θεος απ αρχης εις σωτηριαν εν αγιασμω πνευματος και πιστει αληθειας

¹⁴ εις ο εκαλεσεν υμας δια του ευαγγελιου ημων εις περιποιησιν δοξης του κυριου ημων ιησου χριστου

¹⁵ αρα ουν αδελφοι στηκετε και κρατειτε τας παραδοσεις ασ εδιδαχθητε ειτε δια λογου ειτε δι επιστολης ημων

¹⁶ αυτος δε ο κυριος ημων ιησους χριστος και ο θεος και πατηρ ημων ο αγαπησας ημας και δους παρακλησιν αιωνιαν και ελπιδα αγαθην εν χαριτι

¹⁷ παρακαλεσαι υμων τας καρδιας και στηριζαι υμας εν παντι λογω και εργω αγαθω

3

¹ το λοιπον προσευχεσθε αδελφοι περι ημων ινα ο λογος του κυριου τρεχη και δοξαζηται καθωσ και προς υμας

² και ινα ρυσθωμεν απο των ατοπων και πονηρων ανθρωπων ου γαρ παντων η πιστις

³ πιστος δε εστιν ο κυριος οσ στηριξει υμας και φυλαξει απο του πονηρου

⁴ πεποιθαμεν δε εν κυριω εφ υμας οτι α παραγγελλομεν υμιν και ποιειτε και ποιησετε

⁵ ο δε κυριος κατευθυναι υμων τας καρδιας εις την αγαπην του θεου και εις την υπομονην του χριστου

⁶ παραγγελλομεν δε υμιν αδελφοι εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου στελλεσθαι υμας απο παντος αδελφου ατακτωσ περιπατουντος και μη κατα την παραδοσιν ην παρελαβον παρ ημων

⁷ αυτοι γαρ οιδατε πως δει μιμεισθαι ημας οτι ουκ ητακτησαμεν εν υμιν

⁸ ουδε δωρεαν αρτον εφαγομεν παρα τινος αλλ εν κοπω και μοχθω νυκτα και ημεραν εργαζομενοι προς το μη επιβαρησαι τινα υμων

⁹ ουχ οτι ουκ εχομεν εξουσιαν αλλ ινα εαυτους τυπον δωμεν υμιν εις το μιμεισθαι ημας

¹⁰ και γαρ οτε ημεν προς υμας τουτο παρηγγελλομεν υμιν οτι ει τις ου θελει εργαζεσθαι μηδε εσθιετω

¹¹ ακουομεν γαρ τινας περιπατουντας εν υμιν ατακτωσ μηδεν εργαζομενους αλλα περιεραζομενους

¹² τοις δε τοιουτοις παραγγελλομεν και παρακαλουμεν δια του κυριου ημων ιησου χριστου ινα μετα ησυχιας εργαζομενοι τον εαυτων αρτον εσθιωσιν

¹³ υμεις δε αδελφοι μη εκκακησητε καλοποιουντες

¹⁴ ει δε τις ουχ υπακουει τω λογω ημων δια της επιστολης τουτον σημειουσθε και μη συναναμιγνυσθε αυτω ινα εντραπη

¹⁵ και μη ως εχθρον ηγεισθε αλλα νουθετειτε ως αδελφον

¹⁶ αυτος δε ο κυριος της ειρηνης δωη υμιν την ειρηνην δια παντος εν παντι τροπω ο κυριος μετα παντων υμων

¹⁷ ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου ο εστιν σημειον εν παση επιστολη ουτωσ γραφω

¹⁸ η χριστος του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου κατ επιταγην θεου σωτηρος ημων και κυριου ιησου χριστου της ελπιδος ημων

² τιμοθεω γνησιω τεκνω εν πιστει χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος ημων και χριστου ιησου του κυριου ημων

³ καθως παρεκαλεσα σε προσμειναι εν εφεσω πορευομενος εις μακεδονιαν ινα παραγγειλισ τισιν μη ετεροδιδασκαλειν

⁴ μηδε προσεχειν μυθοις και γενεαλογιαις απεραντοις αιτινεις ζητησεις παρεχουσιν μαλλον η οικονομιαν θεου την εν πιστει

⁵ το δε τελος της παραγγελιας εστιν αγαπη εκ καθαρας καρδιας και συνειδησεως αγαθης και πιστεως ανυποκριτου

⁶ ων τινες αστοχησαντες εξετραπησαν εις ματαιολογιαν

⁷ θελοντες ειναι νομοδιδασκαλοι μη νοουντες μητε α λεγουσιν μητε περι τινων διαβεβαιουνται

⁸ οιδαμεν δε οτι καλος ο νομος εαν τισ αυτω νομιμωσ χρηται

⁹ ειδωσ τουτο οτι δικαιω νομος ου κειται ανομοις δε και ανυποτακτοις ασεβειν και αμαρτωλοις ανοσοις και βεβηλοις πατρολωαις και μητρολωαις ανδροφονοις

¹⁰ πορνοις αρσενοκοιταις ανδραποδισταις ψευσταις επιορκοις και ει τι ετερον τη υγιαινουση διδασκαλια αντικειται

¹¹ κατα το ευαγγελιον της δοξης του μακαριου θεου ο επιστευθην εγω

¹² και χαριν εχω τω ενδυναμωσαντι με χριστω ιησου τω κυριω ημων οτι πιστον με ηγησατο θεμενος εις διακονιαν

¹³ τον προτερον οντα βλασφημον και διωκτην και υβριστην αλλα ηλεθην οτι αγνων εποιησα εν απιστια

¹⁴ υπερεπλεονασεν δε η χαρις του κυριου ημων μετα πιστεως και αγαπης της εν χριστω ιησου

¹⁵ πιστος ο λογος και πασης αποδοχης αξιος οτι χριστος ιησους ηλθεν εις τον κοσμον αμαρτωλους σωσαι ων πρωτος ειμι εγω

¹⁶ αλλα δια τουτο ηλεθην ινα εν εμοι πρωτω ενδειξηται ιησους χριστος την πασαν μακροθυμιαν προς υποτυπωσιν των μελλοντων πιστευειν επ αυτω εις ζωην αιωνιον

¹⁷ τω δε βασιλει των αιωνων αφθαρτω αορατω μονω σοφω θεω τιμη και δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην

¹⁸ ταυτην την παραγγελιαν παρατιθεμαι σοι τεκνον τιμοθεε κατα τας προαγουσας επι σε προφητειας ινα στρατευη εν αυταις την καλην στρατειαν

¹⁹ εχων πιστιν και αγαθην συνειδησιν ην τινες απωσαμενοι περι την πιστιν εναυγησαν

²⁰ ων εστιν υμεναιος και αλεξανδρος ους παρεδωκα τω σατανα ινα παιδευθωσιν μη βλασφημειν

2

¹ παρακαλω ουν πρωτον παντων ποιεισθαι δεησεις προσευχας εντευξεις ευχαριστιας υπερ παντων ανθρωπων

² υπερ βασιλεων και παντων των εν υπεροχη οντων ινα ηρεμον και ησυχιον βιον διαγωμεν εν παση ευσεβεια και σεμνοτητι

³ τουτο γαρ καλον και αποδεκτον ενωπιον του σωτηρος ημων θεου

⁴ ος παντας ανθρωπους θελει σωθηναι και εις επιγνωσιν αληθειας ελθειν

⁵ εις γαρ θεος εις και μεσιτης θεου και ανθρωπων ανθρωπος χριστος ιησους

⁶ ο δους εαυτον αντιλυτρον υπερ παντων το μαρτυριον καιρισ ιδιοισ
⁷ εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι
 διδασκαλος εθνων εν πιστει και αληθεια
⁸ βουλομαι ουν προσευχεσθαι τουσ ανδρασ εν παντι τοπω επαιροντας οσιουσ χειρας
 χωρισ οργησ και διαλογισμου
⁹ ωσαυτωσ και τασ γυναιकाσ εν καταστολη κοσμιω μετα αιδουσ και σωφροσυνησ
 κοσμειν εαυτασ μη εν πλεγμασιν η χρυσω η μαργαριταισ η ιματισμω πολυτελει
¹⁰ αλλ ο πρεπει γυναιξιν επαγγελλομεναισ θεοσεβειαν δι εργων αγαθων
¹¹ γυνη εν ησυχια μανθανετω εν παση υποταγη
¹² γυναικι δε διδασκειν ουκ επιτρεπω ουδε αυθεντειν ανδρωσ αλλ εινα εν ησυχια
¹³ αδαμ γαρ πρωτοσ επλασθη ειτα ευα
¹⁴ και αδαμ ουκ ηπατηθη η δε γυνη απατηθεισα εν παραβασει γεγονεν
¹⁵ σωθησεται δε δια τησ τεκνογονιασ εαν μεινωσιν εν πιστει και αγαπη και αγιασμω
 μετα σωφροσυνησ

3

¹ πιστοσ ο λογοσ ει τισ επισκοπησ ορεγεται καλου εργου επιθυμει
² δει ουν τον επισκοπον ανεπιληπτον εινα μιασ γυναικασ ανδρα νηφαλεον σωφρονα
 κοσμιον φιλοξενον διδασκτικον
³ μη παροινον μη πληκτηνη μη αισχροκερδη αλλ επιεικη αμαχον αφιλαργυρον
⁴ του ιδιου οικου καλωσ προισταμενον τεκνα εχοντα εν υποταγη μετα πασησ
 σεμνοτητοσ
⁵ ει δε τισ του ιδιου οικου προστηναι ουκ οιδεν πως εκκλησιασ θεου επιμελησεται
⁶ μη νεοφυτον ινα μη τυφωθεισ εις κριμα εμπεση του διαβολου
⁷ δει δε αυτον και μαρτυριαν καλην εχειν απο των εξωθεν ινα μη εισ ονειδισμον
 εμπεση και παγίδα του διαβολου
⁸ διακονουσ ωσαυτωσ σεμνουσ μη διλογουσ μη οινω πολλω προσεχοντασ μη
 αισχροκερδεισ
⁹ εχοντασ το μυστηριον τησ πιστεωσ εν καθαρα συνειδησει
¹⁰ και ουτοι δε δοκιμαζεσθωσαν πρωτον ειτα διακονειτωσαν ανεγκλητοι οντεσ
¹¹ γυναικασ ωσαυτωσ σεμνασ μη διαβολουσ νηφαλεουσ πιστασ εν πασιν
¹² διακονοι εστωσαν μιασ γυναικασ ανδρεσ τεκνων καλωσ προισταμενοι και των
 ιδιων οικων
¹³ οι γαρ καλωσ διακονησαντεσ βαθμον εαυτοισ καλον περιποιουνται και πολλην
 παρρησιαν εν πιστει τη εν χριστω ιησου
¹⁴ ταυτα σοι γραφω ελπιζων ελθειν προσ σε ταχιον
¹⁵ εαν δε βραδυνω ινα ειδησ πως δει εν οικω θεου αναστρεφεσθαι ητισ εστιν εκκλησια
 θεου ζωντοσ στυλοσ και εδραιωμα τησ αληθειασ
¹⁶ και ομολογουμενωσ μεγα εστιν το τησ ευσεβειασ μυστηριον θεοσ εφανερωθη εν
 σαρκι εδικαιωθη εν πνευματι ωφηη αγγελοισ εκηρυχθη εν εθνεσιν επιστευθη εν κοσμω
 ανεληφθη εν δοξη

4

¹ το δε πνευμα ρητωσ λεγει οτι εν υστεροισ καιρισ αποστησονται τινεσ τησ πιστεωσ
 προσεχοντεσ πνευμασιν πλανοισ και διδασκαλιαισ δαιμονιων
² εν υποκρισει ψευδολογων κεκαυτηριασμενων την ιδιαν συνειδησιν
³ κωλυοντων γαμειν απεχεσθαι βρωματων α ο θεοσ εκτισεν εισ μεταληψιν μετα
 ευχαριστιασ τοισ πιστοισ και επεγνωκοσιν την αληθειαν
⁴ οτι παν κτισμα θεου καλον και ουδεν αποβλητον μετα ευχαριστιασ λαμβανομενον

5 αγιαζεται γαρ δια λογου θεου και εντευξεωσ
 6 ταυτα υποτιθεμενοσ τοισ αδελφοισ καλοσ εση διακονοσ ιησου χριστου εντρεφομενοσ τοισ λογοισ της πιστεωσ και της καλης διδασκαλιασ η παρηκολουθηκασ
 7 τουσ δε βεβηλουσ και γραωδεισ μυθουσ παραιτου γυμναζε δε σεαυτον προσ ευσεβειαν
 8 η γαρ σωματικη γυμνασια προσ ολιγον εστιν ωφελιμοσ η δε ευσεβεια προσ παντα ωφελιμοσ εστιν επαγγελιαν εχουσα ζωησ της νυν και της μελλουσησ
 9 πιστοσ ο λογοσ και πασησ αποδοχησ αξιοσ
 10 εισ τουτο γαρ και κοπιωμεν και ονειδιζομεθα οτι ηλπικαμεν επι θεω ζωντι οσ εστιν σωτηρ παντων ανθρωπων μαλιστα πιστων
 11 παραγγελλε ταυτα και διδασκε
 12 μηδεισ σου της νεοτητοσ καταφρονειτω αλλα τυποσ γινου των πιστων εν λογω εν αναστροφη εν αγαπη εν πνευματι εν πιστει εν αγνεια
 13 εωσ ερχομαι προσεχε τη αναγνωσει τη παρακλησει τη διδασκαλια
 14 μη αμελει του εν σοι χαρισματοσ ο εδοθη σοι δια προφητειασ μετα επιθεσεωσ των χειρων του πρεσβυτεριου
 15 ταυτα μελετα εν τουτοισ ισθι ινα σου η προκοπη φανερα η εν πασι
 16 επεχε σεαυτω και τη διδασκαλια επιμενε αυτοισ τουτο γαρ ποιων και σεαυτον σωσεισ και τουσ ακουοντασ σου

5

1 πρεσβυτερω μη επιπληξισ αλλα παρακαλει ωσ πατερα νεωτερουσ ωσ αδελφουσ
 2 πρεσβυτερασ ωσ μητερασ νεωτερασ ωσ αδελφασ εν παση αγνεια
 3 χηρασ τιμα τασ οντωσ χηρασ
 4 ει δε τισ χηρα τεκνα η εκγονα εχει μανθανετωσαν πρωτον τον ιδιον οικον ευσεβειν και αμοιβασ αποδιδουαι τοισ προγονοισ τουτο γαρ εστιν αποδεκτον ενωπιον του θεου
 5 η δε οντωσ χηρα και μεμονωμενη ηλπικεν επι τον θεον και προσμενει ταισ δεησεισν και ταισ προσευχαισ νυκτοσ και ημερασ
 6 η δε σπαταλωσα ζωσα τεθνηκεν
 7 και ταυτα παραγγελλε ινα ανεπιληπτοι ωσι
 8 ει δε τισ των ιδιων και μαλιστα των οικειων ου προνοει την πιστιν ηρηνηται και εστιν απιστου χειρων
 9 χηρα καταλεγεσθω μη ελαττον ετων εξηκοντα γεγονυια ενοσ ανδρουσ γυνη
 10 εν εργοισ καλοισ μαρτυρουμενη ει ετεκνοτροφησεν ει εξενοδοχησεν ει αγιων ποδασ ενιψεν ει θλιβομενοισ επηρκεσεν ει παντι εργω αγαθω επηκολουθησεν
 11 νεωτερασ δε χηρασ παραιτου οταν γαρ καταστρηνιασωσιν του χριστου γαμειν θελουσιν
 12 εχουσαι κριμα οτι την πρωτην πιστιν ηθετησαν
 13 αμα δε και αργαι μανθανουσιν περιερχομεναι τασ οικιασ ου μονον δε αργαι αλλα και φλυαροι και περιεργοι λαλουσαι τα μη δεοντα
 14 βουλομαι ουν νεωτερασ γαμειν τεκνογονειν οικοδεσποτειν μηδεμιαν αφορμην διδουαι τω αντικειμενω λοιδοριασ χαριν
 15 ηδη γαρ τινεσ εξετραπησαν οπισω του σατανα
 16 ει τισ πιστοσ η πιστη εχει χηρασ επαρκειτω αυταισ και μη βαρεισθω η εκκλησια ινα ταισ οντωσ χηραισ επαρκεση
 17 οι καλωσ προεστωτεσ πρεσβυτεροι διπλησ τιμησ αξιουσθωσαν μαλιστα οι κοπιωντεσ εν λογω και διδασκαλια
 18 λεγει γαρ η γραφη βουν αλωωντα ου φιμωσεισ και αξιοσ ο εργατησ του μισθου αυτου
 19 κατα πρεσβυτερου κατηγοριαν μη παραδεχου εκτοσ ει μη επι δυο η τριων μαρτυρων
 20 τουσ αμαρτανοντασ ενωπιον παντων ελεγεχεν ινα και οι λοιποι φοβον εχωσιν

²¹ διαμαρτυρομαι ενωπιον του θεου και κυριου ιησου χριστου και των εκλεκτων αγγελων ινα ταυτα φυλαξησ χωρισ προκριματος μηδεν ποιων κατα προσκλησιν

²² χειρας ταχεωσ μηδεν επιτιθει μηδε κοινωνει αμαρτιασ αλλοτριασ σεαυτον αγνον τηρει

²³ μηκετι υδροποτει αλλ οινω ολιγω χρω δια τον στομαχον σου και τασ πυκνας σου ασθeneιασ

²⁴ τινων ανθρωπων αι αμαρτια προδηλοι εισιν προαγουσαι εις κρισιν τισιν δε και επακολουθουσιν

²⁵ ωσαυτωσ και τα καλα εργα προδηλα εστιν και τα αλλωσ εχοντα κρυβηναι ου δυναται

6

¹ οσοι εισιν υπο ζυγον δουλοι τουσ ιδιουσ δεσποτασ πασησ τιμησ αξιουσ ηγεισθωσαν ινα μη το ονομα του θεου και η διδασκαλια βλασφημηται

² οι δε πιστουσ εχοντεσ δεσποτασ μη καταφρονειτωσαν οτι αδελφοι εισιν αλλα μαλλον δουλευετωσαν οτι πιστοι εισιν και αγαπητοι οι της ευεργεσιασ αντιλαμβανομενοι ταυτα διδασκε και παρακαλει

³ ει τισ ετεροδιδασκαλει και μη προσερχεται υγιανουσιν λογοισ τοισ του κυριου ημων ιησου χριστου και τη κατ ευσεβειαν διδασκαλια

⁴ τετυφωται μηδεν επισταμενοσ αλλα νοσων περι ζητησεισ και λογομαχιασ εξ ων γινεται φθονοσ ερισ βλασφημια υπονοιαι πονηραι

⁵ διαπαρτριβαι διεφθαρμενων ανθρωπων τον νουν και απεστερημενων της αληθειασ νομιζοντων πορισμον ειναι την ευσεβειαν αφιστασο απο των τοιουτων

⁶ εστιν δε πορισμοσ μεγασ η ευσεβεια μετα αυταρκειασ

⁷ ουδεν γαρ εισηνεγαμεν εις τον κοσμον δηλον οτι ουδε εξενεγκειν τι δυναμεθα

⁸ εχοντεσ δε διατροφασ και σκεπασματα τουτοισ αρκεσθησομεθα

⁹ οι δε βουλομενοι πλουτειν εμπιπτουσιν εις πειρασμον και παγιδα και επιθυμιασ πολλασ ανοητουσ και βλαβερασ αιτινεσ βυθιζουσιν τουσ ανθρωπουσ εις ολεθρον και απωλειαν

¹⁰ ριζα γαρ παντων των κακων εστιν η φιλαργυρια ησ τινεσ ορεγομενοι απεπλανηθησαν απο της πιστεωσ και εαυτουσ περιπειραν οδυναισ πολλαισ

¹¹ συ δε ω ανθρωπε του θεου ταυτα φευγε διωκε δε δικαιοσυνην ευσεβειαν πιστιν αγαπην υπομονην πραοτητα

¹² αγωνιζου τον καλον αγωνα της πιστεωσ επιλαβου της αιωνιου ζωησ εις ην εκληθησ και ωμολογησας την καλην ομολογιαν ενωπιον πολλων μαρτυρων

¹³ παραγγελλω σοι ενωπιον του θεου του ζωοποιουντοσ τα παντα και χριστου ιησου του μαρτυρησαντοσ επι ποντιου πιλατου την καλην ομολογιαν

¹⁴ τηρησαι σε την εντολην ασπιλον ανεπιληπτον μεχρι της επιφανειασ του κυριου ημων ιησου χριστου

¹⁵ ην καιροισ ιδιοισ δειξει ο μακαριοσ και μονοσ δυναστησ ο βασιλευσ των βασιλευοντων και κυριοσ των κυριευοντων

¹⁶ ο μονοσ εχων αθανασιαν φωσ οικων απροσιτον ον ειδεν ουδεισ ανθρωπων ουδε ιδειν δυναται ω τιμη και κρατοσ αιωνιον αμην

¹⁷ τοισ πλουσιοισ εν τω νυν αιωνι παραγγελλε μη υψηλοφρονειν μηδε ηλπικεναι επι πλουτου αδηλοτητι αλλ εν τω θεω τω ζωντι τω παρεχοντι ημιν παντα πλουσιωσ εις απολαυσιν

¹⁸ αγαθησεργειν πλουτειν εν εργοισ καλοισ ευμεταδοτουσ ειναι κοινωνικουσ

¹⁹ αποθησαυριζοντασ εαυτοισ θεμελιον καλον εις το μελλον ινα επιλαβωνται της αιωνιου ζωησ

²⁰ ω τιμοθεε την παραθηκην φυλαξον εκτρεπομενοσ τασ βεβηλουσ κενοφωνιασ και αντιθεσεισ τησ ψευδωνυμου γνωσεωσ

²¹ ην τινεσ επαγγελλομενοι περι την πιστιν ηστοχησαν η χαρισ μετα σου αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου κατ επαγγελιαν ζωης της εν χριστω ιησου

² τιμοθεω αγαπητω τεκνω χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του κυριου ημων

³ χαριν εχω τω θεω ω λατρευω απο προγονων εν καθαρα συνειδησει ως αδιαλειπτον εχω την περι σου μνηαν εν ταις δεησεσιν μου νυκτος και ημερας

⁴ επιποθων σε ιδειν μεμνημενος σου των δακρυων ινα χαρας πληρωθω

⁵ υπομνησιν λαμβανων της εν σοι ανυποκριτου πιστεως ητις ενωκησεν πρωτον εν τη μαμη σου λωιδι και τη μητρι σου ευνικη πεπεισμαι δε οτι και εν σοι

⁶ δι ην αιτιαν αναμνησκω σε αναζωπυρειν το χαρισμα του θεου ο εστιν εν σοι δια της επιθεσεως των χειρων μου

⁷ ου γαρ εδωκεν ημιν ο θεος πνευμα δειλιασ αλλα δυναμεωσ και αγαπησ και σωφρονισμου

⁸ μη ουν επαισχυνθησ το μαρτυριον του κυριου ημων μηδε εμε τον δεσμιον αυτου αλλα συγκακοπαθησον τω ευαγγελιω κατα δυναμιν θεου

⁹ του σωσαντος ημασ και καλεσαντος κλησει αγια ου κατα τα εργα ημων αλλα κατ ιδιαν προθεσιν και χαριν την δοθεισαν ημιν εν χριστω ιησου προ χρονων αιωνιων

¹⁰ φανερωθεισαν δε νυν δια της επιφανειας του σωτηροσ ημων ιησου χριστου καταργησαντοσ μεν τον θανατον φωτισαντοσ δε ζωην και αφθαρσιαν δια του ευαγγελιου

¹¹ εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος και διδασκαλοσ εθνων

¹² δι ην αιτιαν και ταυτα πασχω αλλ ουκ επαισχυνομαι οιδα γαρ ω πεπιστευκα και πεπεισμαι οτι δυνατοσ εστιν την παραθηκην μου φυλαξαι εις εκεινην την ημεραν

¹³ υποτυπωσιν εχε υγαινοντων λογων ων παρ εμου ηκουσασ εν πιστει και αγαπη τη εν χριστω ιησου

¹⁴ την καλην παραθηκην φυλαξον δια πνευματοσ αγιου του νοικουντοσ εν ημιν

¹⁵ οιδασ τουτο οτι απεστραφησαν με παντεσ οι εν τη ασια ων εστιν φυγελοσ και ερμογενησ

¹⁶ δωη ελεοσ ο κυριοσ τω ονησιφορου οικω οτι πολλακισ με ανεψυξεν και την αλυσιν μου ουκ επαισχυνθη

¹⁷ αλλα γενομενοσ εν ρωμη σπουδαιοτερον εξητησεν με και ευρεν

¹⁸ δωη αυτω ο κυριοσ ευρειν ελεοσ παρα κυριου εν εκεινη τη ημερα και οσα εν εφεσωσ διηκονησεν βελτιον συ γινωσκεισ

2

¹ συ ουν τεκνον μου ενδυναμου εν τη χαριτι τη εν χριστω ιησου

² και α ηκουσασ παρ εμου δια πολλων μαρτυρων ταυτα παραθοσ πιστοισ ανθρωποισ οιτινεσ ικανοι εσονται και ετερουσ διδαξαι

³ συ ουν κακοπαθησον ως καλοσ στρατιωτησ ιησου χριστου

⁴ ουδεισ στρατευομενοσ εμπλεκεται ταισ του βιου πραγματειαισ ινα τω στρατολογησαντι αρεση

⁵ εαν δε και αθλη τισ ου στεφανουται εαν μη νομιμωσ αθληση

⁶ τον κοπιωντα γεωργον δει πρωτον 4412 ADV-S των καρπων μεταλαμβανειν

⁷ νοει α λεγω δωη γαρ σοι ο κυριοσ συνεσιν εν πασιν

⁸ μνημονευε ιησουν χριστον εγηγερμενον εκ νεκρων εκ σπερματοσ δαυιδ κατα το ευαγγελιον μου

9 εν ω κακοπαθω μεχρι δεσμων ωσ κακουργοσ αλλ ο λογοσ του θεου ου δεδετα
 10 δια τουτο παντα υπομενω δια τουσ εκλεκτουσ ινα και αυτοι σωτηριασ τυχωσιν τησ
 εν χριστω ιησου μετα δοξησ αιωνιου
 11 πιστοσ ο λογοσ ει γαρ συναπεθανομεν και συζησομεν
 12 ει υπομενομεν και συμβασιλευσομεν ει αρνουμεθα κακεινοσ αρνησεται ημασ
 13 ει απιστουμεν εκεινοσ πιστοσ μενει αρνησασθαι εαυτον ου δυναται
 14 ταυτα υπομιμησθε διαμαρτυρομενοσ ενωπιον του κυριου μη λογομαχειν εισ ουδεν
 χρησιμον επι καταστροφη των ακουοντων
 15 σπουδασον σεαυτον δοκιμον παραστησαι τω θεω εργατην ανεπαισχυντον
 ορθοτομουντα τον λογον τησ αληθειασ
 16 τασ δε βεβηλουσ κενοφωνιασ περιστασο επι πλειον γαρ προκοψουσιν ασεβειασ
 17 και ο λογοσ αυτων ωσ γαγγραινα νομην εξει ων εστιν υμεναιοσ και φιλητοσ
 18 οιτινεσ περι την αληθειαν ηστοχησαν λεγοντεσ την αναστασιν ηδη γεγονεναι και
 ανατρεπουσιν την τινων πιστιν
 19 ο μεντοι στερεοσ θεμελιοσ του θεου εστηκεν εχων την σφραγιδα ταυτην εγνω
 κυριοσ τουσ οντασ αυτου και αποστητω απο αδικιασ πασ ο νομαζων το νομα κυριου
 20 εν μεγαλη δε οικια ουκ εστιν μονον σκευη χρυσα και αργυρα αλλα και ξυλινα και
 οστρακινα και α μεν εισ τιμην α δε εισ ατιμιαν
 21 εαν ουν τισ εκκαθαρη εαυτον απο τουτων εσται σκευοσ εισ τιμην ηγιασμενον και
 ευχρηστον τω δεσποτη εισ παν εργον αγαθον ητοιμασμενον
 22 τασ δε νεωτερικασ επιθυμιασ φυγε διωκε δε δικαιοσυνην πιστιν αγαπην ειρηνην
 μετα των επικαλουμενων τον κυριον εκ καθαρασ καρδιασ
 23 τασ δε μωρασ και απαιδευτουσ ζητησεισ παραιτου ειδωσ οτι γεννωσιν μαχασ
 24 δουλον δε κυριου ου δει μαχεσθαι αλλ ηπιον ειναι προσ παντασ διδακτικον
 ανεξικακον
 25 εν πραοτηι παιδευοντα τουσ αντιδιατιθεμενουσ μηποτε δω αυτοιοσ ο θεοσ
 μετανοιαν εισ επιγνωσιν αληθειασ
 26 και ανανηψουσιν εκ τησ του διαβολου παγιδοσ εζωγρημενοι υπ αυτου εισ το εκεινου
 θελημα

3

1 τουτο δε γνωσκε οτι εν εσχαταισ ημεραισ ενσθησονται καιριοι χαλεποι
 2 εσονται γαρ οι ανθρωποι φιλαυτοι φιλαργυροι αλαζονεσ υπερηφανοι βλασφημοι
 γονευσιν απειθεισοσ αχαριστοι ανοσοιοι
 3 αστρογοιοι ασπονδοιοι διαβολοιοι ακρατεισοσ ανημεροιοι αφιλαγαθοιοι
 4 προδοταιοι προπετεισοσ τετυφωμενοιοι φιληδοιοι μαλλον η φιλοθεοιοι
 5 εχοντεσ μορφωσιν ευσεβειασ την δε δυναμιν αυτησ ηρηνημενοιοι και τουτουσ
 αποτρεπου
 6 εκ τουτων γαρ εισιν οι ενδυνοντεσ εισ τασ οικιασ και αιχμαλωτευοντεσ γυναικαρια
 σεσωρευμενα αμαρτιασο αγομενα επιθυμιασο ποικιλιασο
 7 παντοτε μανθανοντα και μηδεποτε εισ επιγνωσιν αληθειασ ελθειν δυναμενα
 8 ον τροπον δε ιαννησ και ιαμβρησ αντεστησαν μωυση ουτωσ και ουτοιοι ανθιστανται
 τη αληθεια ανθρωποιοι κατεφθαρμενοιοι τον νουν αδοκιμοιοι περι την πιστιν
 9 αλλ ου προκοψουσιν επι πλειον η γαρ ανοια αυτων εκδηλοσ εσται πασιν ωσ και η
 εκεινων εγενετο
 10 συ δε παρηκολουθηκασ μου τη διδασκαλια τη αγωγη τη προθεσει τη πιστει τη
 μακροθυμια τη αγαπη τη υπομονη
 11 τοιοσ διωγμοιοσ τοιοσ παθημασιν οια μοιοι εγενετο εν αντιοχεια εν ικονιω εν λυστροιοσ
 οιοιοσ διωγμοιοσ υπηνεγκα και εκ παντων με ερρυσατο ο κυριοσ
 12 και παντεσο δε οι θελοντεσο ευσεβωσ ζην εν χριστω ιησου διωχθησονται

¹³ πονηροι δε ανθρωποι και γοητες προκοψουσιν επι το χειρον πλανωντες και πλανωμενοι

¹⁴ συ δε μενε εν οισ εμαθεσ και επιστωθης ειδωσ παρα τινος εμαθεσ

¹⁵ και οτι απο βρεφουσ τα ιερα γραμματα οιδασ τα δυναμενα σε σοφισαι εις σωτηριαν δια πιστεωσ της εν χριστω ιησου

¹⁶ πασα γραφη θεοπνευστος και ωφελιμος προς διδασκαλιαν προς ελεγχον προς επανορθωσιν προς παιδειαν την εν δικαιοσυνη

¹⁷ ινα αρτιωσ η ο του θεου ανθρωπος προς παν εργον αγαθον εξηρητισμενος

4

¹ διαμαρτυρομαι ουν εγω ενωπιον του θεου και του κυριου ιησου χριστου του μελλοντος κρινειν ζωντας και νεκρους κατα την επιφανειαν αυτου και την βασιλειαν αυτου

² κηρυξον τον λογον επιστηθι ευκαιρωσ ακαιρωσ ελεγχον επιτιμησον παρακαλεσον εν παση μακροθυμια και διδαχη

³ εσται γαρ καιρος οτε της υγιαίνουσης διδασκαλιασ ουκ ανεξονται αλλα κατα τας επιθυμιασ τας ιδιασ εαυτοισ επισωρευουσιν διδασκαλουσ κνηθομενοι την ακοην

⁴ και απο μεν της αληθειας την ακοην αποστρεψουσιν επι δε τουσ μυθουσ εκτραπησονται

⁵ συ δε νηφε εν πασιν κακοπαθησον εργον ποιησον ευαγγελιστου την διακονιαν σου πληροφορησον

⁶ εγω γαρ ηδη σπενδομαι και ο καιρος της εμης αναλυσεωσ εφεστηκεν

⁷ τον αγωνα τον καλον ηγωνισμαι τον δρομον τετελεκα την πιστιν τετηρηκα

⁸ λοιπον αποκειται μοι ο της δικαιοσυνης στεφανοσ ον αποδωσει μοι ο κυριοσ εν εκεινη τη ημερα ο δικαιοσ κριτησ ου μονον δε εμοι αλλα και πασιν τοισ ηγαπηκοσιν την επιφανειαν αυτου

⁹ σπουδασον ελθειν προς με ταχεωσ

¹⁰ δημασ γαρ με εγκατελιπεν αγαπησασ τον νυν αιωνα και επορευθη εις θεσσαλονικην κρησκησ εις γαλιτιαν τιτωσ εις δαλματιαν

¹¹ λουκασ εστιν μονοσ μετ εμου μαρκον αναλαβων αγε μετα σεαυτου εστιν γαρ μοι ευχρηστος εις διακονιαν

¹² τυχικον δε απεστειλα εις εφεσον

¹³ τον φελονην ον απελιπον εν τρωαδι παρα καρπω ερχομενοσ φερε και τα βιβλια μαλιστα τασ μεμβρανασ

¹⁴ αλεξανδροσ ο χαλκευσ πολλα μοι κακα ενεδειξατο αποδωη αυτω ο κυριοσ κατα τα εργα αυτου

¹⁵ ον και συ φυλασσου λιαν γαρ ανθεστηκεν τοισ ημετεροισ λογοισ

¹⁶ εν τη πρωτη μου απολογια ουδεισ μοι συμπαραγενετο αλλα παντες με εγκατελιπον μη αυτοισ λογισθειη

¹⁷ ο δε κυριοσ μοι παρεστη και ενεδυναμωσεν με ινα δι εμου το κηρυγμα πληροφορηθη και ακουση παντα τα εθνη και ερρυσθην εκ στοματοσ λεοντοσ

¹⁸ και ρυσεται με ο κυριοσ απο παντοσ εργου πονηρου και σωσει εις την βασιλειαν αυτου την επουρανιον ω η δοξα εις τουσ αιωνασ των αιωνων αμην

¹⁹ ασπασαι πρισκαν και ακυλαν και τον ονησιφορου οικον

²⁰ εραστοσ εμεινεν εν κορινθω τροφιμον δε απελιπον εν μιλητω ασθενουντα

²¹ σπουδασον προ χειμωνοσ ελθειν ασπαζεται σε ευβουλοσ και πουδησ και λινοσ και κλαυδια και οι αδελφοι παντες

²² ο κυριοσ ιησουσ χριστοσ μετα του πνευματοσ σου η χαρισ μεθ υμων αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

¹ παυλος δουλος θεου αποστολος δε ιησου χριστου κατα πιστιν εκλεκτων θεου και επιγνωσιν αληθειας της κατ ευσεβειαν

² επ ελπιδι ζωης αιωνιου ην επιγγειλατο ο αψευδης θεος προ χρονων αιωνιων

³ εφανερωσεν δε καιροισ ιδιοισ τον λογον αυτου εν κηρυγματι ο επιστευθην εγω κατ επιταγην του σωτηρος ημων θεου

⁴ τιτω γνησιω τεκνω κατα κοινήν πιστιν χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου του σωτηρος ημων

⁵ τουτου χαριν κατελιπον σε εν κρητη ινα τα λειποντα επιδιορθωση και καταστησης κατα πολιν πρεσβυτερουσ ως εγω σοι διαταξαμην

⁶ ει τις εστιν ανεγκλητος μιας γυναικος ανηρ τεκνα εχων πιστα μη εν κατηγορια ασωτιας η ανυποτακτα

⁷ δει γαρ τον επισκοπον ανεγκλητον ειναι ως θεου οικονομον μη αυθαδη μη οργιλον μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη

⁸ αλλα φιλοξενον φιλαγαθον σωφρονα δικαιον οσιον εγκρατη

⁹ αντεχομενον του κατα την διδαχην πιστου λογου ινα δυνατος η και παρακαλει εν τη διδασκαλια τη υγιαινουση και τουσ αντιλεγοντασ ελεγειν

¹⁰ εισιν γαρ πολλοι και ανυποτακτοι ματαιολογοι και φρεναπαται μαλιστα οι εκ περιτομησ

¹¹ ουσ δει επιστομιζειν οιτινεσ ολουσ οικουσ ανατρεπουσιν διδασκοντεσ α μη δει αισχρου κερδουσ χαριν

¹² ειπεν τις εξ αυτων ιδιοσ αυτων προφητησ κρητεσ αι ψευσται κακα θηρια γαστερεσ αργαι

¹³ η μαρτυρια αυτη εστιν αληθησ δι ην αιτιαν ελεγεσ αυτουσ αποτομωσ ινα υγιαινωσιν εν τη πιστει

¹⁴ μη προσεχοντεσ ιουδαιικοισ μυθοισ και εντολαιοισ ανθρωπων αποστρεφομενων την αληθειαν

¹⁵ παντα μεν καθαρα τοισ καθαροισ τοισ δε μεμιασμενοισ και απιστοισ ουδεν καθαρων αλλα μεμιανται αυτων και ο νοσ και η συνειδησισ

¹⁶ θεον ομολογουσιν ειδεναι τοισ δε εργοισ αρνουνται βδελυκτοι οντεσ και απειθεισ και προσ παν εργον αγαθον αδοκιμοι

2

¹ συ δε λαλει α πρεπει τη υγιαινουση διδασκαλια

² πρεσβυτασ νηφαλευσ ειναι σεμνουσ σωφρονασ υγιαινοντασ τη πιστει τη αγαπη τη υπομονη

³ πρεσβυτιδασ ωσαυτωσ εν καταστηματι ιεροπρεπεισ μη διαβολουσ μη οινω πολλω δεδουλωμενασ καλοδιδασκαλουσ

⁴ ινα σωφρονιζωσιν τασ νεασ φιλανδρουσ ειναι φιλοτεκνουσ

⁵ σωφρονασ αγνασ οικουρουσ αγαθασ υποτασσομενασ τοισ ιδιοισ ανδρασιν ινα μη ο λογοσ του θεου βλασφημηται

⁶ τουσ νεωτερουσ ωσαυτωσ παρακαλει σωφρονειν

⁷ περι παντα σεαυτον παρεχομενοσ τυπον καλων εργων εν τη διδασκαλια αδιαφθοριαν σεμνοτητα αφθαρσιαν

⁸ λογον υγιη ακαταγνωστον ινα ο εξ εναντιασ εντραπη μηδεν εχων περι ημων λεγειν φαυλον

⁹ δουλουσ ιδιοισ δεσποταισ υποτασσεσθαι εν πασιν ευαρεστουσ ειναι μη αντιλεγοντασ

¹⁰ μη νοσφιζομενους αλλα πιστιν πασαν ενδεικνυμενους αγαθην ινα την διδασκαλιαν του σωτηρος ημων θεου κοσμωσιν εν πασιν

¹¹ επεφανη γαρ η χαρις του θεου η σωτηριος πασιν ανθρωποις

¹² παιδευουσα ημας ινα αρνησαμενοι την ασεβειαν και τας κοσμικας επιθυμιας σωφρονως και δικαιως και ευσεβως ζησωμεν εν τω νυν αιωνι

¹³ προσδεχομενοι την μακαριαν ελπιδα και επιφανειαν της δοξης του μεγαλου θεου και σωτηρος ημων ιησου χριστου

¹⁴ ος εδωκεν εαυτον υπερ ημων ινα λυτρωσεται ημας απο πασης ανομιας και καθαρηση εαυτω λαον περιουσιον ζηλωτην καλων εργαων

¹⁵ ταυτα λαλει και παρακαλει και ελεγχε μετα πασης επιταγης μηδεις σου περιφρονειτω

3

¹ υπομνησκει αυτους αρχαις και εξουσιας υποτασσεσθαι πειθαρχειν προς παν εργον αγαθον ετοιμους ειναι

² μηδενα βλασφημειν αμαχους ειναι επιεικεις πασαν ενδεικνυμενους πραοτητα προς παντας ανθρωπους

³ ημεν γαρ ποτε και ημεις ανοητοι απειθεις πλανωμενοι δουλευοντες επιθυμιας και ηδοναις ποικιλαις εν κακια και φθονω διαγοντες στυγητοι μισουντες αλληλους

⁴ οτε δε η χρηστοτης και η φιλανθρωπια επεφανη του σωτηρος ημων θεου

⁵ ουκ εξ εργαων των εν δικαιοσυνη των εποιησαμεν ημεις αλλα κατα τον αυτου ελεον εσωσεν ημας δια λουτρου παλιγγενεσιας και ανακαινωσεως πνευματος αγιου

⁶ ου εξεχεεν εφ ημας πλουσιως δια ιησου χριστου του σωτηρος ημων

⁷ ινα δικαιωθεντες τη εκεινου χαριτι κληρονομοι γενωμεθα κατ ελπιδα ζωης αιωνιου

⁸ πιστος ο λογος και περι τουτων βουλομαι σε διαβεβαιουσθαι ινα φροντιζωσιν καλων εργαων προιστασθαι οι πεπιστευκοτες θεω ταυτα εστιν τα καλα και ωφελιμα τοις ανθρωποις

⁹ μωρας δε ζητησεις και γενεαλογιας και ερεις και μαχας νομικας περιστασο εισιν γαρ ανωφελεις και ματαιοι

¹⁰ αιρετικον ανθρωπον μετα μιαν και δευτεραν νουθεσιαν παραιτου

¹¹ ειδωσ οτι εξεστραπται ο τοιουτος και αμαρτανει ων αυτοκατακριτος

¹² οταν πεμψω αρτεμαν προς σε η τυχικον σπουδασον ελθειν προς με εισ νικοπολιν εκει γαρ κεκρικα παραχειμασαι

¹³ ζηναν τον νομικον και απολλω σπουδαιως προπεμψον ινα μηδεν αυτοις λειπη

¹⁴ μανθανετωσαν δε και οι ημετεροι καλων εργαων προιστασθαι εισ τας αναγκαιας χρειας ινα μη ωσιν ακαρποι

¹⁵ ασπαζονται σε οι μετ εμου παντες ασπασαι τους φιλονοντας ημας εν πιστει η χαρις μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

1 παυλος δεσμιος χριστου ιησου και τιμοθεος ο αδελφος φιλημονι τω αγαπητω και συνεργω ημων

2 και απφια τη αγαπητη και αρχιππω τω συστρατιωτη ημων και τη κατ οικον σου εκκλησια

3 χαρισ υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

4 ευχαριστω τω θεω μου παντοτε μνειαν σου ποιουμενος επι των προσευχων μου

5 ακουων σου την αγαπην και την πιστιν ην εχεις προς τον κυριον ιησουν και εισ παντας τους αγιους

6 οπως η κοινωνια της πιστεωσ σου ενεργησ γενηται εν επιγνωσει παντος αγαθου του εν ημιν εισ χριστον ιησουν

7 χαριν γαρ εχομεν πολλην και παρακλησιν επι τη αγαπη σου οτι τα σπλαγχνα των αγιων αναπεπαιται δια σου αδελφε

8 διο πολλην εν χριστω παρρησιαν εχων επιτασσειν σοι το ανηκον

9 δια την αγαπην μαλλον παρακαλω τιοιουτος ων ως παυλος πρεσβυτησ νυνι δε και δεσμιος ιησου χριστου

10 παρακαλω σε περι του εμου τεκνου ον εγεννησα εν τοις δεσμοις μου ονησιμον

11 τον ποτε σοι αχρηστον νυνι δε σοι και εμοι ευχρηστον ον ανεπεμψα

12 συ δε αυτον τουτ εστιν τα εμα σπλαγχνα προσλαβου

13 ον εγω εβουλομην προς εμαυτον κατεχειν ινα υπερ σου διακονη μοι εν τοις δεσμοις του ευαγγελιου

14 χωρισ δε της σης γνωμησ ουδεν ηθελησα ποιησαι ινα μη ως κατα αναγκην το αγαθον σου η αλλα κατα εκουσιον

15 ταχα γαρ δια τουτο εχωρισθη προς ωραν ινα αιωνιον αυτον απεχησ

16 ουκετι ως δουλον αλλ υπερ δουλον αδελφον αγαπητον μαλιστα εμοι ποσω δε μαλλον σοι και εν σαρκι και εν κυριω

17 ει ουν με εχεις κοινωνον προσλαβου αυτον ως εμε

18 ει δε τι ηδικησεν σε η οφειλει τουτο εμοι ελλογει

19 εγω παυλος εγραψα τη εμη χειρι εγω αποτισω ινα μη λεγω σοι οτι και σεαυτον μοι προσοφειλεις

20 ναι αδελφε εγω σου οναιμην εν κυριω αναπαυσον μου τα σπλαγχνα εν κυριω

21 πεποιθωσ τη υπακοη σου εγραψα σοι ειδωσ οτι και υπερ ο λεγω ποιησεισ

22 αμα δε και ετοιμαζε μοι ξενιαν ελιπιζω γαρ οτι δια των προσευχων υμων χαρισθησομαι υμιν

23 ασπαζονται σε επαφρασ ο συναιχμαλωτος μου εν χριστω ιησου

24 μαρκος αρισταρχος δημασ λουκασ οι συνεργοι μου

25 η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματοσ υμων αμην

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

¹ πολυμερως και πολυτροπως παλαι ο θεος λαλησας τοις πατρασιν εν τοις προφηταις επ εσχατου των ημερων τουτων ελαλησεν ημιν εν υιω

² ον εθηκεν κληρονομον παντων δι ου και τους αιωνας εποιησεν

³ ος ων απαυγασμα της δοξης και χαρακτηρ της υποστασεως αυτου φερων τε τα παντα τω ρηματι της δυναμειως αυτου δι εαυτου καθαρισμον ποιησαμενος των αμαρτιων ημων εκαθισεν εν δεξια της μεγαλωσυνης εν υψηλοις

⁴ τοσουτω κρειττων γενομενος των αγγελων οσω διαφορωτερον παρ αυτους κεκληρονομηκεν ονομα

⁵ τιτι γαρ ειπεν ποτε των αγγελων υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε και παλιν εγω εσομαι αυτω εις πατερα και αυτος εσται μοι εις υιον

⁶ οταν δε παλιν εισαγαγη τον πρωτοτοκον εις την οικουμενην λεγει και προσκυνησατωσαν αυτω παντες αγγελοι θεου

⁷ και προς μεν τους αγγελους λεγει ο ποιων τους αγγελους αυτου πνευματα και τους λειτουργους αυτου πυρος φλογα

⁸ προς δε τον υιον ο θρονος σου ο θεος εις τον αιωνα του αιωνος ραβδος ευθυτητος η ραβδος της βασιλειας σου

⁹ ηγαπησας δικαιοσυνην και εμισησας ανομιαν δια τουτο εχρισεν σε ο θεος ο θεος σου ελαιον αγαλλιασεως παρα τους μετοχους σου

¹⁰ και συ κατ αρχας κυριε την γην εθεμελιωσας και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι

¹¹ αυτοι απολονται συ δε διαμενεις και παντες ωσ ιματιον παλαιωθησονται

¹² και ωσει περιβολαιον ελιξεισιν αυτους και αλλαγησονται συ δε ο αυτος ει και τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν

¹³ προς τινα δε των αγγελων ειρηκεν ποτε καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου

¹⁴ ουχι παντες εισιν λειτουργικα πνευματα εις διακονιαν αποστελλομενα δια τους μελλοντας κληρονομειν σωτηριαν

2

¹ δια τουτο δει περισσοτερωσ ημασ προσεχειν τοις ακουσθεισιν μηποτε παραρρωμεν

² ει γαρ ο δι αγγελων λαληθεισ λογος εγενετο βεβαιος και πασα παραβασις και παρακοη ελαβεν ενδικον μισθαποδοσιαν

³ πως ημεις εκφουζομεθα τηλικαυτης αμελησαντες σωτηριασ ητις αρχην λαβουσα λαλεισθαι δια του κυριου υπο των ακουσαντων εις ημασ εβεβαιωθη

⁴ συνεπιμαρτυρουντοσ του θεου σημειοις τε και τερασιν και ποικιλαισ δυναμεισιν και πνευματος αγιου μερισμοις κατα την αυτου θελησιν

⁵ ου γαρ αγγελοισ υπεταξεν την οικουμενην την μελλουσαν περι ησ λαλουμεν

⁶ διεμαρτυρατο δε που τισ λεγων τι εστιν ανθρωπος οτι μιμησκη αυτου η υιος ανθρωπου οτι επισκεπη αυτον

⁷ ηλαττωσας αυτον βραχυ τι παρ αγγελουσ δοξη και τιμη εστεφανωσας αυτον

⁸ παντα υπεταξασ υποκατω των ποδων αυτου εν γαρ τω υποταξαι αυτω τα παντα ουδεν αφηκεν αυτω ανυποτακτον νυν δε ουπω ορωμεν αυτω τα παντα υποταγαμενα

⁹ τον δε βραχυ τι παρ αγγελουσ ηλαττωμενον βλεπομεν ιησουν δια το παθημα του θανατου δοξη και τιμη εστεφανωμενον οπως χαριτι θεου υπερ παντος γευσηται θανατου

¹⁰ επρεπεν γαρ αυτω δι ον τα παντα και δι ου τα παντα πολλους υιους εις δοξαν αγαγοντα τον αρχηγον της σωτηριασ αυτων δια παθηματων τελειωσαι

11 ο τε γαρ αγιαζων και οι αγιαζομενοι εξ ενος παντες δι ην αιτιαν ουκ επαισχυνεται αδελφους αυτους καλειν

12 λεγων απαγγελω το ονομα σου τοις αδελφοις μου εν μεσω εκκλησιας υμνησω σε

13 και παλιν εγω εσομαι πεποithωσ επ αυτω και παλιν ιδου εγω και τα παιδια α μοι εδωκεν ο θεος

14 επει ουν τα παιδια κεκοινωνηκεν σαρκος και αιματος και αυτος παραπλησιωσ μετεσχεν των αυτων ινα δια του θανατου καταργηση τον το κρατος εχοντα του θανατου τουτ εστιν τον διαβολον

15 και απαλλαξη τουτους οσοι φοβω θανατου δια παντος του ζην ενοχοι ησαν δουλειασ

16 ου γαρ δηπου αγγελων επιλαμβανεται αλλα σπερματος αβρααμ επιλαμβανεται

17 οθεν ωφειλεν κατα παντα τοις αδελφοις ομοιωθηναι ινα ελεμων γενηται και πιστος αρχιερευς τα προς τον θεον εις το ιλασκεσθαι τας αμαρτιας του λαου

18 εν ω γαρ πεπονθεν αυτος πειρασθεις δυναται τοις πειραζομενοις βοηθησαι

3

1 οθεν αδελφοι αγιοι κλησεωσ επουρανιου μετοχοι κατανοησατε τον αποστολον και αρχιερεα της ομολογιας ημων ιησουν χριστον

2 πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον ωσ και μωυσησ εν ολω τω οικω αυτου

3 πλειονος γαρ δοξησ ουτος παρα μωυσησ ηξιωται καθ οσον πλειονα τιμην εχει του οικου ο κατασκευασασ αυτον

4 πασ γαρ οικος κατασκευαζεται υπο τινος ο δε τα παντα κατασκευασασ θεος

5 και μωυσησ μεν πιστος εν ολω τω οικω αυτου ωσ θεραπων εις μαρτυριον των λαλητησομενων

6 χριστος δε ωσ υιοσ επι τον οικον αυτου ου οικος εσμεν ημεις εανπερ την παρρησιαν και το καυχημα της ελπιδος μεχρι τελουσ βεβαιαν κατασχωμεν

7 διο καθωσ λεγει το πνευμα το αγιον σημερον εαν της φωνησ αυτου ακουσητε

8 μη σκληρυνητε τας καρδιασ υμων ωσ εν τω παραπικρασμω κατα την ημεραν του πειρασμου εν τη ερημω

9 ου πειρασαν με οι πατερεσ υμων εδοκιμασαν με και ειδον τα εργα μου τεσσαρακοντα ετη

10 διο προσωχθισα τη γενεα εκεινη και ειπον αιε πλανωνται τη καρδια αυτοι δε ουκ εγνωσαν τασ οδουσ μου

11 ωσ ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου

12 βλεπετε αδελφοι μηποτε εσται εν τινι υμων καρδια πονηρα απιστιασ εν τω αποστηναι απο θεου ζωντος

13 αλλα παρακαλειτε εαυτουσ καθ εκαστην ημεραν καθι ου το σημερον καλειται ινα μη σκληρυνθη εξ υμων τισ απατη της αμαρτιασ

14 μετοχοι γαρ γεγοναμεν του χριστου εανπερ την αρχην της υποστασεωσ μεχρι τελουσ βεβαιαν κατασχωμεν

15 εν τω λεγεσθαι σημερον εαν της φωνησ αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τας καρδιασ υμων ωσ εν τω παραπικρασμω

16 τινεσ γαρ ακουσαντεσ παρεπικραναν αλλ ου παντεσ οι εξελθοντεσ εξ αιγυπτου δια μωυσεωσ

17 τισιν δε προσωχθισεν τεσσαρακοντα ετη ουχι τοις αμαρτησασιν ων τα κωλα επεσεν εν τη ερημω

18 τισιν δε ωμοσεν μη εισελευσεσθαι εις την καταπαυσιν αυτου ει μη τοις απειθησασιν

19 και βλεπομεν οτι ουκ ηδυνηθησαν εισελθειν δι απιστιαν

4

¹ φοβηθωμεν ουν μηποτε καταλειπομενησ επαγγελιασ εισελθειν εισ την καταπαυσιν αυτου δοκη τις εξ υμων υστερηκεναι

² και γαρ εσμεν ευηγγελισμενοι καθαπερ κακεινοι αλλ ουκ ωφελησεν ο λογος της ακοησ εκεινουσ μη συγκεκραμενουσ τη πιστει τοισ ακουσασιν

³ εισερχομεθα γαρ εισ την καταπαυσιν οι πιστευσαντεσ καθωσ ειρηκεν ωσ ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εισ την καταπαυσιν μου καιτοι των εργαων απο καταβολησ κοσμου γενηθεντων

⁴ ειρηκεν γαρ που περι της εβδομησ ουτωσ και κατεπαυσεν ο θεοσ εν τη ημερα τη εβδομη απο παντων των εργαων αυτου

⁵ και εν τωτω παλιν ει εισελευσονται εισ την καταπαυσιν μου

⁶ επει ουν απολειπεται τινασ εισελθειν εισ αυτην και οι προτερον ευαγγελισθεντεσ ουκ εισηλθον δι απειθειαν

⁷ παλιν τινα οριζει ημεραν σημερον εν δαυιδ λεγων μετα τοσουτου χρονου καθωσ ειρηται σημερον εαν της φωνησ αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τασ καρδιασ υμων

⁸ ει γαρ αυτουσ ιησουσ κατεπαυσεν ουκ αν περι αλλησ ελαλει μετα ταυτα ημερασ

⁹ αρα απολειπεται σαββατισμοσ τω λαω του θεου

¹⁰ ο γαρ εισελθων εισ την καταπαυσιν αυτου και αυτοσ κατεπαυσεν απο των εργαων αυτου ωσπερ απο των ιδιων ο θεοσ

¹¹ σπουδασωμεν ουν εισελθειν εισ εκεινην την καταπαυσιν ινα μη εν τω αυτω τισ υποδειγματι πεση της απειθειασ

¹² ζων γαρ ο λογοσ του θεου και ενεργησ και τομωτεροσ υπερ πασαν μαχαιραν διστομον και δικνουμενοσ αχρι μερισμου ψυχησ τε και πνευματοσ αρμων τε και μυελων και κριτικοσ ενθυμησεων και εννοιων καρδιασ

¹³ και ουκ εστιν κτισισ αφανησ ενωπιον αυτου παντα δε γυμνα και τετραχηλισμενα τοισ οφθαλμοισ αυτου προσ ον ημιν ο λογοσ

¹⁴ εχοντεσ ουν αρχιερα μεγαν διεληλυθοτα τουσ ουρανουσ ιησουσ τον υιον του θεου κρατωμεν της ομολογιασ

¹⁵ ου γαρ εχομεν αρχιερα μη δυναμενον συμπαθησαι ταισ ασθενειασι ημων πεπειραμενον δε κατα παντα καθ ομοιοτητα χωρισ αμαρτιασ

¹⁶ προσερχομεθα ουν μετα παρηγιασ τω θρονω της χαριτοσ ινα λαβωμεν ελεον και χαριν ευρωμεν εισ ευκαιρον βοηθειαν

5

¹ πασ γαρ αρχιερευσ εξ ανθρωπων λαμβανομενοσ υπερ ανθρωπων καθισταται τα προσ τον θεον ινα προσφερη δωρα τε και θυσιασ υπερ αμαρτιων

² μετριοπαθειν δυναμενοσ τοισ αγνοουσιν και πλανωμενοισ επει και αυτοσ περικειται ασθενειαν

³ και δια ταυτην οφειλει καθωσ περι του λαου ουτωσ και περι εαυτου προσφερειν υπερ αμαρτιων

⁴ και ουχ εαυτω τισ λαμβανει την τιμην αλλα καλουμενοσ υπο του θεου καθαπερ και ααρων

⁵ ουτωσ και ο χριστοσ ουχ εαυτον εδοξασεν γενηθηναι αρχιερα αλλ ο λαλησασ προσ αυτον υιοσ μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε

⁶ καθωσ και εν ετερω λεγει συ ιερευσ εισ τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ

⁷ οσ εν ταισ ημεραισ της σαρκου αυτου δεησεισ τε και ικετηριασ προσ τον δυναμενον σωζειν αυτον εκ θανατου μετα κραυγησ ισχυρασ και δακρυων προσενεγκασ και εισακουσθεισ απο της ευλαβιασ

⁸ καιπερ ων υιοσ εμαθεν αφ ων επαθεν την υπακοην

⁹ και τελειωθεισ εγενετο τοισ υπακουουσιν αυτω πασιν αιτιοσ σωτηριασ αιωνιου

¹⁰ προσαγορευθεισ υπο του θεου αρχιερευσ κατα την ταξιν μελχισεδεκ

¹¹ περι ου πολυσ ημιν ο λογοσ και δυσερμηνευτοσ λεγειν επει νωθροι γεγονατε ταισ ακοαισ

¹² και γαρ οφειλοντεσ εινα διδασκαλοι δια τον χρονον παλιν χρειαν εχετε του διδασκειν υμασ τινα τα στοιχεια τησ αρχησ των λογιων του θεου και γεγονατε χρειαν εχοντεσ γαλακτοσ και ου στερεασ τροφησ

¹³ πασ γαρ ο μετεχων γαλακτοσ απειροσ λογου δικαιοσυνησ νηπιουσ γαρ εστιν

¹⁴ τελειων δε εστιν η στερεα τροφη των δια την εξιν τα αισθητηρια γεγυμασμενα εχοντων προς διακρισιν καλου τε και κακου

6

¹ διο αφεντεσ τον τησ αρχησ του χριστου λογον επι την τελειοτητα φερωμεθα μη παλιν θεμελιον καταβαλλομενοι μετανοιασ απο νεκρων εργων και πιστεωσ επι θεον

² βαπτισμων διδαχησ επιθεσεωσ τε χειρων αναστασεωσ τε νεκρων και κριματοσ αιωνιου

³ και τουτο ποιησωμεν εανπερ επιτρηη ο θεοσ

⁴ αδυνατον γαρ τουσ απαξ φωτισθεντασ γευσαμενουσ τε τησ δωρεασ τησ επουρανιου και μετοχοουσ γενηθεντασ πνευματοσ αγιου

⁵ και καλον γευσαμενουσ θεου ρημα δυναμεισ τε μελλοντοσ αιωνοσ

⁶ και παραπεσοντασ παλιν ανακαινιζειν εισ μετανοιαν ανασταυρουντασ εαυτοισ τον υιον του θεου και παραδειγματιζοντασ

⁷ γη γαρ η πιουσα τον επ αυτησ πολλακισ ερχομενον υετον και τικτουσα βοτανην ευθετον εκεινοισ δι ουσ και γεωργεται μεταλαμβανει ευλογιασ απο του θεου

⁸ εκφερουσα δε ακανθασ και τριβολουσ αδοκιμοσ και καταρασ εγγυσ ησ το τελοσ εισ καυσιν

⁹ πεπεισμεθα δε περι υμων αγαπητοι τα κρεισσονα και εχομενα σωτηριασ ει και ουτωσ λαλουμεν

¹⁰ ου γαρ αδικοσ ο θεοσ επιλαθεσθαι του εργου υμων και του κοπου τησ αγαπησ ησ ενεδειξασθε εισ το ονομα αυτου διακονησαντεσ τοισ αγιοισ και διακονουντεσ

¹¹ επιθυμουμεν δε εκαστον υμων την αυτην ενδεικνυσθαι σπουδην προς την πληροφοριαν τησ ελπιδοσ αχρι τελουσ

¹² ινα μη νωθροι γενησθε μιμηται δε των δια πιστεωσ και μακροθυμιασ κληρονομουντων τασ επαγγελιασ

¹³ τω γαρ αβρααμ επαγγειλαμενοσ ο θεοσ επει κατ ουδενοσ ειχεν μειζονοσ ομοσαι ωμοσεν καθ εαυτου

¹⁴ λεγων η μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω σε

¹⁵ και ουτωσ μακροθυμησασ επετυχεν τησ επαγγελιασ

¹⁶ ανθρωποι μεν γαρ κατα του μειζονοσ ομνυουσιν και πασησ αυτοισ αντιλογιασ περασ εισ βεβαιωσιν ο ορκοσ

¹⁷ εν ω περισσοτερον βουλομενοσ ο θεοσ επιδειξαι τοισ κληρονομοισ τησ επαγγελιασ το αμεταθετον τησ βουλησ αυτου εμεσιτευσεν ορκω

¹⁸ ινα δια δυο πραγματων αμεταθετων εν οισ αδυνατον ψευσασθαι θεον ισχυραν παρακλησιν εχωμεν οι καταφυγοντεσ κρατησαι τησ προκειμενησ ελπιδοσ

¹⁹ ην ωσ ακυραν εχομεν τησ ψυχησ ασφαλη τε και βεβαιαν και εισερχομενην εισ το εσωτερον του καταπετασματοσ

²⁰ οπου προδρομοσ υπερ ημων εισηλθεν ιησοουσ κατα την ταξιν μελχισεδεκ αρχιερευσ γενομενοσ εισ τον αιωνα

7

1 ουτος γαρ ο μελχισεδεκ βασιλευσ σαλημ ιερευσ του θεου του υψιστου ο συναντησασ αβρααμ υποστρεφοντι απο της κοπησ των βασιλεων και ευλογησασ αυτον

2 ω και δεκατην απο παντων εμερισεν αβρααμ πρωτον μεν ερμηνευομενοσ βασιλευσ δικαιοσυνησ επειτα δε και βασιλευσ σαλημ ο εστιν βασιλευσ ειρηνησ

3 απατωρ αμητωρ αγενεαλογητοσ μητε αρχην ημερων μητε ζωησ τελοσ εχων αφωμοιωμενοσ δε τω υιω του θεου μενει ιερευσ εισ το διηνεκεσ

4 θεωρειτε δε πηλικοσ ουτοσ ω και δεκατην αβρααμ εδωκεν εκ των ακροθινων ο πατριαρχησ

5 και οι μεν εκ των υιων λειυ την ιερατειαν λαμβανοντεσ εντολην εχουσιν αποδεκατον τον λαον κατα τον νομον τουτ εστιν τουσ αδελφουσ αυτων καιπερ εξεληλυθοτασ εκ της οσφυοσ αβρααμ

6 ο δε μη γενεαλογουμενοσ εξ αυτων δεδεκατωκεν τον αβρααμ και τον εχοντα τασ επαγγελιασ ευλογηκεν

7 χωρισ δε πασησ αντιλογιασ το ελαττον υπο του κρειττονοσ ευλογειται

8 και ωδε μεν δεκατασ αποθησκοντεσ ανθρωποι λαμβανουσιν εκει δε μαρτυρουμενοσ οτι ζη

9 και ωσ εποσ ειπειν δια αβρααμ και λειυ ο δεκατασ λαμβανων δεδεκατωτα

10 ετι γαρ εν τη οσφυι του πατροσ ην οτε συνηνητησεν αυτω ο μελχισεδεκ

11 ει μεν ουν τελειωσισ δια της λευιτικησ ιερωσυνησ ην ο λαοσ γαρ επ αυτη νενομοθετητο τισ ετι χρεια κατα την ταξιν μελχισεδεκ ετερον ανιστασθαι ιερα και ου κατα την ταξιν ααρων λεγεσθαι

12 μετατιθεμενησ γαρ της ιερωσυνησ εξ αναγκησ και νομου μεταθεσισ γινεται

13 εφ ον γαρ λεγεται ταυτα φυλησ ετερασ μετεσχηκεν αφ ησ ουδεισ προσεσχηκεν τω θυσιαστηριω

14 προδηλον γαρ οτι εξ ιουδα ανατεταλκεν ο κυριοσ ημων εισ ην φυλην ουδεν περι ιερωσυνησ μωυσησ ελαλησεν

15 και περισσοτερον ετι καταδηλον εστιν ει κατα την ομοιοτητα μελχισεδεκ ανισταται ιερευσ ετεροσ

16 οσ ου κατα νομον εντολησ σαρκικησ γεγονεν αλλα κατα δυναμιν ζωησ ακαταλυτου

17 μαρτυρει γαρ οτι συ ιερευσ εισ τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ

18 αθητησισ μεν γαρ γινεται προαγουσησ εντολησ δια το αυτησ ασθενεσ και ανωφελεσ

19 ουδεν γαρ ετελειωσεν ο νομοσ επεισαγωγη δε κρειττονοσ ελπιδοσ δι ησ εγγιζομεν τω θεω

20 και καθ οσον ου χωρισ ορκωμοσιασ οι μεν γαρ χωρισ ορκωμοσιασ εισιν ιερεισ γεγονοτεσ

21 ο δε μετα ορκωμοσιασ δια του λεγοντοσ προσ αυτον ωμοσεν κυριοσ και ου μεταμεληθησεται συ ιερευσ εισ τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ

22 κατα τοσουτον κρειττονοσ διαθηκησ γεγονεν εγγυοσ ιησουσ

23 και οι μεν πλειονεσ εισιν γεγονοτεσ ιερεισ δια το θανατω κωλυεσθαι παραμενειν

24 ο δε δια το μενειν αυτον εισ τον αιωνα απαραβατον εχει την ιερωσυνην

25 οθεν και σωζειν εισ το παντελεσ δυναται τουσ προσερχομενουσ δι αυτου τω θεω παντοτε ζων εισ το εντυγχανειν υπερ αυτων

26 τοιουτοσ γαρ ημιν επρεπεν αρχιερευσ οσιοσ ακακοσ αμιαντοσ κεχωρισμενοσ απο των αμαρτωλων και υψηλοτεροσ των ουρανων γενομενοσ

27 οσ ουκ εχει καθ ημεραν αναγκην ωσπερ οι αρχιερεισ προτερον υπερ των ιδιων αμαρτιων θυσιασ αναφερειν επειτα των του λαου τουτο γαρ εποιησεν εφαπαξ εαυτον ανενεγκασ

28 ο νομοσ γαρ ανθρωπουσ καθιστησιν αρχιερεισ εχοντασ ασθενειαν ο λογοσ δε της ορκωμοσιασ της μετα τον νομον υιον εισ τον αιωνα τετελειωμενον

8

¹ κεφαλαιον δε επι τοις λεγομενοις τοιουτον εχομεν αρχιερα ος εκαθισεν εν δεξια του θρονου της μεγαλωσυνης εν τοις ουρανοις

² των αγιων λειτουργος και της σκηνης της αληθινης ην επηξεν ο κυριος και ουκ ανθρωπος

³ πας γαρ αρχιερευς εις το προσφερειν δωρα τε και θυσιας καθισταται οθεν αναγκαιον εχειν τι και τουτον ο προσενεγκη

⁴ ει μεν γαρ ην επι γης ουδ αν ην ιερευς οντων των ιερων των προσφεροντων κατα τον νομον τα δωρα

⁵ οιτινες υποδειγματι και σκια λατρευουσιν των επουρανιων καθως κεχηματισται μωυσης μελλων επιτελειν την σκηνην ορα γαρ φησιν ποιησεις παντα κατα τον τυπον τον δειχθεντα σοι εν τω ορει

⁶ νυνι δε διαφορωτερας τετυχεν λειτουργιας οσω και κρειττονος εστιν διαθηκης μεσιτης ητις επι κρειττοσιν επαγγελιας νενομοθηταται

⁷ ει γαρ η πρωτη εκεινη ην αμεμπος ουκ αν δευτερας εξητειτο τοπος

⁸ μεμφομενος γαρ αυτοις λεγει ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και συντελεσω επι τον οικον ισραηλ και επι τον οικον ιουδα διαθηκην καινην

⁹ ου κατα την διαθηκην ην εποιησα τοις πατρασιν αυτων εν ημερα επιλαβομενου μου της χειρος αυτων εξαγαγειν αυτοουσ εκ γης αιγυπτου οτι αυτοι ουκ ενεμειναν εν τη διαθηκη μου καγω ημελησα αυτων λεγει κυριος

¹⁰ οτι αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι τω οικω ισραηλ μετα τας ημερας εκεινας λεγει κυριος διδους νομουσ μου εις την διανοιαν αυτων και επι καρδιας αυτων επιγραψω αυτοουσ και εσομαι αυτοις εις θεον και αυτοι εσονται μοι εις λαον

¹¹ και ου μη διδαξωσιν εκαστος τον πολιτην αυτου και εκαστος τον αδελφον αυτου λεγων γνωθι τον κυριον οτι παντες ειδησουσιν με απο μικρου αυτων εωσ μεγαλου αυτων

¹² οτι ιλεωσ εσομαι ταις αδικιας αυτων και των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη μνησθω ετι

¹³ εν τω λεγειν καινην πεπαλαιωκεν την πρωτην το δε παλαιουμενον και γηρασκον εγγυσ αφανισμου

9

¹ ειχεν μεν ουν και η πρωτη δικαιωματα λατρειας το τε αγιον κοσμικον

² σκηνη γαρ κατεσκευασθη η πρωτη εν η η τε λυχνια και η τραπεζα και η προθεσις των αρτων ητις λεγεται αγια

³ μετα δε το δευτερον καταπετασμα σκηνη η λεγομενη αγια αγιων

⁴ χρουσυν εχουσα θυμιατηριον και την κιβωτον της διαθηκης περικεκαλυμμενη παντοθεν χρυσιω εν η σταμνος χρυση εχουσα το μαννα και η ραβδος ααρων η βλαστησασα και αι πλακες της διαθηκης

⁵ υπερανω δε αυτης χερουβιμ δοξης κατασκιαζοντα το ιλαστηριον περι ων ουκ εστιν νυν λεγειν κατα μερος

⁶ τουτων δε ουτως κατεσκευασμενων εις μεν την πρωτην σκηνην δια παντος εισιασιν οι ιερεις τας λατρειας επιτελουντες

⁷ εις δε την δευτεραν απαξ του ενιαυτου μονος ο αρχιερευς ου χωρισ αιματος ο προσφερει υπερ εαυτου και των του λαου αγνοηματων

⁸ τουτο δηλοντος του πνευματος του αγιου μηπω πεφανερωσθαι την των αγιων οδον ετι της πρωτης σκηνης εχουσης στασιν

⁹ ητις παραβολη εις τον καιρον τον ενεστηκοτα καθ ον δωρα τε και θυσαι προσφέρονται μη δυναμεναι κατα συνειδησιν τελειωσαι τον λατρευοντα

10 μονον επι βρωμασιν και πομασιν και διαφοροις βαπτισμοισ και δικαιομασιν σαρκος μεχρι καιρου διορθωσεωσ επικειμενα

11 χριστος δε παραγενομενος αρχιερευς των μελλοντων αγαθων δια της μειζονοσ και τελειοτερασ σκηνησ ου χειροποιητου τουτ εστιν ου ταυτησ της κτισεωσ

12 ουδε δι αιματοσ τραγων και μοσχων δια δε του ιδιου αιματοσ εισηλθεν εφαπαξ εισ τα αγια αιωνιαν λυτρωσιν ευραμενοσ

13 ει γαρ το αιμα ταυρων και τραγων και σποδοσ δαμαλεωσ ραντιζουσα τουσ κεκοινωμενουσ αγιαζει προσ την της σαρκοσ καθαροτητα

14 ποσω μαλλον το αιμα του χριστου οσ δια πνευματοσ αιωνιου εαυτον προσηνεγκεν αμωμον τω θεω καθαριει την συνειδησιν υμων απο νεκρων εργων εισ το λατρευειν θεω ζωντι

15 και δια τουτο διαθηκησ καινησ μεσιτησ εστιν οπωσ θανατου γενομενου εισ απολυτρωσιν των επι τη πρωτη διαθηκη παραβασεων την επαγγελιαν λαβωσιν οι κεκλημενοι της αιωνιου κληρονομιασ

16 οπου γαρ διαθηκη θανατον αναγκη φερεσθαι του διαθεμενου

17 διαθηκη γαρ επι νεκροισ βεβαια επει μηποτε ισχυει οτε ζη ο διαθεμενοσ

18 οθεν ουδ η πρωτη χωρισ αιματοσ εγκεκαινισται

19 λαληθεισισ γαρ πασησ εντολησ κατα νομον υπο μωυσεωσ παντι τω λαω λαβων το αιμα των μοσχων και τραγων μετα υδατοσ και εριου κοκκινου και υσωπου αυτο τε το βιβλιον και παντα τον λαον ερραντισεν

20 λεγων τουτο το αιμα της διαθηκησ ησ ενετειλατο προσ υμασ ο θεοσ

21 και την σκηνην δε και παντα τα σκευη της λειτουργιασ τω αιματι ομοιωσ ερραντισεν

22 και σχεδον εν αιματι παντα καθαριζεται κατα τον νομον και χωρισ αιματεκχυσιασ ου γινεται αφεσισ

23 αναγκη ουν τα μεν υποδειγματα των εν τοισ ουρανοισ τουτοισ καθαριζεσθαι αυτα δε τα επουρανια κρειττοσιν θυσιαισ παρα ταυτασ

24 ου γαρ εισ χειροποιητα αγια εισηλθεν ο χριστοσ αντιτυπα των αληθινων αλλ εισ αυτον τον ουρανον νυν εμφανισθηται τω προσωπω του θεου υπερ ημων

25 ουδ ινα πολλακισ προσφερη εαυτον ωσπερ ο αρχιερευς εισερχεται εισ τα αγια κατ ενιαυτον εν αιματι αλλοτριω

26 επει εδει αυτον πολλακισ παθειν απο καταβολησ κοσμου νυν δε απαξ επι συντελεια των αιωνων εισ αθετησιν αμαρτιασ δια της θυσιασ αυτου πεφανερωται

27 και καθ οσον αποκειται τοισ ανθρωποισ απαξ αποθανειν μετα δε τουτο κρισισ

28 ουτωσ και ο χριστοσ απαξ προσενεχθεισ εισ το πολλων ανενεγκεν αμαρτιασ εκ δευτερου χωρισ αμαρτιασ οφθησεται τοισ αυτον απεκδεχομενοισ εισ σωτηριαν

10

1 σκιαν γαρ εχων ο νομοσ των μελλοντων αγαθων ουκ αυτην την εικονα των πραγματων και ενιαυτον ταισ αυταιισ θυσιαισ ασ προσφερουσιν εισ το διηνεκεσ ουδεποτε δυνανται τουσ προσερχομενουσ τελειωσαι

2 επει ουκ αν επαυσαντο προσφερομεναι δια το μηδεμιαν εχειν επι συνειδησιν αμαρτιων τουσ λατρευοντασ απαξ κεκαθαρμενουσ

3 αλλ εν αυταιισ αναμνησισ αμαρτιων κατ ενιαυτον

4 αδυνατον γαρ αιμα ταυρων και τραγων αφαιρειν αμαρτιασ

5 διο εισερχομενοσ εισ τον κοσμον λεγει θυσιαν και προσφοραν ουκ ηθελησασ σωμα δε κατηρτισω μοι

6 ολοκαυτωματα και περι αμαρτιασ ουκ ευδοκησασ

7 τοτε ειπον ιδου ηκω εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται περι εμου του ποιησαι ο θεοσ το θελημα σου

8 ανωτερον λεγων οτι θυσιαν και προσφοραν και ολοκαυτωματα και περι αμαρτιας ουκ ηβηλησας ουδε ευδοκησας αιτινες κατα τον νομον προσφερονται

9 τοτε ειρηκεν ιδου ηκω του ποιησαι ο θεος το θελημα σου αναιρει το πρωτον ινα το δευτερον στηση

10 εν ω θεληματι ηγιασμενοι εσμεν οι δια της προσφορας του σωματος ιησου χριστου εφραπαξ

11 και πας μεν ιερευς εστηκεν καθ ημεραν λειτουργων και τας αυτας πολλακις προσφερων θυσιας αιτινες ουδεποτε δυνανται περιελειν αμαρτιας

12 αυτος δε μιαν υπερ αμαρτιων προσενεγκας θυσιαν εις το διηνεκες εκαθισεν εν δεξια του θεου

13 το λοιπον εκδεχομενος εως τεθωσιν οι εχθροι αυτου υποποδιον των ποδων αυτου

14 μια γαρ προσφορα τετελειωκεν εις το διηνεκες τους αγιαζομενους

15 μαρτυρει δε ημιν και το πνευμα το αγιον μετα γαρ το προειρηκεναι

16 αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι προς αυτους μετα τας ημερας εκεινας λεγει κυριος διδους νομους μου επι καρδιας αυτων και επι των διανοιων αυτων επιγραψω αυτους

17 και των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη μνησθω ετι

18 οπου δε αφεσις τουτων ουκετι προσφορα περι αμαρτιας

19 εχοντες ουν αδελφοι παρρησιαν εις την εισοδον των αγιων εν τω αιματι ιησου

20 την ενεκαινισεν ημιν οδον προσφατον και ζωσαν δια του καταπατασματος τουτ εστιν της σαρκος αυτου

21 και ιερα μεγαν επι τον οικον του θεου

22 προσερχωμεθα μετα αληθινης καρδιας εν πληροφορια πιστεωσ ερραντισμενοι τας καρδιας απο συνειδησεωσ πονηρας και λελουμενοι το σωμα υδατι καθαρω

23 κατεχωμεν την ομολογιαν της ελπιδος ακλινη πιστος γαρ ο επαγγειλαμενος

24 και κατανωμεν αλληλους εις παροξυσμον αγαπης και καλων εργαων

25 μη εγκαταλειποντες την επισυναγωγην εαυτων καθωσ εθος τισιν αλλα παρακαλουντες και τοσουτω μαλλον οσω βλεπετε εγγιζουσαν την ημεραν

26 εκουσιωσ γαρ αμαρτανοντων ημων μετα το λαβειν την επιγνωσιν της αληθειας ουκετι περι αμαρτιων απολειπεται θυσια

27 φοβερα δε τισ εκδοχη κρισεωσ και πυρος ζηλος εσθιειν μελλοντος τους υπεραντιους

28 αθητησας τισ νομον μωυσεωσ χωρισ οικτιρμων επι δυσιν η τρισιν μαρτυσιν αποθνησκει

29 ποσω δοκειτε χειρονος αξιωθησεται τιμωριας ο τον υιον του θεου καταπατησας και το αιμα της διαθηκης κοινον ηγησαμενος εν ω ηγιασθη και το πνευμα της χαριτος ενυβρισας

30 οιδαμεν γαρ τον ειποντα εμοι εκδικησις εγω ανταποδωσω λεγει κυριος και παλιν κυριος κρινει τον λαον αυτου

31 φοβερον το εμπεισειν εις χειρας θεου ζωντος

32 αναμνησθεσθε δε τας προτερον ημερας εν αις φωτισθεντες πολλην αθλησιν υπεμεινατε παθηματων

33 τουτο μεν ονειδισμοις τε και θλιψεισιν θεατριζομενοι τουτο δε κοινωνοι των ουτωσ αναστρεφομενων γενηθεντες

34 και γαρ τοις δεσμοις μου συνεπαθησατε και την αρπαγην των υπαρχοντων υμων μετα χαρας προσεδεξασθε γινωσκοντες εχειν εαυτοις κρειττονα υπαρξιν εν ουρανοις και μενουσαν

35 μη αποβαλητε ουν την παρρησιαν υμων ητις εχει μισθαποδοσιαν μεγαλην

36 υπομονησ γαρ εχετε χρειαν ινα το θελημα του θεου ποιησαντες κομισησθε την επαγγελιαν

37 ετι γαρ μικρον οσον οσον ο ερχομενος ηξει και ου χρονει

³⁸ ο δε δικαίος εκ πίστεως ζητείται και εαν υποστείληται ουκ ευδοκεί η ψυχή μου εν αυτώ

³⁹ ημεις δε ουκ εσμεν υποστολήσ εις απώλειαν αλλά πίστεως εις περιποίησιν ψυχής

11

¹ εστιν δε πίστις ελπίζομενων υποστάσι πραγμάτων ελεγχος ου βλεπομενων

² εν ταυτη γαρ εμαρτυρηθησαν οι πρεσβυτεροι

³ πιστει νοουμεν κατηγορησθαι τους αιωνας ρηματι θεου εις το μη εκ φαινομενων τα βλεπομενα γεγονεναι

⁴ πιστει πλειονα θυσιαν αβελ παρα καιν προσηνεγκεν τω θεω δι ης εμαρτυρηθη ειναι δικαίος μαρτυρουντος επι τοις δωροις αυτου του θεου και δι αυτης αποθανων επι λαλειται

⁵ πιστει ενωχ μετετεθη του μη ιδειν θανατον και ουχ ευρισκετο διοτι μετεθηκεν αυτον ο θεος προ γαρ της μεταθεσεως αυτου μεμαρτυρηται ευηρεστηκεναι τω θεω

⁶ χωρις δε πίστεως αδυνατον ευαρεστησαι πιστευσαι γαρ δει τον προσερχομενον τω θεω οτι εστιν και τοις εκζητουσιν αυτον μισθαποδοτης γινεται

⁷ πιστει χρηματισθεις νωε περι των μηδεπω βλεπομενων ευλαβηθεις κατεσκευασεν κιβωτων εις σωτηριαν του οικου αυτου δι ης κατεκρινεν τον κοσμον και της κατα πιστιν δικαιοσυνης εγενετο κληρονομος

⁸ πιστει καλουμενος αβρααμ υπηκουσεν εξελθειν εις τον τοπον ον ημελλεν λαμβανειν εις κληρονομιαν και εξηλθεν μη επισταμενος που ερχεται

⁹ πιστει παρωκησεν εις γην της επαγγελιας ως αλλοτριαν εν σκηναις κατοικησας μετα ισαακ και ιακωβ των συγκληρονομων της επαγγελιας της αυτης

¹⁰ εξεδεχετο γαρ την τουσ θεμελιουσ εχουσαν πολιν ης τεχνιτης και δημιουργος ο θεος

¹¹ πιστει και αυτη σαρρα δυναμιν εις καταβολην σπερματος ελαβεν και παρα καιρον ηλικιας ετεκεν επει πιστον ηγησατο τον επαγγειλαμενον

¹² διο και αφ ενος εγεννηθησαν και ταυτα νεκρωμενου καθως τα αστρα του ουρανου τω πληθει και ως η αμμος η παρα το χειλος της θαλασσης η αναριθμητος

¹³ κατα πιστιν απεθανον ουτοι παντες μη λαβοντες τας επαγγελιας αλλά πορρωθεν αυτας ιδοντες και ασπασαμενοι και ομολογησαντες οτι ξενοι και παρεπιδημοι εισιν επι της γης

¹⁴ οι γαρ τοιαυτα λεγοντες εμφανιζουσιν οτι πατριδα επιζητουσιν

¹⁵ και ει μεν εκεινης εμνημονευον αφ ης εξηλθον ειχον αν καιρον ανακαμψαι

¹⁶ νυν δε κρειττονος ορεγονται τουτ εστιν επουρανιου διο ουκ επαισχυνεται αυτους ο θεος θεος επικαλεισθαι αυτων ητοιμασεν γαρ αυτοις πολιν

¹⁷ πιστει προσενηνοχεν αβρααμ τον ισαακ πειραζομενος και τον μονογενη προσεφερεν ο τας επαγγελιας αναδεξαμενος

¹⁸ προσ ον ελαληθη οτι εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα

¹⁹ λογιασμενος οτι και εκ νεκρων χειρειν δυνατος ο θεος οθεν αυτον και εν παραβολη εκομισατο

²⁰ πιστει περι μελλοντων ευλογησεν ισαακ τον ιακωβ και τον ησαυ

²¹ πιστει ιακωβ αποθησκων εκαστον των υιων ιωσηφ ευλογησεν και προσεκυνησεν επι το ακρον της ραβδου αυτου

²² πιστει ιωσηφ τελευτων περι της εξοδου των υιων ισραηλ εμνημονευσεν και περι των οστων αυτου ενετείλατο

²³ πιστει μωυσης γεννηθεις εκρυβη τριμηνον υπο των πατερων αυτου διοτι ειδον αστειον το παιδιον και ουκ εφοβηθησαν το διαταγμα του βασιλεως

²⁴ πιστει μωυσης μεγας γενομενος ηρνησατο λεγεσθαι υιος θυγατροσ φαραω

²⁵ μαλλον ελομενος συγκακουχισθαι τω λαω του θεου η προσκαιρον εχειν αμαρτιας απολαυσιν

²⁶ μειζονα πλουτον ηγησαμενος των αιγυπτου θησαυρων τον ονειδισμον του χριστου απεβλεπεν γαρ εις την μισθαποδοσιαν

²⁷ πιστει κατελιπεν αιγυπτον μη φοβηθεις τον θυμον του βασιλεωσ τον γαρ αορατον ωσ ορων εκαρτηρησεν

²⁸ πιστει πεποιηκεν το πασχα και την προσχυσιν του αιματος ινα μη ο ολοθρευω τα πρωτοτοκα θιγη αυτωσ

²⁹ πιστει διεβησαν την ερυθραν θαλασσαν ωσ δια ξηρασ ησ πειραν λαβοντες οι αιγυπτιοι κατεποθησαν

³⁰ πιστει τα τειχη ιεριχω επεσεν κυκλωθεντα επι επτα ημερασ

³¹ πιστει ρααβ η πορνη ου συναπωλετο τοισ απειθησασιν δεξαμενη τουσ κατασκοπουσ μετ ειρηνησ

³² και τι ετι λεγω επιλειψει γαρ με διηγουμενον ο χρονος περι γεδεων βαρακ τε και σαμψων και ιεφθαε δαυιδ τε και σαμουηλ και των προφητωσ

³³ οι δια πιστεωσ κατηγωνισαντο βασιλειασ ειργασαντο δικαιοσυνην επετυχον επαγγελιωσ εφραξαν στοματα λεοντωσ

³⁴ εσβεσαν δυναμιν πυροσ εφυγον στοματα μαχαιρασ ενεδυναμωθησαν απο ασθειας εγενηθησαν ισχυροι εν πολεμω παρεμβολασ εκλιναν αλλοτριωσ

³⁵ ελαβον γυναικεσ εξ αναστασεωσ τουσ νεκρουσ αυτωσ αλλοι δε ετυμpanισθησαν ου προσδεξαμενοι την απολυτρωσιν ινα κρειττονοσ αναστασεωσ τυχωσιν

³⁶ ετεροι δε εμπαιγμων και μαστιγων πειραν ελαβον ετι δε δεσμων και φυλακησ

³⁷ ελιθασθησαν επισθησαν επειρασθησαν εν φονω μαχαιρασ απεθανον περιηλθον εν μηλωταισ εν αιγειοισ δερμασιν υστερουμενοι θλιβομενοι κακουχομενοι

³⁸ ων ουκ ην αξιοσ ο κοσμοσ εν ερημιαισ πλανωμενοι και ορεσιν και σπηλαιοισ και ταισ οπαιοσ τησ γησ

³⁹ και ουτοι παντες μαρτυρηθεντες δια τησ πιστεωσ ουκ εκομισαντο την επαγγελιαν

⁴⁰ του θεου περι ημων κρειττον τι προβλεψαμενου ινα μη χωρισ ημων τελειωθωσιν

12

¹ τοιγαρουν και ημεισ τοσοουτον εχοντες περικειμενον ημιν νεφοσ μαρτυρων ογκον αποθεμενοι παντα και την ευπεριστατον αμαρτιαν δι υπομονησ τρεχωμεν τον προκειμενον ημιν αγωνα

² αφορωντες εις τον τησ πιστεωσ αρχηγον και τελειωτην ιησουν οσ αντι τησ προκειμενησ αυτω χαρασ υπεμεινεν σταυρον αισχυνησ καταφρονησασ εν δεξια τε του θρονου του θεου κεκαθικεν

³ αναλογισασθε γαρ τον τοιαυτην υπομεμενηκοτα υπο των αμαρτωλων εις αυτον αντιλογιαν ινα μη καμητε ταισ ψυχαιοσ υμων εκλυομενοι

⁴ ουπω μεχρι αιματος αντικατεστητε προσ την αμαρτιαν ανταγωνιζομενοι

⁵ και εκλελησθε τησ παρακλησεωσ ητισ υμιν ωσ υιοισ διαλεγεται υιε μου μη ολιγωρει παιδειασ κυριου μηδε εκλυου υπ αυτου ελεγχομενοσ

⁶ ον γαρ αγαπα κυριοσ παιδευει μαστιγοι δε παντα υιον ον παραδεχεται

⁷ εις παιδειαν υπομενετε ωσ υιοισ υμιν προσφερεται ο θεοσ τισ γαρ εστιν υιοσ ον ου παιδευει πατηρ

⁸ ει δε χωρισ εστε παιδειασ ησ μετοχοι γεγονασιν παντες αρα νοθοι εστε και ουχ υιοι

⁹ ειτα τουσ μεν τησ σαρκουσ ημων πατερασ ειχομεν παιδευτασ και ενετρεπομεθα ου πολλω μαλλον υποταγησομεθα τω πατρι των πνευματωσ και ζησομεν

¹⁰ οι μεν γαρ προσ ολιγασ ημερασ κατα το δοκουσ αυτοισ επαιδευον ο δε επι το συμφερον εις το μεταλαβειν τησ αγιοτητοσ αυτου

11 πασα δε παιδεια προς μεν το παρον ου δοκει χαρας ειναι αλλα λυπησ υστερον δε καρπον ειρηνικον τοις δι αυτης γεγυμνασμενοις αποδιδωσιν δικαιοσυνησ
 12 διο τας παρειμενας χειρας και τα παραλελυμενα γονατα ανορθωσατε
 13 και τροχιασ ορθασ ποιησατε τοις ποσιν υμων ινα μη το χωλον εκτραπη ιαθη δε μαλλον
 14 ειρηνην διωκετε μετα παντων και τον αγιασμον ου χωρισ ουδεις οψεται τον κυριον
 15 επισκοπουντες μη τισ υστερων απο της χαριτος του θεου μη τισ ριζα πικριασ ανω φρουσα ενοχλη και δια ταυτης μιανθωσιν πολλοι
 16 μη τισ πορνουσ η βεβηλοσ ωσ ησαυ οσ αντι βρωσεωσ μιασ απεδοδο τα πρωτοτοκια αυτου
 17 ιστε γαρ οτι και μετεπειτα θελων κληρονομησαι την ευλογιαν απεδοκιμασθη μετανοιασ γαρ τοπον ουχ ευρεν καιπερ μετα δακρυων εκζητησασ αυτην
 18 ου γαρ προσεληλυθατε ψηλαφωμενω ορει και κεκαμμενω πυρι και γνοφω και σκοτω και θυελλι
 19 και σαλπιγγουσ ηχω και φωνη ρηματων ησ οι ακουσαντες παρητησαντο μη προστεθηναι αυτοις λογον
 20 ουκ εφερον γαρ το διαστελλομενον καν θηριον θιγη του ορουσ λιθοβοληθησεται
 21 και ουτωσ φοβερων ην το φανταζομενον μωυσησ ειπεν εκφοβοσ ειμι και εντρομοσ
 22 αλλα προσεληλυθατε σιων ορει και πολει θεου ζωντοσ ιερουσαλημ επουρανω και μυριασιν αγγελων
 23 πανηγυρει και εκκλησια πρωτοτοκων εν ουρανοισ απογεγραμμενων και κριτη θεω παντων και πνευμασιν δικαιων τετελειωμενων
 24 και διαθηκησ νεασ μεσιτη ιησου και αιματι ραντισμου κρειττον λαλουντι παρα τον αβελ
 25 βλεπετε μη παραιτησησθε τον λαλουντα ει γαρ εκεινοι ουκ εφυγον τον επι γησ παραιτησαμενοι χρηματιζοντα πολλω μαλλον ημεισ οι τον απ ουρανων αποστρεφομενοι
 26 ου η φωνη την γην εσαλευσεν τοτε νυν δε επιγγελται λεγων ειτι απαξ εγω σειω ου μονον την γην αλλα και τον ουρανον
 27 το δε ειτι απαξ δηλοι των σαλευομενων την μεταθεσιν ωσ πεποιημενων ινα μεινη τα μη σαλευομενα
 28 διο βασιλειαν ασαλευτον παραλαμβανοντες εχωμεν χαριν δι ησ λατρευομεν ευαρεστωσ τω θεω μετα αιδουσ και ευλαβειασ
 29 και γαρ ο θεοσ ημων πυρ καταναλισκον

13

1 η φιλαδελφια μενετω
 2 της φιλοξενιασ μη επιλανθανεσθε δια ταυτησ γαρ ελαθον τινεσ ξενιασντεσ αγγελουσ
 3 μιμηνησκεσθε των δεσμιων ωσ συνδεδεμενοι των κακουχομενων ωσ και αυτοι οντεσ εν σωματι
 4 τιμοσ ο γαμοσ εν πασιν και η κοιτη αμιαντοσ πορνουσ δε και μοιχοσ κρινει ο θεοσ
 5 αφιλαργυροσ ο τροποσ αρκουμενοι τοις παρουσιν αυτοσ γαρ ειρηκεν ου μη σε ανω ουδ ου μη σε εγκαταλειπω
 6 ωστε θαρρουντασ ημασ λεγειν κυριοσ εμοι βοηθοσ και ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωποσ
 7 μνημονευετε των ηγουμενων υμων οιτινεσ ελαλησαν υμιν τον λογον του θεου ων αναθεωρουντεσ την εκβασιν της αναστροφησ μιμεισθε την πιστιν
 8 ιησοουσ χριστοσ χθεσ και σημερον ο αυτοσ και εισ τουσ αιωνασ
 9 διδαχαισ ποικιλιασ και ξενιασ μη παραφερεσθε καλον γαρ χαριτι βεβαιουσθαι την καρδιαν ου βρωμασιν εν οισ ουκ ωφεληθησαν οι περιπατησαντεσ
 10 εχομεν θυσιαστηριον εξ ου φαγειν ουκ εχουσιν εξουσιαν οι τη σκηνη λατρευοντεσ

11 ων γαρ εισφερεται ζωνων το αιμα περι αμαρτιας εισ τα αγια δια του αρχιερωσ τουτων τα σωματα κατακαιεται εξω της παρεμβολησ

12 διο και ιησους ινα αγιαση δια του ιδιου αιματος τον λαον εξω της πυλησ επαθεν

13 τοινυν εξερχωμεθα προσ αυτον εξω της παρεμβολησ τον ονειδισμον αυτου φερωντες

14 ου γαρ εχομεν ωδε μενουσαν πολιν αλλα την μελλουσαν επιζητουμεν

15 δι αυτου ουν αναφερωμεν θυσιαν αινεσεωσ δια παντος τω θεω τουτ εστιν καρπον χειλεων ομολογουντων τω ονοματι αυτου

16 της δε ευποιασ και κοινωνιασ μη επιλανθανεσθε τοιαυταισ γαρ θυσιαισ ευαρεστειται ο θεοσ

17 πειθεσθε τοισ ηγουμενοισ υμων και υπεικετε αυτοι γαρ αγρυπνουσιν υπερ των ψυχων υμων ωσ λογον αποδωσοντες ινα μετα χαρασ τουτο ποιωσιν και μη στεναζοντες αλυσιτελεσ γαρ υμιν τουτο

18 προσευχεσθε περι ημων πεποιθαμεν γαρ οτι καλην συνειδησιν εχομεν εν πασιν καλωσ θελοντες αναστρεφεσθαι

19 περισσοτερωσ δε παρακαλω τουτο ποιησαι ινα ταχιον αποκατασταθω υμιν

20 ο δε θεοσ της ειρηνησ ο αναγαγων εκ νεκρων τον ποιμενα των προβατων τον μεγαν εν αιματι διαθηκησ αιωνιου τον κυριον ημων ιησουν

21 καταρτισαι υμασ εν παντι εργω αγαθω εισ το ποιησαι το θελημα αυτου ποιων εν υμιν το ευαρεστον ενωπιον αυτου δια ιησου χριστου ω η δοξα εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην

22 παρακαλω δε υμασ αδελφοι ανεχεσθε του λογου της παρακλησεωσ και γαρ δια βραχεων επεστειλα υμιν

23 γινωσκετε 1097 V-PAI-2P τον αδελφον τιμοθεον απολελυμενον μεθ ου εαν ταχιον ερχηται οψομαι υμασ

24 ασπασασθε παντασ τουσ ηγουμενουσ υμων και παντασ τουσ αγιουσ ασπαζονται υμασ οι απο της ιταλιασ

25 η χαρισ μετα παντων υμων αμην

ΙΑΚΩΒΟΥ

1 ιακωβος θεου και κυριου ιησου χριστου δουλος ταις δωδεκα φυλαις ταις εν τη διασπορα χαιρειν

2 πασαν χαραν ηγησασθε αδελφοι μου οταν πειρασμοις περιπεσητε ποικιλοισ

3 γινωσκοντες οτι το δοκιμιον υμων της πιστεωσ καταργαζεται υπομονη

4 η δε υπομονη εργων τελειον εχετω ινα ητε τελειοι και ολοκληροι εν μηδενι λειπομενοι

5 ει δε τισ υμων λειπεται σοφιασ αιτειτω παρα του διδοντος θεου πασιν απλωσ και ουκ ονειδιζοντος και δοθησεται αυτω

6 αιτειτω δε εν πιστει μηδεν διακρινομενος ο γαρ διακρινομενος εοικεν κλυδωνι θαλασσης ανεμιζομενω και ριπιζομενω

7 μη γαρ οισθω ο ανθρωπος εκεινος οτι ληψεται τι παρα του κυριου

8 ανηρ διψυχος ακαταστατος εν πασαις ταις οδοις αυτου

9 καυχασθω δε ο αδελφος ο ταπεινος εν τω υψει αυτου

10 ο δε πλουσιος εν τη ταπεινωσει αυτου οτι ως ανθος χορτου παρελευσεται

11 ανετειλεν γαρ ο ηλιος συν τω καυσωνι και εξηρανεν τον χορτον και το ανθος αυτου εξεπεσεν και η υπερπειια του προσωπου αυτου απωλετο ουτως και ο πλουσιος εν ταις πορειαις αυτου μαρανθησεται

12 μακαριος ανηρ ος υπομενει πειρασμον οτι δοκιμος γενομενος ληψεται τον στεφανον της ζωης ον επηγγειλατο ο κυριος τοις αγαπωσιν αυτον

13 μηδεις πειραζομενος λεγετω οτι απο θεου πειραζομαι ο γαρ θεος απειραστος εστιν κακων πειραζει δε αυτος ουδενα

14 εκαστος δε πειραζεται υπο της ιδιας επιθυμιασ εξελκομενος και δελεαζομενος

15 ειτα η επιθυμια συλλαβουσα τικτει αμαρτιαν η δε αμαρτια αποτελεσθεισα αποκυει θανατον

16 μη πλανασθε αδελφοι μου αγαπητοι

17 πασα δοσις αγαθη και παν δωρημα τελειον ανωθεν εστιν καταβαινον απο του πατροσ των φωτων παρ ω ουκ ενι παραλλαγη η τροπησ αποσκιασμα

18 βουληθεισ απεκησεν ημασ λογω αληθειας εισ το ειναι ημασ απαρχην τινα των αυτου κτισματων

19 ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εστω πασ ανθρωπος ταχυσ εισ το ακουσαι βραδυσ εισ το λαλησαι βραδυσ εισ οργην

20 οργη γαρ ανδρος δικαιοσυνην θεου ου καταργαζεται

21 διο αποθεμενοι πασαν ρυπαριαν και περισσειαν κακιασ εν πραυτητι δεξασθε τον εμφυτον λογον τον δυναμενον σωσαι τας ψυχασ υμων

22 γινεσθε δε ποιηται λογου και μη μονον ακροαται παραλογιζομενοι εαυτους

23 οτι ει τισ ακροατησ λογου εστιν και ου ποιητησ ουτος εοικεν ανδρι κατανοουντι το προσωπον της γενεσεωσ αυτου εν εσοπτρω

24 κατενοησεν γαρ εαυτον και απεληλυθεν και ευθεωσ επελαθετο οποιουσ ην

25 ο δε παρακυψασ εισ νομον τελειον τον της ελευθεριασ και παραμεινας ουτος ουκ ακροατησ επιλησμονησ γενομενος αλλα ποιητησ εργου ουτος μακαριος εν τη ποιησει αυτου εσται

26 ει τισ δοκει θρησκος ειναι εν υμιν μη χαλιναγωγων γλωσσαν αυτου αλλα απατων καρδιαν αυτου τουτου ματαιουσ η θρησκεια

27 θρησκεια καθαρα και αμιαντος παρα θεω και πατρι αυτη εστιν επισκεπτεσθαι ορφανουσ και χηρασ εν τη θλιψει αυτων ασπιλον εαυτον τηρειν απο του κοσμου

2

¹ αδελφοί μου μη εν προσωποληψιας εχετε την πιστιν του κυριου ημων ιησου χριστου της δοξης

² εαν γαρ εισελθη εις την συναγωγην υμων ανηρ χρυσοδακτυλιος εν εσθητι λαμπρα εισελθη δε και πτωχος εν ρυπαρα εσθητι

³ και επιβλεψητε επι τον φορουντα την εσθητα την λαμπραν και ειπητε αυτω συ καθου ωδε καλωσ και τω πτωχω ειπητε συ στηθι εκει η καθου ωδε υπο το υποποδιον μου

⁴ και ου διεκριθητε εν εαυτοις και εγενεσθε κριται διαλογισμων πονηρων

⁵ ακουσατε αδελφοί μου αγαπητοι ουχ ο θεος εξελεξατο τους πτωχους του κοσμου πλουσιους εν πιστει και κληρονομους της βασιλειας ης επηγγειλατο τοις αγαπωσιν αυτον

⁶ υμεις δε ητιμασατε τον πτωχον ουχ οι πλουσιοι καταδυναστεουσιν υμων και αυτοι ελκουσιν υμας εις κριτηρια

⁷ ουκ αυτοι βλασφημουσιν το καλον ονομα το επικληθεν εφ υμας

⁸ ει μεντοι νομον τελειτε βασιλικον κατα την γραφην αγαπησεις τον πλησιον σου ωσ σεαυτον καλωσ ποιεите

⁹ ει δε προσωποληπτειτε αμαρτιαν εργαζεσθε ελεγχομενοι υπο του νομου ωσ παραβαται

¹⁰ οστις γαρ ολον τον νομον τηρησει πταισει δε εν ενι γεγονεν παντων ενοχος

¹¹ ο γαρ ειπων μη μοιχευσεις ειπεν και μη φονευσεις ει δε ου μοιχευσεις φονευσεις δε γεγονασ παραβατης νομου

¹² ουτωσ λαλειτε και ουτωσ ποιεите ωσ δια νομου ελευθεριασ μελλοντες κρινεσθαι

¹³ η γαρ κρισις ανελεοσ τω μη ποιησαντι ελεοσ κατακαυχαται ελεον κρισεωσ

¹⁴ τι το οφελοσ αδελφοί μου εαν πιστιν λεγη τισ εχειν εργα δε μη εχη μη δυναται η πιστισ σωσαι αυτον

¹⁵ εαν δε αδελφοσ η αδελφη γυμνοι υπαρχωσιν και λειπομενοι ωσιν της εφημερου τροφης

¹⁶ ειπη δε τισ αυτοισ εξ υμων υπαγετε εν ειρηνη θερμαινεσθε και χορταζεσθε μη δωτε δε αυτοισ τα επιτηδεια του σωματοσ τι το οφελοσ

¹⁷ ουτωσ και η πιστισ εαν μη εργα εχη νεκρα εστιν καθ εαυτην

¹⁸ αλλ ερει τισ συ πιστιν εχεισ καγω εργα εχω δειξον μοι την πιστιν σου εκ των εργαων σου καγω δειξω σοι εκ των εργαων μου την πιστιν μου

¹⁹ συ πιστευεισ οτι ο θεοσ εισ εστιν καλωσ ποιεισ και τα δαιμονια πιστευουσιν και φρισσοουσιν

²⁰ θελεισ δε γνωνα ιω ανθρωπε κενε οτι η πιστισ χωρισ των εργαων νεκρα εστιν

²¹ αβρααμ ο πατηρ ημων ουκ εξ εργαων εδικαιωθη ανενεγκασ ισαακ τον υιον αυτου επι το θυσιαστηριον

²² βλεπεισ οτι η πιστισ συνηργει τοισ εργαοισ αυτου και εκ των εργαων η πιστισ ετελειωθη

²³ και επληρωθη η γραφη η λεγουσα επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην και φιλοσ θεου εκληθη

²⁴ ορατε 3708 V-PAI-2P τοιουν οτι εξ εργαων δικαιοται ανθρωποσ και ουκ εκ πιστεωσ μονον

²⁵ ομοιωσ δε και ρααβ η πορνη ουκ εξ εργαων εδικαιωθη υποδεξαμενη τουσ αγγελουσ και ετερα οδω εκβαλουσα

²⁶ ωσπερ γαρ το σωμα χωρισ πνευματοσ νεκρον εστιν ουτωσ και η πιστισ χωρισ των εργαων νεκρα εστιν

3

¹ μη πολλοι διδασκαλοι γινεσθε αδελφοί μου ειδοτεσ οτι μειζον κριμα ληψομεθα

² πολλὰ γὰρ πταιομεν ἀπάντες εἰ τὶς ἐν λόγῳ οὐ πταίει οὗτος τελείος ἀνὴρ δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα

³ ἴδε τῶν ἰπῶν τοὺς χαλίνους εἰς τὰ στόματα βάλλομεν πρὸς τὸ πειθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν μεταγομεν

⁴ ἴδου καὶ τὰ πλοῖα τηλικαυτὰ ὄντα καὶ ὑπο σκληρῶν ἀνεμῶν ἐλαυνομένα μεταγεται ὑπο ἐλαχίστου πηδαλίου ὅπου ἀν ἡ ὀρμη τοῦ εὐθυνόντος βουλήται

⁵ οὕτως καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶν καὶ μεγαλαυχεῖ ἴδου ὀλίγον πῦρ ἠλικῆν ὑλὴν ἀναπτει

⁶ καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας οὕτως ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν ἡ σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενεσεως καὶ φλογίζομεν ὑπο τῆς γενενης

⁷ πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίῳν δαμάζεται καὶ δεδαμασται τῆ φύσει τῆ ἀνθρωπίνῃ

⁸ τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δυνατὰ ἀνθρώπων δαμασαι ἀκατασχετὸν κακὸν μεστὴ ἰου θανατηφόρου

⁹ ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν θεὸν καὶ πατέρα καὶ ἐν αὐτῇ καταρωμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ ὁμοιωσιν θεοῦ γεγονοτάς

¹⁰ ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατὰ οὐ χρῆ ἀδελφοὶ μου ταῦτα οὕτως γίνεσθαι

¹¹ μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀψῆς βρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν

¹² μή δυνατὰ ἀδελφοὶ μου συκὴ ἐλαίας ποιῆσαι ἡ ἀμπέλος συκα οὕτως οὐδεμία πηγὴ ἀλυκὸν καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ

¹³ τίς σοφὸς καὶ ἐπιστημῶν ἐν ὑμῖν δείξατω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πρᾶτῃ σοφίας

¹⁴ εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθειαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν μὴ κατακαυχασθε καὶ ψευδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας

¹⁵ οὐκ ἐστὶν αὐτῇ ἡ σοφία ἀνωθεν κατερχομένη ἀλλ ἐπιγίεις ψυχικὴ δαιμονιωδῆς

¹⁶ ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία ἐκεῖ ἀκατάστασια καὶ παν φαῦλον πρᾶγμα

¹⁷ ἡ δὲ ἀνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνὴ ἐστὶν ἐπειτα ἐπιρηκτικὴ ἐπιεικὴς εὐπειθὴς μεστὴ ἐλεους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν ἀδιακρίτος καὶ ἀνυποκρίτος

¹⁸ καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρῆνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρηνῆν

4

¹ ποθεν πολεμοὶ καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν οὐκ ἐντευθεν ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν

² ἐπιθυμεῖτε καὶ οὐκ ἔχετε φονεῦτε καὶ ζηλοῦτε καὶ οὐ δυνασθε ἐπιτυχεῖν μαχεσθε καὶ πολεμεῖτε οὐκ ἔχετε διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς

³ αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε διότι κακῶς αἰτεῖσθε ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε

⁴ μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἐχθρὰ τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὅς ἀν ὄν βουλήθη φίλος εἶναι τοῦ κόσμου ἐχθρὸς τοῦ θεοῦ καθίσταται

⁵ ἡ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ 3588 T-NSN πνεῦμα 4151 N-NSN ὁ κατώκησεν ἐν ἡμῖν

⁶ μείζονα δὲ δίδωσιν χάριν διὸ λέγει ὁ θεὸς ὑπερηφανοὶς ἀντιτασσεται ταπεινοὶς δὲ δίδωσιν χάριν

⁷ ὑποταγήτε οὖν τῷ θεῷ ἀντιστήτε δὲ τῷ διαβόλῳ καὶ φευξεται ἀφ ὑμῶν

⁸ ἐγγίσατε τῷ θεῷ καὶ ἐγγίει ὑμῖν καθάρισατε χεῖρας ἀμαρτῶλοι καὶ ἀγνίσατε καρδίας διψυχοὶ

⁹ ταλαιπωρήσατε καὶ πενήθησατε καὶ κλαύσατε ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πενθὸς μεταστραφῆτω καὶ ἡ χάρα εἰς κατήφειαν

¹⁰ ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ κυρίου καὶ ὑψώσει ὑμᾶς

¹¹ μη καταλαλεϊτε αλληλων αδελφοι ο καταλαλων αδελφου και κρινων τον αδελφον αυτου καταλαλει νομου και κρινει νομον ει δε νομον κρινεις ουκ ει ποιητησ νομου αλλα κριτησ

¹² εις εστιν ο νομοθετησ ο δυναμενοσ σωσαι και απολεσαι συ δε τισ ει οσ κρινεις τον ετερον

¹³ αγε νυν οι λεγοντεσ σημερον και αυριον πορευσωμεθα εις τηνδε την πολιν και ποιησωμεν εκει ενιαυτον ενα και εμπορευσωμεθα και κερδησωμεν

¹⁴ οιτινες ουκ επιστασθε το τησ αυριον ποια γαρ η ζωη υμων ατμισ γαρ εσται η προσ ολιγον φαινομενη επειτα δε και αφανιζομενη

¹⁵ αντι του λεγειν υμασ εαν ο κυριουσ θεληση και ζησωμεν και ποιησωμεν τουτο η εκεινο

¹⁶ νυν δε καυχασθε εν ταισ αλαζονειαισ υμων πασα καυχησισ τοιαυτη πονηρα εστιν

¹⁷ ειδοτι ουν καλον ποιειν και μη ποιουντι αμαρτια αυτω εστιν

5

¹ αγε νυν οι πλουσιοι κλαυσατε ολολυζοντεσ επι ταισ ταλαιπωριαισ υμων ταισ επερχομεναισ

² ο πλουτοσ υμων σεσηπεν και τα ιματια υμων σητοβρωτα γεγονεν

³ ο χρυσοσ υμων και ο αργυροσ κατιωται και ο ιοσ αυτων εις μαρτυριον υμιν εσται και φαγεται τασ σαρκασ υμων ωσ πυρ εθησαυρισατε εν εσχαταισ ημεραισ

⁴ ιδου ο μισθοσ των εργατων των αμησαντων τασ χωρασ υμων ο απεστερημενοσ αφ υμων κραζει και αι βοαι των θερισαντων εις τα ωτα κυριου σαβαωθ εισεληλυθασιν

⁵ ετρουφησατε επι τησ γησ και εσπαταλησατε εθρεψατε τασ καρδιασ υμων ωσ εν ημερα σφαγησ

⁶ κατεδικασατε εφονευσατε τον δικαιον ουκ αντιτασσεται υμιν

⁷ μακροθυμησατε ουν αδελφοι εωσ τησ παρουσιασ του κυριου ιδου ο γεωργοσ εκδεχεται τον τιμιον καρπον τησ γησ μακροθυμων επ αυτον εωσ λαβη υετον πρωιμον και οψιμον

⁸ μακροθυμησατε και υμεισ στηριξατε τασ καρδιασ υμων οτι η παρουσια του κυριου ηγγικεν

⁹ μη στεναζετε κατ αλληλων αδελφοι ινα μη κριθητε ιδου ο κριτησ προ των θυρων εστηκεν

¹⁰ υποδειγμα λαβετε αδελφοι μου τησ κακοπαθειας και τησ μακροθυμιασ τουσ προφητασ οι ελαλησαν τω ονοματι κυριου

¹¹ ιδου μακαριζομεν τουσ υπομενοντασ την υπομονην ιωβ ηκουσατε και το τελοσ κυριου ιδετε οτι πολυσπλαγχνοσ εστιν και οικτιρμωσ

¹² προ παντων δε αδελφοι μου μη ομνυετε μητε τον ουρανον μητε την γην μητε αλλον τινα ορκον ητω δε υμων το ναι ναι και το ου ου ινα μη εις υποκρισιν πεσητε

¹³ κακοπαθει τισ εν υμιν προσευχεσθω ευθυμει τισ ψαλλετω

¹⁴ ασθenei τισ εν υμιν προσκαλεσασθω τουσ πρεσβυτερουσ τησ εκκλησιασ και προσευξασθωσαν επ αυτον αλειψαντεσ αυτον ελαιω εν τω ονοματι του κυριου

¹⁵ και η ευχη τησ πιστεωσ σωσει τον καμνοντα και εγερει αυτον ο κυριοσ καν αμαρτιασ η πεποηκωσ αφεθησεται αυτω

¹⁶ εξομολογεισθε αλληλοισ τα παραπτωματα και ευχεσθε υπερ αλληλων οπωσ ιαθητε πολυ ισχυει δεησισ δικαιου ενεργουμενη

¹⁷ ηλιασ ανθρωποσ ην ομοιοπαθησ ημιν και προσευχη προσηυξατο του μη βρεξει και ουκ εβρεξεν επι τησ γησ ενιαυτουσ τρεισ και μηνασ εξ

¹⁸ και παλιν προσηυξατο και ο ουρανοσ υετον εδωκεν και η γη εβλαστησεν τον καρπον αυτησ

¹⁹ αδελφοι εαν τισ εν υμιν πλανηθη απο τησ αληθειας και επιστρεψη τισ αυτον

²⁰ γινωσκετω οτι ο επιστρεψας αμαρτων εκ πλανησ οδου αυτου σωσει ψυχην εκ θανατου και καλυψει πληθος αμαρτιων

ΠΕΤΡΟΥ Α΄

¹ πετρος αποστολος ιησου χριστου εκλεκτοις παρεπιδημοις διασπορας ποντου γαλατιας καππαδοκιας ασιας και βιθυνιας

² κατα προγνωσιν θεου πατρος εν αγιασμοω πνευματος εις υπακοην και ραντισμον αιματος ιησου χριστου χαρις υμιν και ειρηνη πληθυνθειη

³ ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο κατα το πολυ αυτου ελεος αναγεννησας ημας εις ελπιδα ζωσαν δι αναστασεωσ ιησου χριστου εκ νεκρων

⁴ εις κληρονομιαν αφθαρτον και αμιαντον και αμαραντον τετηρημενην εν ουρανοις εις υμας

⁵ τουσ εν δυναμει θεου φρουρουμενουσ δια πιστεωσ εις σωτηριαν ετοιμην αποκαλυφθηναι εν καιρω εσχατω

⁶ εν ω 3739 R-DSM αγαλλιασθε ολιγον αρτι ει δεον εστιν λυπηθεντες εν ποικιλοις πειρασμοις

⁷ ινα το δοκιμιον υμων της πιστεωσ πολυ τιμωτερον χρυσιου του απολλυμενου δια πυροσ δε δοκιμαζομενου ευρεθη εις επαινων και τιμην και εις δοξαν εν αποκαλυψει ιησου χριστου

⁸ ον ουκ ειδοτες αγαπατε εις ον αρτι μη ορωντες πιστευοντες δε αγαλλιασθε χαρα ανεκκλαητω και δεδοξασμενη

⁹ κομιζομενοι το τελος της πιστεωσ υμων σωτηριαν ψυχων

¹⁰ περι ησ σωτηριασ εξεζητησαν και εξηρευνησαν προφηται οι περι της εις υμας χαριτοσ προφητευσαντες

¹¹ ερευνωντες εις τινα η ποιον καιρον εδηλου το εν αυτοις πνευμα χριστου προμαρτυρομενον τα εις χριστον παθηματα και τασ μετα ταυτα δοξασ

¹² οισ απεκαλυφθη οτι ουχ εαυτοισ υμιν δε διηκονουν αυτα α νυν ανηγγελη υμιν δια των ευαγγελισαμενων υμασ εν πνευματι αγιω αποσταλεντι απ ουρανου εις α επιθυμουσιν αγγελιοι παρακυψαι

¹³ διο αναζωσαμενοι τασ οσφρασ της διανοιασ υμων νηφοντες τελειωσ ελπισατε επι την φερομενην υμιν χαριν εν αποκαλυψει ιησου χριστου

¹⁴ ωσ τεκνα υπακοησ μη συσχηματιζομενοι ταισ προτερον εν τη αγνοια υμων επιθυμιαισ

¹⁵ αλλα κατα τον καλεσαντα υμασ αγιον και αυτοι αγιοι εν παση αναστροφη γενηθητε

¹⁶ διοτι γεγραπται αγιοι γινεσθε οτι εγω αγιοσ ειμι

¹⁷ και ει πατερα επικαλεισθε τον απροσωποληπτωσ κρινοντα κατα το εκαστου εργων εν φοβω τον της παροικιασ υμων χρονον αναστραφητε

¹⁸ ειδοτες οτι ου φθαρτοισ αργυριω η χρυσιω ελυτρωθητε εκ της ματαιιασ υμων αναστροφησ πατροπαραδοτου

¹⁹ αλλα τιμω αιματι ωσ αμνου αμωμου και ασπιλου χριστου

²⁰ προεγνωσμενου μεν προ καταβολησ κοσμου φανερωθεντοσ δε επ εσχατων των χρονων δι υμασ

²¹ τουσ δι αυτου πιστευοντασ εις θεον τον εγειραντα αυτον εκ νεκρων και δοξαν αυτω δοντα ωστε την πιστιν υμων και ελπιδα ειναι εις θεον

²² τασ ψυχασ υμων ηγητικοτεσ εν τη υπακοη της αληθειασ δια πνευματοσ εις φιλαδελφιαν ανυποκριτον εκ καθαρασ καρδιασ αλληλουσ αγαπησατε εκτενωσ

²³ αναγεννημενοι ουκ εκ σπορασ φθαρτησ αλλα αφθαρτου δια λογου ζωντοσ θεου και μενοντοσ εις τον αιωνα

²⁴ διοτι πασα σαρξ ωσ χορτοσ και πασα δοξα ανθρωπου ωσ ανθοσ χορτου εξηρανθη ο χορτοσ και το ανθοσ αυτου εξεπεσεν

25 το δε ρημα κυριου μενει εις τον αιωνα τουτο δε εστιν το ρημα το ευαγγελισθεν εις υμας

2

1 αποθεμενοι ουν πασαν κακιαν και παντα δολον και υποκρισεις και φθονου και πασας καταλαλιας

2 ωσ αρτιγεννητα βρεφη το λογικον αδολον γαλα επιποθησατε ινα εν αυτω αυξηθητε

3 ειπερ εγενεσασθε οτι χριστος ο κυριος

4 προς ον προσερχομενοι λιθον ζωντα υπο ανθρωπων μεν αποδεδοκιμασμενον παρα δε θεω εκλεκτον εντιμον

5 και αυτοι ωσ λιθοι ζωντες οικοδομεισθε οικος πνευματικος ιερατευμα αγιον ανενεγκαι πνευματικας θυσιας ευπροσδεκτους τω θεω δια ιησου χριστου

6 διοτι περιχει εν τη γραφη ιδου τιθημι εν σιων λιθον ακρογωνιαιον εκλεκτον εντιμον και ο πιστευων επ αυτω ου μη καταισχυνη

7 υμιν ουν η τιμη τοις πιστευουσιν απειθουσιν δε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας

8 και λιθος προσκομματος και πετρα σκανδαλου οι προσκοπτουσιν τω λογω απειθουντες εις ο και ετεθησαν

9 υμεις δε γενος εκλεκτον βασιλειον ιερατευμα εθνος αγιον λαος εις περιποιησιν οπως τας αρετας εξαγγειλητε του εκ σκοτους υμας καλεσαντος εις το θαυμαστον αυτου φως

10 οι ποτε ου λαος νυν δε λαος θεου οι ουκ ηλημενοι νυν δε ελεηθεντες

11 αγαπητοι παρακαλω ωσ παροικους και παρεπιδημους απεχεσθαι των σαρκικων επιθυμιων αιτινες στρατευονται κατα της ψυχης

12 την αναστροφην υμων εχοντες καλην εν τοις εθνεσιν ινα εν ω καταλαλουσιν υμων ωσ κακοποιων εκ των καλων εργαων εποπτευσαντες δοξασωσιν τον θεον εν ημερα επισκοπησ

13 υποταγητε ουν παση ανθρωπινη κτισει δια τον κυριον ειτε βασιλει ωσ υπερεχοντι

14 ειτε ηγεμοσιν ωσ δι αυτου πεμπομενοις εις εκδικησιν κακοποιων επαινον δε αγαθοποιων

15 οτι ουτως εστιν το θελημα του θεου αγαθοποιουντας φιμουν την των αφρωνων ανθρωπων αγνωσιν

16 ωσ ελευθεροι και μη ωσ επικαλυμμα εχοντες της κακιας την ελευθεριαν αλλ ωσ δουλοι θεου

17 παντας τιμησατε την αδελφοτητα αγαπησατε τον θεον φοβεισθε τον βασιλεα τιματε

18 οι οικεται υποτασσομενοι εν παντι φοβω τοις δεσποταις ου μονον τοις αγαθοις και επιεικεσιν αλλα και τοις σκολιοις

19 τουτο γαρ χαρις ει δια συνειδησιν θεου υποφερει τισ λυπασ πασχων αδικωσ

20 ποιον γαρ κλεοσ ει αμαρτανοντες και κολαφιζομενοι υπομενειτε αλλ ει αγαθοποιουντες και πασχοντες υπομενειτε τουτο χαρις παρα θεω

21 εις τουτο γαρ εκληθητε οτι και χριστος επαθεν υπερ ημων υμιν υπολιμπανων υπογραμμον ινα επακολουθησητε τοις ιχνεσιν αυτου

22 οσ αμαρτιαν ουκ εποιησεν ουδε ευρεθη δολοσ εν τω στοματι αυτου

23 οσ λοιδορουμενοσ ουκ αντελοιδορει πασχων ουκ ηπειλει παρεδιδου δε τω κρινοντι δικαιοσ

24 οσ τας αμαρτιας ημων αυτοσ ανηνεγκεν εν τω σωματι αυτου επι το ξυλον ινα ταισ αμαρτιασ απογενομενοι τη δικαιοσυνη ζησωμεν ου τω μωλωπι αυτου ιαθητε

25 ητε γαρ ωσ προβατα πλανωμενα αλλ επεστραφητε νυν επι τον ποιμενα και επισκοπον των ψυχων υμων

3

¹ ομοίως αι γυναικες υποτασσομεναι τοις ιδίοις ανδρασιν ινα και ει τινες απειθουσιν τω λογω δια της των γυναικων αναστροφης ανευ λογου κερδηθησονται

² εποπτευσαντες την εν φοβω αγνην αναστροφην υμων

³ ων εστω ουχ ο εξωθεν εμπλοκησ τριχων και περιθεσεωσ χρυσιων η ενδυσεωσ ιματιων κοσμος

⁴ αλλ ο κρυπτος της καρδιασ ανθρωπος εν τω αφθαρτω του πραεωσ και ησυχιου πνευματωσ ο εστιν ενωπιον του θεου πολυτελεωσ

⁵ ουτωσ γαρ ποτε και αι αγiai γυναικεσ αι ελπιζουσαι επι θεον εκοσμου εαυτασ υποτασσομεναι τοις ιδίοις ανδρασιν

⁶ ωσ σαρρα υπηκουσεν τω αβρααμ κυριον αυτον καλουσα ησ εγενηθητε τεκνα αγαθοποιουσαι και μη φοβουμεναι μηδεμιαν ποτησιν

⁷ οι ανδρεσ ομοίωσ συνοικουντεσ κατα γνωσιν ωσ ασθενεστερω σκευει τω γυναικειω απονεμοντεσ τιμην ωσ και συγκληρονομοι χαριτωσ ζωησ εισ το μη εγκοπτεσθαι τασ προσευχασ υμων

⁸ το δε τελωσ παντεσ ομοφρονεσ συμπαθεισ φιλαδελφοι ευσπλαγγχοι φιλοφρονεσ

⁹ μη αποδιδοντεσ κακον αντι κακου η λοιδοριαν αντι λοιδοριασ τουναντιον δε ευλογουντεσ ειδοτεσ οτι εισ τουτω εκληθητε ινα ευλογιαν κληρονομησητε

¹⁰ ο γαρ θελων ζωην αγαπαν και ιδειν ημερασ αγαθασ παυσατω την γλωσσαν αυτου απο κακου και χειλη αυτου του μη λαλησαι δολον

¹¹ εκκλινατω απο κακου και ποιησατω αγαθον ζητησατω ειρηνην και διωξατω αυτην

¹² οτι οφθαλμοι κυριου επι δικαιοουσ και ωτα αυτου εισ δεισιν αυτων προσωπων δε κυριου επι ποιουντασ κακα

¹³ και τισ ο κακωσων υμασ εαν του αγαθου μιμηται γενησητε

¹⁴ αλλ ει και πασχοιτε δια δικαιοσυνην μακαριοι τον δε φοβον αυτων μη φοβηθητε μηδε ταραχητε

¹⁵ κυριον δε τον θεον αγιασατε εν ταισ καρδιαισ υμων ετοιμοι δε αιει προσ απολογιαν παντι τω αιτουντι υμασ λογον περι της εν υμιν ελπιδοσ μετα πραυτητοσ και φοβου

¹⁶ συνειδησιν εχοντεσ αγαθην ινα εν ω καταλαουσιν υμων ωσ κακοποιων καταισχυνθωσιν οι επηρεαζοντεσ υμων την αγαθην εν χριστω αναστροφην

¹⁷ κρειττον γαρ αγαθοποιουντασ ει θελοι το θελημα του θεου πασχειν η κακοποιουντασ

¹⁸ οτι και χριστωσ απαξ περι αμαρτιων επαθεν δικαιοσ υπερ αδικων ινα υμασ προσαγαγη τω θεω θανατωθεισ μεν σαρκι ζωοποιηθεισ δε πνευματι

¹⁹ εν ω και τοισ εν φυλακη πνευμασιν πορευθεισ εκηρυξεν

²⁰ απειθηασιν ποτε οτε απεξεδεχετο η του θεου μακροθυμια εν ημεραισ νωε κατασκευαζομενησ κιβωτου εισ ην ολιγαι τουτ εστιν οκτω ψυχα διεσωθησαν δι υδατοσ

²¹ ο αντιτυπον νυν και ημασ σωζει βαπτισμα ου σαρκωσ αποθεσισ ρυπου αλλα συνειδησεωσ αγαθησ επερωτημα εισ θεον δι αναστασεωσ ιησου χριστου

²² οσ εστιν εν δεξια του θεου πορευθεισ εισ ουρανον υποταγεντων αυτω αγγελων και εξουσιων και δυναμεων

4

¹ χριστου ουν παθοντωσ υπερ ημων σαρκι και υμεισ την αυτην εννοιαν οπλισασθε οτι ο παθων εν σαρκι πεπαυται αμαρτιασ

² εισ το μηκει ανθρωπων επιθυμιαισ αλλα θεληματι θεου τον επιλοιπον εν σαρκι βιωσαι χρονω

³ αρκετωσ γαρ ημιν ο παρεληλυτωσ χρονωσ του βιου το θελημα των εθνων κατεργασασθαι πεπορευμενουσ εν ασελγειαισ επιθυμιαισ οιοφυγιαισ κωμοισ ποτοισ και αθεμιτοισ ειδωλολατρειαισ

- 4 εν ω ξενιζονται μη συντρεχοντων υμων εις την αυτην της ασωτιας αναχυσιν βλασφημουντες
- 5 οι αποδωσουσιν λογον τω ετοιμωσ εχοντι κριναι ζωντας και νεκρουσ
- 6 εις τουτο γαρ και νεκροισ ευηγγελισθη ινα κριθωσιν μεν κατα ανθρωπουσ σαρκι ζωσιν δε κατα θεον πνευματι
- 7 παντων δε το τελος ηγγικεν σωφρονησατε ουν και νηψατε εις τασ προσευχασ
- 8 προ παντων δε την εις εαυτουσ αγαπην εκτενη εχοντες οτι αγαπη καλυψει πληθος αμαρτιων
- 9 φιλοξενοι εις αλληλουσ ανευ γογγυσμων
- 10 εκαστος καθωσ ελαβεν χαρισμα εις εαυτουσ αυτο διακονουντες ωσ καλοι οικονομοι ποικιλησ χαριτωσ θεου
- 11 ει τισ λαλει ωσ λογια θεου ει τισ διακονει ωσ εξ ισχυουσ ωσ χορηγει ο θεουσ ινα εν πασιν δοξαζηται ο θεουσ δια ιησου χριστου ω εστιν η δοξα και το κρατωσ εις τουσ αιωνασ των αιωνων αμην
- 12 αγαπητοι μη ξενιζεσθε τη εν υμιν πυρωσει προσ πειρασμον υμιν γινομενη ωσ ξενου υμιν συμβαινοντωσ
- 13 αλλα καθο κοινωνειτε τοισ του χριστου παθημασιν χαιρετε ινα και εν τη αποκαλυψει της δοξησ αυτου χαριτε αγαλλιωμενοι
- 14 ει ονειδιζεσθε εν ονοματι χριστου μακαριοι οτι το της δοξησ και το του θεου πνευμα εφ υμασ αναπανεται κατα μεν αυτουσ βλασφημειται κατα δε υμασ δοξαζεται
- 15 μη γαρ τισ υμων πασχετω ωσ φονευσ η κλεπτησ η κακοποιουσ η ωσ αλλοτριεπισκοποσ
- 16 ει δε ωσ χριστιανουσ μη αισχυνεσθω δοξαζετω δε τον θεον εν τω μερει τουτω
- 17 οτι ο καιρωσ του αρξασθαι το κριμα απο του οικου του θεου ει δε πρωτων αφ ημων τι το τελωσ των απειθουντων τω του θεου ευαγγελιω
- 18 και ει ο δικαιοσ μολισ σωζεται ο ασεβησ και αμαρτωλωσ που φανειται
- 19 ωστε και οι πασχοντες κατα το θελημα του θεου ωσ πιστω κτιστη παρατιθεσθωσαν τασ ψυχασ αυτων εν αγαθοποια

5

- 1 πρεσβυτερουσ τουσ εν υμιν παρακαλω ο συμπρεσβυτερουσ και μαρτυσ των του χριστου παθηματων ο και της μελλουσησ αποκαλυπτεσθαι δοξησ κοινωνωσ
- 2 ποιμανατε το εν υμιν ποιμνιον του θεου επισκοπουντες μη αναγκαστωσ αλλ εκουσιωσ μηδε αισχροκερδωσ αλλα προθυμωσ
- 3 μηδε ωσ κατακυριευοντες των κληρων αλλα τυποι γινομενοι του ποιμνιου
- 4 και φανερωθεντωσ του αρχιποιμενωσ κομεισθε τον αμαραντινον της δοξησ στεφανον
- 5 ομοιωσ νεωτεροι υποταγητε πρεσβυτεροισ παντες δε αλληλοισ υποτασσομενοι την ταπεινοφροσυνην εγκομβωσασθε οτι ο θεουσ υπερηφανιοσ αντιτασεται ταπεινοισ δε διδωσιν χαριν
- 6 ταπεινωθητε ουν υπο την κραταιαν χειρα του θεου ινα υμασ υψωση εν καιρω
- 7 πασαν την μεριμναν υμων επιρριψαντες επ αυτον οτι αυτω μελει περι υμων
- 8 νηψατε γρηγορησατε ο αντιδικωσ υμων διαβολωσ ωσ λεων ωρυομενωσ περιπατει ζητων τινα καταπιη
- 9 ω αντιστητε στερεοι τη πιστει ειδωτες τα αυτα των παθηματων τη εν κοσμω υμων αδελφοτητι επιτελεισθαι
- 10 ο δε θεουσ πασησ χαριτωσ ο καλεσασ υμασ εις την αιωνιον αυτου δοξαν εν χριστω ιησου ολιγον παθοντασ αυτοσ καταρτισαι υμασ στηριξει σθενωσει θεμελιωσει
- 11 αυτω η δοξα και το κρατωσ εις τουσ αιωνασ των αιωνων αμην

¹² δια σιλουανου υμιν του πιστου αδελφου ως λογιζομαι δι ολιγων εγραψα παρακαλων και επιμαρτυρων ταυτην ειναι αληθη χαριν του θεου εις ην εστηκατε

¹³ ασπαζεται υμας η εν βαβυλωνι συνεκλεκτη και μαρκος ο υιοσ μου

¹⁴ ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγαπησ ειρηνη υμιν πασιν τοις εν χριστω ιησου αμην

ΠΕΤΡΟΥ Β΄

¹ συμεων πετρος δουλος και αποστολος ιησου χριστου τοις ισοτιμον ημιν λαχουσιν πιστιν εν δικαιοσυνη του θεου ημων και σωτηρος ιησου χριστου

² χαρις υμιν και ειρηνη πληθυνθει εν επιγνωσει του θεου και ιησου του κυριου ημων

³ ωσ παντα ημιν της θειας δυναμεωσ αυτου τα προς ζωην και ευσεβειαν δεδωρημενησ δια της επιγνωσεωσ του καλεσαντοσ ημασ δια δοξης και αρετησ

⁴ δι ων τα τιμια ημιν και μεγαιστα επαγγελματα δεδωρηται ινα δια τουτων γενηθεθαισ κοινωνοι φυσεωσ αποφυγοντεσ της εν κοσμω εν επιθυμια φθορασ

⁵ και αυτο τουτο δε σπουδην πασαν παρεισενεγκαντεσ επιχορηγησατε εν τη πιστει υμων την αρετην εν δε τη αρετη την γνωσιν

⁶ εν δε τη γνωσει την εγκρατειαν εν δε τη εγκρατεια την υπομονην εν δε τη υπομονη την ευσεβειαν

⁷ εν δε τη ευσεβεια την φιλαδελφιαν εν δε τη φιλαδελφια την αγαπην

⁸ ταυτα γαρ υμιν υπαρχοντα και πλεοναζοντα ουκ αργουσ ουδε ακαρπουσ καθιστησιν εισ την του κυριου ημων ιησου χριστου επιγνωσιν

⁹ ω γαρ μη παρεσθιν ταυτα τυφλοσ εστιν μυωπαζων ληθην λαβων του καθαρισμου των παλαι αυτου αμαρτιων

¹⁰ διο μαλλον αδελφοι σπουδασατε βεβαιαν υμων την κλησιν και εκλογην ποιεισθαι ταυτα γαρ ποιουντεσ ου μη πταισητε ποτε

¹¹ ουτωσ γαρ πλουσιωσ επιχορηγηθησεται υμιν η εισδοσ εισ την αιωνιον βασιλειαν του κυριου ημων και σωτηροσ ιησου χριστου

¹² διο ουκ αμελησω αι υμασ υπομιμησκειν περι τουτων καιπερ ειδοτασ και εστηριγμενουσ εν τη παρουση αληθεια

¹³ δικαιον δε ηγουμαι εφ οσον ειμι εν τουτω τω σκηνωματι διεγειρειν υμασ εν υπομνησει

¹⁴ ειδωσ οτι ταχινη εστιν η αποθεσισ του σκηνωματοσ μου καθωσ και ο κυριοσ ημων ιηουσ χριστοσ εδηλωσεν μοι

¹⁵ σπουδασω δε και εκαστοτε εχειν υμασ μετα την εμην εξοδον την τουτων μνημην ποιεισθαι

¹⁶ ου γαρ σεσοφισμενοισ μυθοισ εξακολουθησαντεσ εγνωρισαμεν υμιν την του κυριου ημων ιηουσ χριστου δυναμιν και παρουσιαν αλλ εποπται γενηθεντεσ της εκεινου μεγαλειοτητοσ

¹⁷ λαβων γαρ παρα θεου πατροσ τιμην και δοξαν φωνησ ενεχθεισησ αυτω τοιασδε υπο της μεγαλοπρεπουσ δοξησ ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εισ ον εγω ευδοκησα

¹⁸ και ταυτην την φωνην ημεισ ηκουσαμεν εξ ουρανου ενεχθεισαν συν αυτω οντεσ εν τω ορει τω αγιω

¹⁹ και εχομεν βεβαιωτερον τον προφητικον λογον ω καλωσ ποιειτε προσεχοντεσ ωσ λυχνω φαινοντι εν αυχηρω τοπω εωσ ου ημερα διαυγαση και φωσφοροσ ανατειλη εν ταισ καρδιαισ υμων

²⁰ τουτο πρωτον γινωσκοντεσ οτι πασα προφητεια γραφησ ιδιασ επιλυσεωσ ου γινεται

²¹ ου γαρ θεληματι ανθρωπου ηνεχθη ποτε προφητεια αλλ υπο πνευματοσ αγιου φερομενοι ελαλησαν αγιοι θεου ανθρωποι

2

¹ εγενοντο δε και ψευδοπροφηται εν τω λαω ωσ και εν υμιν εσονται ψευδοδιδασκαλοι οιτινεσ παρεισαζουσιν αιρεσεισ απωλειασ και τον αγορασαντα αυτοουσ δεσποτην αρνουμενοι επαγοντεσ εαυτοισ ταχινην απωλειαν

² και πολλοι εξακολουθησουσιν αυτων ταισ ασελγειασι δι ουσ η οδοσ της αληθειας βλασφημηθησεται

³ και εν πλεονεξια πλαστοισ λογοισ υμασ εμπορευσονται οισ το κριμα εκπαλαι ουκ αργει και η απωλεια αυτων ου νυσταξει

⁴ ει γαρ ο θεοσ αγγελων αμαρτησαντων ουκ εφεισατο αλλα σειραισ ζοφου ταρταρωσασ παρεδωκεν εισ κρισιν τηρουμενουσ

⁵ και αρχαιου κοσμου ουκ εφεισατο αλλα ογδοον νωε δικαιοσυνησ κηρυκα εφυλαξεν κατακλυσμον κοσμου ασεβων επαξασ

⁶ και πολεισ σοδομων και γομορρασ τεφρωσασ καταστροφη κατεκρινεν υποδειγμα μελλοντων ασεβειν θεθεικωσ

⁷ και δικαιον λωτ καταπονουμενον υπο της των αθεσμων εν ασελγεια αναστροφησ ερρυσατο

⁸ βλεμματι γαρ και ακοη ο δικαιοσ εγκαιοικων εν αυτοισ ημεραν εξ ημερασ ψυχην δικαιαν ανομοισ εργοισ εβασανιζεν

⁹ οιδεν κυριοσ ευσεβεισ εκ πειρασμου ρυεσθαι αδικουσ δε εισ ημεραν κρισεωσ κολαζομενουσ τηρειν

¹⁰ μαλιστα δε τουσ οπισω σαρκουσ εν επιθυμια μιασμου πορευομενουσ και κυριοτητοσ καταφρονουντασ τολμηται αυθαδεισ δοξασ ου τρεμουσιν βλασφημουντεσ

¹¹ οπου αγγελοι ισχυι και δυναμει μειζονεσ οντεσ ου φερουσιν κατ αυτων παρα κυριω βλασφημιον κρισιν

¹² ουτοι δε ωσ αλογα ζωα φυσικα γεγενημενα εισ αλωσιν και φθοραν εν οισ αγνοουσιν βλασφημουντεσ εν τη φθορα αυτων καταφθαρησονται

¹³ κομιουμενοι μισθον αδικιασ ηδονην ηγουμενοι την εν ημερα τρυφην σπιλοι και μωμοι εντρυφωντεσ εν ταισ απαταισ αυτων συνευωχουμενοι υμιν

¹⁴ οφθαλμουσ εχοντεσ μεστουσ μοιχαλιδοσ και ακαταπαυστουσ αμαρτιασ δελεαζοντεσ ψυχασ αστηρικτουσ καρδιαν γεγυμνασμενην πλεονεξιασ εχοντεσ καταρασ τεκνα

¹⁵ καταλιποντεσ ευθειαν οδον επλανηθησαν εξακολουθησαντεσ τη οδω του βαλααμ του βοσορ οσ μισθον αδικιασ ηγαπησεν

¹⁶ ελεγξιν δε εσχεν ιδιασ παρανομιασ υποζυγιον αφωνων εν ανθρωπου φωνη φθηγξαμενον εκωλυσεν την του προφητου παραφρονιαν

¹⁷ ουτοι εισιν πηγαι ανυδροι νεφελαι υπο λαιλαποσ ελαυνομεναι οισ ο ζοφοσ του σκοτουσ εισ αιωνα τετηρηται

¹⁸ υπερογκα γαρ ματαιοτητοσ φθεγγομενοι δελεαζουσιν εν επιθυμιασ σαρκουσ ασελγειασ τουσ οντωσ αποφυγοντασ τουσ εν πλανη αναστρεφομενουσ

¹⁹ ελευθεριαν αυτοισ επαγγελλομενοι αυτοι δουλοι υπαρχοντεσ της φθορασ ω 3739 R-DSM γαρ τισ ηττηται τουτω 3778 D-DSM και δεδουλωται

²⁰ ει γαρ αποφυγοντεσ τα μιασματα του κοσμου εν επιγνωσει του κυριου και σωτηροσ ηησου χριστου τουτουσ δε παλιν εμπλακεντεσ ηττωνται γεγονεν αυτοισ τα εσχατα χειροσ των πρωτων

²¹ κρειττον γαρ ην αυτοισ μη επεγνωκεναι την οδον της δικαιοσυνησ η επιγνουσιν επιστρεψαι εκ της παραδοθεισασ αυτοισ αγιασ εντολησ

²² συμβεβηκεν δε αυτοισ το της αληθοσ παροιμιασ κυων επιστρεψασ επι το ιδιον εξεραμα και υσ λουσαμενη εισ κυλιμα βορβορου

3

¹ ταυτην ηδη αγαπητοι δευτεραν υμιν γραφω επιστολην εν αισ διεγειρω υμων εν υπομνησει την ειλικρινη διανοιαν

² μνησθηναι των προειρημενων ρηματων υπο των αγιων προφητων και της των αποστολων υμων εντολησ του κυριου και σωτηροσ

³ τούτο πρώτον γινώσκοντες οτι ελευσονται επ εσχάτου των ημερων εμπαικται κατα τας ιδίας επιθυμιας αυτων πορευομενοι

⁴ και λεγοντες που εστιν η επαγγελια της παρουσιας αυτου αφ ης γαρ οι πατερες εκοιμηθησαν παντα ουτως διαμενει απ αρχης κτισεωσ

⁵ λανθανει γαρ αυτους τούτο θελοντας οτι ουρανοι ησαν εκπαλαι και γη εξ υδατος και δι υδατος συνεστωσα τω του θεου λογω

⁶ δι ων ο τοτε κοσμος υδατι κατακλυσθεις απωλετο

⁷ οι δε νυν ουρανοι και η γη τω αυτου λογω τεθησαυρισμενοι εισιν πυρι τηρουμενοι εισ ημεραν κρισεωσ και απωλειασ των ασεβων ανθρωπων

⁸ εν δε τούτο μη λανθανετω υμασ αγαπητοι οτι μια ημερα παρα κυριω ωσ χιλια ετη και χιλια ετη ωσ ημερα μια

⁹ ου βραδυνει ο κυριος της επαγγελιασ ωσ τινεσ βραδυτητα ηγουνται αλλα μακροθυμει εισ ημασ μη βουλομενοσ τινασ απολεσθαι αλλα παντασ εισ μετανοιαν χωρησαι

¹⁰ ηξει δε η ημερα κυριου ωσ κλεπτησ εν νυκτι εν η οι ουρανοι ροιζηδον παρελευσονται στοιχεια δε καυσουμενα λυθησονται και γη και τα εν αυτη εργα κατακαησεται

¹¹ τούτων ουν παντων λυομενων ποταπουσ δει υπαρχειν υμασ εν αγιαισ αναστροφαισ και ευσεβειαισ

¹² προσδοκωντασ και σπευδοντασ την παρουσιαν της του θεου ημερασ δι ην ουρανοι πυρουμενοι λυθησονται και στοιχεια καυσουμενα τηκεται

¹³ καινουσ δε ουρανουσ και γην καινην κατα το επαγγελμα αυτου προσδοκωμεν εν οισ δικαιοσυνη κατοικει

¹⁴ διο αγαπητοι ταυτα προσδοκωντεσ σπουδασατε ασπιλοι και αμωμητοι αυτω ευρεθηναι εν ειρηνη

¹⁵ και την του κυριου ημων μακροθυμιαν σωτηριαν ηγεισθε καθωσ και ο αγαπητοσ ημων αδελφοσ παυλοσ κατα την αυτω δοθεισαν σοφιαν εγραψεν υμιν

¹⁶ ωσ και εν πασαισ ταισ επιστολαισ λαλων εν αυταισ περι τούτων εν οισ εστιν δυσνοητα τινα α οι αμαθεισ και αστηρικτοι στρεβλουσιν ωσ και τασ λοιπασ γραφασ προς την ιδιαν αυτων απωλειαν

¹⁷ υμεισ ουν αγαπητοι προγινωσκοντεσ φυλασσεσθε ινα μη τη των αθεσμων πλανη συναπαχθεντεσ εκπεσητε του ιδιου στηριγμου

¹⁸ αυξανετε δε εν χαριτι και γνωσει του κυριου ημων και σωτηροσ ιησου χριστου αυτω η δοξα και νυν και εισ ημεραν αιωνοσ αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄

¹ ο ην απ αρχης ο ακηκοαμεν ο εωρακαμεν τοις οφθαλμοις ημων ο εθεασαμεθα και αι χειρες ημων εψηλαφησαν περι του λογου της ζωης

² και η ζωη εφανερωθη και εωρακαμεν και μαρτυρουμεν και απαγγελλομεν υμιν την ζωνη την αιωνιον ητις ην προς τον πατερα και εφανερωθη ημιν

³ ο εωρακαμεν και ακηκοαμεν απαγγελλομεν υμιν ινα και υμεις κοινωνιαν εχητε μεθ ημων και η κοινωνια δε η ημετερα μετα του πατρος και μετα του υιου αυτου ιησου χριστου

⁴ και ταυτα γραφομεν υμιν ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη

⁵ και εστιν αυτη η αγγελια ην ακηκοαμεν απ αυτου και αναγγελλομεν υμιν οτι ο θεος φως εστιν και σκοτια εν αυτω ουκ εστιν ουδεμια

⁶ εαν ειπωμεν οτι κοινωνιαν εχομεν μετ αυτου και εν τω σκοτει περιπατωμεν ψευδομεθα και ου ποιουμεν την αληθειαν

⁷ εαν δε εν τω φωτι περιπατωμεν ως αυτος εστιν εν τω φωτι κοινωνιαν εχομεν μετ αλληλων και το αιμα ιησου χριστου του υιου αυτου καθαριζει ημας απο πασης αμαρτιας

⁸ εαν ειπωμεν οτι αμαρτιαν ουκ εχομεν εαυτους πλανωμεν και η αληθεια ουκ εστιν εν ημιν

⁹ εαν ομολογωμεν τας αμαρτιας ημων πιστος εστιν και δικαιος ινα αφη ημιν τας αμαρτιας και καθαριση ημας απο πασης αδικιας

¹⁰ εαν ειπωμεν οτι ουχ ημαρτηκαμεν ψευστην ποιουμεν αυτον και ο λογος αυτου ουκ εστιν εν ημιν

2

¹ τεκνια μου ταυτα γραφω υμιν ινα μη αμαρτητε και εαν τισ αμαρτη παρακλητον εχομεν προς τον πατερα ιησου χριστον δικαιον

² και αυτος ιλασμος εστιν περι των αμαρτιων ημων ου περι των ημετερων δε μονον αλλα και περι ολου του κοσμου

³ και εν τούτῳ γινωσκομεν οτι εγνωκαμεν αυτον εαν τας εντολας αυτου τηρωμεν

⁴ ο λεγων εγνωκα αυτον και τας εντολας αυτου μη τηρων ψευστης εστιν και εν τούτῳ η αληθεια ουκ εστιν

⁵ ος δ αν τηρη αυτου τον λογον αληθως εν τούτῳ η αγαπη του θεου τετελειωται εν τούτῳ γινωσκομεν οτι εν αυτω εσμεν

⁶ ο λεγων εν αυτω μενειν οφειλει καθως εκεινος περιεπατησεν και αυτος ουτως περιπατειν

⁷ αδελφοι ουκ εντολην καινην γραφω υμιν αλλ εντολην παλαιαν ην ειχετε απ αρχης η εντολη η παλαια εστιν ο λογος ον ηκουσατε απ αρχης

⁸ παλιν εντολην καινην γραφω υμιν ο εστιν αληθες εν αυτω και εν υμιν οτι η σκοτια παραγεται και το φως το αληθινον ηδη φαινει

⁹ ο λεγων εν τω φωτι ειναι και τον αδελφον αυτου μισων εν τη σκοτια εστιν εως αρτι

¹⁰ ο αγαπων τον αδελφον αυτου εν τω φωτι μενει και σκανδαλον εν αυτω ουκ εστιν

¹¹ ο δε μισων τον αδελφον αυτου εν τη σκοτια εστιν και εν τη σκοτια περιπατει και ουκ οιδεν που υπαγει οτι η σκοτια ετυφλωσεν τους οφθαλμους αυτου

¹² γραφω υμιν τεκνια οτι αφεωνται υμιν αι αμαρτιαι δια το ονομα αυτου

¹³ γραφω υμιν πατερες οτι εγνωκατε τον απ αρχης γραφω υμιν νεανισκοι οτι νενικηκατε τον πονηρον γραφω υμιν παιδια οτι εγνωκατε τον πατερα

¹⁴ εγραψα υμιν πατερες οτι εγνωκατε τον απ αρχης εγραψα υμιν νεανισκοι οτι ισχυροι εστε και ο λογος του θεου εν υμιν μενει και νενικηκατε τον πονηρον

15 μη αγαπατε τον κοσμον μηδε τα εν τω κοσμω εαν τις αγαπα τον κοσμον ουκ εστιν η αγαπη του πατρος εν αυτω

16 οτι παν το εν τω κοσμω η επιθυμια της σαρκος και η επιθυμια των οφθαλμων και η αλαζονεια του βιου ουκ εστιν εκ του πατρος αλλ εκ του κοσμου εστιν

17 και ο κοσμος παραγεται και η επιθυμια αυτου ο δε ποιων το θελημα του θεου μενει εις τον αιωνα

18 παιδια εσχατη ωρα εστιν και καθωσ ηκουσατε οτι ο αντιχριστος ερχεται και νυν αντιχριστοι πολλοι γεγονασιν οθεν γινωσκομεν οτι εσχατη ωρα εστιν

19 εξ ημων εξηλθον αλλ ουκ ησαν εξ ημων ει γαρ ησαν εξ ημων μεμενηκεισαν αν μεθ ημων αλλ ινα φανερωθωσιν οτι ουκ εισιν παντες εξ ημων

20 και υμεις χρισμα εχετε απο του αγιου και οιδατε παντα

21 ουκ εγραψα υμιν οτι ουκ οιδατε την αληθειαν αλλ οτι οιδατε αυτην και οτι παν ψευδος εκ της αληθειας ουκ εστιν

22 τις εστιν ο ψευστης ει μη ο αρνουμενος οτι ιησους ουκ εστιν ο χριστος ουτος εστιν ο αντιχριστος ο αρνουμενος τον πατερα και τον υιον

23 πασ ο αρνουμενος τον υιον ουδε τον πατερα χει

24 υμεις ουν ο ηκουσατε απ αρχης εν υμιν μενετω εαν εν υμιν μεινη ο απ αρχης ηκουσατε και υμεις εν τω υιω και εν τω πατρι μενειτε

25 και αυτη εστιν η επαγγελια ην αυτος επηγγειλατο ημιν την ζωην την αιωνιον

26 ταυτα εγραψα υμιν περι των πλανωντων υμας

27 και υμεις το χρισμα ο ελαβετε απ αυτου εν υμιν μενει και ου χριστην εχετε ινα τις διδασκη υμας αλλ ωσ το αυτο χρισμα διδασκει υμας περι παντων και αληθεσ εστιν και ουκ εστιν ψευδος και καθωσ εδιδαξεν υμας μενειτε εν αυτω

28 και νυν τεκνια μενετε εν αυτω ινα οταν φανερωθη εχωμεν παρρησιαν και μη αισχυνηθωμεν απ αυτου εν τη παρουσια αυτου

29 εαν ειδητε οτι δικαιοσ εστιν γινωσκετε οτι πασ ο ποιων την δικαιοσυνην εξ αυτου γεγεννηται

3

1 ιδετε ποταπην αγαπην δεδωκεν ημιν ο πατηρ ινα τεκνα θεου κληθωμεν δια τουτο ο κοσμος ου γινωσκει υμας οτι ουκ εγνω αυτον

2 αγαπητοι νυν τεκνα θεου εσμεν και ουπω εφανερωθη τι εσομεθα οιδαμεν δε οτι εαν φανερωθη ομοιοι αυτω εσομεθα οτι οψομεθα αυτον καθωσ εστιν

3 και πασ ο εχων την ελπιδα ταυτην επ αυτω αγνιζει εαυτον καθωσ εκεινοσ αγνοσ εστιν

4 πασ ο ποιων την αμαρτιαν και την ανομιαν ποιει και η αμαρτια εστιν η ανομια

5 και οιδατε οτι εκεινοσ εφανερωθη ινα τασ αμαρτιασ ημων αρη και αμαρτια εν αυτω ουκ εστιν

6 πασ ο εν αυτω μενων ουχ αμαρτανει πασ ο αμαρτανων ουχ εωρακεν αυτον ουδε εγνωκεν αυτον

7 τεκνια μηδεισ πλανατω υμασ ο ποιων την δικαιοσυνην δικαιοσ εστιν καθωσ εκεινοσ δικαιοσ εστιν

8 ο ποιων την αμαρτιαν εκ του διαβολου εστιν οτι απ αρχης ο διαβολοσ αμαρτανει εις τουτο εφανερωθη ο υιοσ του θεου ινα λυση τα εργα του διαβολου

9 πασ ο γεγεννημενοσ εκ του θεου αμαρτιαν ου ποιει οτι σπερμα αυτου εν αυτω μενει και ου δυναται αμαρτανειν οτι εκ του θεου γεγεννηται

10 εν τουτω φανερα εστιν τα τεκνα του θεου και τα τεκνα του διαβολου πασ ο μη ποιων δικαιοσυνην ουκ εστιν εκ του θεου και ο μη αγαπων τον αδελφον αυτου

11 οτι αυτη εστιν η αγγελια ην ηκουσατε απ αρχης ινα αγαπωμεν αλληλουσ

- 12 ου καθως καιν εκ του πονηρου ην και εσφαξεν τον αδελφον αυτου και χαριν τινος εσφαξεν αυτον οτι τα εργα αυτου πονηρα ην τα δε του αδελφου αυτου δικαια
- 13 μη θαυμαζετε αδελφοι μου ει μισει υμας ο κοσμος
- 14 ημεις οιδαμεν οτι μεταβεβηκαμεν εκ του θανατου εις την ζωην οτι αγαπωμεν τους αδελφους ο μη αγαπων τον αδελφον μενει εν τω θανατω
- 15 πασ ο μισων τον αδελφον αυτου ανθρωποκτονος εστιν και οιδατε οτι πασ ανθρωποκτονος ουκ εχει ζωην αιωνιον εν εαυτω μενουσαν
- 16 εν τούτω εγνωκαμεν την αγαπην οτι εκεινος υπερ ημων την ψυχην αυτου εθηκεν και ημεις οφειλομεν υπερ των αδελφων τας ψυχας τιθεναι
- 17 οσ δ αν εχη τον βιον του κοσμου και θεωρη τον αδελφον αυτου χρειαν εχοντα και κλειση τα σπλαγγνα αυτου απ αυτου πως η αγαπη του θεου μενει εν αυτω
- 18 τεκνια μου μη αγαπωμεν λογω μηδε τη γλωσση αλλ εν εργω και αληθεια
- 19 και εν τούτω γνωσκομεν οτι εκ της αληθειας εσμεν και εμπροσθεν αυτου πεισομεν τας καρδιας ημων
- 20 οτι εαν καταγινωσκη ημων η καρδια οτι μειζων εστιν ο θεος της καρδιας ημων και γινωσκει παντα
- 21 αγαπητοι εαν η καρδια ημων μη καταγινωσκη ημων παρρησιαν εχομεν προς τον θεον
- 22 και ο εαν αιτωμεν λαμβανομεν παρ αυτου οτι τας εντολας αυτου τηρουμεν και τα αρεστα ενωπιον αυτου ποιουμεν
- 23 και αυτη εστιν η εντολη αυτου ινα πιστευσωμεν τω ονοματι του υιου αυτου ιησου χριστου και αγαπωμεν αλληλους καθωσ εδωκεν εντολην
- 24 και ο τηρων τας εντολας αυτου εν αυτω μενει και αυτοσ εν αυτω και εν τούτω γνωσκομεν οτι μενει εν ημιν εκ του πνευματος ου ημιν εδωκεν

4

- 1 αγαπητοι μη παντι πνευματι πιστευετε αλλα δοκιμαζετε τα πνευματα ει εκ του θεου εστιν οτι πολλοι ψευδοπροφηται εξεληλυθασιν εις τον κοσμον
- 2 εν τούτω γινωσκεται το πνευμα του θεου παν πνευμα ο ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθοτα εκ του θεου εστιν
- 3 και παν πνευμα ο μη ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθοτα εκ του θεου ουκ εστιν και τουτο εστιν το του αντιχριστου ο ακηκοατε οτι ερχεται και νυν εν τω κοσμω εστιν ηδη
- 4 υμεις εκ του θεου εστε τεκνια και νενικηκατε αυτοουσ οτι μειζων εστιν ο εν υμιν η ο εν τω κοσμω
- 5 αυτοι εκ του κοσμου εισιν δια τουτο εκ του κοσμου λαλουσιν και ο κοσμος αυτων ακουει
- 6 ημεις εκ του θεου εσμεν ο γινωσκων τον θεον ακουει ημων οσ ουκ εστιν εκ του θεου ουκ ακουει ημων εκ τουτου γινωσκομεν το πνευμα της αληθειας και το πνευμα της πλανησ
- 7 αγαπητοι αγαπωμεν αλληλους οτι η αγαπη εκ του θεου εστιν και πασ ο αγαπων εκ του θεου γεγεννηται και γινωσκει τον θεον
- 8 ο μη αγαπων ουκ εγνω τον θεον οτι ο θεος αγαπη εστιν
- 9 εν τούτω εφανερωθη η αγαπη του θεου εν ημιν οτι τον υιον αυτου τον μονογενη απεσταλκεν ο θεος εις τον κοσμον ινα ζησωμεν δι αυτου
- 10 εν τούτω εστιν η αγαπη ουχ οτι ημεις ηγαπησαμεν τον θεον αλλ οτι αυτοσ ηγαπησεν ημασ και απεστειλεν τον υιον αυτου ιλασμον περι των αμαρτιων ημων
- 11 αγαπητοι ει ουτωσ ο θεος ηγαπησεν ημασ και ημεις οφειλομεν αλληλους αγαπαν
- 12 θεον ουδεις πωποτε τεθεαται εαν αγαπωμεν αλληλους ο θεος εν ημιν μενει και η αγαπη αυτου τετελειωμενη εστιν εν ημιν

13 εν τωτῳ γινωσκομεν οτι εν αυτω μενομεν και αυτος εν ημιν οτι εκ του πνευματος αυτου δεδωκεν ημιν

14 και ημεις τεθεαμεθα και μαρτυρουμεν οτι ο πατηρ απεσταλκεν τον υιον σωτηρα του κοσμου

15 οσ αν ομολογηση οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου εν αυτω μενει και αυτος εν τῳ θεῳ

16 και ημεις εγνωκαμεν και πεπιστευκαμεν την αγαπην ην εχει ο θεος εν ημιν ο θεος αγαπη εστιν και ο μενων εν τη αγαπη εν τῳ θεῳ μενει και ο θεος εν αυτω μενει

17 εν τωτῳ τετελειωται η αγαπη μεθ ημων ινα παρρησιαν εχωμεν εν τη ημερα της κρισεως οτι καθως εκεινος εστιν και ημεις εσμεν εν τῳ κοσμῳ τωτῳ

18 φοβος ουκ εστιν εν τη αγαπη αλλ η τελεια αγαπη εξῳ βαλλει τον φοβον οτι ο φοβος κολασιν εχει ο δε φοβουμενος ου τετελειωται εν τη αγαπη

19 ημεις αγαπωμεν αυτον οτι αυτος πρωτος ηγαπησεν ημας

20 εαν τις ειπη οτι αγαπω τον θεον και τον αδελφον αυτου μιση ψευστης εστιν ο γαρ μη αγαπων τον αδελφον αυτου ον εωρακεν τον θεον ον ουχ εωρακεν πως δυναται αγαπαν

21 και ταυτην την εντολην εχομεν απ αυτου ινα ο αγαπων τον θεον αγαπα και τον αδελφον αυτου

5

1 πασ ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο χριστος εκ του θεου γεγεννηται και πασ ο αγαπων τον γεννησαντα αγαπα 25 V-PAI-3S και τον γεγεννημενον εξ αυτου

2 εν τωτῳ γινωσκομεν οτι αγαπωμεν τα τεκνα του θεου οταν τον θεον αγαπωμεν και τας εντολας αυτου τηρωμεν

3 αυτη γαρ εστιν η αγαπη του θεου ινα τας εντολας αυτου τηρωμεν και αι εντολαι αυτου βαρειαι ουκ εισιν

4 οτι παν το γεγεννημενον εκ του θεου νικα τον κοσμον και αυτη εστιν η νικη η νικησασα τον κοσμον η πιστις ημων

5 τις εστιν ο νικων τον κοσμον ει μη ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου

6 ουτος εστιν ο ελθων δι υδατος και αιματος ιησους χριστος ουκ εν τῳ υδατι μονον αλλ εν τῳ υδατι και τῳ αιματι και το πνευμα εστιν το μαρτυρουν οτι το πνευμα εστιν η αληθεια

7 οτι τρεις εισιν οι μαρτυρουντες

8 το πνευμα και το υδωρ και το αιμα και οι τρεις εισ το εν εισιν

9 ει την μαρτυριαν των ανθρωπων λαμβανομεν η μαρτυρια του θεου μειζων εστιν οτι αυτη εστιν η μαρτυρια του θεου ην μεμαρτυρηκεν περι του υιου αυτου

10 ο πιστευων εισ τον υιον του θεου εχει την μαρτυριαν εν αυτω ο μη πιστευων τῳ θεῳ ψευστην πεποιηκεν αυτον οτι ου πεπιστευκεν εισ την μαρτυριαν ην μεμαρτυρηκεν ο θεος περι του υιου αυτου

11 και αυτη εστιν η μαρτυρια οτι ζωην αιωνιον εδωκεν ημιν ο θεος και αυτη η ζωη εν τῳ υιω αυτου εστιν

12 ο εχων τον υιον εχει την ζωην ο μη εχων τον υιον του θεου την ζωην ουκ εχει

13 ταυτα εγραψα υμιν τοις πιστευουσιν εισ το ονομα του υιου του θεου ινα ειδητε οτι ζωην αιωνιον εχετε και ινα πιστευητε εισ το ονομα του υιου του θεου

14 και αυτη εστιν η παρρησια ην εχομεν προς αυτον οτι εαν τι αιτωμεθα κατα το θελημα αυτου ακουει ημων

15 και εαν οιδαμεν οτι ακουει ημων ο εαν αιτωμεθα οιδαμεν οτι εχομεν τα αιτηματα α ηηκαμεν παρ αυτου

16 εαν τις ιδη τον αδελφον αυτου αμαρτανοντα αμαρτιαν μη προς θανατον αιτησει και δωσει αυτω ζωην τοις αμαρτανουσιν μη προς θανατον εστιν αμαρτια προς θανατον ου περι εκεινης λεγω ινα ερωτηση

17 πασα αδικια αμαρτια εστιν και εστιν αμαρτια ου προς θανατον

¹⁸ οίδαμεν οτι πας ο γεγεννημενος εκ του θεου ουχ αμαρτανει αλλ ο γεννηθεις εκ του θεου τηρει εαυτον και ο πονηρος ουχ απτεται αυτου

¹⁹ οίδαμεν οτι εκ του θεου εσμεν και ο κοσμος ολος εν τω πονηρω κειται

²⁰ οίδαμεν δε οτι ο υιος του θεου ηκει και δεδωκεν ημιν διανοιαν ινα γινωσκωμεν τον αληθινον και εσμεν εν τω αληθινω εν τω υιω αυτου ιησου χριστω ουτος εστιν ο αληθινος θεος και ζωη αιωνιος

²¹ τεκνια φυλαξατε εαυτα απο των ειδωλων αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄

¹ ο πρεσβυτερος εκλεκτη κυρια και τοις τεκνοις αυτησ ουσ εγω αγαπω εν αληθεια και ουκ εγω μονος αλλα και παντες οι εγνωκοτες την αληθειαν

² δια την αληθειαν την μενουςαν εν ημιν και μεθ ημων εσται εις τον αιωνα

³ εσται μεθ ημων χαρις ελεος ειρηνη παρα θεου πατροσ και παρα κυριου ιησου χριστου του υιου του πατροσ εν αληθεια και αγαπη

⁴ εχαρην λιαν οτι ευρηκα εκ των τεκνων σου περιπατουντασ εν αληθεια καθωσ εντολην ελαβομεν παρα του πατροσ

⁵ και νυν ερωτω σε κυρια ουχ ωσ εντολην γραφων σοι καινην αλλα ην ειχομεν απ αρχησ ινα αγαπωμεν αλληλουσ

⁶ και αυτη εστιν η αγαπη ινα περιπατωμεν κατα τασ εντολασ αυτου αυτη εστιν η εντολη καθωσ ηκουσατε απ αρχησ ινα εν αυτη περιπατητε

⁷ οτι πολλοι πλανοι εισηλθον εις τον κοσμον οι μη ομολογουντες ιησουν χριστον ερχομενον εν σαρκι ουτοσ εστιν ο πλανοσ και ο αντιχριστοσ

⁸ βλεπετε εαυτουσ ινα μη απολεσωμεν α ειργασαμεθα αλλα μισθον πληρη απολαβωμεν

⁹ πασ ο παραβαινων και μη μενων εν τη διδαχη του χριστου θεον ουκ εχει ο μενων εν τη διδαχη του χριστου ουτοσ και τον πατερα και τον υιον εχει

¹⁰ ει τισ ερχεται προσ υμασ και ταυτην την διδαχην ου φερει μη λαμβανετε αυτον εις οικιαν και χαιρειν αυτω μη λεγετε

¹¹ ο γαρ λεγων αυτω χαιρειν κοινωνει τοις εργοις αυτου τοις πονηροις

¹² πολλα εχων υμιν γραφειν ουκ εβουληθην δια χαρτου και μελανοσ αλλα ελπιζω ελθειν προσ υμασ και στομα προσ στομα λαλησαι ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη

¹³ ασπαζεται σε τα τεκνα τησ αδελφησ σου τησ εκλεκτησ αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄

- ¹ ο πρεσβυτερος γαιω τω αγαπητω ον εγω αγαπω εν αληθεια
² αγαπητε περι παντων ευχομαι σε ευοδοσθαι και υγιαειν καθωσ ευοδοται σου η ψυχη
³ εχαρην γαρ λιαν ερχομενων αδελφων και μαρτυρουντων σου τη αληθεια καθωσ συ εν αληθεια περιπατεισ
⁴ μειζοτεραν τουτων ουκ εχω χαραν ινα ακουω τα εμα τεκνα εν αληθεια περιπατουντα
⁵ αγαπητε πιστον ποιεισ ο εαν εργαση εις τουσ αδελφουσ και εις τουσ ξενουσ
⁶ οι εμαρτυρησαν σου τη αγαπη ενωπιον εκκλησιασ ουσ καλωσ ποιησεισ προπεμψασ αξιωσ του θεου
⁷ υπερ γαρ του ονοματοσ εξηλθον μηδεν λαμβανοντεσ απο των εθνων
⁸ ημεισ ουν οφειλομεν απολαμβανειν τουσ τοιουτουσ ινα συνεργοι γινωμεθα τη αληθεια
⁹ εγραψα τη εκκλησια αλλ ο φιλοπρωτευων αυτων διοτρεφησ ουκ επιδεχεται ημασ
¹⁰ δια τουτο εαν ελθω υπομνησω αυτου τα εργα α ποιει λογοισ πονηροισ φλυαρων ημασ και μη αρκουμενοσ επι τουτοισ ουτε αυτοσ επιδεχεται τουσ αδελφουσ και τουσ βουλομενοσ κωλυει και εκ της εκκλησιασ εκβαλλει
¹¹ αγαπητε μη μιμου το κακον αλλα το αγαθον ο αγαθοποιων εκ του θεου εστιν ο κακοποιων ουχ εωρακεν τον θεον
¹² δημητριω μεμαρτυρηται υπο παντων και υπ αυτησ της αληθειασ και ημεισ δε μαρτυρουμεν και οιδατε οτι η μαρτυρια ημων αληθησ εστιν
¹³ πολλα ειχον γραφειν αλλ ου θελω δια μελανοσ και καλαμου σοι γραψαι
¹⁴ ελπιζω δε ευθεωσ ιδειν σε και στομα προς στομα λαλησομεν ειρηνη σοι ασπαζονται σε οι φιλοι ασπαζου τουσ φιλουσ κατ ονομα

ΙΟΥΔΑ

¹ ιουδας ιησου χριστου δουλос αδελφος δε ιακωβου τοις εν θεω πατρι ηγιασμενοις και ιησου χριστω τετηρημενοις κλητοις

² ελεος υμιν και ειρηνη και αγαπη πληθυνθειη

³ αγαπητοι πασαν σπουδην ποιουμενος γραφειν υμιν περι της κοινης σωτηριας αναγκην εσχον γραφαι υμιν παρακαλων επαγωνιζεσθαι τη απαξ παραδοθειση τοις αγιοις πιστει

⁴ παρεισεδυσαν γαρ τινες ανθρωποι οι παλαι προγεγραμμενοι εις τουτο το κριμα ασεβεισ την του θεου ημων χαριν μετατιθεντες εις ασελγειαν και τον μονον δεσποτην θεον και κυριον ημων ιησουν χριστον αρνουμενοι

⁵ υπομνησαι δε υμας βουλομαι ειδοτας υμας απαξ τουτο οτι ο κυριος λαον εκ γης αιγυπτου σωσας το δευτερον τους μη πιστευσαντας απωλεσεν

⁶ αγγελουσ τε τους μη τηρησαντας την εαυτων αρχην αλλα απολιποντας το ιδιον οικητηριον εις κρισιν μεγαλις ημερας δεσμοις αιδιοις υπο ζοφον τετηρηκεν

⁷ ως σοδομα και γομορρα και αι περι αυτας πολεισ τον ομοιον τουτοις τροπον εκπορνευσασαι και απελθουσαι οπισω σαρκος ετερας προκεινται δειγμα πυρος αιωνιου δικην υπεχουσαι

⁸ ομοιωσ μεντοι και ουτοι ενυπνιαζομενοι σαρκα μεν μαινουσιν κυριοτητα δε αθετουσιν δοξασ δε βλασφημουσιν

⁹ ο δε μιχαηλ ο αρχαγγελος οτε τω διαβολω διακρινομενος διελεγετο περι του μωυσεως σωματος ουκ ετολμησεν κρισιν επενεγκειν βλασφημιασ αλλ ειπεν επιτιμησαι σοι κυριος

¹⁰ ουτοι δε οσα μεν ουκ οιδασιν βλασφημουσιν οσα δε φυσικωσ ως τα αλογα ζωα εστιπανται εν τουτοις φθειρονται

¹¹ ουαι αυτοις οτι τη οδω του καιν επορευθησαν και τη πλανη του βαλααμ μισθου εξεχυθησαν και τη αντιλογια του κορε απωλοντο

¹² ουτοι εισιν εν ταις αγαπαις υμων σπιλαδες συνευωχουμενοι αφοβωσ εαυτους ποιμαινοντες νεφελαι ανυδροι υπο ανεμων παραφερομεναι δενδρα φθινοπωρινα ακαρπα δις αποθανοντα εκριζωθεντα

¹³ κυματα αγρια θαλασσης επαφριζοντα τας εαυτων αισχυνασ αστερες πλανηται οισ ο ζοφος του σκοτους εις αιωνα τετηρηται

¹⁴ προεφητευσεν δε και τουτοις εβδομος απο αδαμ ενωχ λεγων ιδου ηλθεν κυριος εν αγιασιν μυριασιν αυτου

¹⁵ ποιησαι κρισιν κατα παντων και ελεγξαι παντας τους ασεβεισ αυτων περι παντων των εργαων ασεβειας αυτων ων ησεβησαν και περι παντων των σκληρων ων ελαλησαν κατ αυτου αμαρτωλοι ασεβεισ

¹⁶ ουτοι εισιν γογγυσται μεμψιμοιροι κατα τας επιθυμιασ αυτων πορευομενοι και το στομα αυτων λαλει υπερογκα θαυμαζοντες προσωπα ωφελειας χαριν

¹⁷ υμεισ δε αγαπητοι μνησθητε των ρηματων των προειρημενων υπο των αποστολων του κυριου ημων ιησου χριστου

¹⁸ οτι ελεγον υμιν οτι εν εσχατω χρονω εσονται εμπαικται κατα τας εαυτων επιθυμιασ πορευομενοι των ασεβειων

¹⁹ ουτοι εισιν οι αποδιοριζοντες ψυχικοι πνευμα μη εχοντες

²⁰ υμεισ δε αγαπητοι τη αγιωτατη υμων πιστει εποικοδομουντες εαυτους εν πνευματι αγιω προσευχομενοι

²¹ εαυτους εν αγαπη θεου τηρησατε προσδεχομενοι το ελεος του κυριου ημων ιησου χριστου εις ζωην αιωνιον

²² και ους μεν ελεειτε διακρινομενοι

²³ ους δε εν φοβω σωζετε εκ πυροσ αρπαζοντες μισουντες και τον απο της σαρκος
επιλωμενον χιτωνα

²⁴ τω δε δυναμενω φυλαξαι αυτους απταιστουσ και στησαι κατενωπιον της δοξης
αυτου αμωμουσ εν αγαλλιασει

²⁵ μονω σοφω θεω σωτηρι ημων δοξα και μεγαλωσνη κρατοσ και εξουσια και νυν
και εισ παντασ τουσ αιωνασ αμην

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

¹ αποκαλυψις ιησου χριστου ην εδωκεν αυτω ο θεος δειξαι τοις δουλοις αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει και εσημανεν αποστειλας δια του αγγελου αυτου τω δουλω αυτου ιωαννη

² ος εμαρτυρησεν τον λογον του θεου και την μαρτυριαν ιησου χριστου οσα ειδεν

³ μακαριος ο αναγιωσκων και οι ακουοντες τους λογους της προφητειας και τηρουντες τα εν αυτη γεγραμμενα ο γαρ καιρος εγγυς

⁴ ιωαννης ταις επτα εκκλησιασις ταις εν τη ασια χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου ο ων και ο ην και ο ερχομενος και απο των επτα πνευματων α ενωπιον του θρονου αυτου

⁵ και απο ιησου χριστου ο μαρτυς ο πιστος ο πρωτοτοκος των νεκρων και ο αρχων των βασιλειων της γης τω αγαπωντι ημας και λουσαντι ημας απο των αμαρτιων ημων εν τω αιματι αυτου

⁶ και εποιησεν ημας βασιλειαν ιερεις τω θεω και πατρι αυτου αυτω η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην

⁷ ιδου ερχεται μετα των νεφελων και οψεται αυτον πας οφθαλμος και οιτινες αυτον εξεκεντησαν και κοφονται επ αυτον πασαι αι φυλαι της γης ναι αμην

⁸ εγω ειμι το αλφα και το ω λεγει κυριος ο θεος ο ων και ο ην και ο ερχομενος ο παντοκρατωρ

⁹ εγω ιωαννης ο αδελφος υμων και κοινωσος εν τη θλιψει και βασιλεια και υπομονη εν χριστω ιησου εγενομη εν τη νησω τη καλουμενη πατμω δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν ιησου χριστου

¹⁰ εγενομη εν πνευματι εν τη κυριακη ημερα και ηκουσα φωνην οπισω μου μεγαλην ως σαλπιγγος

¹¹ λεγουση ο βλεπεις γραψον εις βιβλιον και πεμψον ταις επτα εκκλησιασις εις εφεσον και εις σμυρναν και εις περγαμον και εις θυατειρα και εις σαρδεις και εις φιλαδελφειαν και εις λαοδικειαν

¹² και εκει επεστρεψα βλεπειν την φωνην ητις ελαλει μετ εμου και επιστρεψασ ειδον επτα λυχνιας χρυσας

¹³ και εν μεσω των επτα λυχνιων ομοιον υιω ανθρωπου ενδεδυμενον ποδηρη και περιεζωσμενον προσ τοις μαστοις ζωνην χρυσην

¹⁴ η δε κεφαλη αυτου και αι τριχες λευκαι ως εριον λευκον ως χιων και οι οφθαλμοι αυτου ως φλοξ πυρος

¹⁵ και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ως εν καμινω πεπυρωμενοι και η φωνη αυτου ως φωνη υδατων πολλων

¹⁶ και εχων εν τη δεξια αυτου χειρι αστερας επτα και εκ του στοματος αυτου ρομφαια διστομος οξεια εκπορευομενη και η οψις αυτου ως ο ηλιος φαινει εν τη δυναμει αυτου

¹⁷ και οτε ειδον αυτον επεσα προσ τους ποδας αυτου ως νεκρος και εθηκεν την δεξιαν αυτου επ εμε λεγων μη φοβου εγω ειμι ο πρωτος και ο εσχατος

¹⁸ και ο ζων και εγενομη νεκρος και ιδου ζων ειμι εις τους αιωνας των αιωνων αμην και εχω τας κλεις του θανατου και του αδου

¹⁹ γραψον ουν α ειδες και α εισιν και α μελλει γινεσθαι μετα ταυτα

²⁰ το μυστηριον των επτα αστερων ων ειδες επι της δεξιας μου και τας επτα λυχνιας τας χρυσας οι επτα αστερες αγγελοι των επτα εκκλησιων εισιν και αι λυχνιαι αι επτα επτα εκκλησιαι εισιν

2

¹ τω αγγελω της εν εφεσω εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο κρατων τους επτα αστερας εν τη δεξια αυτου ο περιπατων εν μεσω των επτα λυχνιων των χρυσων

² οίδα τα εργα σου και τον κοπον σου και την υπομονην σου και οτι ου δυνη βαστασαι κακουσ και επειρασασ τουσ λεγοντασ εαυτουσ αποστολουσ ειναι και ουκ εισιν και ευρεσ αυτουσ ψευδεισ

³ και υπομονην εχεισ και εβαστασασ δια το ονομα μου και ουκ εκοπιασασ

⁴ αλλα εχω κατα σου οτι την αγαπην σου την πρωτην αφηκασ

⁵ μνημονευε ουν ποθεν πεπτωκασ και μετανοησον και τα πρωτα εργα ποιησον ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και κινήσω την λυχνιαν σου εκ του τοπου αυτησ εαν μη μετανοησησ

⁶ αλλα τουτο εχεισ οτι μισεισ τα εργα των νικολαιτων α καγω μισω

⁷ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ τω νικωντι δωσω αυτω φαγειν εκ του ξυλου τησ ζωησ ο εστιν εν τω παραδεισω του θεου μου

⁸ και τω αγγελω τησ εν συμυρνη εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο πρωτοσ και ο εσχατοσ οσ εγενετο νεκροσ και εξησεν

⁹ οίδα σου τα εργα και την θλιψιν και την πτωχειαν αλλα πλουσιουσ ει και την βλασφημιαν εκ των λεγοντων ιουδαιουσ ειναι εαυτουσ και ουκ εισιν αλλα συναγωγη του σατανα

¹⁰ μηδεν φοβου α μελλεισ παθειν ιδου δη μελλει βαλειν ο διαβολοσ εξ υμων εισ φυλακην ινα πειρασθητε και εξετε θλιψιν ημερων δεκα γινου πιστοσ αχρι θανατου και δωσω σοι τον στεφανον τησ ζωησ

¹¹ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ ο νικων ου μη αδικηθη εκ του θανατου του δευτερου

¹² και τω αγγελω τησ εν περγαμω εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο εχων την ρομφαιαν την διστομον την οξειαν

¹³ οίδα τα εργα σου και που κατοικεισ οπου ο θρονοσ του σατανα και κρατεισ το ονομα μου και ουκ ηρηνησω την πιστιν μου εν ταισ ημεραισ εν αισ αντιπασ ο μαρτυσ μου ο πιστοσ οσ απεκτανθη παρ υμιν οπου ο σατανασ κατοικει

¹⁴ αλλ εχω κατα σου ολιγα οτι εχεισ εκει κρατουντασ την διδαχην βαλααμ οσ εδιδαξεν τον βαλακ βαλειν σκανδαλον ενωπιον των υιων ισραηλ και φαγειν ειδωλοθυτα και πορνευσαι

¹⁵ ουτωσ εχεισ και συ κρατουντασ την διδαχην των νικολαιτων ομοιωσ

¹⁶ μετανοησον ουν ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και πολεμησω μετ αυτων εν τη ρομφαια του στοματοσ μου

¹⁷ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ τω νικωντι δωσω αυτω του μαννα του κεκρυμμενου και δωσω αυτω ψηφον λευκην και επι την ψηφον ονομα καινον γεγραμμενον ο ουδεισ οιδεν ει μη ο λαμβανων

¹⁸ και τω αγγελω τησ εν θυατειροισ εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο υιοσ του θεου ο εχων τουσ οφθαλμουσ αυτου ωσ φλογα πυροσ και οι ποδεσ αυτου ομοιοι χαλκολιβανω

¹⁹ οίδα σου τα εργα και την αγαπην και την πιστιν και την διακονιαν και την υπομονην σου και τα εργα σου τα εσχατα πλειονα των πρωτων

²⁰ αλλ εχω κατα σου οτι αφεισ την γυναικα σου ιεζαβελ η λεγει εαυτην προφητιν και διδασκει και πλανα τουσ εμουσ δουλουσ πορνευσαι και φαγειν ειδωλοθυτα

²¹ και εδωκα αυτη χρονον ινα μετανοηση και ου θελει μετανοησαι εκ τησ πορνειασ αυτησ

²² ιδου βαλλω αυτην εισ κλινην και τουσ μοιχευοντασ μετ αυτησ εισ θλιψιν μεγαλην εαν μη μετανοησωσιν εκ των εργαων αυτησ

²³ και τα τεκνα αυτησ αποκτενω εν θανατω και γνωσονται πασαι αι εκκλησιαι οτι εγω ειμι ο ερευνων νεφρουσ και καρδιασ και δωσω υμιν εκαστω κατα τα εργα υμων

²⁴ υμιν δε λεγω τοισ λοιποισ τοισ εν θυατειροισ οσοι ουκ εχουσιν την διδαχην ταυτην οτινεσ ουκ εγνωσαν τα βαθεα του σατανα ωσ λεγουσιν ου βαλλω εφ υμασ αλλο βαροσ

²⁵ πλην ο εχετε κρατησατε αχρι ου αν ηξω

26 και ο νικων και ο τηρων αχρι τελουσ τα εργα μου δωσω αυτω εξουσιαν επι των εθνων

27 και ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα ωσ τα σκευη τα κεραμικα συντριβησεται ωσ κατω ειληφα παρα του πατροσ μου

28 και δωσω αυτω τον αστερα τον πρωινον

29 ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ

3

1 και τω αγγελω της εν σαρδεσιν εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο εχων τα επτα πνευματα του θεου και τουσ επτα αστερασ οйда σου τα εργα οτι ονομα εχεισ οτι ζησ και νεκροσ ει

2 γινου γρηγορων και στηρισον τα λοιπα α εμελλεσ αποβαλλειν ου γαρ ευρηκα σου τα εργα πεπληρωμενα ενωπιον του θεου μου

3 μνημονευε ουν πωσ ειληφασ και ηκουσασ και τηρει και μετανοησον εαν ουν μη γρηγορησ ηξω επι σε ωσ κλεπτησ και ου μη γνωσ ποιαν ωραν ηξω επι σε

4 αλλ ολιγα εχεισ ονοματα εν σαρδεσιν α ουκ εμολυναν τα ιματια αυτων και περιπατησουσιν μετ εμου εν λευκοισ οτι αξιοι εισιν

5 ο νικων ουτοσ περιβαλειται εν ιματιοισ λευκοισ και ου μη εξαλειψω το ονομα αυτου εκ της βιβλου της ζωησ και ομολογησω το ονομα αυτου ενωπιον του πατροσ μου και ενωπιον των αγγελων αυτου

6 ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ

7 και τω αγγελω της εν φιλαδελφεια εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο αγιοσ ο αληθिनοσ ο εχων την κλειν του δαυιδ ο ανοιγων και ουδεισ κλεισει αυτην ει μη ο ανοιγων και ουδεισ ανοιξει

8 οйда σου τα εργα ιδου δεδωκα ενωπιον σου θυραν ανεωγμενην ην ουδεισ δυναται κλεισαι αυτην οτι μικραν εχεισ δυναμιν και ετηρησασ μου τον λογον και ουκ ηρησω το ονομα μου

9 ιδου διδωμι εκ της συναγωγησ του σατανα των λεγοντων εαυτουσ ιουδαιουσ εισιν και ουκ εισιν αλλα ψευδονται ιδου ποιησω αυτουσ ινα ηξωσιν και προσκνησωσιν ενωπιον των ποδων σου και γνωσιν οτι ηγαπησα σε

10 οτι ετηρησασ τον λογον της υπομονησ μου καγω σε τηρησω εκ της ωρασ του πειρασμου της μελλουσησ ερχεσθαι επι της οικουμενησ ολησ πειρασαι τουσ κατοικουντασ επι της γησ

11 ερχομαι ταχυ κρατει ο εχεισ ινα μηδεισ λαβη τον στεφανον σου

12 ο νικων ποιησω αυτον στυλον εν τω ναω του θεου μου και εξω ου μη εξελθη ετι και γραψω επ αυτον το ονομα του θεου μου και το ονομα της πολεωσ του θεου μου της καινησ ιερουσαλημ η καταβαινει εκ του ουρανου απο του θεου μου και το ονομα μου το καινον

13 ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ

14 και τω αγγελω της εν λαοδικεια εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο αμην ο μαρτυσ ο πιστοσ και αληθिनοσ η αρχη της κτισεωσ του θεου

15 οйда σου τα εργα οτι ουτε ψυχροσ ει ουτε ζεστοσ οφελον ψυχροσ ησ η ζεστοσ

16 ουτωσ οτι χλιαροσ ει και ου ζεστοσ ουτε ψυχροσ μελλω σε εμεσαι εκ του στοματοσ μου

17 οτι λεγεισ πλουσιοσ ειμι και πεπλουτηκα και ουδενοσ 3762 A-GSN-N χρειαν εχω και ουκ οйдаσ οτι συ ει ο ταλαιπωροσ και ο ελεεινοσ και πτωχοσ και τυφλοσ και γυμνοσ

18 συμβουλευε σοι αγορασαι χρυσιον παρ εμου πεπυρωμενον εκ πυροσ ινα πλουτηησ και ιματια λευκα ινα περιβαλη και μη φανερωθη η αισχυνη της γυμνοτητοσ σου και κολλυριον ινα εγχριση τουσ οφθαλμουσ σου ινα βλεπησ

19 εγω οσοουσ εαν φιλω ελεγχω και παιδευω ζηλωσον ουν και μετανοησον

20 ιδου εστηκα επι την θυραν και κρουω εαν τισ ακουση της φωνης μου και ανοιξη την θυραν και εισελευσομαι προς αυτον και δειπνησω μετ αυτου και αυτος μετ εμου

21 ο νικων δωσω αυτω καθισια μετ εμου εν τω θρονω μου ως καγω ενικησα και εκαθισα μετα του πατρος μου εν τω θρονω αυτου

22 ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις

4

1 μετα ταυτα ειδον και ιδου θυρα ανευγμενη εν τω ουρανω και η φωνη η πρωτη ην ηκουσα ως σαλπιγγος λαλουσης μετ εμου λεγων αναβα ωδε και δειξω σοι α δει γενεσθαι μετα ταυτα

2 και ευθεωσ εγενομη εν πνευματι και ιδου θρονουσ εκειτου εν τω ουρανω και επι τον θρονον καθημενουσ

3 ομοιοσ ορασει λιθω ιασπιδι και σαρδιω και ιρις κυκλοθεν του θρονουσ ομοιωσ ορασισ σμαραγδινωσ

4 και κυκλοθεν του θρονουσ θρονουι εικοσι τεσσαρεσ και επι τουσ θρονουσ τουσ εικοσι τεσσαρασ πρεσβυτερουσ καθημενουσ περιβεβλημενουσ εν ιματιοισ λευκοισ και επι τασ κεφαλασ αυτων στεφανουσ χρυσουσ

5 και εκ του θρονουσ εκπορευονται αστραπαι και φωναι και βρονται και επτα λαμπαδεσ πυροσ καιομεναι ενωπιον του θρονουσ αυτου αι εισιν επτα πνευματα του θεου

6 και ενωπιον του θρονουσ ως θαλασσα ναλινη ομοια κρυσταλλω και εν μεσω του θρονουσ και κυκλω του θρονουσ τεσσαρα ζωα γεμοντα οφθαλμων εμπροσθεν και οπισθεν

7 και το ζων το πρωτον ομοιον λεοντι και το δευτερον ζων ομοιον μοσχω και το τριτον ζων εχον προσωπον ανθρωπου και το τεταρτον ζων ομοιον αετω πετομενω

8 και τα τεσσαρα ζωα εν καθ εν εχον ανα πτερυγασ εξ κυκλοθεν και εσωθεν γεμουσιν οφθαλμων και αναπαουσιν ουκ εχουσιν ημερασ και νυκτοσ λεγοντεσ αγιοσ αγιοσ αγιοσ κυριοσ ο θεοσ ο παντοκρατωρ ο ην και ο ων και ο ερχομενοσ

9 και οταν δωσιν τα ζωα δοξαν και τιμην και ευχαριστιαν τα καθημενω επι του θρονουσ τω ζωντι εισ τουσ αιωνασ των αιωνων

10 πεσουσιν αι εικοσι τεσσαρεσ πρεσβυτεροι ενωπιον του καθημενουσ επι του θρονουσ και προσκυνησουσιν τω ζωντι εισ τουσ αιωνασ των αιωνων και βαλουσιν τουσ στεφανουσ αυτων ενωπιον του θρονουσ λεγοντεσ

11 αξιοσ ει ο κυριοσ και ο θεοσ ημων ο αγιοσ λαβειν την δοξαν και την τιμην και την δυναμιν οτι συ εκτισασ παντα και δια το θελημα σου ησαν και εκτισθησαν

5

1 και ειδον επι την δεξιαν του καθημενουσ επι του θρονουσ βιβλιον γεγραμμενον εσωθεν και εξωθεν κατεσφραγισμενον σφραγισιν επτα

2 και ειδον αγγελον ισχυρον κηρυσσοντα εν φωνη μεγαλη τισ αξιοσ εστιν ανοιξει το βιβλιον και λυσαι τασ σφραγιδασ αυτουσ

3 και ουδεισ εδυνατο εν τω ουρανω ανω ουτε επι της γησ ουτε υποκατω της γησ ανοιξει το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο

4 και εγω εκλαιον πολυ οτι ουδεισ αξιοσ ευρεθη ανοιξει το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο

5 και εισ εκ των πρεσβυτερων λεγει μοι μη κλαιε ιδου ενικησεν ο λεων ο εκ της φυλησ ιουδα η ριζα δαυιδ ο ανοιγων το βιβλιον και τασ επτα σφραγιδασ αυτουσ

6 και ειδον εν μεσω του θρονουσ και των τεσσαρων ζωνων και εν μεσω των πρεσβυτερων αρνιον εστηκοσ ως εσφαγμενοσ εχον κερατα επτα και οφθαλμουσ επτα αι εισιν τα επτα πνευματα του θεου αποστελλομενα εισ πασαν την γην

7 και ηλθεν και ειληφεν εκ της δεξιασ του καθημενουσ επι του θρονουσ

8 και οτε ελαβεν το βιβλιον τα τεσσαρα ζωα και οι εικοσι τεσσαρεσ πρεσβυτεροι επεσουσιν ενωπιον του αρνιου εχοντεσ εκαστοσ κιθαραν και φιαλασ χρυσασ γεμουσασ θυμιαματων αι εισιν προσευχαι των αγιων

⁹ και αδουσιν ωδην καινην λεγοντες αξιος ει λαβειν το βιβλιον και ανοιξει τας σφραγιδας αυτου οτι εσφαγησ και ηγορασασ τω θεω ημας εν τω αιματι σου εκ πασησ φυλησ και γλωσσησ και λαου και εθνουσ

¹⁰ και ποιησασ αυτουσ τω θεω ημων βασιλεισ και ιερεισ και βασιλευσουσιν επι τησ γησ

¹¹ και ειδον και ηκουσα ωσ φωνην αγγελων πολλων κυκλω του θρονου και των ζωνων και των πρεσβυτερων και ην ο αριθμοσ αυτων μυριαδεσ μυριαδων και χιλιαδεσ χιλιαδων

¹² λεγοντεσ φωνη μεγαλη αξιον εστιν το αρνιον το εσφαγμενον λαβειν την δυναμιν και τον πλουτον και σοφιαν και ισχυν και τιμην και δοξαν και ευλογιαν

¹³ και παν κτισμα ο εν τω ουρανω και επι τησ γησ και υποκατω τησ γησ και επι τησ θαλασσησ εστιν και τα εν αυτοισ παντασ ηκουσα λεγοντασ τω καθημενω επι του θρονου και τω αρνιω η ευλογια και η τιμη και η δοξα και το κρατοσ εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην

¹⁴ και τα τεσσαρα ζωα λεγοντα το αμην και οι πρεσβυτεροι επεσον και προσεκυνησαν

6

¹ και ειδον οτι ηνοιξεν το αρνιον μιαν εκ των επτα σφραγιδων και ηκουσα ενοσ εκ των τεσσαρων ζωνων λεγοντοσ ωσ φωνη βροντησ ερχου και ιδε

² και ιδου ιπποσ λευκοσ και ο καθημενοσ επ αυτον εχων τοξον και εδοθη αυτω στεφανοσ και εξηλθεν νικων και ινα νικηση

³ και οτε ηνοιξεν την δευτεραν σφραγιδα ηκουσα του δευτερου ζωου λεγοντοσ ερχου

⁴ και εξηλθεν αλλοσ ιπποσ πυροσ και τω καθημενω επ αυτον εδοθη αυτω λαβειν την ειρηνην εκ τησ γησ ινα αλληλουσ σφαξωσιν και εδοθη αυτω μαχαιρα μεγαλη

⁵ και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τριτην ηκουσα του τριτου ζωου λεγοντοσ ερχου και ιδε και ιδου ιπποσ μελασ και ο καθημενοσ επ αυτον εχων ζυγον εν τη χειρι αυτου

⁶ και ηκουσα φωνην εν μεσω των τεσσαρων ζωνων λεγουσαν χοινηξ σιτου δηναριου και τρεισ χοινηκεσ κριθησ δηναριου και το ελαιον και τον οινον μη αδικησησ

⁷ και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τεταρτην ηκουσα του τεταρτου ζωου λεγοντοσ ερχου και ιδε

⁸ και ιδου ιπποσ χλωροσ και ο καθημενοσ επανω αυτου ονομα αυτω ο θανατοσ και ο αδησ ηκολουθει αυτω και εδοθη αυτω εξουσια επι το τεταρτον τησ γησ αποκτειναι εν ρομφαια και εν λιμω και εν θανατω και υπο των θηριων τησ γησ

⁹ και οτε ηνοιξεν την πεμπτην σφραγιδα ειδον υποκατω του θυσιαστηριου τασ ψυχασ των εσφαγμενων δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν του αρνιου ην ειχον

¹⁰ και εκραξαν φωνη μεγαλη λεγοντεσ εωσ ποτε ο δεσποτησ ο αγιοσ και αληθिनοσ ου κρινεισ και εκδικεισ το αιμα ημων εκ των κατοικουντων επι τησ γησ

¹¹ και εδοθη αυτοισ εκαστωσ στολη λευκη και ερρεθη αυτοισ ινα αναπαυωσνται ετι χρονον εωσ πληρωσωσιν και οι συνδουλοι αυτων και οι αδελφοι αυτων και οι μελλοντεσ αποκτενεσθαι ωσ και αυτοι

¹² και ειδον οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εκτην και σεισμοσ μεγασ εγενετο και ο ηλιοσ μελασ εγενετο ωσ σακκοσ τριχινοσ και η σεληνη ολη εγενετο ωσ αιμα

¹³ και οι αστερεσ του ουρανου επεσον εισ την γην ωσ συκη βαλουσα τουσ ολυνθουσ αυτησ υπο ανεμου μεγαλου σειομενη

¹⁴ και ο ουρανοσ απεχωρισθη ωσ βιβλιον ελισσομενον και παν οροσ και νησοσ εκ των τοπων αυτων εκινηθησαν

¹⁵ και οι βασιλεισ τησ γησ και οι μεγιστανεσ και οι χιλιαρχοι και οι πλουσιοι και οι ισχυροι και πασ δουλοσ και ελευθεροσ εκρυψαν εαυτουσ εισ τα σπηλαια και εισ τασ πετρασ των ορειων

¹⁶ και λεγουσιν τοισ ορεισιν και ταισ πετραισ πεσετε εφ ημασ και κρυψατε ημασ απο προσωπου του καθημενου επι του θρονου και απο τησ οργησ του αρνιου

17 **οτι ηλθεν η ημερα η μεγαλη της οργης αυτου και τισ δυναται σταθιναι**

7

1 **και μετα τουτο ειδον τεσσαρας αγγελους εστωτας επι τας τεσσαρας γωνιας της γης κρατουοντας τους τεσσαρας ανεμους της γης ινα μη πνεη ανεμοσ επι της γης μητε επι της θαλασσης μητε επι τι δενδρον**

2 **και ειδον αλλον αγγελον αναβαινοντα απο ανατολης ηλιου εχοντα σφραγιδα θεου ζωντος και εκραξεν φωνη μεγαλη τοις τεσσαρσιν αγγελοις οισ εδοθη αυτοις αδικησαι την γην και την θαλασσαν**

3 **λεγων μη αδικησητε την γην μητε την θαλασσαν μητε τα δενδρα αχρι ου σφραγισωμεν τους δουλους του θεου ημων επι των μετωπων αυτων**

4 **και ηκουσα τον αριθμον των σφραγισμενων εκατον και τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες σφραγισμενων εκ πασης φυλης υιων ισραηλ**

5 **εκ φυλης ιουδα δωδεκα χιλιαδες σφραγισμεναι εκ φυλης ρουβιμ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης γαδ δωδεκα χιλιαδες**

6 **εκ φυλης ασηρ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης νεφθαλειμ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης μανασση δωδεκα χιλιαδες**

7 **εκ φυλης συμεων δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης λευι δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης ισαχαρ δωδεκα χιλιαδες**

8 **εκ φυλης ζαβουλων δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης ιωσηφ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης βενιαμιν δωδεκα χιλιαδες σφραγισμεναι**

9 **μετα ταυτα ειδον και ιδου οχλος πολυς ον αριθμησαι ουδεις εδυνατο εκ παντος εθνους και φυλων και λαων και γλωσσων εστωτας ενωπιον του θρονου και ενωπιον του αρνιου περιβεβλημενου στολας λευκας και φοινικας εν ταις χερσιν αυτων**

10 **και κραζουσιν φωνη μεγαλη λεγοντες η σωτηρια τω θεω ημων τω καθημενω επι τω θρονω και τω αρνιω**

11 **και παντες οι αγγελοι ειστηκεισαν κυκλω του θρονου και των πρεσβυτερων και των τεσσαρων ζων και επεσον ενωπιον του θρονου επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω**

12 **λεγοντες αμην η ευλογια και η δοξα και η σοφια και η ευχαριστια και η τιμη και η δυναμια και η ισχυς τω θεω ημων εισ τους αιωνας των αιωνων αμην**

13 **και απεκριθη εισ εκ των πρεσβυτερων λεγων μοι ουτοι οι περιβεβλημενοι τας στολας τας λευκας τινες εισιν και ποθεν ηλθον**

14 **και ειπον αυτω κυριε μου συ οιδας και ειπεν μοι ουτοι εισιν οι ερχομενοι εκ της θλιψεως της μεγαλης και επλυναν τας στολας αυτων και ελευκαναν εν τω αιματι του αρνιου**

15 **δια τουτο εισιν ενωπιον του θρονου του θεου και λατρευουσιν αυτω ημερας και νυκτος εν τω ναω αυτου και ο καθημενος επι τω θρονω σκηνωσει επ αυτοις**

16 **ου πεινασουσιν ετι ουδε διψησουσιν ετι ουδ ου μη πεση επ αυτοις ο ηλιος ουδε παν καυμα**

17 **οτι το αρνιο το ανα μεσον του θρονου ποιμαίνει αυτοις και οδηγει αυτοις επι ζωης πηγας υδατων και εξαλειψει ο θεος παν δακρυον εκ των οφθαλμων αυτων**

8

1 **και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εβδομην εγενετο σιγη εν τω ουρανω ως ημιωριον**

2 **και ειδον τους επτα αγγελους οι ενωπιον του θεου εστηκασιν και εδοθησαν αυτοις επτα σαλπιγγες**

3 **και αλλος αγγελος ηλθεν και εσταθη επι του θυσιαστηριου εχων λιβαντων χρυσου και εδοθη αυτω θυμιαματα πολλα ινα δωση ταις προσευχαις των αγιων παντων επι το θυσιαστηριον το χρυσου το ενωπιον του θρονου**

⁴ και ανεβη ο καπνος των θυμιαματων ταις προσευχαις των αγιων εκ χειροσ του αγγελου ενωπιον του θεου

⁵ και ειληφεν ο αγγελος τον λιβανωτον και εγεμισεν αυτον εκ του πυροσ του θυσιαστηριου και εβαλεν εις την γην και εγενοντο βρονται και φωναί και αστραπαι και σεισμοσ

⁶ και οι επτα αγγελοι οι εχοντεσ τασ επτα σαλπιγγασ ητοιμασαν εαυτουσ ινα σαλπισωσιν

⁷ και ο πρωτοσ εσαλπισεν και εγενετο χαλαζα και πυρ μεμιγμενα εν αιματι και εβληθη εις την γην και το τριτον της γησ κατεκαη και το τριτον των δενδρων κατεκαη και πασ χορτοσ χλωροσ κατεκαη

⁸ και ο δευτεροσ αγγελοσ εσαλπισεν και ωσ οροσ μεγα καιομενον εβληθη εις την θαλασσαν και εγενετο το τριτον της θαλασσησ αιμα

⁹ και απεθανεν το τριτον των κτισματων εν τη θαλασση τα εχοντα ψυχασ και το τριτον των πλοιων διεφθαρη

¹⁰ και ο τριτοσ αγγελοσ εσαλπισεν και επεσεν εκ του ουρανου αστηρ μεγασ καιομενοσ ωσ λαμπασ και επεσεν επι το τριτον των ποταμων και επι τασ πηγασ των υδατων

¹¹ και το ονομα του αστεροσ λεγεται ο αψινθοσ και εγενετο το τριτον των υδατων εισ αψινοσ και πολλοι των ανθρωπων απεθανον εκ των υδατων οτι επικρανθησαν

¹² και ο τεταρτοσ αγγελοσ εσαλπισεν και επληγη το τριτον του ηλιου και το τριτον της σεληνησ και το τριτον των αστερων ινα σκοτισθη το τριτον αυτων και το τριτον αυτησ μη φανη η ημερα και η νυξ ομοιωσ

¹³ και ειδον και ηκουσα ενοσ αετου πετομενου εν μεσουρανηματι λεγοντοσ φωνη μεγαλη ουαι ουαι ουαι τοισ κατοικουσιν επι της γησ εκ των λοιπων φωνων της σαλπιγγοσ των τριων αγγελων των μελλοντων σαλπιζειν

9

¹ και ο πεμπτοσ αγγελοσ εσαλπισεν και ειδον αστερα εκ του ουρανου πεπτωκοτα εις την γην και εδοθη αυτω η κλεισ του φρεατοσ της αβυσσου

² και ηνοιξεν το φρεαρ της αβυσσου και ανεβη καπνοσ εκ του φρεατοσ ωσ καπνοσ καμινου καιομενησ και εσκοτισθη ο ηλιοσ και ο αηρ εκ του καπνου του φρεατοσ

³ και εκ του καπνου εξηλθον ακριδεσ εις την γην και εδοθη αυταισ εξουσια ωσ εχουσιν εξουσιαν οι σκορπιοι της γησ

⁴ και ερρεθη αυταισ ινα μη αδικησωσιν τον χορτον της γησ ουδε παν χλωρον ουδε παν δενδρον ει μη τουσ ανθρωπουσ οιτινεσ ουκ εχουσιν την σφραγιδα του θεου επι των μετωπων αυτων

⁵ και εδοθη αυταισ ινα μη αποκτεινωσιν αυτοουσ αλλ ινα βασανισθωσιν μηνασ πεντε και ο βασανισμοσ αυτων ωσ βασανισμοσ σκορπιου οταν παιση ανθρωπον

⁶ και εν ταισ ημεραισ εκειναισ ζητησουσιν οι ανθρωποι τον θανατον και ου μη ευρησουσιν αυτον και επιθυμησουσιν αποθαινει και φευζεται απ αυτων ο θανατοσ

⁷ και τα ομοιωματα των ακριδων ομοια ιπποισ ητοιμασμενοισ εισ πολεμον και επι τασ κεφαλασ αυτων ωσ στεφανοι χρυσοι και τα προσωπα αυτων ωσ προσωπα ανθρωπων

⁸ και ειχον τριχασ ωσ τριχασ γυναικων και οι οδοντεσ αυτων ωσ λεοντων ησαν

⁹ και ειχον θωρακασ ωσ θωρακασ σιδηρουσ και η φωνη των πτερυγων αυτων ωσ φωνη αρματων ιππων πολλων τρεχοντων εισ πολεμον

¹⁰ και εχουσιν ουρασ ομοιασ σκορπιοισ και κεντρα και εν ταισ ουραισ αυτων εξουσιαν εχουσιν του αδικησαι τουσ ανθρωπουσ μηνασ πεντε

¹¹ εχουσαι βασιλεα επ αυτων αγγελον της αβυσσου ονομα αυτω εβραιστι αββαδων εν δε τη ελληνικη ονομα εχει απολλυων

¹² η ουαι η μια απηλθεν ιδου ερχεται ετι δυο ουαι μετα ταυτα

13 και ο εκτος αγγελος εσαλπισεν και ηκουσα φωνην μιαν εκ των τεσσαρων κερατων του θυσιαστηριου του χρυσου του ενωπιου του θεου

14 λεγουσαν τω εκτω αγγελω ο εχων την σαλπιγγα λυσον τους τεσσαρας αγγελους τους δεδεμενους επι τω ποταμω τω μεγαλω ευφρατιη

15 και ελυθησαν οι τεσσαρες αγγελοι οι ητοιμασμενοι εις την ωραν και εις την ημεραν και μηνα και ενιαυτον ινα αποκτεινωσιν το τριτον των ανθρωπων

16 και ο αριθμος των στρατευματων του ιππου μυριαδες μυριαδων ηκουσα τον αριθμον αυτων

17 και ουτως ειδον τους ιππους εν τη ορασει και τους καθημενους επ αυτων εχοντας θωρακας πυρινους και υακινθινους και θειωδεις και αι κεφαλαι των ιππων ως κεφαλαι λεοντων και εκ των στοματων αυτων εκπορευεται πυρ και καπνος και θειον

18 απο των τριων πληγων τούτων απεκτανθησαν το τριτον των ανθρωπων απο του πυρος και του καπνου και του θειου του εκπορευομενου εκ των στοματων αυτων

19 η γαρ εξουσια των ιππων εν τω στοματι αυτων εστιν και εν ταις ουραις αυτων αι γαρ ουραι αυτων ομοιαι οφειων εχουσαι κεφαλας και εν αυταις αδικουσιν

20 και οι λοιποι των ανθρωπων οι ουκ απεκτανθησαν εν ταις πληγαις ταυταις ου μετενοησαν εκ των εργαων των χειρων αυτων ινα μη προσκυνησωσιν τα δαιμονια και τα ειδωλα τα χρυσα και τα αργυρα και τα χαλκα και τα λιθινα α ουτε βλεπειν δυναται ουτε ακουειν ουτε περιπατειν

21 και ου μετενοησαν εκ των φωνων αυτων ουτε εκ των φαρμακειων αυτων ουτε εκ της πορνειας αυτων ουτε εκ των κλεμματαων αυτων

10

1 και ειδον αγγελον ισχυρον καταβαινοντα εκ του ουρανου περιβεβλημενον νεφελην και η ιρις επι της κεφαλης αυτου και το προσωπον αυτου ως ο ηλιος και οι ποδες αυτου ως στυλοι πυρος

2 και εχων εν τη χειρι αυτου βιβλιον ανεωγμενον και εθηκεν τον ποδα αυτου τον δεξιον επι της θαλασσης τον δε ευωνυμον επι της γης

3 και εκραξεν φωνη μεγαλη ωσπερ λεων μυκαται και οτε εκραξεν ελαλησαν αι επτα βρονται τας εαυτων φωνας

4 και οτε ελαλησαν αι επτα βρονται εμελλον γραφειν και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν σφραγισον α ελαλησαν αι επτα βρονται και μη αυτα γραψησ

5 και ο αγγελος ον ειδον εστωτα επι της θαλασσης και επι της γης ηρεν την χειρα αυτου την δεξιαν εις τον ουρανον

6 και ωμοσεν τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων ος εκτισεν τον ουρανον και τα εν αυτω και την γην και τα εν αυτη και την θαλασσαν και τα εν αυτη οτι χρονος ουκετι εσται

7 αλλ εν ταις ημεραις της φωνης του εβδομου αγγελου οταν μελλη σαλπιζειν και ετελεσθη το μυστηριον του θεου ως ευηγγελισεν τους δουλους αυτου τους προφητας

8 και η φωνη ην ηκουσα εκ του ουρανου παλιν λαλουσα μετ εμου και λεγουσα υπαγε λαβε το βιβλιδαριον το ανεωγμενον εν τη χειρι του αγγελου του εστωτος επι της θαλασσης και επι της γης

9 και απηλθον προς τον αγγελον λεγων αυτω δουναι μοι το βιβλιδαριον και λεγει μοι λαβε και καταφαγε αυτο και πικρανει σου την κοιλιαν αλλ εν τω στοματι σου εσται γλυκυ ως μελι

10 και ελαβον το βιβλιον εκ της χειρος του αγγελου και κατεφαγον αυτο και ην εν τω στοματι μου ως μελι γλυκυ και οτε εφαγον αυτο επικρανθη η κοιλια μου

11 και λεγουσιν μοι δει σε παλιν προφητευσαι επι λαοις και επι εθνεσιν και γλωσσαις και βασιλευσιν πολλοις

11

¹ και εδοθη μοι καλαμος ομοιος ραβδω λεγων εγειραι και μετρησον τον ναον του θεου και το θυσιαστηριον και τους προσκυνουντας εν αυτω

² και την αυλην την εξωθεν του ναου εκβαλε εξω και μη αυτην μετρησης οτι εδοθη τοις εθνεισιν και την πολιν την αγιαν πατησουσιν μηνασ τεσσαρακοντα και δυο

³ και δωσω τοις δυσιν μαρτυσιν μου και προφητεουσιν ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα περιβεβλημενοι σακκουσ

⁴ ουτοι εισιν αι δυο ελαιαι και αι δυο λυχνιαι αι ενωπιον του κυριου της γης εστωσαι

⁵ και ει τισ αυτους θελει αδικησαι πυρ εκπορευεται εκ του στοματος αυτων και κατεσθιει τους εχθρουσ αυτων και ει τισ θελει αυτουσ αδικησαι ουτωσ δει αυτον αποκατανθηναι

⁶ ουτοι εχουσιν τον ουρανον εξουσιαν κλεισαι ινα μη υετοσ βρεχη τασ ημερασ της προφητειασ αυτων και εξουσιαν εχουσιν επι των υδατων στρεφειν αυτα εισ αιμα και παταξαι την γην οσακισ εαν θελησωσιν εν παση πληγη

⁷ και οταν τελεσωσιν την μαρτυριαν αυτων το θηριον το αναβαινον εκ της αβυσσου ποιησει μετ αυτων πολεμον και νικησει αυτουσ και αποκτενει αυτουσ

⁸ και το πτωμα αυτων επι της πλατειασ της πολεωσ της μεγαλησ ητισ καλειται πνευματικωσ σοδομα και αιγυπτοσ οπου και ο κυριος αυτων εσταυρωθη

⁹ και βλεπουσιν εκ των λαων και φυλων και γλωσσων και εθνων το πτωμα αυτων ημερασ τρεισ ημισυ και τα πτωματα αυτων ουκ αφησουσιν τεθηναι εισ μνημα

¹⁰ και οι κατοικουντεσ επι της γης χαιρουσιν επ αυτοισ και ευφρανθησονται και δωρα δωσωσιν αλληλοισ οτι ουτοι οι δυο προφηται εβασανισαν τουσ κατοικουντασ επι της γης

¹¹ και μετα τασ τρεισ ημερασ και ημισυ πνευμα ζωησ εκ του θεου εισηλθεν εισ αυτουσ και εστησαν επι τουσ ποδασ αυτων και φοβοσ μεγασ επεσεν επι τουσ θεωρουντασ αυτουσ

¹² και ηκουσα φωνην μεγαλην εκ του ουρανου λεγουσαν αυτοισ αναβητε ωδε και ανεβησαν εισ τον ουρανον εν τη νεφελη και εθεωρησαν αυτουσ οι εχθροι αυτων

¹³ και εν εκεινη τη ημερα εγενετο σεισμοσ μεγασ και το δεκατον της πολεωσ επεσεν και απεκτανθησαν εν τω σεισμα ονοματα ανθρωπων χιλιαδεσ επτα και οι λοιποι εμφοβοι εγενοντο και εδωκαν δοξαν τω θεω του ουρανου

¹⁴ η ουαι η δευτερα απηλθεν η ουαι η τριτη ιδου ερχεται ταχυ

¹⁵ και ο εβδομοσ αγγελοσ εσαλπισεν και εγενοντο φωναι μεγαλαι εν τω ουρανω λεγουσαι εγενετο η βασιλεια του κοσμου του κυριου ημων και του χριστου αυτου και βασιλευσαι εισ τουσ αιωνασ των αιωνων

¹⁶ και οι εικοσι τεσσαρεσ πρεσβυτεροι οι ενωπιον του θρονου του θεου καθημενοι επι τουσ θρονουσ αυτων επεσον επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω

¹⁷ λεγοντεσ ευχαριστουμεν σοι κυριε ο θεοσ ο παντοκρατωρ ων και ο ην οτι ειληφασ την δυναμιν σου την μεγαλην και εβασιλευσασ

¹⁸ και τα εθνη ωργισθησαν και ηλθεν η οργη σου και ο καιροσ των νεκρων κριθηναι και δουναι τον μισθον τοισ δουλοισ σου τοισ προφηταισ και τοισ αγιοισ και τοισ φοβουμενοισ το ονομα σου τοισ μικροισ και τοισ μεγαλοισ και διαφθειραι τουσ διαφθειροντασ την γην

¹⁹ και ηνοιγη ο ναοσ του θεου εν τω ουρανω και ωφθη η κιβωτοσ της διαθηκησ του κυριου εν τω ναω αυτου και εγενοντο αστραπαι και φωναι και βρονται και χαλαξα μεγαλη

12

¹ και σημειον μεγα ωφθη εν τω ουρανω γυνη περιβεβλημενη τον ηλιον και η σεληνη υποκατω των ποδων αυτησ και επι της κεφαλησ αυτησ στεφανοσ αστερων δωδεκα

² και εν γαστρι εχουσα εκραζεν ωδινουσα και βασανιζομενη τεκειν

³ και ωφθη αλλο σημειον εν τω ουρανω και ιδου δρακων πυρος μεγας εχων κεφαλας επτα και κερατα δεκα και επι τας κεφαλας αυτου επτα διαδηματα

⁴ και η ουρα αυτου συρει το τριτον των αστερων του ουρανου και εβαλεν αυτους εις την γην και ο δρακων εστηκεν ενωπιον της γυναικος της μελλουσης τεκειν ινα οταν τεκη το τεκνον αυτης καταφαγη

⁵ και ετεκεν υιον αρρενα ος μελλει ποιμαινεν παντα τα εθνη εν ραβδω σιδηρα και ηρπασθη το τεκνον αυτης προς τον θεον και προς τον θρονον αυτου

⁶ και η γυνη εφυγεν εις την ερημον οπου εχει εκει τοπον ητοιμασμενον υπο του θεου ινα εκει εκτρεφωσιν αυτην ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα

⁷ και εγενετο πολεμος εν τω ουρανω ο μιχαηλ και οι αγγελοι αυτου πολεμησαι μετα του δρακοντος και ο δρακων επολεμησεν και οι αγγελοι αυτου

⁸ και ουκ ισχυσεν ουδε τοπος ευρεθη αυτω ετι εν τω ουρανω

⁹ και εβληθη ο δρακων ο μεγας ο οφισ ο αρχαιος ο καλουμενος διαβολος και σατανας ο πλανων την οικουμενην ολην εβληθη εις την γην και οι αγγελοι αυτου μετ αυτου εβληθησαν

¹⁰ και ηκουσα φωνην μεγαλην εν τω ουρανω λεγουσαν αρτι εγενετο η σωτηρια και η δυναμις και η βασιλεια του θεου ημων και η εξουσια του χριστου αυτου οτι εβληθη ο κατηγορος των αδελφων ημων ο κατηγορων αυτων ενωπιον του θεου ημων ημερας και νυκτος

¹¹ και αυτοι ενικησαν αυτον δια το αιμα του αρνιου και δια τον λογον της μαρτυριας αυτων και ουκ ηγαπησαν την ψυχην αυτων αχρι θανατου

¹² δια τουτο ευφραινεσθε ουρανοι και οι εν αυτοις σκηνοντες ουαι τη γη και τη θαλασση οτι κατεβη ο διαβολος προς υμας εχων θυμον μεγαν ειδως οτι ολιγον καιρον εχει

¹³ και οτε ειδεν ο δρακων οτι εβληθη εις την γην εδιωξεν την γυναικα ητις ετεκεν τον αρρενα

¹⁴ και εδοθησαν τη γυναικι δυο πτερυγες του αετου του μεγαλου ινα πετηται εις την ερημον εις τον τοπον αυτης οπως τρεφηται εκει καιρον και καιρους και ημισυ καιρου απο προσωπου του οφεως

¹⁵ και εβαλεν ο οφισ εκ του στοματος αυτου οπισω της γυναικος υδωρ ως ποταμον ινα αυτην ποταμοφορητον ποιηση

¹⁶ και εβοηθησεν η γη τη γυναικι και ηνοιξεν η γη το στομα αυτης και κατεπιεν τον ποταμον ον εβαλεν ο δρακων εκ του στοματος αυτου

¹⁷ και ωργισθη ο δρακων επι τη γυναικι και απηλθεν ποιησαι πολεμον μετα των λοιπων του σπερματος αυτης των τηρουντων τας εντολας του θεου και εχοντων την μαρτυριαν ιησου

13

¹ και εσταθην επι την αμμον της θαλασσης και ειδον εκ της θαλασσης θηριον αναβαινον εχων κερατα δεκα και κεφαλας επτα και επι των κερατων αυτου δεκα διαδηματα και επι τας κεφαλας αυτου ονοματα βλασφημιας

² και το θηριον ο ειδον ην ομοιον παρδαλει και οι ποδες αυτου ως αρκου και το στομα αυτου ως στομα λεοντος και εδωκεν αυτω ο δρακων την δυναμιν αυτου και τον θρονον αυτου και εξουσιαν μεγαλην

³ και μιαν εκ των κεφαλων αυτου ωσει εσφαγμενην εις θανατον και η πληγη του θανατου αυτου εθεραπευθη και εθαυμασεν ολη η γη οπισω του θηριου

⁴ και προσεκυνησαν τω δρακοντι τω δεδωκοτι την εξουσιαν τω θηριω και προσεκυνησαν τω θηριω λεγοντες τισ ομοιοις τω θηριω και τισ δυνατοις πολεμησαι μετ αυτου

⁵ και εδοθη αυτω στομα λαλουν μεγαλα και βλασφημιαν και εδοθη αυτω εξουσια πολεμον ποιησαι μηνας τεσσαρακοντα δυο

⁶ και ηνοιξεν το στομα αυτου εις βλασφημιαν προς τον θεον βλασφημησαι το ονομα αυτου και την σκηνην αυτου τους εν τω ουρανω σκηνουντας

⁷ και εδοθη αυτω ποιησαι πολεμον μετα των αγιων και νικησαι αυτους και εδοθη αυτω εξουσια επι πασαν φυλην και λαον και γλωσσαν και εθνος

⁸ και προσκυνησουσιν αυτω παντες οι κατοικουντες επι της γης ων ου γεγραπται το ονομα εν τω βιβλϊω της ζωης του αρνιου του εσφαγμενου απο καταβολης κοσμου

⁹ ει τις εχει ουσ ακουσατω

¹⁰ ει τις εχει αιχμαλωσιαν υπαγει ει τις εν μαχαιρα αποκτενει δει αυτον εν μαχαιρα αποκτανθηναι ωδε εστιν η υπομονη και η πιστις των αγιων

¹¹ και ειδον αλλο θηριον αναβαινον εκ της γης και ειχεν κερατα δυο ομοια αρνιω και ελαλει ωσ δρακων

¹² και την εξουσιαν του πρωτου θηριου πασαν ποιει ενωπιον αυτου και εποιει την γην και τους εν αυτη κατοικουντας ινα προσκυνησωσιν το θηριον το πρωτον ου εθεραπευθη η πληγη του θανατου αυτου

¹³ και ποιει σημεια μεγαλα και πυρ ινα εκ του ουρανου καταβαινη επι την γην ενωπιον των ανθρωπων

¹⁴ και πλανα τους εμους τους κατοικουντας επι της γης δια τα σημεια α εδοθη αυτω ποιησαι ενωπιον του θηριου λεγων τοις κατοικουσιν επι της γης ποιησαι εικονα τω θηριω ο ειχεν την πληγην και εξησεν απο της μαχαιρας

¹⁵ και εδοθη αυτω πνευμα δουναι τη εικονι του θηριου ινα και λαληση η εικων του θηριου και ποιηση οσοι εαν μη προσκυνησωσιν τη εικονι του θηριου αποκτανθωσιν

¹⁶ και ποιει παντας τους μικρους και τους μεγαλους και τους πλουσιους και τους πτωχους και τους ελευθερους και τους δουλους ινα δωσωσιν αυτοις χαραγματα επι της χειρος αυτων της δεξιας η επι το μετωπον αυτων

¹⁷ και ινα μη τις δυναται αγορασαι η πωλησαι ει μη ο εχων το χαραγμα το ονομα του θηριου η τον αριθμον του ονοματος αυτου

¹⁸ ωδε η σοφια εστιν ο εχων νουν ψηφισατω τον αριθμον του θηριου αριθμος γαρ ανθρωπου εστιν και ο αριθμος αυτου εστιν εξακοσια εξηκοντα εξ

14

¹ και ειδον και ιδου το αρνιον εστηκος επι το ορος σιων και μετ αυτου αριθμος εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες εχουσαι το ονομα αυτου και το ονομα του πατρος αυτου γεγραμμενον επι των μετωπων αυτων

² και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου ωσ φωνην υδατων πολλων και ωσ φωνην βροντης μεγαλης και η φωνη ην ηκουσα ωσ κιθαρωδων κιθαριζοντων εν ταις κιθαραις αυτων

³ και αδουσιν ωδην καινην ενωπιον του θρονου και ενωπιον των τεσσαρων ζωνων και των πρεσβυτερων και ουδεις εδυνατο μαθειν την ωδην ει μη αι εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες οι ηγορασμενοι απο της γης

⁴ ουτοι εισιν οι μετα γυναικων ουκ εμολυνθησαν παρθενοι γαρ εισιν ουτοι εισιν οι ακολουθουντες τω αρνιω οπου αν υπαγη ουτοι υπο ιησου ηγορασθησαν απο των ανθρωπων απαρχη τω θεω και τω αρνιω

⁵ και ουχ ευρεθη εν τω στοματι αυτων ψευδος αμωμοι γαρ εισιν

⁶ και ειδον αγγελον πετομενον εν μεσουρανηματι εχοντα ευαγγελιον αιωνιον ευαγγελισαι τους καθημενους επι της γης και επι παν εθνος και φυλην και γλωσσαν και λαον

⁷ λεγων εν φωνη μεγαλη φοβηθητε τον κυριον και δοτε αυτω δοξαν οτι ηλθεν η ωρα της κρισεωσ αυτου και προσκυνησατε αυτον τον ποιησαντα τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και πηγασ υδατων

⁸ και αλλος δευτερος αγγελος ηκολουθησεν λεγων επεσεν βαβυλων η μεγαλη εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεποτικεν παντα τα εθνη

⁹ και άλλος αγγελος τρίτος ηκολούθησεν αυτοίς λέγων εν φωνη μεγαλη ει τις προσκυνει το θηριον και την εικονα αυτου και λαμβανει χαραγμα επι του μετωπου αυτου η επι την χειρα αυτου

¹⁰ και αυτος πιεται εκ του οινου του θυμου του θεου του κεκερασμενου ακρατου εν τω ποτηριω της οργης αυτου και βασανισθησεται εν πυρι και θειω ενωπιον των αγιων αγγελων και ενωπιον του αρνιου

¹¹ και ο καπνος του βασανισμου αυτων εισ αιωνας αιωνων αναβαινει και ουκ εχουσιν αναπαυσιν ημερας και νυκτος οι προσκυνουντες το θηριον και την εικονα αυτου και ει τις λαμβανει το χαραγμα του ονοματος αυτου

¹² ωδε η υπομονη των αγιων εστιν οι τηρουντες τας εντολας του θεου και την πιστιν ησου

¹³ και ηκουσα φωνης εκ του ουρανου λεγουσης γραψον μακάριοι οι νεκροι οι εν κυριω αποθνησκοντες απ αρτι λεγει ναι το πνευμα ινα αναπαυσωνται εκ των κοπων αυτων τα δε εργα αυτων ακολουθει μετ αυτων

¹⁴ και ειδον και ιδου νεφελη λευκη και επι την νεφελην καθημενον ομοιον υιω ανθρωπου εχων επι της κεφαλης αυτου στεφανω χρυσου και εν τη χειρι αυτου δρεπανον οξυ

¹⁵ και άλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου κραζων εν φωνη μεγαλη τω καθημενω επι της νεφελης πεμψον το δρεπανον σου και θερισον οτι ηλθεν η ωρα θερισαι οτι εξηρανθη ο θερισμος της γης

¹⁶ και εβαλεν ο καθημενος επι την νεφελην το δρεπανον αυτου επι την γην και εθερισθη η γη

¹⁷ και άλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου του εν τω ουρανω εχων και αυτος δρεπανον οξυ

¹⁸ και άλλος αγγελος εξηλθεν εκ του θυσιαστηριου εχων εξουσιαν επι του πυρος και εφωνησεν κραυγη μεγαλη τω εχοντι το δρεπανον το οξυ λεγων πεμψον σου το δρεπανον το οξυ και τρυγησον τους βοτρυας της αμπελου της γης οτι ηκμασαν αι σταφυλαι αυτης

¹⁹ και εβαλεν ο αγγελος το δρεπανον αυτου εισ την γην και ετρυγησεν την αμπελον της γης και εβαλεν εισ την ληνον του θυμου του θεου τον μεγαν

²⁰ και επατηθη η ληνος εξωθεν της πολεως και εξηλθεν αιμα εκ της ληνου αχρι των χαλινων των ιπων απο σταδιων χιλίων εξακοσιων

15

¹ και ειδον άλλο σημειον εν τω ουρανω μεγα και θαυμαστον αγγελους επτα εχοντας πληγας επτα τας εσχατας οτι εν αυταις ετελεσθη ο θυμος του θεου

² και ειδον ως θαλασσαν υαλινην μεμιγμενην πυρι και τους νικωντας εκ του θηριου και εκ της εικονος αυτου και εκ του αριθμου του ονοματος αυτου εστωτας επι την θαλασσαν την υαλινην εχοντας κιθαρας του θεου

³ και αδουσιν την ωδην μωυσεως του δουλου του θεου και την ωδην του αρνιου λεγοντες μεγαλα και θαυμαστα τα εργα σου κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ δικαιοι και αληθινοι αι οδοι σου ο βασιλευς των εθνων

⁴ τις ου μη φοβηθη σε κυριε και δοξαση το ονομα σου οτι μονος αγιος οτι παντα τα εσην ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον σου οτι τα δικαιωματα σου εφανερωθησαν

⁵ και μετα ταυτα ειδον και ηνοιγη ο ναος της σκηνης του μαρτυριου εν τω ουρανω

⁶ και εξηλθον οι επτα αγγελοι οι εχοντες τας επτα πληγας εκ του ναου οι ησαν ενδεδυμενοι λινον καθαρων λαμπρων και περιεζωσμενοι περι τα στηθη ζωνας χρυσας

⁷ και εν εκ των τεσσαρων ζωνων εδωκεν τοις επτα αγγελοις επτα φιαλας χρυσας γεμουσας του θυμου του θεου του ζωντος εισ τους αιωνας των αιωνων

8 και εγεμισθη ο ναος καπνου εκ της δοξης του θεου και εκ της δυναμεισ αυτου και ουδεις εδυνατο εισελθειν εις τον ναον αχρι τελεσθωσιν αι επτα πληγαι των επτα αγγελων

16

1 και ηκουσα φωνησ μεγαλησ εκ του ναου λεγουσησ τοισ επτα αγγελοισ υπαγετε και εκχεατε τασ επτα φιαλασ του θυμου του θεου εις την γην

2 και απηλθεν ο πρωτοσ και εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την γην και εγενετο ελκοσ κακον και πονηρον επι τουσ ανθρωπουσ τουσ εχοντασ το χαραγμα του θηριου και τουσ προσκυνουντασ τη εικονι αυτου

3 και ο δευτεροσ αγγελοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την θαλασσαν και εγενετο αιμα ωσ νεκρου και πασα ψυχη ζωσα απεθανεν εν τη θαλασση

4 και ο τριτοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου εις τουσ ποταμουσ και εις τασ πηγασ των υδατων και εγενετο αιμα

5 και ηκουσα του αγγελου των υδατων λεγοντοσ δικαιοσ ει ο ων και ο ην ο οσιοσ οτι ταυτα εκρινασ

6 οτι αιμα αγιων και προφητων εξεχεαν και αιμα αυτοισ εδωκασ πιειν αξιοι εισιν

7 και ηκουσα του θυσιαστηριου λεγοντοσ ναι κυριε ο θεοσ ο παντοκρατωρ αληθινα και δικαιαι αι κρισεισ σου

8 και ο τεταρτοσ αγγελοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ηλιον και εδοθη αυτω καυματισαι εν πυρι τουσ ανθρωπουσ

9 και εκαυματισθησαν οι ανθρωποι καυμα μεγα και εβλασφημησαν οι ανθρωποι το ονομα του θεου του εχοντοσ εξουσιαν επι τασ πληγασ ταυτασ και ου μετενοησαν δουναι αυτω δοξαν

10 και ο πεμπτοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον θρονον του θηριου και εγενετο η βασιλεια αυτου εσκοτωμενη και εμασωντο τασ γλωσσασ αυτων εκ του πονου

11 και εβλασφημησαν τον θεον του ουρανου εκ των πονων αυτων και εκ των ελκων αυτων και ου μετενοησαν εκ των εργαων αυτων

12 και ο εκτοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ποταμον τον μεγαν ευφρατην και εξηρανθη το υδωρ αυτου ινα ετοιμασθη η οδοσ των βασιλειων των απο ανατολησ ηλιου

13 και ειδον εκ του στοματοσ του δρακοντοσ και εκ του στοματοσ του θηριου και εκ του στοματοσ του ψευδοπροφητου πνευματα ακαθαρτα τρια ωσ βατραχοι

14 εισιν γαρ πνευματα δαιμονιων ποιουντα σημεια α εκπορευεται επι τουσ βασιλεισ της οικουμενησ ολησ συναγαγειν αυτοουσ εις τον πολεμον της ημερασ εκεινησ της μεγαλησ του θεου του παντοκρατοροσ

15 ιδου ερχομαι ωσ κλεπτησ μακαριοσ ο γρηγορων και τηρων τα ιματια αυτου ινα μη γυμνοσ περιπατη και βλεπωσιν την ασχημοσυνην αυτου

16 και συνηγαγεν αυτοουσ εις τον τοπον τον καλουμενον εβραιστι αρμαγεδων

17 και ο εβδομοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον αερα και εξηλθεν φωνη μεγαλη απο του ναου του ουρανου απο του θρονου λεγουσα γεγονεν

18 και εγενοντο αστραπαται και βρονται και σεισμοσ μεγασ οιοσ ουκ εγενετο αφ ου οι ανθρωποι εγενοντο επι της γησ τηλικουτοσ σεισμοσ ουτωσ μεγασ

19 και εγενετο η πολισ η μεγαλη εις τρια μερη και αι πολεισ των εθνων επεσον και βαβυλων η μεγαλη εμνησθη ενωπιον του θεου δουναι αυτη το ποτηριον του οινου του θυμου της οργησ αυτου

20 και πασα νησοσ εφυγεν και ορη ουχ ευρεθησαν

21 και χαλαζα μεγαλη ωσ ταλαντιαια καταβαινει εκ του ουρανου επι τουσ ανθρωπουσ και εβλασφημησαν οι ανθρωποι τον θεον εκ της πληγησ της χαλαζησ οτι μεγαλη εστιν η πληγη αυτησ σφοδρα

17

¹ και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι το κριμα της πορνησ της μεγαλης της καθημενης επι των υδατων των πολλων

² μεθ ησ επορνευσαν οι βασιλεισ της γησ και εμεθυσθησαν οι κατοικουντες την γην εκ του οινου της πορνειας αυτης

³ και απηνεγκεν με εις ερημον εν πνευματι και ειδον γυναικα καθημενην επι θηριον κοκκινον γεμον ονοματα βλασφημιασ εχον κεφαλασ επτα και κερατα δεκα

⁴ και η γυνη ην περιβεβλημενη πορφυρουν και κοκκινον κεχρυσωμενη χρυσιω και λιθω τιμιω και μαργαριταισ εχουσα ποτηριον χρυσουσ εν τη χειρι αυτης γεμον βδελυγματων και τα ακαθαρτα της πορνειας αυτης

⁵ και επι το μετωπον αυτης ονομα γεγραμμενον μυστηριον βαβυλων η μεγαλη η μητηρ των πορνων και των βδελυγματων της γησ

⁶ και ειδον την γυναικα μεθυουσαν εκ του αιματος των αγιων εκ του αιματος των μαρτυρων ιησου και εθαυμασα ιδων αυτην θαυμα μεγα

⁷ και ειπεν μοι ο αγγελοσ δια τι εθαυμασασ εγω ερω σοι το μυστηριον της γυναικοσ και του θηριου του βασταζοντοσ αυτην του εχοντοσ τασ επτα κεφαλασ και τα δεκα κερατα

⁸ το θηριον ο ειδεσ ην και ουκ εστιν και μελλει αναβαινειν εκ της αβυσσου και εισ απωλειαν υπαγειν και θαυμασονται οι κατοικουντες επι της γησ ων ου γεγραπται τα ονοματα επι το βιβλιον της ζωησ απο καταβολησ κοσμου βλεποντων οτι ην το θηριον και ουκ εστιν και παρεσται

⁹ ωδε ο νουσ ο εχων σοφιαν αι επτα κεφαλαι επτα ορη εισιν οπου η γυνη καθηται επ αυτων

¹⁰ και βασιλεισ εισιν επτα οι πεντε επεσον ο εισ εστιν ο αλλοσ ουπω ηλθεν και οταν ελθη ολιγον δει αυτον μειναι

¹¹ και το θηριον ο ην και ουκ εστιν και αυτοσ ογδοοσ εστιν και εκ των επτα εστιν και εισ απωλειαν υπαγει

¹² και τα δεκα κερατα α ειδεσ δεκα βασιλεισ εισιν οιτινεσ βασιλειαν ουπω ελαβον αλλ εξουσιαν ωσ βασιλεισ μιαν ωραν λαμβανουσιν μετα του θηριου

¹³ ουτοι μιαν εχουσιν γνωμην και την δυναμιν και την εξουσιαν αυτων τω θηριω διδοασιν

¹⁴ ουτοι μετα του αρνιου πολεμησουσιν και το αρνιον νικησει αυτουσ οτι κυριοσ κυριων εστιν και βασιλευσ βασιλεων και οι μετ αυτου κλητοι και εκλεκτοι και πιστοι

¹⁵ και λεγει μοι τα υδατα α ειδεσ ου η πορνη καθηται λαοι και οχλοι εισιν και εθνη και γλωσσαι

¹⁶ και τα δεκα κερατα α ειδεσ και το θηριον ουτοι μισησουσιν την πορνην και ηρημωμενην ποιησουσιν αυτην και γυμνην ποιησουσιν αυτην και τασ σαρκασ αυτης φαγονται και αυτην κατακαουσουσιν εν πυρι

¹⁷ ο γαρ θεοσ εδωκεν εισ τασ καρδιασ αυτων ποιησαι την γνωμην αυτου και ποιησαι γνωμην μιαν και δουναι την βασιλειαν αυτων τω θηριω αχρι τελεσθωσιν οι λογοι του θεου

¹⁸ και η γυνη ην ειδεσ εστιν η πολισ η μεγαλη η εχουσα βασιλειαν επι των βασιλεων της γησ

18

¹ μετα ταυτα ειδον αλλον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα εξουσιαν μεγαλην και η γη εφωτισθη εκ της δοξησ αυτου

² και εκραξεν ισχυρη φωνη λεγων επεσον βαβυλων η μεγαλη και εγενετο κατοικητηριον δαιμονων και φυλακη παντοσ πνευματοσ ακαθαρτου και φυλακη παντοσ ορνεου ακαθαρτου και μεμισημενου

³ οτι εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεπτωκασιν παντα τα εθνη και οι βασιλεις της γης μετ αυτης εμπορευσαν και οι εμποροι της γης εκ της δυναμεως του στρηνουσ αυτης επλουτησαν

⁴ και ηκουσα αλλην φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν εξελθε εξ αυτης ο λαος μου ινα μη συκοινωνησθε ταισ αμαρτιαισ αυτης και εκ των πληγων αυτης ινα μη λαβητε

⁵ οτι εκολληθησαν αυτης αι αμαρτιαι αχρι του ουρανου και εμνημονουσεν ο θεος τα αδικηματα αυτης

⁶ αποδοτε αυτη ωσ και αυτη απεδωκεν και διπλωσατε αυτη διπλα κατα τα εργα αυτης εν τω ποτηριω ω εκερασεν κερασατε αυτη διπλουν

⁷ οσα εδοξασεν αυτην και εστηνιασεν τοσουτον δοτε αυτη βασανισμον και πενθος οτι εν τη καρδια αυτης λεγει οτι καθημαι βασιλισσα και χηρα ουκ ειμι και πενθος ου μη ιδω

⁸ δια τουτο εν μια ημερα ηξουσιν αι πληγαι αυτης θανατος και πενθος και λιμος και εν πυρι κατακαυθησεται οτι ισχυρος κυριος ο θεος ο κρινασ αυτην

⁹ και κλαουσουσιν και κοψονται επ αυτην οι βασιλεις της γης οι μετ αυτης πορευσαντες και στηνιασαντες οταν βλεπωσιν τον καπνον της πυρωσεωσ αυτης

¹⁰ απο μακροθεν εστηκοτες δια τον φοβον του βασανισμου αυτης λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη βαβυλων η πολις η ισχυρα οτι μια ωρα ηλθεν η κρισισ σου

¹¹ και οι εμποροι της γης κλαουσουσιν και πενθησουσιν επ αυτη οτι τον γομον αυτων ουδεις αγοραζει ουκετι

¹² γομον χρυσου και αργυρου και λιθου τιμιου και μαργαριτου και βυσσινου και πορφυρου και σηρικου και κοκκινου και παν ξυλον θυινου και παν σκευος ελεφαντινου και παν σκευος εκ ξυλου τιμιωτατου και χαλκου και σιδηρου και μαρμαρου

¹³ και κιναμωμον και θυμιαματα και μυρον και λιβανον και οινον και ελαιον και σεμιδαλιν και σιτον και προβατα και κτηνη και ιπων και ραιδων και σωματων και ψυχασ ανθρωπων

¹⁴ και η οπωρα της επιθυμιασ της ψυχης σου απηλθεν απο σου και παντα τα λιπαρα και τα λαμπρα απωλετο απο σου και ουκετι αυτα ου μη ευρησ

¹⁵ οι εμποροι τουτων οι πλουτησαντες απ αυτης απο μακροθεν στησονται δια τον φοβον του βασανισμου αυτης κλαιοντες και πενθουντες

¹⁶ και λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη η περιβεβλημενη βυσσινον και πορφυρουν και κοκκινον και κεχρυσωμενη χρυσιω και λιθω τιμιω και μαργαριταισ

¹⁷ οτι μια ωρα ηρημωθη ο τοσουτος πλουτος και πασ κυβερνητης και πασ ο επι τοπον πλεων και ναυται και οσοι την θαλασσαν εργαζονται απο μακροθεν εστησαν

¹⁸ και εκραζον βλεποντες τον καπνον της πυρωσεωσ αυτης λεγοντες τισ ομοια τη πολει τη μεγαλη

¹⁹ και εβαλον χουν επι τασ κεφαλασ αυτων και εκραζον κλαιοντες και πενθουντες και λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη εν η επλουτησαν παντες οι εχοντες τα πλοια εν τη θαλασση εκ της τιμιοτητος αυτης οτι μια ωρα ηρημωθη

²⁰ ευφραινου επ αυτη ουρανε και οι αγιοι και οι αποστολοι και οι προφηται οτι εκρινεν ο θεος το κριμα υμων εξ αυτης

²¹ και ηρεν εισ αγγελος ισχυρος λιθον ωσ μυλον μεγαν και εβαλεν εισ την θαλασσαν λεγων ουτωσ ορηματι βληθησεται βαβυλων η μεγαλη πολις και ου μη ευρεθη ετι

²² και φωνη κιθαρωδων και μουσικων και αυλητων και σαλπιστων ου μη ακουσθη εν σοι ετι και πασ τεχνιτης πασης τεχνης ου μη ευρεθη εν σοι ετι και φωνη μυλου ου μη ακουσθη εν σοι ετι

²³ και φωσ λυχνου ου μη φανη εν σοι ετι και φωνη νυμφιου και νυμφης ου μη ακουσθη εν σοι ετι οτι οι εμποροι σου ησαν οι μεγαιστανεσ της γης οτι εν τη φαρμακεια σου επλανηθησαν παντα τα εθνη

24 και εν αυτη αιματα προφητων και αγιων ευρεθη και παντων των εσφαγμενων επι της γησ

19

1 μετα ταυτα ηκουσα ωσ φωνην μεγαλην οχλου πολλου εν τω ουρανω λεγοντων αλληλουια η σωτηρια και η δυναμις και η δοξα του θεου ημων

2 οτι αληθιναι και δικαιαι αι κρισεις αυτου οτι εκρινεν την πορνην την μεγαλην ητις διεφθειρεν την γην εν τη πορνεια αυτης και εξεδικησεν το αιμα των δουλων αυτου εκ χειροσ αυτης

3 και δευτερον ειρηκεν αλληλουια και ο καπνος αυτης αναβαινει εις τουσ αιωνασ των αιωνων

4 και επεσον οι πρεσβυτεροι οι εικοσι τεσσαρες και τα τεσσαρα ζωα και προσεκυνησαν τω θεω τω καθημενω επι του θρονου λεγοντες αμην αλληλουια

5 και φωνη απο του θρονου εξηλθεν λεγουσα αινειτε τον θεον ημων παντες οι δουλοι αυτου και οι φοβουμενοι αυτον οι μικροι και οι μεγαλοι

6 και ηκουσα ωσ φωνην οχλου πολλου και ωσ φωνην υδατων πολλων και ωσ φωνην βροντων ισχυρων λεγοντες αλληλουια οτι εβασιλευσεν κυριος ο θεος ημων ο παντοκρατωρ

7 χαιρωμεν και αγαλλιωμεθα και δωμεν την δοξαν αυτω οτι ηλθεν ο γαμος του αρνιου και η γυνη αυτου ητοιμασεν εαυτην

8 και εδοθη αυτη ινα περιβαληται βυσσινον λαμπρον και καθαρον το γαρ βυσσινον τα δικαιωματα των αγιων εστιν

9 και λεγει μοι γραψον μακαριοι οι εις το δειπνον του γαμου του αρνιου κεκλημενοι και λεγει μοι ουτοι οι λογοι αληθινοι του θεου εισιν

10 και επεσα εμπροσθεν των ποδων αυτου προσκυνησαι αυτω και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των εχοντων την μαρτυριαν ιησου τω θεω προσκυνησον η γαρ μαρτυρια του ιησου εστιν το πνευμα της προφητειασ

11 και ειδον τον ουρανον ανεωγμενον και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ αυτον καλουμενος πιστος και αληθινος και εν δικαιοσυνη κρινει και πολεμει

12 οι δε οφθαλμοι αυτου φλοξ πυρος και επι την κεφαλην αυτου διαδηματα πολλα εχων ονοματα γεγραμμενα και ονομα γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη αυτος

13 και περιβεβλημενος ιματιον βεβαμμενον αιματι και καλειται το ονομα αυτου ο λογος του θεου

14 και τα στρατευματα τα εν τω ουρανω ηκολουθει αυτω επι ιπποισ λευκοισ ενδεδυμενοι βυσσινον λευκον καθαρον

15 και εκ του στοματος αυτου εκπορευεται ρομφαια διστομοσ οξεια ινα εν αυτη παταξη τα εθνη και αυτος ποιμανει αυτουσ εν ραβδω σιδηρα και αυτος πατει την ληνον του οινου του θυμου της οργησ του θεου του παντοκρατοροσ

16 και εχει επι το ιματιον και επι τον μηρον αυτου ονομα γεγραμμενον βασιλευσ βασιλεων και κυριος κυριων

17 και ειδον αγγελον εστωτα εν τω ηλιω και εκραξεν φωνη μεγαλη λεγων πασιν τοισ ορνειοσ τοισ πετομενοισ εν μεσουρανηματι δευτε συναχθητε εις το δειπνον το μεγα του θεου

18 ινα φαγητε σαρκασ βασιλεων και σαρκασ χιλιαρχων και σαρκασ ισχυρων και σαρκασ ιππων και των καθημενων επ αυτων και σαρκασ παντων ελευθερων τε και δουλων και μικρων τε και μεγαλων

19 και ειδον το θηριον και τουσ βασιλεισ της γησ και τα στρατευματα αυτων συνηγμενα ποιησαι πολεμον μετα του καθημενου επι του ιππου και μετα του στρατευματοσ αυτου

20 και επιασθη το θηριον και ο μετ αυτου ψευδοπροφητησ ο ποιησασ τα σημεια ενωπιον αυτου εν οισ επλανησεν τουσ λαβοντασ το χαραγμα του θηριου και τουσ

προσκυνουντας τη εικονι αυτου ζωντες εβληθησαν οι δυο εις την λιμνην του πυρος την καιομενην εν θειω

²¹ και οι λοιποι απεκτανθησαν εν τη ρομφαια του καθημενου επι του ιππου τη εξελθουση εκ του στοματος αυτου και παντα τα ορνεα εχορτασθησαν εκ των σαρκων αυτων

20

¹ και ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα την κλειν της αβυσσου και αλυσιν μεγαλην επι την χειρα αυτου

² και εκρατησεν τον δρακοντα τον οφιν τον αρχαιον ος εστιν διαβολος και ο σατανας ο πλανων την οικουμενην ολην και εδησεν αυτον χιλια ετη

³ και εβαλεν αυτον εις την αβυσσον και εκλεισεν και εσφραγισεν επανω αυτου ινα μη πλανα ετι τα εθνη αχρι τελεσθη τα χιλια ετη και μετα ταυτα δει αυτον λυθηναι μικρον χρονον

⁴ και ειδον θρονους και εκαθισαν επ αυτους και κριμα εδοθη αυτοις και τας ψυχας των πεπελεκισμενων δια την μαρτυριαν ιησου και δια τον λογον του θεου και οιτινες ου προσεκυνησαν το θηριον ουδε την εικονα αυτου και ουκ ελαβον το χαραγμα επι το μετωπον και επι την χειρα αυτων και εζησαν και εβασιλευσαν μετα του χριστου τα χιλια ετη

⁵ και οι λοιποι των νεκρων ουκ εζησαν αχρι τελεσθη τα χιλια ετη αυτη η αναστασις η πρωτη

⁶ μακαριος και αγιος ο εχων μερος εν τη αναστασει τη πρωτη επι τούτων ο δευτερος θανατος ουκ εχει εξουσιαν αλλ εσονται ιερειοι του θεου και του χριστου και βασιλευσουσιν μετ αυτου χιλια ετη

⁷ και οταν τελεσθη τα χιλια ετη λυθησεται ο σατανας εκ της φυλακης αυτου

⁸ και εξελευσεται πλανησαι τα εθνη τα εν ταις τεσσαρσιν γωνιασι της γης τον γωγ και τον μαγωγ συναγαγειν αυτους εις τον πολεμον ων ο αριθμος ωσ η αμμος της θαλασσης

⁹ και ανεβησαν επι το πλατος της γης και εκυκλωσαν την παρεμβολην των αγιων και την πολιν την ηγαπημενην και κατεβη πυρ εκ του ουρανου απο του θεου και κατεφαγεν αυτους

¹⁰ και ο διαβολος ο πλανων αυτους εβληθη εις την λιμνην του πυρος και θειου οπου και το θηριον και ο ψευδοπροφητης και βασανισθησονται ημερας και νυκτος εις τους αιωνας των αιωνων

¹¹ και ειδον θρονον μεγαλν και τον καθημενον επ αυτον ου απο προσωπου εφυγεν η γη και ο ουρανος και τοπος ουχ ευρεθη αυτοις

¹² και ειδον τους νεκρους τους μεγαλους και τους μικρους εστωτας ενωπιον του θρονου και βιβλια ηνεωχθησαν και αλλο βιβλιον ηνεωχθη ο εστιν της ζωης και εκριθησαν οι νεκροι εκ των γεγραμμενων εν τοις βιβλιοις κατα τα εργα αυτων

¹³ και εδωκεν η θαλασσα τους νεκρους τους εν αυτη και ο θανατος και ο αδις εδωκαν τους νεκρους τους εν αυτοις και εκριθησαν εκαστος κατα τα εργα αυτων

¹⁴ και ο θανατος και ο αδις εβληθησαν εις την λιμνην του πυρος ουτος ο θανατος ο δευτερος εστιν η λιμνη του πυρος

¹⁵ και ει τις ουχ ευρεθη εν τω βιβλιω της ζωης γεγραμμενος εβληθη εις την λιμνην του πυρος

21

¹ και ειδον ουρανον καινην και γην καινην ο γαρ πρωτος ουρανος και η πρωτη γη απηλθον και η θαλασσα ουκ εστιν ετι

² και την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ καινην ειδον καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου ητοιμασμενην ωσ νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτης

³ και ηκουσα φωνησ μεγαλησ εκ του ουρανου λεγουσησ ιδου η σκηνη του θεου μετα των ανθρωπων και σκηνωσει μετ αυτων και αυτοι λαοσ αυτου εσονται και αυτοσ ο θεοσ εσται μετ αυτων

⁴ και εξαλειψει παν δακρυον απο των οφθαλμων αυτων και ο θανατοσ ουκ εσται ετι ουτε πενθοσ ουτε κραυγη ουτε πονοσ ουκ εσται ετι οτι τα πρωτα απηληθον

⁵ και ειπεν ο καθημενοσ επι τω θρονω ιδου παντα καινα ποιω και λεγει μοι γραψον οτι ουτοι οι λογοι αληθινοι και πιστοι εισιν

⁶ και ειπεν μοι γεγωνα το αλφα και το ω η αρχη και το τελοσ εγω τω διψωντι δωσω εκ τησ πηγησ του υδατοσ τησ ζωησ δωρεαν

⁷ ο νικων κληρονομησει ταυτα και εσομαι αυτω θεοσ και αυτοσ εσται μοι υιοσ

⁸ τοισ δε δειλοισ και απιστοισ και αμαρτωλοισ και εβδελυγεμοισ και φονευσιν και πορνοισ και φαρμακοισ και ειδωλολατραισ και πασιν τοισ ψευδεσιν το μεροσ αυτων εν τη λιμνη τη καιομενη πυρι και θειω ο εστιν ο θανατοσ ο δευτεροσ

⁹ και ηλθεν εισ εκ των επτα αγγελων των εχοντων τασ επτα φιαλασ γεμουσασ των επτα πληγων των εσχατων και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι την γυναικα την νυμφην του αρνιου

¹⁰ και απηνεγκεν με εν πνευματι επ οροσ μεγα και υψηλον και εδειξεν μοι την πολιν την μεγαλην την αγιαν ιερουσαλημ καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου

¹¹ εχουσαν την δοξαν του θεου ο φωστηρ αυτησ ομοιοσ λιθω τιμιωτατω ωσ λιθω ιασπιδι κρυσταλλιζοντι

¹² εχουσα τειχοσ μεγα και υψηλον εχουσα πυλωνασ δωδεκα και επι τοισ πυλωσιν αγγελουσ δωδεκα και ονοματα επιγεγραμμενα α εστιν ονοματα των δωδεκα φυλων των υιων ισραηλ

¹³ απο ανατολων πυλωνεσ τρεισ και απο βορρα πυλωνεσ τρεισ και απο νοτου πυλωνεσ τρεισ και απο δυσμων πυλωνεσ τρεισ

¹⁴ και το τειχοσ τησ πολεωσ εχον θεμελιοσ δωδεκα και επ αυτων δωδεκα ονοματα των δωδεκα αποστολων του αρνιου

¹⁵ και ο λαων μετ εμου ειχεν μετρον καλαμον χρυσον ινα μετρηση την πολιν και τουσ πυλωνασ αυτησ και το τειχοσ αυτησ

¹⁶ και η πολισ τετραγωνοσ κειται και το μηκοσ αυτησ οσοσ το πλατοσ και εμετρησεν την πολιν τω καλαμω επι σταδιουσ δωδεκα χιλιαδων δωδεκα το μηκοσ και το πλατοσ και το υψοσ αυτησ ισα εστιν

¹⁷ και εμετρησεν το τειχοσ αυτησ εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρων πηχων μετρον ανθρωπου ο εστιν αγγελου

¹⁸ και ην η ενδομησισ του τειχοουσ αυτησ ιασπισ και η πολισ χρυσιον καθαρον ομοιον υελω καθαρω

¹⁹ οι θεμελιοι του τειχοουσ τησ πολεωσ παντι λιθω τιμω κεκοσμημενοι ο θεμελιοσ ο πρωτοσ ιασπισ ο δευτεροσ σαπφειροσ ο τριτοσ χαλκηδων ο τεταρτοσ σμαραγδοσ

²⁰ ο πεμπτοσ σαρδονυξ ο εκτοσ σαρδιον ο εβδομοσ χρυσολιθοσ ο ογδοοσ βηρυλλοσ ο ενατοσ τοπαζιον ο δεκατοσ χρυσοπρασοσ ο ενδεκατοσ νακινθοσ ο δωδεκατοσ αμεθυσοσ

²¹ και οι δωδεκα πυλωνεσ δωδεκα μαργαριται ανα εισ εκατοσ των πυλωνων ην εξ ενοσ μαργαριτου και η πλατεια τησ πολεωσ χρυσιον καθαρον ωσ υελοσ διαυγησ

²² και ναον ουκ ειδον εν αυτη ο γαρ κυριοσ ο θεοσ ο παντοκρατωρ ναοσ αυτησ εστιν και το αρνιον

²³ και η πολισ ου χρειαν εχει του ηλιου ουδε τησ σεληνησ ινα φαινωσιν αυτη η γαρ δοξα του θεου εφωτισεν αυτην και ο λυχνοσ αυτησ το αρνιον

²⁴ και περιπατησουσι τα εθνη δια του φωτοσ αυτησ και οι βασιλεισ τησ γησ φερουσιν αυτω δοξαν και τιμην των εθνων εισ αυτην

²⁵ και οι πυλωνεσ αυτησ ου μη κλεισθωσιν ημερασ νυξ γαρ ουκ εσται εκει

²⁶ και οισουσιν την δοξαν και την τιμην των εθνων εισ αυτην

27 και ου μη εισελθῃ εἰς αὐτὴν παν κοινον και ποιουν βδελυγμα και ψευδος εἰ μη οι γεγραμμενοι εν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς του αρνιου

22

1 και εδειξεν μοι ποταμον καθαρον υδατος ζωῆς λαμπρον ὡς κρυσταλλον εκπορευομενον εκ του θρονου του θεου και του αρνιου

2 εν μεσω τῆς πλατειας αὐτῆς και του ποταμου εντευθεν και εκειθεν ξυλον ζωῆς ποιουν καρπους δωδεκα κατα μηνᾶ εκαστον αποδιδουσ τον καρπον αὐτου και τα φυλλα του ξυλου εἰς θεραπειαν των εθνων

3 και παν καταθεμα ουκ εσται ετι και ο θρονος του θεου και του αρνιου εν αὐτῇ εσται και οι δουλοι αὐτου λατρευουσιν αὐτω

4 και οψονται το προσωπον αὐτου και το ονομα αὐτου ἐπι των μετωπων αὐτων

5 και νυξ ουκ εσται ἐκει και χρειαν ουκ εχουσιν λυχνου και φωτος ηλιου οτι κυριος ο θεος φωτιει αὐτους και βασιλευσουσιν εἰς τους αιωνας των αιωνων

6 και λεγει μοι ουτοι οι λογοι πιστοι και αληθινοι και κυριος ο θεος των πνευματων των προφητων απεστειλεν τον αγγελον αὐτου δεῖξαι τοῖς δουλοις αὐτου α δεῖ γενεσθαι εν ταχει

7 και ιδου ερχομαι ταχυ μακαριος ο τηρων τους λογους τῆς προφητειας του βιβλιου τουτου

8 καγω ιωαννης ο ακουων και βλεπων ταυτα και οτε ηκουσα και εβλεψα επεσον προσκνησαι εμπροσθεν των ποδων του αγγελου του δεικνυοντος μοι ταυτα

9 και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου εἰμι και των αδελφων σου των προφητων και των τηρουντων τους λογους του βιβλιου τουτου τῷ θεῷ προσκνησον

10 και λεγει μοι μη σφραγισῃς τους λογους τῆς προφητειας του βιβλιου τουτου ο καιρος γαρ εγγυς εστιν

11 ο αδικων αδικησατω ετι και ο ρυπαρος ρυπαρευθητω ετι και ο δικαιος δικαιοσυνην ποιησατω ετι και ο αγιος αγιασθητω ετι

12 ιδου ερχομαι ταχυ και ο μισθος μου μετ εμου αποδουναι εκαστω ὡς το εργον εσται αὐτου

13 εγω το αλφα και το ω ο πρωτος και ο εσχατος η αρχη και το τελος

14 μακαριοι οι ποιουντες τας εντολας αὐτου ινα εσται η εξουσια αὐτων ἐπι το ξυλον τῆς ζωῆς και τοῖς πυλωσιν εισελθωσιν εἰς την πολιν

15 εξω οι κυνες και οι φαρμακοι και οι πορνοι και οι ειδωλολατραι και πας φιλων και ποιων ψευδος

16 εγω ιησους επεμψα τον αγγελον μου μαρτυρησαι υμιν ταυτα ἐπι ταις εκκλησιαῖς εγω εἰμι η ριζα και το γενος δαυιδ ο αστηρ ο λαμπρος ο πρωινος

17 και το πνευμα και η νυμφη λεγουσιν ερχου και ο ακουων ειπατω ερχου και ο διψων ερχεσθω ο θελων λαβετω υδωρ ζωῆς δωρεαν

18 μαρτυρω εγω παντι τῷ ακουοντι τους λογους τῆς προφητειας του βιβλιου τουτου εαν τις επιθη ἐπ αὐτα επιθησαι ο θεος ἐπ αὐτον τας πληγας τας γεγραμμενας εν τῷ βιβλίῳ τουτω

19 και εαν τις αφελῃ ἀπο των λογων του βιβλιου τῆς προφητειας ταυτῆς αφελοι ο θεος το μερος αὐτου ἀπο του ξυλου τῆς ζωῆς και εκ τῆς πολεως τῆς αγιας των γεγραμμενων εν τῷ βιβλίῳ τουτω

20 λεγει ο μαρτυρων ταυτα ναι ερχομαι ταχυ αμην ναι ερχου κυριε ιησου

21 η χριστ του κυριου ιησου χριστου μετα παντων των αγιων αμην